Q6:412
M93
115314

வருஷானுதின அனுசரணைக்குரிய

புத்தியானங்கள்.

இஃது

நமது ஆண்டவராகிய இயேசுகிறீஸ்துநாதரின்

சீவியத்தையும் போதகத்தையும் ஆதாரமாகக்

கொண்டு

பிரதானமாய்த்

துறவறத்தார் உபயோகத்துக்காக

இராஜரீஷி புருனே வெர்க்குரிஸ் என்னும்

இயேசுசபைக் குருவானவரால்

இயற்றப்பட்டு

அச்சபையைச் சேர்ந்த மற்றொருவரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

இஃது

மகா கனம்பொருந்திய

திரிச்சிராப்பள்ளி மேற்றிராணியாராகிய

மரிய அருளப்பர் பார்த்து

அநுமதியில்.

இரண்டாம் புத்தகம்.

திரிச்சிராப்பள்ளி,

அர்ச். சூசையப்பர் மடத்து அச்சுக்கூடம்.

1893.

பூசை காணும் வகை.

மிகுந்த பலனோடு பூசைகாண்கிறதற்கு உதவியான பக்திக்கடுத்த முயற்சிகள்.

இய[illegible] புஸ்தகங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதுபோல பூசைச் செபங்களை இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதாமல் தினந்தோறும் மகா பலனோடு திவ்விய பூசைகாண்கிறதற்கு உதவியான சில யோசனைகளை யிவ்விடத்திற் சொல்லிக் காண்பிப்பது மகா பிரயோசனமென்று நினைக்கிறோம். செப புஸ்தகங்கள் இல்லாதபட்சத்திலுங்கூட பக்தியுள்ளவர்கள் வெகு பலனோடு திவ்விய பூசைகாண இவைகள் உதவுமென்று நம்புகிறோம். இதற்காகத் திவ்விய பூசை நேரத்திலும் அதன் முன்னும் பின்னும் அநுசரிக்கத்தகுஞ் சில சிந்தைகளை ஆராய்ந்துகொண்டு வருவதே போதும்.

பூசைக்கு முன்.

காலமே நீ கோவிலுக்குப் போகும்போது யோசிக்கத்தக்கதேதென்றால் கபாலமலையிலேறி அவ்விடத்திலே மிகவும் உருக்கத்துக்குரிய ஓர் உன்னத காட்சியை நீ காண்கிறதாகவும் அதிலே பூலோகத்தைப் பரலோகத்தோடும், மனுஷரைச் சர்வேசுரனோடும் உறவாக்கும்படி மனுஷனாகப் பிறந்த சர்வேசுரன் பரலோகத்துக்கும் பூலோகத்துக்கும் நடுவே சிலுவைமரத்தில் பலியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதை நீ தரிசிக்கிறதாகவும் ரூபிகரித்துக் கொள். பூசைப் பலியானது சிலுவைப் பலியைப் புதுப்பிக்கிறதென்றும் திரிதேந்தினொன்னும் நகரத்திற் கூடிய திருச்சங்கஞ் சொல்லுமாப்போல பீடத்தில் நடக்கும் பலி இரத்தஞ் சிந்தாததொன்றுதவிர மற்றப்படி இதற்குங் கபாலமலையில் நடந்த பலிக்கும் வேறே வித்தியாசமில்லையென்றும் நினைத்து உறுதியாய் விசுவசிக்க வேணும். இதினாலே பீடத்தில் இயேசுநாதர் குருக்களின் கைக்கிரியங்களைக்கொண்டு தமது பிதாவாகிய சர்வேசுரனுக்குத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுக்கிற சமயலேயும் அவர் தாமே பலியும் பலியிடுகிறவருமாய் இருக்கிறதிலேயும் அதில் வி[illegible]

ந்த நன்மைகளை இதிலும் விசேஷமாயுமெய்பது தப்பாத சத்திய
மாமே. இவ்வித நினைவு விசாரங்களோடு நீ கோவிலுக்குப்
போனால் உன்னிடத்தில் மிகுந்த பத்திவிநயமும் நம்பிக்கைக்குரிய
பற்றுதலும் உண்டாகும்.

கோவிலில் பிரவேசித்துப் பராக்குக்கு ஏதுவில்லாத ஓர்
இடத்தைத் தெரிந்துகொண்டு பூசை காண்கையில் உனக்கு நேரி
டுங் குற்றங்களைத் தவிர்த்துக்கொள்ள நல்ல பிரதிக்கினைசெய்து
அதற்குத் தக்கபடி நடக்கவேண்டிய இஷ்டப்பிரசாதத்தை சர்
வேசுரனிடத்தில் இரந்து மன்றாடுவாயாக. இதன்பின் திவ்விய
பூசை ஒப்புக்கொடுக்கப்படுங் கருத்துகள் சம்பூரணமாய் நிறை
வேற உன் மனதில் ஆசை யெழுப்புவாயாக. அந்தக் கருத்துக
ளேதென்றால்: ௧-வது. சகல சிருஷ்டிகளின் பேரிலும் சர்வேசுர
னுக்கு உண்டான சர்வ கர்த்தத்துவத்தினிமித்தம் அவருக்குரிய
கிமை ஆராதனை வணக்கஞ் செலுத்துவதும், ௨-வது. அவரு
டைய அளவில்லாத நன்மைத் தயாளத்தினால் நாம் பாவப்பொறு
த்தலும் இரக்கமும் அடைவதும், ௩-வது. அவர் நமக்குச் செய்து
வரும் எண்ணமில்லாத [illegible] சகாயங்களுக்காக அவருக்
கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வதும்; ௪-வது. வேண்டிய புதி
தான நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதுமாம். இந்நான்கு கருத்
துகளுக்காக நீயும் பூசைகண்டு ஒப்புக்கொடுப்பாயாக.

பூசை நடக்கும்போது.

பூசையினால் வரும் பலன்களை அநேக விதமாய்ப் பெற்றுக்
கொள்ளலாம். அவரவர் பத்திக்கு ஒத்தாப்போல் சிலர் பூசைச்
செபத்தை முக்கியமாய்ப் பண்ணுவதும், வேறு சிலர் அந்தந்த
நாளுக்குத் தக்கது செபமாலை பிரார்த்தனை முதலியவைகளைச்
செபிப்பதும் உண்டு. இவைகளில் உனக்கு அதிக நன்மையாகத்
தோன்றுகிறதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆகிலுங் குருவான
வர் அப்பத்தைக் காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுக்கும்போதுந் தேவ
வசீகரம் பண்ணும்போதுந் தேவநற்கருணை உட்கொள்ளும்போ
தும் வாய்ச் செபங்களை நிறுத்தி அந்த முக்கியமான சமையங்க
ளில் அளிக்கப்படும் வி[illegible] தேவப் பிரசாதங்களை அடைகிறதற்

கான சில பத்தி முயற்சிகளை [illegible]மையோடு செய்துவருவாயாக.
அவைகளில் சிலவற்றை இங்கே சொல்லிக் காண்பிப்போம்.

௧-வது—அப்பத்தை காணிக்கையாக ஒப்புக்கொடுத்தல்.

குருவானவர் தட்டின்மேல் இருக்கிற அப்பத்தைக் கையில்
ஏந்தி உயர்த்தி பரமபிதாவே தூய்மையான இந்த அப்பத்தை
க் கையேற்றுக்கொள்ளுமென்று உச்சரிக்கும்போது அத்தோடு உ
ன் காணிக்கையையும் ஒன்றிப்பாயாக. மேலும் பலிபீடத்தின்
மேல் ஞானவிதமாய் உன்னையும் ஒப்புக்கொடுத்து முழுமன
தோடே சொல்லத்தக்கதாவது: பரிசுத்த பிதாவே நான் தேவரீ
ருக்கு என் ஆத்துமத்தையுஞ் சரீரத்தையும் அவைகளிலுள்ள
தத்துவ புலன்களையும் மகா தாழ்ச்சியோடு ஒப்புக் கொடுக்கிறதை
க் கையேற்றுக்கொள்ளும். இவைகளெல்லாந் தேவரீர்தாமே
எனக்குத் தந்தருளினதினால் உமக்கே இவைகளை ஒப்புக்கொடுக்கி
றேன். உமது திருச்சித்தம் விளங்குகிற உமது கற்பனைக் கொத்த
வண்ணம் மாத்திரம் இவைகளை உபயோகிக்கொள்ள மனதாயிருக்
கிறேனென்று இந்தப் பீடத்தின் [illegible] இருக்கிற சகல பரிசுத்த
ஆத்துமாக்கள் முன்பாக உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். ஆண்ட
வரே நான் உமக்கு முழுதுஞ் சொந்தமாயிருப்பதும், உமது திரு
நாம தோத்திரத்துக்கும் பிறர் இரக்ஷணியத்துக்கும் எனது அர்ச்
சிப்புக்கும் உதவியானதெல்லாம் செய்வதுமே என் ஆசையல்
லாமல் வேறில்லை. தயை நிறைந்த பிதாவே இந்தக் கருத்தில்
நான் மரணபரியந்தம் நிலைத்திருக்கும்படி உமது கருணையால்
எனக்கு ஒத்தாசைசெய்யத் தேவரீரை மன்றாடுகிறேன்.

நீ இந்தக் காணிக்கையில் கோரினபடி நடக்கிறாயோ இல்லை
யோவென்று பரிசோதித்து இதின்படி நடவாவிட்டால் இதுமுத
ல் பிரமாணிக்கமாய் நடக்கப் பிரதிக்கினை செய்துகொள்வாயாக.

௨-வது—தேவவசீகர எழுந்தேற்றம்.

தேவவசீகரம் பண்ணப்பட்ட அப்பத்தில் குணங்களுக்குள்
ளே மறைந்திருக்கிற திவ்விய பலியைக் குருவானவர் யாவரும் கா
ண எழுந்தேற்றம்பண்ணும் முக்கிய சமயத்திலே நீ உயிருள்ள வி
சுவாசத்தோடு தியானிக்கவேண்டியதேதென்றால், உன் பாவங்களி

னிமித்தஞ் சர்வாங்கமும் இரத்தக்காயம்பட்டு யாவருங் காண சிலுவையில் ஆணிகளால் அறையுண்டவர் இதில் எழுந்தருளியிருக்கும் அன்புக்குரிய இரட்சகர்தாமே; தமது பாடுகளால் வாக்குக்கெட்டாத கிற்பந்த வேதனைகளை அநுபவித்திருந்த அந்த நேரத்திலும் தம்மை மறந்தவராய்த் தமது பரம பிதாவைநோக்கி என்பிதாவே இவர்கள் குற்றங்களை மன்னித்தருளுமென்று உனக்காகப் பரிந்து பேசினவர் இவர்தாமே.

இப்படி தியானித்துப் பார்ப்பதினால் மிகுந்த ஆச்சரியம் சிநேகம் நன்றி ... பாவத்தின்பேரில் அரோசிகம் உத்தமமனஸ்தாபம் அளவுகடந்த பத்தி முதலியவைகள் உன்னிருதயத்தில் உண்டாகும்.

இவ்வித பிரகரணங்களை உன்னிடத்தில் எழுப்பினபின் இயேசுநாதர் தமது பரமபிதாவை நோக்கி வேண்டிக்கொண்ட பொழுது செபங்களோடு நீயும் ஒன்றித்து, அர்ச். பொனவெந்தூர் சொல்வதுபோல நமக்குத் தஞ்சமும் நமக்காகப் பரிந்துபேசும் அடைக்கலமுமாகிய அவருடைய ஐந்து திருக்காயங்களையும் ஒவ்வொன்றாய் உற்றுப்பார்த்து ஒவ்வொன்றின்பேராலும் ஒரு விசேஷ அனுக்கிரகம் அல்லது மன்றாட்டு கேட்கக்கடவாய்.

அவ்வண்ணமே வலதுகரத்தின் திருக்காயத்தைப்பார்த்து அர்ச். பாப்பானவருக்காகவும், அவருடைய ஏவுதலால் உலக இரக்ஷணிய அர்ச்சிப்புக்காக உழைத்துவரும் மேற்றிராணிமார் குருப்பிரசாதிகள் பிறதேச வேதபோதகர் முதலானவர்களுக்காகவும் அவர்களுடைய பிரயாசை சம்பூரண அனுகூலமடையவும் பிரார்த்தித்துக்கொள்வாயாக.

இடதுகரத்தின் திருக்காயத்தைப்பார்த்து அஞ்ஞானிகள் யூதர் பதிதர் பிரிவினைக்காரர் மனந்திரும்பவும் இயேசுநாதருக்கும் அவர் திருச்சபைக்கும் விரோதமாய் நரசப்பசாசுகளோடு ஒப்பந்தஞ்செய்து திரியுங் கெட்ட கிறிஸ்துவர்கள் பாவ வழியைவிட்டு புண்ணியவழியில் நடக்கவும் வேண்டிக்கொள்வாயாக.

வலது பாதத்தின் திருக்காயத்தைப்பார்த்து உன் பெற்றோர் உற்றோர் ... முறையார் சிநேகிதர் உபகாரிகளுக்காகவும், இயேசுநாதர் கற்பித்தபிரகாரம் உன் பகையாளிகளுக்காகவும் மன்றாடுவாயாக.

இடதுபாதத்தின் திருக்காயத்தைப்பார்த்து உத்தரிக்கிறஸ்தலத்து ஆத்துமாக்களுக்காகவும் மரித்தவர்களில் விசேஷமாய் யாருக்காக நீ வேண்டிக்கொள்ளக் கடனோ அவர்களுடைய ஆத்துமங்களுக்காகவும் மன்றாடுவாயாக.

திருவிலாக்காயத்தைப்பார்த்து உனக்காக வேண்டிக்கொள். நீ படுங் கவலை வருத்தம் அச்சம் உன் நம்பிக்கை ஆசை யாவையும் நேசத்தால் ... அத்திரு இருதயத்துக்கு ஒப்புக்கொடுப்பாயாக.

இவ்விதமாய் நமது திவ்விய இரக்ஷகரின் ஐந்து திருக்காயங்களையும் நோக்கி மன்றாடிவரும் அப்பியாசத்தினால், சொற்ப நேரத்துக்குள் யாதொரு பிரயாசையுமின்றி சகலருக்காகவும் வேண்டிக்கொள்ளக்கூடியவனாயிருப்பாய். மேலும் இந்தச் செபம் சர்வேசுரனுக்கு மிகவும் ஏற்றதாகவும், மற்றவர்களுக்கும் உனக்கும் மகா பிரயோசனமாயுமிருக்கும்.

௩-வது—தேவநற்கருணை உட்கொள்ளும்போது.

தேவநற்கருணை உட்கொள்ளும் பாக்கியம் உனக்குக் கிடையாதநாளில் ஆசை நன்மைவாங்க மறவாதே. அர்ச். தெரேசம்மாள் சொல்லுமாப்போல மெய்யாகவே தேவநற்கருணையுட்கொள்ளும் போது அடையும் பலனைச் சில சமையங்களில் ஆசை நன்மையினாலும் அடையலாம். இப்படி ஆசை நன்மைவாங்கும் விதமாவது: ௧-வது. முழுமனதோடு தன்னுடைய ... உத்தமமனஸ்தாபப்படுகிறது; ௨-வது. தேவ சிநேக முயற்சிசெய்கிறது; ௩-வது. தேவநற்கருணைவாங்குகிறவர்களுக்கு அதினாலுண்டாகும் திரளான வரப்பிரசாதங்கள் தனக்கு முண்டாகும்படி மெய்யாகவே நன்மைவாங்க ஆசைப்படுகிறது.

பூசைக்குப்பின்

கருக்கமாய் ஆத்தும சோதனை செய்துகொள்: —பூசையில் சொன்ன யோசனைகளையெல்லாம் பிரமாணிக்கமாய் அனுசரித்தாயோ?

திவ்விய பூசையின் பிரதான பாகங்களுக்கு இடையில் என்ன முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தாய்? தக்க அடக்க ஒடுக்கமாய்ப் பூசை கண்டாயோ? பூசை நேரத்தில் யாதொரு பராக்கு வந்திருந்தால் அதை எப்படித் தள்ளினாய்? முன் சொன்னபிரகாரம் நீ சரியாய் நடந்திருந்தால் ஆண்டவருக்குத் தோத்திரஞ் செய்; அப்படியில்லாமல் அசட்டையாயிருந்திருந்தால் அதற்காகப் பொறுத்தல் கேள்.

௫. நீ தேவாலயத்தைவிட்டுப் புறப்படுமுன்னே அன்று செய்யப் போகிற காரியங்களையெல்லாம், காலைச் செபத்திலுந் தியானத்திலுஞ் செய்த நல்ல பிரதிக்கினைகளையும் இயேசுநாதர் ஆசீர்வதித்தருள அவரை மன்றாடுவாயாக.

நமது ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறீஸ்து நாதருடைய சீவியத்தைக்குறித்து நாம் அநுசரிக்கவேண்டிய புதுத் தியானங்கள்.

ஜூலைமீ முதல்தேதி.

கிறீஸ்துநாதர் பிரசங்கித்த இரண்டாம் வருஷமும் இரண்டாம் பாஸ்குத் திருநாளும்.

முப்பத்தெட்டு வருஷகாலந் திமிர்வாதமாயிருந்தவன் அற்புதமாய்ச் சொஸ்தமானதின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் திமிர்வாதக்காரனைப்பார்த்து உன் கட்டிலை எடுத்துக்கொண்டு நடவென்று சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். உனக்கு இயேசுநாதருடைய தயாளத்தின்பேரில் உறுதியான நம்பிக்கை உண்டாகவேணுமென்று அவரைக் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் திமிர்வாதக்காரன்பேரில் இரக்கமாயிருக்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதர் பெரும்பாடுள்ள ஒரு ஸ்திரீயையும் இரண்டு குருடரையும் ஒரு ஊமையையுஞ் சொஸ்தப்படுத்தினபின், யூதருடைய பண்டிகை நெருங்கியிருந்ததைக்கண்டு கப்பர்நாவும் ஊரிலிருந்து எருசலேம் பட்டணத்துக்கு எழுந்தருளிப் போனாரென்று அர்ச். அருளப்பர் வசனித்திருக்கிறார். (௫-ம் அதி.) இ

யேசுநாதர் இந்த பாஸ்கா பண்டிகையை இரண்டாம்விசை பிரசித்தமாய்க் கொண்டாடப்போகிறதினாலே இது அவர் பிரசங்கம்பண்ணத் துவக்கிய இரண்டாம் வருஷமாகும்.

இந்தத் திருநாளைப் பிரசித்தமான ஒரு அற்புதத்தைக்கொண்டு முக்கியப்படுத்துகிறார். இதைக்குறித்து அர்ச். அருளப்பர் எழுதிவைத்ததாவது: உ எருசலேம்பட்டணத்துக் கோட்டையிலுள்ள ஒரு வாசலருகாமையில் ஒரு குளம் இருக்கின்றது. அந்தக் குளத்தைச் சுற்றி ஐந்து மண்டபங்களுண்டு. இம்மண்டபங்களில் குருடர் திமிர்வாதக்காரர் சப்பாணிகள் முதலான வியாதிஸ்தரநேகர் தண்ணீர் எப்போது அசைவாடுமோவென்று காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஏனென்றால் அத்தண்ணீர் அசைவாடினபின்பு அதில் முந்தி இறங்கிறவன் எவ்வித வியாதிஸ்தனாயிருந்தாலுஞ் சொஸ்தமடைவான். அப்படியிருக்க இயேசுநாதர் அவர்கள் நடுவில் வந்தபோது முப்பத்தெட்டு வருஷகாலம் வியாதியாயிருந்த ஒருவனிடத்தில் வந்து நின்றார். (௫-ம் அதி.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. முந்த முந்த இயேசுநாதசுவாமி சகலருக்குங் கற்பனைகொடுக்கிற உன்னத ஆண்டவராயிருக்கக்கொள்ள தாமே யூதருக்குக் கற்பித்த பாஸ்குத் திருநாளை அனுசரிக்கக் கடமைப்பட்டவரல்ல. ஆயினும் அதைப் பிரமாணிக்கமாய் அனுசரிக்கச் சித்தமானார். இதைப்பார்த்து உன் சபை ஒழுங்கு ஏற்பாடுகளையும் வழக்க வாடிக்கைகளையும் நுணுநுணுக்கமாய் அநுசரிக்கக் கற்றுக்கொள். நீ அவைகளை சில சமயங்களில் அனுசரியாமலிருக்கத் தகுந்த முகாந்தரமுண்டென்று உனக்குத் தோன்றும்போது முதலாய்ச் சபையின்மேல் உனக்குள்ள பற்றுதலைக் காண்பிக்கவும் உன் சகோதரருக்கு நல்மாதிரிகையாகவும் அவைகளை அனுசரிக்கக்கடவாய். இதினால் உனக்குத் தேவ சமூகத்தில் மிகுந்த பேறுபலன் உண்டாகும். நீ இப்படிச் செய்துவருகிறாயோ? அப்படியானால் எவ்வித நிலைமையோடு செய்துவருகிறாய்?

இரண்டாவது, நமது திவ்விய இரக்ஷகர் ஜெருசலேம்பட்டணத்தில் பிரவேசித்தபோது மற்றெல்லாத்தையும்விட்டு எவ்வித

துன்பத்துக்கும் உட்பட்டிருந்தவர்கள் நடுவில் போயிருந்ததுமல்லாமல் அவர்களுக்குள்ளே அதிக துன்பப்படுகிறவன்மேல் விசேஷ கவலைவைத்தார்.

தியானத்திலே நீ இந்த திவ்விய குருவைப் பின்செல்லுகிறாயோ? உன் விசாரணைக்குட்பட்டவர்களுக்குள்ளே யார்பேரில் விசேஷ கவலைவைத்திருக்கிறாய்? எவராலுங் கைநெகிழப்பட்டவர்கள்பேரிலோ, விசேஷ உதவி வேண்டியவர்கள்பேரிலோ, அல்லது இதற்கு விரோதமாய் நல்லகுணம் நல்ல ரூபமுதலிய சில சுபாவ நன்மைகளைப்பற்றி உனக்குப் பிரியமாயிருக்கிறவர்கள்பேரிலோ? இதின்பேரில் உன் நடக்கையைச் சோதித்துப்பார். இது விஷயத்தில் உன்னை எள்ளளவும் நம்பாதே.

மனப்பற்றுதல். இதுவரையிலும் நீ சரியாய் நடவாததைக் கண்டு வெட்கி உன்னுடைய திவ்வியமாதிரிகையான இயேசுநாதரை அதிகப் பிரமாணிக்கத்தோடும் அதிக உதாரகுணத்தோடுங் கண்டுபாவிக்க மனதில் மிகுந்த ஆசையெழுப்புவாயாக.

பிரதிக்கினை. யாதொரு ஒழுங்கை அனுசரியாதிருக்கவாகிலும், யார்பேரிலாவது விசேஷபட்சம் வைக்கவென்கிலுஞ் சுபாவந் தோற்றுவிக்கிற நியாயங்களை நம்பாமல் தள்ளிவிடுவேன்.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி திமிர்வாதக்காரனைச் சௌக்கியப்படுத்துகிறார்.

தியானம். ஏறக்குறைய நாற்பது வருஷகாலங் கை கால் வழங்காமல்கிடந்த வியாதிஸ்தனைக்கண்டு இயேசுநாதசுவாமி இரக்கப்பட்டு அவனைப்பார்த்து நீ சௌக்கியப்படவேணுமோவென்று கேட்க அவன் அவரைநோக்கி ஆண்டவரே தண்ணீரசைவாடினமாத்திரத்தில் என்னைத் தூக்கி அதில் இறக்கிவிட ஒருவனுமில்லை. நான் கஷ்டப்பட்டு நகர்ந்து போகிறதற்குள்ளாக வேறொருவன் போய் எனக்குமுன் அதில் இறங்கிவிடுகிறான்; நான் என்ன செய்வேன் என, இயேசுநாதர் அவனைப்பார்த்து நீ எழுந்திருந்து உன் கட்டிலையெடுத்துக்கொண்டு நடவென்றார். அக்ஷணமே அவன் ஆ

ரோக்கியமாகி தன்கட்டி[illegible] எடுத்துக்கொண்டு போனான். (அரு. ௫)

இதிலே விசேஷமா[illegible] யோசிக்[illegible]து. மேற்சொன்னவை களிலிருந்து [illegible] ஆ[illegible] [illegible]ம். பாசனை. நமது புத்தியில் தோன்றுகிற[illegible]. அதாவது: இ[illegible]சுவாமி [illegible] விட அந்[illegible] [illegible]மிர்வாதக்காரன்பேரில் மனது இரங்கவும் அவனு க்[illegible] விசேஷ உபகாரஞ் செய்யவுங் காரணமாயிரு[illegible] அவ னபட்ட மி[illegible] வேதனையாமே. ஆகையால் நமது [illegible] ஆத்தும நிற் பாக்கியமும் நோய்களும் எத்தனையாயிருந்தாலும் எவ்[illegible] அசா த்தியமானாலும் அவைதைரியப்பட்டு நம்பிக்கை யிழந்[illegible]போகக்கூ டாது. அந்தத் திமிர்வாதக்காரனுக்குக் கிடை[illegible]போன புரு ஷாருக்குஞ் சினேகிதனுக்கும் ஒப்பாகிய நமது ஆத்தும குருவின் வழியாய் இயேசுநாதசுவாமியை அண்டிப்போவோமாகில் நாம் ஆ ரோக்கியமடைகிறதற்குச் சந்தேகமில்லை. நாம் ஆரோக்கியமடை ந்தபின்பு இயேசுநாதர் திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி இதோ நீ சௌக்கியமடைந்தாய். பின்னும் இதைவிட அதிக பொல்லாங் வராதபடி [illegible] பாவ வழியைவிட்டு எச்சரிக்கையாய் நடவென்று சொன்னதை நினைத்துக்கொள்வோமாக.

சம்பாஷணை. - தயை நிறைந்த நமது ஆண்டவரைப் பார்த்து உன் ஆத்தும அசமந்தத்திலுஞ் சரீர வியாதிகளிலுநின்று உன் னைச் சொஸ்தமாக்கக் கேட்பாயாக.

உ-ம் தேதி.

தேவமாதா எலிசபெத்தம்மாளை மினவின திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரி சக்கரியாஸ் வீட் டில் பிரவேசித்து எலிசபெத்தம்மாளை மினவுகிறதாக ரூபிகரித் [illegible]கொ[illegible].

தியானச் சேபம். நீ [illegible]ருவரைச் சந்திக்கப்போகிறபொ ழுது பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரி[illegible]டத்தில் விளங்கின சுகிர்த கரு த்து உன்னிடத்திலும் உண்டா[illegible] [illegible]ரப்பிரசாதங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

தேவமாதா மினவப்போனதற்கு முகாந்தரம்.

தி[illegible]. [illegible]ர்ச். க[illegible]யாயத்திலே ஆண்டவர் மனு ஷாவதாரமான [illegible]ரமரகசியம் நிறைவேறின [illegible] [illegible] தீவிர மாக மலைநாட்டிலுள்ள தேசத்தில் யூதாவின் [illegible] சொந்தமான எபிரோன் ஊருக்குப் போய் சக்கரியாஸ் வீட்டில் பிரவேசித்து எலிசபெத்தம்மாளைச் சந்தித்து ஏறக்குறைய மூன் று மாதகாலம் அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்தாள். (லூக். க.)

பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரி மனுஷாவதார மெடுத்த தெய்வ வார்த்தையானவருக்குத் தாயாரென்கிற மகிமையுள்ள பட்டம் அ டைந்திருந்தாலும் இப்படி நாலு நாள் தூரப்பயணம் நடந்துபோ ய்த் தன் பந்துவைச் சந்திக்கவேண்டிய நியாயமென்ன? இதற்கு கிரந்தகர்த்தாக்கள் எழுதிவைத்தபடியே முந்தமுந்த தேவ இஷ் டப்பிரசாதத்தின் ஏவுதலுக்குக் கீழ்ப்படியவும்—இரண்டாவது கபிரியேல்சம்மனசு அறிவித்த பிரகாரந் தமக்குக் கிட்டின உற வான எலிசபெத்தம்மாளிடத்தில் ஆண்டவர் செய்த பெரிய அற் புதத்துக்காக அவளை வாழ்த்தி மரியாதைசெய்யவும்—மூன்றாவது எலிசபெத்தம்மாளுக்கு வருத்தமான இந்தச் சமையத்தில் வேண் டிய உதவிசெய்து ஆண்டவருக்கு முன்கமனராக வரம்பெற்று அவள் வயிற்றில் உற்பவித்த பிள்ளையை அர்ச்சிக்கிறதற்குத் தான் வழியாகும்படி அவள் உள்ளத்தில் பற்றியெரிந்த பிறசிநேகமான து ஏவினதினாலேயும் இவ்விதமாய்த் தன் பந்துவைச் சந்திக்கப் போனாளென்று சொல்லத்தகும்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சந்நியாசத்திலிருக் கிறவர்கள் வேளாவேளைகளில் அங்கங்கே போகவும் அவரவர்களை ச் சந்திக்கவும் வேண்டியதா[illegible]ருக்கும். இதினால் அநேகருக்குப் பாவச் சோதனையும் ஆத்துமக் [illegible]கேதலும் [illegible] இடமாயிற்று. இத ற்குக் காரணமென்னவெனில்: அநேகர் மடத்தில் ஏகமாயி ருக்கச் சகிப்பு சஞ்சலமுற்று வேடிக்கை வீண் சலாக்கியம் இன்ப சந்தோஷத்தைத் தேடும்படியாய் அடிக்கடி வெளியே புறப்பட் டுப் போனார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட முகாந்தரங்களுக்கு நீ இடங்

கொடாதே. நீ யாதொருவரைக் காண வெளியே போகவேணு மானால் மேற்படி தலைப்பற்றியும் நியாயமான முகாந்திரங்களைப்பற்றியும் போயிருக்கில் அதினால் உனக்கும் பிறருக்கும் எப்போதும் பிரயோசனமுண்டாகும். இதின்படி நடந்தாயோ, அல்லது சிநேகிதர் வீட்டிலே மெய்யான முகாந்திரத்தை எழுதுஞ் சொல்லாமல் ஏதாகிலும் மறைத்துவிட்டு வெளியே போனாயோ? ஒருவரை மாத்திரம் பார்க்கவேணுமென்று உத்தரவு பெற்றிருக்க அந்த உத்தரவே போதுமென்று வேறு சிலரையும் பார்க்கப்போனாயோ? அர்ச். சின்னப்பர் எழுதியதுபோல பிறருக்கும் நன்மாதிரிகை காண்பித்து இயேசுநாதருடைய சுகந்தவாசனை வீசியிருக்க எப்போதும் பிரயாசப்பட்டாயோ? (2. கொரி. ௰௧.)

மனஸ்தாபப்படுதல். நான் மனிதருக்குள்ளே புழங்கினபோதெல்லாம் என் மனுஷனிலே குறைந்து வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தேனென்று ஒரு ஞானி சொல்லியிருக்கிறதை நன்றாய்க் கண்டுபிடிக்கவும் அதினால் உனக்குப் புத்திவரவும் மன்றாடுவாயாக.

பிரதிக்கினை. நல்ல முகாந்தரத்தைப்பற்றி யாரையாவது நீ சந்திக்கப்போய்த் திரும்பி வரும்போது விசேஷமாய்ப் பேச்சில் யாதொரு தப்பிதம் வந்ததோவென்று தேவ சமுகத்தில் பரிசோதித்துப் பார்ப்பாயாக.

உ-ம் பிரிவு.

தேவமாதா மினவப்போனதினாலே வந்தபலன்.

தியானம். தேவமாதா சக்கரியாஸ் வீட்டிலே பிரவேசித்த போது அந்த வீட்டில் ஞான சந்தோஷமும் பாக்கியமும் உண்டாயிற்று. எலிசபெத்தம்மாள் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினாலே நிரப்பப்பட்டாள். தேவசுதன் மனுஷாவதார மெடுத்த பரம ரகசியத்தைத் தேவ ஏவுதலால் கண்டறிந்து தீர்க்கதரிசனமாக வெளிப்படுத்தினாள். அவள் கர்ப்பங்கரித்திருந்த பிள்ளை சென்மப்பாவத்தினின்று சுத்திகரமாகி அர்ச்சிக்கப்பட்டு இஷ்டப்பிரசாதத்தில் நிலை பெற்றதுந்தவிர புத்திவிவரம் உள்ளதாய் அந்தக்ஷணமே பேறுபலன்கள் அடையத் தகுதியாயிற்று. அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் அதின் பிறப்புக்கு உதவியாயிருந்ததுமன்றி ஒன்பதுமாசம் ஊமை

யாயிருந்த அந்தப் பிள்ளையின் தந்தை வாய்திறந்து பேசவுந் தீர்க்கதரிசனவரம் அடையவுங் காரணமாயிருந்தாள். இதினால் சக்கரியாஸுடைய வீட்டாருஞ் சுற்றத்தாருஞ் சந்தோஷத்தால் மனம் பூரித்தார்கள். எலிசபெத்தம்மாளும் என் ஆண்டவருடைய தாயார் என்னிடத்தில் எழுந்தருளிவரும் பாக்கியம் எனக்கு எப்படி கிடைத்ததென்று வியந்து சொன்னாள். (லூக். க.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவதாயார் சந்திக்கும் வீடும் பாக்கியமும் அதிஷ்டம் பெற்றவைகளாமே. தேவகுமாரன் தமது திருத்தாயார்பேரில் அதிக பத்திவைத்து அவளை வணங்கிக் கொண்டாடப் பிரயாசப்படுகிற எல்லாருக்குந் தமது மேலான [illegible]களைப் பொழிந்தருளுகிறார். ஆனதினாலே நமக்குச் சகல பாக்கியமும் அத்தேவதாயார் வழியாய்க் கிடைக்கச் சர்வேசுரன் சித்தமாயிருக்கிறாரென்று இதைக்கொண்டு அறியலாம். இது இப்படியிருக்க அந்த ஆண்டவள் உன்னை அடிக்கடி சந்திக்கவேணுமானால் நீ உன்னாலானமட்டும் அவளை [illegible] மகிமைப்படுத்துவது மல்லாமல் மற்றவர்களும் அவளை மகிமைப்படுத்தப் பிரயாசப்படு. இது காரியத்தில் நீ இன்னமேதாகிலும் அதிக நன்றாய்ச் செய்யக்கூடுமோவென்று பார்த்து உனது ஆவலை மேன்மேலும் எழுப்பிக்கொள்.

மனஸ்தாபப்படுதல். உனக்குப் பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரியின்பேரில் நாளுக்குநாள் அதிகப் பத்தியுண்டாகவும் அவளுக்காக அதிகப் பிரயாசப்படவும் அவளைப் பார்த்து மன்றாடுவாயாக.

பிரதிக்கினை. தேவமாதாவின்பேரில் பத்தியைப் பரம்புவிக்கக்கூடிய தருணங்களைத் தவறவிடாதே.

௩-ம் பிரிவு.

இந்த மினவுதலால் உண்டான புண்ணியங்களும் பேறுபலன்களும்.

தியானம். நாம் அனுசரித்து வருகிற புண்ணியமும் நமக்குத் தக்கது நமது பேறுபலனும் வளருமென்றிருக்கையில் எலிசபெத்தம்மாளைச் சந்தித்ததினாலே பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாளுக்கு எவ்வளவோ புண்ணிய பேறுபலன்கள் உண்டாயிருக்கும். அவ்வத

ளாவன: விசுவாசம் கீழ்ப்படிதல் ஒறுத்தல் சுறுசுறுப்பு அடக்கம் தயாளம் பிறருக்கு உதவிசெய்யுமாசை விசேஷமாய்த் தாழ்ச்சி பிறர்சினேகமுதலிய புண்ணியங்களெல்லாம் இதில் உச்சிதமாய் விளங்குகின்றன. சர்வேசுரனுக்குத் தாயான இவள் எலிசபெத்தம்மாள் சுதந்தரங்களில் தன்க்குப் பெரியவளாயிருந்தாப்போல அவளைக் கண்டு தரிசிக்கப்போனதுமல்லாமல் பூரண பட்சத்தோடு அவளுக்கு வேண்டிய பணிவிடை செய்ய அவளோடு மூன்றுமாசந் தங்கியுமிருந்தாள். அர்ச். எலிசபெத்தம்மாள் அவளைப் பார்த்து பெண்சாதிகளுக்குள்ளே ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவளும் நீரே என்று புகழ்ந்தபோது அவள் தன்னிடத்தில் நிறைவேறினதெல்லாம் ஆண்டவராலே வந்ததென்று அவருக்கு ஸ்துதிசெய்து வல்லபமிக்கவர் பெருமையுள்ளவைகளை என்னிடத்தில் செய்தருளினார் என்றாள். மேலும் என்னாத்துமமானது ஆண்டவரைப் புகழுகின்றது என்று அவள் வசனித்த பத்து வாக்கியங்களில் மகா அதிசயமான புண்ணிய பரிமளம் வீசுகின்றது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்தப் புண்ணியங்களையெல்லாம் வகைவகையாய் யோசித்துப்பார்த்து இவைகள் உன்னிடத்திலும் விளங்கப் பிரயாசப்படு. இதுவே நீ தேவமாதாவுக்குப் பிரியப்படவும் அடிக்கடி அவள் உன்னைச் சந்திக்கவும் புண்ணிய பேறுபலன்களாலே உன்னை அலங்கரிக்கவும் வழியாயிருக்கும்.

சம்பாஷணை. தேவமாதாவோடு சம்பாஷித்துக்கொள்.

௩-ம் தேதி.

அர்ச். கன்னிமரியம்மாளுக்கு ஆண்டவர் அளித்தருளின சிறந்த சுதந்தரங்களின்பேரில்.

ஆய்ந்தச் சிந்தனை. அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் எலிசபெத்தம்மாளால் வாழ்த்தப்பட்ட சமயத்தில் வல்லபமிக்கவர் பெருமையுள்ளவைகளை என்னிடத்தில் செய்தருளினாரென்று வசனித்தபோது அவளிருந்த மேரையை ரூபிகரித்துக்கொள்வாயாக.

தியானச் செபம். வார்த்தையானவர் மனுஷாவதாரம் எடுத்தபோதும் அதற்கு முன்னும் பின்னும் பரிசுத்த கன்னிகைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உச்சித சுதந்தரங்களைக் கண்டுபிடிக்க அனுக்கிரகங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

வார்த்தையானவர் மாம்ச ஐக்கியமாகுமுன் பரிசுத்த கன்னிகைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உன்னத சுதந்தரங்கள்.

தியானம். பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாள் நிகரற்ற மேன்மைப் பட்டத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டாள். சாஸ்திரியான அர்ச். தோமாஸ் சொல்லுகிறதுபோல சர்வேசுரன் ஒருவனை யாதொரு மேலான பட்டத்துக்கு நியமிக்கும்போது அதற்குத்தக்க வரங்களை அவனுக்கு அளிப்பாராம். அப்படியானால் தேவதாய் உன்னத பட்டத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டவளானபடியால் ஒருவருக்கும் எக்காலத்திலும் கொடுக்கப்படாத சுதந்தரங்களைச் சர்வேசுரன் இப்புண்ணிய நாயகிக்கு அளித்தருளினாரென்னத்தகும். வேதபாரகர் இந்தச் சுதந்தரங்களில் பன்னிரண்டை யெடுத்துக்காட்டி, காட்சியாகமத்தில் கஉ-ம் அதிகாரத்தில் உவமையாகத் தோன்றிய ஸ்திரீக்கு முடியாயிருந்த பன்னிரண்டு நட்சத்திரங்களும் அவைகளைக் குறிக்கிறதென்கிறார்கள். இவைகளில் நாலு சுதந்தரங்கள் வார்த்தையானது மாம்சமாகிறதற்கு முன் தேவதாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டன. அதின் முதலாவது சென்மப்பாவமில்லாமலுற்பவித்த வரம். இதைத் திருச்சபையானது அமலோற்பவம் என்றழைத்து விசுவாச சத்தியமாக உலகமெங்கும் பிரசித்தப்படுத்தினது. உ-வது. உயிரடைந்தக்ஷணமே அவளுக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிபூரண இஷ்டப்பிரசாதம். ௩-வது. அந்தத் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்துக்கு ஒத்து நடக்கும்படி அப்போதே அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட புத்தியறிவு. ச-வது. உத்தம கன்னிமையின் அருமையை அறிந்த வரம். இதினால் அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் சின்னவயதிலேயே தேவாலயத்தில் தன்னைச் சர்வேசுரனுக்கு நேர்ந்து கன்னிமை வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தாள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சம்மனசுக்களோடும் திருச்சபையோடும் அர்ச். கன்னிமரியாயின் சமஸ்ததாசர்களோடும்

நாமும் ஞான விதமாய் ஒன்றித்து சர்வ வல்லமையுள்ளவர் அவளுக்குத் தந்தருளின இந்தச் சிறந்த உரிமைகளைப்பற்றி அவளை வாழ்த்துவோமாக. இதுவே நாம் அவளுக்குப் பிரியப்படவும் அதிகமதிகமாய் அவள் நமக்குச் சகாயாயிருக்கவும் விசேஷமாய் நாம் கொடுத்த கற்பின் வார்த்தைப்பாட்டைச் சரியாய் அநுசரிக்கவும் அவளுடைய சுகிர்தமாதிரிகையைப்பார்த்து சர்வேசுரனுக்கும் மனுஷருக்குமுன்பாக நாம் சாங்கோபாங்கத்தில் வளரவும் நிச்சயமான வழிபாடாயிருக்கும்.

மனப்பற்றுதல். பரலோக இராக்கினியே சர்வ வல்லபமுள்ளவர் உமக்குச் செய்தருளின கனமான காரியத்[illegible]டு களிகூர்ந்திருப்பீராக.

பிரதிக்கினை. இந்த உத்தம கன்னியாஸ்திரியின்பேரில் அதிகமதிகமாய்ப் பத்தியுண்டாகப் பிரயாசப்படுவேன்.

௨-ம் பிரிவு.

ஆண்டவர் மனுஷாவதாரமானபோது அர்ச். கன்னிமரியம்மாளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சிறந்த சுதந்தரங்[illegible]

தியானம். ௧-வது. அர்ச். தேவமாதா கன்னியும் தாயுமாயிருந்தது எல்லாத்துக்கும் முந்தினதும் அவளிருதயத்துக்கு மிக்க பிரியமுள்ளதுமான வரமாம். ௨-வது. கன்னிமை குன்றாத தனது உதரத்தில் அவதரித்த தேவகுமாரனை ஒன்பதுமாதம் முழுதுந் தனக்கே சொந்தமென்று வைத்திருந்த ஒப்பில்லாத மகிமையானது அவளடைந்த இரண்டாம் வரமாகும். ஆகையால் திருக்குழந்தை அவளாலும் அவளிடத்திலுஞ் சீவித்து ஒருவிதத்தில் அவளோடு ஏக பொருளானார். ௩-வது. இந்த ஒன்பது மாசமும் மாம்சமான திவ்விய வார்த்தையின் சரீரமானது வளர வளர அவளுந் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தில் வளர்ந்துகொண்டு வந்தாள். ௪-வது. [illegible]ருக்குஞ் சர்வேசுரன் தந்தருளும் இஷ்டப்பிரசாதங்களுக்கெல்லாம் அவள் [illegible]ய்க்காலாயிருக்கிறது நான்காம் வரம். இதைத் திருச்சபை அங்கீகரிக்கிறதற்கடையாளமாகவே அவளைத் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் மாதா என்றழைக்கிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமதன்புள்ள மா

தாவின் ஆச்சரியத்துக்குரிய இந்தச் சுதந்தரங்களையும் அவைகளில் முக்கியமாய் வானலோகத்தினின்று பூ[illegible]கத்தில் வருவிக்குஞ் சர்வ வரப்பிரசாதங்களுக்கும் வாய்க்காலாயிருக்கிறாளென்று நாம் கடைசியில் குறித்த வரத்தையும் நன்றாய்க் கவனித்துத் தேவமாதாவின்பேரில் நமக்குண்டான பத்தியிலும் நாம் அவளடைக்கலமாய்ப் போகிறதிலும் யாதொரு குறைவுண்டோ இல்லையோவென்று பார்க்கக்கடவோம். நீ அந்தக் குறைவினால் புண்ணியத்தில் வர்த்திக்காமலும் பிறர் இரக்ஷணிய அலுவலில் சபலமில்லாமலுமிருக்கிறாயாக்கும்.

மனப்பற்றுதல். அர்ச். மரியாயே என் தாயே நான் உம்மைச் சிநேகிக்க என்னைக்குப் படிப்பித்தருளும். (அர்ச். கிளாவர் இராயப்பர்).

பிரதிக்கினை. தேவிதாயார்பேரில் எனக்கு மெய்யான பத்தியில்லாமற்போனால் எனது இரக்ஷணியம் அபாயத்திலிருக்கிறதென்று அர்ச். பெர்க்மான்ஸ் அருளப்பர் சொன்ன வாக்கியம் என் மனதிலும் வாக்கிலுமிருக்கட்டும்.

௩-ம் பிரிவு.

ஆண்டவர் மனுஷாவதாரமானபின்பு அர்ச். கன்னிமரியம்மாளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசேஷ சுதந்தரங்களின்பேரில்.

தியானம். ௧-வது. ஆதித்தாய் பாவத்தில் விழுந்த பிறகு வேதனையோடே குழந்தை பெறுவாயென்று அவளுக்கிட்ட தண்டனைக்கு (மோசே. 1. 3.) தேவமாதா உட்படாதிருந்தது முதல் வரம். இது அவள் அமலோற்பவியானதினாலே வந்த சித்தியென்று அறியவும். ௨-வது. மனுக்குலத்தின் இரட்சணியத்துக்கு அவள் உடந்தையாயிருக்கப் பேறுபெற்றது இரண்டாம் வரம். ௩-வது. மற்ற மனுஷரைப்போல் கஸ்தி[illegible]யாதொன்றும் அனுபவியாமல் தேவசிநேகப் பரவசத்திலே அவள் ஆத்துமம் சரீரத்தை விட்டுப்பிரிந்தது மூன்றாம் வரம். ௪-வது. சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களிலும் அதிக பாக்கியமுள்ளவளாய்ச் சம்மனசுக்களுடைசூழ ஆத்தும சரீரத்தோடே பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளி

னதும் அக்ஷணமே அட்சய வரங்களெல்லாம் சம்பூரணமாய்ப் பூண்டதும் நான்காம் [illegible]ரமாகும்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவமாதாவுக்குக் கிடைத்த இந்த விசேஷ சுதந்தரங்களுக்கு நீயும் பங்காளியாகலாம். அதெப்படியென்றால்: சிதறிப்போன ஆடுகளாகிற ஆத்துமாக்கள் எத்தனையோ! அவைகளில் ஒன்றையாகிலும் இயேசுநாதருடைய மந்தையிலே கொண்டுவந்து சேர்க்குஞ் சமயங்களைத் தவற விடாதே. அப்போது பிறாத்தும இரக்ஷணிய அலுவலுக்கு நீயும் உடந்தையாயிருப்பாய். நீ இயேசுநாதருடைய மெய்யான சீஷனாக நடக்க வருந்துவாயாகில் தேவமாதா அநுபவிக்கும் ஆனந்தத்துக்கு நீயும் உன் ஆத்தும சரீரத்தோடு பங்காளியாவாய்.

சம்பாஷணை. தேவமாதாவோடு சம்பாஷிக்கிறது. அவளுக்குக் கிடைத்த மகிமையைக்கண்டு அவளோடு அக்களித்து அவளை வாழ்த்துதல், தேவதாயாரால் நீ அடைந்த சகாயத்துக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ்செய்தல், உனக்கு அவளெப்போதும் சகாயமாயிருக்க மன்றாடுதல் முதலியன.

௪-ம் தேதி.

பரிசேயருடைய கள்ள ஞானத்தின்பேரிலுங் காய்மகாரத்தின்பேரிலும்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி தமது சீஷர்கள்மேல் பரிசேயர் மோசக்கருத்தோடு சாட்டின குற்றத்துக்கு மறுமொழி சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வாயாக.

தியா[illegible]சேடம். உன்னிடத்தில் இருதயத் தாழ்மையும் இரக்கமு [illegible]முமுண்டாகவேணுமென்று பிரார்த்திப்பாயாக.

[illegible]யானம்.

பரிசேயர் இயேசுநாதருடைய சீஷர்கள்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள்.

தியானம். பாஸ்காப்பண்டிகை கொண்டாடுவதற்குச் செய்ய

வேண்டியதெல்லாம் இயேசுநாதர் சரிவர நிறைவேற்றினபிறகு எருசலேம்பட்டணத்தைவிட்டுக் கலிலேயா நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போனார். அப்படியிருக்க ஓர் ஓய்வுநாளில் சீஷர்கள் கோதுமை விளைந்திருந்த கொல்லையின் வழியாய்ப் போகும்போது பசி மிகுதியினாலே கதிர்களைப் பிடுங்கிக் கையினால் கசக்கித் தின்னும்படி சம்பவித்ததென்று அர்ச். லூக்காஸ் ௬-ம் அதிகாரத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். யூதருடைய வேத நூலில் இப்படிச் செய்ய உத்தரவிருந்தாலும், ஓய்வுநாளைத் தாங்கள் அதிக நுணுநுணுக்கமாய் அநுசரிக்கிறவர்கள்போல் பாராட்டிவந்த பரிசேயர் அதைக் குற்றம்போல் கடிந்து அவர்களைப்பார்த்து ஓய்வுநாளில் செய்யத்தகாத காரியத்தை நீங்கள் எப்படிச் செய்யலாமென்று கேட்டார்கள்...

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பரிசேயர் தங்கள் காய்மகாரத்தை மறைக்க வேத நியாயத்தைச் சாட்டிப்பேசினது இதில் வெட்டவெளியாகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட குணத்தைத் துவேஷித்துத் தள்ளாதவருண்டோ? ஆகிலும் அருவருப்புக்குரிய இந்தத் துர்க்குணமானது சந்நியாசிகள் உள்ளத்திலும் லேசாய் நுழையலாமென்கிறதினால் இதின் அடையாளங்கள் நம்மிடத்தில் உண்டோ இல்லையோவென்று பார்க்கவேணும். அவைகள் எதென்றால்: நமக்குப் பிரியப்படாத புண்ணியவானுடைய நடக்கையை ஊடாடி விசாரித்துப்பார்க்கிறதும், அவனிடத்திலுள்ள அற்ப சொற்பக் குற்றத்தையு முதலாய்க் கெட்ட கருத்தோடு பழுக்கிப் பெருக்கிக்காண்பிக்கிறதும், அவன் கபடில்லாமல் தேடிக்கொள்ளுகிற சௌக்கியத்துக்கடுத்த சில காரியங்களைக் குற்றமாகச் சாட்டி அதைக் குறித்துக் கடோரமாய்ப் பேசுகிறதும், அவன் கிரியைகளுக்குங் கருத்துகளுக்குமுதலாய் இல்லாத அர்த்தம் பண்ணுகிறதும், இத்தொகைப்பட்ட பலதும் பொருமையின் அ[illegible]களாகும். இப்பேர்ப்பட்ட அடையாளங்களை [illegible] நீயே உனக்குத் தீர்ப்பு செய்துகொ[illegible]

மனப்பற்றுதல். உன் உள்ளத்தில் உண்டாகும் உணர்ச்சிகளைச் சரியாய்க் கண்டறியவும், காய்மகாரத்தை அருவருக்[illegible] உள்ளவும், இரக்கமும் பிறர்சிநேகமும் நிறைந்த இருதயத்தை [illegible]

க்குத் தந்தருளவும் ஆண்டவரை மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. பிறர் செய்கிற நன்மைகளைக்கண்டு ஆண்டவருக்குத் தோத்திரஞ் செய்யப் பழகுவாயாக.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் தமது சீஷர்கள் பாரிசமாய்ப் பேசுகிறார்.

தியானம். பரிசேயர் குற்றஞ்சாட்டினதைப் பார்க்குமிடத்தில் அவர்கள் சுவாமியுடைய சீஷர்களின் பேரைக்கெடுக்கவுஞ் சனங்களை ஏமாற்றவும் பார்த்தார்களென்று நன்றாய் விளங்குகிறது. இவர்களைச் சுறுக்காய் மறுக்கவேண்டியிருந்ததினால் இயேசுநாதசுவாமி தமது சீஷர்கள்மேல் குற்றமில்லையென்று காட்டி அப்படிப் பேசினவர்களுடைய வாயை அடைக்கத் திருவுளம்பற்றினதாவது: ஓய்வுநாட்களில் குருப்பிரசாதிகள் தேவாலயத்தில் பலியிடத்தக்க காரியங்களை வெகு பிரயாசத்தோடு நடத்தினாலும் ஓய்வுநாளை மீறி நடக்கவில்லையென்று வேதத்தில் எழுதப்பட்டதை நீங்கள் வாசித்தறிந்ததில்லையோ? ஆகையால் மனுஷனுக்காக ஓய்வுநாளேயல்லாமல் மனுஷன் ஓய்வுநாளுக்காக அல்ல. மேலும் மனுமகன் ஓய்வுநாளுக்கும் எசமானாயிருக்கையில் அவருக்கு எப்படி நன்மையாகத்தோன்றுமோ அப்படிச் செய்ய அவருக்கு அதிகாரமுண்டென்றார். (மத். ௨.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பிறர் நமக்கு விரோதமாய்ப் பேசும்போது நாம் மவுனமாயிருந்தபோதிலும், தேவ மகிமைக்குந் திருச்சபைப் போதனைக்கும் அதின் சுதந்தரத்துக்கும் விரோதமாகப் பேசும்போதும் புறத்தியார்பேரில் மற்றவர்கள் அநியாயமாய் அவதூறு சொல்லும்போதும் நாம் மவுனமாயிருக்கிறது சரியல்ல. நியாயத்தை எடுத்துக்காண்பிக்க நம்மாலாகும்போது [illegible] இருவாமலிருக்கிறது உண்மையைப் பொய்யாக்குவதற்குச் சரி. இப்படிச் செய்கிறவன் கோழைத்தனமுள்ளவன்; புறத்தியார் [illegible] நிந்திக்கிறதற்குக் காரணமாயிருக்கிறவன். இதினால் சில சமயத்தில் அவர்கள் செய்யுங் குற்றத்துக்கும் உடந்தையாயிருக்கிறான். ஞானியானவர் சொன்னபடியே

பேசாத நேரமுமுண்டு பேசுகிற நேரமுமுண்டு (எக்கி. ௩.) இதைப் பகுத்தறிந்து இதின்படி நடக்கிறவன் பாக்கியவான். நீ இதுமட்டும் இப்படி நடந்தாயோ? சுயட்சங் குத்தப்பட்டால் பழிவாங்குகிறதற்கு அதிக தீவிரமுஞ் சாதுரியமுங் காட்டி வேத நியாயத்தையும் நல்ல நீதிமுறையையும் எடுத்துரைக்கிறதற்கு அவ்வளவு அக்கறை கொள்ளவில்லையாக்கும்.

மன்பபற்றுதல். அந்தந்தச் சமையத்தில் சத்தியத்தைக் காத்து அதில் வெற்றிகொள்ளும்படி வேண்டிய [illegible] ஊக்கத்தையுங் கலைக்கியானத்தையும் அடையும்படி சர்வேசுரனை இரந்து மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. இந்தக் கருத்துக்காகமாத்திரங் கல்வி கலைக்கியானங்களைக் கற்க முயலுகிறது.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் பரிசேயரை நாணச் செய்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதர் பரிசேயர் மனதிலிருக்கிறதெல்லாந் தாம் அறிந்திருக்கிறேனென்றும் அவர்கள் பேசினதெல்லாம் பொறாமையே முகாந்தரமென்றுங் காண்பிக்கிறதற்கு அவர்களைநோக்கி நான் இரக்கத்தை விரும்புவதேயல்லாமல் பலியைவிரும்புகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைக் கண்டுபிடித்திருப்பீர்களானால் குற்றமில்லாதவர்களைக் குற்றமுள்ளவர்களென்று ஒருபோதுந் தீர்க்கமாட்டீர்கள் என்றார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதசுவாமி பரிசேயரைக் கண்டித்த குற்றங்களில் நாம் ஒருகாலும் விழாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேணும். அவைகளேதென்றால்: புண்ணியத்தின் போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு ஆத்திரத்தில் பேசுகிறதுஞ் செய்கிறதும், தேவகற்பனைகளையுந் திருச்சபைக்கட்டளைகளையும் அநுசரிக்கிறதுபோல் வெளிக்குக் காண்பித்து உள்ளத்தில் அவைகளின் கருத்துப்படி நடவாமலிருக்கிறதும், பிறர்பேரில் இரக்கமற்ற தீர்மானம்பண்ணுகிறதும், குற்றம்போலக் காணப்பட்ட அற்ப சாடை சயிக்கினை முகாந்தரமாகக் கொண்டு அவர்களைத் தூற்றுகிறதும் இம்முதலிய குணங்[illegible] உண்[illegible]

தில் உண்டோ இல்லையோவென்று சோதித்துக் குற்றங் கண்டால் அதற்காக மனநொந்து கஸ்திப்படுவாயாக. இனிமேல் இப்பேர்ப்பட்ட குற்றத்தில் விழாதபடி உன்னிடத்தில் தாழ்ச்சி பிறர்சிநேக சிந்தனைகளை ஸ்திரப்படுத்த இயேசுநாதசுவாமியை மிகவும் இரந்து மன்றாடுவாயாக.

சம்பாஷணை. நமது திவ்விய இரட்சகரும் ஆசானுமாகிய ஆண்டவரோடு சம்பாஷித்துக்கொள்.

௫-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரைத் தெரிந்துகொண்டதின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலரைப் பேர்சொல்லி அழைத்தபோது அவர் இருந்த மலையை ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். ஆண்டவர் உன்னை அழைத்ததற்கு ஏற்ற விதமாய் நடக்கும்படியான அநுக்கிரகத்தைக் கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி அப்போஸ்தலரைத் தெரிந்துகொண்டது.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி பிரசங்கம் பண்ணிவந்த இரண்டாம் வருஷத் துவக்கத்தில் அப்போஸ்தலர் சங்கத்தை ஏற்படுத்தின வர்த்தமானம் நடந்தது. இயேசுநாதர் மனிதர் நடுவில் துவக்கின இரக்ஷணிய அலுவல் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்படியாக உலகத்தில் தாம் ஸ்தாபிக்கவந்த திருச்சபையில் ஞான அரசாட்சிமுறைமையை ஏற்படுத்தத் திருவுளமானார். பாப்பானவரென்றும் மேற்றிராணிமாரென்றும் குருக்களென்றும் படிப்படியாய் அதிகாரம்பெற்றுத் திருச்சபையை ஆளுந் தன்மைதான் ஞான அரசாட்சிமுறைமையென்னப்படுகிறது. அப்போஸ்தலர் சங்கத்தை ஏற்படுத்தினதில் இந்தக் குருத்துவ வரிசையின் மூலாதார

மும் இலக்ஷண சொரூபமும் விளங்குகின்றது. அர்ச். லூக்காஸ் சொல்லுகிறதுபோல அந்தக் காலத்தில் இயேசுநாதசுவாமி மலையின்மேல் தம்முடைய சீஷர்களை அழைப்பித்து அவர்களுக்குள் பன்னிரண்டுபேரைத் தமது இஷ்டப்படி தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு அப்போஸ்தலரென்று பேரிட்டார். இந்தப் பேருக்கு அனுப்பப்பட்டவர்களென்று அர்த்தமாம். அவர்கள் யாரென்றால்: சீமோனாகிற இராயப்பரும் அவர் சகோதரனை பெலவேந்திரரும் யாகப்பரும் அவர் சகோதரனை அருளப்பரும் பிலிப்புவும் பர்த்தலோமேயும் மத்தேயுவும் தோமையாரும் அல்பேயுவின் மகனாகிற யாகப்பருஞ் செலோத்தெஸ் என்னப்பட்ட சீமோனும் யாகப்பரின் சகோதரனை யூதா என்னப்பட்ட ததேயுவும் சதிகாரனை யூதாஸ் இஸ்காரியோத்துமாம். (லூக். ௬. மாற்கு. ௩.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதசுவாமி தம்மைப் பிரமாணிக்கமாய்ப் பின்சென்றுவந்த அத்தனை சீஷர்களுக்குள்ளே பன்னிரண்டுபேரை மாத்திரந் தெரிந்துகொண்டார். பரம அர்த்தமுள்ள இந்த இலக்கம் பதினேழு யுகத்துக்குமுன் இஸ்ராயேல் ஜனத்தின் பன்னிரண்டு கோத்திரத்துக்குத் தலைவர்களாயிருந்த பன்னிரண்டுபேரால் உருவகமாய்க் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. தேவகுமாரன் அவர்களைத் தெரிந்துகொண்டதால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட மேலான பாக்கியம் எவ்வளவோ மகிமை! அர்ச். மாற்குவும் சொல்லுகிறதுபோல தமக்குத் தெரிந்துகொள்ளப் பிரியமான பன்னிரண்டுபேரைத் தெரிந்துகொண்டார். (௩-ம் அதி.) ஆதலால் இந்தப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலருக்குங் கிடைத்த மகிமைக்காக அவர்களை வாழ்த்தக்கடவோம். பின்னும் நம்மைப் பார்க்கிலும் அதிக யோக்கியவான்களான கோடாகோடி ஜனங்களுக்குள் ஆண்டவர் நம்மை விசேஷித்த விதமாய்த் தெரிந்துகொண்டு தமது பிறகே வரவழைக்கச் சித்தமானதினால் நாமும் பாக்கியம் பெற்றவர்களென்று ஞான சந்தோஷப்படக்கடவோம்.

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவர் நம்மைத் தெரிந்தழைத்துக்கொண்ட தயவுக்காகத் தாழ்ச்சியோடு நன்றியறிதல் செலுத்துவது; அதில் முடிவு பரியந்தம் பிரமாணிக்கமாயிருக்க வேகமான ஆசை கொள்வது.

பிரதிக்கினை. நான் இப்போதிருக்கும் நிலையில் தேவ கிருபையால்தான் இருக்கிறேன் என்று அர்ச். சின்னப்பரோடேகூட அடிக்கடி சொல்லவேண்டும். (க. கொரிங். கரு.)

உ-ம் பிரிவு.

அப்போஸ்தலரைத் தெரிந்துகொண்டபோது நடந்த வர்த்தமானங்கள்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி அப்போஸ்தலரைத் தெரிந்துகொண்டபோது நடந்த பிரதான வர்த்தமானங்களில் ஒன்று ஏதெனில் அவர் விசேஷித்த பிரகாரம் அதற்கு ஆயத்தம்பண்ணச் சித்தமானதாம். அர்ச். லூக்காஸ் (சு·ம் அதி.) சொல்லுகிறதுபோல அதற்கு முந்தின நாள் சாயந்தரமே ஆண்டவர் தனிமையாய் மலையிலேறி இரவெல்லாந் தமது பிதாவாகிய சர்வேசுரனைப்பார்த்து செபம்பண்ணுவதில் செலவழித்தார். அப்போஸ்தலரைச் சரியாய்த் தெரிந்துகொள்ளும்படி அவர் ஏகாந்தமாயிருக்கவும் இரவெல்லாஞ் செபஞ்செய்யவும் அவசியமா? அர்ச். அமிர்தநாதர் வசனித்தபடி இதினால் நமக்கு நன்மை கிரிகையும் நல்ல படிப்பினையுங் கொடுக்க அவர் சித்தமானதேயல்லாமல் மற்றப்படியல்ல.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது இயேசுநாதசுவாமி இதில் நமக்குக் காண்பித்த தரும மாதிரிகையும் உத்தம படிப்பினையும் ஏதென்றால்: முந்தமுந்த ஞானஒளியைத்தரும் பிதாவின் அனுக்கிரகத்தைக் கேளாமலும் அவரை நோக்கிக் கெஞ்சிமன்றாடாமலுங் கனமான காரியமொன்றும் நாம் செய்யக்கூடாது. உ-வது நன்றாய்ச் செபத்தியானஞ் செய்வதற்குத் தன் கவலைகாரியங்களை விட்டுவிட்டு சனசந்தடியில்லாத இடங்களிலாவது கூடுமானால் சத்தமில்லாத இராக்காலத்திலாவது செபம் பண்ணவேணும். இந்தத் திவ்விய படிப்பினையின்படி நடந்தோமோ? எங்கள் நடக்கையை எந்த விஷயத்தில் சீர்திருத்தவேணும்?

மனப்பற்றுதல். உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அலுவலை எப்போதுந் தேவசித்தத்துக்கு ஒத்தபிரகாரம் நடத்தத்தக்கதாக உனக்கு வேண்டிய புத்தி விவேகத்தை ஆண்டவரிடத்தில் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. மனதில் சந்தேகங் கலக்கமுண்டாகும்போது உடனே செபஞ்செய்கிறதுமல்லாமல் உன் ஆத்தும குருவின் ஆலோசனையையுங் கேட்டு நட.

ங-ம் பிரிவு.

இதற்கடுத்த ஒரு விசேஷம்.

தியானம். தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலருக்குள்ளே துரோகியான யூதாஸ்இஸ்கரியோத்து என்பவனும் எப்படி ஒருவனாயிருந்தானென்று கண்டுபிடிப்பது கூடாத காரியம்போல் தோன்றுகிறது. இதை நினைக்கும்போது யார்தான் பிரமிக்கமாட்டார்கள்! இயேசுநாதசுவாமி இது காரியத்தில் மோசம்போனாரோ அல்லது பேருக்குமாத்திரம் அவனை அழைத்தாரோவென்று கேள்வி பிறக்கலாம். இதற்கு வேதவித்தியாபாரகர் சொல்வதைக் கேள். யூதாஸ் அப்போஸ்தலனாயிருக்கவேணுமென்று இயேசுநாதசுவாமி மெய்யாகவே தாற்பரியமாயிருந்ததினால்தான் அவனை அழைத்தார். அவனோ தன் துரோகத்தினால் இதற்கு அபாத்திரனாய்ப் போனான். அப்படியிருந்தும் ஆண்டவர் அவனைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு உண்டான நியாயங்களை விசாரிக்கும்போது முந்தமுந்த சர்வேசுரன் கொடுக்கிற உச்சிதமான வரங்களையடைந்திருக்கிற மனுஷன் எப்போதுந் தன் மனம்பொருந்தி அதற்குச் சரியாய் நடக்கவும் அல்லது தவறிப்போகவுந் தக்கவனாயிருக்கிறானென்று தெரியவருகிறது. உ-வது. ஒருவன் எவ்வளவு பரிசுத்தமான அந்தஸ்துக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் அவன் தன் ஆத்துமத்தைச் சேதப்படுத்தலாமென்கிறதினாலே அச்சத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் அவனவன் தன்தன் ஈடேற்றத்துக்காகப் பிரயாசப்படவேணுமென்று அர்ச். இராயப்பர் வசனித்திருக்கிறார். ங-வது. தொழிலாளிவேறு அவன் செய்யுந் தொழில் வேறே என்கிறதுபோல, ஒரு சபையைச்சேர்ந்த ஒருவன் யாதொரு குற்றத்தைச் செய்தாலும், அது சபையைச் சாரமாட்டாது. அப்படி இல்லாவிட்டால் யூதாஸைப்பற்றி அப்போஸ்தலரைத் துரோகிகள் கூட்டத்தாரென்றும், அவர்கள் தொழில் சதிமார்க்கத் தொழிலென்றுஞ் சொல்ல வேண்டியி

ருக்கும். ஆகையால் நாம் விவேகத்தோடே எந்தக் காரியத்திலும் நன்மையையுந் தின்மையையும் பகுத்தறிய யூதாஸ் செய்த பாதகம் நமக்குப் படிப்பினையாயிருக்கிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் எச்சரிக்கையாய் நடக்கவும் பிறருக்கு நல்லுணர்ச்சி வருவிக்கவும் மேற்சொன்ன காரியத்தை நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டியது. தெய்வ பயமுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் நன்மையாக மாறுமென்று அர்ச். சின்னப்பர் வசனித்திருக்கிறார். அப்படியே சிலர் கெட்டுப்போகிறதைப் பார்க்கும்போது நாம் நமதுபேரில் நம்பிக்கை வையாமல் தாழ்ச்சியோடே நடக்கிறதற்கு இடமுண்டாகிறது. யாதொருத்தர் தருமவழியில் நிலைமையாய் நடக்கிறதைப் பார்க்கும்போது சர்வ சக்தியுங் கொடுக்கிற தேவ வரப்பிரசாதத்தின்பேரில் நமக்கு அனந்த நம்பிக்கையுண்டாகிறது.

சம்பாஷணை. அர்ச். இராயப்பரோடுஞ் சின்னப்பரோடுஞ் சம்பாஷித்துக்கொள்.

௯-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் மலையின்மேல்செய்த பிரசங்கம்.

எட்டுவகைப் பாக்கியங்களின்மேல்.

௧வது மனத்தரித்திரமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி மலையின்மேலிருந்து தமது சுவிசேஷத்தின் மேலான போதனையைச் சனங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வேணுக.

தியானச் செபம். சுவிசேஷப் போதனையை நன்றாய்க் கண்டுபிடித்துச் சுகிக்கவும் புறத்தியாரும் அதை அறிந்து உணரவும் வேண்டிய உதவி சகாயத்தைக் கேட்பேணுக.

முதல் பிரிவு.

மலையின்மேல் செய்த பிரசங்கத்துக்கடுத்த சில விஷயங்கள்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி உலகெங்கும் பிரசங்கிக்கப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்துகொண்டு, அவர்களாலும் அவர்களுக்குப் பதிலாய் வருகிறவர்களாலுஞ் சகல சாதி சனங்களுக்குந் தமது திவ்விய போதகத்தைப் படிப்பிக்கச் சித்தமானார். இதற்காக அவர்களைக் குறையறப் படிப்பிக்க வேண்டியிருந்ததினால் தாமதமில்லாமல் தமது திவ்விய போதனையைக் கற்பிக்கத் துவக்கினார். எப்படியென்றால் அவர் மலையினின்று கீழ்நோக்கி இறங்கிச் சகலருங் காணவுங் கேட்கவுங்கூடிய ஓரிடத்தில் வந்த பொழுது, யூதேயா நாட்டங்கிலும் தீரு சீதோன் என்கிற பட்டணங்களிலுமிருந்து முதலாய்த் திரளான சனங்கள் அவ்விடத்தில் வந்து கூடியிருந்தார்கள் என்று அர்ச். லூக்காஸ் சொல்லியிருக்கிறார். (௯-ம் அதி.) இது தேவ பராமரிப்பினால் நடந்த காரியமாமே. ஏனென்றால் உலகமெங்குந் தமது அப்போஸ்தலர் பிரசங்கிக்க வேண்டிய சுவிசேஷமானது தமது போதகமென்பதற்கும் அதில் மனுஷப்போதகக் கலப்பேயில்லையென்பதற்கும் அனேகர் சாட்சிகளாயிருக்கச் சித்தமானார். ஆகையால் தமது அப்போஸ்தலர்கள் நடுவில் உட்கார்ந்துகொண்டு தமது சுவிசேஷப் போதகத்தின் உத்தமமானவையெல்லாம் ஒன்றாய்த் தொகுத்து, மலைமேல் செய்த பிரசங்கமென்னும் இந்த நெடும் போதனையை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவ சுதனானவர் படிப்பித்த நித்திய சத்தியங்களைக் கிரகித்துக்கொண்டிருக்கிற ஏக சாதாரண திருச்சபையாகிய தாயின் மடியில் நாமும் பிறந்து வளரும்படி சர்வேசுரன்செய்த உபகாரத்துக்காக அவருக்கு நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயிருக்கக்கடவோம். அதற்கொத்தபிரகாரம் நடக்கிறவன்தான் இரட்சிக்கப்படுவான். மேலும் நாம் சந்நியாசிகளானதினாலே மற்றக் கிறீஸ்துவர்களைப்பார்க்க அதிக உத்தமபிரகாரமாய் நடக்க நமதுபேரில் கடன் சுமந்திருக்கிறது. இதுவே பாக்கியம்நிறைந்த கடமை. இதினாலே மோக்ஷத்தில் நமக்கு எவ்வளவோ ஆனந்தமகிமை யுண்டாகும்! இந்தக் கடமையை எப்படிச் செலுத்திவந்தோம்?

மனப்பற்றில். சந்நியாச அந்தஸ்திலிருக்கிறதற்காக நன்றியறிந்து இந்த உத்தம சுவிசேஷப்போதனையை அனுசரிக்கிறதிலே

சிறந்து விளங்க ஆசைகொள்வாயாக.

பிரதிக்கினை. உங்கள் பரமபிதா உத்தமராயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் உத்தமராயிருங்களென்று நமது ஆண்டவர் சொன்னதை அடிக்கடி நினைத்துக்கொள். (மத். ௫.)

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி போதித்த முந்தின பாக்கியமாகிய மனத்தரித்திரத்தின்பேரில்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி மெய்யான பாக்கியத்துக்கு ஆதாரமேதென்று எடுத்துக்காட்டித் தமது பிரசங்கத்தைத் துவக்குகிறார். இந்த ஆதாரமானது அஞ்ஞானத்தின் துராசாபாசங்களினாலேயும் யூத ஆசாரியரின் பற்பல துர்ப்போதனைகளினாலேயுங் கெட்டுப்போயிருந்தது. இக்காலத்திலும் ஆங்காரிகளுஞ் சுகபோகிகளும் அது தங்களுக்கு வேண்டியதில்லையென்று நீக்கிப்போடுகிறார்கள். இதினிமித்தம் இயேசுநாதசுவாமி போதித்த மேலான பாக்கியங்களுக்கும் உலகம் போதிக்கிற பாக்கியங்களுக்கும் வித்தியாசமுண்டாயிருக்கின்றது. ஐசுவரியவான்களே பாக்கியவான்கள் என்று உலகம் படிப்பிக்கிறது. இயேசுநாதரோ மனத்தரித்திரர் பாக்கியவான்கள் என்கிறார். ஆகையால் ஏழைகளாய்ப் பிறக்கிறவர்களைப்பற்றிப் பேசுகிறாரென்று நினையாமல் உலக ஆஸ்திபாஸ்தியின்மேல் ஆசை பற்றுதலில்லாத மனத்தரித்திரமுள்ளவர்களைப் புகழுகிறாரென்று அறியவும். ஏன் இவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்றால் இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றியிருக்கிறதுபோல பரலோக இராச்சியம் இவர்களுக்குச் சொந்தமாயிருக்கின்றது. இவர்கள் இம்மையிலேயே யாதொரு அச்சமுங் கவலையுமின்றிப் பரலோக பாக்கியத்துக்கு முன்னடையாளமாகிற மனச்சமாதானத்திலே குடிகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதர் பாக்கியவான்களென்று சொல்லுந் தரித்திரருக்குள்ளே மூன்றுவகுப்புண்டு. ௧-வது. அவகாசமில்லாததினால் தரித்திரவான்களாய்த் தேவசித்தத்துக்கு முழுதும் அமைந்திருக்கிறவர்கள். ௨-வது. ஆஸ்திக்காரரா யிருந்தாலும் மெய்யாகவே மனத்தரித்திரமுள்ள

வர்கள். ௩-வது. அட்டதரித்திரராய்ச் சீவித்த இயேசுநாதர் பாவனையாக ஆஸ்திபாஸ்திகளை ஒருமிக்க வெறுத்து நீக்கி மனம்பொருந்தித் தரித்திரராயிருக்கிறவர்கள். இந்த மூன்றும் வகுப்பில் சேர்ந்திருக்கிற பாக்கியம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகையால் நம்மைப்பற்றி வீடுவாசல் மற்றதும் விட்டிருப்பவனாகிய எவனும் நூறு மடங்கும் பெறுவான், நித்திய சீவியத்தையுஞ் சுதந்தரித்துக் கொள்வானென்று இயேசுநாதர் கொடுத்த உதாரமுள்ள வார்த்தைப்பாடு நமக்குஞ் செல்லுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதை நினைக்க நினைக்க நம்முடைய இருதயத்திலே ஆனந்தசந்தோஷமுங் கெம்பீரமும் உண்டாகாமல் இருக்குமோ?

மனப்பற்றுதல். இப்பேர்ப்பட்ட பரிசுத்தமான தரித்திரத்தைக் கண்டுபிடிக்கவும் அதைச் சிநேகித்துப் பின்பற்றவும் ஆண்டவர் நமக்குத் தயைசெய்தபடியால் அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ்சொல்லி இதிலே நாம் இன்மேலும் விளங்க மிகவும் ஆசைவைப்போமாக.

பிரதிக்கினை. இந்தத் தரித்திரத்துக்கடுத்த சொற்ப ஒழுங்கையு முதலாய்ச் சரியாய் அனுசரித்துத் தரித்திரமே நமக்கு மெய்யான திரவியமா யிருக்கப் பிரயாசப்படவேணும்.

௩-ம் பிரிவு.

ஆஸ்திபாஸ்தியின்மேல் இயேசுநாதர் படிப்பித்த போதகம்.

தியானம். தரித்திரத்தைக் குறித்து இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றினதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஆஸ்திபாஸ்தியைக் குறித்தும் அதுவே தங்களுக்குப் பரமபாக்கியமென்று எண்ணியிருக்கிறவர்களைக் குறித்தும் என்ன நினைக்கவேண்டியதென்று இஷ்டாந்தமா யறிந்துகொள்ளலாம். ஆயினும் உலோபித்தனமுள்ள ஆஸ்திக்காரர் இதை நினைக்கமாட்டார்களென்பதைப்பற்றி அவர்களுக்கு அவர் சொல்லியிருக்கிற பயங்கரமான வார்த்தைகள் எவையென்றால் திரவியவான்களே உங்களுக்கு ஐயோ கேடாம்; இவ்வுலகத்திலேயே உங்களாறுதலுங்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்றது என்றார். (லூக். ௬.) இதற்கு அர்த்தமேதெனில் உங்கள்

புத்தி நினைவெல்லாம் ஆஸ்திபாஸ்திகளைத்தேடிச் சுகிக்கிறதிலேயே போக்காயிருக்கிறதினால் நீங்கள் உங்கள் கடைசிக் கதியை மறந்து திரிகிறீர்கள். இதினாலே பாவங்கள் நிறைந்து ஒரு பேறு பலனுமின்றிச் சாகப்போகிறீர்கள். உங்களுக்கு நித்தியநரக ஆக்கினை யல்லாது வேறே அவதியில்லை யென்பதாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உலகத்திலே காரியங்கள் எப்படி நடக்கிறதென்று நாலாபக்கமுங் கவனித்துப் பார்த்தால் இயேசுநாதர் இட்ட சாபம் உண்மையென்று உனக்குத் தோன்றாதிருக்குமோ? ஆண்டவர் உன்னை உலகபாசத்தினின்று மீட்டுக்கொண்டதினால் அவர் உனக்குச் செய்த உபகாரம் எம்மாத்திரமென்று நன்றாய் உணரவேண்டும். இதற்கு நீ நன்றியறிந்தவனாயிருக்கிறது மல்லாமல் உலக சிற்றின்பமாய்கையில் அகப்பட்டு இரட்சணிய வழியைவிட்டுத் தவறினவர்களுக்கு நற்புத்திசொல்ல மென்மேலும் அதிக சுறுசுறுப்புக் கொள்வாயாக.

சம்பாஷணை. இன்று அர்ச். இராயப்பர் சின்னப்பர் திருநாளுக்குப்பின் எட்டாம் நாளானதினால் அவர்களோடு சம்பாஷித்துக் கொள்.

எ-ம் தேதி.

சந்நியாச தரித்திரத்தின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. மனத் தரித்திரமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று இயேசுநாதசுவாமி சொல்லுகிறதாக நினைத்துக் கொள்.

தியானச் செபம். தரித்திரத்தைக் கனமாயெண்ணி அதை ஆசையோடு அனுசரிக்க அவருடைய வரப்பிரசாதத்தைக் கேள்.

முதல் பிரிவு.

சந்நியாச தரித்திரத்தின் மேன்மை.

தியானம். தேவசுதன் இந்தத் தரித்திரத்தைக் கனப்படுத்தி

இதை வேணுமென்று தெரிந்துகொண்டதினால் இந்தத் தரித்திரத்தின் மாட்சிமை மென்மேலும் அதிகமாய் விளங்குகிறது. நம்மைப்பற்றித் தரித்திரரானாரென்று அர்ச். சின்னப்பர் வசனித்திருக்கிறார். தாம் பிறந்த நேரமுதல் இறந்தநேரம்வரையில் அது தமக்குப் பிரியாத துணையாயிருக்கச் சித்தமானார். மனத் தரித்திரமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று பாராட்டி இதற்கு உசிதமான சம்பாவனை கொடுப்போமென்றுந் திருவுளம்பற்றினார். மேலுந் திருச்சபையின் ஆரம்பத்திலிருந்த கிறீஸ்துவர்களும் அவர்களுக்குப்பின் நாளடைவிலிருந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் அவர்களுக்குள் விசேஷமாய்ச் சந்நியாச சபைகளை ஏற்படுத்திய மகாத்துமாக்களும் அவர்கள் சபையிலுட்பட்ட கணக்கற்ற சந்நியாசிகளும் கர்த்தருடைய திவ்விய மாதிரிகையைப்பின்சென்று தரித்திரத்தை மதித்து தரித்திரரானார்கள். அன்றியுஞ் சத்திய திருச்சபையானது தரித்திர வார்த்தைப்பாடு மகா பேறுபலனுள்ளதென்று போதிக்கிறதினாலே இவர்களெல்லாருஞ் சாகுமட்டுஞ் சுத்தத் தரித்திரராயிருப்போமென்று வார்த்தைப்பாடு கொடுத்துவருகிறார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்தப் பரிசுத்த தரித்திரத்தை எப்போதும் மதித்துச் சிநேகிக்கக்கடவோம். மனுஷருக்குமுன்பாக இதைப்பற்றி வெட்கப்படாமல் இதை அனுசரிக்கிறது நமக்கு மேலான மகிமையென்று காட்டுவோமாக. உலகத்தார் ஆஸ்திபாஸ்திகளைத் தேடும்போது எவ்வளவு நிசதமும் மோசமுமான காரியத்தை அபேட்சிக்கிறார்களென்றும் நிலையற்ற இந்தச் செல்வ பாக்கியங்களை நீக்கி நித்தியமாயிருக்கும் மோக்ஷானந்தத்தைப் பெற மனம்பொருந்தித் தரித்திரராயிருக்கிறது எவ்வளவு ஞானமும் பெருமையுமென்று அவர்கள் கண்டு உணரும்படி வருந்திப் பிரயாசப்படக்கடவோம்.

மனப்பற்றுதல். சுவிசேஷத் தரித்திரத்தைக் கனமாயெண்ணவும் அதை ஆசித்துத் தேடவும் ஆண்டவர் அனுக்கிரகஞ் செய்ததற்காக அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்.

பிரதிக்கினை. இதின் விலையேறப்பெற்ற மகிமையை உலகத்தார் கண்டுபிடிக்கச் செய்.

௨-ம் பிரிவு.

சந்நியாச தரித்திரத்தின் இயற்கையுங் கருத்தும்.

தியானம். சந்நியாசியானவன் தன் சிரேஷ்டர் உத்தரவின்றித் தனக்குச் சொந்தமாக யாதொன்றையும் வைத்துக்கொள்ளாமலிருப்பது தரித்திர வார்த்தைப்பாட்டின் முக்கியமான குணமாம். சந்நியாசி தன் சிரேஷ்டருடைய உத்தரவில்லாமல் யாதொரு காரியம் வாங்காமலுங் கொடுக்காமலும் மாற்றிக்கொள்ளாமலுங் கடன்கொள்ளாமலுங் கொடுக்காமலும் இருக்கவேணும். இதை மீறி நடப்பானாகில் அந்தந்தக் காரியத்தின் கனத்துக்குத்தக்கது சாவான பாவமானாலும் அற்பப் பாவமென்கிலுங் கட்டிக்கொள்வான். சிரேஷ்டரோவெனில் மடத்துச் சொத்துக்குக் காபந்துக்காரராய் மாத்திரம் இருக்கவேண்டியதினாலே தமது சபை ஏற்பாடுகளின் கருத்தின்படிக்கும் மடத்தின் பொதுப் பிரயோசனத்தைப்பற்றியுஞ் செலவு முதலிய காரியம் நடத்தலாமல்லாமல் தம்மிஷ்டப்படி தமக்குள்ளடங்கினவர்களுக்காகிலும் அன்னியருக்கென்கிலும் அல்லது தமக்காகவாகிலும் அதில் செலவு செய்யக்கூடாது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. அர்ச்சிக்கப்பட்ட இந்தத் தரித்திரத்தை இதுவரையிலும் இவ்விதமாய்க் கண்டுபிடித்து அனுசரித்து வந்தாயோ? வீணான பல போக்குகள் சொல்லிச் சொற்பக் காரியங்களிலாவது இந்த ஒழுங்கை மீறி நடக்கவில்லையோ? துவக்கத்தில் தானே இதில் அற்பக் குறைகளுக்கும் பயந்து நடக்கவேணும். அல்லாதேபோனால் நினையாதபடிக்குச் சின்னஞ் சின்னமாய்ப் பெரியகுற்றத்தில் விழுவாய். இவ்விதமாய்ச் சந்நியாசிகள் எளிதாய் மோசம் போவார்கள். ஆனால் தன் ஞான ஆதாயத்தின்மேல் கண்ணாயிருக்கிற சந்நியாசியானவன் தரித்திரத்துக்கடுத்த பிரதான கடமையை மாத்திரம் அனுசரிப்பது போதுமென்றிராமல் இதிலே சாங்கோபாங்கம் ஏதென்று பார்த்து அதின்படியே நடப்பான். இந்தக் கருத்துள்ள சந்நியாசி தரித்திரமே தனக்கு வரவேண்டிய பாகமென்றெண்ணி அவசரமில்லாத வீண் காரியங்களைத் தேடாமல் தன்னு உபயோகத்துக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட பொருள்களை சர்வ சாக்கிரதையோடுங் காப்பாற்றுவான். பிச்சையெடுத்துப் பிழைப்பவனைப்போல் தனக்குக் கொடுக்கப்படும் அன்னவஸ்திரத்தைத் தாழ்ச்சி பொருந்திய நன்றியறிதலோடு பெற்றுக்கொண்டு, ஆண்டவர் தனக்குக் கொடுத்த நன்மைகளை அநேகமுறை தாறுமாறாய்ச் செலவழித்ததினாலே இதற்கு முதலாய்த் தான் அபாத்திரனென்று நினைத்துக்கொள்வான்.

மனப்பற்றுதல். சுவிசேஷத் தரித்திரத்தின் கருத்தைக் கண்டுபிடிக்க ஆவலோடும் மகா உருக்கத்தோடும் வரங்கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. தரித்திர முயற்சிகளைப் பிரமாணிக்கமாய் அனுசரித்து இந்தப் புண்ணியத்தைச் சம்பாதிக்கவும் இதில் விருத்தியடையவும் பிரயாசப்படுவோயாக.

௩-ம் பிரிவு.

சந்நியாச தரித்திரத்தினால் வரும் பிரயோசனம்.

தியானம். முந்த முந்த நித்திய பேரின்ப பாக்கியத்தை அடைவதற்குப் பிரதான விக்கினமாயிருக்கிற உலக பாக்கியத்தின்பேரில் உண்டான பற்றுதலைத் தரித்திரம் அகற்றிவிடும். இந்தப் பற்றுதலைப்பற்றி ஆஸ்திக்காரன் கரையேறுவது மிகவும் அரிதென்று இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். ௨-வது. அழியாத பேரின்ப பாக்கியத்தை அடைந்து அதை மற்றவர்களிலும் அதிகமாய்ச் சுகித்து அனுபவிப்போமென்று தரித்திரம் நிச்சயிக்கிறது. இதற்கொத்தவண்ணம், தரித்திரராயிருக்கிற நீங்கள் பரலோகத்தில் பொக்கிஷம் அடைவீர்களென்று நமதாண்டவர் திருவுளம் பற்றியிருக்கிறார். ௩-வது. இது நம்மை உத்தமதனத்தின் வழியில் கொண்டுபோய்விடும். ஏனென்றால் நீ உத்தமனாயிருக்கமனதானால் போய் உன்னிடத்திலுள்ளதெல்லாம் விற்றுத் தரித்திரருக்குக் கொடுத்துவிட்டு நம்மைப் பின்பற்றுவாயாகவென்று ஆண்டவர் திருவாக்கருளினார். (மத். ௰௯.) மெய்யாகவே பூலோக நன்மையை முழுவதும் வெறுத்துவிடுவது தேவ சிநேகத்தினால் நம்மைச் சர்வேசுரனோடு ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு மிகவும் ஒத்தாசையாயிருக்கும். தேவ சிநேகத்தில்தான் உத்தமதனம் அடங்கியிருக்கிறது. தேவ சிநேகமானது வேத முறைமையின் சம்பூரணமென்று அர்ச். சின்னப்பர் எழுதிவைத்திருக்கிறார். (ரோ. ௰௩.) தரித்திர வார்த்தைப்பாடுகொடுத்து மடத்திலே வாசம் பண்

ஞாகிறதினால் இம்மையிலேயே நமக்கு வருகிற நன்மை எவ்வளவென்று யாரால் சொல்லக்கூடும்? இது எவ்வளவென்று வாயால் சொல்லக்கூடியதைவிட மனதில் அதிகமாய் உணரலாம். இன்னமும் மரணசமையத்தில் இதை அதிக தெளிவாய்க் கண்டுபிடிப்போம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த நினைவு நமதுள்ளத்தில் பதிந்திருந்தால் நமது அந்தஸ்துக்கடுத்த கடமைகளை நிறைவேற்றுவதிலும் நாம் கொடுத்த வார்த்தைப்பாடுகளையும் விசேஷமாய் தரித்திர வார்த்தைப்பாட்டையும் அநுசரிப்பதிலும் நமக்குப் பாரமாய்த் தோன்றுவதெல்லாம் பஞ்சாய்ப் பறந்துவிடும்.

சம்பாஷணை. மனம் பொருந்திய தரித்திரத்துக்கு உத்தம மாதிரிகையான இயேசுநாதரோடு சம்பாஷித்துக்கொள்.

அ-ம் தேதி.

ஆண்டவர் மலையின்மேல் செய்த பிரசங்கம்.
உ-ம் ௩-ம் ச-ம் எ-ம் பாக்கியத்தின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. சாந்தகுணமுள்ளவர்களும் அழுகிறவர்களும் நீதியின்மேற் பசிதாகமுள்ளவர்களும் பாக்கியவான்களென்று இயேசுநாதசுவாமி சொன்னதைக் கேட்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வேனாக.

தியானச் செபம். நான் இந்தப் பாக்கியவான்களில் ஒருவனாயிருப்பதற்கு வேண்டிய அநுக்கிரகத்தைக் கேட்பேன்.

முதல் பிரிவு.

உ-ம் எ-ம் பாக்கியத்தின்பேரில்.

தியானம். சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். (மத். ரு.) இந்த வாக்கியத்தில் சாந்தகுணமுள்ளவர்களாய்ப் பிறக்கிறவர்களைப்பற்றிமாத்திரம் பேசியிருக்கிறதென்று நினையாதே. ஆனால் சுபாவமாய் முன் கோபம் பொங்குகிறவர்களாயினும் மனச் சமாதானத்தைக் கலக்கும் துராசாபாசங்களாகிய எரிச்சல் பழிவா

ங்க ஆத்திர முதலியவைகளை அடக்கி வருகிறவர்களே சாந்தகுணமுள்ளவர்களென்று கண்டுகொள்க. இவர்களே பூமியைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்கள். அதெப்படியென்றால், யாவரும் இவர்களை மதித்துச் சிநேகிக்கிறதினால் சமாதானமாய்ப் பூமியின் பாக்கியங்களைச் சுதந்தரிப்பார்களென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லியிருக்கிறார். அர்ச். பெர்நர்தோவென்றால் தங்கள் இருதயமாகிற நிலத்தைச் சுதந்தரிப்பார்களென்கிறார். கோபக்காரருக்குத் தங்கள் மனப்போக்கின்பேரில் கர்த்தத்துவமில்லாமலிருக்க சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் அதையெல்லாம் அடக்கிக்கொண்டு வருவதினாலே இப்படிச் சொல்லுகிறார். சீவியர்களுடைய பூமியிலே ஆண்டவருடைய நன்மைகளைக் கண்ணால் காண்பேனென்று விசுவாசிக்கிறேன் என்பதாய் தாவீது இராசா (சங். உசு.) சங்கீதத்தில் பாடினபிரகாரம் சீவியர்களுடையபூமியாகியபரலோகத்தைத்தங்கள் சுதந்தரக் காணியாட்சியாக அநுபவிப்பார்களென்று அர்ச். எரோணிமுஸ் முதலிய வேதபாரகர் வசனித்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சாந்தகுணத்துக்கு இவ்வளவு உச்சித நன்மைகள் இம்மையிலேயே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதினாலே அதில் உத்தமனாக வருந்துவாயாக. மனதில் எரிச்சல் பொங்கும்போது அதை உடனே அடக்கி வெடுவெடுத்தகுணமுள்ளவர்களோடுங்கூட சமாதானமாய்ச் சீவித்து என்னென்ன பேதகங்கள் நேரிட்டாலும் ஒரே மன அமரிக்கையில் நிலைநிற்கிறவனே சாதுகுணன் என்னப்படுவான். இந்த இரண்டாம் பாக்கியத்தை விட அதிக உத்தமமான ஏழாம் பாக்கியத்தையும் அடைய வருந்துவோமாக. இயேசுநாதசுவாமி இதை விசேஷித்து சமாதான குணத்தோர் பாக்கியவான்கள்; ஏனெனில் சர்வேசுரனுடைய பிள்ளைகள் என்னப்படுவார்கள் என்கிறார். ஆகையால் பொதுவிலே சகல மனுஷருக்குள்ளும் விசேஷமாய் நமது சபைச் சகோதரருக்குள்ளுஞ் சமாதான ஒற்றுமையை ஸ்திரப்படுத்திக் காப்பாற்ற முயற்சி செய்யக்கடவோம். இப்படிச் செய்வோமானால் சமாதான நிறைந்த சர்வேசுரனுடைய சாயல் நம்மிடத்திலும் விளங்க, அவருடைய பிள்ளைகள் என்கிற பட்டமும் நமக்கு மேலான விதமாய்க் கிடைக்கும். உத்தம சாந்

குண விஷயத்தில் நான் என்ன ஸ்திதியிலிருக்கிறேன்? என் மட்டிலும் பிறர் மட்டிலும் எனக்கு இருக்கவேண்டிய சமாதானத்தை எவ்விதமாய்க் காப்பாற்றி வருகிறேன்?

மனப்பற்றுதல். சாந்தமும் இருதயத் தாழ்ச்சியும் நிறைந்த இயேசுநாதரைக்கண்டு பாவிக்க வேகமான ஆசைகொள்வோமாக.

பிரதிக்கினை. சாந்தகுணத்தின்பேரிலும் இருதயச் சமாதானத்தின் பேரிலும் அடிக்கடி தனி ஆத்துமசோதனை செய்கிறது.

உ-ம் பிரிவு.

ங-ம் பாக்கியத்தின்பேரில்.

தியானம். அழுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள். (மத். ரு.) இந்தக் கண்ணீர்க் கணவாயிலே பல துன்பதுரிதங்கள் உண்டாகிறதையும் ஆத்துமம் பாவத்தால் மாசடைகிறதையும் விசேஷமாய் எண்ணிக்கையற்ற தோஷதுரோகங்களால் தேவமகத்துவம் நிந்திக்கப்படுகிறதையும் க்ஷணத்துக்கு க்ஷணங் கணக்கில்லாத ஆத்துமாக்கள் நரகத்தில் விழுகிறதையும் பார்த்து ஆண்டவர் சமுகத்தில் அழுது பிரலாபித்து எந்நேரமும் மனநொந்து உருகுகிறவர்கள் தான் அழுகிறவர்களென்று இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவர்களை இயேசுநாதசுவாமி பாக்கியவான்களென்கிறார். ஏனென்றால் முந்தமுந்த இம்மையிலேயே தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் உருக்கத்தினாலேயும் மனஸ்தாபக் கண்ணீர் சிந்துவதில் அடையும் மனோவாக்குக்கெட்டாத இன்பத்தினாலேயும் அவர்களுக்கு ஆறுதல் உண்டாகிறது. நான் அநேக மாதம் கூத்து வேடிக்கைகள் பார்த்து அடைந்த சந்தோஷத்தைப் பார்க்கக் கால் நாழிகை பாடுபட்ட சுரூபத்தின் பாதத்தில் பிரலாபித்து அழுததினாலே அநுபவித்த சந்தோஷம் அதிகமென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுகிறார். உ-வது. இவர்கள் இந்த சீவியத்துக்குப் பிறகு பரலோகத்தில் அளவும் முடிவுமில்லாமல் ஆறுதலடைவார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ சந்நியாசத்தில் பிரவேசிக்குமுன்னே மன உருக்கமென்கிற பேர்முதலாய் உனக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். இப்போது சிரித்து மகிழுகிறவர்களே

ஐயோ உங்களுக்கு நிற்பாக்கியம்; பின்னுக்குப் பிரலாபித்துக் கண்ணீர் விட்டழுவீர்களென்கிற பயங்கரமான வார்த்தைகளைத் திவ்விய கர்த்தர் யாரைக்குறித்துச் சொன்னாரோ அவர்களுக்குள் ஒருவேளை நீயும் ஒருவனாயிருந்திருப்பாய். (லூக். சு.) இப்போது சந்நியாசத்தில் நீ காண்கிறதெல்லாம் உன் மனம் இளகி உருகுவதற்கான நியாயமாயிருக்க இது உன் புத்தியில் சரியாய்ப் படாமல் போகிறதென்ன? உன் நடத்தையில் அது அவ்வளவு சொற்பமாய்த் தோன்றுகிறதென்ன? இதற்குக் காரணம் நீ உன் புத்தியை புறக்காரியங்களில் வெகுவாய்ச் சிதறவிடுகிறதும் உன் [illegible] ஒடுக்காமலிருக்கிறதுமல்லவோ?

மனப்பற்றுதல். இருதயமனஸ்தாபத்தையும், விசேஷ தேவ அநுக்கிரகம் உன்னைத் தூண்டினால், கண்ணீர் வரத்தையும் ஆண்டவரைப்பார்த்து இடைவிடாமல் மன்றாடிக்கேள்.

பிரதிக்கினை. எப்போதும் ஆண்டவரோடே ஐக்கியமாய் ஒன்றித்திருக்கத்தக்கதாக ஏகாந்தம் ஒடுக்கம் மவுன முதலியவற்றின்மேல் பிரியப்படுவாயாக.

ங-ம் பிரிவு.

ச-ம் பாக்கியத்தின்பேரில்.

தியானம். நீதியின்பேரில் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். (மத். ரு) இந்த வாக்கியத்தைக்கொண்டு ஊக்கத்தோடு உத்தமதனத்தில் நாளுக்கு நாள் வர்த்திக்க வருந்துஞ் சந்நியாசிகளை பாக்கியவான்களென்று இயேசுநாதசுவாமி வெளிப்படுத்துகிறார். உங்கள் பரம பிதாவானவர் உத்தமராயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் உத்தமராயிருங்களென்ற கற்பனைக்குக் கீழ்ப்படியத் தாங்கள் என்ன செய்தாலும் போதாதென்று எண்ணி மென்மேலும் பரிசுத்த தனம் தாழ்ச்சி மன ஒறுத்தல் சர்வேசுரனோடு ஐக்கிய முதலிய புண்ணியங்களில் சிறந்து விளங்கப் பிரயாசப்படுவார்கள். ஆனால் இதைப்பார்க்குமிடத்தில் கனமான பாவத்தில் விழாமல் இப்போதிருக்கும் புண்ணிய அந்தஸ்தே தங்களுக்குப் போதுமென்று நினைத்திருக்கிற சுறுசுறுப்பற்ற சந்நியாசிகளை அவர் மேற்கண்ட வாக்கியத்தைக்கொண்டே கண்டிக்கிறாரல்லவோ?

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மேற்சொன்ன பாக்கி
யமான்களுக்குள் நீயும் ஒருவனாயிருந்தால் சந்தோஷப்பட உனக்
கு இடமுண்டு. ஏனெனில் அவர்கள். திருத்தியடைவார்களென்
று இயேசுநாதர் வசனித்திருக்கிறார். ஆகையால் அவர்களுடை
ய பேரின்ப பாக்கியத்துக்கு நீயும் பங்காளியாவாய். அவர்களைப்
போல இம்மையிலேயே தெய்வ ஆறுதலையுஞ் சமாதானத்தையும்
ஞான சந்தோஷத்தையுஞ் சுகித்து ஞான திர்ப்தி அடைவதுமன்
றி மறுமையில் சம்பூரணமாய்ப் பரலோக பாக்கியத்தையும் பெற்
று வாழ்வாய். ஆகிலும் நீ உன்னைத்தானே நம்பவேண்டாம். இ
ப்போது உன்னிடத்திலிருக்கிற பத்தி சுறுசுறுப்பு குறைந்து மே
ன்னஞ் சன்னமாய்ப் புண்ணியத்தில் தளர்ச்சியுஞ் சலிப்பும் உண்
டாகுமென்று எண்ணி எப்போதும் பயந்து நட.

சம்பாஷணை. இன்றையத் திருநாளுக்குடைய போர்த்துக்
கல் தேசத்து இராக்கினியான அர்ச். எலிசபெத்தம்மாளோடு சம்
பாஷணை செய். இந்த அம்மாள் உலக சுகபோகங்களை அருவருத்
துத் தள்ளி சாந்தகுணத்தோடும் பத்தி வைராக்கியத்தோடும் ஆ
ச்சரியமான பிரகாரம் நடந்து வந்ததை நினைத்துக்கொள்.

௩-ம் தேதி.

௫-ம் ௬-ம் ௮-ம் பாக்கியத்தின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இரக்கமுள்ளவர்களும் இருதயசுத்தமுள்
ளவர்களும் பிறரால் துன்பப்படுகிறவர்களும் பாக்கியவான்களென்
று இயேசுநாதசுவாமி சொன்னதைக் கேட்கிறதாக ரூபிகரித்துக்
கொள். (மத். ௫.)

தியானச் செபம். இந்த விசேஷ வரம் பெற்ற ஆத்துமாக்க
ளுக்குள் நீயும் ஒருவனாயிருக்க வரப்பிரசாதங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

௫-ம் பாக்கியம்.

தியானம். இரக்கமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். இவர்கள்

யாரென்றால், பிறருக்கு நேரிடும் அவசரத்தைக்கண்டு சுபாவ
நியாயங்களைப் பாராட்டாமல் விசுவாசமுகாந்தரத்தை முன்னிட்
டு அவர்கள் மேலிரங்கி அவர்களுக்கு உதவிசெய்கிறவர்கள்தா
ன். உங்கள் பரமபிதா இரக்கமுள்ளவராயிருக்கிறதுபோல நீங்
களும் இரக்கமுள்ளவர்களாயிருங்களென்று (லூக். ௬.) இயேசுநா
தசுவாமி திட்டமாய்க் கற்பித்திருக்கிறதினாலே இரக்கத்துக்கடுத்
த புண்ணிய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டியது நமது கடமையா
மே. மேலுங் கர்த்தர் வறுமைப்படுகிறவர்களெல்லாரையுந் தமது
ஸ்தானத்திலிருக்கிறவர்களாகப் பாவிக்கத் திருவுளமானார். இதினா
லேயல்லோ பொதுத்தீர்வை நாளில் நல்லவர்களைப்பார்த்து என்
பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே வாருங்கள் நான் பசித்தி
ருந்தேன் எனக்குப் போசனங் கொடுத்தீர்கள் என்று இது முத
லான வார்த்தைகளைச் சொன்னபிறகு என்னுடைய சகோதரருக்
குள் மிகச்சிறியவன் ஒருவனுக்கு நீங்கள் செய்தது எனக்குத்தானே
செய்தது போலாயிற்று என்று உங்களுக்கு மெய்யாகவே சொல்
லுகிறேன் என்பார். (மத். ௨௫.)

இதிலே [illegible]மாய் யோசிக்கத்தக்கது. சரீர சம்பந்தமான
[illegible]க்கிரியைகளுக்காக நியமிக்கப்பட்ட சந்நியாச சபையிலே நீ உ
ட்பட்டிருந்தாயானால் அதற்காகச் சந்தோஷப்படுகிறதுமல்லாமல்
சர்வேசுரனைப்பற்றி நல்ல கருத்துடன் உன்னுடைய கடமைகளைச்
சுறுசுறுப்போடே நிறைவேற்று. படிப்பிக்கிற உத்தியோகமாயிரு
க்கிற சந்நியாச சபையில் நீயும் ஒருவனாயிருந்தால் அதற்காகவுஞ் ச
ந்தோஷப்படவேணும். சரீரத்தைவிட ஆத்துமம் மேலானதினால்
சரீர சம்பந்தமான தர்மக்கிரிகைகளைவிட ஆத்துமசம்பந்தமான
தர்மக்கிரிகைகளைச் செய்வது அதிக உச்சிதமாமே. அப்படியே
பாவிகளைக்கண்டித்து நன்னெறியிலே திருப்புவதும் பிள்ளைகளுக்
கும் அறியாதவர்களுக்கும் படித்துக்கொடுப்பதும் இக்காலத்திலே
விசேஷமாய் வேத விரோதிகள் சத்தியத்தைப் புரட்டிச் சொல்லு
ந் துர்ப்போதனைகளை மறுத்தொழித்து விசுவாசப் பிரமாணத்தை
யும் அதின் ஆதாரத்தையும் யாவர் இருதயத்திலும் பதியச்செய்வ
தும் ஆகிய இது முதலான காரியங்கள் ஆண்டவருக்குப் பிரிய
மாயிருக்கிறதுமல்லாமல் நமக்கும் வெகு பிரயோசனமாயிருக்கும்.

இதைவிடமேலான தொழில் இவ்வுலகத்தில் கிடையாது. இந்தக் கிரியைகளை இது வரையில் எப்படி செய்து வந்தாய்? எவ்வளவு பொறுமையோடும் உதாரத்தோடும் நடத்தி வந்தாய்? இதற்கு அநுகூலமாக உன் பரிசுத்த நடக்கையினாலும் செபதபத்தினாலுஞ் சர்வேசுரனையுந் தேவமாதாவையுஞ் சம்மனசுக்களையும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களையும் பிரார்த்தித்து வந்தாயோ?

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரனுக்கு மனுஷர் பேரிலுள்ள கடாட்ச நிறைந்த கருத்துக்கு யோக்கிய எத்தனமாகும்படி கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. பிறர்சிநேக அலுவலில் அவதைரியமுண்டாகும்போது நினைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாவது: இரக்கமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கத்தை அடைவார்கள். (ஆக். ௬.)

உ-ம் பிரிவு.

௬-ம் பாக்கியம்.

தியானம். சுத்த இருதயமுடையவர்கள் பாக்கியவான்கள்; ஏனென்றால் சர்வேசுரனைத் தரிசிப்பார்கள். (மத். ரு.) இருதய சுத்தத்தில் அநேக வகை யுண்டு; அதின் முதலாவது சாவானபாவம் இல்லாமலிருக்கிறது; உ-வது. வேணுமென்று கட்டிக்கொள்ளும் அற்பப்பாவமும் பாவத்தின்பேரில் யாதொரு பற்றுதலும் இல்லாமலிருக்கிறது; ௩-வது. அற்பக்காரியத்திலுங்கூடக் கிரமந் தப்பின ஆசையில்லாமலிருக்கிறது; ௪-வது. நேராய் மோக்ஷத்தில் பிரவேசிக்கிறதற்கு விக்கினமாயிருக்கிற அற்ப மாசு முதலாய் இல்லாதிருக்கிறது; ரு-வது. சர்வேசுரனை மாத்திரம் உத்தேசித்து அவரை மாத்திரந்தேடி சிநேகிக்கிற உத்தம பரிசுத்ததனமுடையவனாயிருக்கிறது. இவைகளுக்குச் சர்வேசுரன் வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருக்கிற சம்பாவனை விலைமதிக்கக்கூடாதது. அந்தச் சம்பாவனை சர்வேசுரனையே சதாகாலமுந் தரிசிக்கிறதாமே; அதாவது அவரவர் அனுசரிக்கும் புண்ணியத்துக்குத்தக்கது இம்மையில் ஞானத் தெளிவினாலும் மறுமையில் பாக்கியமுள்ள தேவ தரிசனச்சுடரொளியினாலும் ஆண்டவரைக் காண்பார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இவ்விதம் படிப்படியாய் உயருகிற உத்தமதன வகையில் நீ எவ்வளவு உயரத் தீவ முயற்சி செய்கிறாய்? அதை அடைவதற்கான உபாயங்களாகிய பாவசங்கீர்த்தனம் தனி ஆத்துமசோதனை மவுனம் பாவ சமயங்களைத் தவிர்த்தல் ஒடுக்கம் உள்ளிந்திரியப் புறஇந்திரிய அடக்கம் முதலான வழிபாடுகளை எவ்வளவு ஆவலோடும் விலைமையோடும் உதவிக்கொள்ளுகிறாய்? நீ படும் பிரயாசத்துக்கு மிகுதியான சம்பாவனைகிடைக்கும். பரிசுத்ததனத்தின் அந்தந்த அந்தஸ்துக்கு அளவாக கித்திய பேரின்ப பாக்கியமும் அதிகப்படும்.

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரா சுவாமி, என்னிடத்தில் சுத்தமான இருதயத்தை உண்டாக்கி நான் நேர்மையான வழியில் நடக்க என்னுள்ளத்தை புதுப்பித்தருளும்.

பிரதிக்கினை. மென்மேலும் இருதயசுத்தத்தை அடைவதற்கான வழிபாடுகளை உபயோகித்துக்கொள்.

௩-ம் பிரிவு.

அ-ம் பாக்கியம்.

தியானம். நீதியினிமித்தந் துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் யாரென்றால் தேவகற்பனைகளையுஞ் சங்கியாசிகளாயிருந்தால் அவைகளோடு தங்கள் சபை யொழுங்குகளையும் அநுசரித்துவரும் நிலைமையினிமித்தம் வருத்தப்படுகிறவர்களும் தேவ தோத்திரப்பற்றுதலால் ஏவப்பட்டுச் சர்வேசுரனுக்கு விரோத துர்ராகங்களை நிர்மூலமாக்கவுந் தேவ மகிமை பிரபல்லியமாகவும் ஆத்துமாக்களை இரக்ஷித்துத் திருச்சபையின் சுதந்தரங்களைத் தற்காக்கவும் வேண்டிய உபாயங்களைத் துணிந்து செய்துவரும் பத்தி பற்றுதலினிமித்தமாக உபத்திரவப்படுகிறவர்களும் நீதியினிமித்தந் துன்பப்படுகிறவர்களாம். இவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தஞ் செய்யப்பட்ட சம்பாவனை மிகவும் மகத்தானது; ஏனென்றால் மோக்ஷராச்சியம் அவர்களுடையது என்று இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ சங்கியாசியாய்

ருக்கிறதினிமித்தம் உன்னை ஆவலாதிப்படுத்தி பகைத்துச் சபிக்கிறவர்கள்பேரில் கோபங்கொள்ளாதே; அவர்கள்பேரில் மனமிரங்கி அவர்களுக்காக மன்றாடு. அவர்கள் உன்மேல் தின்மையாய் நினைப்பதெல்லாம் உனக்கு நன்மையாய் மாறும். வெளிமனுஷர் சந்நியாசிகளுக்கு இடைஞ்சல் செய்தாலும் அதினால் எனக்கொரு துன்பமும் நேரிடாததினாலே நான் அந்த இடைஞ்சல்களை உணருகிறதில்லை. ஆனால் மடத்திலிருக்குஞ் சகோதரர் என் பேரிலே பட்சக்குறைவாய் ஒரு பிரகாரமாயிருக்கிறதைக் கண்டு நான் வருத்தப்படுகிறேனென்பாயானால் சிலவிசை உன்னிடத்திலுள்ள ஒழுங்கீனத்தைப்பற்றியாவது எடுப்புத்தனம் பெருமை பிடிவாதம் சமுசயம் முதலிய குணபேதகத்தைப்பற்றியாவது இப்படிச் சம்பவிக்கிறதோவென்று யோசித்துப்பார். இப்படியிருந்தால் அந்தக் குற்றங் குறைகளைத் திருத்திக்கொள்வது [illegible]ல் சுமந்த கடன். அவைகளை நீ திருத்திக்கொள்ளக் கூடுமாயிருந்தும் திருத்தாமல் விட்டிருப்பாயானால், நீ உன் குற்றங் குறைகளினிமித்தம் துன்பப்படுகிறதேயல்லாமல் நீதியினிமித்தந் துன்பப்படுகிறாயென்று சொல்லக்கூடாது. இதெல்லாம் நீ திருத்திக்கொண்டு [illegible]ன்மையாய் நடந்தால் உன் முறைப்பாடெல்லாம் ஒழிந்துபோகிறதுமன்றிச் சர்வேசுரனாலும் மனிதராலும் நேசிக்கப்படுவாய்.

சம்பாஷணை. இயேசுநாதரிடத்தில் நன்மை அடைந்தவர்கள் தானே அவரை அத்தனை துன்பப்படுத்தினபோது திவ்விய இரட்சகர் காட்டின வாக்குக்கெட்டாத பொறுமையை நினைத்து அவரோடே சம்பாஷிப்பாயாக.

௰-ம் தேதி.

மலையில் செய்த பிரசங்கம்.

வேதபோதகருடைய ஆவலுக்கு வேண்டிய குணங்கள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் தமது சீஷர்களால் சூழப்பட்டு மலையில் உட்கார்ந்திருக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்வாயாக.

தியானச் செபம். மெய்யான வேதபோதகரிடத்தில் விளங்க வேண்டிய சுகிர்த குணங்களைக் கேட்பாயாக. அவர்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கும்படி இயேசுநாதசுவாமி ஆசிக்கிறார்.

முதல் பிரிவு.

பூமிக்கு உப்பாய் இருக்கிறீர்கள்.

தியானம். இப்போது திருச்சபையிலுள்ள அநேக சந்நியாச சபைகளுக்குள் சில சபைகள் தவிர மற்றவையெல்லாம் வேதபோதகத்துக்கும் பிறசிநேகத்துக்கும் அடுத்த முயற்சிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்குட்பட்ட அநேகர் குருப்பிரசாதிகளல்லவென்றாலும் எல்லாரையும் வேதம் போதிக்கிறவர்களென்றே சொல்லவேண்டியது. நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்கள். உப்பானது காரமற்றுப்போனால் அது ஒன்றுக்கும் உதவாதென்று இயேசுநாதசுவாமி அப்போஸ்தலர்களைப் பார்த்து உருவகமாய்ச் சொன்ன வாக்கியம் இவர்களுக்குஞ் செல்லுமாமே. (மத். ரு.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஆண்டவர் இதில் நினைத்த கருத்தின் பிரகாரம் நீ பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறாயோவென்று அறிய வேணுமானால் உப்பின் சுபாவக் குணங்களைத் தீர்க்கமாய் யோசித்துப்பார். உப்பானது நாம் போசிக்கும் உணவுகள் கெட்டுப்போகாமல் அதைக் காப்பாற்றுகிறதுமன்றி ருசியற்ற வஸ்துவையும் ருசியுள்ளதாக்கும். உன் விசாரணையில் ஒப்பிக்கப்பட்டவர்களாகிய படிக்குஞ் சிறு பிள்ளைகள் வாலிபர் மட்டிலும் நோவாளிக்கிடங்கிலாவது வீட்டுக்கு வீடாவது நீ விசாரிக்கவேண்டிய வியாதிஸ்தர் மட்டிலும் நீ நடக்கவேண்டிய விதம் இதுவே. உன் பிறசிநேக வேகத்தினாலும் பத்திக்கடுத்த உபாயங்களினாலும் அவர்களைப் பாவ அசுத்தத்தினின்று காப்பாற்றிப் புண்ணிய பேறுகளினால் அவர்களைச் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியமுள்ளவர்களாக்க வேணும். இது தேவ அருளின் வேலையென்பது நிச்சயமென்றாலும் நாமும் இதற்கு உடன்முயற்சி செய்யவேணுமென்பது சர்வேசுரனுடைய சித்தமாமே. இதற்கொத்தபடி நீ இதுவரையும் நடந்துவந்தாயோவென்றும் இப்போது நடக்கிறாயோவென்றும் பார்.

மனப்பற்றுதல். அர்ச். சின்னப்பர் கோலோசியருக்கு எழுதின நிருபத்தில் உங்கள் வார்த்தைகள் ஞானமென்ற உப்பு இடப்பட்டதாயிருக்கவேணுமென்று விரும்பினபடி நீயும் இருக்க ஆசித்துமன்றாடு. (கோ. ச.)

பிரதிக்கினை. உன் சொந்த முயற்சியைவிடத் தேவ அனுக்கிரகத்தினாலேயே அதிக் காரியம் ஆகுமென்று காத்திருக்கப் பழக்கம் பண்ணிக்கொள்.

௨-ம் பிரிவு.

உலகத்தின் ஒளி.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களைப் பார்த்து நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாயிருக்கிறீர்களென்று சொன்னபிறகு உடனே அவர்களை நோக்கி நீங்கள் உலகத்தின் ஒளியாயிருக்கிறீர்களென்றுந் திருவுளம் பற்றினார். அதேதெனில் அப்போஸ்தலர்கள் உலகமெங்கும் பரவியிருந்த அஞ்ஞான இருளையும் அதினால் உண்டான எண்ணிறந்த அக்கிரமங்களையும் ஒழித்து சமஸ்தரும் ஏகமெய்யான சர்வேசுரனை அறிந்து ஆராதித்து அவருக்கு ஏற்ற ஊழியஞ்செய்யப் படிப்பிக்கவும் மனுக்குலத்தைத் திருப்பி அவர்களை அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாக்கப் பிரயாசப்படவும் அவர்களுக்குக் கடமையாயிருந்தது. இந்த வேதபோதகத்தொழிலை அவர்கள் எவ்வளவு பிரமாணிக்கமாய் நிறைவேற்றினார்களென்பது யாவருக்குந் தெரியும். அர்ச். சின்னப்பர் மிலேத்தென்னும் பட்டணத்துக் கிறீஸ்துவர்களைப்பார்த்துச் சொன்னதாவது:—நான் ஆசியாவில் பிரவேசித்த முதல் நாள் துடங்கி எப்படிப் பிரசித்தமாகவும் வீடுகள் தோறும் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்து உபதேசித்தேனென்றும் இராப் பகலாய் உங்களில் ஒவ்வொருவனுக்கும் அழுகையோடு புத்திமதி சொல்லிவந்தேனென்றும் நீங்களே அறிந்திருக்கிறீர்கள். (அப். ௨௰.) இவ்வாக்கியத்தைக்கொண்டு பிறர் ஈடேற்ற ஆவல் அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் எம்மாத்திரம் இருந்ததென்று நாம் கிஞ்சித்தேனும் கண்டுபிடிக்கலாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பிறர் ஈடேற்ற ஆவலுள்ள சந்நியாசி எப்போதும் எவ்விடத்திலும் எச்சமயத்திலும்

புத்திக்கு ஒளியும் இருதயத்துக்குத் தேவசிநேக அக்கினியும் பிறப்பிக்கும் வார்த்தையைச் சொல்லும்படியான தருணந் தேடுவான்; அதுவுந் தப்பாமல் கிடைக்கும். அவன் பிரசங்கியெனக்காட்டாமலுந் தான் சொல்லும் வார்த்தையினாலே மற்றவர்களுக்குச் சலிப்பு வருவியாமலும் எப்போதும் எவ்விடத்திலும் மெய்யான பிரசங்கியாயிருப்பான். அது எப்படியென்றால் அவன் செபத்தியானத்தில் அடைந்த ஞானத்தெளிவும் உருக்கமும் ஒளிவுஞ் சுபாவமாய் அவன் உள்ளத்தில் இருந்து வெளியில் வீசுவதினாலே அவனை அடுத்துப்பழகுகிறவர்கள் எப்போதும் அதிக புத்தி ஒளிவடைந்து புண்ணியத்தைச் செய்யத் தாற்பரியமுள்ளவர்களாவார்கள். இந்த நடபடிக்கையின் சாடை உன்னிடத்தில் உண்டோவென்று பார். உன்னோடே பழங்கி வருஞ் சந்நியாசிகளும் உலகத்தாரும் உன்னுடைய பழக்கத்தினாலே விசேஷமாய் அடையும் பலன் என்ன?

மனப்பற்றுதல். உன் புத்தி மனதில் நீ ஞானசிந்தையற்றவனாயிருக்கிறதைக்கண்டு வெட்கி நாணக்கடவாய்.

பிரதிக்கினை. பிறருக்குப் பிரயோசனமுண்டாகும் விதமாய்ப் பேசுகிறாயோவென்று அடிக்கடி ஆத்துமசோதனை செய்துகொள்.

௩-ம் பிரிவு.

கிறீஸ்துவனுக்கடுத்த உயிருள்ள சாங்கோபாங்க சொரூபம்.

தியானம். மலையின்மேலிருக்கிற பட்டணம் மறைந்திருக்கக்கூடாததுபோல மனிதர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக்கண்டு பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி உங்களுடைய ஒளி அவர்களுக்குமுன்பாகப் பிரகாசிக்கடவது என்று இரட்சகர் திருவுளம்பற்றினார். (மத். ௫.) இவ்வாக்கியங்களைக்கொண்டு தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களிடத்திலும் அவர்களைப் பின்சென்று வரப்போகிறவர்களிடத்திலும் விளங்கவேண்டிய இந்த மூன்றாங் குணத்தை அவர் தெளிவாய் அறிவிக்கிறார். அதாவது மனுஷர் கண் எப்போதும் நமது மேல் விழுமென்கிறதினாலே அவர்களுக்கு நாம் நன்மாதிரிகை காண்பிக்கவேண்டியதுமல்லாமல் மகா வாய்ச்சாலகமுள்ள பிரசங்கத்தைப்பார்க்க வாய் திறவாமல் நமது நற்கிரியைகளாகிற பிரசங்கத்தின் வழியாய் நன்மை செய்கிறதற்கு

அவர்களைத் தாண்டவேணும்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மடத்திலும் புறத்திலும் இருக்கிறவர்களுக்கு உன் நடக்கையானது இவ்வித பிரசங்கமாயிருக்கிறதோ? சிரேஷ்டர் உன் சகோதரருக்கு உன்னைக் காட்டி இவனைப்போல நடங்களென்று சொல்லக்கூடுமோ? நான் இயேசுநாதரைக் கண்டுபாவிக்கிறதுபோல நீங்களும் என்னைக் கண்டு பாவியுங்களென்று அர்ச். சின்னப்பர் கொரிந்தியருக்கு எழுதினபிரகாரம் உன்னோடே பழக்கமாயிருக்கிறவர்களுக்கு நீயுஞ் சொல்லக்கூடுமோ? (க. கொரி. ௰க.) அர்ச். சிப்பிரியானுஸ் கிறீஸ்துவர்களைப் பழித்த அஞ்ஞானிகளைப்பார்த்து எங்களிடத்தில் சொல்லலங்காரமில்லை; ஆனால் கிரிகை அலங்காரம் உண்டென்று சொன்ன திடமான வாக்கு நம்மெல்லாரிடத்திலும் விளங்குமாகில் நாம் பாக்கியமுள்ளவர்கள் தானே.

சம்பாஷணை. தன் ஏழுபிள்ளைகளும் வேதசாட்சிகளாகும்படி ஏவிக் கடைசியாய்த் தானும் இந்தத் தேதியில் வேதசாட்சியான அர்ச். பாக்கியம்மாளோடே சம்பாஷிப்பாயாக.

௰க-ம் தேதி.

பிறேமோந்திரே என்னும் சந்நியாசிகள் சபையை உண்டாக்கின அர்ச். நோர்பெர்த்து கொண்ட வெற்றித்திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் மோக்ஷத்திலே மகிமை பெற்றிருக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் சேபம். அவர் தமது வல்லமையுள்ள அடைக்கலத்துக்குள் நம்மை வைத்து ஆதரிக்கக் கேட்போமாக.

முதல் பிரிவு.

அர்ச். நோர்பெர்த்து மனந்திரும்பினது.

தியானம். இவர் இராசகோத்திரத்தோடு உறவான தாய் தகப்பனிடத்தில் கிளேவ் என்கிற துரைத்தன நாட்டிலுள்ள சந்தேனென்கிற ஊரிலே பிறந்தார். கல்வி சாஸ்திரங்களை மகா சாமர்த்தியத்தோடு படித்தபின் குருத்துவ அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொ

ண்டு ஐந்தாம் பட்டம்பெற்று ஓர் மேன்மையலுவல் அடைந்தார். கொஞ்சத்துக்குப்பின் ௫-ம் என்றிக்கு என்னும் இராயன் அவரைத் தமது அரமனையில் காரணகுருவாய் நியமித்தான். ஆயினும் அவர் இன்னங் குருப்பட்டமுழுதும் பெறவில்லை. அவருடைய நடக்கை அந்தப் பரிசுத்தமான அந்தஸ்துக்கு ஒவ்வாமலிருந்தது; ஏனென்றால் தமக்கு முப்பது பிராயமாகும் வரையில் தமாஷிலும் உலக இன்பங்களிலுங் காலத்தைப் போக்கிவந்தார். அவர் நடந்த இந்தத் துர்நடத்தையை விட்டு விலகும்படி சர்வேசுரன் தமது அளவில்லாத இரக்கத்தினால் ஒரு கனமான ஆபத்தை அனுப்பாதிருந்தால் அவர் நித்தியமாய்க் கெட்டுப்போயிருப்பார். ஒருநாள் அவர் இலௌகீக ஆடம்பரம் ஒன்றைப் பார்க்கும்படி குதிரையேறிப் போகும்போது ஓர் இடி விழவே, பாதையிலிருந்த சேற்றிலே விழுந்து குற்றுயிராய்க்கிடந்தார். வெகு நேரத்துக்குப்பின் மூர்ச்சை தெளிந்து மனங்கலங்கிப் பதறி ஆண்டவரே நான் என்ன செய்யத் தேவரீருக்குச் சித்தமென்று சவுல் என்பவரைப்போல் கேட்டார். அப்போது அவருள்ளத்தில் ஓர் சத்தமுண்டாகி நீ தின்மையை விட்டு நன்மையைச் செய்; ஏகாந்தத்திலுந் தவத்திலுஞ் சமாதானத்தைத் தேடென்று சொல்லிற்று. உடனே இவர் எழுந்திருந்து வேறு மனுஷனாக மாறி அரமனையை விட்டுத் தமது ஆஸ்திகளையெல்லாம் பிச்சைக்காரருக்குக் கொடுத்து விலையேறப்பெற்ற வஸ்திர ஆபரணங்களைத் தள்ளி ஏழைக்கான உடுபாவனைகளை அணிந்து கொலோஞிரியா பட்டணத்துக்கு அருகாமையிலிருந்த அர்ச். சில்பெர்த்து மடத்தில் பிரவேசித்து மகா கடின தபசு செய்யத் துவக்கினார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவ அநுக்கிரகத்தின் குரலோசை சில சமையங்களில் இன்பமாய் மனதை ஏவும்; சில சமையங்களில் உள்ளத்தைக் கலக்கி உறுத்தும். அது எவ்விதமாய்ச் சத்தித்தாலுஞ்சரி; அதைக் கவனமாய்க்கேட்டு இணங்கி நடக்கக்கடவாய். இன்றையத்தினம் உன் பரிசுத்தமான அந்தஸ்துக்கு ஒத்தபிரகாரம் நீ நடக்கவில்லையென்று அந்தக்குரலோசை உன்னைக் கண்டித்தால் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவரைக் கண்டுபாவித்து இவரைப்போல உதாரகுணமாய் மனஞ்சோராமல் உத்தம நெறியில் பிரவேசித்து அதில் விடாத சுறுசுறுப்போடு நடப்பாயாக. இப்படிச்

செய்வாயாகில், முன் உன் நடக்கை எப்படியிருந்தாலும் நீயும் இவரைப்போல அர்ச்சியசிஷ்டவனாவாய்.

மனப்பற்றுதல். நம்பிக்கையைக் கைநெகிழாமல் தாழ்ச்சியோடு மன்றாடி உன்னை ஆண்டவருக்கு ஒப்புக்கொடு.

பிரதிக்கினை. அவதைரியங் கொடுக்குந் தந்திரங்களுக்கு ஒருபோதும் இடங்கொடாதே.

௨-ம் பிரிவு.

அர்ச். நோர்பெர்த்து சுவிசேஷத்துக்கு இசைந்த பிரகாரம் நடந்தது.

தியானம். இவர் ஏகாந்தத்தில் இரண்டு வருஷஞ் செலவழித்தபின் தேவஸ்தோத்திரத்துக்கும் பிறராத்தும இரட்சண்ணியத்துக்கும் பிரயாசப்படவேணுமென்கிற ஆவல் கொண்டார். ஆகையால் குருப்பட்டம் பெற்றமாத்திரத்தில் எங்குஞ் சுற்றித்திரிந்து தவத்தைப் பிரசங்கித்து அநேக பாவிகளை நன்னெறியில் திருப்பினார். இந்த மகாத்துமாவுடைய பரிசுத்தத்தனத்தைக் கண்ட லவோன் பட்டணத்து மேற்றிராணியார் இவரைத் தமது மேற்றிராசனத்தைவிட்டு அப்புறம் போகவொட்டாமல் நிறுத்திக்கொண்டதினாலே, பிறேமோந்திரே என்னும் ஒரு அத்துவானக் கணவாயைத் தமது வாசஸ்தானமாகத் தெரிந்துகொண்டார். இந்த இடம் ஒரு புதுச் சந்நியாச சபைக்கு அஸ்திவாரமாகவும் அதில் அநேக மகாத்துமாக்கள் பிரவேசித்து இவருடைய பேரை நிலைநிறுத்தவும் ஆண்டவர் சித்தமானார். இவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்குக்கொடுத்த ஒழுங்குகளை இரண்டாம் ஒனோரியுஸ் என்னும் பாப்பானவர் அங்கீகரிக்கவே, இந்தச் சபை கொஞ்சக் காலத்துக்குள்ளே அநேக தேசங்களில் பரம்பிற்று. இது அங்கீகரிக்கப்பட்ட மறுவருஷம் இவர் மக்தேபூர் என்னும் பட்டணத்துக்கு அதிமேற்றிராணியாராகப் பலவந்தமாய் நியமிக்கப்பட்டார். இந்தப் பட்டத்தில் இவர் இருந்த எட்டு வருஷமுந் தமது வழக்கம்போல கடின தபசு செய்து தாம் உண்டாக்கின சபையைப் பராமரித்துவந்தார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவரைப்போல நீயும் ஒரு சபையை உண்டாக்காதிருந்தாலும்

அவரைப்போல் வேதம் போதிக்கிறதில் கீர்த்தியடையாமற்போனாலும் நீ பிரவேசித்திருக்கிற சந்நியாச சபையில் அர்ச்சியசிஷ்டவனாய் நடக்கப்பிரயாசப்படுவதுமன்றி உன் சகோதரரும் உன் நன்னடக்கையைப்பார்த்து அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகும்படி உதவியாயிரு. இவ்விரண்டும் உன்[illegible]சேர்ந்த கடமை ; இதைச் சர்வ சாக்கிரதையோடு [illegible]றாயோ ?

மனப்பற்றுதல். நான் அற்ப சொற்ப நன்மை செய்துவருகிறதினிமித்தஞ் சர்வேசுரன் சமுகத்தில் என்னை மிகவுந் தாழ்த்தி அவர் என் நல்ல மனதைக் கையேற்றுக்கொள்ள அவரைக் கெஞ்சி மன்றாடுவேன்.

பிரதிக்கினை. நான் என் சகோதரருக்கு நன் மாதிரிகை காண்பிக்கப் பிரயாசப்படுவேன். எங்குஞ் சுற்றித்திரிந்து வேதம்போதிக்குங் குருக்களுக்காக வேண்டிக்கொள்வதுமன்றி என் வேலைகளிலும் வருத்தங்களிலும் அவர்களோடு என் கருத்தினால் ஒன்றித்திரு[illegible].

௩-ம் பிரிவு.

அர்ச். நோர்பெர்த்து அடைந்த வெற்றி.

தியானம். சில இடங்களில் இன்றையத்திருநாளை அர்ச். நோர்பெர்த்துடைய வெற்றித் திருநாளென்று கொண்டாடுகிறார்கள். இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் ஓர் பதிதத்தலைவனாகிய தங்கலினூஸ் என்பவன்மேலும் அவனுடைய துஷ்டக் கூட்டாளிகள்மேலும் அடைந்த வெற்றியைக் கொண்டாட இந்தத் திருநாள் நியமிக்கப்பட்டது. இந்தப் பதிதர் பெயிபா என்னும் நாட்டிலும் விசேஷமாய் ஆன்வேர்ஸ் என்னும் பட்டணத்திலும் அநேகரைக் கெடுத்து வெகு நிஷ்டூர அநியாயஞ் செய்தார்கள். இராசாங்கமுந் திருச்சபையும் அவர்களை அடக்க வெகு பிரயாசப்பட்டுங் கூடாமற்போனதைக்கண்டு அர்ச். நோர்பெர்த்தைத் தங்களுக்கு உதவிசெய்யக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இவர் அவ்விடத்தில் வந்து சொன்ன புத்தி பிரசங்கங்களினால் அந்தத் துர்மதந் தீவிரமாய் அழிந்து ஒழியவே, யாவருக்கும் அது ஒரு புதுமைபோல் தோன்றிற்று. பதிதர்கள் செய்த பொல்லாப்பும் அவர்கள் பேரும் முதலாய் அழியா

டு அற்றுப்போய்த் திருச்சபையின் ஆராதனை முன்னிலும் அதிக ஆரவாரமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் வேதத்துக்காகப் படும் பிரயாசங்களுக்குத் தேவ ஆசீர்வாதங் கிடைக்கவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறது சரியே. இது நமக்கு அநுகூலமாகவேணுமானால் இந்த மகாத்துமாவைக் கண்டுபாவிக்கடவோம். இவரைப்போல வெளிக்கிரிகைகளோடு செபத்தையும் நேர்மையின் கருத்தையுங் கூட்டித் தேவமாதாவையும் நாம் யாருக்காகப் பிரயாசப்படுகிறோமோ அவர்களுக்குக் காவலான சம்மனசுக்களையும் இரந்து மன்றாடுவோமாக.

சம்பாஷணை. அர்ச். கோர்பெர்த்து என்பவரோடு சம்பாஷித்துக்கொள்.

மே-ம் தேதி.

இயேசுநாதசுவாமி மலையில் செய்த பிரசங்கத்தின் தொடர்ச்சி.
தேவகற்பனைகளைச் சுமுத்திரையாய் அநுசரிப்பதின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி செய்த அமிர்தமான பிரசங்கத்தைச் சனங்கள் காதுகொடுத்துக் கேட்கிறதைப் பார்ப்போமாக.

தியானச் செபம். சந்நியாச ஒழுக்கத்தின்மேல் உயர்ந்த எண்ணமும் வேகமான விருப்பமும் உனக்கு உண்டாக வேணுமென்று பிரார்த்திப்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

சந்நியாசசபை ஒழுங்குகளை எல்லாஞ் சுமுத்திரையாய்
அநுசரிப்பதில் பிரமாணிகம்.

தியானம். நான் வேதப்பிரமாணத்தை அழிக்க வந்தேனென்று நீங்கள் நினைக்கவேண்டாம். அழிக்கிறதற்கல்ல, நிறைவேற்றுதற்கே வந்தேன். எப்படியெனில் வானமும் பூமியும் அழிந்துபோவதற்குள்ளே வரி வேதத்தில் கண்ட சகலமும் நிறைவேறுமொழிய அதில் ஓர் இகரமானாலும் ஓர் புள்ளியென்கிலும் நிறை

வேறாமல் போவதில்லையென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்று இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றினார். (மத். ரு.)

நாம் சந்நியாச ஒழுங்குகளையும் அதின் சட்டதிட்டங்கள் யாவற்றையும் எவ்வளவு சுமுத்திரையாய் அநுசரிக்கவேணுமென்று இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றின வார்த்தைகளினால் விளங்குகிறது. ஏனெனில் கடைசியில் பார்த்தால் நாம் சர்வேசுரனைப்பற்றி நமது மனம்போல நடப்பதை முழுதும் விட்டுவிட்டோமென்கிறதினால்தான் நமக்கும் உலகத்தாருக்குமுள்ள வித்தியாசந் தோன்றுகிறது. இது காரணமாக அற்பசொற்பக் காரியங்களிலுமுதலாய் மடத்தின் சட்டதிட்டங்களைப் பிரமாணிக்கமாய் அநுசரிக்க நாம் உடன்படுகிறதாகக் கொள்ளாமல் . . . இதினாலேதான் ஏகுலாரெஸ் ஒழுங்காய் நடக்கிறவர்கள் என்கிற பேர் திருச்சபை நமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றது. ஆகையால் சபை ஒழுங்குகளில் நாம் இவைகளைச் சட்டைபண்ணாமல் போனோமானால் இந்தப் பெயர் நமக்குச் செல்லாததுந் தவிர சர்வேசுரனுக்குந் திருச்சபைக்கு நாம் கொடுத்த வார்த்தைப்பாடும் பொய்யாய்ப்போகுமே.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மடத்தின் ஒழுங்குகளை அநுசரிக்கிறதில் உன் உள்நோக்கம் எப்படியிருக்கிறதென்று யோசித்துப்பார். இதை நிச்சயமாய் அறியும்படி சில ஒழுங்குகளை விசேஷமாய்க் குறித்து ஆராய்ந்துபார். நீ காலமே பத்தி சிரத்தையோடு மணித்திட்டந் தவறாமல் விரசாய் எழுந்திருக்கிறாயோ? மணியின் ஒரு தட்டுக் கேட்டக்ஷணமே தேவநற்கருணைச்சந்நிதிப் பிரயானம் ஆத்தும சோதனை பொதுச்செபம் முதலிய பத்தி முயற்சிகளைச் செய்யப்போகிறதற்கு நீ காட்டுகிற சுருக்கு என்ன? பின்னும் மவுனம் . . . இவைகளுக்கு சந்நியாசத்துக்கடுத்த மேரைமரியாதை முதலான இலட்சணங்கள் உன்னிடத்தில் உண்டோ?

மனப்பற்றுதல். உன் அசட்டையினால் ஒழுங்குக்கு விரோதமாய் வந்த தவறுகளுக்காகவும் அவைகளில் விசேஷமாய் வாடிக்கையாய் வருஞ் சில குறைகளுக்காகவும் பொறுத்தல் கேள்.

பிரதிக்கினை. எந்த விஷயத்திலும் ஒழுங்குகளை நுணுநுணுக்கமாய் அநுசரிக்கும்படி இன்றையத்தினம் உன் நடத்தையின்மேல் கண்ணாயிரு.

மல் அனுசரிப்பதிலும் நமக்குள்ளேயே போட்டியும் ரோசமுமிருக்கவேண்டியது. பத்தி வேகமும் ஒழுங்கு நுட்பமுமுடைய சகோதரனைக் காண்பது எவ்வளவு நேர்த்தி எவ்வளவு இன்பமென்று கிறீஸ்துநாதர் அநுசாரத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியம் நமது சபையாருக்குஞ் செல்லவேண்டியது.

சம்பாஷணை. அர்ச். சூசையப்பர் சொற்பக் காரியத்தைக் முதலாய்ச் சரிவர அநுசரித்துத் தினந் தினஞ் செய்யுந் தொழிலிலே சர்வேசுரனோடு ஒன்றித்து அந்தரங்க சீவியத்தினால் அர்ச்சியசிஷ்டவரானதைப்பற்றி அவரோடு சம்பாஷித்துக்கொள்.

௰௩-ம் தேதி.

தேவ ஊழியத்தில் இருக்கவேண்டிய ஞான வேகம்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. தேவ ஊழியத்தில் வேகமாய் நடங்களென்று அர்ச். சின்னப்பர் சொன்னது உன் காதில் தொனிக்கிறதாக நூபிகரித்துக்கொள். (ரோ. ௰௨.)

தியானச் செபம். தேவ ஊழியத்துக்குரிய ஞான வேகத்தின்மேல் மதிப்பும் விருப்பமும் உனக்குண்டாக வேணுமென்று கேள்.

முதல் பிரிவு.

இந்த ஞான வேகத்தின் இயல்பு.

தியானம். முந்தின தியானத்தில் சொன்னபடி சபை ஒழுங்கெல்லாம் நுணுநுணுக்கமாய் அநுசரிப்பதில் ஞான வேகம் அடங்கியிருக்கின்றது. ஆகையால் தேவ ஊழியத்துக்கு அடுத்ததெல்லாம் மிகவும் உற்சாகத்துடன் செய்யத் துரிதப்படுகிறதே ஞான வேகமென்று சொல்லப்படும். இப்படி மனம் ஆயத்தமாயிருப்பது அப்பியாசமாய்ப் போனால் அதுவே புண்ணியமென்று சொல்லப்படும். ஏனென்றால் நன்மையான காரியத்திலுண்டான அப்பியாசந்தான் புண்ணியமாகும். இன்னஞ் சரியாய்ச் சீர்தூக்கிப்பார்த்தால் இந்த ஞான வேகம் அர்ச். தோமாஸ் சொன்னபடியே சுவாமி அர்ச்சனைக்குரிய ஒரு குணமென்றும் வேறு சில சாஸ்திரிக

ள் சொல்லுகிறபடி தேவ சிநேகத்தின் குணமேயென்றுஞ் சொல்லவேண்டியது. ஞான வேகமுள்ள சந்நியாசி தான் அநுசரிக்கவேண்டிய அற்ப ஒழுங்குகளிலும் முதலாய்த் தேவ சித்தத்தைக் கண்டு அதைப் பிரமாணிக்கமாய்ப் பின்பற்றுவானென்பது பிரத்தியக்ஷமான காரியம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. யாவரும் நாளுக்கு நாள் ஞானவேகத்தில் அதிகரித்துத் தர்ம வழியில் மென்மேலும் எட்டி நடக்கவேண்டியது. நாமோ நமக்கு ஆரம்பத்திலிருந்த வேகத்தில் ஒரு பங்கு இப்போதிருந்தாலே எதேஷ்டமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோமென்பதாய்க் கிறீஸ்துநாதர் அநுசாரத்தில் சொல்லியிருக்கிற வார்த்தைகளை நன்றாய் ஆராய்ந்துபார். (க. கா. ௰௧). மனிதருடைய குறைகுணங்களை நன்றாய் அறிந்து இந்தப் பிரபந்தத்தை எழுதின மகாத்துமா சொன்னது நமக்கு மிகு வெட்கக்கேடாயிருக்கிறது. அந்த வாக்குக்கு எதிரிடை சொல்லவும் நமக்கு மனம் வரும். ஆனால் அது மெய்யென்று உன் உள்ளம் உனக்குச் சொல்லுகிறதில்லையா? இப்போது நடக்கிற வருஷத்தையும் நீ சபையில் உட்பட்ட வருஷத்தையும் நேருக்குநேராய் வைத்துப்பார். இவ்விரண்டில் எந்த வருஷந் தர்ம வழியில் அதிக வேகமாயுஞ் சுறுசுறுப்பாயும் நடந்து வந்தாய்? ஆரம்பத்திலிருந்ததுக்கு இப்போது எப்படியிருக்கின்றது? நீ தேவ சிநேகத்தில் நடந்த பிரகாரம் நடந்து வந்தாயானால் இந்நேரம் உன்னிடத்தில் எவ்வளவோ புண்ணியம் விளங்கியிருக்கும்!

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரனுடைய சமுகத்தில் உன்னைத் தாழ்த்தி மனதைத் தேற்றி இனிமேல் சுறுசுறுப்பாய் நடக்கத் தீர்மானிப்பாயாக.

பிரதிக்கினை. தினந்தினங் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது இந்த நல்ல பிரதிக்கினையைப் புதுப்பித்துச் சுறுசுறுப்புள்ளவனாய் நடக்க உன்னைத் தூண்டுவாயாக.

உ-ம் பிரிவு.

ஞானவேகமுள்ள சந்நியாசியின் பாக்கியம்.

தியானம். ஒரு பத்தியுள்ள கீர்த்தனையின் பல்லவியில் ஞா

ன வேகம் ஆளுகின்ற பிரமாணிக்கமுள்ள இருதயமே அதிஷ்டம் பெற்றது; இத்தோடுகூட ஆண்டவருடைய வரங்களையெல்லாங் கைக்கொண்டு அநுபவிக்கலாமே என்று பாடியிருக்கிறது. இதைவிட மெய்யொன்றுண்டோ? ஞான வேகத்தினால் சகல நன்மையும் உண்டாகும். இதில்லாமல் கிடைப்பதொன்றுமில்லை. ஞான வேகத்தினால் மனத்தூய்மையும் மனச்சமாதானமுமுண்டாகும். மாறாத பாக்கியமும் அநுபவிக்கலாம். இந்த வேகமிருந்தால் பிரயாசத்தில் வருத்தந்தோன்றாது, சந்நியாசத்திலுண்டான பாரம் லேசாயும் மதுரமாயுமிருக்கும். இதிலுள்ள பரித்தியாகமெல்லாம் இன்பமாய் மாறிவிடும். இதினால் கொஞ்சத்துக்குள்ளே வெகு புண்ணிய பலனைச் சம்பாதித்துக் குவிக்கலாம். இதினால் சிரேஷ்டருக்கு மனரம்மியமும் நமது சகோதரருக்கு நன்மாதிரிகையும் உண்டாகும். இதினால் மடத்திலுள்ளவர்களுக்கும் நாம் பார்க்குந் தொழிலுக்குஞ் செய்யும் நற்கிரியைகளுக்குந் தேவ ஆசீர்வாதம் உண்டாக ஏதுவாவோம். கடைசியாய் இதினாலே புண்ணியத்தில் திடமாய் வர்த்தித்து நன்மையில் நிலைகொண்டு மோக்ஷத்தில் ஆனந்தப் பெருக்கடைவோம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ எப்போதும் மிகுந்த ஞான வேகமுள்ளவனாய் இராதிருந்தாலும் வேளாவேளையிலாகிலும் இருந்திருப்பாய். அப்போதாவது இந்த ஞான வேகத்தால் வரும் பலாபலன்களெல்லாம் உண்மையென்று நீ கண்டுகொள்ளவில்லையா? அப்போது நீ யோகம் பெற்றவனென்று நினைக்கவில்லையா? தாவிதென்பவர் பரவசமாகி ஆண்டவருக்கு ஊழியம் பண்ணுவது எவ்வளவோ இன்பமென்று பாடினாரே. அது சத்தியமென்று நீ உணரவில்லையா? இப்படியிருக்க உன் பத்தி வேகந் தளர்ந்துபோனால் அதைத் திரும்ப மூட்டிவிடுவாயாக. துவக்கத்தில் எந்தச் சூட்ச உபாயங்களினால் அந்த ஞானவேகத்தை அடைந்தாயோ அவைகளையே திரும்பவும் பிரயோகித்து அது உன்னிடத்தில் எக்காலமும் நிலைத்திருக்கச்செய்.

மனப்பற்றுதல். ஞான வேகத்தினால் வரும் அதிசயமான பலாபலன்களின் பேரில் விசுவாச முயற்சி செய்து இவைகளை அடையும்படி ஆவலும் ஆத்திரமுங் கொள்ளக்கடவாய்.

பிரதிக்கினை. உன் சகோதரர்களுடைய ஞானவேகத்தைக் கண்டுபாவி.

௯ம் பிரிவு.

மனஞ்சோர்ந்த சந்நியாசியின் கேடு.

தியானம். நீ மனந் தளரத் துவக்குவாயாகில் பொறுக்கமாட்டாமல் தள்ளாடத் துவக்குவாய். மனஞ் சோம்பி வெதும்பிக் கிடக்குஞ் சந்நியாசிக்குத் துன்பத்தின் மேல் துன்பந்தான். அவனுக்குத் ஞான மனோகரமில்லாததினாலும் புறத்தியில் ஆறுதல் தேட உத்தரவில்லாததினாலும் அவன் எந்தப் பக்கந் திரும்பினாலுந் துன்பந் துன்பமே. (க. கா. அதி. உரு.) மனந் தொய்ய விட்ட சந்நியாசியின் கேட்டைக் கிறீஸ்துநாதர் அநுசாரம் இவ்விதமாய் வருணித்துக் காட்டுகிறது. இவன் மெய்யாகவே நிர்ப்பாக்கியன்! ஏனெனில் தன் துராசாபாசங்களுக்குள் அகப்பட்டுத் தினந்தினந் தன் ஆத்துமத்தை அநேக விதமாய்க் கறைப்படுத்துவான். ஆத்தும சமாதானத்தைத் தேடியும் அதைக்காணமாட்டான். துறவறத்தின் ஞான ஆறுதலை உணராமல் அதின் பாரத்தை மாத்திரஞ் சுமப்பான். வெகுவாய் உழைத்துப் பிரயாசப்பட்டாலும் நித்திய ஜீவியத்தின் பலனை அடையான். கடைசியாய்த் துறவறத்தை விட்டு விடுகிறதுமல்லாமல் அத்தோடு ஒருவேளை தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தையும் அதில் மரணமட்டும் நிலைநிற்கும் வரத்தையும் இழக்கும்படியான ஆபத்துக்குள்ளாவான்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஜென்மப்பாவத்தினால் கெட்டுப்போன உன் சுபாவமானது உன்னை அசமந்தத்துக்கு இழுக்கிறதினால் இப்போது நீ தியானித்த காரியத்தைக்கொண்டு அந்த அசட்டைத் தனத்தைப் பார்த்துத் திகில் அடைகிறது மாத்திரம் பற்றாது; அதை அரோசித்துத் தள்ளவேணும். நீ இதில் விழுந்திருந்தால் தீவிரமாய் இதைவிட்டு எழுந்திருக்கப் பிரயாசப்படு. இதைக் குறித்து உன் ஆத்தும குரு உனக்குச் சொல்லும் உபாயங்களை நிலைமையோடு தாராளமாய் அநுசரித்துவா. இதற்காக நீ செய்யப்போகும் ஞான யுத்தத்தில் ஆண்டவர் உனக்கு உதவி செய்து நீ பண்ணப்போகிற பிரதிக்கினையை ஆசீர்வதிக்க

வேணுமென்று அவரை மன்றாடு.

சம்பாஷணை. இன்றையத் திருநாளுக்குடைய பாப்புவும் வேதசாட்சியுமான அர்ச். அனுக்கிலேதத்துடன் அல்லது உன் பாதுகாவலான அர்ச்சியசிஷ்டவரோடு சம்பாஷித்துக்கொள்.

௰௪-ம் தேதி.

ஆண்டவர் மலையில் செய்த பிரசங்கத்தின் தொடர்ச்சி.
உபத்திரவங்களின் பேரில்.

ஆயத்தச்சிந்தனை. உங்கள் சத்துராதிகளைச் சிநேகியுங்கள். உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மைசெய்யுங்கள். உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுங்களென்று இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றினது உன்காதில் தொனிக்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள். (மத். ௰௪.)

தியானச் செபம். உபத்திரவப் படுவதின் பேரில் இயேசுநாதர் தமது வாக்கினாலும் கிரியையினாலுங் காட்டின மார்க்கத்துக்கு ஏற்றபடி நீ தாராளமாய் நடக்க வரப்பிரசாதங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

மனிதர் படுத்தும் உபத்திரவத்தின்மேல் இயேசுநாதர்
சொன்ன போதகம்.

தியானம். இயேசுநாதருடைய போதகமுஞ் சீவியமும் பரிசேயருடைய தாறுமாறுகளையும் பித்தலாட்டத்தையும் விக்கிரம்பண்ணுவதாயிருந்தது. இதைப்பற்றி அவர்கள் அவரைப் பகைத்துத் தூஷித்து மென்மேலும் அவரை மட்டு மிதமின்றி உபத்திரவப்படுத்துகிறதற்கு இதுவே போதுமான காரணமாயிற்று. நாமும் நம்மைஇயேசுநாதருடைய சீஷர்களென்று வெளியரங்கமாய்ப் பிரசித்தமாக்குகிறோம். அப்படியிருக்க துஷ்டர்களுடைய பகைக்கு நாமும் விசேஷமாய் ஆளாயிருக்கிறது ஆச்சரியமோ? அவர்களால் நமக்கு வரப்போகிறதை இயேசுநாதர் ஏற்கனவே வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் கேள். சீஷன் குருவுக்கு மேற்பட்டவனல்ல; என்னை அவர்கள் துன்பப்படுத்தினதினாலே உங்களையும் துன்பப்படுத்து

வார்கள், தங்கள் ஆலயத்துக்குப் புறம்பாக்குவார்கள், நீதிசங்கத்துக்கு உங்களைக் கையளித்து உங்களைக் கட்டியடிக்கச் செய்வார்கள். அண்ணன் தன் தம்பியையுந் தகப்பன் தன் பிள்ளையையுங் கொலை செய்யக் காட்டிக்கொடுப்பார்கள். என் நாமத்தினிமித்தம் உங்களை யாவரும் பகைப்பார்கள். (அரு. ௰௫. ௰௬., மத். ௰.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. வேதவிரோதிகள் பகை வெறியினால் மயக்கங்கொண்டு பொங்குகிறதை நாமெல்லாருங் கண்ணாலே காண்கிறோம். ஒருவேளை நாமும் ஒருநாள் அந்த வெறிக்கு இரையாய்ப் போவோமாக்கும். இதினால் நாம் மனந் தளர்ந்து கஸ்தியடைகிறதற்குப் பதிலாய்த் திவ்விய கர்த்தர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிற வாக்கியம் நமது மனதைத்தேற்றி ஞானசந்தோஷமுள்ளவர்களாக்கும். அந்த வாக்கியம் ஏதென்றால்: நம்மைப் பற்றி மனிதர் உங்களைச் சபித்து உங்களை உபாதித்து உங்கள்பேரில் அபாண்டமாய்ப் பொய்யும் பொல்லாப்புஞ் சொல்லும்போது உங்களைப் பாக்கியவான்களென்று எண்ணிக்கொள்ளுங்கள். இதினால் பரலோகத்தில் உங்களுக்கு அளிக்கப்படுஞ் சம்பாவனை பெரிதாயிருக்கும் என்பதை நினைத்து சந்தோஷமாயிருங்கள். இப்படியே உங்களுக்கு முன்னிருந்த தீர்க்கதரிசிகளையும் உபாதித்தார்களென்றார். (மத். ௫.) மீளவுந் தேவசுதனோடு பரலோகத்தில் நாம் ஐக்கியமாவதற்குமுன் பூலோகத்திலே நாம் அவருக்குச் சரிசாயலா யிருக்கிறோமென்னும் மகிமை நமக்கு எவ்வளவோ ஞான சந்தோஷத்தையுங் கெம்பீரத்தையுங் கொடுக்கவேணும்!

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரனையுந் திருச்சபையையும் பற்றி வெகு துன்பப்படவேணுமென்கிற ஆசையைத் தன்னிடத்தில் எழுப்பிக்கொள்ளுகிறது.

பிரதிக்கினை. கெட்டவர்களால் நமக்கு நேரிடும் நிந்தை நிர்ப்பந்தங்களைச் சமயத்துக் கேற்றபடி விசுவாசக் கண்ணால் பார்த்து பொறுமையாய்த் தாங்கிக் கொள்ளவேணும்.

௨-ம் பிரிவு.

மனுஷரால்வரும் உபத்திரவங்களைக் குறித்து இயேசுநாதர்
கொடுத்த கற்பனைகள்.

தியானம். நம்மை உபாதிக்கிறவர்கள்மட்டில் நாம் நடந்து

கொள்ளவேண்டிய விதத்தைப்பற்றி ஆண்டவர் கொடுத்த கற்பனைகளை யோசித்துத் தியானிப்போமாக. அதேதெனில் நல்லவர்கள்பேரிலும் பொல்லாதவர்கள்பேரிலுந் தம்முடைய சூரியனை உதிக்கச்செய்யும் பரமண்டலங்களிலேயிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்கு நீங்கள் உகந்த பிள்ளைகளாயிருக்கத்தக்கதாக உங்கள் சத்துராதிகளைச் சிநேகியுங்கள். உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள். உங்களை உபாதித்துத் தூஷிக்கிறவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுங்களென்று கர்த்தர் திருவுளம்பற்றினார். (மத். ரு.) இந்தக் கற்பனைகள் எவ்வளவோ மேன்மையும் ஆச்சரியத்துக்குரிய சாந்தமு நிறைந்தவைகளாயிருக்கின்றன! ஆனால் இவைகளை அநுசரிக்கிறது கூடாதகாரியமென்று சொல்லுவாயோ? அப்படிச் சொல்லாதே யென்று அர்ச். எரோனிமூஸ் சொல்லுகிறார். ஏனென்றால் முந்தின வேதசாட்சியாகிற அர்ச். முடியப்பரும் அவரைப் பின்சென்றுவந்த மகாத்துமாக்களும் இதற்கு அத்தாட்சியாயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மரிக்கும்போது தங்களுடைய கொலைஞருக்காக வேண்டிக்கொள்ளவில்லையோ? இன்னம் முதல் யுகத்துக் கிறீஸ்துவர்கள் இதற்குத் திஷ்டாந்தமாயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அர்ச். சின்னப்பர் தாம் நிச்சயிப்பது பொய்யாகுமென்று பயமொன்றுமின்றி மேற்படி கிறீஸ்துவர்கள்பேரால் துணிகரமாய்ச் சொல்லுகிறதாவது: எங்களைச் சபிக்கிறவர்களை நாங்கள் வாழ்த்துகிறோம், எங்களைத் தூஷிக்கிறவர்களுக்காக நாங்கள் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோமென்றார். (க. கொரி. ௪.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. திருச்சபையை உபாதிக்கிறவர்களுக்கு நன்மை வர எப்படி வேண்டிக்கொள்ளலாமென்று கேட்பாயோ? அதெப்படியென்று சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் பிரார்த்தனையில் படிப்பிக்கிறதைக் கேள். அர்ச். சபையின் சத்துருக்களைக் கீழ்ப்படுத்தவேணுமென்று தேவரீரை மன்றாடுகிறோம், எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டருளுஞ் சுவாமி என்றிருக்கிறது. ஆகையால் இலௌகீக துன்பங்களினால் அவர்கள் பொல்லாப்புச் செய்ய வகையின்றி அத்தியந்த சிறுமைக்குள்ளாகித் தேவகரத்தின் வல்லமையைக் கண்டு தங்கள் பாதகத்தையும் அறிந்து முற்றும் மனந்திரும்பி நன்மரணம் அடையும்படியாய் வேண்டிக்

கொள்வதுதான் அவர்களுக்குப் பிரயோசனமான செபம். சிறுமைப்பட்டால் தான் அந்த நிர்ப்பாக்கியருக்குச் சுரணையுண்டாகும். நம்முடைய செபத்தினால் இந்தச் சித்தியடைந்தால் நாம் அவர்களுக்குஎல்லாவற்றிலுங் கனமான நன்மை செய்தாற்போலாகும்.

மனப்பற்றுதல். நாம் இயேசுநாதருடைய சீஷர்களுந் திருச்சபையைக் காப்பாற்ற வேண்டியவர்களுமாயிருக்கிறதைப்பற்றி மற்றவர்கள் நம்மைப் பகைத்தால் அவர்கள்பேரில் ஆண்டவர் இரக்கமாயிருக்கக் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. துஷ்டர் செய்யுங் காரியங் கெட்டதென்று நாம் [illegible]ப்படுத்தும்போது முதலாய் அவர்கள்பேரிலே மெய்யான இரக்கத்தைக் காண்பிக்கவேணும்.

௩-ம் பிரிவு.

உபத்திரவங்கள் நடுவில் இயேசுநாதருடைய நடபடிக்கை.

தியானம். அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லியிருக்கிறதாவது: திவ்விய இரட்சகர் நமக்குப் பிரயோசனமான கற்பனைகளைக் கொடுத்து அவைகளை நிறைவேற்றச் சொல்லி அவைகளுக்கு மேலான சம்பாவனை கொடுப்போமென்று நமக்கு உறுதிசொன்னது போதுமென்றிராமல் தமது திவ்விய நற்கிரிகையினாலும் நம்மைத் தூண்டியிழுக்கச் சித்தமானார். எப்படியெனில் தாம் மரிக்கும்போது தம்முடைய சத்துராதிகளுக்காகவுந் தம்மைக் கொலைப்படுத்தினவர்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொண்டு என் பிதாவே இவர்கள் குற்றங்களைப் பொறுத்தருளும்; ஏனென்றால் இவர்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியார்கள் என்றார். (க. கொ. ௪.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதசுவாமி கையில் வெகு நன்மை உபகாரம்பெற்றவர்கள்தானே அவரைத் தூஷித்துப்பகைத்துக்கொலைப்படுத்தியிருக்க அவர் அவர்கள் பேரில் காண்பித்த நேசத்தையும் வீரியமான சாந்தகுணத்தையும் யோசித்துப்பார்ப்போமானால் சத்துருக்களை மன்னிப்பதிலுந் தின்மைக்கு நன்மைசெய்வதிலும் உண்டான வருத்தங்களும் அது ஏலாத காரியமென்று சொல்லும் போக்குகளும் ஒரு நொடியில் பறந்துவிடும்.

சம்பாஷணை. சிலுவையிலே தமது சத்துராதிகளுக்காக வேண்டிக்கொண்டு உயிர்விடும் இயேசுநாதரோடே சம்பாஷித்துக்கொள்.

௰௫-ம் தேதி.

பெருமை சலாக்கியத்தை வெறுப்பதின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. மனிதர்கள் மெச்சவேணுமென்று அவர்களுக்கு முன்னே உங்கள் நற்கிரியைகளைச் செய்யாதிருங்கள் என்று இயேசுநாதசுவாமி சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வேனாக.

தியானச் சேபம். மனுஷருக்குப் பிரியப்படும்படி நடப்பதற்குஞ் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படும்படி நடப்பதற்குஞ் சர்வேசுரனுக்குமாத்திரமே பிரியப்பட நடப்பதற்கும் உண்டான வித்தியாசத்தைக் கண்டுபிடிக்க அவருடைய இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் கேட்பேனாக.

முதற் பிரிவு.

மனுஷருக்குப் பிரியப்பட நடப்பதின்பேரில்.

தியானம். நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்கள் மட்டில் நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய விதத்தை இயேசுநாதசுவாமி படிப்பித்ததின் பிறகு வீண் பெருமை சலாக்கியத்திலுள்ள ஆபத்து வஞ்சகங்களின் நடுவில் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேணுமென்று காண்பிக்கிறார். அதெப்படியென்றால் நீங்கள் மனிதர் காணும்படி உங்கள் நற்கிரியைகளைச் செய்யாமல் எச்சரிக்கையாயிருங்கள், இல்லாவிடில் பரமண்டலங்களிலே இருக்கிற உங்கள் பிதாவினிடத்திலே சம்பாவனை அடையமாட்டீர்கள் என்றார். (மத். ௬.) நமது வெளிக்கிரிகைகளைப் பாவபுண்ணியமாக்கிறது நமது உட்கருத்தானபடியால், நமது கருத்துக்கு ஒத்தபிரகாரமே கருமங்களுந் தேவ சமுகத்தில் நிறுத்து மதிக்கப்படுமென்று தப்பில்லாத சத்திய சொரூபியான இயேசுநாதசுவாமி மேற்கண்ட வாக்கியங்களால் திஷ்டாந்தமாய்த் தெளிவித்திருக்கிறார். ஆகையால் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்பட அவைகளைச் செய்வோமாகில் அவைகள் பலனுள்ளவைகளாகும். மனிதர் காணும்படி அவைகளைச் செய்வோமாகில் பலனற்றதாய்ப் போகிறதுமல்லாமல் தேவ கோபாக்கினை எழுகிறதற்கும் இடமாகும்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சென்மப்பாவமுண்டான நாள் முதற்கொண்டு நம்முடைய சுய மகிமையின்மேல் கிரமந் தப்பின ஆசையென்னப்பட்ட ஆங்காரமானது நம்மை விடாமல் நம்மோடு ஏகோபித்திருக்கிறது. இதினாலே மனிதர் கண்ணுக்குமுன் நாம் செய்யுஞ் சகல காரியத்திலும் அவர்கள் நம்மைக் கொண்டாட வேணுமென்கிற வீண் சலாக்கியம் ஓயாமல் நமதுள்ளத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது. சலாக்கியம் வெகு சூக்ஷ தந்திரமாய் மனதுக்குள் ஊருகின்றது. இது காரணமாகச் சான்றோர் இதை நற்கனிக்குள் மறைந்திருந்து அதை அரிக்கும் புழுவுக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மகா பெரிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்களு முதலாய்த் தங்கள் உள்ளிந்திரியத்தின் மேல் எவ்வளவு விழிப்பாயிருந்தாலும் இந்த வீண் சலாக்கியத்தின் எத்துக்கு மிகவும் பயந்திருந்தார்கள். இப்படியிருக்க நீயோ உன்னையும் உன் சிந்தனை கருத்து இருதய நோக்கமெல்லாவற்றையும் அவைகள் போன போக்கில் விட்டிருக்கையில் உன் நற்கிரியைகளுக்கு ஒரு பேறுபலனும் இல்லையென்று கண்டு அஞ்சாதிருக்கக்கூடுமோ? ஆற அமர இருந்து யோசித்துப்பார்; ஏனெனில் இது ஒரு பாரிக்காரியம்.

மனப்பற்றுதல். ஜெரிக்கோபட்டணத்துக் குருடன் ஆண்டவரை நோக்கி நான் பார்வை அடையவேணுமென்று கேட்டதுபோல (லூக். ௰௮.) நானென்ன செய்கிறேனென்றும் வீண் சலாக்கியத்தின்மட்டில் எப்படி நடந்து வருகிறேனென்றும் இதற்குத் தப்பித்துக்கொள்ள நான் என்ன செய்யவேண்டியதென்றும் கண்டுபிடிக்க எனக்குத் தெளிவைக் கொடுத்தருளுஞ் சுவாமி என்று வேண்டிக்கொள்.

பிரதிக்கினை. இந்த மாய்கைக்குப் பயந்து நமது நற்கருத்தை அடிக்கடி புதுப்பிக்கவேணும்.

௨-ம் பிரிவு.

சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்பட நடப்பதின்பேரில்.

தியானம். உன் கண் களங்கமில்லாதிருந்தால் உன் சரீரமே

ல்லாம் பிரகாசமாயிருக்குமென்று இயேசுநாதசுவாமி சொன்ன வாக்கியத்தின் கருத்தைக் கண்டுபிடிப்பது அரிதல்ல. அர்ச். எரோனிமுஸ் சொன்னபடி நம்முடைய புத்தியானது ஒரு நோக்கமில்லாமல் யாதொன்றையுஞ் செய்யமாட்டாது என்பது நிமித்தம் அது ஞான அர்த்தத்தில் தேகத்துக்குக் கண்ணென்னப்படும். இந்த ஞானக் கண்ணானது மாசின்றிச் சுத்தமுள்ளதாயிருந்தால் சர்வேசுரனை உன் கடைசிக் கதியாக எப்போதும் நீ பார்க்கும்படி செய்யும். அதினாலே உன் கிரியைகளெல்லாம் நேராய் ஒரே கதியாய் அவரையே நோக்கியிருக்கும். அவர் உனக்கு ஏக சக்கராதிபதியும் இனி உன்னை நடுத்தீர்க்கும் ஆண்டவருமாயிருக்கிறதினால் நீ அவருக்குப் பிரியப்படவேணுமென்கிற கருத்தோடு சகலமுஞ்செய்வாய்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தன் கிரியைகளையெல்லாஞ் சர்வேசுரனை நோக்கிச்செய்கிற கிறீஸ்துவனெவனோ அவனே பெரியவன். ஏனெனில் வானமண்டல உச்சிமட்டும் அவன் மனம் ஓயாமலெழும்பிக்கொண்டிருக்கும். சகலத்திலுந் தேவசித்தத்தோடு தன் மனதை ஒன்றித்துச் சர்வேசுரனோடு ஒரு மனமாயிருக்கிறதினால் ஒருவகையில் அவரோடு இவனும் ஐக்கியமாகிறான். ஆ இதென்ன அதிஷ்டம்! இருதயத்தின் உருக்கு மடக்கெல்லாங் கூர்ந்து பார்க்கிற சர்வேசுரன் அவன் செய்யும் அற்பசொற்ப கிரியைகளையும் உப்புச்சப்பில்லாத கிருமங்களையுந் தலையச் சம்பாவனையில்லாமல் விடமாட்டார். உன் இருதயத்துக்குள்ளிருக்கிற இரகசியங்களையெல்லாம் அறிந்திருக்கிற உன்பிதா உனக்குச் சம்பாவனை கொடுப்பாரென்று இயேசுநாதர்தாமே இதைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். (மத். ௬.) இந்த மேன்மையையும் பாக்கியத்தையும் அடைய நீ படும் பிரயாசமென்ன? இருதயத்தூய்மையில்லாமலும் தன் பேரில் ஓயாத விழிப்பில்லாமலும் இந்தப் பலத்த நன்மையை அடையக்கூடாது. இதை விசாரித்து நீயே தீர்த்துக்கொள்.

மனப்பற்றுதல். என் சர்வேசுரா, என் சர்வமே, உமக்கே நான் சீவிக்கும்படி எனக்கு மரிப்பேனாக! என்று ஒரு பத்தியுள்ள முனீந்திரர் சொன்னதுபோலு நீயு முழுமனதுடனே சொல்லுவாயாக.

பிரதிக்கினை. பத்திக்கடுத்த இந்த மனவல்லயச் செபத்தை அடிக்கடி சொல்லிவரக்கடவாய்.

௩-ம் பிரிவு.

சர்வேசுரனுக்கு மாத்திரமே பிரியப்பட நடக்கிறது.

தியானம். தான் செய்யுங் கிரியைகளையெல்லாஞ் சர்வேசுரனை நோக்கிச்செய்யும் அப்பியாசமுள்ளவன் அவர் சமுகத்தில் பெரியவனும் பாக்கியவானுமானால், சர்வேசுரனை மாத்திரமே எந்நேரமுங் கண்முன் வைத்துத் தனக்கே முற்றும் மரித்தவனாய்ச் சுயபட்சத்தின் ஏய்ப்புக்குள்ளாகாமலும், தனக்கு நியமிக்கப்பட்ட சம்பாவனையைப் பாராமலும், சர்வேசுரனைச் சர்வேசுரனைப்பற்றிச் சேவிக்கிறவன் எவ்வளவோ அதிக பெரியவன், எவ்வளவோ அதிக யோகம் பெற்றவன்! இதுவே சுயமான உத்தமதனத்தின் சொரூப மயம். நாம் இந்த உன்னத ஸ்திதியை நாடி நடக்கக்கூடுமேயொழிய, இந்தச் சீவியத்தில் அதைச் சம்பூரணமாய் அடையக்கூடாது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சாங்கோபாங்கத்தில் தாழ்மையான நிலையிலிருக்கிறதைக் கண்டு சஞ்சலப்படவேண்டாம். பரலோகத்தில் இந்தக் குறை வராது. அதுவரையில் நம்மாலானமட்டும் பிரயத்தனப்படுவதுமன்றி நல்ல கருத்தை அடிக்கடி புதுப்பிப்போமாக. நமது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதைக் கண்டவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு நம்மைப் புகழும்போதும் இதினால் கர்வங்கொண்ட பசாசு நமக்கு வீண் சலாக்கிய சோதனையை வருவிக்கும்போதும் அதைப்பார்த்து உன்னைப்பற்றி நான் இதைத் துவக்கவுமில்லை உன்னைப்பற்றி நான் இதை விடுகிறதுமில்லை என்று அர்ச். பெர்நர்தோடு சொல்லுவோமாக.

சம்பாஷணை. இன்றையத் திருநாளுக்குடைய அர்ச். என்றிக்குஸ் இராயரோடு சம்பாஷித்துக்கொள். இவர் மனிதர் கண்ணுக்குப்பெரியவராயிருந்து வெகு மகிமைப் பிரதாப சோபனத்தினால் விளங்கியிருந்தாலும் தமது சுத்த கருத்தினாலும் நேர்மையினாலும் சர்வேசுரன் சமுகத்திலே இன்னும் அதிக பெரியவராய்த் துலங்கினார்.

௰௬-ம் தேதி.

உத்தரீயமாதாத் திருநாளின்பேரிலும் உத்தரீயச் சபையின்பேரிலும்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. தேவமாதா எனக்கு உத்தரீயத்தைக் கொடுக்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வேன்.

தியானச் செபம். இதை வெகு பலனோடு தரித்துக்கொள்ள அந்த ஆண்டவள் எனக்கு உதவிசெய்யவேணுமென்று கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

உத்தரீயமாதா என்கிற பேரும் உத்தரீயச்சபையும் உண்டான வரலாறு.

தியானம். கார்மேல் என்கிற மலையானது எலியாஸ் என்கிற தீர்க்கதரிசியும், தீர்க்கதரிசியின் மக்களென்று சொல்லப்பட்ட அவருடைய சீஷரும் வாசஞ்செய்ததினாலே பேர்போன ஸ்தலமாம். இவர்கள் அவ்விடத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாய் வாழ்ந்துவந்தார்களென்றுஞ் சுவிசேஷம் பிரசித்தமான காலத்தில் உடனே அதை ஏற்றுக்கொண்டார்களென்றும் பரம்பரையாய்ச் சொல்லப்பட்டுவருகிறது. இவர்கள்தான் தேவமாதாவை முந்தமுந்த வணங்கத் துவக்கினார்களென்றும் அந்த ஆண்டவள் பேரால் ஒரு கோவில் கட்டி அதில் ஒருமித்து அவளுக்குத் தோத்திரம்பண்ணிவந்தார்களென்றுங் குருக்களுடைய சங்கீதமாலைப்புத்தகத்தில் இத்தேதிக்குக் குறிக்கப்பட்டபாகத்தில்சொல்லியிருக்கிறது. கார்மேல்மாதாவென்றும் மகா கார்மேல் சபையென்றும் பேர் எப்படி வந்ததென்றறிய இந்தப்பூர்வீகவிர்த்தாந்தந்தான் ஆதிமூலமாகத் தோன்றுகிறது. இந்தப் பரிசுத்தசபைச் சந்நியாசிகளில் அனேகர் சுமார் ௰௩-ம் நூற்றாண்டின்மத்தியில் அங்கிலேயதேசத்திலே குடிபோனார்கள். இந்தத் தேசத்தில்தான் காம்பிரிஜு என்னும் பட்டணத்திலுள்ளமடத்திலேநடந்ததும்எந்நாளும் மறக்கப்படாததுமானஒரு வர்த்தமானத்தினாலே திருஉத்தரீயப்பத்திஉற்பத்தியானது. அதெப்படியென்றால் இந்தச் சபைக்கு அதிசிரேஷ்டரான சீமோன் ஸ்தோக்கென்னும் மகாத்துமா பிறரால் தமது சபையார் படும் அகோர உபத்திரவத்தைக்கண்டு பரிசுத்தமாதாவின் அடைக்கலத்தை நாடி அத்தியந்த பத்தி ஊக்கத்தோடு வேண்டிக்கொண்டு வரும்போது ௲௨௱௫௰௧-ம்(வரு) ஜூலை ௰௬-ம்உ தேவதாயார் தமது கையிலே ஒரு உத்தரீயத்தை ஏந்தினபிரகாரம் அவருக்குத் தரிசனையாகி அவரைப்பார்த்து அன்போடு உரைத்ததாவது: நமது பிரிய மகனே இதோ இந்த உத்தரீயத்தை உன்சபை விருதாக வாங்கிக்கொள். உனக்காகவுங் கார்மேல் சபைப் பிள்ளைகளுக்காகவும் நாம் அடைந்த விசேஷ உரிமை சுதந்தரங்களுக்கு இது குறிப்பாயிருக்கட்டும். இதை அணிந்துகொண்டு மரிக்கிறவன் நித்திய நரக நெருப்புக்குத் தப்பித்துக்கொள்வான். இது இரட்சணியத்துக்குக் குறியும் ஆபத்துச் சமயத்துக்குக் கேடயமும் நமதுவிசேஷ ஒத்தாசைக்கு அச்சாரமுமாம் என்று திருவாய் மலர்ந்து அருளிச்செய்தாள். இதற்கு ஐம்பது வருஷத்துக்குப்பின் தேவமாதா ௨௨-ம் அருளப்பரென்னும் பாப்பானவருக்குத் தெரிசனமாகி உத்தரீயச் சபையார் மரித்து உத்தரிக்கிறஸ்தலத்துக்குப் போயிருந்தால் கூடிய சீக்கிரத்தில் அவர்களை மீட்டுக்கொள்வோமென்றும், விசேஷமாய் அவர்கள் மரணத்துக்குப்பின் வரும் முந்தின சனிக்கிழமை அவ்விடத்தினின்று விடுதலையாவார்களென்றுந் தெரிவிக்கச் சித்தமானாள். இந்தத் தரிசனத்தையும் அர்ச். சீமோன் ஸ்தோக் என்பவர் முந்திக் கண்ட காட்சியையும் மகா பேர்போன சாஸ்திரியாகிய பதினான்காம் ஆசீர்வாதேந்திரரென்னும் அர்ச். பாப்பானவர் தாம் பூரணமாய் நம்புகிறதாகத் தேவமாதாவின் உற்சவங்களின்பேரில் எழுதிய பிரபந்தத்தில் வசனித்திருக்கிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. திரு உத்தரீயத்தைக் கனமாய் எண்ணவும் இதைத் தரித்துக்கொள்ள மனதில் ஆசை பிறக்கவும் இந்த யோசனையே போதும். இதுவரையிலும் உத்தரீயம் பெறாமலும் அல்லது சோம்பலினால் அதைத் தரித்துக்கொள்ளாமலும் அப்படித் தரித்துக்கொண்டாலும் அதினால் ஒரு பத்தியும் பலனும் அடையாதிருந்தால், இன்றையத் திருநாளில் நல்ல புத்தி அடைந்து இந்த அசட்டைத்தனத்துக்கெல்லாம் பரிகாரஞ் செய்வாயாக.

மனப்பற்றுதல். தேவமாதாவுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ்

செய்து இதுவரையும் நீ பத்திக்குறைவாய் நன்றியறியாமலிருந்ததற்காக அவளிடத்தில் பொறுத்தல் கேள்.

பிரதிக்கினை. இதற்கடுத்த கடமைகளைச் சரியாய் அனுசரித்து இந்த உத்தரீயத்தின்பேரில் பத்தியாயிருப்பவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற விசேஷ வரங்களையும் எண்ணிறந்த பூரண பலன்களையுஞ் சரியாய் அடையப் பிரயாசப்படு.

௨-ம் பிரிவு.

இந்த உத்தரீயத்தினால் வரும் நன்மைகள்.

தியானம். இப்போது தியானித்த இந்த இரண்டு காட்சிகளிலுஞ் சொல்லியபிரகாரம் இச்சபையிலுட்பட்டுப் பத்தியாய் உத்தரீயத்தை அணிந்திருக்கிறவர்களுக்கு வரும் நன்மைகளாவன: ௧-வது. அவர்கள்ஆத்துமசரீரத்துக்குநேரிடும்பொல்லாப்புகளில்இது கேடயமாகவும் விசேஷமான ஒத்தாசைக் அச்சாரமாகவுமிருக்கும். எண்ணிறந்த புதுமைகள் இதற்கு அத்தாட்சியாமே. ௨-வது. இது இரட்சணியத்துக்கு ஓர் அடையாளமாயிருக்கின்றது. ஏனெனில் இதை அணிந்துகொண்டு சாகிறவன் நித்திய நரக நெருப்புக்குத் தப்பித்துக்கொள்வானென்று மேற்சொன்ன காட்சி நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. இதற்கு அர்த்தமென்னவென்றால் இப்படிப்பட்டவன் நீதிமானானால் அந்தியத்தில் நிலைமை வரத்தையும், பாவியானால் மனந்திரும்பிப் பாவசங்கீர்த்தனத்தினாலாவது உத்தம மனஸ்தாபத்தினாலாவது நீதிமானாகும் பிரசாதத்தையும் அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் அவனுக்கு அடைந்தருளுவாள் என்பதேயாம். ௩-வது. உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தின் நெருப்பினின்று அதிசீக்கிரம் மீட்கப்படலாமென்று நம்புவதற்கு ஆதாரமுண்டு. ௪-வது. கார்மேல் என்னும் மகாசபையில் உட்பட்டிருக்குஞ் சந்நியாசிகளுங் கன்னியாஸ்திரிகளும் இன்னும் உத்தரீயச் சபையைச் சேர்ந்த சகலருஞ் செய்கிற செப தப தானதர்ம முதலிய சர்வ நற்கருமங்களுக்கும் இச்சபைக்களிக்கப்பட்ட அத்தியந்த பலன்களுக்கும் இந்தத் திரு உத்தரீயஞ் சுதந்தரங் கொடுக்கிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த நன்மைகளையெல்லாம் நீ அடையவேணுமென்று ஆசைவேகமிருந்தால் இது

உன்னால் கூடிய காரியந்தான். இதின் கடமைகள் வருத்தமானவைகளல்ல. அதாவது கார்மேல்சபை சுவாமியார் மூலமாயாவது உத்தரீயத்தை மந்திரித்துக்கொடுக்க அதிகாரம் பெற்ற வேறொரு குருவின் மூலமாயாவது சட்டப்பிரகாரம் உத்தரீயச்சபையிலுட்பட்டு அதைத் தகுந்த மேரையாய் எப்போதும் அணிந்துகொள்ளுகிறதுமல்லாமல் விசேஷமாய் மரணசமையத்தில் அதைத் தரித்திருக்கிறது. அசட்டையினால் வெகுநாளாய் இதைத் தரித்துக்கொள்ளாதிருந்தாலும் அல்லது போக்கடித்துவிட்டாலுந் திரும்ப மந்திரித்துத் தரிக்கவேணுமென்கிறது அவசரமில்லை. வேறொரு உத்தரீயத்தைத் தரித்துக்கொள்ளலாம். ஆயினும் சபாத்தீனவென்னும் பாப்பு திருபத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தின் வேதனை கூடியசீக்கிரம், அதாவது முதல் சனிக்கிழமை, நீங்க ஆசைப்படுகிறவர்கள் தங்கள் அந்தஸ்தோடுபொருந்திய கற்பைக் காப்பாற்றவேண்டியதுந் தவிரக் குருக்களுடைய சங்கீதமாலை செபிக்கக் கடனில்லாதவர்கள் எல்லாருந் தேவமாதாவின் சிறு சங்கீதமாலையைத் தினந்தினஞ் செபிக்கவேணும். வாசிக்கத் தெரியாதவர்கள் புதன் சனி சுத்தபோசனமாயிருக்கவேணும். இதுவும் அனுசரிக்கக் கூடாமல்போனால் அதிகாரம் பெற்ற குருவானவர் உத்தரவின்படி வேறெந்த நற்கிரியைகளையாவது செய்யலாம். இதை நீ சரிவர அனுசரித்தாயோ இல்லையோவென்று பார்த்துக் குறையிருந்தால் அதை நிவிர்த்தி செய்.

சம்பாஷணை. இதைக்குறித்துத் தேவமாதாவோடே சம்பாஷித்துக்கொள்.

௰௭-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் மலையில்செய்த பிரசங்கம்.

பரமண்டலமந்திரத்தின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி திரளான ஜனங்கள் முன்பாகப் பேசுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். பரமண்டலமந்திரத்தை நன்றாய்க் கண்டுபிடிக்க ஆண்டவரை நோக்கி மன்றாடு.

முதல் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் ஆரம்பம்.

தியானம். ஒய்யாரமாய் எல்லாருங் காண நெடுஞ் செபங்கள் செய்துவந்த பரிசேயருடைய கள்ள ஞானத்தை இயேசுநாதசுவாமி கண்டித்தது மல்லாமல் பரமண்டலமந்திரமென்று சொல்லப்படுகிற ஆச்சரியமான செபத்தை நமக்குப் படிப்பிக்கவுஞ் சித்தமானார். எப்படியெனில் சீஷர்களைப்பார்த்து அவர் திருவுளம்பற்றினதாவது: நீங்கள் செபஞ் செய்யும்போது கள்ள ஞானிகளாகிய பரிசேயரைக் கண்டுபாவிக்கவும் வேண்டாம்; அஞ்ஞானிகளைப்போல நீண்ட வசனங்களைச்சொல்லிச் செபிக்கவேணுமென்று நினைக்கவும் வேண்டாம். நீங்கள் செய்யவேண்டிய செபமாவது: பரமண்டலங்களிலே யிருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் அர்ச்சிக்கப்படுவதாக. உம்முடைய ராச்சியம் வருக, உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுமாப்போல பூமியிலேயுஞ் செய்யப்படுவதாக. அன்றன்றுள்ள எங்களப்பம் எங்களுக்கு இன்றுதாரும். எங்கள் கடன்காரருக்கு நாங்கள் பொறுக்குமாப்போல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்குப்பொறும். எங்களைச் சோதனையிலே பிரவேசிப்பியாதேயும். தின்மையிலே நின்று எங்களை இரட்சித்துக்கொள்ளும். ஆமென். (மத். ௬., லூக். ௰௧.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பரமண்டலமந்திரம் மற்ற எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மேலானதென்றுஞ் சர்வேசுரனுக்கு வெகு பிரியமுள்ளதென்றும் நமக்கு மகா பிரயோசனமானதென்றும் நாம் நம்முள்ளத்தில் ஆழ்ந்த உறுதியெண்ணங் கொண்டிருக்கிறோமென்பது சரியே. ஆனால் இந்த உறுதிக்கு ஏற்றபடி அதை எப்போதுஞ் சங்கை பத்தியோடு செபிக்கிறோமோ? இவ்விதமாய் செபிக்கும்படி சிறந்த இந்த மந்திரத்தின் பதம் ஒவ்வொன்றையுந் தியானிப்போமாக. அதாவது பரமண்டலங்களிலேயிருக்கிற எங்கள் பிதாவே என்கிற இவ்வித ஆரம்பத்தைக்கொண்டு இயேசுநாதசுவாமி நமக்குப் படிப்பிக்கிறதேதென்றால் நாம் செபஞ் செய்யுமுன் ஒடுக்கவணக்கமாயிருந்து யாரிடத்தில் பேசப்போகிறோமென்று சிந்தித்துப் பரலோகமட்டுஞ் சர்வேசுரனுடைய சன்னிதிவரையில் நம்முடைய நினைவை உயர்த்தவேணும். பின்னுஞ்

சர்வேசுரனைப் பிதாவென்று அழைக்க நமக்கு அவர் விடைகொடுத்ததினால் பிள்ளைக்குள்ள நம்பிக்கையோடு நாம் அவரைப்பார்த்து மன்றாடவேணுமென்று நம்மை ஏவுகிறார். கடைசியாய் நமக்குள் இருக்கவேண்டிய அன்னியோன்னியத்தைக் காண்பிக்கவும் நாம் ஒருவர் மற்றொருவருக்காக வேண்டிக்கொள்ளவேணுமென்று நினைத்துக்கொள்ளவும் என் பிதாவே என்று சொல்லாமல் எங்கள் பிதாவே என்று சொல்லப் படிப்பிக்கிறார்.

மனப்பற்றுதல். இதற்காக இயேசுநாதசுவாமிக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்து அவர் திருவாய் மலர்ந்து இந்த மந்திரத்தின் ஒவ்வொரு பதமும் அருளிச்செய்திருந்தும் நாம் அடிக்கடி மகா பராக்கோடு இதைச் செபித்ததற்காக மன்னிப்புக் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. பரமண்டல மந்திரத்தைச் செபிக்குமுன் நாம் என்ன செய்யவேணுமென்று இயேசுநாதசுவாமி கற்பிக்கிறாரோ அதையே நமது மற்றச் செபங்களுக்குமுன்னுஞ் செய்யவேண்டியது.

உ-ம் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் ௧-ம் மன்றாட்டு.

தியானம். உம்முடைய நாமம் அர்ச்சிக்கப்படுவதாக. இங்கே சர்வேசுரனுடைய நாமம் என்கிற பதத்தினால் சர்வேசுரனையும் அவருடைய திவ்விய இலட்சணங்களையுங் குறிக்கிறோம். அர்ச்சிக்கப்படுவதாக என்னும்போது சகல மனுஷராலும் அவர் அறியப்படவும், சேவிக்கப்படவும், ஸ்துதிக்கப்படவுங் கேட்கிறோம். பிதாவே உம்முடைய நாமம் அர்ச்சிக்கப்படுவதாக என்கிற இந்த முதல் மன்றாட்டு சர்வேசுரன் நம்மை உண்டாக்கின முகாந்தரத்தையும் நம்மிடத்திலும் பிறரிடத்திலும் அவரை மகிமைப்படுத்தவேண்டிய நமது முந்தின கடமையையும் நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறது. இந்தக் கதியை அடைய நமது சொந்தப் பலம் போதாதென்றதினால் உம்முடைய நாமம் அர்ச்சிக்கப்படுவதாக என்ற மன்றாட்டில் நமக்கு அவசரமான உதவி சகாயங்களுந் தரவேணுமென்பது தொக்கிநிற்கிறது. இம்மேரையாய் நம்முடைய பரம பிதாவின் மகிமையை முறைப்படி நாம் எல்லாத்துக்குமுந்தித் தேடும்

போது நமது சுய நலத்தையும் நாம் அசட்டைபண்ணுகிறதில்லை.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நம்முடைய பரம பிதாவுக்கு அர்ச்சனையும் மகிமையும் உண்டாக நாம் படும் பிரயத்தனமென்ன? முந்தமுந்தச் சுத்த மனதோடு உங்கள் இருதயத்தில் அவரை அர்ச்சியுங்களென்று அர்ச். இராயப்பர் சொன்னதுபோல இருதயத்தூய்மையால் முந்தமுந்த நம்மிடத்தில் ஆண்டவரை மகிமைப்படுத்த முயலுகிறோமோ? நம்முடைய ஒழுங்கு அடக்கம் நல்ல சம்பாஷணை பத்திவேகம் முதலிய தர்மங்களைக்கொண்டு நமது சகோதரர் நம்மைக் கண்டுபாவித்து எல்லாத்துக்குங் காரண கர்த்தாவாகிய அந்த ஆண்டவரை அவர்களும் மகிமைப்படுத்தும்படி நாம் அவர்களை ஒரு விதத்தில் பிடிமானம் பண்ணுகிறோமோ? இவ்விதமே மனிதர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு பரமண்டலங்களிலேயிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்துவார்கள் என்று இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றியிருக்கிற வாக்கை ருசுவாக்கக்கடவோம். (மத். ௫.)

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவருடைய திருநாமஞ் சதாகாலமும் வாழ்த்தப்படக்கடவது. (சங். ௱௰௨.) என் சர்வேசுராசுவாமி உம்மைச் சகல சனங்களும் வாழ்த்தி ஸ்துதிக்கக்கடவார்கள். (சங். ௱௪௮.)

பிரதிக்கினை. வேதங்கெட்டவர்கள் சொல்லுந் தேவதூஷணை முதலான வார்த்தைகளைக் கேட்குமிடத்தில் முழு இருதயத்தோடு மன நொந்து இப்போது சொன்ன மனவல்லயச் செபங்களில் ஒன்றைச் சொல்லுகிறது.

௩-ம் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் ௨-ம் மன்றாட்டு.

தியானம். உம்முடைய இராச்சியம் வருக. இவ்விடத்தில் கேட்கிறது படைக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் யாவற்றிலுஞ் சர்வேசுரனுடைய இராச்சியம் வரவேணுமென்றல்ல. ஏனெனில் படைப்பு உண்டான காலமுதல் இந்த இராச்சியபாரம் அவருக்குண்டாயிருக்கிறது. ஆனால் மனிதரெல்லாரும் உற்சாகமாய்ச் சர்வேசுரனுடைய பரிசுத்த கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்படியான இந்த இராச்சியம் அவர்களுடைய

இருதயத்தில் வரவேணுமென்று கேட்கிறோம். இதுவுமல்லாமல் பரலோகத்தில் நாம் எல்லாரும் நம்முடைய பிதாவின் மகிமைப் பிரதாப சிம்மாசனத்தைச் சூழ்ந்திருந்து அவரோடேகூட இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணவேண்டிய நாள் நெருங்கிவரவேணுமென்றும் அவரை நோக்கி மன்றாடுகிறோம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமது கிரியைகள் இந்தச் செபத்துக்கு ஒத்திருக்கச் செய்வோமாக. அதெப்படியென்றால் முந்தமுந்த நாம் நமது பரம பிதாவுக்கு யோக்கியமான பிள்ளைகளாயிருக்கத்தக்கதாக நமது சிந்தை வாக்குக் கிரியைகள் யாவையும் அவர் தமது திருச் சித்தத்துக்கு ஏற்ற பிரகாரஞ் சேர்படுத்தி நமது புத்தியிலும் மனதிலும் அவரே அரசாளும்படி கவனிக்கவேணும். பின்னும் நம்மால் கூடுமான வழிபாடுகளைக்கொண்டு பிறரிடத்திலும் அவர் இராச்சியபாரம் பண்ணப் பிரயாசப்படவேணும். இந்த வழிபாடுகள் நமது கையில் எத்தனையோ உண்டு. ஆகையால் இவைகளை நாம் எவ்விதமாய் உதவிக்கொண்டோமென்றும் இனி எப்படி உதவிக்கொள்ளவேணுமென்றும் பார்ப்போமாக.

சம்பாஷணை. பரலோகத்திலிருக்கிற நமது பிதாவோடே சம்பாஷிப்போமாக.

௰௮-ம் தேதி.

இயேசுநாதசுவாமி மலையின்மேல் செய்த பிரசங்கம்.

பரமண்டலமந்திரத்தின் தொடர்ச்சி.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி செபஞ் செய்யவேண்டிய விதத்தை நமக்குப் படிப்பிக்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வோமாக.

தியானச் செபம். நன்றாய்ச் செபிப்பதற்குவேண்டிய வரப்பிரசாதத்தைக் கேட்கக்கடவோம்.

முதல் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் ௩-ம் மன்றாட்டு.

தியானம். உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்

படுமாப்போல பூமியிலேயுஞ் செய்யப்படுவதாக. இவ்விடத்தில் இயேசுநாதசுவாமி தமது பரமபிதாவின் திருச்சித்தத்தை அல்லது கற்பனையை நாம் வெறுமனேமாத்திரம் நிறைவேற்றாமல் அதிக உத்தமமானதும் அவருக்கு அதிக மகிமையானதுமான சில விசேஷ காரியங்களைக் கேட்கும்படி நம்மைத் தூண்டுகிறார். அதாவது பரலோகத்தில் சம்மனசுக்களும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் ஆண்டவர் சித்தத்தை எவ்வளவு பூரணமாய் நிறைவேற்றுகிறார்களோ அதுபோல நாமும் அவருடைய திருச்சித்தத்தை நிறைவேற்றும்படி கேட்க ஏவுகிறார். அப்படி அவ்வளவு உயரம் ஏறக்கூடாதே போனாலும் அந்த உத்தமதனத்தை அடைகிறதற்கு வேண்டிய வேகமான ஆசையாகிலும் நமக்கு உண்டாகவும் அதற்கு அவசரமான வரப்பிரசாதங்களை இடைவிடாமல் கேட்கவும் நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் சந்நியாசிகளானதினால் மற்றச் சாதாரண கிறீஸ்துவர்களைவிட அதிகமாய் அந்த உத்தமதனத்தைத் தேடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களைவிட நாம் அதிக சுளுவாய் அந்த உத்தமதனத்தைக் கிட்டிவரலாம். ஏனென்றால், நமது சீவியத்தில் நாம் அநுசரிக்கவேண்டிய சகலமும் வகை விவரமாய் நமது ஒழுங்குகளில் கண்டிருப்பதினாலும், சந்தேகமான காரியங்களில் சர்வேசுரனுடைய வாய்மொழியாகிய சிரேஷ்டர் வழிகாட்டுவதினாலுஞ் சர்வேசுரனுக்குச் சித்தமும் பிரியமுமானது இன்னதென்று நமக்கு வெட்டவெளியாகிறது. எந்தக் காரியத்திலுஞ் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்கிறதென்கிற நிச்சயமும் நமது சகோதரருடைய நன்மாதிரிகையும் இந்த அந்தஸ்தோடுகூடிய வரப்பிரசாதங்களும் ஆகிய இவையெல்லாம் நாம் அவருடைய திருச்சித்தத்தை அதிக இன்பமாகவுஞ் சுளுவாகவும் இரட்டிப்புப் பேறுபலனோடும் நிறைவேற்றச் செய்கின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது நமது அந்தஸ்தைவிட அதிக சவுந்தரியயோகம்பெற்றது ஏது; இதை மோக்ஷவாசிகளுடைய அந்தஸ்துக்கு மிகவும் இணையானதென்று சொல்லவேண்டியதல்லவோ?

மனப்பற்றுதல். நமது பரிசுத்த அந்தஸ்திலுண்டான இவ்வளவு நன்மைகளைப்பற்றிச் சந்தோஷித்து ஆண்டவருக்குத் தோத்திரஞ் செய்வோமாக. பரமண்டலத்தில் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சர்வேசுரனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறதுபோல நாமும் பூலோகத்தில் அதை நிறைவேற்றும்படி அவர்கள் நமக்குப் பலத்த ஒத்தாசையாயிருக்க அவர்களை மன்றாடுவோமாக.

பிரதிக்கினை. சர்வேசுரனுடைய சித்தம் இன்னதென்று சிரேஷ்டர்கள் காண்பித்த ஓர் ஆசையால் மாத்திரம் நமக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் அதற்கு விரைவாகவும் பூரணமாகவும் பிரியத்தோடும் நிலைமையோடுங் கீழ்ப்படிவோமாக.

௨-ம் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் ௪-ம் மன்றாட்டு.

தியானம். நமது பரம பிதாவிடத்தில் அவருடைய மகிமை தோத்திரத்தைக்குறித்து நாம் கேட்கத்தக்கதென்று திவ்விய குருவானவர் நமக்குப் படிப்பித்த பிறகு நமக்காக நாம் செய்யவேண்டிய மன்றாட்டுகளையுங் குறித்துக் காண்பிக்கிறார். இவைகள் நாலு வகைப்படும்: அதின் முதலாவது, அன்றன்றுள்ள எங்களப்பம் எங்களுக்கு இன்றுதாரும். இங்கே எங்கள் அப்பம் என்கிற பதத்துக்கு நமது சரீரமும் அத்தோடுகூடிய ஆத்துமமும் பிழைக்கிறதற்கு அவசியமாயும் [illegible]மாயுமிருக்கிறவைகளெல்லாமென்று அர்த்தமாம். அன்றன்றுள்ள என்றால் ஆஸ்திக்காரரும் எளியவருமாகிய சமஸ்தருக்கும் நம்முடைய பிதாவின் ஒத்தாசை எக்காலமும் வேண்டியிருக்கிறதென்று அர்த்தமாம். இன்றைக்கு என்னும்போது தினந்தினம் நம்முடைய மன்றாட்டைப் புதுப்பிக்கவும் அவருடைய பராமரிக்கையின்பேரில் நம்முடைய நம்பிக்கையெல்லாம் வைக்கவும் நாளைக்கு எப்படியென்று மிஞ்சின கவலைப்படாதிருக்கவும் வேணுமென்று திவ்விய கர்த்தர் நமக்குப் படிப்பிக்கிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன் சீவியகாலத்தையும் விசேஷமாய் நீ சந்நியாசத்தில் போக்கின காலத்தையும் வருஷம் வருஷமாய் ஞாபகத்தில் வருவித்து யோசித்துப்பார். பரமண்டலங்களிலேயிருக்கிற உன் பிதா இத்தனைகாலமளவும் எவ்வள

வோ தாராள ஏராளமாய் உனக்கு வேண்டிய சவரட்சணை செய்தாரென்று ஆராய்ந்துகொள். இவைகளுக்கெல்லாம் என்ன கைம்மாறு செய்தாய்? அவர் உனக்குக் கொடுத்த வரங்கள் ஏராளப் பிரவாகமாயிருக்க, நீயோ உன் துராசைகளுக்குத் திர்ப்தி வருவிக்கத்தேடி அவைகளை அபலமாய்ச் சிதையவிடவில்லையோ?

மனஸ்தாபப்படுதல். இவைகளையெல்லாங் கண்டு பிரமித்து ஆண்டவருக்குத் தோத்திரஞ்செய்து உன் குற்றங்களைப்பற்றி வெட்கி இனிமேல் சரியாய் நடக்க வாக்குத்தத்தஞ் செய்.

பிரதிக்கினை. நீ சாப்பிடும்போது உன் சொந்தத் தகப்பனை விட உனக்கு அதிக பட்சங்காட்டுகிற சர்வேசுரனை நினைத்துக் கொள். சாப்பிட்டபின் நீ செய்யுஞ் செபத்தை மெய்யாகவே அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரமாயிருக்கும்படி செய்வாயாக.

௩-ம் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் ௫-ம் மன்றாட்டு.

தியானம். எங்கள் கடன்காரருக்கு நாங்கள் பொறுக்குமாப்போல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்குப் பொறும். நாம் செய்த பாவங்களுக்கும் அவைகளுக்கு வரவேண்டிய ஆக்கினைகளுக்கும் நம்முது பரம பிதா நமக்கு மன்னிப்புக் கொடுக்கவேணுமென்று இவ்விடத்தில் மன்றாடுகிறோம். ஆனால் நமக்குப் பொல்லாப்புச் செய்கிறவர்களுக்கு நாம் பொறுத்தல் கொடுத்தாலொழிய, நமது பாவங்களையுந் நமது பரம பிதா பொறுப்பாரென்று இயேசுநாதசுவாமி வாக்குத்தத்தஞ் செய்கிறார். எப்படியெனில் மனிதர் உங்களுக்குச் செய்யுங் குற்றங்களை நீங்கள் மன்னிப்பீர்களேயாகில் உங்கள் பரம பிதாவும் உங்கள் குற்றங்களை உங்களுக்கு மன்னிப்பார். நீங்கள் மனிதருக்கு மன்னியாதிருப்பீர்களேயாகில் உங்கள் பரம பிதாவும் உங்கள் குற்றங்களை உங்களுக்கு மன்னிக்கமாட்டார் என்று திருவுளம்பற்றினார். (மத். ௬.) இதினிமித்தமாக இந்த ஐந்தாம் மன்றாட்டில் எங்கள் கடன்காரருக்கு நாங்கள் பொறுக்குமாப்போல என்று சேர்த்திருக்கிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. எங்கள் கடன்களை எங்களுக்குப்பொறும் என்கிற இந்த வார்த்தைகளை நாம் தினந்தின

ஞ் சொல்லிவருகிறோம். ஆனால் இவைகளை உண்மையான உருக்கத்தோடு சொல்லாததினால் அவ்வளவு பலன் அடையாமல் போகிறோமாக்கும். ஐயோ! நாம் பராக்கோடும் உள்ளத்தில் உருக்கமில்லாமலும் இவைகளைச் சொல்லிவருவதினால் நாள்தோறும் நாம் கட்டிக்கொள்ளும் பாவங்களை உணருகிறதுமில்லை, அர்ச்சியசிஷ்டவர்களைப்போல அவைகளைத் தேவ தராசில் வைத்து நிறுத்துப் பார்க்கிறதுமில்லை. அவர்களைப்போல நாமும் நமது பிதாவின் பாதத்திலே விழுந்து அழக்கடவோம். அவரும் நமது பாவங்களை மன்னித்தருளுவார்.

சம்பாஷணை. இன்றையத் திருநாளுக்குடைய அர்ச். லெல்லிஸ் கமில் என்பவரோடு சம்பாஷித்துக்கொள். இவர் வியாதிஸ்தர்பேரில் வைத்த ஆச்சரியமான பிறசிநேக நிமித்தம் வியாதிக்காரர் ஊழியத்துக்காக ஒரு சந்நியாச சபையை உண்டுபண்ணி தசூயச-[illegible] மரித்தார்.

௰௬-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் மலையின் மேல் செய்த பிரசங்கம்.

பரமண்டலமந்திரத்தின் முடிவு.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி பண்ணின பிரசங்கத்தைக் கேட்கிறவர்களுக்குள் நீயும் ஒருவனாயிருக்கிறாயென்று சுபிகரித்துக்கொள்வாயாக.

தியானச் செபம். பணிவுந் தாராளமுமுள்ள இருதயத்தை உனக்குக் கொடுக்கவேணுமென்று கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் ௬-ம் மன்றாட்டு.

தியானம். எங்களைச் சோதனையிலே பிரவேசிப்பியாதேயும். இந்த வசனத்துக்குச் சோதனையில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும்படி எங்களை விட்டுவிடாதேயும் என்று அர்த்தமாகும். பிரவேசிப்பிக்கிறதென்ற பதத்துக்கு உட்படுத்துதல் அல்லது தள்ளுதல் என்கிற பொருள் பரிச்சேதஞ் செல்லாது. ஏனெனில் நாம் பாவத்தில் வி

ழும்படி வைத்திருக்குங் கண்ணிகளில் சர்வேசுரன் நம்மை உட்படுத்தவும் அல்லது தள்ளவுங் கூடவேகூடாது. ஆனதினால் பாவத்துக்கு இழுக்குஞ் சோதனை பசாசினாலும் நம்முடைய கெட்டசுபாவத்தினாலும் வருவதேயல்லாமல் மற்றப்படியல்ல. அதின் வித்து நம்மிடத்திலேயே இருக்க நாம் அந்தச் சோதனையில் பிரவேசியாமல் தப்பித்துக்கொள்வது எப்படி? ஆகையால் எங்களைச் சோதனையிலே பிரவேசிப்பியாதேயும் என்று சொல்லும்போது அந்தச் சோதனை நமக்கு வாராமலிருக்க வேணுமென்று கேட்கிறதில்லை. ஆனால் இதிலே நாம் பிதாவை நோக்கிக் கெஞ்சி மன்றாடுவது ஏதென்றால்: நமது பலவீனத்தைப் பார்த்து நமக்கு மோசமாயிருக்கிற சோதனைகளை அகற்றி நம்மைக் காப்பாற்றவும், தந்திரஞ்செய்கிற பசாசின் சூது வாதுகளை நமக்கு வெட்டவெளியாக்கவும், வேதத்தின் நித்திய சத்தியங்களைத் தக்க சமயங்களில் நமக்கு நினைப்பூட்டவுங் கேட்கிறோம். இன்னமுஞ் செபம்பண்ணுகிறதுஞ் சோதனைக்கு அடுத்த காரணங்களை விட்டு விலகுகிறதும் எவ்வளவு அவசரமென்று நமக்குத் தெளிவிக்கவேணுமென்றும் மன்றாடுகிறோம். மீளவும் அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லிய பிரகாரம் (க. கொரி. ய.) சர்வேசுரன் பிரமாணிக்கமுள்ளவராகையால் நமது சக்திக்கு மேற்பட்ட சோதனைகள் வரவிடாமல் தமது உத்திரவின் மேல் நமக்கு நேரிடுந் தந்திரங்களில் முதலாய் நமது ஆத்துமத்துக்கு நன்மை உண்டாகும்படி செய்வார். ஆகையால் நாம் சோதனையில் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமல் புண்ணிய வழியில் நடப்பதற்கு உதவியான வரங்களை ஏராளப் பெருக்கமாய் நமதுபேரில் பொழிந்தருளும்படி இந்த விண்ணப்பத்தில் கேட்கிறோம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இதுதான் நாம் சர்வேசுரனை நோக்கிக் கேட்கிற மன்றாட்டு. ஆனால் இந்த மன்றாட்டைத் தவறாமல் சித்திக்கும்படி அவர் நம்மிடத்தில் கேட்கிறது ஏதென்றால்: நாம் நம்மை நம்பாதிருக்கவும் நம்மாலே ஆனமட்டுஞ் சோதனைக்கடுத்த காரணங்களையும் பாவச் சமயங்களையும் விட்டு விலகவுஞ் சோதனை சமயத்தில் தாமதமின்றிச் செபஞ் செய்யவும் வேணுமென்று கேட்கிறார். அன்றியுஞ் சோதனைவிடாமல் தொடர்ந்து வந்தால் எவ்வித மோசத்துக்குந் தப்பித்துக்கொள்ளும்படி

நமது ஆத்தும குருவானவர் சொல்லும் புத்திமதிகளைச் சரிப்படக் கேட்டு அனுசரிப்போமென்கிற தீர்மானத்தோடு அவரிடத்தில் இதை வெளிப்படுத்தவேணுமென்பதும் அவர் சித்தமாம். இப்போது சொன்னவைகளையெல்லாம் அனுசரித்துவருகிறாயோ? அவைகளை ஒவ்வொன்றாய் ஆராய்ந்துபார். எதிலே தவறிப்போனாயென்றும் எது காரியத்தை இன்னம் அதிக நன்றாய் அனுசரிக்கக்கூடுமென்றும் அனுசரிக்கவேண்டியதென்றும் நிதானித்துக்கொள்.

மனப்பற்றுதல். இப்போது விவரித்துச் சொன்ன பிரகாரம் இந்த ஆறு மன்றாட்டில் அடங்கியிருக்கிறவைகளை எல்லாம் பத்தி சுறுசுறுப்புடன் சர்வேசுரனிடத்தில் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. சோதனை நேரங் கடந்தபின் விசேஷமாய் அது அகோரமானதாயிருந்தால் அச்சமயத்தில் எப்படிச் சமாளித்தாயென்று உற்று விசாரித்துப் பின்னிட்டு இவ்வித தருணங்களில் என்ன [illegible]ஞ் செய்யவேணுமென்று கூராய்ப்பார்த்து வைத்துக்கொள்.

௨-ம் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் ௭-ம் மன்றாட்டு.

தியானம். தின்மையிலே நின்று எங்களை இரட்சித்துக்கொள்ளும். முந்தின மன்றாட்டுகளில் கேட்டதுபோல இந்த மன்றாட்டிலுஞ் சொற்ப வார்த்தைகளைச் சொல்லி அநேக காரியங்களைக் கேட்கிறோம். அதேதென்றால் பஞ்சம் படை நோய் பொருள்நஷ்டம் பிறருபத்திரவம் கோள்குண்டணி முதலிய லௌகீக நிர்ப்பாக்கியமாகிற சகல தின்மையிலேயும் நின்று நம்மை மீட்டுத் தற்காக்கக் கேட்கிறோம். மீளவும் நாம் கருதக்கூடுமான சகல லௌகீக பொல்லாப்புகளையும் பார்க்க அளவற்ற பொல்லாப்பாகிய சாவானபாவத்தில் நாம் விழாதபடி காப்பாற்றவும் அதில் விழுந்தால் அதினின்று உடனே நம்மைக் கைதூக்கவும் மன்றாடுகிறோம். விசேஷமாய் நாம் பாவப்பழக்கத்தில் விழாமலிருக்கவும் அப்படி விழுந்தால் அதினின்று எழுந்திருக்கச் செய்யவும் பிரார்த்திக்கிறோம். ஆனால் எல்லாத்தையும் விடச் சாவான பாவத்தோடு அவலமாய்ச் சாகிறது யாதொரு பரிகாரமுமில்லாத அசாத்திய பொல்லாப்பும் நித்திய சாப

முயா[illegible] இருப்பதினால் இதினின்று நம்மைத் தற்காக்கவேணுமெ ன்று கெஞ்சி மன்றாடுகிறோம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தின்மையிலே நின்று எங்களை இரட்சித்துக்கொள்ளுமென்று சொல்லும்போது நீ சொல்லுகிறது இன்னதென்று நன்றாய் நினைக்கிறாயோ? உனக்குச் சரீர வியாதி முதலிய பொல்லாப்பு வரும்போது அது நீங்கும்படி பத்தி சுறுசுறுப்போடும் ஆவலோடும் மன்றாடுகிறதுபோல ஆத்துமநோயாகிற பாவத்தில் விழாதிருக்கவும் விழுந்தால் அதை விட்டு எழுந்திருக்கவும் மகா சுறுசுறுப்போடு மன்றாடுகிறாயோ? சர்வேசுரன் தமது மகிமைக்காகவும் உன் ஆத்தும நன்மைக்காகவும் நீ வியாதி முதலிய இப்பேர்க்கொத்த துன்பதுரிதப் படவேணுமென்று சித்தமாகும்போது நீ நம்பி[illegible]கையற்றுப் பொறுமையில்லாதவனாய் முறைப்படுகிறதில்லையோ? அநேக கிறீஸ்துவர்கள் இது காரியத்தில் தவறிப்போகிறார்கள். தின்மையிலே நின்று எங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளுமென்று சொல்லும்போது நாம் இப்பேர்க்கொத்த கிறீஸ்துவர்களுக்கு ஒப்பாய் நடவாமல் பொறுமை தாழ்ச்சி பேறுபலனோடு அந்தந்தத் துன்பங்களைச் சகிக்க ஆண்டவர் தயை செய்யவேணுமென்றல்லோ கேட்கிறோம். ஆ! இந்தப் பரமண்டலமந்திரம் [illegible] உச்சிதமான செபம்! சர்வேசுரனுடைய மகிமைக்கும் நம்முடைய மெய்யான பாக்கியத்துக்கும் உதவியாக நாம் அவரிடத்தில் கேட்கக்கூடிய சகலமும் இதில் அடங்கியிருப்பதினாலே இதைச் சர்வபிரார்த்தனை யென்று மெய்யாகவே சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. இதைப் பத்தி சுறுசுறுப்போடுந் தாற்பரியத்தோடுஞ் சொல்வதற்கு இந்த யோசனைகளெல்லாம் மிகவும் ஒத்தாசையாயிருக்கும்.

௯-ம் பிரிவு.

பரமண்டலமந்திரத்தின் முடிவு.

தியானம். இந்த ஏழு மன்றாட்டுகளுக்கும் பின் வரும் ஆமென் என்பதற்குப் பயன் அப்படியே ஆகக்கடவதென்பதாம். எல்லா மன்றாட்டுக்களையும் மொத்தமாயும் ஒவ்வொரு மன்றாட்டையுந் தனித்தனியாகவுஞ் சுருக்கமாய் ஆமென் என்கிற இந்த ஒரு வார்த்தையைக்கொண்டு திரும்பவுங் கேட்டு முடிக்கிறோம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஆமென் என்று சொல்லுகிற வார்த்தையில் இந்த மந்திரத்திலுள்ள பொருளெல்லாம் ஒருவகையிலே சுருக்கமாய் அடங்கியிருக்கிறதினால் இதைச் சொல்லும்போது என் சர்வேசுரா அப்படியே எனக்கு ஆகக்கடவது என்று பத்தி விநயத்தோடு எப்போதுஞ் சொல்லிக்கொண்டு வருவோமாக.

சம்பாஷணை. லாசரிஸ்தென்னும் போதகர் சபையையும் பிறசினேக சகோதரிகள் என்னுங் கன்னியர்சபையையும் உண்டுபண்ணினவராகிய அர்ச். வின்செந்தெப்பாவுல் என்பவரோடு சம்பாஷணை செய்கிறது. இப்போது இவருடைய பேர் உலகமெங்குஞ் சத்திக்கிறதுமல்லாமல் இவராலும் இவர் ஏற்படுத்திய தர்மச் சங்கங்களாலும் அநேகருடைய ஆத்தும சரீரத்துக்கு வெகு ஞான நன்மை உண்டாகிறதினால் மோக்ஷத்தில் ஆண்டவர் இவருக்கு அளித்த பாக்கியங்களுக்காக இவரைக் கொண்டாடி நமக்காக [illegible]ரிடத்தில் இவர் மன்றாடக் கேட்போமாக.

௨௰-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் மலையின்மே[illegible] பிரசங்கம்.

நானாவித கற்பனைகள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் சொல்வதைச் சனங்கள் கவனமாய்க் கேட்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். எல்லாவற்றிலும் அவர் கற்பனைக்கு ஏற்க நடக்கும்படி வேண்டிய வரப்பிரசாதத்தைக் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

புறத்தியார்பேரில் தீர்மானஞ் செய்யாமையின்பேரில்.

தியானம். நீங்கள் குற்றவாளிகளாக எண்ணப்படாதபடி மற்றவர்களையுங் குற்றவாளிகளென்று எண்ணாதிருங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் மற்றவர்களை எண்ணியிருக்கும் எண்ணமாகவே நீங்களும் எண்ணப்படுவீர்கள். நீ உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தைப்

பாராமல் உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலிருக்கிற துரும்பைப் பார்க்கிறது என்னவென்று நமது திவ்விய இரட்சகர் வசனித்திருக்கிறார். (மத். எ.) இதினாலே நம்முடைய சகோதரர் பேரில் நாம் யாதொரு தீர்மானஞ் செய்யாதபடி திவ்விய இரட்சகர் விலக்கச் சித்தமானார். ஏனென்றால் நாம் வெளித் தோற்றங்களைக்கொண்டு மாத்திரந் தீர்மானிக்கிறதினாலும் அந்தத் தோற்றங்கள் நம்மை ஏய்க்கலாமென்கிறதினாலும் நமது தீர்மானம் பொதுப்பட அவிவேகமானதாய் இருக்கிறதுமல்லாமல், பலமுறை பெரிய பாவமுமாயிருக்கும். அல்லாமலுஞ் சர்வேசுரன் ஒருவரே அவனவனுடைய கருத்துகளை அறியக்கூடியவரும், அவர் ஒருவரே தீர்மானிக்கவேண்டியவருமாய் இருக்க அவைகளை நாம் தீர்மானித்துக் குற்றஞ் சாட்டத் துணிகிறதினால் மோசம்போகிறோம். கடைசியாய் இப்பேர்க்கொத்த தீர்மானத்துக்குக் காரணம் பொதுப்பட நம்முடைய காய்மகாரமுங் குத்துண்ட சுயபட்சமுந்தான். ஆனதினால் இயேசுநாதசுவாமி உவமையாய்ச் சொன்னதுபோல் புறத்தியார் குற்றத்தைப்பார்க்க நம்மிடத்தில் ஆயிரமடங்கு அதிகமான குற்றங்குறைகள் இருக்கையில் இவைகளையெல்லாம் நாம் பாராமல் மயக்கங் கொண்டவர்களைப்போல புறத்தியார்பேரில் அவமதிப்பான தீர்மானஞ் செய்கிறோமே.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன்னுடைய நடபடிக்கையில் உன் சகோதரனை நிந்திக்கவும் அவர்கள் பேரில் குற்றம் நினைக்கவும் எண்ணம் வரும்போது இப்போது நீ தியானித்த தேவ வாக்கியங்களை நினைத்துக்கொள். அன்றியும் பிறனிடத்தில் குறையாகவும் அல்லது பெரியகுற்றம் போலவும் உனக்குத் தோன்றுகிற காரியமானது அவனவனுடைய கிரியைகளையுங் கருத்துகளையுந் தீர்க்கமாய் அறிந்திருக்கிற சர்வேசுரனுடைய சமுகத்தில் சிலவிசை பேறுபலனுள்ள புண்ணியக் கிரியையாய் இருக்கலாமென்று யோசித்துக்கொள்; அல்லது பிறனைப்பற்றி நான் கவலைப்படுவதென்ன, அவர்களுடைய கிரியைகளுக்கல்லவே என்னுடைய கிரியைகளுக்குத்தானே நான் கடைசி நாளில் சுவாமிக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேணுமென்று உனக்குள்ளே சொல்லிக்கொள். இவ்விதம் நீ நடந்துவந்திருப்பாயானால் எவ்

வளவோ காலங்களிலும் மனக்கலக்கங்களும் பாவங்களும் வராதபடி விலகியிருப்பாய்.

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரன் சமுகத்தில் உன்னைக் குற்றஞ்சாட்டிப் பொறுத்தல் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. புறத்தியார்மட்டில் உனக்கு உண்டான பல நினைவு விசாரங்களை இன்றைக்கு விசேஷமாய்க் கவனிப்பாயாக.

உ-ம் பிரிவு.

விசாலமான பாதையைப் பின்செல்லாமலிருக்கிறது.

தியானம். நீங்கள் நெருக்கமான வாசல் வழியாய் உட்பிரவேசியுங்கள்; அதேனென்றால் கேட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோகும் வழி விசாலமும் அதின் வாசல் அகன்றதுமாய் இருக்கிறது, அதில் பிரவேசிக்கிறவர்களும் அநேகராய் இருக்கிறார்கள். சீவியத்துக்குச் செல்லும் வழி எவ்வளவோ நெருக்கமும் அதின் வாசல் எவ்வளவோ இடுக்கமுமாய் இருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்களுங் கொஞ்சம் பேர். (மத். எ.) இயேசுநாதர் சொல்லியிருக்கிற இந்தப் பயங்கரமான வாக்கியங்களுக்கும் அவர் இதுவரையில் போதித்துவந்த போதனைகளுக்குந் தொந்தார்த்தம் என்னவென்று கண்டுபிடிப்பது வருத்தமல்ல. அதேனென்றால் இனி வருங் காலத்தில் மனிதர் நமது போதகங்களின் கருத்தை மாற்றி அதற்குப் பதிலாய் உலகத்தின் இளக்காரமான படிப்பினைகளைப் பின்பற்றுவார்களென்றும் நாலு பேரைப்போல நாமும் நடந்தால் போதுமென்று பிதற்றுவார்களென்றுந் திவ்விய கர்த்தர் அறிந்திருந்ததினாலே இப்பேர்க்கொத்த பொய்யான வியாக்கியானங்களுக்கு நாம் காதுகொடாதபடி முன்னடியே கண்டிப்பாய்ச் சொல்லுகிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் துறவற அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொண்டதினாலே சீவியத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோகிற நெருக்கமான பாதையிலே பிரவேசிக்கிற பாக்கியம் நமக்கு வாய்த்தது. அப்படியிருக்க இதிலுஞ் சிலர் பாதையை விலாசமாக்கப் பார்த்ததினாலே இப்போது ஐயோ! இரண்டு பாதையாய்ப் பிரிந்திருக்கிறதைக் காண்கிறோமே. எப்படியெனில்

செய்த முதலின புதுமை ஒரு குஷ்டரோகியைக் குணப்படுத்தின தாம். அவன் இயேசுநாதரைத் தூரத்தில் கண்ட மாத்திரத்திலே அவனிடத்தில் வெகு நம்பிக்கை உண்டாயிற்று. எல்லாருந் தன்னை அருவருப்பாய்த் தள்ளுகிறதுபோல இவருந் தள்ளுவாரென்று கூசாமல், சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதுபோல இயேசுநாதர் அண்டையில் நேரே போய் முழந்தாளிட்டு நமஸ்கரித்து அவரை நோக்கி ஆண்டவரே உமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சொஸ்தப்படுத்த உம்மால் ஆகுமே என்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். (மத். அ-மா. [illegible])

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் இதில் ஞானப் பலன் அடைவதற்குத்தக்கதாகத் தேவ வரப்பிரசாதத்தினால் தெளிவடைந்த இந்தக் குஷ்டரோகி செய்த மன்றாட்டின் இலட்சணங்களைப் பத்தும் பத்தாய் யோசித்துப்பார்ப்போமாக. முதலாவது இந்த மன்றாட்டுத் தாழ்ச்சி சங்கை பொருந்தினதாயிருந்தது. இதினாலல்லோ அவன் இயேசுநாதர் முன்பாக முழந்தாளிட்டு அவரைச் சர்வேசுரனுடைய குமாரனென்றும் அவரால் அனுப்பப்பட்டவரென்றும் நமஸ்கரித்தான். ௨-வது. இயேசுநாதருடைய வல்லமையின்பேரில் இவனுக்கு உயிருள்ள விசுவாசமிருந்தது. இதினாலே குஷ்டரோகத்தினின்று தன்னைச் சொஸ்தப்படுத்த அவர் சித்தமே போதுமென்று கெட்டியாய் நம்பியிருந்தான். ௩-வது. இவனுடைய விண்ணப்பந் தேவ சித்தத்துக்கு முழுதும் அமைந்து இயேசுநாதருடைய தயவின்பேரில் பூரண நம்பிக்கையுள்ளதாயிருந்தது. இதினாலல்லோ அவரை நோக்கி ஆண்டவரே உமக்குச் சித்தமானால் என்னைச் சொஸ்தமாக்க உம்மால் ஆகுமென்றான். ஆனதால் நாம் செய்கிற செபங்களெல்லாம் இப்பேர்ப்பட்ட உணர்ச்சிகளோடு கூடியிருந்தால் அவைகள் ஒருபோதும் பலன் அடையாமற் போகிறதில்லை.

மனப்பற்றுதல். இந்தக் குஷ்டரோகியினிடத்தில் உண்டான தாழ்ச்சி நம்பிக்கையோடு நீயும் இயேசுநாதரை நோக்கி ஆண்டவரே தேவரீருக்குச் சித்தமுண்டானால் பாவமாகிற குஷ்டரோகத்தினின்று என்னாத்துமத்தைச் சுத்தப்படுத்தி ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது அதினிடத்திலிருந்த ஞான சவுந்திரியத்தைத் திரும்பக்

கொடுக்க உம்மால் ஆகுமே என்று சொல்வாயாக.

பிரதிக்கினை. சர்வேசுரனுடைய சமுகத்தில் என்னாத்துமம் மகா தூய்மையாயிருக்கவும் அதைப் புண்ணிய பேறுபலன்களால் அலங்கரிக்கவும் எத்தனிப்பேன்.

௨-ம் பிரிவு.

குஷ்டரோகி சொஸ்தமடைந்தது.

தியானம். நமது திவ்விய மாதிரிகையுமாய் இரட்சகருமாயிருக்கிற இயேசுநாதர்மேல் நமது கவனமெல்லாஞ் செலுத்துவோமாக. அவர் குஷ்டரோகியை அன்பாய் ஏற்றுக்கொண்டு அவன் மன்றாட்டுக்கு எப்படி செவி கொடுக்கிறாரென்று பார். இயேசுநாதர் அநேக சனங்களுடைய நெருக்கத்தினால் வந்த இடைஞ்சலையும் குஷ்டரோகியைப் பார்க்கிறதிலுண்டான அரோசிகத்தையுஞ் சகித்துக்கொண்டு எரிச்சல் வெறுப்பு ஒன்றும் எள்ளளவனுங் காட்டாமல் அவனுக்கு மிஞ்சின கருணையோடு முகங்கொடுத்து அவனுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேட்கிறார். கடைசியாய் அவன் மன்றாட்டுக்கு இரங்கி ஒரு புதுமையுஞ் செய்கிறார். எப்படியெனில் அர்ச். மாற்குஸ் சொல்லியிருக்கிறதுபோல இயேசுநாதர் அவன்மேல் மனமிரங்கித் தமது கையை நீட்டி அவனைத் தொட்டு அவனுக்குச் சொன்னதாவது: நமக்குச் சித்தமுண்டு, நீ சொஸ்தமாயிரு என்று சொன்னார். சொல்லவே, அவன் குஷ்டரோகம் நீங்கிப்போயிற்று. (௧. அதி.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன் திவ்விய மாதிரிகையான இயேசுநாதருடைய நடக்கையோடு உன் நடக்கையை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து உன்னைத்தானே நீ கேட்கவேண்டியதேதென்றால் என் சகோதரராவது யாதாமொரு நிர்ப்பாக்கியனாவது இரண்டுங்கெட்டவேளையில் என்னிடத்தில் யாதொரு சகாயங் கேட்கும்போது விசேஷமாய் அவன் பார்வைக்கு அந்தக்கேடாயிருந்தால் அவனுக்கு எப்படி முகங்கொடுத்துப் பேசுகிறேன்? எரிச்சல் வெடுவெடுப்போடே அவன் உள்ளத்தை முட்போல குத்தும்படி இரண்டு கடுஞ் சொல்லைப்பேசி, பின்னாலே வாவென்று அனுப்பிவிடவில்லையோ? இது இப்படியானால் என் திவ்விய மாதிரிகை

யான இயேசுநாதரை என்னால் கூடியவரையில் உத்தம பிரகாரமாய்க் கண்டுபாவிப்பேனென்று நான் தீர்மானித்திருந்தாலும் இன்னும் நான் அவருடைய சாயலாயிருக்கிறதில்லையென்று இதினால் விளங்குகிறது.

மனப்பற்றுதல். இதைக் கண்டு நாணிக் கஸ்திப்பட்டு, செய்த குற்றத்தைப் பரிகரிக்க ஆசைப்படு.

பிரதிக்கினை. எந்தெந்தவேலை சோலியிலுஞ் சந்நியாசிக்கு யோக்கியமான சாந்தகுணம், தயவு தாட்சணியத்தைக் காப்பாற்ற வெகு பிரயாசப்படு.

௩-ம் பிரிவு.

குஷ்டரோகி காண்பித்த நன்றியறிதல்.

தியானம். திடீரென்றாற்போல ஆரோக்கியமடைந்த குஷ்டரோகி காண்பித்த மனக்களிப்பும் நன்றியறிதலும் எப்பேர்க்கொத்ததென்று அவரவரே நிதானித்துக்கொள்ளலாம். ஆகிலும் இந்தப் புதுமையைக் கண்டவர்கள் முன்பாக அவன் தன் நன்றியறிதலைக் காண்பிக்கக் கர்த்தர் இடங்கொடாமல் அவனுக்குக் கற்பித்ததாவது: நீ இதை எவனுக்குஞ் சொல்லாதபடி எச்சரிக்கையாயிரு. ஆயினும் நீ போய்ப் பிரதான ஆசாரியருக்கு உன்னைக் காண்பித்து நீ சுத்தமானதினிமித்தம் மோயீசன் கட்டளையிட்ட காணிக்கைகளை அவர்களுக்கு அத்தாட்சியாகச் செலுத்தென்று தீவிரமாய் அவனை அனுப்பிவிட்டார். இவ்விதமாக அந்த ஆசாரியர் தங்கள் அவிசுவாசத்துக்கு ஒரு போக்குஞ் சொல்லாதபடி வழியை அடைத்தார். குஷ்டரோகியோவென்றால் உள்ளத்தில் எழும்பின அக்களிப்பை அடக்கமாட்டாமல் ஆண்டவர் தாழ்ச்சியினால் அவனுக்கு இட்ட கட்டளையை மறந்துவிட்டு நடந்த புதுமையை அவன் வெகுவாய்ப் பிரசித்தப்படுத்தவே, இச்செய்தி எங்கும் பரம்பினது. (மத். ௮., மாற். ௧.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் துவக்கின காரியம் பலிக்குமானால் சர்வேசுரனுக்கு மாத்திரம் மகிமை உண்டாகும்படி மனிதருடைய புகழ்ச்சி கொண்டாட்டங்களைத் தேடாமல் விலகக் கற்றுக்கொள்வோமாக. இதற்கு முழுதும் விரோதமாய் நட

க்கிறதில்லையா? சர்வேசுரன்பேரில் வெகு நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்கவும் நம்மால் ஆனமட்டும் எல்லாரும் இயேசுநாதரை அறிந்து சிநேகிக்கும்படி செய்யவும் அந்தக் குஷ்டரோகியினிடத்தில் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

சம்பாஷணை. நமது ஆத்தும பண்டிதராகிய இயேசுநாதரோடு சம்பாஷணை செய்யவும்.

௨௨-ம் தேதி.

கப்பர்நாவும் ஊரின் சேர்வைக்காரன் தன் ஊழியனைச் சொஸ்தமாக்க இயேசுநாதரை மன்றாடினதின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. நமது இரட்சகர் மகா அன்போடு சேர்வைக்காரனை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிறதாக நினைத்துக் கொள்.

தியானச் செபம். இயேசுநாதரை அறியவுஞ் சிநேகிக்கவும் வேண்டிய வரப்பிரசாதத்தைக் கேள்.

முதல் பிரிவு.

சேர்வைக்காரன் காண்பித்த சிநேகமும் நம்பிக்கையும்.

தியானம். கப்பர்நாவும் ஊரின் கோட்டை வாசலிலே குஷ்டரோகி அற்புதமாய்ச் சொஸ்தமடைந்த சங்கதி அந்தப் பட்டணத்தில் ஒரு சின்னக் காவல் சேனைக்குத் தலைமையாயிருந்த ரோமைச் சேர்வைக்காரன் உள்ளத்தில் ஓர் கதிர்போல வீசினது. இவன் அஞ்ஞானியாயிருந்தாலும் படைக்கப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் இயேசுநாதர் எசமானாய் இருக்கிறாரென்று அறிந்துகொண்டான். இயேசுநாதரைக் குறித்து மற்றவர்கள் பேசுகிறதைக் கேட்டுத் தனக்குப் பிரியமாயிருந்த ஒரு ஊழியன் மரண அவஸ்தையாயிருந்ததினாலே அவனைச் சொஸ்தமாக்கவேணுமென்று அவரை மன்றாடச் சில யூத மூப்பரை அவரிடத்தில் அனுப்பினான். இவர்கள் அவரிடத்தில் வந்து இவர் நம்முடைய சனத்தைச் சிநே

கிக்கிறதுமல்லாமல் எங்களுக்கு ஒரு செபக் கூடத்தையுங் கட்டி வைத்திருக்கிறதினாலே இவன் விண்ணப்பத்திற்கு இரங்குமென்று கெஞ்சி மன்றாடினார்கள். (லூக். எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. அஞ்ஞானியான இவன் இரக்கப்படுகிறது தன்சொந்த சனத்தின்பேரிலுந் தனது உபகாரிகள்பேரிலுந் தன் பிராண சினேகிதன்பேரிலுமல்லவே. ஒரு ஊழியன் பேரிலல்லோ இப்படி இரக்கம் வைத்தானென்று நீ ஆச்சரியப்படுவாய், நியாயந்தானே. வாய்ச் சினேகமில்லாமல் செய்கையோடேகூடிய தாராள சினேகம் இதுவே. இவன் பணச்செலவு செய்து பல மருந்துகளை உபயோகித்தும் பிரயோசனமில்லையென்று கண்டாலுந் தன் சனத்தாராகிய அஞ்ஞானிகள் கேலி பண்ணுவார்களென்று பாராமல் தனக்கு வாய்த்த இந்த முந்தின சமயத்திலேயே தயவுள்ள இயேசுநாதரை அண்டிப்போகிறான். மேலும் இவனிடத்தில் விளங்கின சினேகஞ் சுயநலம் பாராமல் சகலரையும் நோக்குஞ் சர்வ சினேகமாயிருந்தது. அதெப்படியென்றால் இவன் யூதருடைய சிமையைப்பிடித்து ஆண்டுகொண்டிருந்த ரோமானருடைய சேர்வைக்காரனாயிருந்ததினாலே யூதர்கள் இவனைப் பகைத்திருந்தாலுந் தன் சொந்தச் செலவினால் அவர்களுக்கு ஒரு செப ஆலயங் கட்டிவைத்தான். ஒரு ஊழியக்காரன்மட்டிலுந் தனக்கு அந்நியரும் எதிரிகளுமானவர்கள்மட்டிலும் அஞ்ஞானியான இவன் இப்படிச் சினேகங் காண்பித்திருக்கும்போது இயேசுநாதரிடத்தில் நமக்குச் சகோதரராயிருக்கிறவர்கள்மட்டில் நமது சினேகம் எப்பேர்ப்பட்டதாயிருக்கவேணும்? இவனுடைய சினேகத்தைப்பார்க்க நம்முடைய சினேகஞ் செயலிலும், தாராளத்திலும், தன்னயம் பாராமையிலும், குறைவுள்ளதானால் நாம் முகங் கூசவேண்டியதில்லையோ? இப்படியுஞ் சில சமயம் நாம் நடக்கவில்லையோவென்று கவனமாய் ஆராய்ந்து பார்ப்போமாக.

மனப்பற்றுதல். நம்மைப் பரித்தியாகம்பண்ணி பிறரைச் சினேகிக்கிற வரத்தைக் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. நம்முடைய சகோதரர்மட்டில் மாத்திரமல்ல நமக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களிடத்திலுஞ் சாந்தம் உபசாரம் பிறசினேகம் உள்ளவர்களாய் இருப்போமாக.

உ-ம் பிரிவு.

சேர்வைக்காரன் காண்பித்த தாழ்ச்சியும் விசுவாசமும்.

வியாக்கியானம். இயேசுநாதர் ஒருவர் வீட்டுக்குச் சமீபமாய் வரும்போது இவன் அவருக்குச் சமீபமாக எதிர்கொண்டுபோய் அவரைப் பார்த்து: ஆண்டவரே, என் வீட்டில் ஒரு ஊழியன் திமிர்வாதமாய் வெகு வேதனைப்படுகிறானென்று சொல்ல, அதற்கு இயேசுநாதர் நான் வந்து அவனைச் சொஸ்தமாக்குவேனென்றார். அப்போது சேர்வைக்காரன் பிரத்தியுத்தாரமாக: ஆண்டவரே, நீர் என் வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்க நான் பேறுபெற்றவனல்ல. நீர் ஒரு வார்த்தை மாத்திரந் திருவுளம் பற்றினால் என் ஊழியன் சொஸ்தமடைவான். ஏனென்றால் நானும் ஒரு அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டவனாயிருந்தாலும் எனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிற சேவகருமுண்டு. நான் ஒருவனை நோக்கிப் போவென்றால் போகிறான். வேறொருவனைப் பார்த்து வாவென்றால் வருகிறான். என் ஊழியனை நோக்கி இதைச் செய்யென்றால் செய்கிறான் என்றான். (மத். அ, லூக். எ.) இதற்கு அர்த்தமென்னவென்றால் சொற்ப அதிகாரமுள்ள என் வார்த்தைகளை எனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் கேட்கும்போது, சர்வ லோகத்துக்கும் அதிபதியாயிருக்கிற தேவரீர் அந்த வியாதி விலகிப் போகட்டுமென்று சொன்னால் அது உமக்குக் கீழ்ப்படியாதோ? என் ஊழியனுஞ் சொஸ்தமாகமாட்டானோவென்று விண்ணப்பஞ் செய்ததுபோலேயாகும்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சுவிசேஷத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிற இந்த வரலாற்றை வாசிக்கக் கேட்குமிடத்தில் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தினால் ஏவப்பட்டு ஞானத் தெளிவடைந்த இந்தச் சேர்வைக்காரன்பேரில் ஆச்சரியப்படாதவர்களில்லை. அவனுடைய தாழ்ச்சி எவ்வளவோ சூதுமாயமற்றது! அவனுடைய விசுவாசம் எவ்வளவோ உறுதியானது! மேலும் இயேசுநாதருடைய தயவின்பேரில் இவன் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கை எவ்வளவென்று பார். இவன் தன் சமாசாரத்தைச் சொல்லி விண்ணப்பஞ் செய்தாலே போதுமென்றிருக்கிறான். இரட்சகருடைய வல்லமையின்பேரிலுந் தயவின்பேரிலும் இவன் வைத்த நம்பிக்கையினால் தான் கேட்டது பலிக்காதென்று சந்தேகப்படவேயில்லை.

நாம் செபஞ் செய்யும்போது இப்பேர்க்கொத்த விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் நம்மிடத்தில் எப்போதும் இல்லாமல் போவதென்ன? இதற்கு நாம் அபாத்திரவான்களென்று நினைக்கிறதினுலேயோ? ஆனால் அந்தச் சேர்வைக்காரனிடத்திலும் இந்த நினைவு மற்றவர்களைவிடப் பூரணமாயிருந்ததில்லையோ? மெய்யாகவே நம்முடைய திவ்விய இரட்சகருடைய வல்லமையையுந் தயவையும் நாம் நன்றாய் அறியாதது ஒன்றே இதற்குக் காரணம்.

மனப்பற்றுதல். திவ்விய இரட்சகருடைய வல்லமையையுந் தயாளத்தையும் நன்றாயறிந்த அறிவோடே அவரை அண்டிப் போகும்படி வேண்டிய வரப்பிரசாதத்தை மிகவும் இரந்து ஓயாமல் கேட்போமாக.

பிரசங்கனை. தேவநற்கருணை வாங்க ஆயத்தஞ் செய்யும்போது நினைத்து மயங்குகிற என்னிருதயத்தில் எழுந்தருளி வரப்போகிறவர் ஆரென்றும், ஏன் எழுந்தருளி வருகிறார் என்றும், நீ உன்னைத்தானே வினவிக்கொள்ளும்போது, இயேசுநாதசுவாமி நாமே உன்னைச் சொஸ்தமாக்க வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறதாக எண்ணிக்கொள்.

௩-ம் பிரிவு.

இந்தச் சேர்வைக்காரனுக்கு அளிக்கப்பட்ட சம்பாவனை.

தியானம். இப்படிச் சேர்வைக்காரன் வெகு குண இயல்பாய்ச் சொன்ன வார்த்தைகளையும் அவைகளோடுகூடிய மேலான உணர்ச்சிகளையும் இயேசுநாதசுவாமி இன்பமாய்க் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டுத் தம்மைப் பின்சென்று வந்தவர்களை நோக்கித் திருவுளம்பற்றினதாவது: நான் இஸ்ராயேல் சனங்களிடத்தில் இவ்வளவு பெரிதான விசுவாசத்தைக் கண்டதேயில்லை என்று நிச்சயமாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். பின்னுஞ் சேர்வைக்காரனை நோக்கி நீ போகலாம். நீ விசுவாசித்தபடியே உனக்கு ஆகக்கடவதென்றார். அந்நேரமே அவனுடைய ஊழியன் சௌக்கியமடைந்தான். (ஸாக். எ., மத். அ.) ஆதலால் சேர்வைக்காரனுக்குக் கிடைத்த சம்பாவனை ஏதென்றால், அவனுடைய ஊழியன் உடனே முழுதும் ஆரோக்கியமடைந்ததும் மனுஷாவதாரம் எடுத்த திவ்விய வார்த்தையானவர் அவனைக் குறித்துச் சொன்ன புகழ்ச்சி உலகமெங்கும் மங்காத பிரபல்லியமானதுமாமே. இவன் தாழ்ச்சியோடும் நம்பிக்கையோடுஞ் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை நாளதுவரையில் தேவநற்கருணை வாங்குஞ் சமயத்திலே குருக்களும் விசுவாசிகளுஞ் சொல்லத் திருச்சபையில் வழக்கமாயிருக்கிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரன் தமது ஊழியருக்குக் காண்பிக்கிற தயாள இரக்கத்தைப்பற்றி அவரை வாழ்த்தி ஸ்துதிப்போமாக. நாம் எல்லாரும் இதற்கு உயிருள்ள அத்தாட்சியாயிருக்கிறோமே. அவர் செய்த இவ்வளவு நன்மை சகாயத்துக்காக நம்மை முழுதும் இடைவிடாத பலியாக அவருக்கு ஒப்புக்கொடுப்போமாக.

சம்பாஷணை. இன்றையத் திருநாளுக்குடைய அர்ச். மதலேனம்மாளுக்கு இயேசுநாதர் வெகு இரக்கத்தைக் காண்பித்ததினாலே அவளோடு சம்பாஷணை செய்கிறது வெகு பிரயோசனமாயிருக்கும்.

௨௫-ம் தேதி.

விசுவாசத்தின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் சேர்வைக்காரனை நோக்கி நீ விசுவாசித்தபடியே உனக்கு ஆகக்கடவதென்று சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இந்தத் தியானத்தின் பலனாகத் தர்மக்கிரியைகளை விளைவிக்கும் உயிருள்ள விசுவாசத்தைக் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

விசுவாசத்தினுடைய தன்மையும் அதின் அவசரமும்.

தியானம். புண்ணிய வரிசையில் எல்லாத்துக்கும் முந்தினதும் அஸ்திவாரமானதும் விசுவாசமாமே. இதினாலல்லோ ஞானத் தெளிவடைந்து சர்வேசுரனையும் அவருடைய அளவில்லாத திவ்விய இலட்சணங்களையுந் திருவுள இஷ்டத்தையும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் நமக்கு அவர் நியமித்திருப்பதையும் அறிகிறோம்.

விசுவாசமின்றிச் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படக்கூடாதென்று அர்ச். சின்னப்பர் (எபிரே. ௰௧.) வசனித்திருக்கிறார். சுபாவத்துக்கு மேற்பட்டதும் சர்வேசுரனுடைய சமுகத்தில் பேறு பலனுள்ளதுமான யாதொரு புண்ணிய முயற்சியும் விசுவாசமில்லாமல் செய்யக்கூடாது. ஆகையால் நாம் கூடின சீக்கிரத்தில் நற்கிரியைகள் செய்யும்பொருட்டு ஞானஸ்நானத்தின் வழியாய் நாம் பிறக்கும்போதுதானே நமக்கு விசுவாசம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இன்னம் அர்ச். சின்னப்பரே (எபெ. ௨.) சொல்லியிருக்கிறதுபோல் நம்முடைய சொந்தப் பலனும் உதவியுமில்லாமல் நமக்கு இது இலவசமாய்க் கொடுக்கப்படுகிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சகல புண்ணியங்களுக்கும் விசுவாசம் அஸ்திவாரமாய் இருக்கிறதினாலே இது எவ்வளவுக்குப் பெரிதாகவும் உயிருள்ளதாகவும் இருக்குமோ அவ்வளவுக்கு நாம் செய்கிற புண்ணியங்களும் உத்தமமானதாய் இருக்கும். இந்தப் புண்ணியம் நம்மிடத்திலே வளரும்படி நம்மால் இயன்றதெல்லாம் செய்வோமாக. இதை நம்மாலேதானே நாம் வருவித்துக்கொள்ளக் கூடாதேபோனாலும், வந்தபின் நம்மிடத்தில் வளரச் செய்யலாம். அதெப்படியென்றால் ஆண்டவரே, எங்கள் விசுவாசத்தை அதிகரிக்கப்பண்ணுமென்று அப்போஸ்தலரைப் போல் செபிப்பதினாலே பெருகச் செய்யலாம். பின்னும் இந்தப் புண்ணிய அப்பியாசம் உண்டாகும்படி அடிக்கடி விசுவாச முயற்சி செய்து நம்முடைய சகல கிரியைகளிலும் விசுவாசத்தின் சாரம் ஏறும்படி செய்யக்கடவோம். அப்போது நீதிமான் விசுவாசத்தினாலே சீவிக்கிறானென்று வேதாகமத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி நம்முடைய சீவியமும் விசுவாச சீவியமாயிருக்கும். தேவ சந்நிதியிலே இருக்கிறோம் என்கிற நினைவு நமக்குப் பழக்கமாயிருக்கவும் பிரயாசப்படக்கடவோம். இந்த நினைவு நமது புத்தியிலே நன்றாய்ப் பதிந்தால் பாவத்தில் விழமாட்டோம்; நன்றாய்ச் செபம் பண்ணுவோம். நமக்கு எல்லாங் கைகூடி வரும்போது தாழ்ச்சியும் அடக்க ஒடுக்கமுமுள்ளவர்களாய் இருப்போம். சோதனை வேளையிலும் நமக்கு வரும் இடையூறுகளிலும் உறுதியுந் தைரியமும் உள்ளவர்களாயிருப்போம். சொற்பக்காரியங்களை முதலாய் வி

டாமல் சகலத்தையும் மகா கவனத்தோடுஞ் சுத்த கருத்தோடும் மிகுந்த சிநேகத்தோடுஞ் செய்வோம். கடைசியாய்ச் சகல புண்ணியங்களாலும் விளங்கி அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாய்ச் சீவிப்போம்.

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரன் உன்னிடத்தில் விசுவாசத்தை அதிகரிப்பிக்கவும் விசேஷமாய் எங்கும் அவர் வியாபித்திருக்கிறாரென்கிற நினைவு உன் இருதயத்தில் நன்றாய்ப் பதியச் செய்யவும் அப்போஸ்தலர்களைப்போல அவரை மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. சர்வேசுரன் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறார் என்கிற நினைவு முக்கியமும் பிரயோசனமுமானதினால் அது உனக்குப் பழக்கமாகும்படி தனி ஆத்துமசோதனை செய்து வரக்கடவாய்.

௨-ம் பிரிவு.

விசுவாசத்தின் மேன்மையும் அதினால் வரும் நன்மையும்.

தியானம். விசுவாசமானது பூமண்டலத்துக்கும் பரமண்டலத்துக்கும் மேலாய் நம்முடைய பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் புத்தி தீக்ஷணைக்குமே எட்டாத கொடுமுடிமட்டும் நம்மை உயர்த்துகிறது. அதுவே கண்ணுக்கெட்டாத துலக்கும் இன்னந் தெய்வத்தின் அளவற்ற பூரணங்களின் உச்சிவரைக்கும் நம்மை ஏற்றுகிறது. நாம் இனிப் போகும் நமது சொந்தத் தேசமாகிற மோக்ஷத்தின் ஆனந்த பாக்கியத்தையுஞ் சோதிப் பிரகாசத்தையும் நமக்குத் திறந்துகாட்டுகிறது. நமது மனம் நினைக்கிறதும் உணருகிறதும் நாடுகிறதுமாகிய எல்லாவற்றிலும் விசுவாசத்தினாலே நாம் பெரியோராய், உயர் குலத்தோராய், அதி உச்சிதராய் ஆகிறோம். இதினாலல்லோ அநித்தியமானதெல்லாம் பிரக்கணித்து மோக்ஷ திரவிய சம்பத்துகளைச் சேர்த்துக் குவிக்கவேணுமென்கிற பேராவல் அல்லாமல் வேறு ஆவல் நமக்கில்லை. விசுவாசத்தைக் கொண்டு நமக்கும் நமது நிலையற்ற துர்ப்பலத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களாகி எவராலும் வெல்லப்படாத வலுவு அடைந்து பசாசுகளுக்கு முதலாய்ப் பயங்கரமுள்ளவர்கள் ஆகிறோம். அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லுகிறதுபோல பூர்வீக கிறீஸ்துவர்களும் இலட்சாதி லட்சம் வேதசாட்சிகளும் நயம், பயம், சிறை, பிறதேச துன்

பம், தேகவாதனை முதலிய ஆக்கினைகளையும் கிஷ்டூர மரணத்தையு முதலாய் எப்படி விசுவாசத்தினால் வென்றார்களோ, அப்படியே நாமும் வெல்லுவோம். நாம் வாடிக்கையாய்ச் செய்துவரும் அற்ப சொற்பக் கிரியைகளெல்லாம் விசுவாசத்தினால் தேவ சமுகத்தில் பெரிதும் பலனுள்ளதுமாகின்றன.

இதிலே விசேஷமாயி யோசிக்கத்தக்கது. இந்த யோசனைகளினிமித்தம், கிரியையினாலும் பரிசுத்த நடக்கையினாலும் வெளியரங்கமாகிற உயிருள்ள விசுவாசத்திலே நீ சிறந்து விளங்கவேணுமென்று உன்னிருதயத்தில் ஆத்திரம் எழும்புகிறதற்குச் சந்தேகமில்லை. உன்னுடைய கிரியைகள் உன்னுடைய விசுவாசத்துக்கு எவ்வளவு பொருந்தியிருக்குமோ, அவ்வளவுதான் உன்னுடைய விசுவாசத்தின் மதிப்பும் அளவும் என்று தீர்மானித்துக்கொள். ஏனெனில் நீங்கள் மெய்யாகவே விசுவாசத்தில் ஊன்றியிருக்கிறீர்களோவென்று சோதித்துப்பாருங்களென்று அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லுகிறார். (கொ. ௰௩.) அப்படியே அழியாத உன்னாத்துமத்தின் கவலையானது உன் சரீரத்தைப் பேணிப் பார்க்கவேணுமென்கிற கவலை விட அளவற்ற மடங்கு பெரிதானதென்று நீ விசுவசிக்கிறாயே. ஆனால் இதற்கு உன் நடக்கை முழுதும் எதிர்மாறாயில்லையோ? சர்வேசுரன் உன்னைக் காண்கிறாரென்றும், நீ செய்கிறதெல்லாம் உற்றுப் பார்க்கிறாரென்றும், உன் உள்ளாந்தரங்கத்தில் இருக்கிறதெல்லாம் அறிகிறாரென்றும் நீ நம்புகிறாயே. அப்படியானால் நீ தனித்திருக்கும்போது உன் குறைகளை ஒருவரும் கவனியாதது போல, வேணுமென்று அசட்டையாயிருக்கிறதும் வீண் சலாக்கியத்தோடு கூடிய மனோராச்சியம் பண்ணுகிறதுமென்ன? இந்திரியங்களை வசப்படுத்துகிறதினால் உண்டாகுஞ் செபத்தியானப் பற்றுதல் இல்லாதேபோனால் நீ பெருக்கும் பார்வைக்கும் மாத்திரந்தான் சந்நியாசியாயிருப்பாயென்று உனக்குத் தெரிகிறதே. தெரிந்தும் அசாக்கிரதையாய்த் தியான ஆய்த்தம் பண்ணுகிறாய். உன் இந்திரியங்களை உனக்கு வசமாக்கிக்கொள்ளவும் அவ்வளவு எத்தனிக்கிறதில்லை. இவைகளைப்பற்றி உன்னைப் பரிசோதித்து இனிமேல் நீ செய்யவேண்டியது ஏதென்று இன்றைக்கே, இப்போழுதே தீர்மானித்துக்கொள்.

சய்பாஷணை. இயேசுநாதர் சமுகத்தில் நீ குற்றவாளியென்

று உன்னைத் தாழ்த்தி மன்னிப்புக் கேட்பாயாக. பின்னும் உன் பிரதிக்கினைகளை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவைகளைப் பிரமாணிக்கமாய் அனுசரிக்க வேண்டிய தேவானுக்கிரகத்தை இரந்து கேள்.

௨௬-ம் தேதி.

நாயீமென்னும் நகரத்து விதவையினுடைய மகனை இயேசுநாதர் உயிர்ப்பித்ததின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. மரித்த அந்த ஏகபிள்ளையை எடுத்து அடக்கஞ் செய்யக் கொண்டுபோகும்போது தாய் அழுது பிரலாபித்துப் பின்சென்றுபோகிறதாகவும் இயேசுநாதர் அவனை உயிர்ப்பித்துத் தாயிடத்தில் கொடுக்கிறதாகவும் ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இந்த நல்ல ஆண்டவருடைய அளவில்லாத வல்லமை தயையின்பேரில் உனக்கு மட்டற்ற நம்பிக்கை உண்டாகும்படி கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி அந்தப் பாடைக்கு எதிர்ப்படுகிறார்.

தியானம். குஷ்டரோகிக்குஞ் சேர்வைக்காரனுக்குஞ் சனுவாகச் செய்த புதுமைகள் வெகு பிரபலியமாயினும், மரித்த ஒருவனைச் சிறந்த சந்தர்ப்பத்திலே உயிர்ப்பித்தது அதிலும் பேர்போனதாகும். அர்ச். லூக்காஸ் ௭-ம் அதிகாரத்தில் இந்தப் புதுமையைக்குறித்து எழுதிவைத்ததாவது: இயேசுநாதர் தமது சீஷர்களாலுந் திரளான சனக்கூட்டத்தாலுஞ் சூழப்பட்டுக் கப்பர்நாவூம் ஊரிலிருந்து நாயீம் என்னும் நகரத்துக்குச் சமீபித்தபோது, இதோ! மரித்த ஒருவனைக் கல்லறைக்குக் கொண்டுபோனார்கள், அவன் விதவையான தாய்க்கு ஒரே மகன்; அப்பட்டணத்தாரில் அநேகரும் அவளோடு போனார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சித்திரப்படம்போல் நமது கண்ணுக்குமுன் காட்டப்படுகிற இந்த வரலாறு நமது மனதை உருக்கி நமக்குப் புத்தி கற்பிக்கிறது. இந்த உலக செல்வ

ங்கள்தான் தங்களுடைய பாக்கியமும் நம்பிக்கையும் என்றிருக்கிறவர்கள் எவ்வளவோ ஏமாந்து மோசம்போகிறார்கள். ஒரு தாய் இளம் பிராயத்திலேயே தன் புருஷனுக்காக ஒப்பாரிவைக்கவேண்டியதாயிற்று. அவளுடைய செல்வ நாள் துவக்கினது துவக்காததுக்குள்ளே துக்கநாளாய் மாறிவிட்டது. ஒரு பிள்ளை, ஒரு ஏகபிள்ளை, தன் கணவனுடைய உயிர்ச்சாயல், இதுதான் அவளுக்கிருந்த ஆறுதலெல்லாம். இந்தப் பிள்ளை ஒருநாள் கலியாண முடித்து அநேக பிள்ளைகளையும் பெற்று வெகு கரிசனமாய்த் தான் குவித்து வைத்திருந்த ஆஸ்திபாஸ்திகளைச் சுகமாய் அநுபவித்துத் தன் குடும்பம் நிலைபெறச் செய்வானென்று எவ்வளவோ மனப்பூரிப்போடு எதிர்பார்த்திருந்தாள். ஐயோ இந்த மனோராச்சியமெல்லாம் வீணாய்ப் போய், மனப்பூரிப்பும் மடிந்துபோயிற்று. ஒரு நொடியில் மரணம் வந்து எல்லாத்தையும் பாழாக்கி அந்த வீடு பாழடையச் செய்ததே!

மனப்பற்றுதல். நாம் அழிந்துபோகிற உலக நன்மையை விட்டு அழியாத மோக்ஷபாக்கியத்துக்குச் சுதந்தரராகும்படி சந்நியாச அந்தஸ்துக்கு நம்மைச் சர்வேசுரன் அழைத்துக்கொண்டதினாலே மனமகிழ்ந்து வாக்குக்கெட்டாத இந்தக் கிருபைக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செலுத்தக்கடவோம்.

பிரதிக்கினை. தேவ அழைப்பாகிய இந்த வரப்பிரசாதத்துக்குப் பிரமாணிக்கமாய் நடந்து நமது நன்றியைக் காண்பிப்போமாக.

உ-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் மனமிரங்கிச் செத்தவனை உயிர்ப்பிக்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதரைச் சூழ்ந்துபோன சனங்கள் பட்டணத்தில் பிரவேசித்த அந்நேரமே அங்கினின்று பாடையை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறதைக் கண்டு ஒருவரும் வாய்பேசாமல் எல்லாரும் அவ்விடத்திலேயே நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். ஆறுதலற்ற அந்தத் தாய் அழுது புலம்புகிறதை அவர்கள் எல்லாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் ஆண்டவர் மனமிரங்கி நீ அழவேண்டாம் என்று அவளை நோக்கிச் சொன்னார். பின்னும் பாடையின் கிட்

டப்போய் அதைத் தொடவே அதைச் சுமந்துகொண்டுபோனவர்கள் நின்றார்கள். அப்பொழுது இயேசுநாதசுவாமி சீவனுக்குஞ் சாவுக்கும் அதிபதியானவருக்கே செல்லுமான அதிகார சத்தத்தோடு, வாலிபனே உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேன் எழுந்திருவென்றார். அக்ஷணமே, இறந்தவன் எழுந்து உட்கார்ந்து பேசத்துவக்கினான். இயேசுநாதரோ அவனை அவன் தாய்க்குக் கையளித்தார். (லூக். எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தம்மிடத்தில் ஒன்றுங் கேளாமலிருந்த ஒரு அந்நிய ஸ்திரீயுடைய நிர்ப்பாக்கியத்தைக் கண்ட இயேசுநாதர் இப்படி மனமிளகி இரக்கத்தைக் காண்பித்திருக்கிறதைப் பார்க்குமிடத்தில் அவர்பேரில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்லவேண்டியதல்லவோ? சில சமயங்களில் நீ சலித்து என்னிடத்தில் முன்னிருந்த பத்தி சுறுசுறுப்பை அடைகிறதுக்கு என்ன முயற்சிசெய்தாலும் வீணாய்ப்போகிறது; எனக்கு இஷ்டமான இன்னின்ன சிநேகிதன், வியாதிஸ்தன், பிடிவாதக்காரப்பாவி மனந்திரும்ப என்ன பிரயாசப்பட்டாலும் அபலமாய்ப் போகிறது; இதெல்லாம் ஒரு புதுமையில்லாமல் நடவாதென்று நீ முறைப்பட்டுச் சொல்லுகிறாயே. இந்த இஷ்டப்பிரசாத புதுமையை நீ கேட்கிறதுக்குத் தத்தளிப்பானேன்? அதை அடைவேனோ என்று சஞ்சலங்கொள்வானேன்? செத்த சரீரத்துக்கு உயிர் கொடுத்த இயேசுநாதர் ஆத்துமத்துக்கு ஞான உயிர் கொடுக்கமாட்டாரோ? அவ்வளவு செய்ய மாட்டாரென்று நினைக்கிறது அவர் திரு இருதயத்துக்கு ஒரு நிந்தையல்லவோ? அநேக வேதபாரகர் சொல்லுகிறதுபோல ஆண்டவர் இவனை உயிர்ப்பித்தது இனித் தமது அப்போஸ்தலரும் அவர்களைப் பின்சென்று வருகிறவர்களும் பாவத்தில் செத்துக் கிடக்கும் ஆத்துமங்களுக்கு ஞான உயிர் கொடுத்து அதை எழுப்பப்போகிறதற்கு உருவக அடையாளமாய் இருந்ததென்று சொல்லத்தகும்.

மனப்பற்றுதல். இது வரைக்கும் நீ நம்பிக்கைக் குறைவாயிருந்ததற்குப் பொறுத்தலைக் கேள்.

பிரதிக்கினை. இயேசுநாதரிடத்தில் யாதொரு பெலத்த நன்மையை அடைய ஆசிக்கும்போது அவர் திருத்தாயார் சிலுவையடி

யில் வியாகுல வாளால் குத்தப்பட்டு அனுபவித்த துயரங்களை அவருக்கு நினைப்பூட்டி அத்திருத்தாயாரைப்போல அந்த [illegible]மையைக் கேட்பாயாக.

௩-ம் பிரிவு.

சனக்கும்பல் இயேசுநாதரை ஸ்துதித்து வாழ்த்துகிறது.

தியானம். அவ்விடத்திலே நின்ற சனங்களெல்லாரும் இயேசுநாதர் தமது இரக்க வல்லமையால் செய்த இந்த அற்புதத்தைக் கண்டு பிரமிப்பால் திகிலடைந்து சர்வேசுரனை ஸ்துதித்து, நமக்குள்ளே ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி தோன்றினாரென்றுஞ் சர்வேசுரன் தமது சனத்தை இரக்கமாய்ப் பார்த்தருளினாரென்றுங் கூறினார்கள். (லூக். எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரன் சுபாவ ஒழுங்கிலும் ஞான ஒழுங்கிலுந் தமது கருணை வல்லமையால் நமக்குச் சதாவாக எத்தனையோ ஆச்சரியங்களை ஓயாமல் செய்து வருகிறார். இதை நாம் கண்டு சும்மா வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களைப்போல் இருப்பது தகாது. ஆகையால் இந்தச் சனக்கூட்டத்தின் பாவனையாக நாமுஞ் சர்வேசுரனை வாழ்த்தி ஸ்துதித்து அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்கிறதுமல்லாமல் நமது இருதயத்தில் பிறக்கிற ஆச்சரிய நன்றியறிதலின் பற்றுதல்கள் பிட[illegible]லும் உண்டாகும்படி அந்தந்தச் சமயத்தில் பிரயத்தனப்படுவோம். இதுவரைக்கும் இது காரியத்தில் எப்படி நடந்தோம்?

சம்பாஷணை. தேவமாதாவோடு சம்பாஷணை செய்துகொள்.

௨௫-ம் தேதி.

அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பர் அனுப்பின தூது.

ஆயத்தச் சிந்தனை. ஏரோது இராசா ஸ்நாபக அருளப்பரை அடைத்திருந்த சிறைச்சாலையைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இவருக்கு வந்த இடையூறுகளில் இவர் காண்பித்த மன அமரிக்கையையுந் தைரியத்தையுங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பர் சிறைப்பட்டதின் பேரிலும் அவருடைய பக்திபற்றுதலின்பேரிலும்.

தியானம். அக்காலத்தில் இயேசுநாதர் செய்துவந்த புதுமைகளைச் சிறைச்சாலையில் அடைபட்டிருந்த அருளப்பர் கேள்விப்பட்டுத் தம்முடைய சீஷர்களில் இருவரை அவரிடத்தில் அனுப்பி வரவேண்டியவர் நீர் தாமோ அல்லது வேறொருவருக்குப் பார்த்திருப்போமோவென்று கேட்கச் செய்தார் (மத். ௧௧.) இவர் இப்படி ஆள் அனுப்பிக் கேட்கக் காரணமென்ன? சர்வேசுரன் அனுப்புவோமென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணின மெசியாஸ் இயேசுநாதர் தானோவென்று அறிகிறதற்கோ? அல்ல. இதின் மட்டில் அவர் ஐயப்படவேயில்லை. அல்லது சிறைச்சாலையில் அடைபட்ட தமக்கு யாதொரு உதவி ஒத்தாசையில்லை என்று இரட்சகரிடத்தில் நேராய்ச் சொல்லாமல் மறைமுகமாய் முறைப்பட்டாரோ? அதுவுமல்லவே. ஏனெனில் நீதியைப்பற்றி உபத்திரவப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்களென்று கேட்டுமிருக்கிறார், தாம் அறிந்துமிருக்கிறார். இப்படியிருக்க இவர் தூது அனுப்பினதுக்குக் காரணம் என்னவென்றால் தம்முடைய சீஷர்கள் இயேசுநாதரைக் கண்டு அவர்தாமே மேசியாவென்று அறிந்து அவரை அண்டிப் பின்செல்லவும் இடமுண்டாயிருக்கிறதற்கு இப்படிச் செய்தாரல்லாமல் மற்றப்படியல்ல.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமது நடபடிக்கைக்கான எத்தனையோ யோசனைகள் இதில் தென்படுகிறது. ஸ்நாபக அருளப்பர் தமது சீவியகாலமெல்லாம் நன்மையே செய்திருந்தாலும், சிறையில் அடைபட்டிருக்கிறார். இயேசுநாதசுவாமி அவரைக் கைவிட்டதுபோல் அவருக்கு ஒரு உதவியுஞ் செய்யாமலிருக்கிறார். ஆகிலும் அருளப்பர் முறையிடவுமில்லை; அவருடைய பொறுமை மாறவும் விசுவாசங் குறையவுமில்லை. இப்படியிருக்க அற்ப நன்மையாகிலுஞ் சரியாய்ச் செய்யாத நானோவென்றால் என் பிரயாசத்துக்குத் தக்க அனுகூலங் கிடையாதபோதும் என் துன்ப வருத்தங்களில் வேண்டிய உதவி ஆறுதலில்லாமல் சற்றுத்தனியே விடப்பட்டிருக்கும்போதும், பொறுமை தப்

பி முறையிட்டு அவநம்பிக்கைக்கு உள்ளாகிறேன்.

இதில் யோசிக்கவேண்டிய வேறொரு விஷயமாவது: இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் கடினமான சிறைச்சாலையில் அடைபட்டுச் சரீரத்தில் மகா கொடிய வாதைகளையும் மனதில் மிகுந்த கஸ்தி வேதனைகளையும் அனுபவித்திருந்தாலும் இதினாலே அவருடைய பத்தி வேகஞ் சற்றுந் தளரவில்லை. தேவ சித்தத்தினால் தாம் சுமந்துகொண்ட கடமைகளையெல்லாம் முற்றுமுடிய நிறைவேற்றினார். இவருடைய மன உறுதிக்கும் நிலைகொண்ட வீரத்துக்கும் நான் எவ்வளவோ [illegible]னுக்குக் கொஞ்சம் அசதியாவது சொற்ப நோவாவது கண்டால் உடனே சர்வேசுரன் மட்டிலும், பிறர் மட்டிலும் எனக்குள்ள கடமைகளை அடியோடாகிலும் பாதியென்கிலும் அசட்டை பண்ணி, எல்லாத்துக்கு முன்னே என்னைத்தான் கவனிக்கவேண்டும் போல நடந்து வருகிறேன்.

மனப்பற்றுதல். இதெல்லாம் உண்மையென்று ஒத்துக்கொண்டு வெட்கி நாணக்கடவாய்.

பிரதிக்கினை. சுளுவில் விட்டுப்போகுஞ் சொற்ப உடம்பு அசதி நோவைக்கண்டு பயந்து கலங்காதிரு.

௨-ம் பிரிவு.

அர்ச். அருளப்பர் அனுப்பின தூதுக்கு இயேசுநாதர் சொன்ன மறுமொழி.

தியானம். வர இருக்கிறவர் நீர் தாமோ, அதாவது தீர்க்கதரிசிகளால் அறிவிக்கப்பட்ட மெசியாஸ் நீர் தாமோ என்று அவர்கள் கேட்டதற்கு, இயேசுநாதசுவாமி [illegible] வார்த்தைகளால் மறுமொழி சொல்லாமல் கிரியைகளால் சொல்லுகிறார். எப்படியென்றால் இசாயாஸ் என்னுந் தீர்க்கதரிசி ஏற்கனவே தெளிவாய் அறிவித்திருந்தபடியே அவர்கள் கண் முன்பாகப் பல அற்புதங்களைச் செய்து, அந்த அற்புதங்களால் தாமே மெய்யான மெசியாஸ் என்று ஒப்பித்தார். பின்னும் அவர்கள் புறப்பட்டுப்போகும்போது அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் கண்டவைகளை அருளப்பரிடத்தில் போய் அறிவியுங்களென்று திருவுளம் பற்றினார். (மத். ௧௧.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வ பரிசுத்தமும்

அர்ச்சியசிஷ்டதனமும் நன்மைத்தனமுமாயிருக்கிற சர்வேசுரனுக்கு நாம் மெய்யாகவே பிள்ளைகளென்று வாக்கினால் சொல்வதைப் பார்க்க நமது திவ்விய குருவின் பாவனையாகக் கிரிகையினால் காண்பிப்போமாக. நமது சபையை ஏற்படுத்தின அர்ச்சியசிஷ்டவருக்கு நாம் சுதந்தரப்பிள்ளைகளென்று உலகத்துக்கு ஒப்பிக்கும்படியாக அவருடைய புண்ணியங்களை நம்மிடத்தில் பதியச்செய்து அவருடைய ஞான வேகப் பற்றுதல்கள்தான் நமக்கும் ஞான உயிராயிருக்கிறதென்று காண்பிப்போமாக. பேர் பெரியதாயிருந்தாலும், நடக்கை அதற்கு ஒத்திராதேபோனால், அ[illegible]துக்காகும்? நாம் சொல்லிக்காட்டுவதை நடந்துகாட்டா[illegible]திருந்தால் நமது சொல்லுக்குக் காது கொடுக்கிறது யார்? நமது சபையை ஸ்தாபித்தவருடைய ஞான வேகம் நம்மிடத்தில் எந்த [illegible]த்துக்கு இருக்கிறதென்றும் நமது நடக்கையில் எவ்வளவு [illegible] தோன்றுகிறதென்றும் பார்க்கக்கடவோம்.

மனப்பற்றுதல். நீ உன் பரிசுத்த அந்தஸ்தில் நிலைத்திருக்கவும் அதற்கடுத்த புண்ணியப்பற்றுதலில் விர்த்தியடையவும் வேண்டிய வரப்பிரசாதத்தைக் கேள்.

பிரதிக்கினை. உறுதியான புண்ணியங்களைச் செய்துவர வருந்துவாயாக. சர்வேசுரனுடைய இராச்சியம் புண்ணியத்திலன்றி வார்த்தையில் இல்லையென்று அர்ச். சின்னப்பர் சொன்னதை உன் உள்ளத்தில் ஆழமாய்ப் பதித்துக்கொள்.

௩-ம் பிரிவு.

அர்ச். அருளப்பரைக் குறித்து இயேசுநாதர் சொன்ன புகழ்ச்சி.

தியானம். அவனவனுடைய பேறுபலன்களைச் சரியாய் மதிக்கிறவரும் உள்ளத்திலிருக்கிற இரகசியங்களைக் காண்கிறவருமான தேவசுதன் அருளப்பரைக் குறித்துப் பிரசித்தமாய்ச் சொன்ன புகழ்ச்சியானது அவர் அடைந்த மகிமைகளுக்குள்ளே அவருக்குப் பிரதான மகிமை என்று சொல்லவேணும். அதாவது, அருளப்பருடைய தூதர்கள் புறப்பட்டுப் போனபின் இயேசுநாதசுவாமி சனங்களைப் பார்த்து அவரைப் புகழ்ந்து சொன்னது ஏதென்றால் வனாந்திரத்தில் என்னத்தைப் பார்க்கப் போனீர்கள்? காற்றினால்

அலைக்கழிக்கப்பட்ட நாணலையோ? மெல்லிய உடைகளை உடுத்த மனிதனையோ? இல்லையே. பின்னை எதைத்தான் பார்க்கப் போனீர்கள்? ஒரு தீர்க்கதரிசியையோ? ஆம், அதிலும் பெரியவரைத்தான் என்றார். (லூக். எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மனிதரால் வரும் புகழ்ச்சியை ஒரு பொருட்டாய் நினையாதே. அவர்கள் வெளிக் கிரியைகளை மாத்திரங் காண்கிறதினாலே அந்தப் புகழ்ச்சி வீண். ஆனால் நமது உள்ளத்தை ஆராய்ந்து நம்மை நடுத்தீர்க்கப்போகிற ஆண்டவர் நாம் செய்யுஞ் சகல காரியங்களையும் அங்கீகரித்துக் கொள்ளும்படியான [illegible]விதமாய் நடக்க வருந்துவோமாக. இதற்கு நாம் செய்யவேண்டியது என்னவென்றால் இயேசுநாதசுவாமி தமது முன்னோடியாகிய அருளப்பரிடத்தில் விசேஷமாய்க் கொண்டாடின இரண்டு புண்ணியங்களையும் நாம் அநுசரிக்கவேணும். அவைகளாவன: நல்ல ஒழுக்கத்தில் நிலைத்திருக்கிறதுங் கிரமமற்ற நம்முடைய ஆசாபாசங்களை முழுதும் ஒடுக்கிறதுமாம். இவைகள்தான் நமக்கு குறைவாயிருக்கின்றன. நாம் செய்யும் பிரதிக்கினைகளில் காற்றில் ஆடும் நாணலுக்கு ஒத்தவர்களாய் நிலையாமல் போகிறதுக்குக் கணக்கில்லை. கடைசியாய் ஒன்றாகிலும் நாம் நன்றாய் முடிக்கிறதில்லை. பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சுகப் பிரியமும் நம்மை இழுத்துக்கொண்டு போகவிடுகிறோம். இதை அறிந்து ஒத்துக்கொண்டு நம்மைத் தாழ்த்திச் சீர்திருத்திக்கொள்வோமாக.

சம்பாஷணை. இயேசுநாதருடைய அப்போஸ்தலராகத் தெரிந்துகொள்ளப்படுமுன், ஸ்நாபக அருளப்பருக்குச் சீஷனாயிருந்த அர்ச். பெரிய யாகப்பரோடு சம்பாஷணை செய். திருச்சபை இன்று அவருடைய திருநாளை மகா ஆடம்பரமாய்க் கொண்டாடுகிறது.

௨௯-ம் தேதி.

இயேசுநாதருடைய புதுமைகளால் வந்த வெவ்வேறுவித காரியபலன்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. சனக் கும்பல் இயேசுநாதரைச் சூழ்ந்திருக்க அதில் சிலர் அவரைப்புகழுகிறதையுஞ் சிலர் இகழுகிறதையும்

பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். தாழ்ச்சியில் எப்போதும் வளர வரப்பிரசாதங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் செய்த புதுமைகள் தாழ்ச்சியுள்ளவர்களுக்கு ஒளிவு கொடுத்து அவர்கள் மனதை இளக்குகிறது.

தியானம். அருளப்பரால் அனுப்பப்பட்டவர்கள் கண்முன்பாகச் செய்த புதுமைகளோடுகூட வேறு இரண்டு புதுமைகள் தொடர்ந்து நடந்தன. அவை ஏதென்றால் ஒருவனைப் பிடித்திருந்த பேயை ஓட்டினதும் அவனைச் சொஸ்தப்படுத்தினதுமாம். பேய் பிடித்திருந்த குருடும் ஊமையுமான ஒருவனை இயேசுநாதரிடத்தில் கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். அவர் அந்தப் பேயைத் துரத்தி அவனைப் பூரணமாய்ச் சொஸ்தப்படுத்தினதின்பேரில் அவன் நன்றாய்ப் பார்க்கவும் பேசவுந் துவக்கினான். இதைக் கண்டவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டு இவர் தாவீதின் குமாரனல்லவோ அதாவது மெசியாஸ் அல்லவோ என்றார்கள். (மத். ௰௨., லூக். ௰௧.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பேய் பிடித்தவனுடைய ஸ்திதியைக்கொண்டு சாவான பாவத்தோடிருக்கிற நிர்ப்பாக்கியம் என்னவென்று அறிந்துகொள். அதெப்படியென்றால் ௧-வது. இவன் பசாசின் ஆளுகைக்குள்ளே மெய்யாகவே அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதுமன்றி இவன் அந்தப் பாவத்தோடே செத்தால் ஊழியுள்ள காலம் அப்படியே அதற்கு அடிமைப்பட்டிருப்பான். ௨-வது. தன் ஆத்துமத்தின் நிர்ப்பாக்கியத்தையும் பாவங்களின் அகோரத்தையும் இம்மையிலும் மறுமையிலுந் தனக்கு உண்டாகும் வாக்குக்கெட்டாத துன்பங்களையும் ஒழியாத வேதனைகளையுங் கண்டறியமாட்டாத குருடனாயிருக்கிறான். ௩-வது. இவன் ஊமையாகவும் இருக்கிறான்; அதாவது, இவன் செபம் பண்ணவும் ஊமை, பெரியோரிடத்தில் நல்ல புத்திமதி கேட்கவும் ஊமை, அடிக்கடி நல்ல பூர்வசங்கீர்த்தனஞ் செய்யவும் ஊமை. நீயும் இப்படிச் சில விசை அநேக காலமாய் இந்த ஸ்திதியில் இருந்தபின் இப்போது அதைவிட்டு நல்ல வழியில் திரும்பியிருக்கிறாயானால், இது இயேசுநாதசுவாமி தமது இஷ்டப்

பிரசாதத்தினா[illegible]ன் தயவினாலும் உனக்குச் செய்த புதுமையென்று தாழ்ச்சியோடு [illegible]த்துக்கொள். எத்தனையோ பேர் இந்தக் கெட்ட அந்தஸ்தில் நிலைத்திருக்கச் சாவு இருந்தாற்போல் வந்து அவர்களைக் கொண்டுபோய்விட்டது!

மனப்பற்றுதல். இதெல்லாங் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஆண்டவர் உனக்குக் காண்பித்த விசேஷ பட்சத்துக்காக அவரைப் புகழ்ந்து கொண்டாடி நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்.

பிரதிக்கினை. குருவானவரிடத்தில் நீ பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணும்போது வ[illegible]மைப் பதாசு உன்னை ஏய்க்காதபடி [illegible]ச்சரிக்கையாயிரு.

உ-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் [illegible]த புதுமைகள் ஆங்காரிகளுடைய கண்களை மறைத்து அவர்களைக் கல் நெஞ்சுள்ளவர்களாக்குகிறது.

தியானம். சூதுவாது இல்லாத சனங்கள் இயேசுநாதசுவாமி செய்த புதுமைகளைக் கண்டு நன்மையாகவும் அவருக்குத் தோத்திரமாகவும் பேசிவந்தார்கள். காய்மகாரிகளும் ஆங்காரிகளுமான வேதபாரகரும் பரிசேயருமோவென்றால் இந்தப் பிரகாசத்தைப் பாராதபடி கண்ணை மூடிக்கொண்டு இயேசுநாதரை மிகவும் பகைப்பதிலே பிடிமானமாயிருந்தார்கள். இந்த இரண்டு அற்புதங்களும் நடக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடாததினாலே அவைகளை அவர்கள் பசாசின்மேல் சாட்டினார்கள். இவன் பெயேல்செபூப் என்னும் பேய் பிடித்தவனாயிருக்கிறானென்றும், தலையான பசாசைக்கொண்டு பசாசுகளைத் துரத்துகிறானென்றுஞ் சனங்களுக்குச் சொன்னார்கள். (மாற். ௩.) அவர்கள் இப்படிப் புத்திகூறு கெட்டுப் பிதற்றினார்களென்பதை அவர்களே கண்டு உணரும்படி இயேசுநாதர் சொன்னதாவது: சாத்தான் சாத்தானைத் துரத்துவானாகில், தனக்குத்தானே விரோதமாய் அவன் பிரிந்திருக்கிறானல்லோ? அப்படியானால் அவன் இராச்சியம் நிலைநிற்பதெப்படி என்றார். (மத். ௰[illegible]., லூக். ௰௧.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மனதுக்கு அரோசிகம் வருவிக்கிற மதிகெட்ட பரிசேயர் சொன்னதைக் கேட்டோ

மே. இது அவர்களைப் போட்டு ஆட்டின துர் ஆசாபாசத்தைக் காட்டுகிறது. ஆசாபாசந் [illegible]க்கொடுக்கும் விதம் இதுவே. மற்றவர்களிடத்தில் பலதடவை இதை நீ காணவில்லையோ? மற்றவர்களும் இதை உன்னிடத்தில் காணும்படி நீ வழிபண்ணவில்லையோ? பின்னும் இயேசுநாதர் சாந்தகுணத்தோடும் இரட்சகருக்குரிய மேரையாகவுஞ் சொன்னபதிலே யோசித்துப்பார். சனங்களுக்குள் தமது பேர் கெடும்படி எதிராளிகள் சொன்ன அபாண்டத்தை மறுபேச்சுக்கு இடமில்லாமல் மறுத்துத் தள்ளினார். இதுவும் பரிசேயருடைய [illegible]க்கையினால் சனங்கள் மோசம்போகாமலிருக்கும்படி செய்தாரல்லாமல் மற்றப்படியல்ல. இதில் ஆண்டவருடைய நடக்கை நமக்கு மாதிரிகையாய் இருக்கவேணும். ஏனென்றால் சில சமயத்தில் நாம் செய்வது நியாயமென்று ஒப்பிக்கவேண்டியதானால் சாந்தகுணத்தோடு வேத முகாந்தரத்தைப்பற்றி ஒப்பிக்கவேணுமேயல்லாமல் சுயமகிமை சுயபட்சத்தைப்பற்றிச் செய்யப்படாது. இவ்விதஞ் செய்துவருகிறோமோ?

மனப்பற்றுதல். பரிசேயரைக் குருடருங் கல்நெஞ்சருமாக்கின ஆங்காரங் காய்மகாரத்தின்பேரில் முழுதும் அரோசிகமாய் இருக்கக் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. இவ்விருவகைத் துர்க்குணங்களும் நமக்குள் சூக்ஷமாய் நுழையாதபடி உஜாராயிருக்கக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

115314

இயேசுநாதசுவாமி தாழ்ச்சியுள்ளவர்களைப் புகழ்ந்து ஆங்காரிகளைக் கண்டித்ததின்பேரில்.

தியானம். பரலோகத்துக்கும் பூலோகத்துக்கும் ஆண்டவரான என் பிதாவே, நீர் சிறியோர்களுக்கு இவைகளை வெளிப்படுத்தச் சித்தமானபடியால் உம்மைத் துதிக்கிறேன் என்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார். எவ்வித வார்த்தைகளைச் சொல்லிச் சனங்களுடைய விசுவாசம் தாழ்ச்சி இணக்கத்தைப் புகழுகிறாரென்றுபார். இந்த வார்த்தைகள் அவ்வளவும் நமக்கு ஆறுதலுந் தைரியமுந் தருவதற்கு உரியவைகள். ஆனா[illegible]ங்களுக்கு விபரீத போதனையைப் படிப்பித்துவரும் ஆங்காரிகளுங் கள்ளஞானி

களுமான வேதபாரகருக்கு நெற்றியிலே சூடு போட்டாற்போல அவர்களை அப்படிக் கண்டிக்கிறாரென்று யோசித்துப்பார். விரியன் பாம்புகளின் சந்ததியே நீங்கள் தீயோராயிருக்க நல்லவைகளை எப்படிப் பேசக்கூடும் என்றார். (மத். ௰௨.) பின்னும் அவர் அநேக அற்புதங்களைச் செய்வதைக் கண்ட பட்டணங்கள் தவஞ்செய்யாதிருந்தவடியினாலே யாவரும் நடுநடுங்க அவைகளை எப்படி அதட்டி மிரட்டிச் சபிக்கிறாரென்று சிந்தித்துக்கொள். கொறோசாயின் பட்டணமே, ஐயோ உனக்குக் கேடாம்; பெத்சயிதா பட்டணமே, ஐயோ உனக்குக் கேடாம்; உங்களிடத்தில் செய்யப்பட்ட அற்புதங்கள் தீர் நகரிலுஞ் சிதோன் நகரிலுஞ் செய்யப்பட்டிருக்குமோவாகில் அந்தப் பட்டணங்கள் ரெட்டுக்களை உடுத்துச் சாம்பலிலுந் தபசு செய்திருக்குமே. ஆனதால் தீர்வைநாளில் உங்களுக்குக் கிடைப்பதைவிட தீர் நகருக்குஞ் சிதோன் நகருக்கும் அதிக [illegible] கிடைக்குமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கப்பர்நாவும் நகரமே எப்போதும் வானமட்டும் உயர்ந்து போவாயோ? பாதாளமட்டும் நீ தாழ்த்தப்படுவாய். ஏனெனில் உன்னிடத்தில் செய்யப்பட்ட அற்புதங்கள் சோதோம் நகரிற் செய்யப்பட்டிருக்குமேயாகில் அந்நகரம் இதுவரையிலும் நிலைத்திருக்கும். ஆதலால் தீர்வை நாளிலே உனக்குக் கிடைப்பதைவிடச் சோதோம் நாட்டுக்கு அதிக தயை கிடைக்குமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். (மத். ௰௧.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. திரளான இஷ்டப்பிரசாதத்தைப் பெற்று அர்ச்சியசிஷ்டதனம் அடைகிறதற்கான வழிபாடுகளெல்லாங் கொண்டிருக்கிற நமது பேரிலும் இவ்வளவு பலமான கண்டிப்பும் பயங்கரமான சாபமும் ஒரு காலத்திலும் வராதிருக்கும்படி பரிசேயரைக் கெடுத்த கள்ளஞானமும் கர்வமும் அவைகளின் வீச்சமும் முதலாய் நம்மிடத்தில் அண்டாதபடி வெறுத்துத் தள்ளுவோமாக. நாம் எவ்வளவு வயதும் படிப்பும் உள்ளவர்களானாலும் மட்டப்பாவுக்குரிய கபடற்றதனமுங் குழந்தைகளுக்குரிய தாழ்ச்சி [illegible]ரவணமும் நம்மிடத்தில் விளங்க வருந்துவோமாக. கபடின்றி நடக்கிறவன் இரட்சணியம் அடைவான் என்று [illegible] சாஸ்திரிகளானவர் சொல்லியிருக்கிறார். (சலோ. ௨-௧.)

சம்பாஷணை. இன்றையத் திருநாளுக்குடைய அர்ச். அன்னம்மாளோடு சம்பாஷணை செய்துகொள்.

உள-ம் தேதி.

பரிசேயனான சிமோன் வீட்டிலே மரியமதலேனம்மாள் இயேசுநாதருடைய பாதங்களைக் கழுவினது.

ஆயத்தச் சிந்தனை. மதலேனம்மாள் விருந்தாடிகள் நடுவே இயேசுநாதர் பாதங்களைத் தன் கண்ணீரால் கழுவுகிறதைப் பார்க்கிறதாக சொரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இந்தச் சமயத்திலே அவள் உள்ளத்தைப் பூரித்திருந்த உணர்ச்சிகள் உன்னிடத்திலும் உண்டாகும்படி கேள்.

முதல் பிரிவு.

மதலேனம்மாள் போசன சாலையிலே பிரவேசித்தது.

தியானம். அந்நாளிலே பரிசேயன் ஒருவன் இயேசுநாதரைத் தன்னோடு போசனம்பண்ண மன்றாடினதினாலே அவரும் அவன் வீட்டில் பிரவேசித்து பந்தியிலிருந்தார். அப்படியாகையில் அந்தப் பட்டணத்தில் பிரசித்த பாவியாயிருந்த ஒரு ஸ்திரீயானவள் இந்தப் பரிசேயனுடைய வீட்டிலே இயேசுநாதசுவாமி பந்தியிலிருக்கிறாரென்று அறிந்து பரிமள தைலம் நிறைந்த ஒரு சிமிழைக் கொண்டுவந்தாளென்று அர்ச். லூக்காஸ் சொல்லியிருக்கிறார். (எ-ம் அதி.) அவள் அந்த வீட்டில் பிரவேசித்தது மாத்திரமல்ல. சுவிசேஷத்தில் தொடர்ந்து சொல்லியிருக்கிறதுபோல, அவள் போசன சாலைக்குள் நுழைந்து இயேசுநாதசுவாமியுடைய பாதமட்டும் வந்தாள். இப்படி அவள் துணிந்து முகத்தாட்சிணியத்தை வென்றது அவளுடைய சுபாட்சத்துக்கு எவ்வளவோ பொருத்தமாயிருந்திருக்கவேண்டியது! அந்த இடஞ் சமய முதலிய விஷயங்களையெல்லாம் ஒன்றொன்றாய்ச் சிந்தித்துப்பார். ஆனால் அவள் ஏற்கனவே தேவஇஷ்டப்பிரசாதத்தால் ஏவப்பட்டிருந்தது மல்லாமல், ஏழு பேய்களை ஓட்டித் தன்னை இரட்[illegible] [illegible]சுநா

தசுவாமிமேல் வைத்த பத்தியினாலே முழுதும் அவருக்கு அடிமையானாள். அதினாலே தன் உத்தமமனஸ்தாபத்துக்கு வெளியரங்கமான அத்தாட்சி கொடுக்கவுந் தன்னாலே வந்த துர்மாதிரிகையைப் பகிரங்கமாய்ப் பரிகரிக்கவும் எப்போது சமயம் வருமோவென்று ஆவலோடு காத்திருந்தாள். அந்தச் சமயம் இப்போது வாய்த்தது. உடனே முகத்தாட்சிணியம் வீண் பயம் முதலிய நினைவுகளுக்கு இடங்கொடாமல் அச்சமயத்தைக் கைப்பற்றினாள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மரியமதலேனம்மாளைக் கண்டுபாவிக்க வேணுமானால் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் ஏவுதலை வெகு தீவிரமாகவுந் தாராளமான மனதோடும் பின்சென்று நடப்பாயாக. நீ நன்மை செய்யவும் விசேஷமாய் உன் துர்மாதிரிகையினாலே வந்த பொல்லாப்புக்குப் பரிகாரஞ்செய்யவும் ஆண்டவர் உனக்குக் கொடுக்குஞ் சமயங்களைக் கைவிடாதே. இதற்காக முகப்பிரீதியையும் பிறர் செய்யுங் கேலி பரியாசத்தையும் எள்ளளவுங் கவனியாதே. மரியமதலேனம்மாளுடைய தாராள குணத்துக்குப் பூர்த்தியான சம்பாவனை கிடைத்ததுபோல உனக்குங் கிடைக்கும். ஆனால் இப்படி நடந்து வந்தாயோவென்று பார்.

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவர் உனக்குப் பெருந்தன்மையுந் தாராள குணமுமுள்ள இருதயத்தைத் தரவேணுமென்று மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. யாதொரு நல்ல காரியத்தின்பேரில் தீர்மானஞ்செய்த பிறகு திரும்ப அதைப்பற்றித் தர்க்கிக்காமல் அதின்படி நட.

௨-ம் பிரிவு.

மதலேனம்மாள் காண்பித்த உத்தமமனஸ்தாபமுஞ் சிநேகமும்.

தியானம். இவள் இரட்சகரைக் கண்ட மாத்திரத்தில் நேராய் அவரை நோக்கிப் போய் அவருடைய பாதங்களின் அருகே பின்னாக நின்று அவருடைய கால்களை முத்திசெய்து தான் கொண்டுவந்த பரிமள தைலத்தால் பூசினாள். (லூக். ௭.) மனமுங் கண்ணுங் கலங்கச் செய்கிற இந்த வெளிப்படையான அடையாளங்கள் மதலேனம்மாளிடத்தில் இருந்த உத்தம மனஸ்தாபத்தை வெட்டவெளியாய்க் காட்டுகிறதல்லோ. அவள் அத்தியந்த துக்கப்பட்

டு மகா உருக்கமான தேவ சிநேக அக்கினியினால் பற்றியெரிந்ததினாலே அவளிடத்தில் சர்வேசுரனுக்குத் துரோகம் பண்ணினேனென்கிற துயரம் ஒழிய வேறே துயரம் இல்லை. அவருக்குப் பிரியப்பட வேணுமென்கிற ஆசை ஒழிய வேறே ஆசை இல்லை.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பச்சாத்தாபம் என்கிற தேவதிரவிய அநுமானத்தினாலே நமக்கு வரும் பலனை அடையும்படி இயேசுநாதருக்குப் பதிலாயிருக்கிற ஆத்தும குருவினிடத்தில் போகும்போது இப்பேர்ப்பட்ட உத்தமமனஸ்தாபத்தின் உணர்ச்சிகளை நமது உள்ளத்தில் எழுப்ப முயற்சி செய்வோமாக. இதினால் வரும் அணைகடந்த நன்மைகளை நாம் நினைத்துப் பார்த்தால் மெய்யாகவே இந்த உத்தமமனஸ்தாபம நம்மிடத்தில் உண்டாக வருந்துவோம். அந்த நன்மைகள் ஏதென்றால் நமது பாவங்களும் அவைகளுக்குச் செல்லுமான ஆக்கினையும் அதிக[illegible]திகமாயாகிலும் முழுதும் என்கிலும் மன்னிக்கப்படுவதும், தேவ சிநேகம் மிகுதியாய் வளருவதும், சோதனைகளைத் தள்ளுகிறதும், நமது அர்ச்சிப்புக்குத் தடையானவைகளை வீரியமாய்ச் செயித்துக் கொள்ளுகிறதும் ஆகிய இவைகள்தான்.

மனப்பற்றுதல். தேவ சிநேகத்தினால் வரும் உத்தமமனஸ்தாபம் நம்மிடத்தில் அடிக்கடி உண்டாக மிகுந்த ஆசை வேகங்கொள்வோமாக.

பிரதிக்கினை. இந்த மனஸ்தாபத்தை சுவாமியிடத்தில் விடாமல் கெஞ்சி மன்றாடி, நம்மிடத்தில் அடிக்கடி அதை எழுப்புவோமாக. பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குமுன் எப்போதும் இதைப் பிறப்பிக்கக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் மரியமதலேனம்மாள் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

தியானம். இயேசுநாதரை விருந்துக்கு அழைத்த பரிசேயன் மதலேனம்மாள் மட்டில் ஆண்டவர் காண்பித்த தயையைக் கண்டு இவர் தீர்க்கதரிசியானால் தம்மைத் தொடுகிறவள் ஆரென்றும் எப்படிப்பட்டவள் என்றும், பாவியாயிருக்கிறாளென்றுஞ் சந்தேகமில்லாமல் அறிந்திருப்பாரென்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்

கொண்டான். அவன் நினைவை ஆண்டவர் அறிந்து குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவளுக்குச் சனுவு சொல்ல அவள் பக்கந் திரும்பிப்பார்த்துச் சீமோனுக்குச் சொன்னதாவது: இந்த ஸ்திரீயைப் பார், நான் உன் வீட்டில் பிரவேசித்தேன். என் கால்களைக் கழுவ நீ தண்ணீர் தந்ததில்லை. இவளோவென்றால் தன் கண்ணீரால் என் பாதங்களைக் கழுவித் தலை முடிகளால் துடைத்தாள். நீ என் சிரசில் எண்ணெய் பூசினதில்லை. இவளோ பரிமள தைலத்தால் என் பாதங்களைப் பூசினாள். ஆகையால் இவள் மிகவுஞ் சிநேகித்ததினாலே இவளுக்கு வெகு பாவங்கள் பொறுக்கப்படுகின்றன என்றார். பின்னும் அந்த ஸ்திரீயை நோக்கிச் சொன்னதாவது: உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்படுகின்றன. உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது, நீ சமாதானமாய்ப் போவென்றார். (லூக். எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ பலவீனத்தினால் தினந்தினம் கட்டிக்கொள்ளுகிற அநேக பாவங்களைப்பற்றி அளவில்லா தேவ நீதிக்குப் பரிகாரஞ் செய்யும்வகை ஏதென்று அறிய ஆசைப்படுகிறாயல்லவோ. இயேசுநாதசுவாமி அதை உனக்குக் காண்பித்திருக்கிறார். அதாவது: அதிகமாய்ச் சிநேகி, அதிக பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்படும். ஆகையால், என் சர்வேசுரா நான் உம்மைச் சிநேகிக்கிறேன்...உமக்கு நான் செய்த பாவங்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்லியாகிலும் அடிக்கடி தேவசிநேகமுயற்சி செய்யக்கடவாய். உத்தமமனஸ்தாபப்பட வேணுமென்கிற கருத்து உனக்கு இல்லாவிட்டாலும் நீ செய்யும் இந்த முயற்சி அநேக முறை மேலான உத்தமமனஸ்தாபமாய் இருக்குமென்று வேதசாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

சம்பாஷணை. அர்ச். மரியமதலேனம்மாளோடு சம்பாஷணை செய்துகொள்.

௨அ-ம் தேதி.

துரத்தப்பட்ட பசாசு திரும்ப வந்து சொக்கரிக்கிறது, அதாவது ஒருவன் திரும்பவும் பாவத்தில் விழுகிறது.

ஆயத்தச் சிந்தனை. துரத்தப்பட்ட சத்துராதி திரும்பவும் வீட்டைப் பலவந்தமாய்ப் பிடிக்கவருகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். பசாசின் கண்ணிகளை அறிந்து விலகும்படி வேண்டிய வரப்பிரசாதங்கேள்.

முதல் பிரிவு.

துரத்தப்பட்ட பசாசு.

தியானம். மதலேனம்மாள் தன்னைப் பிடித்திருந்த ஏழு பசாசுகளுந் துரத்தப்பட்டபின் அவைகளுக்குத் தன் இருதயவாசலைத் திரும்ப ஒருகாலுந் திறக்கவேயில்லை. இது காரியத்தில் எல்லாரும் இவளைக் கண்டுபாவிக்கிறதில்லை. இது ஐயோ! என்ன நிர்ப்பாக்கியம்! இதன்மட்டில் நாம் எச்சரிக்கையாய் இருக்கும்படி இயேசுநாதசுவாமி நமக்குப் பேய்களின் தந்திர உபாயங்களைத் தெளிவிக்கச் சித்தமானார். அதெப்படியென்றால் அசுத்த அரூபியானது ஒருவனிடத்தினின்று துரத்தப்பட்[illegible] இடங்களில் இளைப்பாற்றியைத் தேடித் திரிந்தும் அதைக்காண்கிறதில்லை. அப்போது நான் விட்டுப்புறப்பட்ட என் வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போவேனென்று சொல்லுகிறது என்றார். (மத். ௧௨.) அதாவது தான் நஷ்டப்பட்டு நிந்தை அவமானம் அடைந்ததினாலேயுந் தனக்கு இளைப்பாற இடங்காணாததினாலேயும் என்ன பிரயாசப்பட்டாலது, என்ன அக்கிரம உபாயங்களைச் செய்தாகிலுந் தான் இழந்து போனதைத் திரும்பக் கைக்கொள்ளும்படி தேடுமென்று அர்த்தமாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவஇஷ்டப்பிரசாதத்தையும் பத்தி சுறுசுறுப்பையுங் காப்பாற்றுவதற்கு நாம் படும் பிரயாசமானது அவைகளை நம்மிடத்தினின்று பறித்துக் கொள்ளும்படி நமது சத்துரு செய்யும் முயற்சிக்கு எதிராகுமோ? ஐயோ! இதற்கு என்ன சொல்வோம்! நல்ல பாவசங்கீர்த்தனஞ்

செய்து சர்வேசுரனோடு உறவாகிறோம்; அல்லது ஞான ஒடுக்கஞ் செய்து பத்தி சுறுசுறுப்பு அடைகிறோம். ஆனால் மறு நிமிஷம் ஞான உருக்கத்தை இழந்து, நமது ஐம்பொறிகளை மனம் போன போக்கில் திரியவிடுகிறோம். இனிமேல் நமக்கு மோசமில்லையென்று எண்ணி நாம் அசந்து மறந்திருக்கும்போது, நமதுமேல் பாய்ந்து விழுவேனென்று பதுங்கி வேவுபார்த்துக்கொண்டிருக்குஞ் சத்துருவுக்கு முதலாய் நாம் பயப்படுகிறதில்லை. இதினாலே தான் திரும்பவும் பாவத்தில் விழுகிறோம். இதினாலேதான் நம்மை அர்ச்சிக்கிறதற்கான உபாயங்களெல்லாம் வீணாய்ப்போகின்றன. நம்மை நம்பாமல், எந்நேரமும் விழிப்பாயிருந்து செபம் பண்ணிவந்தோமானால் இந்த நிர்ப்பாக்கியம் வராதபடி முந்தியே தடுத்திருக்கலாம். இது விஷயத்தில் நீ அநுபோகத்தினால் அறிந்துகொண்டது என்னவென்று யோசித்துப்பார்.

மனம்பற்றுதல். பசாசின் அபாய தந்திரங்களிலேநின்று என்னை இரட்சித்துக்கொள்ளுஞ் சுவாமி.

பிரதிக்கினை. பசாசானது கர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல யாரை விழுங்குவேனோவென்று* சுற்றித்திரிகிறதாக அர்ச். இராயப்பர் சொல்லியிருப்பதை உன்னுடைய புத்தியில் நன்றாய்ப் பதித்துக்கொள். (க. இரா. ரு)

உ-ம் பிரிவு.

பசாசு திரும்ப வருகிறது.

தியானம். பசாசு நம்மைக் கெடுக்க நினைக்கும்போது வெறும் யோசனையுந் தீர்மானமும் பத்திரம் பண்ணாமல், மகா கொடூர உபாயங்களைத் தேடி, வேண்டிய சமயத்தில் நரகத்திலிருந்து ஒரு பட்டாளத்தை முதலாய் நமக்கு விரோதமாய் எழுப்பிக் கூட்டிக்கொண்டுவரும். இதைப்பற்றி இயேசுநாதசுவாமி திருவுளம்பற்றியிருப்பது ஏதென்றால் அது தான் முன்னிருந்த வீட்டைப் பார்க்க வந்து அது வெறுமையாகவுஞ் சுத்தமாகவுந் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தினால் சோடிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கிறதைக் கண்டு தன்னிலும் அதிகப் பொல்லாத வேறே ஏழு பசாசுகளைத் தேடிப் பிடிக்கப் போகுமென்றார். அதாவது: நம்மோடு எப்பக்கத்திலும் எவ்விதத்திலும் போராடுகிறதற்குத் தன்னைவிட அதிக சூதும்

வாதுமுள்ள பேய்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வரும். வந்து, இன்பத்தினாலுந் துன்பத்தினாலும், செல்வத்தினாலுஞ் சிறுமையினாலும், நயத்தினாலும் பயத்தினாலும், குருட்டுத் துணிகரத்தினாலுந் துணிவீனத்தினாலும், இன்னம் எந்தெந்த வகையாய் நம்மை நாசமாக்கித் தன் கருத்து கைகூடச் செய்யுமோ அந்த வகையாயெல்லாம் எத்தனிக்கிறதென்று அர்த்தமாகும்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பசாசானது நமது இருதய நிலையையும் மனச் சார்பையுஞ் சோதித்து வருகையில் நாமோ அது எப்படி இருக்கிறதென்று பாராமல் அசட்டையாயிருக்கிறோம், அல்லது மேலெழுந்த வாரியாய் அதை விசாரிக்கிறோம். பசாசு தன் சொந்தப் பெலனை நம்பாமல் தனக்கு உதவி தேடப் போகையிலே நாம் நம்முடைய சொந்தப் பெலன் போதுமென்றாற்போல நமக்கு வருங் கடினமான சோதனையிலே முதலாய்த் தேவ உதவியையும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய மன்றாட்டையுந் தேடாமலுங் கேளாமலும் அசட்டையாயிருக்கிறோம். இன்னும் நமது ஆத்தும குருவுக்கு நமது இருதயத்தைத் திறந்து காண்பித்து அவருடைய உதவி ஆலோசனை கேட்காதபடி நமது ஆங்காரந் தடையாயிருக்கிறது. இந்த ஆங்காரமானது சர்வேசுரனை விட்டு நம்மை அப்புறப்படுத்துவதுமல்லாமல் புண்ணியத்தில் நிலைத்திருக்கும்படி அவசரமான தேவ இஷ்டப்பிரசாதங்களையும் நாம் இழந்துபோகச் செய்கிறது. இதைப்போல மதியீனம் உண்டோ? இப்படியானால் நமது சென்மப் பகையாளிக்கு நாமே கைகொடுத்து உதவியாயிருக்கிறோமல்லோ?

மனம்பற்றுதல். இது மெய்யென்று ஒத்துக்கொண்டு நாணிக் கஸ்திப்படுவேனாக.

பிரதிக்கினை. இனிமேலாக அதிக புத்திசாலியாகி என்னைத் தானே மெய்யாகவே சிநேகிப்பேன்.

௩-ம் பிரிவு.

பசாசு கொக்கரிக்கிறது.

தியானம். நமதுபேரில் மிஞ்சின நம்பிக்கையினாலாவது அசட்டைத்தனம் அல்லது கோழைத்தனத்தினாலாவது பசாசு நம்முடைய இருதயத்தில் பிரவேசிக்க நாம் இடங்கொடுக்கும்போது சம்

பயிப்பது எதென்று இயேசுநாதசுவாமி சொல்லியிருக்கிறதைக் கேள். அசுத்த அரூபியானது தன்னோடு கூட்டிக்கொண்டு வந்த ஏழு பசாசுகளோடே உட்புகுந்து அவைகளோடு அங்கே குடியிருக்கும். இப்பேர்க்கொத்தவனுடைய பிந்தின அந்தஸ்து முந்தினதிலுங் கெட்டதாமே என்றார். (மத். ௰௨.) ஏனென்றால் ஒருவன் பாவத்திலே திரும்பு விழுகிறபோது அதின்பேரில் அவனுக்குள்ள அருவருப்பு சன்னஞ் சன்னமாய்க் குறைந்துபோகிறதுமன்றி அநேக தேவவரங்களும் ஆத்துமத்தை விட்டு நீங்கிப்போகிறதினாலே அவனுடைய ஆத்துமம் பலவீனப்படுகிறது; விசுவாசத்தின் ஒளி மங்கிப்போகிறது; கெட்ட வாடிக்கைகள் நாளுக்கு நாள் உற்பத்தியாகவே, அர்ச். அகுஸ்தீன் தமது அநுபோகத்தைக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறதுபோல இவைகள் அவனுக்கு மறு சுபாவமாகிறது. இது நிர்ப்பாக்கியத்துக்கெல்லாம் பெரிய நிர்ப்பாக்கியமாமே.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த நிர்ப்பாக்கியத்தைக் கண்டுபிடிக்கப் பிரயாசப்படுவோமாக. அற்பப் பாவத்திலே முதலாய்ப் பழகுகிறதற்கு மிகவும் பயந்து நடுங்கக்கடவோம். ஏனெனில் இதினால் வரும் மனச்சோர்வைத் தள்ளுகிறது எவ்வளவோ கஷ்டம். இந்தக் கஷ்டம் இல்லறத்தாரைவிடத் துறவறத்தாருக்கு அதிகமாய்த் தோன்றும். ஏனெனில் இல்லறத்தாருக்கு விசுவாச சத்தியங்கள்மட்டில் அவ்வளவு பழக்கமுமில்லை, சர்வேசுரன்மட்டில் அவர்கள் அவ்வளவு நன்றிகெட்டவர்களுமல்ல. இப்படியிருக்க மனம் வெம்பின சன்னியாசி நல் நிலைக்கு வந்தால் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் புதுமைகளுக்குள்ளே இது பெரிய புதுமை என்று அர்ச். பெர்நார்து சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் இப்போது நாம் எந்த அந்தஸ்தில் இருக்கிறோமென்றும் நாம் பயப்படத்தக்கது எதென்றும் நமக்கு மோசம் வராதபடி இன்னஞ் செய்யவேண்டியது எதென்றும் பார்ப்போமாக.

சம்பாஷணை. பசாசுகளோடு போராடி வெல்லுவதில் பேர்போன அர்ச். பெரிய அந்தோனியாரோடு சம்பாஷணை செய்து அவரிடத்தில் விளங்கின விமரிசையுந் தைரியமும் நம்பிக்கையும் நமக்குங் கிடைக்க மன்றாடுவோமாக.

௨௯-ம் தேதி.

இயேசுநாதசுவாமியோடு நமக்கு இருக்கவேண்டிய ஞான உறவின்பேரில் அவர் படிப்பித்த போதகம்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி சனங்களுக்குப் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருக்கிறதாகவும் அப்போது அவருடைய தாயாரும் பந்துசனங்களும் அவர் தங்களிடத்தில் வரும்படி கேட்டனுப்புகிறதைப் பார்க்கிறதாகவும் ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். உன் பந்து சனங்கள்பேரில் அதிகமான சுயபட்சம் வைக்காமலிருக்க வரப்பிரசாதங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதருக்கும் நமக்குமுள்ள உறவின்பேரில்.

௧ **தியானம்.** இயேசுநாதசுவாமி அர்ச். ஸ்நாபக அருளப்பரைப் புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது சிலர் அவரண்டையில் வந்து இதோ உம்முடைய தாயாருஞ் சகோதரரும் உம்மைப் பார்க்கவந்து சனநெருக்கத்தினாலே கிட்ட வரக்கூடாமல் தூர நிற்கிறார்களென்றார்கள். அதற்குத் தமது தாயாருஞ்சகோதரரும் ஆரென்று சொல்லி, பின்னுந் தம்முடைய சீஷர்களை நோக்கிக் கை நீட்டி, இதோ! இவர்களே என் தாயாருஞ் சகோதரரும் என்றார். (மத். ௰௨., மாற். ௩.) இதற்கு அர்த்தம் எதென்றால் இவர்களைத்தான் என் தாயார் சகோதரராகப் பாவிக்கிறேனென்பதாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில் நமது திவ்விய இரட்சகர் தேவ மகிமை, பிறர் இரட்சணியம் நமது அர்ச்சிப்பு ஆகிய இவைகளினிமித்தஞ் சில சமையங்களிலே லௌகிக சம்பந்தமான விஷயங்களை நாம் மறந்து விடும்படி நம்மை உடன்படுத்துகிறதுமல்லாமல் அவசரமானபோது சர்வேசுரன் மட்டிலும் நமக்குள்ள பத்தி பிரமாணிக்கத்தைப்பற்றி நம்முடைய உற்றார் பெற்றார்பேரிலே நமக்கு உண்டாகும் பட்சத்தை முழுதும் நீக்கிப்போடவேணுமென்றும் படிப்பிக்கிறார். அதாவது சர்வேசுரனிடத்திலும், சர்வேசுரனைப் பற்றியும், சர்வேசுரனுக்காகவும் நாம் அவர்களைச் சிநேகிக்கவேணுமல்லாமல் மற்றப்படி

யல்ல. இதுதான் சுபாவத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் ஒத்தபடி தாய் தகப்பன் சகோதரர் சகோதரிகள்பேரில் உள்ள பட்சமாக ஞானப் பட்சமாக்க வருந்தவேணுமென்று சந்நியாசிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒழுங்கின் கருத்தென்று கண்டுகொள்க. நீ இதற்கு ஒத்த பிரகாரம் நடக்கிறாயோ?

மனப்பற்றுதல். இதன்படி நமது சீவியகாலமெல்லாம் மனந் தாராளமாய் நடக்க வரங் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. உறவின் முறையார்பேரில் உண்டான சுபாவ பாசம் எங்கே சதிமானம் பண்ணுகிறதோவென்று உஜாராயிருக்கவும்.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதருக்கு நாம் எப்படிச் சகோதரர் ஆகலாம் என்பதின்பேரில்.

தியானம். பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவன் எவனோ, அவனே என் சகோதரனுஞ் சகோதரியுந் தாயுமென்று திவ்விய கர்த்தர் திருவுளம்பற்றினார். இதெப்படியாகுமென்று கேட்பாயானால், நமது மனதைச் சகலத்திலுந் தேவ சித்தத்துக்கு ஒத்திருக்கச் செய்கிறதினால் ஆகுமென்று அறிந்துகொள். ஏனென்றால் சர்வேசுரனுடைய மனசும் இயேசுநாதருடைய மனசும் ஒன்றாயிருக்கிறதினாலே இப்படி அத்திருச்சித்தத்துக்கு ஒத்து நடக்கிறவன் தன் நினைவிலும் உணர்விலுந் திவ்விய கர்த்தரோடு ஏகோபித்து முழுதும் அவருடைய சகோதரன்போல் சீவிக்கிறான். பின்னையும் அவன், தேவ திருவுளப்படி பிரமாணிக்கமாய் நடக்கிறதினாலே தன்னிடத்தில் தேவ சிநேகத்தைக் காப்பாற்றுகிறான். தேவ சிநேகமானது அவனைச் சர்வேசுரனுக்குச் சுவிகாரப்பிள்ளையும் இயேசுநாதசுவாமிக்குச் சகோதரன் சகோதரியுமாக்குகின்றது. அன்றியும் இயேசுநாதசுவாமி உயிர்த்தபின் பத்தியுள்ள சில ஸ்திரீகள் அவருடைய கல்லறைக்குப்போய்த் திரும்புகையில் அவர்களை நோக்கி நீங்கள் என் சகோதரரிடத்தில் போய் அவர்கள் கலிலேயாவுக்குப் போகும்படி அறிவியுங்களென்று சொன்னதினாலே அவர்தாமே சகோதரரென்கிற இந்தப் பேரைத் தமது சிஷர்களுக்கு இட்டிருக்கிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இப்படியிருக்கத் தேவ சித்தத்தோடு நமது மனசு உத்தமமாய் ஒத்திருக்கச் செய்கிறதில் சிறந்து ஓங்கும்படி நாம் எல்லோருந் தண்டித்து உழைப்பது மகா முக்கியமான காரியம். இந்த மன ஒற்றுமையினால் அளவிறந்த நன்மைகள் உண்டாகிறதுமல்லாமல், இயேசுநாதருக்குச் சகோதரர் சகோதரிகள் என்கிற உறவும் நமக்குச் செல்லும். கடைசியாய் அது அவரோடு நம்மை ஒருவகையில் ஏக ஐக்கியமாக்கி, அவர் தமது திருப்பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலுஞ் சம்பாதித்த அளவில்லாத நன்மைகளுக்கு நம்மைப் பங்காளிகளாக்கும். நீ இந்தப் புண்ணியத்தை எப்படி மதிக்கிறாய்? இதிலே நீ அடைந்த அபிவிர்த்தி என்ன?

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவரே, என்னிலும் என்னாலும் என்னிடத்திலும் இப்போதைக்கும் எப்போதைக்கும் உமது திருச்சித்தம் நிறைவேறக்கடவது. ஆமென்சேசு.

பிரதிக்கினை. நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டளைகள், நமது சுபாவ நாட்டத்துக்கு எவ்வளவுக்கு விரோதமாயிருக்குமோ, அவ்வளவுக்கு ஆத்திரத்தோடே அவைகளை நிறைவேற்றுவோமாக.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதருக்கு நாம் எப்படித் தாயாராகிறது என்பதின் பேரில்.

தியானம். என் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவன் என் சகோதரனுஞ் சகோதரியுந் தாயுமாயிருக்கிறானென்றார். இதென்ன எனக்குத் தாயுமாயிருக்கிறானென்கிறார்? இது அவருக்குச் சகோதரனாயிருப்பதைவிட எவ்வளவோ உயர்த்தி, எவ்வளவோ ஆச்சரியத்துக்குரியது, எவ்வளவோ புத்திக்கெட்டாத பரம விஷயம். அர்ச். கிரகோரி பாப்பானவர் இதற்கு வியாக்கியானமாகச் சொல்லியிருப்பதைக் கேள். இயேசுநாதரை அறியாதவர்களுக்குச் சொல்லும் புத்தி பிரசங்கத்தினாலே அவர்களுடைய இருதயத்தில் அவர் பிறக்கவும் அவர்கள் அவரை அறிந்து சிநேகிக்கவும் பிரயாசப்படுகிறவன் எவனோ அவனே இயேசுநாதருக்குத் தாயாராகிறான் என்றார். இந்தத் தாய்முறை ஞான வரிசையைச் சேர்ந்ததென்கிறது மெய்தான். ஆனால் உலக தாய் முறை

யைப் பார்க்கப் பட்டத்திலும் [illegible] பழுபலனிலும் இது தாழ்ந்ததெ
ன்று யார் சொல்லுவார்?

இதிலே விசேஷமாய் யோ[illegible]
பிரசங்கிகள் ஆத்துமகுருக்கள் அ[illegible]கத்தக்கது. நாம் எல்லோரும்
வீக தாய் முறைக்குப் பாத்திரவான[illegible]ரதேபோனாலும், இந்தத் தெய்
ன்றால் சுத்திய விசுவாசப் பரம்புதலுக்[illegible]கலாம். அதெப்படியெ
டைகளுக்கும் அவைகளின் பற்பல அலுவல் [illegible] ஏற்பட்டிருக்கு[illegible] ச
மாலான சகல விதத்திலும் உதவி சனுவாயிரு[illegible] அஞ்ஞானிகள்,
பதிதர், பிரிவினைக்காரர் மனந்திரும்ப நமது [illegible]பதபங்களையுந்
துன்ப வருத்தங்களையும் நாம் வாங்குந் திவ்விய நன்[illegible]மையையுஞ்
சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதினாலும், நமக்குச் சம[illegible]ங் கிடைக்
கும்போதெல்லாம் பிறாத்தமத்தில் இயேசுநாதசுவாமி[illegible]
விதமாய்ப் பிறந்து வளரும்படி பிரயாசப்படுவதினாலும் நாம் அவ
ருக்குத் தாயாராகலாம். நீ இவ்விதஞ் செய்து வந்தாயோ? இனி
மேல் எப்படி, எது காரியத்தில் இன்னம் நன்றாய்ச் செய்யக்கூடு
மென்று யோசித்துப்பார்.

சம்பாஷணை. இன்று லாசர், மரிய மதலேனம்மாள் என்பவர்
களுடைய சகோதரியான மார்த்தம்மாள் திருநாளானதினால் அவ
ளோடு சம்பாஷணை செய்.

௧௰-ம் தேதி.

தாய் தகப்பன் உறவின் முறையார் மட்டில் வைக்கும் மித
மிஞ்சின பட்சத்தின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. என்னிலுந் தன் தகப்பனையாவது தா
யையாவது அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கிறவன் எனக்குப் பாத்திரவா
னல்லவென்று இயேசுநாதர் சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.
(மத். ௰.)

தியானச் [illegible]யம். நாம் ஒருபோதும் இவ்வித கிரமந்தப்பின
பட்சத்துக்கு இடங் கொடாதிருக்க வரங்கேட்போமாக.

சந்நியாசிகள் மனதில் தங்கள் தாய் தகப்பன் உறவின் முறை
யார்பேரில் கிரமந் தப்பின பட்சத்தைப் பிறப்பித்து வளர்ப்ப[illegible]

ற்கு ஏதுவான விஷயங்கள் மூன்று [illegible]ண்டு. அவையேதெனில்:
நியாயமின்றி அடிக்கடி அவர்களைக் காணப்போகிறதும், எந்நேர
மும் அவர்கள் பேரிலே கரிசனமாயிருக்கிறதும், அவர்களை நினை
த்து நினைத்துப் பரிதபிக்கிறதுமாம். இம்மூன்றின்பேரிலும் மிகு
ந்த எச்சரிக்கையாயிருக்கவேணும்.

முதல் பிரிவு.

அடிக்கடி உற்றார் பெற்றாரைக் காணப்போகிறதின்
பேரில்.

தியானம். அடிக்கடி அவர்களைக் காணவேணுமென்று வழி
தேடி அநேககர்ன உபாய தந்திரங்களை யோசிக்கிற சந்நியாசி பல
த்த ஆபத்துக்குள் அகப்படுகிறதுமல்லாமல் அறவறத்தையாவது
அதற்கு உயிரான பற்றுதலையாவது இழந்து போவானென்று
சொல்லத்தகும். அர்ச். பசிலியார் இதை விவரித்துச் சொல்லி
யிருக்கிறதைக் கேள். அதாவது இப்படி அவர்களை அடிக்கடி
காணப்போகிற சந்நியாசி முந்தமுந்த சர்வேசுரன்மட்டிலுந் தன்
உத்தமதனம், பிறர் ஆத்தும ஈடேற்றம், இவைகளின்மட்டிலும்
வேண்டிய கவலை வைக்காமல் போகிறான். ௨-வது. தான் சிறுப்ப
த்திலே பழகின சில இடங்களையுஞ் சனங்களையும் பார்ப்பதினால்
தன் பழைய குற்றந் தப்பிதங்கள் நினைவில் வரவும் அதினால் ப[illegible]
வச் சோதனைகளும் ஆபத்துகளும் உண்டாகவும் வழி பண்ணு
கிறான். ௩-வது. தன் தாய் தகப்பன் துவக்கின தொழில் முயற்
சிகளிலும், அவர்களுடைய லாப நஷ்டம், குடும்பக் கவலை முதலிய
காரியங்களிலும் ஓயாமல் கலந்துகொள்ளுகிறதினால் லௌகீக வி
சாரங்கள் அவன் உள்ளத்தில் நுழையவே மனச்சமாதானத்தை
இழந்து போவான்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இப்போ[illegible]
ன்னவைகளில் யாதொன்றும் உனக்குச் சம்பவியாதிருந்தால் அ[illegible]
ற்காக ஆண்டவருக்குத் தோத்திரஞ் செய்கிறதுமல்லாமல் கண
மான நியாயமின்றி பெற்றார் உற்றாரைப் பார்க்கவேணுமென்கிற
ஆசைக்கு முதலாய் இடங் கொடாமலிருக்கப் பிரதிக்கினை செய்து
கொள்.

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரனுடைய சிநேகத்தைப்பற்றி நீ உலகத்தில் விட்டுவிட்டு வந்த யாவற்றிற்கும் மெய்யாகவே நாளுக்கு நாள் மரித்தவனாகும்படி சுவாமியை மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. ௧-வது உன் பெற்றோர் உற்றோர் தகுந்த நியாயமின்றி மடத்தில் உன்னைப் பார்க்கவேணுமென்றாவது நீ அவர்களைக் காண வீட்டுக்கு வரவேணுமென்றாவது சிரேஷ்டர்களை அலட்டிக் கேட்காதபடி தடுக்க உன்னால் கூடியதெல்லாஞ் செய். ௨-வது. அவர்களோடு ஓய்வு ஒழிவின்றி காரியமில்லாத காகிதப் போக்குவரத்து நடத்தாதே. ஆயினும் எல்லார்மட்டிலும் யோக்கியதையாய் நடக்கவேண்டியிருப்பதால் நல்லொழுக்க முறைப்படி பதில் தேவையாயிருக்கிற காகிதங்களுக்குத் தீவிரமாய்ப் பதில் அனுப்புவது கிரமம்.

௨-ம் பிரிவு.

அவர்கள் பேரில் மிஞ்சின கரிசனம்.

தியானம். சந்நியாசிகள் தங்கள் பெந்துக்கள் யாதோர் துன்மார்க்கத்தில் அவலமாய்ச் சிக்கிக்கிடக்கும்போது முதலாய் அவர்களைத் திருப்ப மிஞ்சின கவலையோடு வருந்துகிறது ஆகாதென்று துறவற ஞானகர்த்தாக்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதேதெனில் இது அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட அலுவல் அல்ல. சிரேஷ்டர் அவர்களுக்கு இந்தக்கட்டளை கொடுத்தால் சரி; அப்படிக்கில்லாவிட்டால் அவர்களுடைய ஆத்துமத்துக்குச்சேதம்உண்டாகும். இப்படியே அநேக சந்நியாசிகள் அடிக்கடி தங்கள் உற்றோர் பெற்றோரிடத்தில் போய்வந்த பழக்கத்தினாலே லௌகீக புத்தி கொண்டவர்களாய்ப் போனார்கள். இது இப்படியிருக்கச் சந்நியாசியானவன் தன் உற்றோர் பெற்றோர் ஆஸ்திபாஸ்தியில் விருத்தி அடையவும், உத்தியோகங்களில் உயரவும், அல்லது பணம் வியாபாரம் முதலிய விஷயத்தில் அவர்களுக்கு வந்த இக்கட்டுகளைத் தீர்க்கவும் ஆத்திரத்தோடு முயற்சி செய்கிறது எவ்வளவோ கேடு அபாயம் நிறைந்ததாயிருக்கிறது!

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரனுக்காக மாத்திரஞ் சீவிக்கவும், நாம் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களாகவேணுமென்கிற அலுவலிலே நமது மனமுழுதுங் கவிழ்ந்திருக்கவும், உலகத்து

க்கு மரித்தவர்களாய் இருக்கிறோமென்று எப்போதும் நினைத்துக்கொள்ளக்கடவோம். நமது உற்றோர் பெற்றோர்பேரில் எவ்வளவுக்கு ஏக்கமில்லாமல் இருப்போமோ, அவ்வளவுக்குச் சர்வேசுரன் அவர்களுடைய ஆத்தும சரீர நன்மைக்காகப் பொதுவிலே நாம் கேட்கிற மன்றாட்டுகளைக் கட்டளையிடுகிற சுவிசேஷ ஞானத்துக்கு ஒத்த இந்தப் படிப்பினையின்படியே நாம் எப்போதும் நடந்து வருகிறோமோ?

மனப்பற்றுதல். முதல் பிரிவிலே சொல்லியிருக்கிறபடி செய்தல்.

பிரதிக்கினை. தாய் தகப்பன் முதலிய பெந்துக்கள் துறவறஸ்திதிக்கு ஒவ்வாத யாதொரு உதவி ஒத்தாசை கேட்கும்போதும் குடும்பக்கவலைகளைப்பற்றி நம்மிடத்தில் இரகசியமாய்ச் சொல்லிக்கொள்ளும்போதும் நாம் அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்காக இது விஷயத்தில் வேண்டிக்கொள்வோமென்றும், இதுதான் நம்மால் செய்யக்கூடிய உதவியென்றும் மாறுத்தாரமாகச் சொல்லக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

அவர்கள்பேரில் மிஞ்சின இரக்கம்.

தியானம். தாய் தகப்பன் படுகிற வருத்தப் பெருக்கத்தைக் கண்டு மனதிரங்கிக் கஸ்திப்படுகிறது பொல்லாப்பான காரியமல்ல. ஆனால் அந்த இரக்கம் மிஞ்சி நமது மன அமரிக்கையைக் கெடுக்கவும், அவர்களுக்கு உதவி ஆறுதலாகும்படி நமது அந்தஸ்தில் நாம் தத்தளிக்கவும் அல்லது அதை விட்டுவிடவும் வழியாகுமானால், அப்படிப்பட்ட இரக்கங் கிரமந்தப்பினதாயிருக்கிறதுமல்லாமல் குற்றமுள்ளதாயுமிருக்கும். இப்படி அவர்கள்பேரில் அதிக கவலை வைத்துக் கஸ்திப்பட்டதினால் அநேக சந்நியாசிகள் தங்கள் ஆத்தும நஷ்டம் அடைந்தார்களென்று வேதபாரகரான அர்ச். எரோனிமுஸ் எழுதியிருக்கிறார். ஆயினும் முடியாத சமையத்தில் தாயையாவது தகப்பனையாவது சந்நியாசியான பிள்ளை மாத்திரம் கைதூக்கிவிடக்கூடும்போது அப்படிச் செய்யக்கூடாதென்று இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் கருதிச் சொல்லுகிறதில்லை.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. கிரமந்தப்பின பட்ச பற்றுதலினாலே உண்டாகும் கனத்த சோதனை நமக்கு எட்

போதாகிலும் வருமாகில், நாம் தேவ ஊழியத்திலே நிலைத்திருக்க வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிறோமென்பதை நினைத்துக்கொள்வோமாக. மேலும் நாம் சர்வேசுரனுடைய சிநேகத்தைப்பற்றி சகலத்தையுந் துறந்துவிட்டோம் என்பதினாலே நமது பெற்றோர் உற்றோருக்கு நேரிடும் அபாய இக்கட்டுகளிலே சர்வேசுரன் அவர்களைக் காப்பாற்றி இரட்சிப்பாரென்று நம்பிக்கையாயிருக்க வேணும்.

சம்பாஷணை. உலகத்தின்பேரிலும் தமது கோத்திரத்தின் பேரிலும் யாவரும் பிரமிக்கும்படி ஒரு பற்றுதலும் இல்லாமலிருந்த அர்ச். ஞானப்பிரகாசியாரோடு சம்பாஷணை செய்.

௩௧-ம் தேதி.

இயேசுசபையை உண்டாக்கின அர்ச். இஞ்ஞாசியார் திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. அர்ச். இஞ்ஞாசியார் மோக்ஷத்தில் மகிமைப் பிரதாபமாய் வீற்றிருக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்.

தியானச் செபம். தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்துக்குப் பிரமாணிக்கமாய் நடக்கும்படி நமக்கு வரம் அடைந்தருளவேணுமென்று அவரை மன்றாடுவோமாக.

முதல் பிரிவு.

தேவ இஷ்டப்பிரசாதம் அர்ச். இஞ்ஞாசியாரிடத்தில் செய்த ஆச்சரியமான வேலைப்பாடு.

தியானம். நான் இப்போதிருக்குந் தன்மை தேவ கிருபையினால்தான் இருக்கிறேன் என்று அர்ச். சின்னப்பர் தம்மைப் பற்றிச் சொன்னதை அர்ச். இஞ்ஞாசியாரைப்பற்றியுஞ் சொல்ல நியாயமுண்டு. ஏனென்றால் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் வேலைப்பாடு இவரிடத்தில் மகா துலாம்பரமாகவும் ஆச்சரியமாகவும் விளங்கினதுபோல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்குள்ளே சிலரிடத்திலே மாத்திரம் அருமையாய் விளங்கினது. இஷ்டப்பிரசாதமானது இவரிடத்தில் எப்படிப் படிப்படியாய்த் தன் கருத்தை நிறைவேற்றுகிற

தென்று யோசித்துப்பார். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் முளைத்த பதித மதம் எங்கும் பரவாதபடி தடுத்து அடக்கவும், அதினால் திருச்சபைக்கு வந்த சேதபாதங்களைப் பரிகரிக்கவும் அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சேசு சந்நியாச சபையை ஏற்படுத்தவேணுமென்று சர்வேசுரன் நித்தியமாய்த் தீர்மானித்திருந்தார். ஆயினும் இவர் முப்பது பிராயம் வரையில் போர் வீர மகிமையைத் தேடித்திரிந்தாரொழிய மற்றப்படியல்ல. பம்பலூன் நகரத்துக் கோட்டையில் பட்ட காயத்தால் படுகிடையாய் விழாதிருந்தால், தமது ஆயுசுகாலமெல்லாம் உலக மகிமையென்னும் மயக்கத்திலே விழுந்து அழுந்திருப்பார். இவர் இப்படிக் காயம்பட்டுக் கிடக்கும்போது தேவன் இஷ்டப்பிரசாதம் இவரிடத்தில் தன் கருத்தை முடிக்க இவரைத் தேடிப்போகிறது. எப்படியென்றால் முந்தமுந்த உலக மகிமை சலாக்கிய வீரியமெல்லாம் நித்திரையில் கண்ட கனவுபோல் நிலையற்றதென்று தெளிவித்துக் கடின தவத்தால் தமது பாவங்களைப் பரிகரிக்கக் கருத்துந் தைரியமும் அவருள்ளத்தில் எழுப்பினது. அப்படியே அவர் மான்ரேஸ் என்னுங் குகையிலே போய்ப் பத்து மாசகாலங் கடின தபசு செய்துவரும்போது சர்வேசுரன் அவருக்குப் பற்பல தந்திர சோதனைகளையும் உந்நத காட்சிகளையும் அடிக்கடி அனுப்பி உள்ளாந்தரங்க சீவியத்திலும் ஆத்துமாக்களை நடப்பிக்கும் விதத்திலும் அவர் தேர்ச்சி அடையப்பண்ணினார். அவர் அப்போது உண்டுபண்ணின ஞான ஒடுக்கமென்னும் அருமையான தியானப் புத்தகம் அவர் ஞானத்தில் தேர்ந்திருந்தாரென்பதற்குத் திஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது.

இன்னும் இவர் அப்போஸ்தலராகவும் அப்போஸ்தலத் தொழிலை நடத்தவேண்டிய கணக்கற்ற பேருக்கு ஞானத் தந்தையாகவும் இஷ்டப்பிரசாதம் இவரைத் தயார் பண்ணவேண்டியிருந்தது. ஆனால் இதற்கு வேண்டிய கல்வி கலைக்கியானம் இஞ்ஞாசியாரிடத்தில் இருந்ததில்லை. ஆகையால் தேவவரமானது அவர் கல்வி கற்கவேணுமென்றும், அதைச் சுளுவாய்க் கற்றுத் தேறும்படி பரீசு பட்டணத்து வித்தியாசாலைக்குப் போகவேணுமென்றும் அவரிடத்தில் வேகமான ஆவலைப் பிறப்பித்து அவ்விடத்துக்கு அவரை நடத்திக்கொண்டுபோனது. அவர் ஏற்படுத்தவேண்டிய சபைக்கு அஸ்திவாரமாகும்படி அவ்விடத்தில் கல்வியில் சிறந்த பண்டி

தரான சில வாலிபரை இந்த இஷ்டப்பிரசாதமே தயார்செய்து அவர்கள் கையைப் பிடித்துக் கூட்டிவந்ததுபோல அவரிடத்தில் கொண்டுசேர்த்தது. இவர்களும் ஞான ஒடுக்கத்திலிருந்து அடைந்த தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தினால் சர்வேசுரனுக்கு [illegible] ஊழியஞ் செய்யவேணுமென்கிற ஒரே ஞான சிந்தனையில் ஏகமாயித்தார்கள். அதாவது துறவற வார்த்தைப்பாடுகளினால் தங்களை முழுதுஞ் சர்வேசுரனுக்குப் பலியாக்கி எத்திசையிலும் போய்ப் பிரசங்கிக்கவும் விசேஷமாய் வாலரைப் படிப்பிக்கவும் இயேசுநாதருடைய ஸ்தானபதியாகிய அர்ச். பாப்பானவர் கையில் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்கவேணுமென்கிற நோக்கங் கொண்டார்கள். பின்னும் இவர்கள் தாங்கள் கொண்ட கருத்தை நிறைவேற்றும்படி தங்கள் சபை ஏற்பாட்டைச் சுருக்கமாய் மூன்றாம் சின்னப்பரென்னும் பாப்பானவருக்குக் காட்டி இந்தச் சபைக்குப் பேர் இயேசுவின் படைப்பணியென்று சொன்னபோது அவர் அதை வாங்கிப் பார்த்து, இதோ, சர்வேசுரனுடைய விரல் இங்கே இருக்கிறதென்றார். எப்போதுந் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தால் நடத்தப்பட்ட அர்ச். இஞ்ஞாசியார் தாம் ஏற்படுத்திய இந்தச் சபையைப் பதினாறு வருஷகாலம் மகா சாமர்த்தியத் திறமையோடு ஆண்டுவந்ததினாலே திரிதேந்தென்னும் பட்டணத்தில் கூடின திருச்சபை சங்கத்தார் இதை மிகவுங் கொண்டாடினார்கள். இந்தச் சபையும் உலகத்தின் கடைசி எல்லைமட்டும் விரைவாய்ப் பரம்பினது. இவர் மரித்து -௫௩- வருஷத்துக்குப்பின் இவருக்கு முத்திப்பேறுபெற்ற பட்டங் கொடுக்கப்பட்டது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன் ஆயுசில் இதுவரையில் கடந்துபோன காலத்தையும், அதிலே விசேஷமாய் உனக்குத் தேவ அழைப்பின் ஆரம்பத்தையும் நாளாவட்டத்தில் நீ அதில் அடைந்த விருத்தியையும் மனதிலே வரப்பண்ணி யோசித்தால், ஒரு விசேஷ தேவப்பிரசாதம் உன்னை ஏற்கனவே தன் வசமாக்கி எந்தச் சமயத்திலும் உன்னைத் தாங்கி நடத்திவந்ததென்று உணர்ந்துகொள்வாய்.

மனப்பற்றுதல். தேவ இஷ்டப்பிரசாதம் உனக்குச் செய்தவைகளைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுச் சர்வேசுரனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ்செய்து மென்மேலும் அதிக நம்பிக்கை கொள்வாயாக.

பிரார்த்தனை. தேவ இஷ்டப்பிரசாதம் உன்னிடத்தில் சத்திக்கும்போது கவனமாய்க் காது கொடுத்து முற்றிலும் அதற்கு அமைந்து நட.

௨-ம் பிரிவு.

அர்ச். இஞ்ஞாசியார் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு ஆச்சரியமான விதமாய் இணங்கி நடந்தது.

தியானம். தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் ஒளி இவர் உள்ளத்தில் பாய்ந்து இறங்கினவுடனே அதுமட்டுந் தம்மிடத்திலிருந்த பாவங்களைப் பரிகரிக்கவும், சர்வேசுரன் தமக்கு நியமித்த அந்தஸ்துக்குத் தக்க புண்ணியங்களைச் சம்பாதிக்கவும் ஏற்படுகிறார். ஆகையால் ஒருவரும் அறியாமல் தமது அரமனையை விட்டுப் புறப்பட்டு, மோன்செராத்தென்னும் பட்டணத்துக் கோவிலிலே போய்த் தேவமாதாவின் பீடத்தில் தமது வாளைத் தொங்க வைத்துப் பிச்சைக்காரரைப்போல் உடுத்திக்கொண்டு அவர்களோடு தாமும் ஒருவராய் இரந்து சாப்பிட்டு வந்தார். அதன்பின் பொதுப் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்யப்போய்க் கண்ணீர் விட்டுத் தேம்பித் தேம்பி அழுதபடியால் பாவசங்கீர்த்தனத்தை நிறுத்தி நிறுத்திச் செய்ய வேண்டியதாயிற்று. பின்னும் மான்ரேசென்னுங் குகையில் ஒதுங்கித் தமது சரீரத்தைக் கடினமாய் உபாதித்துப் பயங்கரமான தபசு செய்தார். அந்தச் சொல்லக்கேட்டாலே யாவருக்கும் மயிர்க்கூச்சலெடுத்து நடுக்கமுண்டாகும். இவ்விதமாய் இவர் புடமிட்ட தங்கம்போல இயேசுநாதரிடத்தில் புது மனுஷனாகி முழுதுந் தேவ சிநேக அக்கினியால் பற்றியெரிந்து வேகமான சுறுசுறுப்போடு பிறர் ஆத்தும இரக்ஷணிய அலுவலுக்குத் தம்மைக் கையளித்தார். ஆனால் இந்த அலுவல் பூரணமாய்க் கைகூடும்படி முந்தமுந்த ஆல்காலாபட்டணத்தில் இலத்தீன் இலக்கியங்களையும், பின்பு பரீஸ்பட்டணத்தில் மேலான சாஸ்திரங்களையும் படிக்கத் துவக்கினார். ஓரே தொடர்ச்சியான இந்தக் கல்வி கலைக்கியானங்களையெல்லாம் நீண்ட காலம் படிக்கிறதிலேயும், விசேஷமாய்த் தேவ ஏவுதலை அநுசரித்து அர்ச். பாப்புவின் அநுமதியோடு தாம் துவக்கின புதுச்சபைக்கு வேண்டிய ஒழுங்கு சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்துகிறதிலேயும் தமக்கு நேரிட்ட விக்கினமெல்லாம் அஞ்சாத துணிவோடு செயித்துக்கொண்டார். இந்த ஒழுங்கு சட்டங்

களை எழுதும்போது தாம் அதில் நிரூபிக்கிறதெல்லாம் தேவ சித்தத்துக்கு ஒத்ததாகவும், சர்வேசுரனுக்கு அதிக மகிமை வருவிக்க ஏதுவாகவும்வேணுமென்று மனுஷ சஞ்சாரமில்லாத ஓரிடத்தில் போய் ஒருசந்தி பிடித்து செபத்தியானஞ் செய்து ஏகாந்தமாயிருந்தார். சர்வேசுரனுடைய அதிமிக மகிமை என்னும் இந்த வாக்கியம் இந்த மகாத்துமாவுக்குப் போர் விருதாக இருந்ததுமன்றி இவருடைய சபை ஏற்பாட்டில் -நூறுசுய- முறை திரும்பத் திரும்ப வருகிறதென்று பலருங் குறித்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இவர் உலக மகிமைக்குஞ் சுயபட்சத்துக்கும் அடுத்த சகல விசாரங்களுக்கும் முற்றும் மரித்தவராகிச் சர்வேசுரனுக்கு மாத்திரமே சீவித்தது இதற்குக் காரணமாகும். இதெல்லாம் இவர் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்துக்கு இணங்கித் தளராத பிரமாணிக்கத்தோடே நடந்ததினால் வந்த பலனாமே.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. அர்ச். இஞ்ஞாசியாரைக் கண்டுபாவித்து நாமுந் தாரான குணத்தோடும் நிலைமையான மனதோடுந் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்துக்கு இசைந்து நடக்கக்கடவோம். இப்படிச் செய்வோமானால் இந்த இஷ்டப்பிரசாதம் நமக்கு உண்டாகுஞ் சந்தேகங்களில் ஆலோசனையும் வருத்தங்களில் ஆறுதலும் ஞான யுத்தத்திலே உறுதி நிலமுமாயிருக்கும். கடைசியாய் ஆரார் இந்தப் பிரசாதத்தை வர்த்துணையாகப் பின்பற்றி எல்லாவற்றிலுஞ் சர்வேசுரனுடைய அதிமிக மகிமையைத் தேடுவார்களோ அவர்கள்யாவருக்கும் மோக்ஷத்தத்தஞ் செய்யப்பட்ட பிரதாப முடியை நாமும் அடையச் செய்யும்.

சம்பாஷணை. அர்ச். இஞ்ஞாசியாரோடே சம்பாஷணை செய்.

அர்ச். சவேரியார் தமக்குச் சிரேஷ்டராயிருந்த அர்ச். இஞ்ஞாசியாருக்குக் காகிதம் எழுதும்போதெல்லாம் அதின் முடிவில் சேர்த்த செபத்தை இந்தச் சல்லாபத்திலுங் கோர்க்கலாம். அந்தச் செபமாவது: என் ஆத்தும பிதாவே, நான் எல்லாவற்றிலுந் தேவ திருவுளத்தை அறிந்து நிறைவேற்றும்படி வேண்டிய அனுக்கிரகத்தைச் சர்வேசுரன் கட்டளையிட்டருள அவரை இடைவிடாமல் எனக்காக மன்றாட வேணுமென்று உமது பாதத்தில் விழுந்து உம்மைப் பிராத்திக்கிறேன் என்பதேயாம்.

அகுஸ்துமீ முதல் தேதி.

வித்தின் உவமை.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் படகில் உட்கார்ந்து கரை நெடுகக் கூடியிருந்த சனங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்.

தியானச் செபம். இந்த உவமையில் இயேசுநாதசுவாமி நினைத்த பலனை நீ அடையும்படி வரப்பிரசாதங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு. ௧

வழிப்பாதையில் விழுந்த விதையின்பேரில்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி பிரசங்கித்த இரண்டாம் வருஷத்தின் மத்தியில் சனங்களுக்குச் சாதாரணமும் பிரியமுமாயிருக்கிற உவமைகளினாலே மேலான சத்தியங்களை அவர்களுக்கு உபதேசிக்கச் சித்தமானார். அந்த உவமைகளில் சிறந்தவைகளுக்குள் இந்த வித்தின் உவமையும் ஒன்றாம். அதாவது ஒருவன் விதை விதைக்கப் புறப்பட்டான். அப்படியே அவன் விதைக்கிறபோது சிலது வழியோரத்தில் விழுந்து வழி நடப்போரால் மிதிக்கப்பட்டதுமன்றி ஆகாயத்தின் பறவைகளும் அதைப் பட்சித்தன. வேறு சிலதுகள் கற்பாறையில் விழுந்து முளைத்தபின் ஈரமில்லாமையால் காய்ந்து போயிற்று. (லூக். அ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த முதலின் பகுதியில் நமது நடக்கைக்குவேண்டிய கருத்தை நிதானித்துப் பார்ப்போமாக. இதின் கருத்து ஏதென்று இயேசுநாதர்தாமே சொல்லிக் காட்டுகிறார். அதாவது விதையானது தேவ வாக்கியமாம். வழியோரத்தில் விழுந்த விதையினால் குறிக்கப்பட்டவர்கள் இவ்வாக்கியத்தைக் கேட்கிறவர்களாம். ஆனால் அவர்கள் விசுவசித்து இரட்சணியம் அடையாதபடி உடனே பசாசு வந்து அவர்கள் இருதயத்திலின்று அவ்வாக்கியத்தைப் பறித்துக்கொள்ளும் என்றார். (லூக். அ.) கற்பாறையின்மேல் விழுந்த விதையினால் குறிக்கப்பட்டவர்கள் இவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டபோது சந்தோஷத்தோடே அங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறவர்களாம். ஆனால் அவர்கள் இரு

தயத்தில் அது வேர் ஊன்றுததால் சில காலத்துக்கு விசுவசித்து
சோதனைகாலத்தில் பின்வாங்குகிறவர்களாம். ஆனதால் தேவ வா
க்கியத்தைத் தியானிக்கிறதினாலே நாம் அடைய வேண்டிய பலனை
அடையாதபடிக்கு இரண்டு காரியம் விக்கினமாயிருக்கிறதென்று
தெளிவாகிறது. அதேதென்றால் முந்தமுந்த நமது மனதிலுள்ள
நல்ல நினைவெல்லாம் பசாசு பறித்துக்கொண்டு போவதற்கு ஏது
வான பராக்குகளும், உ-வது. அந்த நல்ல நினைவுகள் நமது மன
தில் பதிந்து வேர் ஊன்றுதபடி தடையாயிருக்கிற இருதய வறட்
சியுங் கல்நெஞ்சத்தனமுமாம். இதை ஆழ்ந்து யோசிப்பாயானால்
இது உண்மையென்று கண்டுகொள்வாய்.

மனப்பற்றுதல். நீ எப்போதும் பராக்காயிருக்கிறதையும் இ
ருதயம் வறண்டு உணர்ச்சியற்றிருக்கிறதையுங் கண்டு சர்வேசுரன்
சமுகத்தில் பிரலாபித்து உன்னைத் தாழ்த்தக்கடவாய்.

பிரதிக்கினை. ஞானக் காரியங்களில் கவனங்கொள்ளும்படி ப
ராக்குகளை ஒளிக்கவும் மன உருக்கம் அடையவுந் தனி ஆத்தும
சோதனை செய்து பிரயாசப்படுவாயாக.

உ-ம் பிரிவு.

முள்ளுக்கள் நடுவே விழுந்த விதையின்பேரில்.

தியானம். விதைத்த விதைகளில் வேறு சிலது முள்ளுக்கள்
நடுவில் விழுந்ததினால் முள்ளுக்கள் கூட எழும்பி அவைகளை அமு
க்கிப்போட்டனவென்று இயேசுநாதர் திருவுளம் பற்றினார். இதி
ன் கருத்து ஏதென்று அப்போஸ்தலர்கள் கேட்டதற்குத் திவ்விய
கர்த்தர் அருளிச்செய்ததாவது: முள்ளுக்கள் நடுவே விழுந்த வி
தை சில இருதயங்களில் விழுந்த தேவ வாக்குக்குக் குறிப்பாயிருக்
கின்றது. ஆனால் அது பிரபஞ்சக் கவலையினாலும், செல்வ சுகபோ
கத்தினாலும் அமுக்கப்பட்டுப்போகிறதினால் ஒரு பலனுந் தருகிற
தில்லை என்றார். (லூக். அ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உலகத்தின் எவ்
வித கவலைகளுக்கும் நடுவே சீவித்துத் தங்கள் ஈடேற்ற வேலை
யை முடிக்கவேண்டியிருக்கிற கிறீஸ்துவர்களுடைய ஸ்திதியைக்
கண்டு மனமிரங்கக்கடவோம். தேவ வாக்கியத்தை மாறாத கவ
னத்தோடு கேட்டு அதுக்கொத்தபடி நடப்பதற்கு எத்தனையோ

விக்கினங்கள் ஓயாமல் புதிது புதிதாய் அவர்களுக்கு வந்து கொ
ண்டேயிருக்கிறது. இதினாலேதான் அநேகரிடத்தில் விசுவாச
மானது நெருக்கப்பட்டு மடிந்ததுபோல் இருக்கின்றது. நாம் ம
கா வருத்த பிரயாசத்தோடு உலக கவலை விசாரங்களுக்குத் தப்பி
வந்திருக்கத் திரும்பவும் அவைகளில் விழுந்து சிக்கிக்கொள்ள நினை
த்தாற்போல அவசரமின்றி அவர்களை இவர்களைப் பார்க்கும்படி
மடத்துக்கு வெளியே அடிக்கடி சுற்றித்திரிகிறதும், செய்திப் பத்
திரிகைகளை வாசிக்கிறதிலும் நாள் சமாச்சாரங்களைக் கேட்கிறதி
லுங் கவனத்தைச் செலுத்திப் பொழுதைப் போக்குகிறதும், நமது
பெற்றார் உற்றார் தாங்கள் உத்தியோகம் ஆஸ்தி பாஸ்தி அடைகிற
தற்காகச் செய்கிற முயற்சி வழிபாடுகளையுங் குடும்பத்திலுள்ள வி
சன ஸ்தாபங்களையும் நாம் விசாரிக்கிறதும், அவர்கள் தங்கள்
வீட்டுக்காரியங்களில் நாம் கரிசனங்கொள்ளும்படி தேடும்பேர்த்து நா
ம் வலிய உடன்பட்டு இடங்கொடுக்கிறதும் ஆகிய இத்தொகைப்ப
ட்டதெல்லாஞ் செய்வோமேயானால் நமக்கே நாம் சத்துராதிகளாகி
எவ்வளவோ மதியீனராகிறோம். இப்படி நாம் பசாசின் வலையில்
சிக்கிக்கொண்டோமானால் நமது ஸ்திதியும் உலகத்தாருக்கு ஒப்பந்
தமாகி ஞானத்தில் விருத்தி அடையவேணுமென்கிற ஆவலும், து
றவற அந்தஸ்தின் ஒழுக்கமும் முள்ளுக்கள் நடுவே அகப்பட்ட ப
யிர்போல் அமுக்கப்பட்டு மடிந்துபோமென்பதற்குக் கேட்கவேணு
மோ? ஆகையால் நாம் எப்போதும் நமதுபேரில் எச்சரிக்கையாயி
ருக்கவேணும். எப்போதும் இப்படி நடந்தோமோ?

மனப்பற்றுதல். பசாசின் கண்ணிகளை அறிந்து அவைகளுக்
குந் தப்பித்துக்கொள்ளும்படி வரங் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. நமது அந்தஸ்தையும் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்
ட அலுவலையுஞ் சாராத புறத்திக் காரியங்களிலே நாம் பிரவேசி
யாதபடி அச்சத்தோடுஞ் சாக்கிரதையோடும் விலகுவோமாக.

௩-ம் பிரிவு.

நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதையின்பேரில்.

தியானம். கடைசியாய் விதைத்த விதையில் வேறொரு பங்
கு நல்ல நிலத்தில் விழுந்து முளைத்து ஒன்றுக்கு நூறுகப் பலன்
கொடுத்தது. (லூக். அ) இதற்கும் ஆண்டவர் சொன்ன வியாக்கி

யானத்தைக் கேள். நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதையினால் குறிக்கப்பட்டவர்கள் யாரெனில் சீரும் நேர்மையும் பொருந்திய இருதயத்தோடு தேவ வாக்கியத்தைக் கேட்டு அதை மனதில் பதித்துக் காப்பாற்றி ஒன்றுக்கு முப்பதும் அறுபதும் நூறுமாகத் தங்கள் பொறுமையால் பலன் கொடுக்கிறவர்களாம். (மாற். ௪.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் இப்போது சொல்லப்பட்டவர்களுடைய கணக்கிலிருக்க ஆசைப்படுகிறோமல்லோ? இதற்குச் செய்யவேண்டியதேதென்று இயேசுநாதர் சொல்லியிருக்கிறதைக் கேள். கிரமமற்ற ஆசைப்பற்றுதல் இல்லாத இருதயத்தோடும், உண்மையை அறியவேணுமென்கிற அத்தியந்த ஆவலோடும், அதின்படி நடக்கவேணுமென்கிற திடமான மனசோடும் தேவ வார்த்தையைக் கேட்டுத் தியானிக்கவேண்டியது. ஆனால் நாம் வழக்கமாய் இப்படி நடக்கிறோமோ? எந்த விஷயத்தில் இப்படி நடக்கக்கூடுமென்றும் எதில் இன்னம் நன்றாய்ச் செய்யக்கூடுமென்றும் பார்ப்போமாக.

சம்பாஷணை. நமது திவ்விய குருவோடு சம்பாஷணை செய்வோமாக.

உ-ம் தேதி.

திவ்விய இரட்சகருடைய சபையை உண்டாக்கின அர்ச். அல்போன்சு லிகோரியார் திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இவர் பரிசுத்த தேவமாதா சுரூபத்துக்கு முன்பாகப் பரவசமாயிருக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்.

தியானச் செபம். இவர் வைத்த அடிமேல் அடி வைத்து நடக்க வரப்பிரசாதங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் தம்மைப்போல நாமும் வேலை செய்து உழைக்கும்படி தூண்டுகிறார்.

தியானம். அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய சரித்திரத்திலே நமக்குப் புத்தி மதிப்புமல்லாமல் தென்பும் உண்டாகும்படி தேடவேண்

டியது. இந்தத் தென்பு உண்டாவதற்கு உதவியான அநேக விஷயங்கள் அர்ச். அல்போன்சுடைய சரித்திரத்தில் காணலாம். நாம் துவக்கியிருக்கிற இந்தக் கஷ்டமான சிவிய அந்தஸ்திலே நமக்குப் பல தடவைகளில் வெகு தென்பு அவசரமாயிருக்கிறதல்லோ? இது நமக்குக் கிடைக்கும்படி இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் உழைத்துச் செய்துவந்த வேலைகளை யோசித்துப் பார்க்கக்கடவோம். இவர் குருப்பட்டம் பெற்றது முதற்கொண்டு தள்ளாத விருத்தாப்பிய காலம் வரையில் பிரசங்கிக்கிறதிலும், பாவசங்கீர்த்தனம் கொடுக்கிறதிலும் விடாமல் உழைத்துவந்தார். அன்றியும் பதின்மூன்று வருஷமாய்த் தமது மேற்றிராணத்தை ஆண்டுவந்ததுமல்லாமல் தாம் ஏற்படுத்தின சபையையும் நாற்பத்திரண்டு வருஷகாலம் நடப்பித்து வந்தார். இந்த வேலையெல்லாம் ஒற்றை ஆள் தாங்கமாட்டானானாலும், அர்ச். லிகோரியார் தாம் ஒரு நிமிஷமாவது வீணைப் போக்கமாட்டோமென்று வார்த்தைப்பாடு செய்திருந்ததினால் அவர் அநேகாநேக சில்லறைப் புஸ்தகங்களை எழுதினதுமல்லாமல் ஐம்பத்திரண்டு பெரிய பிரபந்தங்களையும் இயற்றுகிறதற்கு நேரம் உண்டுபண்ணிக்கொண்டார். இவர் எழுதிய தருமசாஸ்திரம், மரியாயின் வல்லபம் முதலியவைகளில் பேர்போன கிரந்த கர்த்தாக்களுடைய வசனங்களை அங்கங்கே சேர்த்திருக்கிறதினால் தருமசாஸ்திரத்தின்மேலும், தேவமாதாவின்மேலும் தமக்குமுன் எழுதப்பட்ட பிரபந்தங்களை எல்லாம் வாசித்திருந்தாரென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கடைசியாய் இவ்விதம் உழைத்து வெகு தேகப்பலவீனராய் இருந்தாலும் தொண்ணூறு பிராயமட்டும் பிழைத்திருந்தார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தங்கள் சரீர சௌக்கியத்தின் பேரிலேயே கண்ணாயிருக்குஞ் சில சந்நியாசிகளுடைய அலங்கோலைக்குள் நீயும் விழாதபடி பத்திரமாயிரு. அவர்கள் வேலையைக் கண்டால் நழுவி, கனத்ததும் கஷ்டமுமான காரியத்தில் கை வைக்கத் துணியார்கள். பூமிக்குப் பாரம், சோற்றுக்குச் சேதம் என்கிற பழமொழிப்படி மடத்துக்குந் தங்களுக்கும் வெட்டிச் சுமையாகிறார்கள். நீ அவர்களைப்போல் நடவாமல், தங்கள் தேகம் எவ்வளவு பஞ்சையாயிருந்தாலும், வேலையே உடலில் ஊட்டின உரோகத்துக்குப் பரம அவுழதமென்று உழைத்து வரும் உத்தம

சந்நியாசிகளைக் கண்டுபாவிக்கக்கடவாய். ஒரே ஒழுங்குக்கிரமமான வேலை தீர்க்காயுசு கொடுக்கும். இதற்கு இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவரே திஷ்டாந்தம்.

மனப்பற்றுதல். இந்த மகாத்துமா செய்துவந்த மிகுந்த நன்மைக்காகச் சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திரஞ் செய். தாராள குணத்தோடு ஒழுங்குத் திட்டமாய் வேலை செய்யும் மனதைக் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. தேக சௌக்கியங் கெட்டுப்போமென்கிற வீண் பயத்துக்கு இடங்கொடாதே.

உ-ம் பிரிவு.

அர்ச். விகோரியார் நமது உள்ளத்தில் ஞான வேகப் பற்றுதலை எழுப்புகிறார்.

தியானம். இவர் தமது சீவியகாலமெல்லாம் பிறர் ஈடேற்றக் கவலையால் ஓய்வின்றி உழைத்துக்கொண்டு வந்தார். நேயாப்பொலி இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த பட்டணம் பட்டிகளெல்லாம் சுற்றித்திரிந்து வெகு பிரயாசப்படுவார். இவருடைய மேலான அலுவலுக்குச் சம்பாவனையாகத் திரும்பாத பாவிகளை முதலாய் மனந்திருப்பவும் பிரஸ்தாபமான புதுமைகளைப் பலமுறை செய்யவும் பேறுபெற்றார். இவருக்கு அர்ச்சியசிஷ்டபட்டங் கொடுக்கிறதற்காகச் செய்த விசாரணையிலே நூற்றுக்கு அதிகமான அற்புதங்கள் இவர் செய்ததாக ருசுவாக்கப்பட்டது. இவர் திவ்விய பூசை செய்யும்போதும் பிரசங்கம்பண்ணும்போதுஞ் சில சமயத்தில் பூமியைவிட்டு ஆகாசத்தில் நிற்கவுங் கண்டார்கள். சில சமயத்திலே இவர் பிரசங்கத்தைத் திடீரென நிறுத்தி வெகு துலையிலே மரணமடைந்த யாதொரு கனவானுக்காக வேண்டிக்கொள்ளச் சொல்வார். அநேகந் தருவாயிலே அவரிடத்தில் ஆலோசனை கேட்க வந்தவர்கள் தங்கள் உள்ளாந்தரங்கத்தில் மறைத்து வைத்ததைத் திறந்து காட்டினார். பலமுறை அசாத்திய வியாதிஸ்தரைச் சிலுவை அடையாளத்தினால் சொஸ்தப்படுத்தினார். சில சமயத்தில் ஒரேநேரத்தில்தானே தூரமான இரண்டு இடத்திலும் இவர் இருந்ததாகக் கண்டார்கள். அப்படியே ஒரே பொழுதில் நேயாப்பொலி பட்டணத்திலே இவர் இருக்கிறதாகவும் அந்த நேரத்திலேயே

உரோமாபுரியில் மரண அவஸ்தையாயிருந்த ௰௪-ம் சாந்தப்பரென்னும் பாப்பானவருக்கு ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறதாகவுங் காணப்பட்டார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரனிடத்திலே கனமான சகாயம் அடையவேணுமானால் இவரைப்போல நம்முடைய ஞான வேகப்பற்றுதலைக் காட்டக்கடவோம். அநேக விதமாய் இதை நாம் காண்பிக்கலாம். எப்படியானாலும் இந்த மகாத்துமாவின் பாவனையாகத் தேவதோத்திரத்தையும் பிறர்ஈடேற்றத்தையும் மாத்திரம் நாம் பாராட்டி நேர்மையான கருத்தோடு நமது அலுவல்களைச் செய்யக்கடவோம். நாம் எப்போதும் இப்படி நடந்தோமோ?

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவருடைய திராட்சத் தோட்டத்திலே நாம் நெடுங்காலம் அதிக பிரயாசப்படவும் மிகுந்த பலனெடுக்கவும் அனுக்கிரகத்தைக் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. பிறர் இரட்சணிய அலுவலிலே [illegible]வைகளிலேயும் நாம் படும் பிரயாசத்துக்குச் சம்பாவனையாக வரப்போகிற மோக்ஷபாக்கியத்தை நினைத்து வேண்டிய சமயத்திலே நம்மைத் தைரியப்படுத்திக்கொள்வோமாக.

௩-ம் பிரிவு.

அர்ச். விகோரியார் தேவமாதாவின்பேரில் நம்மிடத்தில் பத்தியை மூட்டுகிறார்.

தியானம். இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவரைப்போல் தேவமாதாவின்பேரில் அவ்வளவு உருக்கமான சிநேகம் வைத்தவர்களும் தாங்கள் செய்த பிரசங்கங்களினாலேயும் எழுதின புஸ்தகங்களினாலேயும் இந்தப் பரம நாயகியின் வணக்கம் எங்கும் பரம்பி ஓங்க எதுகரமானவர்களும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்குள்ளே முதலாய்க் கொஞ்சம் பேரென்று சொல்லத்தகும். மேலும் இவர் உண்டாக்கின புஸ்தகங்களுக்குள் மரியாயின் வல்லபம் என்னும் ஒப்பற்ற புஸ்தகத்தில் கல்வித் திறமையும் பத்தியின் பரிமளமும் ஒன்றையொன்று மேலிட்டுப் போகிறது. இது எவ்வித பாஷைகளிலுந் திருப்பப்பட்டுப் பரலோக இராக்கினியின்மேல் பத்தி எங்கும் இன்னம் உச்சமாய்த் தாவும்படி செய்கிறது. இந்த ஆண்டவளும் அது

க்கு ஈடாக அவரை உச்சிதமான தேவவரங்களினால் நிரப்பி மனிதருக்குள்ளே அவரை மகிமைப்படுத்தச் சித்தமானாள். அப்படியே அவர் ஓர் சமயத்தில் அமால்பி என்கிற பட்டணத்திலே திரளான சனங்களுக்குப் பிரசங்கித்து அர்ச். கன்னிமரியாயை வாழ்த்தும் போது இருந்தாற்போல பிரசங்கத் தொட்டிக்குமேல் சில அடி உயரம் அந்தாயமாய் நிற்கிறதையும் அக்கோவில் தேவமாதா சுரூபத்திநின்று புறப்பட்ட பிரகாசக் கதிர் இவரைச் சுற்றி வீசுகிறதையும் எல்லாருங் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவமாதாவின் பேரிலே பிள்ளைக்குரிய சிநேக உணர்ச்சிகள் நம்மிடத்தில் பலமாய் வளரும்படி பத்திரமாய் அதைக் காக்கிறதுமல்லாமல் மற்றவர்களிடத்திலும் அது உண்டாகி வளரும்படி பிரயத்தனம் பண்ணக்கடவோம். இப்படிச் செய்தால் தாய் நேசம் பொருந்திய அவளுடைய வல்லமையின் பயன் இன்னதென்று விசேஷமான விதமாய்க் கண்டறிவோம்.

சம்பாஷணை. அர்ச். அல்போன்சு லிகோரியூரோடு சம்பாஷணை செய். இவர் செய்த கணக்கற்ற நன்மைகளுக்காகவும் தளராத பத்திவைராக்கியமுள்ள தமது சபையினால் இதுவரையில் செய்விக்கிற நன்மைகளுக்காகவும் அவரை வாழ்த்திப் புகழக்கடவோம். அவரிடத்தில் விளங்கின திடன், பத்திவைராக்கியம், பிறசிநேகம், பரமநாயகியின்மேல் உருக்கமான பத்தி முதலியவைகளில் எவ்வளவாவது நமக்கு அடைந்தருளும்படி அவரை மன்றாடுவோமாக.

௨-ம் தேதி.

நல்ல விதை, களைகள் இவைகளின் உவமை.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் இந்த உவமையைத் திருவுளம்பற்றி வியாக்கியானஞ் செய்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வாயாக.

தியானச் செபம். இதின் கருத்தை ஆழ்ந்து அறியவும் இதினால் புத்தி படிப்பினை வரவும் வரங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் இந்த உவமையைச் சொல்லி இதற்கு வியாக்கியானஞ் செய்ததின்பேரில்.

தியானம். பரலோக இராச்சியம், அதாவது திருச்சபையானது தன் நிலத்தில் நல்ல விதையை விதைத்த மனிதனுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. ஆனால் ஊழியர் நித்திரை செய்கையில் சத்துராதி வந்து, கோதும்பை நடுவில் களைகளையும் விதைத்துவிட்டுப் போனான். ஆதலால் பயிர் வளர்ந்து கதிர்விட்டபோது களைகளுங் காணப்பட்டன. அதைக் கண்ட ஊழியர் எசமானை நோக்கி இந்தக் களைகளைப் பிடுங்கிப்போடலாமோவென்று கேட்க, அவன் மறுமொழியாக, வேண்டாம்; களைகளைப் பிடுங்கும்போது கோதும்பையும் வேர்விட்டுப் போகாதபடி இரண்டையும் அறுப்புக்காலம் வரைக்கும் விளையவிடுங்கள்; பின்பு அறுப்புக்காலத்தில் [illegible] அறுப்புக்காரரைப் பார்த்து: நீங்கள் முந்தமுந்தக் களைகளைப் பிடுங்கி அவைகளைச் சுட்டெரிப்பதற்குக் கட்டுகளாகக் கட்டுங்கள்; கோதும்பை[illegible]என் களஞ்சியத்திலே சேர்த்து வையுங்கள் என்பேனென்று சொன்னதாக இயேசுநாதர் அருளிச்செய்தார். (மத். ௰௩.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமது ஆண்டவர் திருவாய்மலர்ந்து அருளிய இந்த உவமையைப் பத்தும் பத்[illegible] யோசித்துப்பார். பின்னும் திவ்விய கர்த்தர்தாமே அப்போஸ்தலர்களுடைய விண்ணப்பத்திற்கு இரங்கி இதை வியாக்கியானஞ் செய்திருக்கிறதைக் கேள். நல்ல விதை விதைத்தவன் மனுமகன்தான். பயிர் நிலமோ, இப்பூலோகமாம். நல்லவிதை பரலோக இராச்சியத்தின் புத்திரர்களாம். களைகளோ துன்மனப் பசாசின் பிள்ளைகளாம். அதை விதைத்த சத்துராதி ஆரெனில் பசாசு[illegible]ன். அறுப்புக்காலமானது உலகத்தின் முடிவு. அறுப்புக்காரர்கள் ஆரென்றால் சம்மனசுக்கள்தான். மனுமகன் தன் தூதர்களை அனுப்பவே அவர்கள் அவருடைய இராச்சியத்திலுள்ள துர்மாதிரிகளையும் பாவ அக்கிரமிகளையும் அதினின்று அப்புறப்படுத்தி அக்கினிச் சூளையில் தள்ளுவார்கள். அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும். அப்போது நீதிமான்கள் தங்கள் பிதாவின்

இராச்சியத்திலே சூரியனைப்போலப் பிரகாசிப்பார்கள். (மத்.௰௩.) இதில் அனுசரிக்கத்தக்கது ஏதென்றால் இயேசுநாதர் உன் பரிசுத்த சங்கியாச அந்தஸ்தின் விலையுயர்ந்த விதையை உன் இருதயத்திலே விதைத்து முளைக்கச் செய்ததற்கும், களையைப்போலொத்த உலகமாய்கையினின்று உன்னைக் காப்பாற்றினதற்கும் நன்றியறிந்தவனாயிரு. ஆகிலும் பயமற்று மிஞ்சின துணிகரங்கொள்ளாதே. ஏனென்றால் மடத்துக்குள்ளே முதலாய்ப் பசாசு நுழைந்து பாவம் அல்லது ஞான அசட்டைத்தனம் என்கிற களைகளை விரைக்கக்கூடும். உன்னிடத்திலுஞ் சிலவேளை இப்படிச் சம்பவித்திருக்கிறதாக்கும். ஆயினும் உன்னுடைய அச்சம் மிஞ்சிக் கோழைத்தனமாகவும்படாது. ஆகையால் பொதுத்தீர்வை நாளில் நடக்கப்போகிற வர்த்தமானங்களையும், தேவஇஷ்டப்பிரசாதத்துக்குந் தங்கள் பரிசுத்த அந்தஸ்துக்கும் ஒத்து நடப்பவர்களுக்குக் கிடைக்குஞ் சம்பாவனையையும், நடவாதவர்களுக்கு வருந் தண்டனையையுந் தியானித்துப்பார்த்து, வேண்டிய சமயத்தில் மனத்தைரியம் வருவித்துக்கொள்வாயாக.

மனப்பற்றுதல். நீ உன்னைத்தாழ்த்தி[illegible] உன்மேல் நம்பிக்கைவைக்காதிருக்கவும், தாராள மனதையும் அந்தியத்தில் நெறிநிற்கும் வரத்தையும் உனக்கு ஆண்டவர் கட்டளையிடவும் மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. உலகத் துர்ப்புத்திக்கும் பசாசின் துர் விசாரத்துக்கும் இடங் கொடாதே.

௨-ம் பிரிவு.

இந்த உவமைக்கு விசேஷ வியாக்கியானம்.

தியானம். நல்லவிதையுங் களைகளும் முளைக்கிற நிலம் சன்னியாச மடங்களென்றுஞ் சொல்லலாம். நல்லவிதை அல்லது கோதும்பையாகிறதேதென்றால் ஞானவேகமுள்ள சங்கியாசிகளாம். இவர்கள் தங்கள் பரிசுத்த அந்தஸ்தின் உத்தம குணசாரம் நிறைந்தவர்களாய்ச் சாங்கோபாங்கம் அடையும்வரையில் தருமத்தில் நாளுக்குநாள் வளருகிறார்கள். கெட்டவிதை அல்லது களைகள் ஏதென்றால் தங்களுடைய கசடுமுசுடான குணத்தினாலே மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சலாய் அவர்கள் வேலையைக் கலைத்து அவர்களை வருத்தப்படுத்துகிறவர்களும், தங்கள் ஒழுங்கீனத்தினாலேயுஞ் சீரற்ற பேச்சு மாதிரிகையினாலேயும் நல்லவர்கள் தரு[illegible]ல் வளராதபடி தடைசெய்து பலவீனரை அவல பாதையில் இழுக்கிறவர்களும் இந்தக் கெட்ட வித்துக்குச் சமானமானவர்களாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இதிலே நமது நடபடிக்கைக்கான யோசனைகள் அனேகமுண்டு. ௧-வது. உனக்கு மற்றவர்கள்மேல் அதிகாரமாவது மேல்விசாரணையாவது இருந்தால் உனக்குக் கீழாயிருக்கிறவர்களிடத்திலே தோன்றுங் குற்றங் குறைகள் பெரிய காரியமல்லவென்று பராமுகமாயிராதே. இன்மையானது களைக்கு ஒப்பந்தமாய் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வேரூன்றிப் போகிறதினால் பிடுங்குகிறதற்கு வருத்தமாயிருக்கும். ௨-வது. உனக்கு அதிகாரமில்லாதபோது உன் சகோதரரில் யாதாமொருவர் மேற்கூறிய ஆகாத சன்னியாசிகளுடைய கணக்கில் ஏறத்தாழச்சேருகிறதாகக் கண்டால் அவரை நல்லவராக்க உன்னால் கூடிய பிரயாசப்படு. ஆனால் ஆக்கிர வேகங்கொண்டு மனங்கசந்து, சுவாமீ, இவனை இந்த உலகத்தினின்று அழைத்துக்கொள்ளுமென்று மன்றாடாதே. ஏனென்றால் அவனுடைய தாறுமாறான நடக்கை உன்னுடைய பொறுமையையுஞ் சிநேகத்தையும் பத்திவைராக்கியத்தையும் காண்பிக்கிறதுக்கு வழியாகிறதல்லோ? ஒருவேளை அவன் மனந்திரும்பித் தவத்திலேயும் பத்தி ஊக்கத்திலேயும் மற்றவர்களுக்குப் படிப்பினை ஆவானுக்கும். ௩-வது. கடைசியாய் உன் மட்டில் நீ எப்படியிருக்கிறாயென்றும், பிறர் மட்டில் எவ்விதம் நடந்து வருகிறாயென்றும் நன்றாய் அறியும்படி சர்வேசுரன் உனக்கு ஞானத் தெளிவைக் கொடுக்க வேணுமென்று கேள். பிறர் இடத்திலே உள்ள குற்றமாகிற களைகளைப் பிடுங்கிப்போட சவு இரக்கமில்லாமல் நீ ஆத்திரப்படுகிறாயே. அப்பேர்க்கொத்த களைகள் உன்னிடத்தில் எவ்வளவேனும் வளருகிறதில்லையோவென்று பார். ஐயோ! உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்கிற துரும்மைப் பார்க்கிறாயல்லாமல் உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை பார்க்கிறதில்லையேயென்று ஆண்டவர் சொன்ன வாக்கியம் எத்தனையோ தடவை நமது கண்ணுக்கு மெய்யாகிறது. சுயபட்சம் அவ்வளவு தூரம் நம்மைக் குருடராக்கிவிடுகிறது. இதெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தபின் உன் தீர்மானத்தையும் உன் நடக்கையையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து அதற்குத் தக்க நல்ல பிரதிக்கினை செய்வாயாக.

சம்பாஷணை. மகா மேன்மையான விதமாய்க் குடும்பத்தின் தகப்பனாகிய சுவாமியோடு சம்பாஷணை செய்.

௪-ம் தேதி.

பிரசங்கிகள் சபையை உண்டாக்கின அர்ச். சாமிநாதர் திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இவர் பிரசங்கம் பண்ணுகிறதற்குமுன்னே செபத்தியானம் பண்ணுகிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இவரைப் பின்பற்றி நடக்க ஆண்டவர் உனக்குக் கிருபை செய்யவேணுமென்றுகேள்.

முதல் பிரிவு.

அர்ச். சாமிநாதர் சுயநலந் தேடாத சர்வ பரித்தியாகத்துக்குப் படிப்பினையாயிருக்கிறார்.

தியானம். அர்ச். சாமிநாதர் காஸ்தீல் என்னும் நாட்டில் செல்வ நிறைந்த உயர்ந்த கோத்திரத்தில் பிறந்து இயல்பிலே வாய்ச்சாலகமுள்ளவராயிருந்ததினால் இளம் பிராயத்தில்தானே பிரசங்கிக்கும் அலுவலுக்குத் தாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறதாகக் கண்டுகொண்டார். இவர் சொல்லும் பிரசங்கத்தை இவர் ஊரார் மனப்பிரீதியாய்க் கேட்டு இவரைப் புகழுவார்கள். இப்படியிருக்க லாங்குதோக் என்னும் பிராஞ்சுதேச நாட்டில் எழும்பின துஷ்டப்பதிதரை மனந்திருப்பவும், அனேகானேக சனங்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவும், இவ்வித அப்போஸ்தலத் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்தும்படி ஓர் புதுச் சபையை ஏற்படுத்தவுந் தாம் தேவ திருவுளத்தால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதாக அறிந்து கொண்டார். ஆகையால் தாமதமில்லாமல் தேவ சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து, தாய் தந்தை, உடைமை சம்பத்து, மகிமை பெருமை சர்வத்தையும் ஒருமிக்கத் துறந்துவிட்டு, கந்தைத்துணியைக் கட்டிக்கொண்டு, காலில் பாதரட்சையில்லாமல் நடந்து, பிச்சையெடுத்து உண்டுவந்தார். இவ்விதமாய்த் தம்மை ஓயாமல் ஒறுத்து ஒடுக்

கி சர்வேசுரனுக்காக மாத்திரமே சீவிக்கும்படி தமக்கு முற்றிலும் மரித்தவர்போலாக வருந்தினார். பின்னும் அப்போஸ்தலத் தொழிலில் தமக்குத் துணைவராகச் சிலரைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுந் தம்மைப்போல சுய நலந் தேடாமல் சர்வ பரித்தியாகஞ் செய்து பிறர் ஆத்தும இரக்ஷணியத்தின்மேல் வேகமான ஆவல் கொள்ளும்படி ஏவினார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இவ்விதமாய் நடந்ததினால் அர்ச். சாமிநாதர் சர்வேசுரனுக்கு உகந்த மனுஷனாகி, வாக்கிலுங் கிரியையிலும் வல்லபமுள்ளவராயிருந்தார். அவர் ஏற்படுத்தின பேர்போன சபையால் வேதத்துக்கு வெகு நன்மைப் பிரயோசனமுண்டானதுந் தவிர அதில் திருச்சபைக்கு அலங்காரமான அனேகானேக அர்ச்சியசிஷ்டவர்களும் வேத சாஸ்திரிகளும் விளங்கினார்கள். இவர் நடந்த விதமாய் நாமும் நடந்து இப்பிரபஞ்ச காரியங்களையும் நம்மையுந் தானே பரித்தியாகஞ் செய்துவிடுவோமானால் தேவஇஷ்டப்பிரசாதத்தின் ஏவுதலைச் சரியாய் அனுசரிக்கவும் ஆண்டவருடைய முந்திரிகைத் தோட்டத்தில் உழைத்துப் பலன்தரவும் தகுதியாவோமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இது விஷயத்தில் எப்படி நடந்தோமென்றும், மனத் தாராளமாய்ச் சகலத்தையுந் துறந்து விட்டபின் திரும்பவும் அதில் ஏதாவது தேடிக் கைப்பற்றவில்லையோவென்றும் பார்க்கக்கடவோம்.

மனப்பற்றுதல். நாம் உலகத்துக்கும் நமக்கும் அதிகமதிகமாய் மரித்தவர்களாகும்படி ஆசித்து, இதற்கு வேண்டிய தேவ அனுக்கிரகத்தைக் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. நம்மைப் பின்பற்ற மனதுள்ளவன், தன்னைத் தானே பரித்தியாகம் பண்ணக்கடவான் என்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றின வாக்கியத்தை அடிக்கடி நினைத்துக்கொள்வோமாக.

௨-ம் பிரிவு.

அர்ச். சாமிநாதர் தபசு ஒறுத்தலுக்கு மாதிரிகையாய் இருக்கிறார்.

தியானம். வேதபோதகர் உலக சம்பத்தையும் பெருமை சலாக்கியத்தையும் மாத்திரம் வெறுத்து விடுவது போதாது. அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லியிருக்கிறதுபோல அவர்கள் இயேசுநாதரு

டைய காயங்களின் அடையாளங்களைத் தங்கள் மேனியில் து, அவருடைய தவ ஒறுத்தல் தங்கள் சபையில் உறுத்துமபடி செய்யவும்வேண்டியது. (கலாத். சு., உ. கொ. ச.) அர்ச். சாமிநாதர் இதைக் கண்டுபிடித்ததினால், தமது வேலை பிரயாசையினிமித்தம் வந்த சொல்லிமுடியாத களைப்புத் தவிப்பைப் பாராமல் அருந் தவஞ் செய்துவந்தார். தாம் ஒருபோதும் மாமிசஞ் சாப்பிடாதிருந்தது மன்றித் தமது சபையாரும் அப்படியிருக்கும்படி திட்டஞ்செய்தார். எறத்தாழ எப்போதும் ஒருசந்தி பிடிப்பார். தபசு நாட்களில் முக்கால்வாசிக்காலம் அவர் போசித்தது அப்பமுந் தண்ணீருந்தான். கட்டாந்தரையிலே படுத்துக்கொள்வார். இராக்காலத்தை அடிக்கடி செபத்தியானத்தில் செலவழிப்பார். தபசாக முள்ளொட்டியாணத்தைச் சரீரத்தில் கட்டியிருப்பார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ இம்மாத்திரங் கடின தபசு செய்ய முடியாதென்றாலும் உன் சரீரத் துராசாபாசங்களையாவது ஓயாமல் அடக்கிக் கீழ்ப்படுத்தி வரலாம். உன் ஆத்தும குருவின் ஆலோசனைப்படி சில தபசுமுயற்சிகளைச் செய்து வரலாம். மெய் வாய் கண் முதலிய ஐம்புலன்களையும் எப்போதும் ஒறுக்கலாம். துறவறத்தின் சட்டதிட்டங்களையெல்லாம் அனுபிசகாத பிரமாணிக்கத்தோடு காத்து இவ்விதமாய் உனக்கே வதுவந்தஞ்செய்து இடைவிடாத தபசு பண்ணிக்கொண்டு வரலாம். இப்படி நடந்துவந்தாயோ? இதில் உனக்குத் தைரிய உறுதி உண்டாகும்படி தபசு பண்ணுவதால் மரண வேளையில் வரும் மகிழ்ச்சியையும் பண்ணாதிருப்பதால் வருந் துயர கஸ்தியையும் யோசித்துக்கொள்.

மனப்பற்றுதல். அர்ச். சாமிநாதர் உனக்குத் தவ ஒறுத்தலின்மேல் பற்றுதலுள்ள மனதை அடைந்தருளவேணுமென்று மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. ஒறுத்தலின்பேரில் அடிக்கடி தனி ஆத்தும சோதனைசெய்.

௩-ம் பிரிவு.

அர்ச். சாமிநாதர் சாந்தகுணத்துக்கும் ஞானவேகத்துக்கும் பத்திக்கும் மாதிரிகையாயிருந்தார்.

தியானம். இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் தமதுமட்டில் பாத்திரங் கண்டிப்புள்ளவராய் இருந்தாரேயல்லாமல் பிறர்மட்டில்சாந்தந் தயாளம் இரக்கம் நிறைந்தவராய் இருந்தார். விசேஷமாய் அந்நாளிலிருந்த அல்பிஜென்ஸர் என்னும் பதிதமதத்துக்குள் மயங்கி விழுந்தவர்கள்மட்டில் வெகு தயவைக் காண்பிப்பார். இவர்கள் மதவெறிகொண்ட நிஷ்டூரராய்க் குடிகளின் குச்சுகளைக் கொளுத்தி எல்லாத்தையும் நிர்த்தூளியாக்கிவந்தார்கள். இவங்களை அடக்குவதற்குப் படைஎடுத்துப் போய் என்னபிரயாசப்பட்டதாலுங் கூடாமற் போய்விட்டது. இவர்களைக் கீழ்ப்படுத்திச் செயங்கொள்ளும் மகிமையைச் சர்வேசுரன் அர்ச். சாமிநாதருக்குக் கொடுக்கச் சித்தமானார். எப்படியெனில் இந்த மகாத்துமா தமது சாதுகுண இன்பத்தினாலும் பத்தி வேகத்தினாலும் பிரஸ்தாபமான புதுமைகளினாலும் அந்தத் துஷ்டப் பதிதரைச் சத்திய நெறியில் கொண்டுவந்து சேர்த்தார். மரித்த மூன்று பேரை உயிரோடெழுப்பினார். இவ்வளவு நன்மை செய்வதற்கு வேண்டிய பெலனெல்லாம் செபம், ஒருசந்தி, அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுடைய மன்றாட்டு, விசேஷமாய்ப் பரலோக இராக்கினியின்மேல் பத்தி முதலிய சுபாவத்துக்கு மேற்பட்ட உபாயங்களினால் அடைந்துவருவார். அந்த ஆண்டவளையும் அவள் வழியாய் அவளுடைய திருக்குமாரனையுந் தக்க பிரகாரமாய் வணங்கும்படி சுளுவும் பிரயோசனமுமுள்ள வழியாகிய செபமாலை செபிக்கும் வகையை இந்தப் பரம தாயிடத்திலேயே கற்றுக்கொண்டார். இவர்பட்ட பிரயாசத்தினாலே திருச்செபமாலைப் பத்தி உலகம் எங்கும் பரம்பினது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ துவக்குங் காரியங்களிலும் உன் சுகிர்த கிரியைகளிலுந் தேவ ஆசீர்வாதம் வரவேணுமானால் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் எடுத்த உபாயங்களை நீயும் எடுக்கக்கடவாய். அப்போது உனக்கு எல்லாங் கைகூடிவரும்.

சம்பாஷணை. அர்ச். சாமிநாதரோடே சம்பாஷணை செய்.

௫-ம் தேதி.

கடுகுமணி, புளித்த மா, புதையல் இவைகளின் உவமை.

ஆயத்தச் செபம். இயேசுநாதசுவாமி சொன்ன புத்தி மதிகளைக்கேட்டவர்களுக்குள்ளே நீயும்இருக்கிறதாக நினைத்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இந்த உவமையின் கருத்தை நன்றாய் உணரவும் அதினால் அதிக நல்லவனாகவும் வரங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

கடுகுமணியின் உவமை.

தியானம். நமக்குப் படிப்பினையாகவும் உறுதி திடனாகவும் நமது திவ்விய ஆசாரியர் சொல்லத் திருவுளமான மூன்று உவமைகளை யோசித்துப் பார்க்கக்கடவோம். அவைகளில் முதலாவதான கடுகுமணியின் உவமை ஏதென்றால் பரலோக இராச்சியமானது ஒரு மனிதன் தனது நிலத்தில் விதைத்த கடுகுமணிக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. அது சகல விதைகளிலும் மகா சிறிதாயினும் வளர்ந்தபின் சகல செடிகளிலும் பெரிதாகி ஆகாயத்தின் பட்சிகள் அதின் நிழலில் வந்து இளைப்பாறத்தக்க அனேக பெருங் கிளைகள் விடுகிறது என்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார். (மத். ௧௩.) இந்த உவமையைக்கொண்டு திருச்சபையின் அற்புதமான வர்த்திப்பை ஆண்டவர் ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கிறாரென்று சொல்லவேணும். ஆண்டவர் இவ்வுலகத்தில் இருந்தபோதும், இஸ்பிரீத்துசாந்துவாகிய சர்வேசுரன் அப்போஸ்தலர்கள்மேல் இறங்கினபோதுந் திருச்சபை எவ்வளவோ சிறிதாயிருந்தது. கண்ணுக்குத் தெரியாத ஓர் சிறு வித்துக்கு ஒப்பாயிருந்ததல்லோ? ஆனால் இந்த விதை தேவப்பிரசாதத்தின் பனியினாலேயும், அப்போஸ்தலருடைய வாக்கின் ஞான உஷ்ணத்தினாலேயும், வேதசாட்சிகள் சிந்தின இரத்தத்தினாலேயும், வேதபோதகர்கள் விட்ட வேர்வையினாலேயும் பிரமாண்டமான மரமாகி உலகத்தை முழுதுந் தனது நிழலால் மூடுகின்றது. என்ன சுகமான நிழல்! இந்த நிழலுக்குள் ஆகாயப் பறவைகளால் குறிக்கப்பட்ட பூலோக இராசாக்களும், கல்வி கலைக்கியானப் பிரபுகளும் உலகங் கொடுக்கமாட்டாத மனச்சமாதானத்தையும் பாக்கியத்தையுந் தேடிவருகிறார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ உட்பட்டிருக்கிற சந்நியாச சபை இந்தக் கடுகு விதைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறதல்லவோ? இதிலே பரலோகத்துக்குவேண்டிய புண்ணியங்களைச் சம்பாதித்து உனது நாட்களை சாவதானமாய்ப் போக்கிறாயல்லோ? இந்தச்

சபை உண்டானபோது எவ்வளவு சிறிதாயிருந்தது! இதற்கு முதல் அஸ்திவாரம் போட்டவர்களுடைய பிரயாசத்தினாலுஞ் சுகிர்த நடக்கையினாலும் இது எவ்வளவோ விஸ்தாரமாய்ப் பரம்பி உறுதி திடங்கொண்டிருக்கிறது! ஆகையால் இந்தச் சபையின் அவயவங்களாகிற மற்றச் சகோதரரோடே நீயும் உன் கருத்தினால் ஏகோபித்து உன் முன்னோர் ஸ்தாபித்த ஞான ஏற்பாடுகள் சிறந்து விளங்கும்படி செய்வது உன் கடமையாமே. சபை ஏற்பாடுகளையும் ஒழுங்கு முறைமைகளையும் நுணுநுறுக்கமாய் அனுசரித்துச் செபத்தியானத்தினாலும் நன்மாதிரிகையினாலும் இதற்கு ஒவ்வொருவரும் பிரயாசப்படக்கடவார்கள். இதை யோசித்துப்பார்த்தாயோ?

மனப்பற்றுதல். ஆச்சரியம், சந்தோஷம், நன்றியறிதல், பெருந்தன்மையான ஆசை இவை முதலான பற்றுதல்களை மனதில் எழுப்பிக்கொள்.

பிரதிக்கினை. நீ உட்பட்டிருக்கிற சபைக்கும் நீ வசிக்கிற மடத்துக்கும் அடுத்த சகல நன்மைகளின்பேரிலும் பற்றுதலுள்ளவனாய் அவைகளுக்காகச் சர்வேசுரனையுந் தேவமாதாவையுங் காவலான சம்மனசுக்களையும் மன்றாடிவருவாயாக.

௨-ம் பிரிவு.

புளித்தமாவின் உவமை.

தியானம். பரலோக இராச்சியமானது மூன்று படி மாவு முழுதும் புளிப்பேறும்படி (அதாவது அப்பத்துக்குத் தகுதியாகும்படி) அதற்குள் ஓர் ஸ்திரீ திணித்துவைத்த புளித்த மாவுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. (மத். ௧௩.) தேவநற்கருணையில் நாம் உட்கொள்ளுகிற இயேசுநாதருடைய விலைமதியாத திருச்சரீரத்துக்கு இந்த உவமையை ஒப்பிடலாம். பரம இரகசியமான இந்தப் புளித்தமாவானது நம்மை முழுதும் ஊடுருவி நமது துர்ப்பலத்துக்கு மேலாக நம்மை உயர்த்தி நமது ஆத்துமத்தின் மூன்று புலன்களுக்குஞ் சுபாவத்துக்கு மேற்பட்ட சத்துவத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறது, கடைசியாய் இதினாலே வாக்குக்கெட்டாதவிதமாய் நாம் இயேசுநாதரிடத்தில் மறு ரூபமாகிறோம். இதைப்பற்றித்தான் என் சரீரத்தைப் போசிக்கிறவன் எனக்குள்ளே வாசம் பண்ணுகிறான், நானும் அவ

னுக்குள்ளே வாசம் பண்ணுகிறேனென்று திவ்விய இரட்சகர் தி
ருவாய் மலர்ந்தருளிச்செய்தார். (அரு. ௬.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவநற்கருணையா
கிய இந்தப் பரம மாவை வாங்குகிறதற்கு வெகு சாக்கிரதையோ
டு ஆயத்தம் பண்ணக்கடவோம். இப்படிச் செய்தால் இந்தத் தி
வ்விய நற்கருணை நம்முடைய ஆத்துமத்திலே எவ்வளவோ அற்பு
தங்களைச் செய்யும், சுபாவத்துக்கு மேற்பட்ட வல்லமையை நமக்
குத் தரும், நம்மை வெல்லப்படாத வீரராக்கும். நாம் சர்வேசுர
னுடைய இருதயத்துக்கு உகந்தவர்களாகச் செய்யும், அதாவது
நாம் மெய்யாகவே ஞானிகளும் பரலோக மனுஷரும் ஆகச்செய்
யும்.

மனப்பற்றுதல். தேவநற்கருணை வாங்குகையில் நம்மிடத்தில்
தோன்றின அசட்டைத்தனத்தைப்பற்றித் துயரப்பட்டு பொறுத்
தலைக் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. பத்தியோடும் வெகு பலனோடும் தேவநற்கரு
ணை வாங்குகிறதற்கு இந்தப் புஸ்தகத்தின் கடைசியில் காணபித்
திருக்கும் உபாயங்களையாவது நீ முன்னே கையாடி வந்த வழி
பாடுகளையாவது புதிதாய்த் துவக்குகிறதுபோல வெகு அக்கறை
யாய் அனுசரித்து வருவாயாக.

௩-ம் பிரிவு.

புதையலின் உவமை.

தியானம். பரலோக இராச்சியமானது ஓர் நிலத்தில் புதைத்
திருக்கிற புதையலுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. அதைக்கண்ட[illegible]
தன் அதை மூடி வைத்துவிட்டு, அடைந்த சந்தோஷத்தினிமித்த
ம் போய்த் தனக்குள்ள யாவற்றையும் விற்று அந்நிலத்தை வாங்
கிக்கொள்ளுகிறான். (மத். ௰௩.) இந்த உவமையால் குறிக்கப்ப
ட்டிருக்கிறதென்னவென்று சந்நியாசிக்குச் சொல்லவேண்டியதில்
லை. ஏனெனில் அது துறவற அந்தஸ்தில் மறைந்து உலகத்தார் க
ண்ணுக்கு மூடப்பட்டிருக்கிற சாங்கோபாங்க மார்க்கந்தானென்று
அவன் கண்டுகொள்ளுகிறதுமன்றி விலைமதியாத இந்தத் திரவியத்
தைச் சுபாவத்துக்கு மேற்பட்ட ஒளியினாலே கண்டெடுத்து அதை
மதிக்கத் தான் பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறதாகவும் உணருகிறான்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சந்நியாச வார்த்
தைப்பாடு கொடுத்துத் துறவறமாகிய இந்தப் புதையலைக் கண்டு
அடைந்த உனக்கு நிலைவர சுதந்தரமாக்கிக்கொண்டபோது, உன்
உள்ளத்தைப் பூரித்திருந்த ஆனந்த சந்தோஷத்தை நினைத்துக்
கொள். இந்த நினைவானது உனக்குப் பலமுறை வெகு பிரயோ
சனமுள்ளதாய் இருக்கும். விசேஷமாய் உன்னுடைய பரிசுத்த
அந்தஸ்துக்கு விரோதமாய்த் தந்திரங்கள் வரும்போதும், உனக்கு
நியமிக்கப்பட்ட வேலை அலுவல் பிடிக்காமல் மனம் பிறளும்
போதும், இந்த நினைவு உனக்கு வெகு ஆறுதலாய் இருக்கும்.

சம்பாஷணை. இந்த மாதத்தில் உனக்குப் பாதுகாவலான
அர்ச்சியசிஷ்டவரோடாவது உன் காவல் சம்மனசானவரோடா
வது சம்பாஷணைசெய்.

௭-ம் தேதி.

முத்து, வலை, குடும்பத்து எசமான் இவர்களின் உவமை.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி பிரசங்கிக்கிறதாகவு
ம், சனங்கள் மகா கவனமாய் அவருக்குக் காது கொடுக்கிறதாகவு
ம் ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். கீழ்ப்படிதலுள்ள மனமும் இருதயமும்
உனக்குத் தரவேணுமென்று மன்றாடு.

முதல் பிரிவு.

விலையேறப்பெற்ற முத்தின் உவமை.

தியானம். பரலோக இராச்சியமானது நல்ல முத்துக்களைத்
தேடுகிற வர்த்தகனுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. அவன் விலையே
றப்பெற்ற ஓர் முத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் போய்த் தன்னிடத்
திலுள்ளதெல்லாம் விற்று அதை வாங்கிக்கொள்ளுகிறான் என்று
இயேசுநாதசுவாமி அருளிச்செய்தார். (மத். ௰௩.) நம்முடைய ஆ
த்துமத்தை அலங்கரிக்கத் தரும் புண்ணியங்களைத்தான் திவ்விய
இரட்சகர் முத்துக்களென்று சொல்லுகிறார். இவைகளெல்லாம்
விலையேறப் பெற்றதாமே. பத்தரைமாற்றுப் பசும் பொன்னிலு
ம், சுத்தக்கட்டி வெள்ளியிலும் இவைகள் விலையுயர்ந்ததாமே.

ஆயினுஞ் சகல புண்ணியங்களிலும் நிகரற்ற மேன்மை பொருந்தியது தேவசிநேகமாம். இதைத்தான் புண்ணியங்களுக்கெல்லாம் இராஜ புண்ணியமென்றும், தேவ சம்பந்தமான மூன்று புண்ணியங்களுக்குள் முக்கியமானதென்றுஞ் சொல்லவேண்டியது. பரலோக இராச்சியமே இதற்குச் சம்பாவனை. ஆகையால் நம்மிடத்திலிருக்குந் தேவசிநேகத்துக்கு அளவாகப் பரலோகத்தில் மகிமையும் பாக்கியமும் அடைவோமென்று அறியக்கடவோம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. விலைமதியாத முத்தாகிய தேவசிநேகத்தை நாம் தேடி அலையவேண்டியதில்லை. ஞானஸ்நானத்தின் வழியாய் அது தானாக நமது உள்ளத்தில் வந்து இறங்கியிருக்கிறது. ஆனால் நாம் அதைப் போக்கடிக்கக்கூடும். இந்தத் தேவ சிநேகத்தையும் இத்தோடு மோக்ஷ பாக்கியத்தையும் எல்லாத்துக்குமுந்தி இழந்துபோன பசாசு நம்மிடத்திலிருந்து இதைப் பறிப்பேனென்று சபதங் கூறியிருக்கிறது. மூர்க்கமும் காய்மகாரமும் பொங்கி நம்மை மோசப்படுத்துகிறதற்காகப் புதிது புதிதான தந்திரங்களையெல்லாம் நமது உள்ளத்தில் ஓயாமல் மூட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படியிருக்க நம்மை நாம் சுத்தமாய் நம்பாமல், எவ்வளவோ முன் பின் பார்த்து நடக்கவேண்டியிருக்கிறது! நாம் இப்படி நடக்கிறோமோ? அன்றியும் இந்த முத்தை நாம் இன்னும் அதிக பளபளப்பாக்கலாம்; அதாவது நமது தேவசிநேகம் நாளுக்கு நாள் அதிகமதிகமாய்க் கொழுந்துவிட்டு எரியப் பண்ணலாம். இதற்கு வேண்டிய வழிபாடுகளும் நமக்கு குறைச்சலில்லை. அவைகளை நாம் அறிந்திருந்தும் எப்படி அவைகளை உதவிக்கொள்ளுகிறோம்?

மனப்பற்றுதல். இந்தத் தேவ சிநேகத்தை நமது உள்ளத்தில் பத்திரப்படுத்துகிறதற்காகவே நாம் சந்நியாசத்தில் பிரவேசித்தோமானதால் ஆண்டவரிடத்தில் சந்தோஷிப்போமாக.

பிரதிக்கினை. இந்தப் புண்ணியம் நம்மிடத்தில் ஓங்கி வளரும்படி வருந்தக்கடவோம்.

௨-ம் பிரிவு.

கடலில் வீசின வலையின் உவமை.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி வேறொரு உவமையையுந் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். அதாவது பரலோக இராச்சியமானது க

டலில் வீசப்பட்டு எவ்வகை மச்சங்களையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு வரும் பெரும் வலைக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. அது நிறைந்தபின் வலை பிடிக்கிறவர்கள் அதை வெளியில் இழுத்துக் கரையில் உட்கார்ந்து நல்லவைகளைத் தெரிந்தெடுத்துப் பாத்திரங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஆகாதவைகளை புறம்பே எறிந்து விட்டார்கள். உலக முடிவிலே இப்படியே நடக்கும். தேவதூதர் புறப்பட்டு நீதிமான்கள் நடுவினின்று தீயோரைப் பிரித்து அக்கினிச் சூளையில் அவர்களைப் போடுவார்கள். (மத். ௧௩-௪). இந்த வலையானது திருச்சபைக்கு உருவக அடையாளமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில் திருச்சபையானது உலகமெங்கும் விரிந்து பரவி நீதிமான்களையும், அக்கிரமிகளையும், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களையும், தள்ளுண்டவர்களையுந் தன் மடியில் ஏந்தி அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ உட்பட்டிருக்கிற சந்நியாசசபையும் இந்தப் பெரும் வலைக்கு ஒப்பாயிருக்கலாம். இதில் நெடுகிலும் அனேகர் சேர்ந்து பெருங் கூட்டமாயிருந்தாலும் அவர்களெல்லோரும் நல்லவர்களோ, துறவற வார்த்தைப்பாட்டினிமித்தந் தங்கள்மேல் சுமத்திக்கொண்ட கண்டிப்பான கடமைகளைத் திட்டமாய்ச் செலுத்துகிறவர்களோ? ஐயோ! இவர்களுக்குள்ளே அயோக்கியரும் ஆசாரக்கள்ளரும் உண்டோ? இல்லையென்று நம்புகிறோம். ஆனால் யாராகிலும் இருந்தால், அவலமாய்ச் சாகும் பாவிகளைப்போல இவர்களையும் பிரித்து எடுத்துக் காட்டுகிறதற்கு ஓர் நாள் வரும். அப்போது அவர்களுக்கு உண்டாகும் வெட்கமுந் தீராத அவநம்பிக்கையும் எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும்! ஆகிலும் உன் அதிகாரத்துக்கு உட்படாதவர்களை அவமதிக்காதபடி எச்சரிக்கையாயிரு. யாராயிருந்தாலும் அவர்கள்மேல் பழிபோடாதே. இதினாலே நீ கனத்த மோசத்துக்குள்ளாகிறதுமல்லாமல் பிறசிநேகத்துக்குப் பொருந்தாத பாரிக் குற்றங்களிலேயும் விழுவாய். நமது இருதய இரகசியங்களும் நமது கிரியைகளின் பேறு பலனுஞ் சர்வேசுரன் ஒருவருக்கே தெரியும். ஆகையால் புறத்தியான்மேல் தீர்மானஞ் செய்வதற்கு நீ யாரென்று அர்ச். யாகப்பர் வசனித்திருக்கிறார். (அதி. ௪.)

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவரே, இரட்சணியத்துக்கடுத்த தே

வ பயத்தினால் என்னை ஊடுருவித் தற்காத்தருளும், என்னை உ[illegible] கருணைக் கண்ணால் விசேஷ விதமாய் நோக்கியருளும். (சங். [illegible].)

பிரதிக்கினை. உன் உள்ளத்தின் அந்தஸ்தின்பேரிலும் நீ நடக்கும் வகையின்பேரிலும் ஆண்டவர் இப்போது என்ன தீர்ப்பிடுவாரென்று அடிக்கடி உன்னை வினவிக்கொள்.

௩-ம் பிரிவு.

குடும்பத்து எசமான் உவமை.

தியானம். இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலர்களை நோக்கி இவையெல்லாங் கண்டு பிடித்தீர்களோவென்று கேட்க, அவர்கள் ஆமென்று மறுமொழி சொன்னார்கள். அப்போது இயேசுநாதசுவாமி அவர்களுக்குத் தாம் தந்த ஞானப்பிரகாசமாகிய பொக்கிஷத்தைக் கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்யவேணுமென்று அறியும்படி வேறொரு உவமையைச் சொல்லத் திருவுளமானார்; அதாவது பரலோக இராச்சியத்துக்கு அடுத்தவைகளிலே தேர்ந்த வேதபாரகனெவனுந் தன் பண்டகசாலையிலே நின்று புதியவைகளையும் பழையவைகளையும் எடுத்துப் பரிமாறுகிற வீட்டெசமானுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான் என்று திருவுளம்பற்றினார். (மத். ௰௩.) அந்த எசமான் தன் பிள்ளைகளின் அவசரத்துக்குத்தக்கது அவைகளைப் பகிர்ந்து கொடுப்பானல்லோ?

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாநாவித சனங்களுக்குப் புத்திமதி சொல்லுகிறவர்களும் படித்துக்கொடுக்கிறவர்களும் ஒரே காரியத்தை ஒரே மாதிரிகையாய்ச் சலிப்புக்கு இடமில்லாமல் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லத்தகாதென்று அறியக்கடவீர்கள். ஆகையால் நவமான கலைக்கியானங்களைச் சம்பாதிக்கும்படி விடாமல் படிக்கத் தலைப்படுவார்களாக. இவ்வண்ணந் தலைப்பட்டால் அதிக இசைவாகவும், இன்பமாகவும், இயல்பிலேமாறாத சத்தியங்களை முதலாய் விசித்திரமாய் எடுத்துக்காட்டத் திறமை அடைவார்கள். இதுவுமன்றி இவர்கள் சிறுவரை நடப்பிக்க நியமிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்குள் ரோசத்தை மூட்டி வளர்க்க ஏற்ற உபாயங்களையெல்லாம் புதிது புதிதாய்க் கண்டுபிடிப்பார்கள். நீ இப்படிச் செய்கிறாயோ? அதில் உனக்கு உள்ள ஊக்க நிலைமையென்ன? வரும் ஆக்கப் பெருக்கமென்ன?

சம்பாஷணை. இன்றையத்தினம் நமது ஆண்டவர் தபோரென்ற மலையில் மறுரூபமான காட்சியைத் திருச்சபை உற்சவமாகக் கொண்டாடுகிறது. இந்த மகிமைப் பிரதாப தோற்றத்தைக் காணப் பேறுபெற்ற அர்ச். இராயப்பர், யாகப்பர், அருளப்பரோடு சம்பாஷணைசெய்.

௮-ம் தேதி.

இயேசுநாதருடைய சென்ம நாட்டார் [illegible] அவர்மேல் ஆச்சரியப்பட்டுப் பின்னும் அவரை இகழ்ந்து உபத்திரவப்படுத்தினது.

ஆயத்தச் சிந்தனை. நசரேத்தூரிலிருந்த செபக்கூடத்தில் திவ்விய கர்த்தர் தமது ஊராருக்குப் பிரசங்கிக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இங்கே சொல்லப்படும் நல்ல போதனையால் மிகுந்த பலனடைய வரப்பிரசாதங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

நசரேத்தூரார் இயேசுநாதரைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்.

தியானம். இதற்கு முந்தின தியானங்களில் சொல்லியிருக்கிற உவமைகளை இயேசுநாதர் வெளிப்படுத்தினபிறகு, சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதுபோல தமது சென்ம ஊராகிய நசரேத்துக்குத் தமது சீஷர்களோடுகூட வந்தார். ஓய்வுநாள் வந்தபோது அவர் தமது வழக்கப்படியே செபக்கூடத்தில் பிரவேசித்து வாசிக்க எழுந்தபோது இசையாஸ் ஆகமம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அதைத் திறந்த மாத்திரத்தில் தமக்கு எதிர்ப்பட்ட வாக்கியத்தை வாசித்து வியாக்கியானம் பண்ணினார். அப்பொழுது சகலருடைய கண்களும் அவரை நோக்கியிருந்ததுமன்றி அவர் திருவாய்மலர்ந்து சொன்ன அமிர்தவசனங்களையுங் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து, அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டதாவது: இவருக்கு இந்த அறிவுங் கல்வியும் எங்கேயிருந்து வந்தது? இவரிடத்தில் விளங்கும் ஞானம் எப்போக்கொத்தது! இவர் செய்யும்

இப்பேர்ப்பட்ட பெரிய புதுமைகள் இவரால் செய்யப்படுவது எப்படியென்றார்கள். (லூக். ௪., மாற். ௬., மத். ௰௩.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதசுவாமி நசரேத்தூரினின்று புறப்பட்டு ஏறக்தாழ இரண்டு வருஷத்துக்குப்பின் கொஞ்ச நாள் அங்கே தங்கியிருக்க வந்த காரணமென்னை? தமது ஊரார் உறவினர் நடுவில் இன்பமாய் இளைப்பாறவோ அல்லது அவர்கள் தம்மை வாழ்த்தி மங்களம் பாடவேணுமென்றோ? அல்ல; [illegible] அடையாளமாகவும், அவர்களுக்கு நன்மை செய்து அவர்களை [illegible]ர்ச்சிக்கவும் வந்தாரொழிய மற்றப்படியல்ல. ஆகையால் உன் [illegible] பெற்றோர் ஊரார்பேரிலே விசேஷ பட்சம் வைக்கவும், அவர்களுக்குப் புத்தி பிரசங்கஞ் சொல்லவுங் கூடாதென்று ஓர் சட்டமும் விலக்குகிறதில்லை. ஆனால் இதிலே சந்நியாசிக்கு யோக்கியமான முகாந்திரம் விளங்கவேணும். அதேதென்றால் அவர்களுக்கு நன்மாதிரிகையும், சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திரமும், அவர்கள் ஆத்துமத்துக்குப் பிரயோசனமும் உண்டாகும்படி போகலாமேயல்லாமல், தன் மனப்பிரீதிக்காகவும் வீண் சலாக்கியத்துக்காகவும் போகக்கூடாது. இது காரியத்தில் உன்னுடைய நோக்கம் எப்படி, புத்தியின்போக்கு எப்படி, நடக்கை எப்படி?

மனப்பற்றுதல். என் திவ்விய இயேசுவே நான் எப்போ[illegible]ம், எல்லாத்திலும் உமது அதிமிக்க மகிமையையும், என் ஆ[illegible]தும இரட்சணியத்தையுந் தேடும்படி எனக்குப் படிப்பித்தருள[illegible]சுவாமி.

பிரதிக்கினை. சர்வேசுரனிடத்திலும், சர்வேசுர[illegible]ப்பற்றியும், அவருக்கு ஏற்ற விதமாகவுந் தன் ஊரையும் உற்[illegible]றாரையுஞ் சினேகிக்கிறது.

௨-ம் பிரிவு.

நசரேத்தூரார் இயேசுநாதசுவாமியை இகழுகிறார்கள்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமிமேல் நசரேத்தூரார் முந்திக்கொண்டிருந்த நல்ல எண்ணங்கள் கெட்டுக் காய்மகாரமாய் மாறிப்போனது. அவர் பெருங் கீர்த்தியும் அடைகிறது தங்களுக்கு ஏதோ பெருங் குறையென்று எண்ணினார்கள் ஆகையால் அவர்கள் காய்மகாரத்தால் அவரை நிந்திக்கவும், நிந்[illegible]

படுத்தவும், ஆவலாதிப்படுத்தி அவர்மேல் அவிசுவாசங் கொள்ளவுந் தலைப்பட்டார்கள். இதினால் அவர்கள் சொன்னதாவது: இவன் தச்சனாகிய சூசையின் மகனல்லவோ? இவன் தாய் மரியாளல்லவோ? இவன் யாகப்பன், யூதா, சீமோன் என்பவர்களுடைய சகோதரனல்லோ? இப்படியிருக்க இவனுக்கு இவையெல்லாம் எங்கேயிருந்து வந்ததென்று அலதூறு சொன்னார்கள். (மத். ௰௩., மாற். ௬., லூக். ௪.) இசராயேல் சனத்தின் போதகர் எ[illegible] அவர் தாமே தமக்குப் பேர் வைத்துக்கொண்[illegible] இவர் கோத்திரம் இளப்பமானதினாலே இவர் பேச்[illegible]கேட்கவேண்டியதில்லை என்றாற் போலவும் அகந்தை காட்[illegible]னார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோ[illegible]க்கத்தக்கது. காய்மகாரத்தின் குறைநுணக்களையும் அதினால் [illegible]ளையுங் கொடிய தின்மைகளையுங் கண்டுகொள்ளக்கடவோம். காய்மகாரியானவன் தன்னை விட வேறே யாராவது ப[illegible]லும் புண்ணியத்திலும் உயர்ந்து, எடுத்த காரியஞ் செயித்து[illegible] செல்வாக்குள்ளவனாய் இருந்தால், அவனை எரிச்சலின்றிப் பார்[illegible]மாட்டான். மேலும் அப்பேர்க்கொத்த புதுசமர்த்தன் சாதியிலாவது வயதிலாவது தனக்குத் தாழ்ந்தவனாயிருந்தால் அப்போது எரிச்சல் அதிகமாய்ப் பொங்கும். அவனிடத்தில் உண்டான குற்றங் குறை மெய்யானாலும் பொய்யானாலும் அ[illegible]தைத் தந்திரமாய் ஏற்றி வளர்த்திக்காட்டுவான். அவன் செய்கிற நன்மையிலுமுதலாய்க் குற்றம் பிடிக்கிறதுமல்லாமல் அவனை யாராவது புகழ்ந்தால், அது அநியாயம் என்பான். இந்த அவ[illegible]சனமுள்ள காய்மகாரம் நசரேத்தூராரிடத்தில் நிறைந்திருந்ததைக் கண்டு அருவருக்கிறோமல்லோ. ஆனால் நாமும் நமது இருதயத்தின் அடிமட்டும் இறங்கி நமது நடக்கையை வஞ்சகமின்றி விசாரித்தோமானால் ஒருவேளை அதை நம்மிடத்திலுங் கண்டு காணவும், அதின் தீங்குகளுக்கு அஞ்சி நடுங்கவும் இடமுண்டாயிருக்குமாக்கும்.

மனப்பற்றுதல். காய்மகாரத்தின் மாய்கைகளினின்று ஆண்டவர் நம்மைக் காப்பாற்றவேணுமென்று ஆசையோடு கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. காய்மகாரத்தின் ஆரம்பமான நினைவுகளுக்கு [illegible]யந்து விலகுவோமாக.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமியை நசரேத்தூரார் உபத்திரவப் படுத்துகிறார்கள்.

தியானம். நசரேத்தூரார் தாங்கள் இயேசுநாதசுவாமியை ஓர் சாதாரண மனுஷனென்று எண்ணியிருந்ததினால் அவர் அந்த எண்ணத்தை மாற்றித் தாங்கள் அவரைக் கனமாய் மதிக்கும்படி அனேக அற்புதங்களைச் செய்வாரென்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நினைவின் நிமித்தமே அவர்கள் தமது அற்புதங்களைக் காணச் சுத்த அயோக்கியரென்று அவர்கள் உணரும்படி திவ்விய கர்த்தர் அவர்களை நோக்கிச் சொன்னதாவது: வைத்தியனே உன்னைத்தானே குணமாக்கிக்கொள்ளென்கிற பழமொழியையும், நாங்கள் கேள்விப்பட்டபடி கப்பர்நாவூம் ஊரில் நீ செய்தவைகளுக்கு ஒத்த பெரிதான காரியங்களை உன் சென்மவூராகிய இவ்விடத்திலுஞ் செய் என்பதையுஞ் சந்தேகமில்லாமல் எனக்குச் சொல்லுவீர்கள். ஆனால் எந்தத் தீர்க்கதரிசியுந் தன் சென்மவூரில் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டானென்று நிச்சயமாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். இதைக்கேட்ட அளவில் சபை அடங்கலும் கோபமூண்டவர்களாய் எழுந்து அவரைப் பட்டணத்துக்குப் புறம்பே தள்ளித் தலைகீழாக விழத்தாட்டும்படி தங்கள் பட்டணங் கட்டப்பட்டிருந்த மலை உச்சிமட்டாக அவரை இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். (லூக். ௪.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. துவக்கத்திலேயே ஆசாபாசத்தை அடக்காமல்விட்டால் அது மிதமிஞ்சிப்போய் எவ்வளவு பயங்கரமுள்ளதாகிறதென்று இவ்விடத்தில் காண்கிறாயல்லோ? ஆகையால் மோசத்துக்கு ஏதுவான யாதொரு ஆசாபாசத்தை மூடி வைத்திருக்கிறாயோவென்று உன் உள்ளத்தில் இறங்கிச் சோதித்துப்பார். வைத்தியனே முந்தமுந்த உன்னைத்தானே சொஸ்தமாக்கிக்கொள் என்று திவ்விய கர்த்தர் சொன்ன பழமொழியை அனுசரித்து உன் சத்துவமெல்லாங் கூட்டி ஆபத்தான அந்த ஆசாபாசத்தோடு போராடுவாயாக. சர்வேசுரன் உன் பிரயாசைக்கு உதவியாயிருப்பார்; நீயும் அதைச் செயித்து அடக்கிக் கொள்வாய்.

சம்பாஷணை. உன் காவலான சம்மனசானவரோடே சம்பாஷணை செய்வாயாக.

௮-ம் தேதி.

இயேசுநாதசுவாமி தமது பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களையும் போதிக்க அனுப்பினதின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. கலிலேயாநாட்டின் எவ்விடங்களிலும் பிரசங்கிக்க அவர்களை அனுப்புகிற சமயத்திலே அவர்கள் இயேசுநாதரைச் சூழ்ந்திருந்ததைப் பார்க்கிறதாக நீ ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இயேசுநாதசுவாமி தம்மிடத்திலுள்ள பிறராத்தும இரட்சணிய ஆவலையும் தேவசிநேகத்தையும் உனக்கும் பகிர்ந்தருளும்படி கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலர்களை அனுப்பினதின்பேரில்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி தம்மைப் பிடித்துக் கீழே விழத்தாட்ட விரும்பினவர்களுடைய கைகளைக் கட்டப்பட்டவைகள் போலாக்கி, நசரேத்தை விட்டு அற்புதமாய் வெளியிற் புறப்பட்டுச் சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள சனங்களுக்குப் போதிக்கப்போனார். நாலாபக்கத்திலுமிருந்து திரளான சனங்கள் வருகிறதைக்கண்ட ஆண்டவர் மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப்போல் அவர்கள் இடைந்து வருத்தப்படுகிறதைப்பற்றி மனமிரங்கித் தம்முடைய சீஷர்களைப் பார்த்துச் சொன்னதாவது: வெள்ளாண்மை மிகுதியாயிருக்கிறது; வேலையாட்களோ கொஞ்சம் பேராயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தன் வெள்ளாண்மைக்குத் தேவையான வேலையாட்களை அனுப்ப அதின் எசமானை மன்றாடுங்களென்றார். இவ்விதமாய் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஆத்துமாக்கள்மேல் ஆவலை எழுப்பி அவர்கள் அதை அனுசரிக்கும்படி சித்தமானார். இதற்காக தம்மிடத்தில் வந்து உபதேசங்கேட்கக்கூடாதவர்களுக்கு அவர்கள் போய்ச் சர்வேசுரனுடைய இராச்சியத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி இருவர் இருவராக அவர்களை நாலாதிசைகளிலும் அனுப்புகிறார். (மத். ௧௦.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இவ்விடத்தில் திவ்விய இரட்சகர் தமது அப்போஸ்தலர்களை நடப்பித்த விதத்தைக் குறிப்பாய் பார்த்துக்கொள். இந்த நடபடிக்கையானது சந்நியாச சபைகளை ஏற்படுத்தினவர்களுக்கு ஒரு மேற்சட்டமாயிருந்ததினாலே இது மகா முக்கியமானது. ஆண்டவர் முந்தமுந்த அப்போஸ்தலர்களைத் திடமான புண்ணியங்களில் பழக்கி ஞான வைராக்கியத்தை அவர்களிடத்தில் மூட்டி அப்போஸ்தலத் தொழிலுக்கு அவர்களை [illegible]டியே சீராக்குகிறார். பின்பு தமது நாக்கினாலேயும் மாதிரிகையினாலேயும் அவர்கள் பிறாத்தும இரட்சணிய அலுவலைச் செய்வதெப்படியென்று படிப்பிக்கிறார். இது சந்நியாசத்தின் பரீட்சை அந்தஸ்தைப்போலிருக்கிறது. இதற்குப் பின் இலேசான ப[illegible]கு விசாரணையை அவர்களுக்கு ஒப்புவித்து அவர்களைச் சோடிசோடியாக அனுப்புகிறார். சந்நியாசிகள் துணைவரோடு போகவேணுமென்று விவேகமாய் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒழுங்குக்கு ஆதாரம் இதோ இங்கே காண்கிறோம். சந்தேகங்களில் யோசனையும் பொல்லாப்பில் உதவியுந் தந்து ஒருவர் ஒருவருக்குக் காவல் சம்மனசுபோலிருக்கும்படியாய் அந்த ஒழுங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சுபாவத்துக்கும் பலவீனத்துக்கும் இந்த நடக்கை எவ்வளவு ஏற்றதாயிருக்கிறதென்று அறிந்து மகிழ்கிறாயோ?

மனப்பற்றுதல். அருளும் பிரயோசனமுமான இந்த வகையாய் ஆண்டவர் உன்னைப் புண்ணியத்துக்கும் பிறாத்தும இரட்சணிய வேலைக்கும் பழக்கினதற்காக அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்.

பிரதிக்கினை. உன் நடக்கைக்குச் சாட்சியாக எப்போதும் ஒரு துணைவன் இருக்க ஆசைப்படுவாயாக.

௨-ம் பிரிவு.

அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சொன்ன புத்தியுங் கொடுத்த அதிகாரமும்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி அப்போஸ்தலர்களை அனுப்புகிறதற்குமுந்தி அவர்களுக்குப் பசாசுகளைத் துரத்தச் சர்வ அதிகாரமும் எவ்வித பிணி வியாதிகளையுந் தீர்க்கச் சத்துவமுங் கொடுக்

தார். பிறகு அவர்களை நோக்கிச் சொன்னதாவது: நீங்கள் வழிக்கு ஒன்றுகோலும், பையும், இரண்டு அங்கியும், அப்பமும், பணமுங் கொண்டுபோகவேண்டாம். ஏனெனில் வேலைக்காரன் தன் உணவுக்குப் பாத்திரவானாயிருக்கிறான். நீங்கள் இலவசமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டதை இலவசமாய்க் கொடுங்கள். நீங்கள் எந்தப் பட்டணத்திற்கும் ஊருக்கும் போனாலும், அங்கே உங்களை ஏற்றுக்கொள்ள யோக்கியவான் ஆரென்று விசாரித்து அவன் வீட்டிலே தங்கியிருப்பதேயல்லாமல் அதைவிட்டுப் புறப்படுந்தனையும் வீட்டுக்கு வீடு போகாதேயுங்கள். அங்கே உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் உங்கள் வார்த்தைக்குச் செவிகொடாமலும் இருப்பார்களேயாகில், நீங்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு வெளியே புறப்படுங்கள். புறப்பட்டுப் போகும்போது அவர்களுக்கு விரோதமான அத்தாட்சியாக உங்கள் பாதரட்சையின் தூசியைத் தட்டிப்போடுங்கள் என்றார். (மத். ௰., மாற். ௬, லூக். ௯.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. திவ்விய கர்த்தர் தம்மால் அனுப்பப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்கள் மூலமாய்ப் பிறர் ஈடேற்ற அலுவலில் உத்தியோகமாயிருக்கிற சகலருக்குஞ் சொன்ன புத்திமதிகளால் நமக்குப் பிரயோசனம் உண்டாகும்படி அவைகளைக் கவனமாய் யோசித்துப் பார்ப்போமாக. அவைகள் ஏதெ[illegible]ால் முந்தமுந்த சர்வேசுரன் நமக்குக் கொடுக்குங் கற்பனைகளையும் நமதுமேல் சுமத்துங் கடமைகளையுஞ் செலுத்த வேண்டிய உதவி உபாயங்களைத் தக்க அளவோடு எப்போதுந் தந்தருளுவாரானதால் அவர்மேல் முழுதும் நம்பிக்கையாயிருக்கிறது. ௨-வது. நமது சுய பிரயோசனத்தைத் தேடாமலிருக்கிறது. ௩-வது. சர்வேசுரன் தமது ஊழியரில் சுய நன்மையைச் சற்றுந் தேடாதவர்களுக்கு ஒன்றுங் குறைபட விடமாட்டாரானதால் அவருடைய பராமரிப்புக்கு நம்மை முழுதுங் கையளிக்கிறது. ௪-வது. உலகப்பிரியத்துக்கும் வீண் மகிமைக்குஞ் சார்பானதெல்லாம் மறுத்து நீக்குகிறது. ௫-வது. கடைசியாய் நன்றியறியாமை, மூர்க்கம் முதலிய துஷ்ட குணமுள்ளவர்கள் மட்டில் சாந்தமாயிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் எப்போதைக்கும் ஆக்கினைக்கு ஆளாய்ப்போகிறார்களென்று அறியப்பண்ணுகிறது நல்லது. ஆயினும் அந்த ஆக்கினைகள் அவர்கள் தலைமேல் விழவேணுமென்றாவது, அவர்களைத் தெய்வங்

கேட்கவேணுமென்றுவது சகிக்கப்படாது. ஆண்டவர் சொல்லும் இந்தப் புத்திமதிகளுக்கு நாம் எப்போதும் ஒத்து நடக்கிறோமோ?

மனப்பற்றுதல். நாம் ஆண்டவருக்குப் பிரியப்படும்படி இன்ன புண்ணியங்களைத் தேடவேணுமென்று அவரே நமக்கு அறிவித்தபடியால் அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வோமாக.

பிரதிக்கினை. இந்தப் புண்ணியங்களைச் சம்பாதிக்கவும் நம்மிடத்தில் இலௌகீகநிவிர்த்தியாகவும் பிரயாசப்படக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

அப்போஸ்தலர்கள் அனுகூலமடைந்து திரும்பி வந்ததின்பேரில்.

தியானம். அப்போஸ்தலர்கள் புறப்பட்டு ஊருக்கு ஊர் போய் எங்குஞ் சுற்றித்திரிந்து, சுவிசேஷத்தைப் போதித்து, அநேக பசாசுகளைத் துரத்தி, அநேக வியாதிக்காரருக்குத் தைலத்தைப் பூசி அவர்களைச் சொஸ்தப்படுத்தினார்கள். பின்பு அவர்கள் இயேசுநாதர் அண்டையில் வந்து, தாங்கள் செய்ததும் போதித்ததுமாகிய எல்லாவற்றையும் அவருக்கு அறிவித்தார்கள். அப்போது அவர் அவர்களை நோக்கி வனாந்தரமான ஓரிடத்தில் தனித்திருந்து சற்று இளைப்பாறுங்கள் என்றார். (மாற். ௬., லூக். ௯.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாலாபக்கமுஞ் சுற்றித்திரிந்து புத்தி பிரசங்கம் சொல்லுதல், யாதொரு விசேஷ காரியத்தை நடத்துதல், வியாதிக்காரர்களை விசாரித்தல் இவை முதலிய முகாந்தரங்களைப்பற்றிக் கூடக் குறைய சிலகாலம் மடத்துக்கு வெளியே சஞ்சரிக்கிற சந்நியாசிகளுக்கு உத்தமமான படிப்பினை இயேசுநாதசுவாமி கொடுக்கிறாராமே. இவர்கள் மடத்துக்குத் திரும்பிவருகையில் இரண்டு காரியம் பிரமாணிக்கமாய்ச் செய்யவேண்டியது. அதின் முதலாவது, தாங்கள் செய்ததையும், தங்களுக்கு சம்பவித்ததையும்பற்றி ஒன்றும் விடாமல் சிரேஷ்டருக்குக் கணக்குக் கொடுக்கிறது. இரண்டாவது, இயேசுநாதர் கொடுத்த யோசனைப்படி நடக்கிறது. அதாவது ஏகாந்தம், செபத்தியானம் இவைகளின் வழியாய்த் தங்கள் புலன்களை வசப்படுத்தி ஞான வேகத்தைப் புதிப்பிக்கிறது. இவ்விரண்டு காரியத்

தையும் எந்தப் பிரகாரமாய் நடத்திவந்தாய்?

சம்பாஷணை. நமது திவ்விய குருவும் மாதிரிகையுமான இயேசுநாதரோடு சம்பாஷணை செய்.

௪-ம் தேதி.

இயேசுநாதசுவாமி அப்போஸ்தலர்களுக்கு வரப்போகிற துன்ப துரிதங்களை முன்னறிவித்து அவர்களைத் திடப்படுத்துகிறார்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களுந் தாங்கள் அனுப்பப்பட்ட இடங்களினின்று திரும்பிவந்து இயேசுநாதசுவாமியைச் சூழ்ந்திருக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இயேசுநாதருடைய மெய்யான அப்போஸ்தலருக்குரிய இருதயத்தைக்கேள்.

இயேசுநாதசுவாமி அப்போஸ்தலருக்கு வரப்போகிற துன்ப துரிதங்களை மூன்று வகையாய் அவர்களுக்கு எச்சரித்து அவர்களைத் திடப்படுத்துகிறார்.

முதல் பிரிவு.

இதைக்குறித்து இயேசுநாதருடைய தீர்க்கதரிசனம் முதல்வகை.

தியானம். அப்போஸ்தலர் வேதம் போதிக்கிறதில் செலவழித்த இந்தச் சொற்பக் காலத்துக்குள்ளே தங்களுக்கு யாதொரு எதிரிடையும் உபத்திரவமும் உண்டாகாததினால் எப்போதும் இப்படியே இருக்குமென்று நினைத்திருக்கலாம். இந்தப் பிசகான எண்ணம் பிற்காலத்தில் அவர்களுக்குக் கேடாய் முடியக்கூடுமாகையால் திவ்விய கர்த்தர் அவர்கள் புத்தியினின்று இந்த எண்ணத்தை மாற்றுகிறதற்கு இதுவே ஏற்ற சமயமாயிற்று. இதினிமித்தம் ஆண்டவர் தாம் அவர்களுக்கு இனிமேல் ஒப்படைக்கப்போகிற அலுவல் முழுதும் வேறு விதமாயிருக்குமென்றும், கொடிய ஓநாய்

கள் நடுவில் ஆதரவற்ற ஆட்டுக்குட்டிகளைப்போல அவர்கள் அஞ்ஞானிகள் நடுவில் வசிக்க வேண்டியிருக்குமென்றும் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு அறிவிக்கச் சித்தமானார். இதினாலல்லோ ஓநாய்கள் நடுவில் ஆடுகளைப்போல நான் உங்களை அனுப்புகிறேன் என்றார். (மத். ௰.) ஆ, இதென்ன தோற்றம்! இதைக்கேட்டபோது அப்போஸ்தலர்களுக்கு இனி நேரிடும் அகோர போராட்டத்தின்மேல் எவ்வளவு பயங்கரமான நினைவு வந்திருக்கவேண்டியது!

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. அப்போஸ்தலரும் அவர்களுடைய முந்தின சீஷர்களுந் தங்கள் விசுவாசத்தையுந் திடாரிக்கத்தையுங் காட்டுதற்கு இந்தத் துன்ப துரிதங்களை ஏற்கனவே அறிந்திருந்தது வெகு பிரயோசனமாயிற்று. இதினாலேதான் என்னவந்தாலும் அவர்கள் திகைக்கவுமில்லை; பேதலிக்கவுமில்லை. நாமும் இயேசுநாதருடைய சீஷர்களாயிருக்கிற நிமித்தம் இவ்வுலகத்தில் நானாவித சிலுவைகளாகிற துன்பதுரிதங்களை நமக்கு வரவேண்டிய பாகமென்று நமது உள்ளத்தில் ஸ்திரமாய் எண்ணியிருப்போமானால் நமக்கு நேரிடுந் துன்ப வருத்தங்களில் நாம் கலங்கி மயங்கவும், திகைத்துப் பின்வாங்கவும் மாட்டோம். இதற்கு விரோதமாய் அந்தத் துன்பங்களைவிட இன்னும் அதிக கடின பொல்லாப்புகளும் போராட்டங்களும் நமக்கு நேரிடவில்லையேயென்று ஏங்கித் தவித்திருப்போம். ஏனென்றால் இவைகள் இயேசுநாதருடைய போர் வீரனுக்கு அதிக யோக்கியம். நீ இப்படி மனதில் எண்ணியிருந்ததுண்டோ?

மனப்பற்றுதல். இயேசுநாதருடைய நாமத்தைப்பற்றி எவ்வித துன்பத்தையும் நாம் கனமாய் மதித்துச் சிநேகிக்கும்படி அவரை நோக்கி மன்றாடுவோமாக.

பிரதிக்கினை. நாள்தோறுங் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது அன்றைக்கு அனேக பெருந் துன்ப இடையூறுகள் தனக்கு வருமென்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறது. இப்படியே பக்தியுள்ள ஓர் சிரேஷ்டர் செய்துவந்தார். அவருக்கு என்னென்ன எதிரிடை நேரிட்டாலும், அதெல்லாம் அவர் ரூபிகரித்திருந்ததுக்குக் கீழ்த்தரமாயிருந்ததினால் அவர் எப்போதும் மனமகிழ்ச்சி அடைந்திருந்தார்.

௨-ம் பிரிவு.

ஸ்நாபக அருளப்பர் வேதசாட்சியான உதாரணம் இரண்டாம் வகை.

தியானம். அப்போஸ்தலர்கள் சுற்றித்திரிந்து பிரசங்கம் பண்ணினபோது ஸ்நாபக அருளப்பர் வேதசாட்சியாக மரணமடைந்தார். இவருடைய மரணமானது இனிமேல் அப்போஸ்தலர்களுக்கு என்னென்ன ஆபத்து நேரிடுமென்று இயேசுநாதர் அறிவித்திருந்ததை உறுதிப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாயிற்று. ஆண்டவருக்கு முன்னோடியாகிய இவருடைய வாழ்நாளெல்லாம் அப்போஸ்தல வேலையாயிருந்தது. அவரிடத்திலிருந்த பக்திவைராக்கியத்தைவிட அதிக பரிசுத்தமும் தன்னயம் பாராததுமான பத்திவைராக்கியத்தை எக்காலத்திலுங் கண்டதில்லை. இதெல்லாம் அப்போஸ்தலருக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருந்ததுமல்லாமல் இயேசுநாதசுவாமி அவர்மேல் சொன்ன புகழ்ச்சிகளையுங் கேட்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்க, இதோ, அவர் தமது பத்திவைராக்கியத்தினிமித்தம் பலியாய்ப் போனாரென்று அவர்களுக்குச் செய்திவந்தது. ஏரோது இராசா ஒரு வேசியானவளுடைய பழி ஆசை அடங்க அவரைக் கொலைசெய்தான். திவ்விய குருவும் அவருக்குச் சனுவாக வராததினாலே அவர் ஒன்றரை வருஷங் காவலிலிருந்தபின் தலை வெட்டுண்டு மரித்தார். நீதியைப்பற்றி உபத்திரவப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஏனெனில் மோக்ஷராச்சியம் அவர்களுடையதாய் இருக்கிறதென்பதை இந்த உதாரணத்தினாலே அப்போஸ்தலர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கவேண்டியது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஸ்நாபக அருளப்பர் மகிமைப் பிரதாபமுள்ள வேதசாட்சியாய் மரணமடைந்ததை நினைத்துப் பிறரை ஈடேற்றவும், நமது கடமைகளைச் செலுத்தவும் நாம் செய்யும் முயற்சிகளில் துஷ்டரால் நேரிடும் எதிரிடை முதலிய பயத்துக்குப் பின்வாங்காமல் துணிந்து நடப்போமென்கிற நமது தீர்மானத்தைப் புதுப்பிக்கக்கடவோம். நம்மிடத்தில் உள்ளவைகளில் ஒன்றும் நமக்கென்று வைத்துக்கொள்ளாமல் நம்மை முழுதுஞ் சர்வேசுரன் கையில் ஒப்படைக்கக்கடவோம். பிறர் நமக்குச் செய்யுந் தின்மையை அவர் நன்மையாய் மாற்றுவார். இந்த அர்

ச்சியசிஷ்டவர் தாம் பட்ட கிஷ்டிரமான பாடுகளினாலே வேதசா[illegible] சிமுடியை அடைந்ததுமல்லாமல் பூலோகத்திலே இயேசுநாதருக்கு இவர் முன்னோடியாய் இருந்ததுபோல பிதாப்பிதாக்கள் ஸ்தலத்திலேயும் இவர் சுவாமிக்கு முன்னோடியாய்க் கட்டியங்கூறப் பேறுபெற்றார்.

மனப்பற்றுதல். பிறர் இரக்ஷணிய ஆவலினிமித்தம் வேதசாட்சியாக வேகமான ஆசைப்படுகிறது.

பிரதிக்கினை. நமது கடமைகளைச் செலுத்துகிறதிலே தேவமகிமைக்கும் பிறராத்தும ஈடேற்றத்துக்கும் அடுத்தவைகளை மாத்திரம் கவனித்து நடக்கிறது.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமியுடைய வாக்குத்தத்தமும் அவருடைய மாதிரிகையும் மூன்றாம்வகை.

தியானம். இயேசுநாதர் தமது அப்போஸ்தலர்களுக்குச் செய்த வாக்குத்தத்தங்களை இப்போது யோசித்துப் பார்ப்போமாக. உங்கள் தலை உரோமங்களெல்லாம் எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்றாகிலும் உங்கள் பிதாவின் சித்தமின்றிக் கீழே விழமாட்டாது. மனிதர் உங்கள் சரீரத்தை மாத்திரங் கொலைசெய்யக்கூடும். என்னைப்பற்றியுஞ் சுவிசேஷத்தைப்பற்றியுந் தன் சீவனை இழந்துபோகிறவன் மோக்ஷத்திலே மகிமையோடு அதைத் திரும்பவும் கண்டடைவான். என்னைத்தானே அவர்கள் உபாதித்திருக்க உங்களை எவ்வளவோ உபாதிக்கமாட்டார்கள்? சீஷன் தன் குருவிலும் பெரியவனல்ல. ஊழியன் தன் எசமானைப்போல நடத்தப்படுகிறதே தனக்குப் பாக்கியமென்று நினைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. (மத். ௰., அரு. ௰௬.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமது திவ்விய குருவானவர் வசனித்த இந்த வாக்கியங்களை நமது மனதில் ஆழமாய்ப் பதியச்செய்வோமாக. இந்த வாக்கியங்கள் இக்கட்டு, இடையூறு, யுத்தமுதலிய உபத்திரவ காலங்களில் அப்போஸ்தலருடைய திடாரிக்கத்தைத் தாங்கினதுபோல நமது திடாரிக்கத்தையுந் தாங்கிக்காக்கும். விசேஷமாய்க் குருவுக்கு ஒத்தது சீஷனுக்கும் என்கிற இந்த உவமை இந்த லோகத்திலுமன்றி மறுலோகத்திலுஞ்

செல்லுமென்கிறதினாலே நமக்கு எவ்வளவோ ஆறுதலுஞ் சந்தோஷமும் உண்டாகிறது! இயேசுநாதசுவாமியும் இதற்கு உறுதிமொழியாக; என் பிதா எனக்கு இராச்சியத்தை எத்தனஞ் செய்ததுபோல நானும் உங்களுக்கு எத்தனஞ் செய்கிறேனென்று அருளிச்செய்திருக்கிறார். (லூக். ௨௨.)

சம்பாஷணை. நமது ஆண்டவருந் திவ்விய மாதிரிகையுமான இயேசுநாதரோடே சம்பாஷணை செய்.

௰௧-ம் தேதி.

ஆத்துமாக்கள் ஈடேற்றத்திற்கும் பிறசிநேகத்திற்கும் அடுத்த கிரியைகளில் நமக்கு இருக்கவேண்டிய புண்ணிய பற்றுதல்கள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. எழுத்தினாலல்ல, உட்கருத்தினாலேயே புதிய ஏற்பாட்டின் தொழிலுக்குச் சர்வேசுரன் நம்மைத் தகுந்தவர்களாக்கினாரென்று அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள். (௨. கொரி. ௩.)

தியானச் செபம். ஆத்துமாக்களின் ஈடேற்றத்துக்கும் பிறர்நன்மைக்கும் நீ உதவியாயிருக்கும்படி வேண்டிய புண்ணியம் உன்னிடத்தில் உண்டாக ஆண்டவரை மன்றாடு.

முதல் பிரிவு.

தரித்திரம் தாழ்ச்சி என்னும் புண்ணியங்களின்பேரில் பற்றுதல்.

தியானம். முந்தின தியானத்திலே ஆத்துமாக்கள் ஈடேற்றத்துக்கும் பிறசிநேகத்துக்கும் அடுத்த அலுவல்களில் நம்மைத் தாங்கித் தைரியம் வருவிக்கத்தக்க பலத்த நியாயங்களைக் கண்டோம். ஆனால் அந்த அலுவல் முயற்சிகளுக்கெல்லாஞ் சீவ ஆதாரமாயிருக்கிற புண்ணியங்கள் எவை? அவைகள் அறவற அந்தஸ்துக்கு உயிர்கொடுக்கிற புண்ணியங்களேயன்றி வேறல்ல. இந்தப் புண்ணியங்களில் நாம் எவ்வளவுக்கு உத்தமராவோமோ, அவ்வளவுக்கும்

பிறர்டேர்றத்தின்பேல் நமக்குள்ள ஆவல் சுவாமிக்கு உகந்ததும் அநுகூல சித்தியுள்ளதுமாயிருக்கும். உலகத்தையுந் தன்னையுந் தானே முழுதும் பரித்தியாகம்பண்ணுகிறதாகிய தரித்திரப் பற்றுதல் சந்நியாசிக்கு அகத்தியமாய் வேண்டிய முதல காரியமாம். இதுவே வேதபோதகருக்கும் வேண்டிய குணமென்னத்தகும். நீங்கள் இலவசமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டதை இலவசமாய்க் கொடுங்களென்று இயேசுநாதர் சொல்லியிருக்கிறார். (மத். ௰.) நாம் சனங்களுக்காகப் பிரயாசப்படும்போது மேலான முகாந்தரங்களைப்பற்றி உழைக்கவேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய ஞான நன்மையையே முக்கியமாய நோக்கவேணுமென்றும் அவர்கள் விரும்புகிறார்களல்லோ? ஆனல் நாம் பே ..., வீண் சலாக்கியம், சுயநல முதலியவைகளை முன்னிட்டு நடக்கிறோமென்று பிறர் வெறுஞ் சமுசய மாத்திரம்பட்ட ...லும் நம்மை ஒருபோதும் நம்பப்போகிறதுமில்லை; நமது புத்தியைக் கேட்கப்போகிறதுமில்லை. நமது வாக்கினலாவது கிரியையினலாவது இப்பேர்க்கொத்த சந்தேகத்துக்கு யாதொரு பிடி கொடுத்தால் அப்போது என்னமாய்ப்போகும்!

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ வியாதிக்காரரை விசாரிக்கும்போது அவர்களிடத்தில் யாதொரு லௌகீக நன்மையைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பிரதானமாய்த் தேடுகிறதில்லையோ? உன்னுடைய தேவதொழிலில் சுயநல விசாரம் நுழைகிறதில்லையோ? நீ படிக்கும்போதும், படித்துக்கொடுக்கும்போதுந் தேவதோத்திரத்தைப்பார்க்க வீண்பெருமை உனக்கு அதிக ரோசம் வருவிக்கிறதல்லவோ? உன்னைப்பார்க்கப் பிறருக்கு அதிக அநுகூலமாகும்போதும் உலகம் மெச்சிக்கொள்ளத்தொழில்களில் நீ வேலையாயிருக்கும்போதும் மற்றவர்கள் உன்னைச் சட்டைபண்ணுகிறதுபோல தோன்றும்போதும் மனக்கிலேசப்பட்டால் அது வீண்சலாக்கியத்துக்கு அடையாளமென்று அறியக்கடவாய். உன் சுயபட்சம் உன்னை மோசம்போக்காதபடி நீ மிகவும் அஞ்சி நடக்கவேண்டியிருப்பதால் அவ்வளவுக்குங் கண்டிப்பாய் உன்னை விஞவிப் பரிசோதித்துப்பார்.

மனப்பற்றுதல். பிறராத்தும ஈடேற்ற அலுவலிலும், படித்தல், படிப்பித்தல், கோவாளிகளை விசாரித்தல் முதலிய அலுவல்களிலும்நீ சர்வேசுரனையும் பிறராத்தும நன்மையையுமாத்திரமே

தேடுகிறுயென்று முழுதுஞ் சத்தியமாய்ச் சொல்லக்கூடுமாயிருக்கும்படி ஆண்டவருடைய அநுக்கிரகத்தைக் கேள்.

பிரதிக்கினை. இந்த நல்ல கருத்தை அடிக்கடி புதுப்பித்துக்கொள்ளுகிறது.

உ-ம் பிரிவு.

(கீழ்ப்படிதல்) வித்தியாசம் பாராமையாகிய நிலைவிலே என்னும் புண்ணியங்களின் பேரில்பற்றுதல்.

தியானம். நாம் சந்நியாசிகளானமட்டும் உலகத்தையும் அதின் வீண் ஆடம்பரங்களையுமன்றி நம்முடைய சுய...களையுங்கூட விட்டு விலகவேணும். ஆகையால் நம்மிடத்தில் கீழ்ப்படிதல் என்கிற குணம் விளங்கத்தக்கதாக முயலவேண்டியது. இந்தப் புண்ணிய பற்றுதல் வேதியரிடத்திலுஞ் சிறந்து துலங்க வேண்டியதாம். வேதபோதகத் தொழில் சர்வேசுரனிடத்திலிருந்து சிரேஷ்டர்கள் மார்க்கமாய் நமக்கு வரவேண்டியது. தமது முந்திரிகைத் தோட்டத்தில் நாம் வேலை செய்யவேண்டிய பாகத்தைக் குறிக்கிறது அவருடைய காரியம். என் முந்திரிகைத் தோட்டத்துக்குள் வா, அங்கேபோ, இதைச் செய், இதை இப்படிச் செய்யென்று சொல்லுகிறதும் அவருடைய மனசு. ஆகையால் தன் மனம்போல் நடக்க விரும்பி அந்தக் கட்டளை கற்பனைகளுக்கெல்லாந் தப்பித்துக் கொள்ளத் தேடுகிற சந்நியாசியானவன் தனக்கு நேரிடும் இக்கட்டுகளில் தேவ பராமரிப்பின் விசேஷ உதவியும் எவ்வித ஆறுதலுமற்றுத் தியங்குவான். வேலைசெய்தாலும் அதில் அநுகூலமுமிருந்த பேறு பலனுமில்லாமல் போவதற்கு ஆளாவான்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ உன் சிரேஷ்டர்களைத் தந்திரமாய் ஏமாற்றி அந்தந்த அலுவல்களைப் பங்கிடும்போது ஒருவகையிலே அவர்கள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டதினலே மேற்கூறிய ஆயாசமான காரியங்கள் தொடருவதற்கு வழிபண்ணவில்லையோ? இப்படியானல் கீழ்ப்படிதல் வழியாய்ச் சுவாமி கொடுத்த வேலையைச் செய்கிறேன்; அவர் காண்பித்த பிரகாரமே அதைச் செய்கிறேனென்று நீ எப்படித் துணிந்து சொல்லக்கூடும்? இந்த மாய்கைக்கு இரையாய்ப்போனேமே என்று ஒருநாள் துயரப்படுகிறவர்கள் வெகுபேர் உண்டு. அவர்கள் கணக்கில் நீயும் ஒருவனுகாதபடி பத்திரமாயிரு.

மனப்பற்றுதல். என்ன வந்தாலுஞ்சரி என்றிருக்கும் பரிசுத்த நடுவுநிலைமையானது உன்னிடத்தில் பூரணமாயிருக்கவேணுமென்று மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. பிறசினேகத்துக்கும் ஆத்துமாக்களை ஈடேற்றத்துக்கும் அடுத்த அலுவல்களில் இதுவேண்டாம், அதுவேண்டும் என்று கேட்க உத்தரவிருந்தால் கபடில்லாமல் நேர்மையோடே உன் ஞாயங்களைச் சொல்லிக்காட்டு.

௩-ம் பிரிவு.

தயாளமுள்ளதும், தன்னைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தலாகிய எக்கியம் என்னும் புண்ணியங்கள்பேரில் பற்றுதல்.

தியானம். சந்நியாசிகளானதினாலே மன ஒறுத்தல் மன எக்கியம் என்னும் புண்ணியங்களிலும் பேரோங்க வேண்டியது. ஆத்துமாக்கள் ஈடேற்றத் தொழிலுக்கும் இந்தக் குணம் அவசியம். வியாதிஸ்தரைப் பாராமரித்தல், பிள்ளைகளைப் படிப்பித்தல், அவர்களை விசாரித்தல் முதலிய நற்பயிற்சிக்கடுத்த இன்னுமற்றத் தொழில்களுக்கும் எவ்வளவோ பொறுமையும், தைரியமும், தாராளமான மனதும் வேண்டியது! இரவும் பகலும் பாவசங்கீர்த்தனங் கொடுப்பதற்கும், புத்தி பிரசங்கஞ் சொல்லுவதற்கும், ஆத்துமாக்களைப் புண்ணிய நெறியில் நடப்பிப்பதற்கும் மேற்சொல்லிய புண்ணியங்கள் எத்தனையோ அவசரம்!

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நவ சந்நியாசியாயிருக்கும்போதே பிரயாசப்பட்டு இந்தத் தவக்குணத்தைச் சம்பாதிக்க ஓரே பிடிவாதமாய்த் தலைப்படுகிறவன் எவ்வளவோ பாக்கியவான்! அவனுடைய பத்தி சுறுசுறுப்பு வேகமுள்ளதுமாய், சூட்சமுள்ளதுமாய், நிலையுள்ளதுமாய், வேண்டியபோது வீரமுள்ளதுமாயிருக்கும். இப்பேர்க்கொத்தவன் எத்தனையோ ஆத்துமாக்களை ஈடேற்றுவான்! தன்னை ஒறுக்கவுந் தன்னை எக்கியம பண்ணவுங் கற்றறியாதவனோ நிர்ப்பாக்கியனாவான். இவனுடைய பத்திவேகம் சோர்ந்துகிடக்கும். இவன் குற்றத்தினாலேயே அனேகானேக ஆத்துமங்கள் சேதமாய்ப்போகுமென்று அஞ்சுவதற்கு இடமுண்டு. இவ்விருவகைத் துறவறத்தாருக்குள் நீ யாரோடு சேர்ந்திருக்கிறாய்?

சம்பாஷணை. பத்தி வைராக்கியத்தால் மகா பேரோங்கிய வேத போதகரான அர்ச். சவேரியாரோடாவது இன்றையத்தினத் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படும் அர்ச். லவுரேஞ்சியாரோடாவது சம்பாஷணை செய்.

௰௧-ம் தேதி.

போன தியானத்தின் தொடர்ச்சி.

ஆயத்தச் சிந்தனை. எழுத்தானது கொல்லும்; உட்கருத்தானது உயிர்கொடுக்குமென்று அர்ச். சின்னப்பர் சொன்னதைக் கேட்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள். (௨. கொரி. ௧.)

தியானச் செபம். உன் நற்கிரியைகளுக்கெல்லாம் உயிர்கொடுக்கும் உட்கருத்தைக் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

மனப் பரிசுத்ததனம், அர்ச்சியசிஷ்டதனத்தின்மேல் பற்றுதல்.

தியானம். போன தியானத்துக்கும் இந்தத் தியானத்துக்கும் உள்ள நோக்கம் ஏதெனில் நாம் நமது பரிசுத்த அந்தஸ்தின் உத்தம புண்ணியங்களில் எவ்வளவு உயருவோமோ அவ்வளவு பிறரீடேற்ற அலுவலிலுஞ் சிறந்து துலங்குவோமென்று நன்றாய் உணரவேண்டியதாமே. ஏனெனில் நமது அந்தஸ்தின் உத்தமதனந்தான் பிறரீடேற்ற அலுவலுக்கும் உயிராயிருந்து பலன் கொடுக்கச் செய்கிறது. இந்த நினைவானது நாம் கொண்ட கருத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்மைத் தூண்டி எவும்.

தேவ இஷ்டப்பிரசாதம், மனப்பரிசுத்தம், அர்ச்சியசிஷ்டதனம் ஆகிய இவைகள்தான் நமது அந்தஸ்துக்கு மெய்யாகவே அத்தியமாய் வேண்டியது. இந்த மனப்பரிசுத்தத்தினாலேதான் நாம் சுவாமிக்கு உகந்தவர்களாக வேணும். இதினாலேதான் மனச் சுத்தமாயிருங்கள்; உங்கள் கர்த்தராகிய நாம் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள் என்று வேதாகமத்தில் சர்வேசுரன் மொழிந்திருக்கிறார். நாம் பாவத்தை விட்டு விலகி,

தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தினால் சர்வேசுரனோடு அந்நியோந்நியமாய் ஒன்றித்திருப்பதினாலேதான் நாம் தொடங்கும் பிறர் இரட்சணிய அலுவலிலே அவருடைய சனுவை அடைய வேண்டியது. அப்போதுதான் நம்முடைய வேலை சம்பூரணமாய்ப் பலி[த்து நி]லைநிற்கத்தக்க ஏராளமான பலனை விளைவிக்குமென்று நம்பத்தகும். திவ்விய கர்த்தரும் இதற்கு உறுதிமொழியாக, தேவ சிநேகத்தினாலே ஒருவன் என்னிடத்திலும் நான் அவனிடத்திலும் ஒன்றித்திருந்தால் அவனே வெகு பலனைத் தருவான் என்றார். (அரு. ௰௫.) அர்ச். சின்னப்பரும், என்னிடத்தில் தேவ சிநேகம் இல்லாமலிருந்தால் நான் வெண்கல ஓசைக்கு ஒத்தவனாயிருப்பேன் என்றார். (௧.கொரி.௰௩.) இதற்கு அர்த்தம் ஏதென்றால் நான் என் சத்தத்தை உயர்த்தி, கேட்கிறவர்கள் காது வலியெடுக்கக் கத்தினாலும் ஒருவரையுந் திருப்பப்போகிறதில்லை என்பதாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ செய்யும் பிறரீடேற்ற அலுவலைச் சர்வேசுரன் ஆசீர்வதிக்க வேணுமானால், உன்னிடத்தில் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் காப்பாற்றவேண்டியதுந் தவிர மகா இருதய பரிசுத்ததனத்தையும் அர்ச்சியசிஷ்டதனத்தையும் அடைய மிகவும் ஆவலாயிருக்கவேணும். இதற்காக நீ படும் பிரயாசமென்ன? அற்ப சொற்பக் குற்றங்களின்மட்டிலும் உனக்குள்ள அரோசகமென்ன? இவைகளைவிட்டு விலகுவதற்கு நீ என்ன உபாயம் எடுக்கிறாய்? எவ்வளவு ஆத்திரத்தோடே பச்சாத்தாபத்தினால் உன்னைச் சுத்தமாக்கப் பார்க்கிறாய்?

மனப்பற்றுதல். மனதில் பரிசுத்தம் அதிகரிக்க வேகமான ஆசையைக் கேள்.

பிரதிக்கினை. இந்த ஆசை பலிக்கும்படி தியான [நி]யாயங்களை இன்னும் அதிக ஊக்கத்தோடு அனுசரிக்கத் தொடங்குவா[யா]க.

௨-ம் பிரிவு.

தேவ சிநேகம், சாந்தகுணம் என்னும் புண்ணியங்களின்பேரில் பற்றுதல்.

தியானம். மாறாத சாந்தத்தோடு பொருந்தின இரக்க உருக்கமுள்ள பிறசிநேகமானது தாழ்ச்சியின் கனியென்று அறிக. இதுதான் நம்முடைய திவ்விய மாதிரிகையாகிய இயேசுவின் திரு

இருதயத்தில் உண்டான உத்தம புண்ணியமாம். இதினாலேதான் திவ்விய கர்த்தர் நான் உங்களைச் சிநேகித்ததுபோல நீங்களும் ஒருவர் ஒருவரைச் சிநேகிக்க வேணுமென்பதே நம்முடைய சித்தம். (அரு. ௰௩.) நம்மைப்போல சாந்தகுணமும், மனத்தாழ்ச்சியுமுள்ளவர்களாயிருக்க நம்மிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று உரைத்திருக்கிறார். ஆகையால் இயேசுநாதசுவாமி வைத்த தடத்தைப் பார்த்துக் கூடியவரையில் சரிவர நடக்கிறோமென்று காட்டுகிறவர்களிடத்தில் இந்தக் குணம் நன்றாய்த் துலங்கவேண்டியது. விசேஷமாய்ப் பிறரீடேற்றத் தொழிலிலே திவ்விய கர்த்தரைப் பின்செல்லத் துணிகிறவர்களிடத்தில் இது சிறந்து விளங்கத்தகும். பகை பழியெனினும் பாவத்தின் எவ்வித தோற்றமும் நாட்டமும் நம்மிடத்தில் உண்டான பிறசிநேகத்துக்குச் சுத்தமாய்ப் பொருந்தாதென்று அறிவிக்கும்படியாய், உங்களைப் பகைத்து அவதூறு சொல்லுகிறவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுங்களென்று சொல்லியிருக்கிறார். நம்முடைய சாந்தகுணம் செம்மறிப்புருவைக்கும் மாடப்புறாவுக்கும் ஒத்ததாய்ப் பிச்சுக் கலப்பில்லாமலிருக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய ஆசை. இதைப்பற்றியே ஓநாய்கள் நடுவே ஆட்டுக்குட்டிகளைப்போல் உங்களை அனுப்புகிறேன். புறாவைப்போல் கபடற்றிருங்கள் என்றார். (மத். ௰.) திவ்விய கர்த்தர் தாம் இவ்விதமாய்க் கொடுத்த கற்பனைகளை ஆச்சரியத்துக்குரிய தமது மாதிரிகையினால் உறுதிப்படுத்தினார். அப்போஸ்தலர்களும் வேதியத் தொழிலில் அவர்களுக்குப்பின் வந்தவர்களும் இவரைப் பின்சென்று உலகத்தைத் திருப்பி, ஓநாய்களைச் செம்மறிப் புருவையாக்கினார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஆகையால் பிறரை மனந்திருப்பி அர்ச்சிக்கிறதற்கு நாம் செய்யும் முயற்சிகள் பிறசிநேகத்தினாலுஞ் சாந்தகுணத்தினாலுந்தான் கைகூடும். இந்தச் சிநேகமுஞ் சாந்தகுணத்தோடுகூடிய பொறுமையும் நம்முடைய பக்தி வைராக்கியத்தின் வேகத்தைத் தணித்துப் பதப்படுத்தவேணும். படபடப்பாய்ப் பேசுவது கேட்போர் இருதயத்தைச் சுருக்கிக் கோபத்தை மூட்டும். சாந்தகுணமுஞ் சிநேகமுமோவென்றால் இருதயத்தை மலரச்செய்து நமது வசமாக்கும்.

மனப்பற்றுதல். உன் எரிச்சலினாலும் கோபத்தினாலும்

உனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நீ வருவித்த பொல்லாப்புக்கு ஆண்டவரிடத்தில் பொறுத்தல் கேள்.

பிரதிக்கினை. ஒருவனைக் கண்டிக்க வேணுமானால் உனக்கும் அவனுக்குங் கோபங் தணிந்தபோது மாத்திரங் கண்டிக்கத்தகும்.

௩-ம் பிரிவு.

பத்தி ஜெபத்தின்மேல் பற்றுதல்.

தியானம். உருக்கமும் உறுதியுமான பத்தியும், செப அப்பியாசமும், அதின்பேரில் பற்றுதலும் இல்லாதிருப்போமானால் நாம் பேருக்கு மாத்திரம் சந்நியாசிகளாயிருப்பதேயல்லாமல் சர்வேசுரனுக்கும் மனுஷருக்கும் ஏற்கையான புண்ணிய முயற்சிகளைச் செய்யத் திராணியற்றவர்களாய் இருப்போம். இப்படியானால் ஆத்துமாக்களிடத்திலே ஞானப்பலனை விளைவிக்க நம்மால் எப்படியாகும்? பிறரீடேற்றத்துக்காக நாம் படும் பிரயாசம் பலிக்கச் செய்யவேண்டியது சர்வேசுரன் தான். ஆகையால் அவருடைய அனுக்கிரகப் பிரசாதமில்லாதிருந்தால் நாம் படும் பிரயாசமெல்லாம் வீணாய்ப்போகும். நடுகிறவனாலேயுமல்ல, தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறவனாலேயுமல்ல, அதை வளரச் செய்கிற சர்வேசுரனாலேதான் காரியமாகுமென்று அர்ச். சின்னப்பர் வசனித்திருக்கிறார். (௧.கொரி.௩.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ பிறரீடேற்றத்துக்காக என்ன பாடுதான் பட்டாலும் அவர்கள் அநேகமாய் ஒரு பிரகாரமாயிருந்து மந்தக் குணத்தைக் காட்டுகிறார்களென்று முறைப்படுகிறாயே. இது உன் குற்றமல்லவோ? ஒரு தெய்வம் தமது திரு இரத்தத்தைச் சிந்தின காலமுதல் இரத்தக் கிரயங் கொடுத்து ஆத்துமாக்களை வாங்கவேண்டுமென்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் உரைத்திருக்கிறார்கள். நீ என்ன அப்படி அதிசயமான காரியஞ் செய்கிறாய்? இந்தக் கருத்துக்காக நீ செய்த தபமென்ன, செபமென்ன, ஒறுத்தலென்ன, வேதனையென்ன? ஐயோ, ஒருவேளை முழுதும் மனுஷ சத்திக்கடுத்த உபாயங்களே போதுமென்று இருந்தாயாக்கும். இப்படியானால் உனக்கு என்னதான் கைகூடி வருமென்று காத்திருக்கிறாய்? அர்ச். சின்னப்பர் சொன்னாப்போல நீ சர்வேசுரனுடைய மனுஷனாயிரு. அதாவது நீ செபமுந் தப

முங் கூடியவனாயிரு, அப்போது உன் வேதியத்தொழிலுக்கு எல்லாம் பலிக்கும்.

சம்பாஷணை. இயேசுநாதரோடே சம்பாஷணை செய். பிறரீடேற்ற ஆவலில் நீ சிறந்து விளங்கும்படி உன் பரிசுத்த அந்தஸ்தில் உத்தமதனத்தை அடையப் பிரயாசப்படக்கடவாய்.

௰உ-ம் தேதி.

கிளாரிஸ் என்னும் சபையை உண்டாக்கின அர்ச். கிளாரம்மாள் திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் தன் வழியாய்ப் புண்ணியவதிகளான கணக்கற்ற கன்னியாஸ்திரீகளால் சூழப்பட்டு மகிமைப்பிரதாபத்தில் வீற்றிருக்கிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்.

தியானச் செபம். உன் பரிசுத்த அந்தஸ்திற்கு வேண்டிய உத்தம புண்ணியங்களை உனக்கு அடைந்தருளும்படி இந்த அம்மாளை மன்றாடு.

முதல் பிரிவு.

இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவளிடத்தில் விளங்கின ஆச்சரியமான மனத்தாராளத்தின்பேரில்.

தியானம். அர்ச். கிளாரம்மாள் ஊராராகிய அர்ச். அசிசி பிரஞ்சீஸ்குவின் கடின தவ ஏற்பாடுகளைப் பெண்பிள்ளைகளுக்குள்ளும் பரப்பி நீடித்திருக்கச்செய்யச் சர்வேசுரன் இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவளைத் தெரிந்துகொண்டார். அசிசியென்கிற பட்டணத்தில் குலத்திலேயும் மகிமையிலேயும் முதன்மையாய் விளங்கின இவளுடைய தாய் தகப்பன் இவளை உலகத்தில் [illegible] னும்படி வழி தேடினார்கள். ஆனால் இவளுக்குப் பதினெட்டு வயசாகுமுன் வீட்டை விட்டுப் போகவுங் [illegible] செய்து அர்ச். பிரான் [illegible] கு ஓடிப்போய், தன் தலை முடியைக் [illegible] உடையை வாங்கித் தரித்துக்கொண் [illegible] சீஸ்குவினிடத்தில் [illegible] பத்திவைராக்கியத்துக்கும் மனத்தாராளத்துக்கும் [illegible] டாள். இவளுடைய [illegible] சர்வேசுரன் அநேக கன்னியாஸ்திரீகளை இ [illegible] தஞ். சம்பாவனையாக [illegible]

ளிடம் அனுப்பி ஒரு புதுச் சபைக்கு அவர்கள் அஸ்திவாரமாகச் சித்தமானார். இந்தச் சபைக்கு இவள் முதல் சிரேஷ்டதாயாரானாள். இவள் காண்பித்த சுகிர்த மாதிரிகையினாலே இந்தக் கன்னியாஸ்திரீகள் எல்லாரும் பெண்பிள்ளைகளுக்குள்ளே அதுவரையிலும் நடந்திராத கடின தபஞ் செய்யத்துவக்கினார்கள். எப்படியெனில் இவர்கள் வெற்றுக்காலால் நடப்பார்கள். கட்டாந்தரையிலே படுத்துக்கொள்வார்கள். எப்போதும் சுத்தபோசனமாயிருப்பார்கள். வருஷத்தில் அநேக நாள் உபவாசமாயிருந்து அப்போதும் பால் முட்டை மச்ச முதலியவைகளைத் தள்ளுபடி செய்வார்கள். தபசாக மயிர்ச்சட்டையைத் தரித்துக்கொள்வார்கள். எல்லாருங் கூடித் தேவ சங்கீதத்தைப் பாடும்படி நடுச்சாமத்தில் நித்திரையை விட்டெழுந்திருப்பார்கள். அர்ச். கிளாரம்மாளோவென்றால் இந்தக் கடினமான ஒறுத்தல் முயற்சிகளோடே இன்னம் பலவற்றைக் கூட்டிச்சேர்ப்பாள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மனத்தாராளமானது என்னதான் செய்யமாட்டாது? அதற்குத் தடை ஒன்றுந் தெரியாது. அசாத்தியம் என்னவென்றும் அறியாது. இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவளிடத்திலே விளங்கின மனத்தாராளம் நம்மையுந் தூண்டினால் நாம் எவ்வளவோ தபசு செய்து புண்ணியத்தில்தேர்ந்தவர்களாவோம்!

மனப்பற்றுதல். உனக்கு இந்தப் புண்ணியத்தை ஆண்டவரிடத்தில் பெற்றுத் தரும்படியாய் இந்த அம்மாளை நோக்கி விடாமல் மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. இந்த மனத்தாராளம் உன்னிடத்தில் விசேஷமாய் எது காரியத்திலே குறைவாயிருக்கிறதென்று கண்டு அதைத் தீர்க்கக் கெட்டியான பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

உ-ம் பிரிவு.

இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவளிடத்தில் விளங்கின கடினமான தரித்திரத்தின்பேரில்.

தியானம். இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் தரித்திரத்தை எவ்வளவு கனமாய் எண்ணினாளென்று பார்க்கும்போது ஆச்சரியப்படவேண்

டியதாயிருக்கிறது. மடத்திலுள்ள வஸ்துக்களில் இழிவானதையும் பார்வைக்குக் குறைவானவைகளையுந் தனக்கென்று எடுத்துக்கொள்வாள். சகலருஞ் சரிசமானமாய் நடத்தப்படவேண்டியதென்றும், யாரும் முதலாளியம்மாள் முதலாய்த் தனக்குச் சொந்தமாக எதையும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாதென்றும், மடத்துக்கு நிலைவரமான ஆஸ்தி இருக்கவொண்ணாதென்றும், எல்லாருந் தங்கள் கை வேலையினாலும் பிறர் கொடுக்குந் தருமத்தினாலும் பிழைக்கவேண்டுமென்றுந் தன் சபை ஏற்பாட்டில் சட்டங்கள் எழுதி வைத்தாள். மற்றக் கன்னியாஸ்திரி சபைகளைப்போல இந்த அம்மாளுடைய மடங்களிலேயும் யாதோர் வருமானந் திட்டம் பண்ணவேணுமென்று பாப்புக்களாகிய ௩-ம் கிறகோரியாரும் ௪-ம் இன்னோசென்சியாருந் தாற்பரியமாயிருக்கும்போது, இவள் அது உதவாதென்று ஒரே பிடியாய் நின்றாள். இந்தத் தரித்திரம் மட்டுக்கு மிஞ்சினதென்று மற்றவர்கள் குறைவாய்ப் பேசினபோது இவள் உரைத்த பதிலாவது: இந்த வறுமைக்கோலம் இயேசுநாதருடைய வாக்குக்கும் நடபடிக்கைக்கும் ஒத்திருக்கிறது. இதை இவ்விதமாய்க் காக்குமட்டும் என் மடங்களில் துறவற ஒழுக்கம் ஒருபோதுந் தளரமாட்டாது; உலக விசாரப்பற்றுதல் நுழையமாட்டாது; உள்ளே கட்சிகள் கூடமாட்டாது; வெளியே கனவான்கள் தயவும் வேண்டியிராதென்றாள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சுவிசேஷத் தரித்திரத்தைக் கனமாய் எண்ணுகிறதற்கு இந்த மகாத்துமம் எடுத்துக்காட்டுகிற முகாந்தரங்களைக் கருத்துடன் யோசித்தால் நீயும் இந்த அம்மாளைப்போல அதை மதித்துச் சிநேகிப்பாய். இது மகா கடினமென்று நினையாமல் இதைக் காத்து உனக்குப்பின் வருகிறவர்களும் இதைப் பழுதில்லாமல் காப்பாற்றும்படி உன் சுகிர்த மாதிரிகையினாலே ஏதுகரமாயிருப்பாய். இதுவரையில் இந்தப் புண்ணிய வர்த்திப்புக்காக நீ செய்ததென்ன?

மனப்பற்றுதல். சுவிசேஷத் தரித்திரத்தை விரும்பி அதில் உத்தமதனம் அடையும்படி மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. இந்த அம்மாளைப்போல இயேசுநாதசுவாமி அனுபவித்த கடினமான தரித்திரத்தைத் தியானித்து இதை அனுசரிக்கும்படி உன்னிடத்தில் ஆசை எழுப்பிக்கொள்.

௩-ம் பிரிவு.

அர்ச். கிளாரம்மாளிடத்தில் விளங்கின மிகுந்த பத்தியின்பேரில்.

தியானம். இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் அடிக்கடி திவ்விய நன்மை வாங்கி வாய்ச்செபம் மனத்தியானம் முதலிய நானாவித பத்தி முயற்சிகளினாலே ஞான ஆறுதலுந் தைரியமும் அடைந்துவந்தாள். இரவிலே வெகு நேரஞ் செபத்திலே செலவழிப்பாள். இவள் செய்த மன்றாட்டினாலே துலுக்கர் இவள் மடத்தைப் பிடிக்காதிருக்கவும் தான் பிறந்த ஊருக்கு வரவிருந்த கனத்த பொல்லாப்பு விலகிப்போகவும் புதுமை செய்தாள். இவள் தாழ்ச்சியும் நன்றியறிதலும் உள்ளவளாயிருந்ததினாலே தன் ஊரார் தனக்குந் தன் மடத்தாருக்கும் அன்றன்று கிளைப்படுத்துச் செய்த நருமங்களைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தான் கடன்காரியென்று எண்ணி அவர்களுக்காக எல்லாருஞ் சுவாமியைப் பார்த்து மிகவும் மன்றாடக் கட்டளையிட்டாள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாமும் நமது உபகாரிகளுக்காக வேண்டிக்கொள்ளக்கடவோம். எத்தனையோ மகாத்துமாக்கள் மடங்களில் ஏகாந்தமாய் ஒதுங்கித் தங்கள் கரங்களை உயர்த்தி வானத்தை நோக்கிப் பிரலாபித்து உலகத்தார் செய்த பாவங்களுக்குத் தண்டனையாக அவர்கள் தலைமேல் விழப்போகிற தேவநீதிக்கோபாக்கினைகளை நிறுத்த வேணுமென்று சுவாமியைப் பார்த்துக் கெஞ்சி மன்றாடுகிறார்கள். இதைப்பற்றி உலகத்தார் துறவிகளுக்குக் கடனாளிகளாய் இருக்கிறார்களென்று அவர்கள் உணரும்படி நாம் செய்யவேண்டியது.

சம்பாஷணை. அர்ச். கிளாரம்மாளோடே சம்பாஷணை செய்.

௰௩-ம் தேதி.

இயேசுநாதசுவாமி அப்பத்தைப் பலுகச்செய்த புதுமை.

ஆயத்தச் சிந்தனை. புதுமையாகப் பலுகின அப்பத்தை அப்போஸ்தலர்கள் சனங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

பிரியனச் செபம். இயேசுநாதருடைய பேரிலே உனக்கு முன்னிலும் இடிப்பான சிநேகமும் பற்றுதலும் உண்டாக வேணுமென்று கேள்.

முதல் பிரிவு.

புதுமையாக அப்பங்களைப் பலுகச்செய்த சமயம்.

தியானம். அப்போஸ்தலர்கள் சுவிசேஷத்தைப் போதித்துத் திரும்பி வந்தபோது இயேசுநாதர் அவர்களை வனாந்தரமான ஒரு இடத்திற்குத் தம்மோடு கூட்டிக்கொண்டுபோனார். ஆனால் எங்கேயிருந்தாலுஞ் சன சந்தடி ஒழியவில்லை. அவர்கள் இவ்வித குருவின் போதனையைக் கேட்கவேணுமென்கிற ஆவலால் திரளாய்க் கூடி, காட்டிக்குள் புகுந்து அவரைச் சுற்றி வளைந்துகொண்டார்கள். அப்போது அவர்கள் ஈடேற்றத்தின்மேல் உள்ள ஆவலால் ஏவப்பட்டு அவர் ஒரு மேட்டின்மேல் உட்கார்ந்து சர்வேசுரனுடைய இராச்சியத்தின்பேரில் பேசத் துவக்கினாரென்று அர்ச். மத்தேயு சொல்லியிருக்கிறார். இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே நாழிகையாகி பொழுது இறங்கினது. சனக்கூட்டமோ இயேசுநாதசுவாமியுடைய வாயைப் பார்த்துக்கொண்டு அசையாமல் நின்றது. அப்போஸ்தலர்கள் இதைக் கண்டு பிரமித்து, திவ்விய கர்த்தரை நோக்கி சுவாமீ, இதுவோ வனாந்தரமான இடம்; பொழுது சாய்கிறது, சனங்கள் எங்கேயாகிலும் போய்த் தங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரந்தேடிக்கொள்ள அவர்களை அனுப்பிவிடவேணும் என்றார்கள். அதற்கு இயேசுநாதர் மாறுத்தரமாக, அவர்கள் இதை விட்டுப்போக அவசரமில்லை; நீங்களே அவர்களுக்குப் போசனங் கொடுங்களென்றார் (மத். ௰௪.) இந்த மறுமொழியினாலே அப்போஸ்தலர்களுடைய விசுவாசக் குறையைப் பாராமல் அவர்கள் மூலமாய்த் தாம் ஒருபெரிய புதுமை செய்வோமென்று வேண்டியவரையில் தெளிவாய்ச் சொன்னதுபோலாயிற்று.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் இந்த நல்ல இஸ்ராயேல் சனங்களைக் கண்டுபாவித்து ஆண்டவருடைய சற்பனைப்படியே எல்லாத்துக்குமுன் சர்வேசுரனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையுந் தேடுகிறோமோ? இதற்கு விரோதமாய் நமது தேக சௌக்கியத்தின்மேல் அதிக கரிசனையாயிருந்து

சர்வேசுரனை மகிமைப்படுத்தவும் புண்ணியத்திலும் பரிசுத்தத்தனத்திலும் விருத்தியடையவும் நாம் அவ்வளவு தேடுகிறதில்லையென்றுநம்மைத்தானே நாம்கண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறதல்லோ? ஐயோ, எத்தனையோ கிறீஸ்துவர்கள் இப்படித் தங்களைத் தாங்களே கடிந்துகொள்ளுகிறதற்கு நியாயமுண்டு! இதினாலல்லோ தங்கள் சுபாவப் பலத்தினால்செய்யக்கூடாதகாரியங்களிலே முதலாய்ச் சர்வேசுரனை அடுத்துப்போகாமலும், அவர்பேரில் நம்பிக்கை வையாமலுந் திரிகிறார்கள். இப்பேர்க்கொத்த குறையை நீ பிறரிடத்திலுமல்லாமல் உன் நடபடிக்கையிலும் காணவில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். இதெல்லாம் மெய்யென்று கண்டு வெட்கி மனஸ்தாபப்படு; பின்னுஞ் சுவாமிபேரில் விசுவாச நம்பிக்கையை உன்னிடத்தில் எழுப்பிக்கொள்.

பிரதிக்கினை. எல்லாத்துக்குமுந்திச் சர்வேசுரனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையுந் தேடு. இவ்விதந் தேடுகிறவர்களுக்குப் பிழைப்புக்கு அவசியமானதெல்லாம் கொடுத்தருளப்படுமென்று இயேசுநாதசுவாமி வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருக்கிறார். கணக்கற்ற அற்புத வர்த்தமானங்களும் இதற்கு அத்தாட்சியாமே.

உ-ம் பிரிவு.

இந்தப் புதுமையின் பிரதாபம்.

தியானம். இந்தப் புதுமையைப்பற்றிச் சுவிசேஷத்திலே எழுதியிருக்கிறதாவது: இயேசுநாதசுவாமி பிலிப்புவைச் சோதிக்கிறதற்காக அவரை நோக்கி இவ்வளவு சனங்களும் போசிப்பதற்கு அப்பங்களை எங்கே வாங்குவோமென்றார். பிலிப்பு மாறுத்தரமாக, ஆண்டவரைப்பார்த்து: இவ்வளவு சனங்களுக்கும் ஆளொன்றுக்குக் கொஞ்சங் கொஞ்சம் வரும்படி இருநூறு பணத்துக்கு அப்பங்களை வாங்கினாலும் இவர்களுக்குக் காணாதே; ஸ்திரிகளுஞ் சிறுவருந்தவிர ஆண்பிள்ளைகள்மட்டும் ஏறக்குறைய ஐயாயிரம்பேர் இருக்கிறார்களேயென்றார். அப்போது இராயப்பருடைய சகோதரனாகிய பெலவேந்திரர் சொன்னதேதென்றால் இங்கே ஒரு சிறுவனிடத்தில் ஐந்து வாற்கோதும்பை அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் இத்தனை பேர்களுக்கு அவைகள் எம்மாத்திரம் என்றார். அப்போது இயேசுநாதர் அவைகளைக் கொண்டுவரச்சொல்லி, அப்போஸ்தலர்களை நோக்கிச் சனங்கள் நூறு பேராகவும் ஐம்பது பேராகவும் பந்தி பந்தியாய் உட்காரச் செய்யுங்களென்றார். பின்னும் ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் எடுத்துப் பரலோகத்தை அண்ணாந்து பார்த்து அவைகளை ஆசீர்வதித்து நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்து அப்போஸ்தலர்கள் கையில் கொடுத்துச் சனங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கச்செய்தார். எல்லாருந் திருப்தியாய்ச் சாப்பிட்டபின் மீதியான துண்டுகளால் பன்னிரண்டு கூடைகள் நிறைந்தன. (மத். ௰௪., மாற். ௬., லூக். ௯., அரு. ௬.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையுங்கொண்டு பதினாயிரம் பேர் சாப்பிட்டது எவ்வளவு உன்னதமான அற்புதம்! இப்பேர்க்கொத்த புதுமையைக் காணக் கிடைத்தாலல்லோ பாக்கியமென்று நீ அறியாமலே உன் வாய் சொல்லுமாக்கும். இதற்கு அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லுகிறதைக் கேள்: மண்ணில் விதைத்த கொஞ்ச விதையைக்கொண்டு எத்தனையோ இலட்சாதி இலட்சம் சீவன்களுக்கு வருஷமுழுதும் ஆண்டவர் போசனங்கொடுப்பதை நீ கண்ணாலே காண்கிறாயல்லோவென்றார்.

மனப்பற்றுதல். இதெல்லாங் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு உன் கர்த்தாவான சர்வேசுரனுடைய வல்லமையையும் நன்மைத்தனத்தையும் வாழ்த்தி ஸ்துதிப்பாயாக.

பிரதிக்கினை. நாம் சாப்பிடப்போகும்போது இயேசுநாதர் காண்பித்த மாதிரிகைப்படி நமக்கு ஆகாரங் கொடுக்கிற ஆண்டவரை நோக்கி நமது கண்களையும் மனதையும் உயர்த்தி: ஆண்டவரே, எங்களையும் உமது அருளினால் நாங்கள் போசிக்கப்போகிற இந்தப் போசிப்புகளையும் ஆசீர்வதித்தருளுமென்று அவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கேட்கிறதுமல்லாமல், சாப்பிட்டபின் முழுமனதோடே ஆண்டவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வோமாக.

௩-ம் பிரிவு.

இந்த புதுமையினால் வந்த பலன்.

தியானம். இவ்வளவு திரளான சனக்கூட்டத்துக்கு உபகாரமாகச் செய்யப்பட்ட புதுமையினாலே உத்தம பலன் வருகிறதற்கு

வெகு நேரஞ் செல்லவில்லை. அர்ச். அருளப்பர் சொல்லுகிறபடி யே சனங்கள் எல்லாருங் ஆச்சரியப்பட இவர்தான் உலகத்திலே வர வேண்டிய தீர்க்கதரிசியென்று கூவினார்கள். அவர்களுடைய விசு வாசமும் உறுதியாகி, இயேசுநாதர்பேரில் சினேகமும் பற்றுதலும் அவர்கள் உள்ளத்தில் இரட்டிப்பாய் அதிகரித்தது. ஆனால் இயே சுநாதர் அவர்கள் தம்மைப் பலவந்தமாய்ப் பிடித்து இராசாவாக்க வருவார்களென்று அறிந்து மறுபடியுந் தனியே மலையின் மேலேறி விலகிப்போனார். (அரு. ௬.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. புதுமையாகப் பலு கின இந்த அப்பங்கள் தேவ சற்பிரசாதத்துக்கு உருவகமாயிருந்த தற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் நமது பீடங்களிலே வீற்றிருக் கும் இயேசுநாதசுவாமியை நாம் சந்திக்கும்போதும் விசேஷமாய் நற்கருணையில் அவரை உட்கொள்ளும்போதும் பத்தியுள்ள இந்த இஸ்ராயேல் சனங்களைப்போல நடக்கக்கடவோம். விசுவாசம், சி னேகம், பத்திபற்றுதல், நன்றியறிதல் முதலான புண்ணியங்களை நம்மிடத்தில் காணவேணுமென்று இயேசுநாதசுவாமி ஆசிக்கிற படியால் அந்தப் புண்ணிய முயற்சிகளை நமது இருதயத்தில் பிறப் பிப்போமாக.

சம்பாஷணை. இன்று உற்சவமாகக் கொண்டாடப்படும் இயே சுசபை அர்ச்சியசிஷ்டவராகிய பெர்க்மான்ஸ் அருளப்பரோடே சம்பாஷணை செய். இவர் மன்றாட்டினாலே இக்காலத்திலேயும் புதி தாய் அனேகருடைய வியாதிக்கு ஆரோக்கியங்கிடைத்தது. இந்தப் புதுமைகளால் இவர்பேரிலே நாம் நம்பிக்கைவைத்து இவரை மன் றாடி வருவதுமல்லாமல் இவர்பேரிலே பத்தி பரம்பும்படியாகவும் பிரயாசப்படுவோமாக.

௰௪-ம் தேதி.

தேவமாதா மோக்ஷத்துக்கு எழுந்தருளின திருவிழா வுக்கு முந்தினநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாள் மரணமாகிற சமயத்திலே அப்போஸ்தலர்கள் அவளைச் சூழ்ந்திருக்கிறதாக ரூபி கரித்துக்கொள்வோமாக.

தியானச் செபம். நமக்கு அமரிக்கையும் பாக்கியமுமான மரணங் கிடைக்கும்படி வரப்பிரசாதங் கேட்போமாக.

தேவமாதா சகலத்திலுந் தமது திவ்விய குமாரனுக்குச் சரி யொப்பாய் இருக்கும்படியாக அவள்மகிமையைப்பிரதாபமாய்ப் பரலோ கத்துக்கு எழுந்தருளிப்போகுமுன் சாவுக்குள்ளாக வேணுமென்று சர்வேசுரன் சித்தமானார். ஆகையால் இன்று அந்த ஆண்டவனு டைய மரணத்தை நாம் தியானிப்போமாக. அவள் மரித்தது மெய்; ஆனால் அவஸ்தை வேதனை முதலிய யாதொரு கஷ்டமும் அவ ளை அண்டினதில்லை.

முதல் பிரிவு.

அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் யாதொரு துயரமுமின்றி மரித்தாள்.

தியானம். அர்ச். அல்போன்சு லிகோரியார் சொல்லுகிறது போல மூன்று விஷயங்கள் சேர்ந்து வழக்கமாய்ச் சாவை கஷ்டமு ள்ளதாக்குகிறது. முந்தமுந்தப் பொருளாசையாம். இதைக் குறித் து ஞானியானவர் (எக்கிள. ௪௧.) சொல்லியிருக்கிறதாவது: ஓ மரணமே, லௌகீக பொருளின்பேரிலே தன் பாக்கியத்தையும் நம் பிக்கையையும் வைத்திருக்கிறவனுக்கு உன நினைவானது எவ்வள வோ கசப்பாயிருக்கின்றது! அவன் இத்தனை வருஷ காலமாய் அம்மாத்திரம் பாடுபட்டுச் சேகரித்த பொருள் சம்பத்தெல்லாம் ஒன்றும் இல்லாமல் என்றென்றைக்குந் தன்னை விட்டு நழுவுகிற சமயத்தைப் பார்க்கும்போது அவன் மனது கசப்புந் துயரமுங் கொள்ளாதிருக்குமோ? ஐயோ! என்ன விழலும் வியர்த்தமுமான துக்கம் இது! அர்ச். கன்னிமரியம்மாளுக்கு இப்பேர்ப்பட்ட வரு த்தம் ஒன்றுமில்லை. இவளுக்கு மூன்று வயசு நடக்கிறபோது தானே தன் உற்றார் பெற்றாரையும், உலக செல்வ பாக்கியத்தை யுந் துறந்துவிட்டாள். அவளுடைய பட்சம் பற்றுதல் எல்லாஞ் சர்வேசுரனிடத்திலேயே ஊன்றியிருந்ததினால் உலகத்தில் எதுக் கும் அவள் துயரப்பட எதுவில்லை. இந்தப் பிரபஞ்சத்தை விட் டுத் தப்பி மோக்ஷத்தைநோக்கிப் பறந்துபோய்த் தனது சினேகத் துக்கு ஏகவிஷயமாகிய தன் குமாரன் இயேசுவோடு சதாகால மும் ஒன்றித்திருப்பதே அவளுக்கிருந்த ஏக்கமெல்லாம் என்றறி.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தரித்திர வார்த்தைப்பாடு கொடுத்ததினாலும், சரீரசம்பந்தமான ஆசைப்பற்றுதல்களையெல்லாம் வெறுத்து நீக்கினதினாலும் உலகத்தின்மேல் உனக்கு இருந்த பாசபந்தனமெல்லாம் முறித்து எறிந்துவிட்டாயல்லவோ? அப்படியிருக்க யாதொரு துயர வருத்தமின்றி நீயும் இந்த உலகத்தை விட்டுப் பிரியலாமென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ? முற்றும் முடிய உன்னுடைய துறவற நிலையில் நீ பிரமாணிக்கமாயிருந்தால் உன் மரணம் இந்தப் பரதேசத்தினின்று உன் சொந்தத் தேசத்துக்குச் செல்லும் இன்பமான பிரயாணமாயிருக்குமென்று அறியக்கடவாய்.

மனப்பற்றுதல். நீதிமான்களுடைய மரணம் எனக்கும் வரக்கடவது!

பிரதிக்கினை. தாராளமான மனதுடன் எல்லாத்தையும் வெறுத்துவிட்ட பின் அரைக்காசு பெறாத அற்ப சொற்பக் காரியங்களின்மேல் பற்றுதல் வையாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கிறது.

௨-ம் பிரிவு.

மனக்குத்தின்றி அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் மரித்தாள்.

தியானம். சாகப் போகிறவனுக்குத் தன் பாவங்களின் ஞாபகத்தினாலும் தேவ நீதிக்கோபத்தின் நினைப்பினாலும் உண்டாகிற மனக்குத்தும் வியாகுலமும் மரணத்தைக் கடினமாக்குகின்ற இரண்டாம் விஷயமாகும். ஆனால் சர்வ சிஷ்டிகளுக்குள்ளும் அத்தியந்த பரிசுத்ததனம் நிறைந்த கன்னிமரியம்மாள் இருதயத்தில் இவ்வித விசனம் எப்படி நுழையக் கூடும்? இவளுடைய நீண்ட ஆயுசு காலமெல்லாம் பாவத்தின் நிழல் முதலாய் அவளை அணுகாதிருந்ததுமன்றி மகா அருமையான புண்ணிய நற்கிரியைகளெல்லாம் விடாத தொடர் மணிச்சரமாக அவளை அலங்கரித்துவந்தன. இந்த நற்கிரியைகளாகிய மணிகள் அவளைப்பார்த்து: நாங்கள் உமது வேலைப்பாடு, உம்மை இப்போது தனியேபோக விடமாட்டோம் என்று, அந்த ஆண்டவளுடைய ஓட்டோலக மகிமைப் பிரதாபம் அதிக பிரபல்லியமாகும்படி தேவ சிம்மாசனமட்டும் கூடப் போகுமல்லோ?

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ கட்டிக்கொண்ட பாவங்களின் கறை அற்பமாகிலும் உன் ஆத்துமத்தில் நில்லாதபடி எல்லாத்தையுங் கழுவித் துடைக்க வருந்திப் பிரயாசப்படு. எந்தத் தீவினையும், எந்தப் பாவமும் வராதபடி விழிப்பின்மேல் விழிப்பாயிரு. இப்படிச் செய்வாயானால் மரணம் முடுகிவரும்போது யாதொரு மனக்குத்தும்படாமல் நம்பிக்கையுஞ் சந்தோஷமும் நிறைந்தவளாய் நித்திய சம்பாவனை எப்போது வருமோவென்று அமரிக்கையோடு காத்திருப்பாய்.

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவரே, என் பாவங்களினின்று என்னை அதிகமதிகமாய் கழுவிச் சுத்தமாக்கியருளும். (சங். ௫௦.)

பிரதிக்கினை. அன்றன்று நீ செய்யப்போகிற வேலைகளையும் உனக்கு வருங் கஷ்ட துன்பங்களையும் உன் குற்றங் குறைகளுக்குப் பரிகாரமாகவுந் தபசாகவும் அதிகாலைச் செபத்தில் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடு.

௩-ம் பிரிவு.

யாதொரு அச்சமுமின்றி அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் மரித்தாள்.

தியானம். பட்சமோ, பகையோ, எதுக்குந் தான் பாத்திரவானென்று ஒருவனும் அறியமாட்டானென்பதாக வேதத்தில் வரையப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைகளை நினைக்கும்போது என் உடலெல்லாம் நடுங்கி ஒருவகையில் மரண அவஸ்தையாய் விழுகிறேனென்று சீயேன் நகரத்து அர்ச். பெர்நர்தீன் உரைத்திருக்கிறார். ஆகையால் தன் ஈடேற்றத்தைக் குறித்து இருமனப்படுகிறதுக்குள்ள நியாயமானது எல்லாத்தையும் பார்க்கச் சாகக்கிடக்கிறவனுக்குப் பயமுறுத்துகிற மூன்றாம் விஷயமாம். ஆனால் தேவதாயாருக்கு உன்னத பரமண்டலத்தில் அவளுடைய திருக்குமாரன் பக்கமாய்ச் சோதிப்பிரகாசம் நிறைந்த சிம்மாசனம் நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சிம்மாசனம் எப்போதும் அந்த ஆண்டவள் கண்முன் நின்றதினால், அவள் மரணசமயத்தில் யாதொரு அச்சமில்லாதிருந்ததுமன்றித் தம்மைப் பூலோகத்திலே நிறுத்திவைத்திருந்த கட்டுகள் எப்போது அவிழ்க்கப்படுமோவென்று மகா ஆசைவேகத்தோடு காத்துக்கொண்டிருந்தாள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ இரட்சணியம் அடைவாயென்று ஒருவரும் உனக்குக் காட்சிதந்து அறிவிக்கவில்லையென்பது மெய்தான். இதைப்பற்றிப் பலமுறை உன் இருதயத்தில் அச்சம் பிறந்து, மனது பேதலிக்கும். ஆயினும் நீ திடங்கொள்வதற்கு எத்தனையோ முகாந்தரங்களுண்டு! அப்படியே என்னைப்பற்றித் தன் வீடு வாசல் முதலிய யாவற்றையும் விட்டு விடுகிறவன் நித்திய சீவியத்தை அடைவானென்று இயேசுநாதர் உரைத்தது முந்தின முகாந்தரம். உ-வது. தேவமாதாவின் ஊழியன் மோசம்போகவே மாட்டானென்று பேர்போன வேதபாரகர் காரியத்தை ஆராய்ந்து சொன்னது நமக்குத் திருவுளச்சொல்போல் உறுதி வருவிக்கின்றது. ஆகையால் உன் இருதயத்தில் பூரண நம்பிக்கையும் சந்தோஷப் பெருக்கமும் உண்டாகச் செய். உன் பரம தாயாருக்கு நீ செய்ததிலும் அவள் உனக்குத் அதிகந் தந்தருளுவாள். உன் கடைசி அவஸ்தையில் உனக்கு உதவி செய்வாள். அப்படியே அர்ச். ஸ்தனிஸ்லாஸ் சாகும்போது, இதோ அர்ச். கன்னிமரியாயைக் காண்கிறேனென்று சொல்லி மரித்தார். ஆகையால் தேவமாதாவின் சகல திருநாட்களிலும் அதிக முக்கியமான இந்தத் திருநாளில் அந்த ஆண்டவளைத் தக்கவிதமாய் வாழ்த்தி வணங்கும்படி அதற்கு முந்தின தினமாகிய இன்று பத்திபற்றுதலினாலும் வேகமான ஆசையினாலும் உன்னை ஆயத்தப்படுத்தக்கடவாய். இப்படிச் செய்வாயானால், தேவமாதா தாம் முடிசூட்டப்பட்ட திருநாளை வருஷந்தோறும் பத்தி உற்சாகமாய்க் கொண்டாடுகிற தமது மக்களுக்கு ஏராளமாய்ப் பொழியும் வரப்பிரசாதங்களில் உனக்கும் ஒரு பெரும்பாகங் கிடைக்கச் செய்தருளுவாள்.

சம்பாஷணை. அர்ச். ஸ்தனிஸ்லாஸோடே சம்பாஷணை செய்வாயாக. இவர் பதினெட்டாம் பிராயத்தில் இயேசு சபையில் நவசந்நியாசியாகி, தமது தாயாரென்று எப்போதும் பத்தியோடு கூப்பிட்டுப் பாராட்டிவந்த பரம நாயகியின் ஒட்டோலகத்திருநாளை மோக்ஷத்தில் கொண்டாட ஆசித்து அந்த வரம் தமக்குக் கிடைக்கும்படி மன்றாடி அடைந்துகொண்டார்.

௧௫-ம் தேதி.

தேவமாதா மோக்ஷத்துக்கு எழுந்தருளின திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. சம்மனசுக்கள் பரிசுத்த கன்னிகையை ஒட்டோலகமாய் உந்நத பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தேற்றஞ்செய்துகொண்டுபோனதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வேனாக.

தியானச் செபம். இந்தப் பெரிய திருநாளை யோக்கியமான பிரகாரமாய்க் கொண்டாட வரப்பிரசாதங் கேட்பேன்.

முதல் பிரிவு.

தேவமாதா கல்லறையினின்று உயிர்த்தெழுந்தருளினாள்.

தியானம். பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரியின் திரு மரணம் சிறந்த சுந்தரம் பெற்றதாயிருந்ததுபோல அவள் உயிர்த்த விஷயமுஞ் சிறப்புற்றிருக்கிறது. இதன்மேல் பாரம்பரையாய்த் திருச்சபையில் வழங்கிவந்த வர்த்தமானம் மெய்யென்று அர்ச். விரிசித்தம்மாள் கண்ட காட்சியால் உறுதிப்பட்டிருக்கின்றது. இதெல்லாம் அர்ச். தாமாசேன் அருளப்பர் வருணித்து எழுதியிருக்கிறார். அதெப்படியென்றால் இயேசுநாதருடைய பரிசுத்த தாயார் மரணமடையுஞ் சமயத்திலே அற்புதமான விதமாய் எருசலேம் பட்டணத்திலே வந்துகூடின அப்போஸ்தலர்கள் செத்சேமானியென்னுந் தோட்டத்திலே ஒரு புதுக் கல்லறையில் அவளுடைய திருச்சரீரத்தை அடக்கம் செய்தார்கள். கல்லறையில் அத்திரு சரீரத்தை மூன்று நாள் பரியந்தம் சம்மனசுக்கள் சங்கீதம்பாடி ஸ்துதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப்பின் அர்ச். தோமையார் அச்சரீரத்தைக் காணவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் அப்போஸ்தலர்கள் கல்லறையைத் திறந்துபார்க்கவே அதில் திருச்சரீரத்தை மூடியிருந்த சீலையைத் தவிர வேறொன்றுங் காணவில்லை. இதைக்கண்டு அவர்கள் பிரமித்து, இயேசுநாத சுவாமி தம்முடைய தாயாரைத் தாமதமின்றி மகிமைப்படுத்தச் சித்தமாகி அவளை உயிர்ப்பித்தாரென்றும், சம்மனசுக்களுடைய கைங்கரியத்தால் ஆத்தும சரீரத்தோடே அவளைப் பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளச்செய்து அவள் மகிமைப் பிரதாபமாய்த் தமது அ

ருகே வீற்றிருக்கச்சித்தமானாளென்றுந் தங்களுக்குள் தீர்மானித்துக் கொண்டார்கள். இது விசுவாச சத்தியமல்லாவிட்டாலுந் திருச்சபையானது இதை அங்கீகரித்துநம்பிவருகின்றது. இந்நாளின்று தேவமாதா பரலோகத்துக்கு எழுந்தேற்றமானாளென்று சங்கீதமாலையிலும் இந்தத் திருநாள் பூசையிலுஞ் சேர்ப்பித்துக் கற்பித்திருக்கிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்தப் பெரிய மங்கல உற்சவநாளிலே நமது அன்புருவமான தாயார் மகிமைப் பிரதாபத்தோடு உயிர்த்தெழுந்தருளினதை நினைத்து நாம் அக்களித்து மகிழுவோமாக. பரலோக தூதரோடும் பரிசுத்த திருச்சபையோடும் ஏகோபித்து அவளை வாழ்த்திப்போற்றக்கடவோம். நாமும் ஒருநாள் சந்தோஷமாய் உயிர்க்கப்போகிறதை நினைத்து மனங் களிகூருவோம். ஆனால் நாம் மரித்தவுடனே உயிர்க்கமாட்டோமென்பது மெய்யென்றாலும், ஒருநாள் உயிர்ப்போமென்பது உறுதி. அப்போது பாக்கியவான்களாய் மகிமையோடு இலங்குகிறது இப்போது நம்முடைய கையிலிருக்கிறது.

மனப்பற்றுதல். இனிமேல் நாம் உயிர்க்கப்போகிறதை நினைத்து, மாங்கிஷ உத்தானத்தை விசுவாசிக்கிறேனென்று அடிக்கடி சொல்லக்கடவோம்.

பிரதிக்கினை. உன் சரீர அவயவங்களையும் ஐம்புலன்களையும் ஒடுக்கி அடக்கப் பிரயாசப்படு. அதை எவ்வளவுக்கு ஒறுத்து அடக்குவாயோ அவ்வளவுக்கு அது மகா சௌந்தரியமுள்ளதாக எழுந்து நித்திய பாக்கியத்தை அடையத் தகுந்ததாகும்.

௨-ம் பிரிவு.

தேவமாதா பரலோகத்துக்கு ஆரோகணமாகிறாள்.

தியானம். அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் மோக்ஷத்துக்கு எழுந்தருளிப்போனாள் என்கிற இந்தப் பரம இரகசியத்தின்மேல் அர்ச். அஞ்செலமும் அர்ச். பெர்நர்தும் சொல்லுகிறதைக்கேட்டுத் தியானிப்போமாக. அநேக விலாச சபை சம்மனசுக்கள் மோக்ஷத்தினின்று அணியணியாய் இறங்கிக் கன்னியுந் தாயுமான அவளைத் தாழப்பணிந்து வணங்கி, வான மண்டலங்களின் வழியாய் பரலோக வாசல்போய்ச் சேருந்தனையும் மகா சங்கையோடு எழுந்தேற்றஞ்

செய்து கொண்டுபோனார்கள். பரகதி முகப்பில் இலட்சாதி இலட்ச மோக்ஷவாசிகள் அவளுக்கு எதிராக வந்து தெய்வீகமான அவளுடைய அழகு சோபனவடிவைக்கண்டு அதிசயித்து, அந்தவனாந்தரக் காட்டினின்று மதுர இன்பத்தில் மூழ்கி இங்கே ஏறிவருகிற இவளாரென்று கூவிக் கேட்டார்கள். மேலும் இந்த ஆண்டவள் மோக்ஷத்திலே ஓட்டோலக மகிமையாய்ப் பிரவேசித்தபோது இவளுடைய திவ்விய குமாரன் இவளை உபசரித்து வாழ்த்தித் தமது நித்திய பிதாவின் சிம்மாசனம் வரையில் கூட்டிக்கொண்டு போகையில் சுற்றிலும் சம்மனசுக்களும் மற்ற மோக்ஷவாசிகளுங் கெம்பீர முழக்கமாய்த் தாவீதின் குமாரத்திக்குத் துத்தியமங்களம், நமோ, நமோ, ஆண்டவர்பேரால் எங்கள் அரசியாய் வருகிறவள் வாழ்க, வாழ்க, என்று கீதம் பாடினார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தாயின் சந்தோஷ மகிமை மக்களுக்கும் சந்தோஷ மகிமையல்லவோ? ஆகையால் நமது அன்புக்குரிய தாயார் பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளின வருஷாந்தரத் திருநாளில் நாமும் பரிசுத்தமான மனதோடு அகமகிழ்ந்துப் பூரிக்கக்கடவோம். ஆனால் ஒரு காரியமாத்திரம் நாம் மறக்கப்படாது. அதாவது அவள் பரலோகத்தில் அம்மாத்திரம் உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் பூவுலகில் அவள் சகல சிஷ்டிகளுக்குள்ளும் அதிக தாழ்ச்சியுள்ளவளாயிருந்ததுதான். வானுலகில் அவள் அம்மாத்திரம் பேரின்பம் அடைந்ததற்குக் காரணம் இவ்வுலகில் அவள் வேதசாட்சிகளுக்கு அரசியாயிருந்ததுதான் என்று அறியவும்.

மனப்பற்றுதல். ஆச்சரியமுஞ் சந்தோஷமும்பட்டு நமது தாயாரை வாழ்த்தி அவளுடைய மாதிரிகையைப் பின்சென்று தாழ்ச்சியிலும் மன ஒறுத்தலிலும் மேலானபடியில் ஏற வேகமான ஆசை கொள்ளுகிறது.

பிரதிக்கினை. நமது ஆத்தும சரீரத்துக்கு வருங் கஸ்தி அவமானங்களிலே பரகதியின் பேரின்பத்தை நினைத்துக்கொள்ளுகிறது.

௩-ம் பிரிவு.

அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் முடி சூட்டப்படுகிறாள்.

தியானம். அர்ச். கன்னிமரியம்மாள் பரலோக பூலோக இராக்கினியாக மகிமை முடிசூட்டப்பட்டது இந்த மங்கல உற்சவ பரம

இரகசியத்தில் மகா முக்கியமும் முடிவுமாமே. இதை எவ்வினாவாகிலும் உன் புத்தியால் ரூபிகரித்து அறியும்படி பார். கன்னியுந் தாயுமான இந்தப் பாக்கியவதி நித்திய பிதாவின் சிம்மாசனத்தண்டையில் சேரவே, அவர் இவள் சிரசில் முடியைச் சூட்டிக் கையில் செங்கோலைக் கொடுத்து இவளைச் சம்மனசுக்களுக்கும் மனிதருக்கும் ஆண்டவளாகவும், பரலோக பூலோக இராக்கினியாகவும், தம்முடைய பிரசாதங்களைப் பங்கிடுகிறவளாகவும், கிருபை தயாபத்துக்கு மாதாவாகவும் ஏற்படுத்தினார். இதைக்கண்ட வானோர்கள் யாவரும் மன அக்களிப்பால் குலுங்கி எங்கள் இராக்கினிக்கு மங்களம், ஸ்துதித்தியம், ஜெயம், ஜெயம். ஓ அரசியே, கிருபை தயாபத்துக்கு மாதாவே வாழ்க. உம்முடைய திருக்குமாரனும் நீரும் எங்கள்மேல் அரசாளுமென்று வாழ்த்திப் புகழ்சாற்றினார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாமும் ஐட்டோலக சபையாரோடு ஒன்றித்து வேகமான ஊக்கங்கொண்டவர்களாய் அவர்களைப்போல நமது பரம தாயாரை வாழ்த்தி வந்தித்து அவளை நாம் சிநேகிக்கிறோமென்றும் அவளுக்கு நம்மை நேர்ந்துகொள்ளுகிறோமென்றுங் கூவிச்சொல்லக்கடவோம். ஆனால் இங்கேயுங் கவனிக்கவேண்டிய காரியம் ஒன்றுண்டு. அதாவது இந்தப் பரமநாயகி மகிமையில் சகலருக்கும் மேலாக உயர்ந்து தமது திருக்குமாரனுக்கு அதிக கிட்டினவளாயிருப்பதற்குக் காரணம் அவர் பாடுபடும்போது அவரை நெருங்கிப் பின்சென்றதினால் தானே. ஆகையால் நாம் இயேசுநாதரோடு நமது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு கபாலமலையின் உச்சிமட்டும் நடக்கவும், இயேசுநாதசுவாமியோடு சிலுவையில் மரிக்கவும் ஆயத்தமாயிருக்கக்கடவோம்.

சம்பாஷணை. பரிசுத்த கன்னிகையோடு சம்பாஷணைசெய்து, கிருபை தயாபமந்திரத்தின் ஒவ்வொரு வாக்கியங்களின் கருத்தையும் விரிவாய் யோசித்துப்பார்க்கிறது.

௨௯-ம் தேதி.

அப்பங்களைப் பலுகப்பண்ணின அன்று இராத்திரி அப்போஸ்தலர் பட்டவருத்தம்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. கலிலேயாக் கடலிலே [illegible]சலால் அப்போஸ்தலர் அலைக்கழிக்கப்படுகிறதைக் காண்கிறாப்போல ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியான ஜெபம். உன் சீவியகாலத்தில் உண்டாகுஞ் சகல இடையூறுகளிலும் மாறாத நிலைமையாயிருந்து சர்வேசுரன்பேரில் உன் நம்பிக்கையெல்லாம் வைக்க வரங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

அப்போஸ்தலர்களுக்குக் களைப்பு மிஞ்சுகிறது.

தியானம். அப்பம் பலுகின புதுமை நடந்த அந்த நாள் முழுதும் இயேசுநாதசுவாமிக்கும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கும் மகா களைப்பான நாளாயிருந்தது. விடியற்கால முதல் பொழுது அஸ்தமித்து ஏறக்குறைய மூன்று நாழிகை நேரம் வரையில் ஒரு க்ஷணமுதலாய் அவர்களுக்கு இளைப்பாற்றி கிடைக்கவில்லை. ஆகிலும் அன்று இரவாகிலும் இளைப்பாறி நித்திரை செய்தார்களோ? அதுவுமில்லை. ஏறக்குறைய பதினையிரஞ் சனங்களுக்கு அற்புதமாய்ப் பந்தி பரிமாறி, மிச்சமானதெல்லாம் வருத்தத்தோடு பொறுக்கிச் சேர்த்தமாத்திரத்திலே இயேசுநாதசுவாமி அப்போஸ்தலர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் வந்த படகில் ஏறி கடலைக் கடந்து பெத்சாயிதா ஊரை நோக்கிப்போங்கள். நாம் சனங்களை அனுப்பிவிட்டு வருவோமென்றார். அதின்பிறகு செபம் பண்ணும்படியாய் மலைமேல் ஏறிப்போனார். கர்த்தர் அப்போஸ்தலர்களுக்கு அந்தக் கற்பனை கொடுப்பதற்கு முகாந்தரமேதென்றால், சனங்கள் அவரை இஸ்ராயேல் கோத்திரத்திற்கு இராசாவாக்க வேணுமென்ற கருத்துக்கு அவர்களையும் இணக்கி உடன்படுத்தாதபடிதான். ஆனால் இது அவர்களுக்கு வெகு கடினமாய்த் தோன்றியிருக்கவேண்டியது. ஏனெனில் இதனிமித்தம் அவர்கள் இயேசுநாதசுவாமியை விட்டுப் பிரியவேண்டியிருந்ததுமன்றி, இரவெல்லாம் வெகு பிரயாசையோடு யாத்திரை செய்யவேண்டியிருந்த

தால் முந்தின நாள் பட்ட களைப்பைத் தீர்ப்பதற்கும் அவர்களுக்கு வகையில்லாமல் போயிற்று.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரன் நம்மை அழைக்கச் சித்தமான இந்த அந்தஸ்திலே மிகுதியான வேலையும் ஓயாத இளைப்புங் களைப்பும் உண்டென்று யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தகும். இவைகளை மட்டுப்படுத்துகிறதற்குச் சபை ஏற்பாட்டில் விவேகமான ஒழுங்குகள் உண்டென்பது மெய்தான். ஆனால் நினையாத அவசர வேலை சமயங்கள் குறுக்கிடும்போ[illegible] பலமுறைப் பகல் முழுதும் வெகுவாய் வருந்திப் பாடுபட்டபின் இரவிலும் விழித்திருந்து உடல் களைக்க உழைக்கும்படி நேரிடுகிறதல்லோ? இச்சமயங்களில் மனச்சோர்வடைந்த சந்நியாசி என்ன செய்வானென்றால் முறையிட்டு முறுமுறுப்பான்; அப்படியில்லையென்றாலும், கண்டவர்களிடத்தில் எல்லாந் தன் துக்கத்தைச் சொல்லிக்காட்டி அவர்கள் தனக்கு இரங்கி ஆறுதல் சொல்லும்படி தேடுவான். இதுதான் அவன் தேடுகிற வீண்பரிகாரம். தாழ்ச்சியும் ஞானவேகமுமுள்ள சந்நியாசியோ அப்படி நடவாமல் தான் செய்கிறதெல்லாந் தனக்குச் செய்யக் கடமையென்று நினைப்பான். அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் செய்ததுக்கு முன்பாக இதெல்லாம் ஒன்றுமில்லையென்று எண்ணுவான். உலகத்தார் இலாபத்துக்காக அல்லது வீண் பெருமைக்காகத் தன்னிலும் அதிகமாய் உழைக்கிறார்களென்றிருப்பான். ஒரு வேலையை முடித்து வேறொரு வேலையைத் தொடங்குவது அவனுக்கு இளைப்பாற்றியாயிருக்கும். சமயத்துக்குத்தக்கது அவனுடைய களைப்பே அவனுக்குப் புதிதாய் வீறு கொடுக்கும். இவ்விரு திறத்தாருக்குள்ளே உன்னை யாருக்கு ஒப்பிடுகிறது?

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவரே, எனக்கு அதிகம் அதிகமாய் வேலைக்குமேல் வேலை தாருமென்று அர்ச். சவேரியார் பேரொலியிட்டுக் கேட்டாரே; அவரைப்போல உனக்கும் பெருந்தன்மையான இருதயந் தரவேணுமென்று மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. வேலையைக்கண்டு அஞ்சும்போது சம்பாவனையை நினைத்து மனமே தேற்றென்று அர்ச். அகுஸ்தீன் சொன்ன வாக்கை நினைத்து நானுங் கஷ்டமான சமயங்களில் மனத்தைரியமடைவேன்.

௨-ம் பிரிவு.

புசலோடு போராடுவதில் அப்போஸ்தலர்கள் இரவெல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

தியானம். இயேசுநாதர் வெளிப்படையாய்க் கொடுத்த கட்டளையினாலே அப்போஸ்தலர்கள் படகில் ஏறிப்போகையில் [illegible] அவர்களுக்கு விரோதமாய் எதிர்க்காற்று விடாமல் அடித்துக்கொண்டிருந்தது. திவ்விய குருவானவர் அவர்களுக்குக் குறித்த ஸ்தலமாகிய பெத்சாயிதா என்ற ஊர்த் துறைமுகஞ் சேருவதற்குக் கரையோரமாய்ச் செல்ல எவ்வளவுதான் எத்தனித்தாலுஞ் சற்றுங்கூடாமல் போயிற்று. ஏனெனில் அத்தனை விசையும் அவர்களைக் காற்று தூரத்தில் தள்ளிவிட்டது. இப்படி அவர்கள் நடுச்சாமங் கடந்து இன்னுங் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் கடலில் அகோரமான ஒரு காற்று எழும்பி அவர்கள் படகை அங்கும் இங்குந் தள்ளி ஆட்டி அலைக்கழித்தது. அப்போது திவ்விய கர்த்தர் செய்ததென்னவென்றால், தமது சீஷர்கள் காற்றுக்கு எதிர்முகமாய்த் தண்டுவலிக்கப் படும் பிரயாசத்தைக்கண்டு அவர்களுக்கு யாதொரு மோசமும் வாராதபடி காத்து அவர்கள்மேல் கண்ணுண்டாயிருந்தார். ஆயினும் உடனே பிரத்தியட்சமாய் அவர்களுக்கு உதவியாக வந்து புசலை அமர்த்தாமல் கொஞ்சங் காமதஞ் செய்தார். ஏனெனில் அர்ச். கிறீசோஸ்தொம் அருளப்பர் சொன்னபடி, அவர்களைப் பிரயாசத்திற்குப் பழக்கவும், விசுவாசம், தாழ்ச்சி, நம்பிக்கையில் உறுதிப்படுத்தவும், துன்பங்களில் கிடைக்கும் தேவ உதவி உபகாரத்தை அதிகமாய் எண்ணி மதிக்கவும் இப்படிச் செய்தார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இவ்வித முகாந்தரங்களைப்பற்றிச் சர்வேசுரன் நம்மையும் இவ்விதமாய் நடத்தி வருகிறதுண்டு. நம்முடைய அந்தஸ்துக்கடுத்த கடமைகளை நிறைவேற்ற எவ்வளவுதான் எத்தனித்தாலும்; மகா உத்தம கருத்தோடே துவக்கின வேலையைத் தொடர்ந்து முடிக்க எவ்வளவுதான் தண்டித்தாலும், ஒன்றில் எவ்வித எதிர்மாறு[illegible] விக்கினங்களுங் குறுக்கிடுகிறது; ஒன்றில் நமது ஊக்கத்துக்குத்தக்க ஆக்கம் பெறுகிறதில்லை. நமக்கு மனத்துயரமும் அகோரமான சோர்த

னைகளும் எழும்பும்போது அவைகளைத் தொலைப்பதற்கு என்னென்ன உபாய தந்திரமெடுத்தாலும் எத்தனைதான் செபித்தாலும் வெகு காலத்துக்கு அவைகள் நம்மை விட்டு நீங்காமல் உபாதித்துக்கொண்டேவரும். இதெல்லாம் என்ன? தேவ திருவுளமன்றி வேறொன்றுமல்ல. இதற்கு என்ன செய்கிறதென்று கேட்பாயாக்கும். சர்வேசுரன் நம்மைக் கைநெகிழ்ந்தாரென்று எண்ணி அவநம்பிக்கையும் அவதைரியமுங் கொள்ளாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டியது. அன்றியும் சர்வேசுரன் தமது இஷ்டப்பிரசாதத்தினால் நம்மைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறாரென்று மனதில் உறுதியாய் நினைத்துக்கொள். மேலும் சர்வேசுரன் நம்மிடத்தில் கேட்கிறது நமது வேலையில் பிரமாணிக்கத்தையேயன்றி அதின் அனுகூலத்தையல்லவென்று நன்றாய் அறியக்கடவோம். கடைசியாய்ச் சர்வேசுரன் நம்மைச் சிலகாலஞ் சோதித்தபின் தாம் குறித்தகாலம் வரும்போது நமக்கு அமரிக்கையுஞ் சந்தோஷமுமான தமது பிரசன்னத்தின் ஆறுதலைத் தந்தருளுவார். இதெல்லாம் யோசித்து உன் நினைவிலுஞ் செய்கையிலுஞ் சீர் திருத்தவேண்டியவைகள் ஏதென்று விசாரித்து அதற்கேற்ற பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

சம்பாஷணை. நமது திவ்விய இரட்சகருங் குருவுமான இயேசுநாதசுவாமியோடு சம்பாஷணை செய்; நீ செய்த பிரதிக்கினைகளை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவைகளின்படி சரியாய் நடக்கவேண்டிய வரத்தைக் கேள்.

௰௭-ம் தேதி.

போன தியானத்தின் தொடர்ச்சி.

ஆயத்தச் சிந்தனை. அர்ச். இராயப்பர் கடல்மேல் நடந்து இயேசுநாதருக்கு எதிரே போகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச்செபம். இயேசுநாதசுவாமியை அதிகமதிகமாய் அறிந்து சிநேகிக்க வரங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி தண்ணீரின்மேல் நடந்து அப்போஸ்தலர்களுடைய படகை நோக்கிச் செல்லுகிறார்.

தியானம். அப்போஸ்தலர்களுக்கு உதவி செய்யத் தேவ திருவுளத்தால் குறிக்கப்பட்ட நேரம் வந்த மாத்திரத்தில் அதாவது இராவின் நாலாஞ் சாமமாகிய விடியற்காலத்தில் இயேசுநாதர் கடல்மேல் நடந்து அவர்களை நோக்கி வந்தார். இன்னமும் இரா இருள் நீங்காததினால் சீஷர் அவரைத் தூரத்தில் மங்கலாய்க் கண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட தோற்றம் அவர்களுடைய ரூபிகரத்தில் பயங்கரம் வருவிப்பதற்கு ஏதுவாயிருந்ததினாலே அவர்கள் கலங்கி இதோ பூதம் வருகிறதென்று அபயசத்தமிட்டார்கள். (மத். ௰௪.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுநாதசுவாமியை ஒரு பூதமென்று பாவித்து மயங்கினது முழுதும் மட்டித்தனம். நம்மிடத்திலுள்ள குருட்டாட்டம் அவ்வளவு மட்டித்தனத்தைக் காட்டாதேபோனாலும் அது நமது ஆசாபாசங்களினின்று உண்டாகிறதினால் அதிக குற்றமுள்ளதாயிருக்குமல்லோ? நமது ஆத்தும நன்மைக்காக இயேசுநாதசுவாமியிடத்திலிருந்து வரும் ஞான ஒளிவையும் பரிசுத்த ஏவுதல்களையுந் தேவ பயத்தையும் நாம் பூதமென்றும் மாயமென்றும் எண்ணுகிறதில்லையோ? வேறே பட்சத்தில் நமது ரூபிகர தோற்றங்களையும் கிரமந் தப்பின இருதய நாட்டங்களையும் ஆங்காரத்தின் அபேட்சைகளையும் தேவ ஏவுதல்களாகக் கொள்ளவில்லையோ? இப்படிச் செய்கிறது இயேசுநாதசுவாமியை மாய்கையாகவும், மாய்கையை இயேசுநாதசுவாமியாகவும் எண்ணுகிறதற்குச் சமானம். இதில் ஒன்று மற்றொன்றைவிட அதிக அக்கிரமமும் குற்றமுமுள்ளதென்று சொல்வதற்கு இடமில்லை.

மனப்பற்றுதல். பரலோக பாதாள அரூபிகளின் வேற்றுமையைப் பகுத்தறியும் வரத்தை ஆண்டவரிடத்தில் இரந்துகேள். பிரகாசமுள்ள சம்மனசுவின் வேஷம் போடுகிற பசாசின் மாய்கைக்குள் அகப்படாதபடிக்கும் மெய்யாகவே சோதிக்கிற விசும் பர

ம தூதரை அந்தகாரப் பசாசென்று அகற்றுதபடிக்கும் இந்த வரம் மகா அவசரம்.

பிரதிக்கினை. ஆத்தும குருவுக்கு உன் இருதயத்தைத் திறந்து காண்பித்து நல்ல குணத்தோடு கீழ்ப்படிவாயாக.

உ-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி அப்போஸ்தலர்களுடைய பயத்தை நீக்கி அவர்களைத் திடப்படுத்துகிறார்.

தியானம். அப்போஸ்தலர்கள் தண்ணீரின்மேல் நடந்துவருகிற மனுஷ உருவத்தைத் தொலையில் கண்டு அதைப் பூதமென்று எண்ணினார்கள். அந்த உருவமானது அவர்கள் பக்கமாய் வரவே, அவர்கள் பதறி அலறி கூக்குரலிட்டார்கள். உடனே இயேசுநாதர் அவர்களைத் திடப்படுத்தி நம்பிக்கையாயிருங்கள், நாம் தாம்; பயப்படவேண்டாமென்று திருவுளம்பற்றினார். (மாற். ௬.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. அப்போஸ்தலர்கள் கடலிலே ஆபத்துக்குள் அகப்பட்டதற்குக் காரணம் இயேசுநாதசுவாமி அவர்களைப் புறப்படச்சொல்லி இட்டகட்டளையானபடியினாலே, அவர் தங்களுக்கு உதவி செய்வாரென்று அவர்கள் நம்புவதற்கு நியாயமிருந்தது. அவரும் தப்பாமல் அவர்களுக்கு உதவி செய்தார். அப்படியே கீழ்ப்படிதலினிமித்தம் நாம் சுமந்துகொள்ளுகிற பிராத்தும சரீர சம்பந்தமான அலுவல்களில் அநேகாநேக தந்திர மோசங்களுக்குள் நாம் இயல்பாய் உட்படவேண்டியிருந்தாலும் விசேஷ தேவ உதவி நமக்குக் குறைபடாதென்று நம்பவேண்டியது. இந்தச் சத்தியம் நமக்கு எவ்வளவோ மன உற்சாகந் தர வேண்டியது!

மனப்பற்றுதல். உனக்கு நேரிடும் அச்சம் ஆபத்துமுதலிய சமயங்களில் இயேசுநாதசுவாமி உன்னைப் பார்த்து: நான்தான்; பயப்படாதே நம்பிக்கையாயிருவென்று அமிர்தமான வார்த்தைகளைச் சொல்லும்படி அவரை மன்றாடுவாயாக.

பிரதிக்கினை. கீழ்ப்படிதல் வழியாய் நமக்குக் கொடுக்கப்படும் அலுவல்களிலே நாம் மோசம் போவோமென்று பயப்படாமல் அவைகளை [illegible]க்கொள்வோமாக.

௩-ம் பிரிவு.

அர்ச். இராயப்பர் தண்ணீரின்மேலே நடந்து தம்மிடத்தில் வரும்படி இயேசுநாதர் உத்தரவு கொடுக்கிறார்.

தியானம். அர்ச். இராயப்பர் தமது அன்புள்ள திவ்விய குருவின் குரலோசையைக்கேட்ட மாத்திரத்தில், தம்மை மறந்தாற்போல அவரை நோக்கி ஆண்டவரே, நீரேயானால் நான் சலத்தின்மேல் நடந்து உம்மிடத்தில் வரக் கட்டளையிடுமென்றார். இயேசுநாதரோ வாவென்றார். என்றவுடனே இராயப்பர் படகை விட்டிறங்கி இயேசுநாதரண்டையில் போக சலத்தின்மேல் நடந்தார். ஆனால் பலத்த காற்றினால் அலைகள் எழும்பி வரவே, அதைக்கண்டு பயந்து அமிழ்ந்திப்போகிறதாயிருக்கையில் ஆண்டவரே, என்னை இரட்சியுமென்று கூப்பிட்டார். உடனே ஆண்டவரும் தமது கையை நீட்டி அவரைப் பிடித்து: அற்ப விசுவாசியே, ஏன் சந்தேகப்பட்டாயென்றார். பின்பு அவர் படகில் ஏறவே, அக்கணமே காற்று அமர்ந்ததுமன்றிப் படகும் அவர்கள் குறித்த கரை சேர்ந்தது. இந்தப் பெரிய காட்சியைக் கண்ணால் கண்ட அர்ச். மத்தேயு சொல்லுகிறதுபோல படகிலிருந்தவர்கள் எல்லாரும் இவ்வளவு பெரிய அற்புதத்தைக் கண்டு இயேசுநாதசுவாமி பாதத்திலே விழுந்து, மெய்யாகவே நீர் சர்வேசுரனுடைய குமாரனாயிருக்கிறீரென்று அவரை நமஸ்கரித்தார்கள். (மத். ௰௪., அரு. ௬.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மனதில் ஆழமாய்த் தைக்கத்தக்க விதமாய்ச் சுவிசேஷத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அற்புதமானத்தைக் கேட்கும்போது எவ்வளவோ புத்திக்கும் நல்லொழுக்கத்துக்கும் அடுத்த யோசனைகள் நமது உள்ளத்தில் பிறக்கின்றன! ஒரு பக்கத்தில் திவ்விய கர்த்தர்மேல் அர்ச். இராயப்பருக்குள்ள வேகமான சிநேகத்தையும், ஆண்டவரிடத்தில் போகவேணுமென்று அவர் காண்பித்த ஆவலையும், அவருடைய உயிருள்ள விசுவாசத்தையும், அதற்குச் சம்பாவனையாக நடந்த சிறந்த புதுமையையும் பார்த்தபிறகு, எந்த ஆபத்துக்கும் அஞ்சாத வைரம்போலிருந்த அவருடைய விசுவாசம் ஒரு காற்று அடித்தவுடனே நிலையற்றுத் தடுமாறினதையுஞ் சிந்தித்துக்கொள். இன்னொரு பக்கத்தில் இயேசுநாதசுவாமியுடைய தயாள நிறைந்த நன்

மைத்தனத்தை யோசித்துப்பார். அவரே முந்தக் கை நீட்டித் தமது சீஷனைத் தூக்கிவிடுகிறார். பின்னும் அவரை இகழ்ந்து கண்டிக்க நினையாமல், தைரியம் வருவிக்கும்படியாக: அற்ப விசுவாசியே, ஏன் சந்தேகப்பட்டாயென்று கேட்கிறார். ஆனபடியால் நீயும் உன் விசுவாசத்தின் உறுதி எம்மாத்திரமென்று பார்த்துக் கொள்.

சம்பாஷணை. இயேசுநாதசுவாமியோடு சம்பாஷணை செய். அவர் முன்பாக அப்போஸ்தலர்களோடேகூடச் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து அவரை வணங்கி உன்னுடைய பத்தி விசுவாச முதலிய புண்ணியங்கள் மிகவும் வளரவேணுமென்று மன்றாடு.

௰௮-ம் தேதி.

செனேசரத்து நாட்டாருடைய விசுவாசமும் அற்புதமான சொஸ்தங்களும்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி தமது அங்கியின் விளிம்பைத் தொடப் பிரயாசப்படும் வியாதிக்காரர் நடுவே இருக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். செனேசரத்து நாட்டாருடைய விசுவாசத்தை மிகவுங் கனமாய் எண்ணும்படி வேண்டிய தேவ அனுக்கிரகத்தைக்கேள்.

முதல் பிரிவு.

இந்தச் சனங்களிடத்திலே விளங்கின வேகமும் உயிரும் நிறைந்த விசுவாசம்.

தியானம். இயேசுநாதரும் அப்போஸ்தலர்களும் ஏறியிருந்த படகு செனேசரேத்தென்னும் நாட்டில் விடியற்காலம் கரைபிடித்தது. இதற்கு முந்தின நாள் கர்த்தர் அப்பங்களைப் பலுகச் செய்த புதுமையைக் கண்டவர்கள் இரவிலே கடலைக் கடந்து அந்நாட்டிற்கு வந்ததினால், அந்தப் புதுமையின் செய்தி எங்கும் பிரபல்லியமாயிருந்தது. ஆகையால் நோமையுள்ளவர்களுங் கபடற்றவர்களுமான அந்நாட்டார் தங்கள் ஊருக்கு இயேசுநாதசுவாமி வந்திரு

க்கிறாரென்று அறிந்தவுடனே காலாபக்கத்திலுமிருந்து உயிருள்ள விசுவாசத்தோடு அவரிடத்தில் ஓடிவந்து, அர்ச். மத்தேயு சொல்லுகிறதுபோல அவரைப் பெரிய தீர்க்கதரிசியென்றும் சர்வேசுரனால் அனுப்பப்பட்ட தங்கள் மேசியாவென்றும் அறிந்துகொண்டார்கள். சகலருடைய இருதயமும் அவரை நோக்கியிருந்தது. இயேசுநாதரும் தமது பிள்ளைகள் நடுவே இருப்பதுபோல் அவர்கள் நடுவில் இருந்தார். (மத். ௰௧.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நம்முடைய விசுவாசம் இன்னும் அதிக உயிருள்ளதாயிருந்தால் நாம் தேவாலயத்தில் பிரவேசிக்கும்போதே இயேசுநாதசுவாமியை நோக்கி நமது இருதயந் தாவி ஒருவகையில் பறந்துபோகாதோ? திவ்விய பூசை நேரத்தில் குருவானவர் தேவ வார்த்தை சொன்னவுடனே இயேசுநாதசுவாமி பீடத்தின்மேல் இறங்கி வரும்போதும், நம்மைத் தமது வரங்களால் நிரப்பும்படி தேவநற்கருணைப்பெட்டியினின்று வெளிப்பட்டுத் தம்மை நமக்குக் காட்டும்போதும், சிநேக அக்கினிபற்றி எரியுந் தமது இருதயத்தைத் திறந்து: வருந்திச் சுமைசுமக்கிற நீங்கள் எல்லாரும் நம்மிடத்தில் வாருங்கள்; நாம் உங்களைத் தேற்றுவோமென்று நம்மைப் பார்த்துச் சொல்லும்போதும், நமது இருதயஞ் சிநேகத்தால் அவரோடு ஒன்றாக வேணுமென்கிற ஆசையால் துடிக்கமாட்டாதோ?

மனப்பற்றுதல். நம்முடைய விசுவாசத்தைத் திடப்படுத்தி, மகத்துவம் பொருந்திய சர்வேசுரனையும், மகா வல்லமை தன்மை தயைநிறைந்த இரட்சகரையும் அறிந்து நமஸ்கரிப்போமாக.

பிரதிக்கினை. தேவாலயத்தை நோக்கி நாம் செல்லும்போது இயேசுநாதர் மெய்யாகவே தேவநற்கருணையில் எழுந்தருளியிருக்கிறதை நினைத்துக்கொள்ளுகிறதுமல்லாமல் அதில் பிரவேசித்தவுடனே அவர் தமது கரங்களை நீட்டி நம்மைத் தமதண்டையில் அழைக்கிறதாக நமது விசுவாசக் கண்ணாலே பார்க்கக்கடவோம்.

௨-ம் பிரிவு.

முயற்சியோடும் பிறசிநேகத்தோடுங்கூடிய செனேசரத்தாருடைய விசுவாசம்.

தியானம். விசுவாசமானது சிநேகத்தினால் கிரியைகளைச் செ

யிறதென்று அர்ச். சின்னப்பர் எழுதியிருக்கிறார். (கலா. ரு.) இயேசுநாதசுவாமியை முந்தமுந்த அறியும்படி பாக்கியம் பெற்ற அந்நாட்டாரிடத்தில் இந்தச் சிநேகம் விளங்குகிறது. அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த பாக்கியம் மற்றவர்களுக்கும் வரும்படி ஆசைப்பட்டு, இயேசுநாதசுவாமி தங்கள் நடுவில் வந்திருக்கிறாரென்று அறிவிக்க நாலு பக்கமும் ஆளனுப்பி வெகு தொலையிலிருந்து முதலாய் வியாதிஸ்தர் திவ்விய கர்த்தருடைய உதவி சகாயத்தைத் தேடும்படி வரச்செய்தார்கள். சுற்றுக் கிராமங்களுக்குப் போய் நடக்கக்கூடாத உரோகஸ்தரைக் கட்டிலில் கிடத்தி இயேசுநாதசுவாமியிடத்தில் தூக்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். (மத். யசு. மாற். சு.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்தச் சனங்களுடைய பிறசிநேகத்தைக் கண்டுபாவித்து வியாதிக்காரர்பேரிலும் வருத்தப்படுகிறவர்கள்பேரிலும் மெய்யான இரக்கத்தைக் கிரியையினால் காண்பிப்போமாக. இன்னம் இந்த ஊராரைப்பார்க்க நாம் அதிக நன்மை செய்யக்கூடுவோம். எப்படியெனில் நாம் சரீர சம்பந்தமான தர்மக் கிரியைகளோடு ஆத்தும சம்பந்தமான தர்மக் கிரியைகளையுஞ் சேர்த்து முடிக்கக்கடவோம். விசேஷமாய்ப் பாவிகளை மனந்திருப்பும்படி சமயங்கிடைக்கும்போது அவர்களுடைய ஆத்தும நோயின் கடினத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காண்பித்து ஞான ஆரோக்கியமும் நித்தியபாக்கியமுமான வாழ்வுந் தந்தருளவல்லவரான சர்வேசுரனுடைய அடைக்கலமாய்ப் போகும்படி அவர்களுக்குப் புத்திசொல்லக்கடவோம். இப்படிப் பிறருடைய இரட்சணியத்துக்காகப் பிரயாசப்பட எத்தனையோ சமயம் வாய்த்தபோதிலும் அவைகளை நீ கை தவிர விடவில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். பிறருடைய ஆத்தும வறுமையைக்கண்டு நாம் யாதொரு கவலையும் இல்லாதிருக்கிறதினிமித்தம் சுவாமிக்கு முன் நம்மைத் தாழ்த்தக்கடவோம். பின்னும் நம்மிடத்தில் பத்தி விசுவாசம் பிறர்சிநேகத்தின்மேல் ஆவல் அதிகமதிகமாய் வளரும்படி மன்றாடுவோமாக.

பிரதிக்கினை. எவ்விடத்தில், எப்படி, எந்தச் சமயத்தால், பிறருக்கு நீ பிரயோசனமாயிருக்கலாமென்று பார்.

௩-ம் பிரிவு.

செனேசரேத்தாருடைய சங்கையும் நம்பிக்கையும் நிறைந்த விசுவாசம்.

தியானம். இந்தச் சனங்களுடைய விசுவாசம், சங்கைவணக்கம், நம்பிக்கை, இவைகளுக்குச் சம்பாவனையாகக் கணக்கில்லாத வியாதிக்காரர் புதுமையாக ஆரோக்கியம் அடைந்தார்கள். இதைக்குறித்து அர்ச். மாற்கு எழுதியிருக்கிறதாவது: இயேசுநாதர் கப்பர்நாவூம் ஊருக்குச் செல்லுகையில் அந்தப் பாதையிலிருந்த பட்டணங்களிலும் ஊர்களிலுங் கிராமங்களிலுமுள்ள வியாதிக்காரரைக்கொண்டுவந்து தெருக்களில் கிடத்தி அவருடைய சட்டையின் விளிம்பையாகிலும் அவர்கள் தொடும்படி விடைகொடுக்க அவரை மன்றாடுவார்கள். அப்படியே அவரைத் தொட்ட யாவரும் ஆரோக்கியமடைவார்கள். (அதி. சு.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன் திவ்விய மாதிரிகையான ஆண்டவருடைய குற்றமற்ற நன்மைத்தனத்தையும் விசேஷமாய் அவருடைய கிருபையையும் பொறுமையையுங் குறிப்பிட்டுப் பார். வியாதிஸ்தரும் எவ்வித நிர்ப்பாக்கியருந் திரண்டு, யார் முந்தி அவரைத் தொட்டுச் சுகமாவோமென்று ஒருவர் ஒருவரை இடித்துக்கொண்டு வருகையில் அவர்கள் தமதுகிட்ட அணுகவுந் தம்மைத் தொடவும், இன்னமும் தமதுமேலே விழுந்து நெருக்கவும் முதலாய் விட்டுவிடுகிறார். அவர்கள்மேல் யாதொரு குறையுஞ் சொல்லவுமில்லை; உள்ளம் பொங்கி எரிச்சலைக் காட்டவுமில்லை. இந்த ஆச்சரியமான மாதிரிகைக்கு ஏற்ற வண்ணம் உன்னை உருவாக்கப் பிரயாசப்படு. இன்னமும் இதில் கவனிக்கவேண்டிய ஓர் விசேஷமுண்டு. அதாவது: இந்தச் சமயத்தில் வியாதிஸ்தர் சுகமாகவேணுமானால் தமது வஸ்திரத்தைத் தொடவேண்டியதென்று இயேசுநாதசுவாமி சித்தமாயிருந்தார். இதற்கு முகாந்தரமேதென்றால் அன்றையத்தினம் இயேசுநாதசுவாமி கப்பர்நாவூம் ஊரிலுள்ள செபக்கூடத்தில் தேவநற்கருணையைப்பற்றி முதல்விசையாகப் பிரசங்கிக்கக் கருத்தாயிருந்ததினாலே, இந்தத் திவ்விய நற்கருணை வழியாக நாம் அவரை உட்கொள்ளும்போது அவருடைய திருச்சரீரம் நமது சரீரத்தோடு சேர்ந்து ஒன்றாய்ப் போகிறதினால்

எம்மாத்திரம் வரப்பிரசாதங்களும் எம்மாத்திரம் மேலான சகாயங்களும் நாம் அடைவோமென்று காண்பிக்கும்படியாக அப்படிச் செய்தாரென்று வேதபாரகர் சொல்லுகிறார்கள்.

சம்பாஷணை. நமது ஞான வைத்தியரான இயேசுநாதரோடு சம்பாஷணை செய்து நமது ஆத்தும வியாதிகளை அவருக்குக் காண்பித்து ஆரோக்கியம் தரக் கேட்போமாக.

௰௬-ம் தேதி.

இயேசுநாதசுவாமி நாம் இனிமேல் ஏற்படுத்தப்போகிற தேவநற்கருணையைப்பற்றிச் செய்த பிரசங்கம்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. கப்பர்நாவூம் ஊரிலுள்ள செபக்கூடத்தில் இயேசுநாதசுவாமி பிரசங்கம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

விசேஷ மன்றாட்டு(?)தேயம். பணிந்த மனதையும் சுவாமிக்கு நேர்ந்த இருதயத்தையுங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி கப்பர்நாவூம் ஊராரைக் கண்டித்தது.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி சகல பிணியாளிகளுக்கும் ஆரோக்கியங் கொடுத்துச் செனேசரேத்து நாட்டைக் கடக்கிறதற்கு ஒரு நாள் முழுதுஞ் சென்றது. வெள்ளிக்கிழமையாகிய அன்று பொழுது அஸ்தமித்தபின் யூதருக்கு ஓய்வு நாளின் துவக்கமான சமயத்தில் இயேசுநாதசுவாமி கப்பர்நாவூம் ஊரில் வந்து சேர்ந்தார். சேர்ந்தவுடனே சற்றும் இளைப்பாறாமல் செபக்கூடத்தில் பிரவேசித்தார். அங்கே கூடிவந்த திரளான சனங்களுக்குள் முந்தினநாள் அற்புதமாய்ப் பலுகின அப்பத்தைப் பொசித்துத் திருத்தியடைந்த வெகு பேரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் இயேசுநாதசுவாமியைத் தேடி வந்தது நல்லதாயினும், அதினால் அவர்களுக்கு யாதொரு புண்ணியபலனும் இல்லாதிருந்ததுமன்றி அவர்கள் மேல் குறைசொல்வதற்கும் ஏதுவாயிருந்தது. ஏனென்றால் அவர்கள் வந்ததற்குக் காரணம் லௌகீக நன்மையும் இன்பப் பிரியுமேயன்றி வேறொன்றுமல்ல. திவ்விய கர்த்தர் அவர்களை

நோக்கிச் சொன்னவாக்கியங்களும் இதற்கு அத்தாட்சியாமே. அதெப்படியென்றால் மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், அற்புதங்களைக் கண்டதினாலல்ல (ஆனால் உங்களுக்கு யாதொரு செலவும் பிரயாசமுமில்லாமல்) அப்பங்களைப் புசித்துத் திருத்தியடைந்ததினாலல்லோ நீங்கள் என்னைத் தேடுகிறீர்கள் என்றார். (அரு. ௬.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீயுஞ் சுயநலத்தை முன்னிட்டு முழுதுஞ் சுத்தக் கருத்தில்லாமல் உன் நற்கிருத்தியங்களைச் செய்வதினால் அவைகளின் பேறுபலன் குறைந்துபோக வழிபண்ணுகிறாயல்லோ? பிறசினேகத்துக்கும் ஆத்தும இரட்சணியத்துக்கும் அடுத்த அலுவல்களைப்பற்றி வெகு தொலை போகவேண்டியபோதும் தொழில் உத்தியோகம் மாற்றவேண்டியபோதும் நீ பறக்கப் பறக்கக் கீழ்ப்படிகிறது மெய்தான். ஆனால் பயணஞ் செய்கிறது உனக்கு உல்லாசமாகவும் இன்பமாகவும் இருக்கிறதினாலாவது வீண் பெருமை தேகசுகம் இவற்றின் மோசனையினாலாவது தூண்டப்பட்டு இப்படி நடக்கிறதில்லையோ? இதை உள்ளபடி அறியவேணுமானால் உன் சுயபட்சத்திற்கும் சுபாவ நாட்டத்திற்கும் ஏற்கையாயிருக்கிற அலுவல்களைச் செய்வதில் உனக்குள்ள ஆத்திரம் உன் மனதுக்குப் பிடியாத சிலவேலைகளைச் செய்கிறதில் உண்டோவென்றுபார்.

மனப்பற்றுதல். இதைக்கண்டு வெட்கி உலகத்துக்கும் உனக்குஞ் செத்தவனைப்போலிருக்க ஆசைப்படு.

பிரதிக்கினை. நீ செய்யும் அந்தந்தக் கிரியைகளை என்ன முகாந்தரத்தைப்பற்றிச் செய்கிறாயென்று இன்றைக்கு விசேஷமாய்க் கவனித்துப்பார்.

௨-ம் பிரிவு.

கப்பர்நாவூம் ஊராருக்கு இயேசுநாதர் வெளிப்படுத்தின தேவரகசியம்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி வாக்குக்கெட்டாத பரமஇரகசியமான தேவநற்கருணையைச் சனங்கள் விசுவசிக்கும்படி அவர்கள் மனதை ஏற்கனவே இணக்கச் சித்தமானார். கப்பர்நாவூம் ஊரார் புசித்த அற்புதமான அப்பமும் பிறகு அவர்களுக்கு வந்

கண்டனேயும் மேற்படி இரகசியத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறதற்குத் தக்க சமயத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டது. இயேசுநாதர் அப்போது சொன்னதாவது: "அழிந்துபோகிற போசனத்தைப்பற்றியல்ல, நித்திய சீவியமட்டும் நிலைநிற்கிறதுமாய், மனுமகன் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்போகிறதுமாகிய அப்பத்துக்காகப் பிரயாசப்படுங்கள்." பரலோகத்தினின்று இறங்கிவந்த சீவியமுள்ள அப்பம் நானே; நான் உலக சீவியத்துக்காகக் கொடுக்கப்போகிற அப்பம் என் மாமிசமாமே என்றார். இதைக்கேட்ட யூதர்கள் இவன் தன் மாமிசத்தை எப்படிப் பொசிக்கக் கொடுப்பானென்றார்கள். அதற்கு இயேசுநாதர் பொசித்தலென்கிற வார்த்தையைத் தாம் உருவகமாய்ச் சொல்லாமல் மெய்யாகவே சாப்பிடுதல் என்கிற அர்த்தத்தில் சொன்னதாக உறுதிப்படுத்தும்படி திருவுளம் பற்றினதாவது: மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் மனுமகனுடைய மாமிசத்தைப் பொசியாமலும் அவனுடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணாமலும் இருந்தால் உங்களிடத்தில் சீவியத்தைக் கொண்டிருக்கமாட்டீர்கள். ஏனென்றால் என் மாமிசம் மெய்யாகவே போசனமும் என் இரத்தம் மெய்யாகவே பானமுமாயிருக்கின்றது. என் மாமிசத்தைப் பொசித்து என் இரத்தத்தைப் பானம்பண்ணுகிறவன் என்னிடத்தில் வசிக்கிறான், நானும் அவனிடத்தில் வசிக்கிறேன். உங்கள் பிதாக்கள் மன்னாவென்கிற போசனத்தைப் பொசித்தும் மரித்தார்கள். இந்த அப்பத்தைப் பொசிக்கிறவனோவென்றால் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பானென்றார். (அரு. சு.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த அதிசயமான வார்த்தைகள் நமது அன்புக்குரிய இரட்சகருடைய திருவாயினின்றல்ல, அவர் திரு இருதயத்தினின்று தான் புறப்படுகிறதை நாம் யோசித்தோமானால் நமது உள்ளம் ஆரித்துப் பொங்கி அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வோம். ஏனென்றால் முந்தமுந்த அவர் தம்மைத்தாமே நமக்கு உணவாகத் தருகிறதினாலே அவர் கொடுக்கக்கூடுமானதெல்லாம் நமக்குக் கொடுக்கிறார். இரண்டாவது சந்தேகப்படுவதற்கு இடமில்லாமல் மகா தெளிவாகவுந் தீர்க்கமாகவும் புத்திக்கெட்டாத இந்தப் பரம இரகசிய சத்தியத்தை நிலைநிறுத்துகிறார். மூன்றாவது பரம இரகசியமான இந்தத் திவ்

விய அப்பத்தை உட்கொள்ளும் பாக்கியம் நமக்கு [illegible]தனைவிசை கிடைக்கும்படி [illegible]த்திய திருச்சபையின் மடியில் நா[illegible] க்கச் சித்தமானார்.

மனப்பற்றுதல். விசுவாசம், நன்றியறிந்த தோத்திர[illegible]கம் என்னும் புண்ணிய முயற்சிகளை ஆண்டவருக்கு ஒப்புவிப்போமாக.

பிரதிக்கினை. இவ்வளவு தாராளமான குணத்தைக் காட்டின சுவாமி மட்டில் நாமும் உதாரமுள்ளவர்களாயிருக்கக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

கப்பர்நாகூமூரார் சுவாமியைவிட்டு நழுவுகிறார்கள்;
அப்போஸ்தலர் உறுதியாயிருக்கிறார்கள்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி தம்முடைய மாமிசத்தை அகத்தியமாய் எல்லாருஞ் சாப்பிடவேணுமென்று சொன்னதைக் கேட்டுச் சீஷர்களில் அநேகர் தேவநற்கருணையின் பரம இரகசியத்தை இன்னம் உணராமல் தங்களுக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டதாவது: இந்தப் பிரசங்கங் கடினமாயிருக்கிறது, இதைக் கேட்கிறதாரென்றார்கள். அது முதல் அவர்கள் பின்வாங்கி மறுபடியும் அவரைப் பின்சென்று நடவாமற்போனார்கள். இயேசுநாதர் தமது பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களையும் நோக்கி: நீங்களும் போக மனதாயிருக்கிறீர்களோவென்று கேட்க, சீமோன் இராயப்பர் பிரத்தியுத்தாரமாக: ஆண்டவரே, நாங்கள் ஆரண்டைக்குப் போவோம். நீர் நித்திய சீவியத்தின் வார்த்தைகளையுடையவராயிருக்கிறீர். நீரே சுயஞ் சீவியரான சர்வேசுரனுடைய குமாரனாகிய கிறீஸ்துவானவராயிருக்கிறீரென்று நாங்கள் விசுவசித்தும் அறிந்தும் இருக்கிறோமென்றார். (அரு. சு.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமது திவ்விய குருவானவருக்கு நாமும் மாறாத பிரமாணிக்கமுள்ளவர்களாய் எப்போதும் அவரை அண்டியிருப்போமென்று அர்ச். இராயப்பரைப்போல சாதித்துச் சொல்லக்கடவோம். ஆனால் நமது நிலையற்ற சுபாவத்தை நாம் அறிந்திருக்கிறதினாலே நமது சொந்தப் பலவீனத்தினின்றும் நமது சத்துருக்களின் கபட தந்திரங்களினின்றும் நம்மைத் தற்காத்து இரட்சிக்கவேணுமென்று அவரைக் கெஞ்சி மன்றாடுவோமாக.

சம்பாஷணை. சுபாவத்துக்கு மேலான உயிரை நம்மிடத்தில் வளர்த்துப் பலப்படுத்தும்படி தம்மைத்தாமே நமக்குப் போசனமாகத் தந்தருளும் அன்புந் தாராளமுநிறைந்த நமது ஆயனாகிற இயேசுநாதசுவாமியோடு சம்பாஷணை செய்வோமாக.

௨௰-ம் தேதி.

சித்தோவென்னுஞ் சபையைத் திரும்ப ஸ்தாபித்தவராகிய அர்ச். பெர்னர்து திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் அழியாத மகிமைப் பிரதாப வாசஸ்தலத்தில் இருக்கிறதாக நினைத்துக்கொள்.

தியானச் செபம். உத்தமதனத்தின்பேரில் வேகமான ஆசையை உனக்கு அடைந்தருளும்படி இவரை மன்றாடு.

முதல் பிரிவு.

அர்ச். பெர்னர்துடைய உலக வாசம்.

தியானம். அர்ச். பெர்னர்து குலத்திலும் புண்ணியத்திலும் பேர்போன தாய் தகப்பனிடத்தினின்று பிறந்தார். தாய் தகப்பன் இவரை வெகு சாக்கிரதையாய் வளர்த்தார்கள். இயல்பாய்ச் சாதுரியமும் அதிசயமான புத்திக் கூர்மையும் உள்ளவராயிருந்ததினால் கல்வி சாஸ்திரங்களில் ஆச்சரியமான திறமை அடைந்தார். பத்தியுள்ள இவருடைய தாயார் இளம் பிராயத்திலேயே இவருள்ளத்தில் கற்பின்மேல் விருப்பமும் தேவமாதாவின்மேல் உருக்கமான பத்தியும் பிறப்பிக்கப் பிரயாசப்பட்டாள். அந்த அம்மாளுக்குத் தான்பட்ட பிரயாசத்துக்கேற்றகது சம்பாவனை கிடைத்தது. அர்ச். பெர்னர்திடத்தில் யாவரும் பிரமிக்கத்தக்க உறுதியான கற்பு விளங்கினது. அவர் ஓர் சமயத்தில் எச்சரிக்கைக் குறைவாய்ப் பார்த்த ஒரு தகாத பார்வைக்கு ஆக்கினையாகப் பொறுக்க முடியாத குளிர்ந்த சலத்தில் அமிழ்ந்தியிருந்து தம்மை உபாதித்தார். அன்றியும் இவர் வளர்ந்தபின் இந்தக் கற்பின் நிமித்தமாகவே கன்னிகையான தேவமாதாவின் மகிமைதோத்திரங்களை ஒப்பற்ற அநுகூலத்தோடு புகழ்ந்து பாராட்டினார். இவருக்கு இருபத்துமூன்று வயசு நடக்கும்போது மகாத்துமாவான

ரோபேர்த்தென்பவரால் கொஞ்சத்துக்குமுன்னே ஏற்படுத்தப்பட்டு வெகு கடினமான சீர்திருத்தம் அடைந்திருந்த சித்தோவென்னுஞ் சபையில் பிரவேசிக்கும்படி சர்வேசுரன் தம்மை அழைக்கிறதாக மனதில் உணர்ந்தார். இந்தத் தேவ ஏவுதலின்படி நடக்கும்படி அவருடைய மனதில் எவ்வளவு வேகமான ஆவலிருந்ததென்றால், அவர் போகாதபடி தடுக்க அவருடைய சகோதரர் செய்த விக்கினங்களையெல்லாம் அவர் செயித்ததுமன்றி அவர்களையும் வேறு இருபத்தைந்து துரைமக்களையுந் தமது கருத்துக்கு இணக்கி அந்தப் புதுச்சபையில் பிரவேசிக்க ஏவினார். இவ்விதமாய்த் தாமும் அவர்களுமாக முப்பது பேர் அன்றையத்தினமே மடத்தில் சேர்ந்து, மடத்துச் சிரேஷ்டரான அர்ச். முடியப்பர் கையில் மறு வருஷம் சந்நியாசத்தின் பெரிய வார்த்தைப்பாடுகளைக் கொடுத்தார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன் சிறியகாலத்தின்மேல் உன் கண்ணைத் திருப்பிப்பார். நீ பிறந்ததும், வளர்ந்ததும், துறவறத்துக்கு அழைக்கப்பட்டதும் ஆகிய இவையெல்லாம் எவ்வளவு யோகமான சந்தர்ப்பங்களோடு கூடியிருந்ததென்று பார்ப்பாயானால், சர்வேசுரன் அர்ச். பெர்னர்தைப்போலவே உனக்குந் தமது உபகார சகாயங்களை ஏராளமாய்த் தந்தருளினாரென்று கண்டு கொள்வாய்.

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரன் உனக்குச் செய்த நன்மைகளுக்காக நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்து, இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் தாம் பெற்றுக்கொண்ட உபகாரங்களுக்கு ஏற்றபடி நடந்தது போல, நீயும் நடவாததைப்பற்றி மனஸ்தாபப்படு.

பிரதிக்கினை. நமது பரிசுத்த அந்தஸ்திலுள்ள பாக்கியத்தின்பேரிலும் நம்மை அர்ச்சிக்கிறதற்கு உண்டான கணக்கற்ற வழிபாடுகளின்பேரிலும் அடிக்கடி சிந்தனையாயிருப்போமாக.

௨-ம் பிரிவு.

மடத்தில் அவருடைய ஏகாந்த வாசம்.

தியானம். இந்த மகாத்துமாவானவர் மடத்தில் பிரவேசித்த முதல் நாளில் கொண்டிருந்த ஞானவேகம் ஒருபோதுஞ் சோரவுங் குறையவுமில்லை. இது அவருடைய ஏகாந்த வாசத்தில் விளங்

ஸின அதிசயமென்னத்தகும். இதினிமித்தங் கொஞ்ச வருஷத்துக்குள்ளே சகலவித புண்ணிய சாங்கோபாங்கத்துக்குந் தேர்ந்த மாதிரிகையானார். ஐம்பொறிகளை அடக்குவது அவருக்குச் சுபாவமான காரியம்போலிருந்தது. சித்தோவென்னும் மடத்தில் ஒரு வருஷமாயிருந்தும் அதில் தாம் படுக்கிற அறையின் முகடு எப்படிப்பட்டதென்றும், கோவிலில் தாம் சங்கீதமாலை செபிக்கும் இடத்தில் எத்தனை சன்னல் இருந்ததென்றும் அவருக்குத் தெரியாமலிருந்ததாக மற்றவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இப்படியே அவர் சகலத்திலுந் தம்மை ஒரே விதமாய் ஒறுத்துவந்தார். அவர் வழக்கமாய்ச் சாப்பிட்டுவந்தது வெந்நீரில் தோய்க்கப்பட்ட அப்பமாத்திரம். தமது வயிற்றுவலியைத் தணிக்க எண்ணெயுந் தேனுங்கலந்து சமைக்கப்பட்ட பயற்றைக் கிழப்படுதலுக்காக மாத்திரஞ் சில சமயங்களில் சாப்பிடச் சம்மதித்தார். உலகத்துக்குந் தமக்குஞ் சவம்போலாகி சபையில் எல்லாத்திலும் இழிவுங் கஷ்டமுமான வேலைகளைத் தேடுவாரொழிய மற்ற எந்தக் காரியத்திலும் வேண்டும் வேண்டாமென்கிற மன இஷ்டமற்றவராயிருந்தார். செபத்துக்குக் குறித்த நேரம் அவருக்கு ஆனந்த பாக்கியமாயிருந்ததினால் எப்போதும் அது வெகு சுறுக்காய்க் கடந்துபோகிறதாக அவருக்குக் காணப்படும். அவர் இடைவிடாமல் செபம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாரென்று சொல்லத்தகும். ஏனெனில் வெளிமனுஷரோடே பேசும்போது முதலாய்த் தேவ சமுகத்தில் இருக்கிறோமென்று ஒருகாலும் மறந்தவரல்ல. இதினாலேதான் அவர் சர்வேசுரனைப்பற்றிப் பேசுகிறதைக் கேட்கிறவர்கள் அவரிடத்தில் விளங்கும் உருக்கத்தைக் கண்டு அவர் சொன்னபடி செய்வார்கள். அவர் தமது பத்தி சுறுசுறுப்பைத் தூண்டுகிறதற்காகத் தம்மைத் தாமே நோக்கி: பெர்னார்தே, பெர்னார்தே, இங்கே ஏன் வந்தாயென்று கேட்பார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஐயோ, என்னிடத்தில் துவக்கத்திலிருந்த ஞானவேகத்தை நிலைமையாய்க் காப்பாற்றாமல் போனேனே! அதைக் காப்பாற்றியிருந்தால் இப்போது உத்தமதனத்தில் எவ்வளவு உயர்ந்து ஏறியிருப்பேனென்று சொல்லுவாயாகும். ஆனால் இந்த வெட்டித்துக்கம் போதுமென்றிராதே; போனகாலம் போய்விட்டது, அது உன் கை வசத்திலில்லை,

ஆனால் நீ போக்கடித்ததைத் திரும்பக் கைக்கொள்ளும்படி உன் ஞான வேகத்தை இரட்டிக்கிரட்டியாக்கக் கடவாய்.

மனப்பற்றுதல். இதெல்லாம் நினைத்துக் கஸ்திப்பட்டு நன்மை செய்வதற்கு அதிக உறுதி நிலைமையுமுள்ள ஏவுதல் வேணுமென்று கேள்.

பிரதிக்கினை. அர்ச். பெர்நர்து பாவனையாகக் காலமே எழுந்திருக்கும்போதாகிலும் நான் இங்கே என்னத்துக்கு வந்திருக்கிறேனென்று உன்னைத்தானே வினவிக்கொள்.

௩-ம் பிரிவு.

நானாவித காரியங்களுக்குள் இந்த மகாத்துமாவுடைய தனிவாசம்.

தியானம். மடத்து ஏகாந்தத்தில் அர்ச். பெர்நர்து அடைந்த மனச் சமாதானமும் பாக்கியமும் இவ்வளவென்று வருணிக்குந் தன்மையல்ல. ஓ பாக்கியம் பெற்ற ஏகாந்தமே! ஓ ஏகாந்த பாக்கியமே! என்று அடிக்கடி கூவிச்சொல்லுவார். ஆனால் இந்த ஏகாந்தத்துக்கு அநேக விக்கினங்கள் உண்டாக ஆண்டவர் சித்தமாயிருந்தார். கிளேர்வோவென்னும் மடத்துக்குச் சிரேஷ்டரானபின் இவருடைய ஞானம் அநேகானேக சமயங்களில் வெகு துலக்கமாய் விளங்கினதினாலே திருச்சபையில் சகலரும் அவர்மேல் ஆச்சரியப்பட்டிருந்தார்கள். இராசாக்களும் பிரபுக்களுந் தங்களுக்கு உண்டான வழக்கு வியாச்சியங்களில் அவரை மத்தியஸ்தராக நியமித்துக்கொள்வார்கள். அந்தந்தத் தேசத்தாரைச் சமாதானமாக்கவும், திருச்சங்கங்களை நடத்தவும், பிரிவினைகளை அழித்து ஒழிக்கவும், பலஸ்தீன் நாட்டிலுள்ள திருஸ்தலங்களை மீட்டுக் காக்கும்படி கிறீஸ்துவர்கள் படையெடுத்துப்போகப் பிரசங்கிக்கவும் வெகு கஷ்டமான தூரப்பயணங்கள் செய்யும்படி அர்ச். பாப்புக்கள் அவரை உடன்படுத்தினார்கள். இத்தனை பெருமைகளுக்கும் இத்தனை பராக்குக்கு இடமான அலைச்சல்களுக்கும் நடுவே அர்ச். பெர்நர்து தமது தாழ்ச்சியையுந் தேவ ஐக்கியத்தையுஞ் சற்றாவது போக்கடித்தவரல்ல. ஏனெனில் இவருடைய சரித்திரத்தை எழுதினவர் சொல்லுகிறதுபோல இவர் எங்கேபோனாலுந் தமது ஏகாந்தத்தையுங் கூடவே கொண்டுபோவார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாமும் இப்படியே நடக்கப் பிரயாசப்படுவோமேயாகில் சர்வேசுரனோடு நாம் எப்போதும் எவ்விடத்திலும் விலக்ஷணமாய் ஒன்றித்திருப்போம்.

சம்பாஷணை. அர்ச். பெர்நர்தோடே சம்பாஷணை செய்.

௨௧-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் பிரசங்கித்துவந்த மூன்றும் வருஷமும் மூன்றும் பாஸ்குத்திருநாளும்.

பரிசேயருடைய கள்ளஞானமுங் காய்மகாரமும்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி வேதபாரகரோடும் பரிசேயரோடுந் தர்க்கித்துக்கொண்டிருக்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். கள்ளஞானத்தை அடியோடு அருவருக்கவும், திடமான புண்ணியங்களை முழுமனதோடே நேசிக்கவும் வரங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி வேத சட்டத்தின் ஒரு விஷயத்தில் தமக்கு மாப்புச் செய்துகொள்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி கப்பர்நாவூம் ஊரிலே ஓய்வுநாளைச் செலவழித்த பிறகு கலிலேயாநாட்டிலே சுற்றித்திரிந்தார். ஏனென்றால் யூதர்கள் அவரைக் கொல்லத் தேடிக்கொண்டிருந்ததினாலே யூதேயா நாட்டிற்குப்போக மனமில்லாதிருந்தார். (அரு. எ.) ஆகையால் இந்த வருஷம் இரட்சகர் எருசலேம்பட்டணத்தில் பாஸ்காப்பண்டிகையைக் கொண்டாடப் போகவில்லை. ஏனென்றால் விக்கினமில்லாதிருக்கிறவர்கள் மாத்திரம் அந்தத் திருநாளைக் கொண்டாடப் போகும்படி வேத சட்டத்தில் கற்பித்திருந்தது. ஆனால் இயேசுநாதசுவாமி சர்வேசுரனானதினால் தாம் கொடுத்த கற்பனைக்குத் தாமே மன்னிப்புச்செய்ய அதிகார சுதந்தரமுள்ளவராயிருந்தார். அன்றியும் யூதர் அவர் உயிரை வாங்கும்படி செய்த சதியோசனை இந்தமாப்புக்குத் தகுந்த முகாந்தரமாயிருந்தது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சபை ஏற்பாட்டுக்கும் வெளி ஒழுக்க முறைமைகளுக்கும் விரோதமாய்ச் சிரேஷ்டர்கள் யாதோர் காரியத்தைச் செய்வதையும் அல்லது விட்டுவிடுவதையும் பார்க்கும்போது அவர்கள்பேரில் குற்றம் நினையாதபடி நாம் இங்கே படித்துக்கொள்ளவேண்டியது. மற்றவர்களுக்கு மாப்புச்செய்கிறவர்கள் தகுந்த நியாயமிருக்கும்போது தங்களுக்கே செய்துகொள்ளக்கூடாதோ? அவர்களுக்கு இருக்கிற நியாயம் என்னவென்று பொதுப்பட நமக்குத் தெரியாது. அதை நமக்கு அறிவிக்கவும் அவர்களுக்குக் கடமையில்லை. அநேக சமயத்தில் அதை நமக்குச் சொல்வதுஞ் சரியல்ல. இதுவுந் தவிர துஷ்டர் சர்வேசுரனைப் பகைக்கிறதினிமித்தம் நம்மைத் துன்பப்படுத்தவும், நமக்கு யாதொரு பொல்லாப்புச் செய்யவுந் தேடும்போது தப்பி ஒழிகிறவது சுபாவ நியாயத்துக்கொத்த யாதொரு உபாயத்தைப் பிரயோகித்தாவது அதற்கு விலகும்படி இயேசுநாதசுவாமி நமக்குப் படிப்பிக்கிறார். சரியான முகாந்திரமில்லாமல் இதற்கு விபரீதமாய் நடக்கிறது தனது சக்தியை நம்புகிற வெறுந்துணிகரமாகும். வேதசாட்சியாகிற வரத்தைச் சர்வேசுரன் தமக்குப் பிரியமான பேருக்கும் பிரியமான சமயத்திலுங் கொடுப்பார். அவருக்குச் சித்தமில்லாதபோது துஷ்டர் நமக்குப் பொல்லாப்புச் செய்ய நாமே வலிய இடங்கொடுத்தால் அவர்கள் செய்யுந் தின்மைக்கு நாமும் உடன்படுகிறதுபோலாகும்.

மனப்பற்றுதல். நீ மற்றவர்கள்பேரில் நியாயமின்றிக் குறை நினைத்ததற்கும் உன்னை அதிகமாய் நம்பி வலியத் துணிகரங் காட்டினதற்கும் பொறுத்தல் கேள்.

பிரதிக்கினை. இவ்விரண்டு குறைகளையும் வெகு சாக்கிரதையாய்த் தவிர்த்துவிடு.

௨-ம் பிரிவு.

விஞ்ஞாசாரங்களை வேத ஏற்பாட்டுக்கு மேலாக எண்ணிவந்த பரிசேயரை இயேசுநாதர் கடிந்து கொள்ளுகிறார்.

தியானம். எருசலேம் பட்டணத்தில் இருந்த யூதர்கள் தங்கள் சதியோசனை வியர்த்தமானதைக் கண்டு சனங்களுடைய கண்ணுக்கு இயேசுநாதருடைய பேரைக் கெடுத்தாவது தங்கள் கருத்

துக்குச் சரிக்கட்டும்படி பார்த்தார்கள். இதற்காகச் சில பரிசேயரும் வேதபாரகரும் எருசலேம் பட்டணத்திலிருந்து கலிலேயா நாட்டில் இயேசுநாதரண்டையில் வந்து உபாயமாய் அவரிடத்தில் குற்றம் பிடிக்கப் பார்த்தார்கள். இயேசுநாதருடைய சீஷர்களில் சிலர் கை கழுவாமல் அசனம்பண்ணுகிறதைக்கண்டு அவர்கள்பேரில் குற்றமாக: உம்முடைய சீஷர்கள் நமது முன்னோருடைய பாரம்பரையான வழக்கப்படி நடவாமற்போகிறதென்னவென்றார்கள். இப்படி அவர்கள் பேசும்போது தங்கள் இருதயத்தில் மூடி மறைத்து வைத்திருந்த கள்ள ஞானத்தையுங் காய்மகாரத்தையும் வெட்டவெளியாய்க் காண்பித்தார்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் குளித்துச் சுத்தமாயிருங்களென்று இசையாஸ் சொன்ன வார்த்தைகள் ஆத்துமத்துக்கடுத்த காரியத்திலே சுத்தமாயிருக்கவேணுமென்கிற அர்த்தங் கொள்ளுகிறதென்று இவர்கள் அறியாதவர்களல்ல. இதை அவர்கள் உணரும்படி இயேசுநாதர் அவர்களைப்பார்த்து: கள்ளஞானிகளே நீங்கள் தேவகற்பனைகளை விட்டுவிட்டு மனுஷர் ஏற்படுத்தின முறைமைகளைப் பற்றிக்கொண்டு, பண்டம்பாடி முதலியவைகளைக் கழுவுகிறது கடமையென்கிறீர்களே என்றார். பிறகு அந்தக் கள்ளஞானிகளால் மயக்கப்பட்ட சனங்களைப் பார்த்து: நீங்கள் எல்லாரும் எனக்குச் செவி கொடுத்து நான் சொல்வதை உணர்ந்துகொள்ளுங்கள். வாய்க்குள்ளே போகிறது மனிதனை அசுத்தப்படுத்துகிறதில்லை; வாயில் நின்று புறப்படுகிறதே அவனை அசுத்தப்படுத்துமென்றார். (மாற். எ., மத். ௰ரு.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. கள்ள ஞானமும் காய்மகாரமுமாகிய இவ்விரண்டும் வேதபாரகர் பரிசேயரிடத்திலே தோன்றின பெரிய துர்க்குணமாம். நீ இவ்விரு துர்க்குணங்களையும் அருவருக்கிறாயே. ஆனால் அவைகளை முற்றிலும் விட்டு நீங்கியிருக்கிறாயோ?

மனப்பற்றுதல். உன் இருதய சந்து பொந்தில் பதுங்கியிருக்கிற மகா மகா இரகசியங்களை முதலாய் அறிய வரங்கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. வீண் பெருமையினாலுங் காய்மகாரத்தினாலுந் தன் ஆத்துமத்துக்கு யாதொரு பொல்லாப்பு வருமோவென்று எப்போதும் அச்சத்தோடிருக்கிறது.

௩-ம் பிரிவு.

கட்டளைகளை மீறுகிறகுணம் இருதயத்திலிருந்து புறப்படுகிறதென்று இயேசுநாதசுவாமி காண்பிக்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதர் சனக்கூட்டத்தைவிட்டு அப்புறம் போனபோது இராயப்பர் அவரை நோக்கி இந்த உவமையை எங்களுக்கு நன்றாய்த் துலங்கச் சொல்லவேணுமென்று கேட்க, அதற்கு இயேசுநாதர்: நீங்களும் இதைக் கண்டுபிடிக்கவில்லையோ? வெளியினின்று மனுஷனுக்குள் பிரவேசிக்கிற எந்தப் பொருளும் அவன் இருதயத்திலே பிரவேசியாததினால் அது அவனை அசுத்தப்படுத்தக் கூடாது. ஆனால் அவன் வாயினின்று புறப்படுகிறதோ அவன் இருதயத்திலிருந்து வருகிறபடியினாலே அவனை அசுத்தப்படுத்தும். மேலும் மனுஷனுடைய உள்ளத்திலும் இருதயத்திலுமினின்று துர்நினைவு, மோகவிச்சாரம், கொலைபாதகம், களவு, சூது, லோபித்தனம், அகங்காரம், தேவதூஷணம் இவை முதலான சகல தின்மைகளும் புறப்படுகிறபடியால் இவைகளே மனுஷனை அசுத்தப்படுத்துவதல்லாமல் மனுஷன் கை கழுவாமல் அசனம்பண்ணுகிறது அவனை அசுத்தப்படுத்தாதென்றார். (மத். ௰ரு., மாற். எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ௧-வது. எல்லாத்துக்கு முந்தி சர்வேசுரன் நம்மிடத்தில் இருதய சுத்தத்தைக் கேட்கிறாரென்றும்; ௨-வது. நமக்குப் புறத்தியிலிருந்து வருகிற சோதனை, நினைவு, ரூபிகரம், மனதில் படியுந்தோற்றம் முதலானவைகளுக்கு நாம் இருதயத்தில் இடங் கொடாமலுஞ் சம்மதியாமலும் இருந்தால் நம்முடைய இருதயம் அசுத்தப்பட மாட்டாதென்றும்; ௩-வது. இதனிமித்தம் நம்முடைய மன ஆசைப்பற்றுதலின் பேரிலே விழிப்பாயிருக்கவேணுமென்றும் மேற்சொன்ன வாக்கியங்களினாலே வெளிச்சமாய்த் துலங்குகின்றது. நீ இது காரியத்தில் எப்படி நடந்துவருகிறாய்? யாதொரு பிரமாதப்பின் பற்றுதல் ஒரு சிறு விக்கிரகத்தைப்போல உன் இருதயத்தின் மூலை முடுக்கிலே வசிக்கிறதில்லையோ? நீயும் அதைப் பாராதபடி உன் கண்ணை மூடிக்கொள்ளுகிறதில்லையோ?

சம்பாஷணை. விசித்தாசியோவென்னும் பேர்போன கன்னியாஸ்திரிகள் சபையை ஏற்படுத்தின அருளாயி பிரான்சிஸ்கா

மானுடைய திருநாளைத் திருச்சபை இன்று கொண்டாடுகிறதினாலே அவனோடு சம்பாஷணை செய்.

௨௨-ம் தேதி.

கனானையநாட்டு ஸ்திரீயின் ஆச்சரியத்துக்குரிய விசுவாசமும் மன்றாட்டும்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இவள் இயேசுநாதருடைய திருப்பாதத்திலே விழுந்து கெஞ்சி மன்றாடுகிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்.

தியானச் செபம். இவளிடத்திலே விளங்கின விசுவாசத்தையும் நிலைமையையுங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

கனானைய ஸ்திரீயினிடத்தில் விளங்கின விசுவாசமுந் தாழ்ச்சியுள்ள மன்றாட்டும்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி எருசலேம் பட்டணத்தை விட்டு வடதிசையை நோக்கி வரவர எட்டித்தொலையாய்ப் போய், கலிலேயா நாட்டுக் கடைசிக்கோடி மட்டுஞ்சென்று அதையுந் தாண்டி அப்பால் பெனிசியா தேசத்தில் பிரவேசித்தார். இந்தத் தேசத்தில் பூர்வீக கனானையருடைய வமிசத்தார் பாதி குடியேறியிருந்தார்கள். அஞ்ஞானிகளாயிருந்த அத்தேசத்தாருக்குச் சுவிசேஷத்தைப் போதிக்கவேணுமென்கிற கருத்தோடே சுவாமி போகவில்லை. தீர் சீதோன் பட்டணங்களின் எல்லைக்கு அடுத்திருந்த ஒரு வீட்டிலே பிரவேசித்து அதை ஒருவரும் அறியாதிருக்கவேணுமென்று விரும்பினாராயினும் முழுதும் மறைந்திருக்கக் கூடாமற்போயிற்று. ஏனென்றால் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தால் ஏவப்பட்ட கனானைய நாட்டுப் பெண்பிள்ளை ஒருத்தி இயேசுநாதர் வந்திருக்கிறதை அறிந்தவுடனே, அவரிடத்தில் ஓடிவந்து, அவர் அந்த வீட்டில் பிரவேசிக்கிறதற்குள்ளாக அவரை நோக்கி உரத்த சத்தமாய்: ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே! என்பேரில்

இரக்கமாயிரும்; என் மகள் பசாசினால் கொடூரமாய் உபாதிக்கப்படுகிறாளென்று கூவினாள். (மாற். எ., மத். ௧௫.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்தப் பெண்பிள்ளை செய்த மன்றாட்டின் இலட்சணங்களைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அவைகள் உன்னிடத்திலும் விளங்கச் செய். அவையேதென்றால் முந்தமுந்த அவள் ஐயுறவுபடாமலும் நாமதியாமலும் இயேசுநாதரை அண்டிப்போகிறாள். ௨-வது. சர்வேசுரனைமட்டும் அவருடைய அளவில்லாத வல்லமையின்பேரிலும் [illegible] அவருடைய இரக்கத்தின்பேரிலும் அவள் உயிருள்ள பத்தி விசுவாசத்தோடு அவரை அடுத்துவந்து: ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே என்கிறாள். ௩-வது. தாழ்ச்சி விநய நிறைந்த சிந்தனைகள் அவள் உள்ளத்தில் பெருகவே தனது நிர்ப்பாக்கியத்தை முழுதும் உணர்ந்தவளாய்: என்பேரில் இரக்கமாயிருஞ் சுவாமீ என்கிறாள். ௪-வது. தேவ சித்தத்துக்குப் பூரணமாய் அமைந்து தன்னை முழுதும் நிக்கிரகம்பண்ணி, தன் மகளுடைய நிர்ப்பாக்கியமான ஸ்திதியை வெளிப்படுத்தி இயேசுநாதருடைய தயவினால் எல்லாம் ஆகுமென்றிருக்கிறாள். நீயும் இப்படியோ சர்வேசுரனை அண்டிப் பிரார்த்தித்து வருகிறாய்?

மனப்பற்றுதல். உன் செபம் பலியாமற்போவதற்குக் காரணமான குறைகள் ஏதென்று அறிந்து விலகும்படி அவசரமான ஞானத்தெளிவையுந் திடனையுஞ் சர்வேசுரனிடத்தில் கேள்.

பிரதிக்கினை. நீ செபம் பண்ணப்போகுமுன் தாழ்ச்சி விசுவாசப்பற்றுதல்களை உன்னிடத்தில் எழுப்பிக்கொள்வாயாக.

௨-ம் பிரிவு.

[illegible] நிலைமையாய்க் காட்டின விசுவாசமுஞ் செய்த மன்றாட்டும்.

தியானம். உலகமெங்கும் பிரபல்லியமான இந்தப் பெண்பிள்ளையினுடைய விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் இயேசுநாதர் நமது படிப்பினைக்காக வெகு கடினமாய்ச் சோதிக்கச் சித்தமானாரென்று தோன்றுகிறது. இவளுடைய மன்றாட்டைச் சட்டைபண்ணாததுபோல இவளுக்கு ஒரு வார்த்தையாகிலுஞ் சொல்லாதிருந்ததுந் தவிர அப்போஸ்தலர்கள் இவளுக்குச் சனுவாக சுவா

மியை நோக்கி வருந்தி மன்றாடி: ஆகுமோ இவளுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பிவிடவேணும்; நமது பிறகே ஓயாமல் அபயமிட்டுக் கொண்டு வருகிறாள். இவளால் உம்மை மற்றவர்களும் அறியப்போகிறார்களென்று விண்ணப்பஞ் செய்ததற்கு, ஆண்டவர் மறுமொழியாக: இஸ்ராயேல் சனங்களுக்குள் சிதறிப்போன ஆடுகளுக்காக மாத்திரம் நான் வந்திருக்கிறேனொழிய மற்றப்படியல்லவென்றார். இதினால் இவளுடைய மன்றாட்டைத் தள்ளிவிட்டதுபோலாகிறது. ஆகிலும் இவள் மனந்தளராமல் அந்த வீட்டில் இயேசுநாதர் பிறகே போய் அவர் பாதத்தில் பணிந்து நமஸ்கரித்து: சுவாமீ, என்மேல் இரக்கமாயிரும். என் மகளைப் பிடித்த பேயை எப்படியாவது விரட்டிவிட உம்மை மன்றாடுகிறேனென்று விடாமல் கெஞ்சிக்கொண்டிருந்தாள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் உறுதி இல்லாமையுற்றவர்களாயிருப்பது நமது செப வேண்டுதல் பலியாமற்போவதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணமாமே. அப்படியே நமக்காவது நம்மைச் சேர்ந்த யாதொருவருக்காகிலும் ஒரு விசேஷமான தேவ சகாயத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறோம். இந்தக் கருத்து நிறைவேறுவதற்காக நவநாள் செபந் துவக்குகிறோம். இரண்டு மூன்று நாளைக்குச் செய்யவேண்டிய செபத்தைப் பத்தியோடு சொல்லுகிறோம். ஆனால் ஆறும் ஏழாம் நாட்களிலும் அதே சுறுசுறுப்பு நம்மிடத்தில் விளங்குகிறதோ? ஆகையால் நம்மிடத்தில் பக்தி சுறுசுறுப்பு காட்டாத் தங்குவது அருமையென்று ஒத்துக்கொள்ளக்கடவோமல்லோ? இரண்டு மூன்றுதரம் ஒரு மன்றாட்டைக் கேட்டும் அடையாமற்போனால் சுவாமியை அலட்டிக்கேட்கப் பயந்தாற்போல செய்த விண்ணப்பத்தை நிறுத்திப் போடவில்லையோ? இந்தக் கனானேய நாட்டாளின் உதாரணம் இந்தப் பாவத்தை நீக்குகிறதுமன்றிப் பரிசுத்த கருத்தோடு சுவாமியை அச்சப்படுத்துகிறது அவருக்குப் பிரியமென்றுங் காட்டுகிறது.

மனப்பற்றுதல். நமது செபங்களில் உள்ள குறைகளை ஒத்துக்கொண்டு வெட்கி நாணக்கடவோம்.

பிரதிக்கினை. இந்தப் பெண்பிள்ளையினுடைய வெல்ல முடியாத திடனையும் பக்தி நிறைந்த பிரசாதத்தையும் கண்டுபாவி.

௩-ம் பிரிவு.

இந்தப் பெண்பிள்ளையினுடைய விசுவாசமும் மன்றாட்டுஞ் செயமடைகிறது.

தியானம். இதோ இவளிடத்திலே விளங்கின விசுவாசமும் நிலைமையும் இவளுக்குச் செய்யப்பட்ட கடினமான பரிட்சையில் செயங்கொண்டு மிகவும் பிரகாசித்தது. ஆகிலும் இயேசுநாதர் இவள் மன்றாட்டைக் கேட்டருளுமுன் இன்னம் ஒருவிசை அவளைச் சோதித்துப்பார்க்கிறார். எப்படியெனில் இயேசுநாதர் அவளைப்பார்த்து: முந்தமுந்தப் பிள்ளைகள் சாப்பிட்டுத் திருத்தியடையவேணும். பிள்ளைகளுடைய அப்பத்தை எடுத்து நாய்களுக்குப் போடுவது சரியல்லவென்றார். இந்தக் கடூரமான வார்த்தையைக் கேட்டும் அவள் மனங்கலங்காமல் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே! இது மெய்தான். ஆகிலும் பிள்ளைகள் பந்தியிலிருந்து சாப்பிடும்போது கீழே விழுகிற அப்பத்துண்டுகளை நாய்க்குட்டிகளுந் தின்னுமென்றாள். இதைக்கேட்ட இயேசுநாதர் தோர்வைப்பட்டாற்போல, அவளைப் பார்த்து: பெண்ணாய்ப் பிறந்தவளே, உன் விசுவாசம் பெரிதாயிருக்கின்றது. உன் ஆசையின்படியே உனக்கு ஆகக்கடவது. நீ உன் வீட்டுக்குப் போவென்றார். அந்தக்ஷணமே அவள் மகளைப் பிடித்திருந்த பசாசு அவளை விட்டு ஓடிப்போச்சுது. அவளும் உடனே ஆரோக்கியமடைந்தாள். (மத். ௧௫.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இத்தனை ஏக்கத்துக்குக் காரணமாயிருந்த அந்தச் சிறுபிள்ளை நமது ஆத்துமத்திற்கு உன்னத மேரை[illegible] உருவகமாயிருக்கிறதென்று அர்ச். எரோனிமுஸ் சொல்லுகிறார். அந்தத் தாயின் ஏக்கம் நாம் நமது ஆத்துமத்தின் மட்டில் வைக்கவேண்டிய ஓயாத கவலையின் சாயலாயிருக்கின்றது. ஆகையால் அந்த ஆத்துமத்தைப் பேய் பிடியாதிருக்கவும், குடிகொண்டிருந்த அந்தக் கெட்ட அரூபி அதில் யாதொரு அதிகாரமுஞ் செலுத்தாதிருக்கவும் நாம் எவ்விதமுயற்சியுஞ் செய்து காக்கக்கடவோம். ஆனால் ஐயோ! ஒருவேளை உன்னை அறியாமலே பசாசுக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்கிறாயாக்கும். உன்னிடத்தில் ஐம்பொறி அடக்கமும், செபத்தில் விழிப்பும், சுவாமி

த்து

பேரில் நம்பிக்கையுங் குறைபடும்போது இப்படி விசாரப்பட இடமில்லையோ?

சம்பாஷணை. இயேசுநாதரோடே சம்பாஷணைசெய். உன் ஆத்துமம் என்ன பெறுமென்றும் நீ அதின்மேல் எவ்வளவு கவலை விசாரங்கொள்ள வேணுமென்றும் ஆண்டவர் உனக்குத் தெரிவிக்க மன்றாடு.

உ௬-ம் தேதி.

நமது ஆத்துமத்தின் கிரயம்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. மனுஷன் தன் ஆத்துமத்துக்கு ஈடாகக் கொடுக்கக்கூடுமானது என்னவென்கிற இந்த வார்த்தைகளை இயேசுநாதசுவாமி சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். உன் ஆத்துமத்தின் கிரயம் இன்னதென்று சரியாய் மதிக்க வரப்பிரசாதங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

நமது ஆத்துமத்துக்கு உலக முழுதுங் கொடுத்தாலுஞ் செல்லும் இன்னங் கூடவும் பெறும்.

தியானம். நமது ஆத்துமத்தின் கிரயத்துக்கு ஒன்றுஞ் சரிக்கட்டாது, உலக முழுதுங் கொடுத்தாலும் ஈடாகாதென்று அர்ச். கிறீசோஸ்தோம் அருளப்பர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த உலகத்தில் காணப்பட்ட பெருமை அலங்காரம் எல்லாவற்றையும் பார்க்க நமது ஆத்துமம் ஒன்றே அளவற்றவிசை அதிக விலைபெற்றது. ஏனென்றால் இதெல்லாங் கண்டிப்புள்ள பொருளாய் அழிவுக்கு இரையாகும். நமது ஆத்துமமோ அரூபியாய், அக்ஷயமாய், அறிவுள்ளதாய்ப் பரம கதி அடைய நியமிக்கப்பட்டதாயிருக்கிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. வேதபாரகர் இந்தக் குன்றாத சத்தியத்தை ஆராய்ந்து ஒரு ஆத்துமங் கெட்டுப்போகிறதைப் பார்க்கச் சர்வலோகமும் அழிந்துபோகிறது பெரிதல்லவென்று சாதித்துச் சொன்னார்கள். இதுவும் மேற்கூறிய சத்தியத்தைப்போல ஒரு குன்றாத சத்தியமா[illegible] இப்படியிருக்கத் தி

னந்தினம் க்ஷணத்துக்கு க்ஷணம் எத்தனையோ ஆத்துமங்கள் கெட்டுப்போகின்றன. மரத்தினின்று இலைகள் உதிருகிறதுபோல ஆத்துமங்கள் கெட்டு நரகத்தில் விழுகிறதை ஒரு பரவசத்தில் கண்டேனென்று அர்ச். தெரேசம்மாள் சொன்னாள். இந்தக் காட்சிகண்டது முதற்கொண்டு பாவ வழியில் அகப்பட்டுச் சிக்கிக்கிடக்கிற ஆத்துமாக்களை மனந்திரும்ப இவள் செய்த செபதபம் இவ்வளவென்று சொல்லிமுடியாது. ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க நீ படும் வருத்தம் பிரயாசமென்ன?

மனப்பற்றுதல். ஆத்துமாக்கள் கெட்டுப்போகிறதைப் பார்த்தும் உன் மனம் இளகாமலிருக்கிறதைக் கண்டு தேவ சமுகத்திலே உன்னை அத்தியந்த விதமாகத் தாழ்த்தக்கடவாய். துணிவுள்ளதும், களையாததும், தாராள நிறைந்ததும், வீரியங்கொண்டதுமான ஞான வைராக்கிய அக்கினியை உன் இருதயத்தில் மூட்டும்படி ஆண்டவரை மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. சகல ஆத்துமாக்களையும், விசேஷமாய் நமது விசாரணையிலுங் காபந்திலும் இருக்கிற ஆத்துமாக்களையும் நாம் இரட்சிக்கும்படி நம்மால் இயன்ற உபாயங்களையெல்லாம் இப்போதே துவக்குகிறாப்போலே அதிவேகத்தோடே திரும்பவும் உபயோகிக்கக்கடவோம்.

உ-ம் பிரிவு.

ஒரு தெய்வத்தினுடைய இரத்தம் எவ்வளவு பெறுமோ அவ்வளவு நமது ஆத்துமமும் பெறும்.

தியானம். ஆதிமனுஷன் செய்த பாவத்தினிமித்தம் நமது ஆத்துமம் பசாசுக்கு அடிமையாயிற்று. இந்த அடிமைத்தனத்தினின்று அதை மீட்டிரட்சித்துப் பரலோக சுதந்தரத்தை அதற்குத் திரும்பக் கொடுக்கத் தேவனும் மனிதனுமான இயேசுநாதசுவாமி ஒருவரே வல்லவராயிருந்தார். இந்த மகத்தான உபகாரஞ்செய்ய அவருக்குச் சித்தமுண்டானது. ஆனால் நம்மை மீட்கிறதற்கு அவர் கொடுத்த கிரயமென்ன? மனுஷனே, உன் ஆத்துமத்துக்குள்ள விலையை அறியவேணுமோ, தேவ குமாரன் அதை மீட்டிரட்சிக்கும்படி செலுத்தின கிரயம் எதென்று பார். அப்போது உன்னாத்துமம் எவ்வளவு விலையுள்ளதென்று கண்டு

கொள்வாயென்பதாய் அர்ச். அகுஸ்தீன் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் என்ன கொடுத்தாரென்றும் எதைக்கொண்டு அதை இரட்சித்தாரென்றுங் கேட்பாயர்க்கும். அழிந்துபோகிற பொன்னையும் வெள்ளியையுங் கொடுத்தல்ல, தமது விலைமதியாத திரு இரத்தத்தைத்தானே கொடுத்தாரென்று அர்ச். இராயப்பர் சொல்லியிருக்கிறார். உத்தம பிரகாரமாய் அந்தந்தக் காரியத்தைச் சீர்தூக்கிப்பார்க்கிற இயேசுநாதசுவாமி தமது திரு இ த்தத்தைக் கடைசித் துளிவரையு நம் ஆத்துமத்துக்காகக் கொடுத்திருந்தும், இது மிச்சமென்று நினைக்கவில்லை.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நான் என் ஆத்துமத்துக்காகச் செய்கிறதென்ன? சர்வேசுரனுக்குப் பிறகு அதைப்போல பெரிய காரியம் எனக்கு இல்லையென்று மதித்து அதை நேசிக்கிறேனோ? என் ஆத்துமத்தை விட என் மகிமையின்பேரிலும், என்சரீரத்தின்பேரிலும், அதிகவிசாரமாயிருக்கிறதில்லையோ? என்னுடைய மகிமை கொஞ்ச மங்கினால் உடனே விசனப்பட்டுக் கலங்குகிறேன். ஆனால் நான் வாடிக்கையாய்க் கட்டிக்கொள்ளுகிற சில அற்பப் பாவங்களினாலே என் ஆத்துமத்தில் படுகிற கணக்கற்ற கறைகளைக் கண்டும் ஒரு சுரணையுமில்லாமலிருக்கிறேன். பற்பல கல்வி சாஸ்திரத்தினாலே என் புத்தியை அலங்கரிக்க ஆத்திரப்படுகிறேன். என் ஆத்துமத்தைப் புண்ணிய பேறுகளினாலே அலங்கரிக்கிறதற்கோ சோம்பலாய் மெள்ள மெள்ள அசைகிறேன். என் உடம்பு கொஞ்சம் ஒரு விதமாயிருந்தால் அல்லது சற்று வருத்தப்பட்டால் உடனே வைத்தியனைப் பார்க்க ஓடி, வேண்டுமானால் கடும் பத்தியமும் பிடிக்கத் துணிகிறேன். என் ஆத்துமம் வெகு நாளாய் வாடி மெலிந்து சாகக்கிடக்கிறதாயிருந்தும் ஞானப் பண்டிதனைத் தேடி அவர் தமது அனுபோகத்தையும் என் பிரயோசனத்தையும் யோசித்துச் சொல்லும் பரம அவிழ்தத்தை உட்கொள்ளாமல் அசட்டையாயிருக்கிறேன்.

மனப்பற்றுதல். இதெல்லாங் கண்டு அச்சரியப்பட்டுத் தன்பேரில்தானே ஞான ஆயாசங்கொள்ளுகிறது. சுவாமிக்குமுன் பணிந்து மன்றாடுகிறது.

பிரதிக்கினை. இது துவக்கி என் உடலுக்குச் செய்கிறதையாவது என் ஆத்துமத்துக்குச் செய்வேன்.

க-ம் பிரிவு.

சர்வேசுரன் எவ்வளவோ அவ்வளவு ஒருவகையிலே நம்முடைய ஆத்துமம் பெறும்.

தியானம். ஒருவகையில் சர்வேசுரனுக்கு ஒத்த விலை நமது ஆத்துமம் பெறுமென்று அநேக மகாத்துமாக்கள் சொன்னதற்கு நியாயம் ஏதென்றால் க-வது. நம்முடைய ஆத்துமந் தெய்வத்தினுடைய ஒரு சுவாசமாயிருக்கிறது. வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறதுபோல சுவாமி மனுஷனை உண்டாக்கி அவன் முகத்திலே சீவியமென்கிற ஆவியை விட்டவே மனுஷனுக்குச் சீவ ஆத்துமமுண்டாயிற்று. உ-வது. சர்வேசுரன் நம்முடைய ஆத்துமத்தைத் தமது சாயலாக உண்டாக்கினதினாலே இந்த ஆத்துமம் பூமியிலே சர்வேசுரனுடைய உயிர்ச் சாயலாயிருக்கிறது. ௩-வது. மனுஷாவதாரமெடுத்த தேவ குமாரன் இந்த ஆத்துமத்துக்காகத் தம்மைப்பலியாய் ஒப்புக்கொடுத்தார். இதைப்பற்றித்தான் எனக்காகத் தம்மைத்தாமே கையளித்தாரென்று அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லியிருக்கிறார். (கலா. உ.) ச-வது. நாமே உங்களுக்கு மகா பெரிய சம்பாவனையாயிருக்கிறோமென்று சர்வேசுரன் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறதினாலே ஆத்துமத்துக்கு அவரே வெகுமதியும் ஈடுமாயிருக்கிறார்.

மனப்பற்றுதல். இப்பேர்க்கொத்த மேலான எண்ணங்கொண்டிருந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் தங்கள் ஆத்தும இரட்சணியத்துக்கும் அதின் அர்ச்சிப்புக்கும் என்ன பாடுபட்டாலும் போதாதென்று நினைத்திருந்தார்கள். நாமும் அவர்களைப்போல நடந்தால் அவஸ்தை சமயத்திலே மனோகர நம்பிக்கையோடே நமது சிஷ்டகர் கையில் நமது ஆத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுப்போம். நமது ஆண்டவர் சிலுவையில் உயிர்விடுகையில்: என் பிதாவே, உமது திருக் கரங்களில் என் ஆத்துமத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறேனென்று சொன்னதுபோல நாமுஞ் சொல்லிச் சீவிப்போம்.

சம்பாஷணை. நமது ஆத்துமத்துக்குக் காவலான சம்மனசானவரோடே சம்பாஷணை செய்வோமாக.

௨௬-ம் தேதி.

இயேசுநாதசுவாமி கலிலேயா நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்து அங்கே செவிடும் ஊமையுமானவனைக் குணமாக்குகிறார்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. செவிடும் ஊமையுமானவன் ஒரு பிச்சைக்காரனைப்போல இயேசுநாதசுவாமி முன் நிற்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச்செபம். ஞானச்செவிடும் ஊமைத்தனமுமாகிய குறைகள் நமக்கு வராதபடி காப்பாற்றவும் அ[illegible] நம்மிடத்திலிருந்தால் அவைகளை நீக்கி நம்மைக் குணப்படுத்தவும் இயேசுநாதசுவாமியை நோக்கி மன்றாடக்கடவோம்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் பெனிசியாவைவிட்டுக் கலிலேயாவுக்குத் திரும்புகிறார்.

தியானம். அர்ச். மாற்கு என்பவர் கனானைய நாட்டாளின் சரித்திரத்தைச் சொன்னபிறகு இயேசுநாதர் தீரென்கிற பட்டணத்தின் எல்லைகளைவிட்டு சிதோன் வழியாகத் தேக்காப்போலியென்னும் நாடுகளுக்குக் குறுக்கே சென்று கலிலேயாவின் கடல் அருகே வந்தாரென்று சொல்லியிருக்கிறார். (மாற். எ.) அந்தப் பெனிசியாப் பட்டணத்திலே வேறே புதுமை செய்ததாகவும் வேறே யாரையும் மனந்திருப்பினதாகவுஞ் சொல்லவில்லை. ஆகையால் அஞ்ஞானியான அந்தப் பெண்பிள்ளையைப்பற்றி மாத்திரந் திவ்விய கர்த்தர் அங்கே போனதாக நாம் நிதானித்துக்கொள்ள வேண்டியது. அவள் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் இரகசிய ஏவுதலை அனுசரித்து நடந்ததற்குச் சம்பாவனையாகவும், அவளுடைய மகளுக்கு உபகாரமாகத் தாம் செய்த புதுமையைக்கொண்டு அவளுக்கு இரட்சணிய வழியைக் காட்டி, மெய்யான சர்வேசுரனை அவள் அறிந்து விசுவசிக்கச் செய்யவும், இவ்விதமாய் ஒரு ஆத்துமத்தைக் கரையேற்றவும், அவ்வளவு தூரம் போனாரென்று சொல்லத்தகும்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமக்கு ஒப்பிக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய அலுவலில் உழைத்துப் பாடுபடுவதினால் ஒரே

ஒரு ஆத்துமமாத்திரங் கரையேறுமென்றிருந்தாலும் அது நமது பிரயாசத்துக்குத்தக்க பலனாக எண்ணிக்கொள்ளவேணுமென்று இயேசுநாதசுவாமி இவ்விடத்தில் நமக்குப் படிப்பிக்கிறார். ஆகையால் ஒரு வியாதிக்காரனைமாத்திரம் விசாரிக்கிற தர்மோபகாரருக்கும், ஒருவனுக்கு மாத்திரம் [illegible] உபாத்தியாயருக்கும், பிரயாசப்பட்டு இரண்டு மூன்று பாவிகளை மாத்திரம் மனந்திருப்புகிற குருவானவருக்கும் இந்தயோசனை வெகு ஆறுதலாயிருக்கும். மேலும் பெரிதோ சிறிதோ எந்த அலுவலிலிருந்தாலும் வெகு ஞான[illegible]க்கியத்தையும் பிறசிநேகத்தையும் ஒரே பிரகாரமாய்க் காட்ட[illegible]மென்று இயேசுநாதர் நமக்குப்படிப்பிக்கிறார். ஏனெனில் [illegible]ம் எப்படியிருந்தாலுங் கீழ்ப்படிதலால் வருகிற பலனை சரிசம[illegible]ாயிருக்கின்றது. இந்தத் தேவ படிப்பினையை நீ நம்புகிறது மெய்தான். ஆனால் உன் நடபடிக்கை இதற்கு ஒத்துவருகிறதோ? கீழ்ப்படிதலினிமித்தம் மகிமையுள்ள பெரிய பட்டணத்திலாவது ஒருவரும் அறியாத சிற்றூரிலாவது உனக்கு ஒரு அலுவல் உத்தியோகம் ஒப்பிக்கப்படலாம். பெரிய இடங்களுக்குப் போகவேணுமானால் நீ சாக்கிரதையோடும் உற்சாகத்தோடுந் தயார் பண்ணுகிறாய். சிற்றூர்களுக்குப் போகவேணுமென்றாலோ அசட்டைத்தனமும் ஆயாசமும் உண்டாகிறது. இந்த வித்தியாசம் எப்படி வருகிறது? தேவ மகிமைக்காக ஆத்திரப்படுகிறதினாலோ? இல்லை இல்லை. இது உன் பெருமை சலாக்கியத்தினாலே வருகிறது. இது உண்மையோவென்று உன் மனச்சாட்சியைக் கேட்டிப்பார்; அது ஆமென்று பதில் சொல்லும்.

மனஸ்பற்றுதல். இதெல்லாம் யோசித்துப்பார்த்து வெட்கி மனஸ்தாபப்படக்கடவாய்.

பிரதிக்கினை. எல்லாக் காரியத்திலுஞ் சர்வேசுரனையும் அவருடைய திருச் சித்தத்தையுமாத்திரந் தேடு.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் செவிடும் ஊமையுமானவனைக் குணமாக்குகிறார்.

தியானம். இயேசுநாதர் கலிலேயா நாட்டிலே பிரவேசித்த மாத்திரத்தில் அங்கே செவிடும் ஊமையுமாயிருந்த ஒருவனை அவ

ரிடத்தில் கூட்டிவந்து அவன்மேல் தமது கையை வைக்கும்படி அவரை மன்றாடினார்கள். இயேசுநாதரோவென்றால் சனக்கூட்டத்தினின்று அவனைத் தனியே அழைத்து அவன் செவிகளில் தமது விரல்களை வைத்து தமது உமிழ்நீரை அவன் நாவில் தொடவைத்தார். பின்னும் வானத்தை அண்ணார்ந்து பார்த்துப் பெருமூச்செறிந்து: எப்பெத்தா அதாவது திறக்கப்படுங் களென்றார். அக்கணமே அவனுடைய செவியுந் திறக்கப்பட்டு அவன் நாவின் கட்டும் அவிழ்ந்துபோயிற்று. அவனும் வெகு தெளிவாய்ப் பேசினான். (மாற். எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது, இந்தச் சுவிசேஷ வரலாற்றில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதெல்லாம் ஓர் சித்திரப்படம் போல் கண்ணுக்கும் மனதுக்கும் பளிச்சென்று இலங்குகிறது. அதைப் பங்கு பங்காய்ப் பிரித்து உற்றுப்பார்த்தால் அதில் அடங்கிய புத்திமதியெல்லாம் தன்னாலே விளங்கும். முந்தமுந்த இந்த வர்த்தமானத்தைச் சேர்ந்த ஆட்களைக் கவனித்துப்பார். இவர்கள் நாலா பக்கத்திலுமிருந்து இயேசுநாதரிடத்தில் ஓடி வருகிறார்கள். ஒரு வித பாசபற்றுதலினாலே அவர்மேல் பிடிப்பாயிருக்கிறார்கள். நானோவெனில் அவருடைய ஆலயத்திலே போய் அவரைச் சந்திக்க இவ்வளவு மந்தமாயிருக்கிறேன். கோவிலை விட்டு வெளியிலே போகிறதற்கோ ஆத்திரமாய்ப் பறக்கிறேன். உ-வது. இயேசுநாதசுவாமியைப் புத்தியின் கண்ணால் நோக்கிப்பார். அவருடைய முகக்கூறுகளிலுஞ் சர்வாங்க மேரையிலுங் கனமும் அர்ச்சியசிஷ்டதனமும் வாக்குக்கெட்டாத சாந்தமுந் துலங்குகின்றது. ஐயோ, இதற்கும் என்னுடைய அசைவாட்டத்திற்கும் ஒய்யாரத்திற்கும் வெடுக்கு துடுக்குக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம்! ௩-வது. அந்தச் செவிட்டு ஊமையை நோக்கிப்பார். அவனுடைய பார்வையில் தோன்றுகிற சிநேகத்தினாலும் நம்பிக்கையினாலும் மாத்திரந் தன் உள்ளத்திலிருக்கிற சிந்தனைகளை வெளியாக்குகிறான். அவன் உள்ளத்தை அறிந்த இயேசுநாதரும் அதைக்கண்டு மெத்தவும் அவன்பேரில் இரக்கப்படுகிறார். கடைசியாய் அவர் செய்த கிரியைகளை எடுத்துப்பார். அவையெல்லாம் பரம இரகசியமும் உத்தம படிப்பினையும் நிறைந்தவைகள். நாலு பேருக்கு முன் பாக்கியமாய்ப் பாராட்டப் படாதென்று காண்பிக்க இயேசுநாதர்

அந்த ஊமையை அப்பால் கூட்டிக்கொண்டுபோகிறார். அவன் செவிகளில் தமது விரல்களை வைத்துத் தமது உமிழ்நீரால் அவன் நாவைத் தொட்டுப் பரமண்டலத்தை நோக்கிப் பெருமூச்செறிந்து திறக்கப்படுவதாகவென்று திருவுளம்பற்றுகிறார். இதினால் நாம் அறிந்துகொள்ளுகிறதென்னவென்றால், ஞானக்காரியத்தில் செவிடனையும் ஊமையையுங் குணப்படுத்துகிறது கடினம். இது நமது சொந்தப் பலத்தால் கூடாது. ஆகையால் இந்த அனுக்கிரகத்தைப் பெறவேணுமானால் சுவாமியை நோக்கிப் பத்தி சுறுசுறுப்போடு செபித்து, வருந்தி வருந்தி அவரைக் கெஞ்சி மன்றாடவேண்டியது. என் இருதயமே இந்த இந்தப் படிப்பினையில் நான் என்ன பிரயோசனமடைந்தேன்?

மனப்பதிவுதல். இந்தத் தியானத்துக்கு ஏற்ற உணர்ச்சிகளை மனதில் எழுப்பி உன் ஆத்தும நிலைமைக்குத் தக்க பிரதிக்கினை செய்துகொள்.

௩-ம் பிரிவு.

எல்லாரும் இயேசுநாதரின்மேல் ஆச்சரியப்பட்டு அவரைத் தோத்திரிக்கிறார்கள்.

தியானம். செவிடும் ஊமையுமானவனுக்குச் சனுவாக இயேசுநாதர் செய்த புதுமையையும், சனங்கள் நடுவே அவர் தமது இரக்கத்தினால் செய்த மற்ற எண்ணிறந்த அதிசயங்களையுங் கண்டவர்களெல்லாருஞ் சந்தோஷத்தினாலே மனம்பூரித்தெழும்பி இவர் எல்லாவற்றையும் நன்றாய்ச் செய்தாரென்று கூவினார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ செய்ததெல்லாம் நன்றாய்ச் செய்தாயென்கிற வசனத்தை மெய்யாகவே உன் கல்லறையின்மேல் எழுதக் கூடுமானால் நீ எவ்வளவோ பாக்கியம் பெற்றவனாயிருப்பாய்! எல்லாவற்றையும் நன்றாய்ச் செய்கிறது எப்படியென்றால் மகா பத்தி சுறுசுறுப்போடும் வெகு சுத்தக் கருத்தோடுந் தேவசித்தத்தை ஆன முறைமையோடு நிறைவேற்றினால், சர்வேசுரனுக்கு முன்பாக எல்லாம் நன்றாய்ச் செய்கிறோமென்கலாம். மனிதர் படிந்து நடந்து பிறருக்கு நன்மாதிரிகை காண்பித்தால் மனிதருக்குமுன் எல்லாம் நன்றாய்ச் செய்கிறோமென்கலாம். இந்த நல்ல சாட்சி நமக்கு உண்டாகும்படி நாம் செய்வதெல்லாஞ் சோம்

யுமின்றி உத்தமமாய்ச் செய்யக்கடவோம்.

சம்பாஷணை. இன்றையத் திருநாளுக்குடைய அப்போஸ்தலரான அர்ச். பர்த்தலோமையாரோடு சம்பாஷணை செய்வாயாக.

௨௫-ம் தேதி.

இரண்டாமுறை அப்பம் பெருகின புதுமை.

ஆயத்தச் சிந்தனை. ஏழு அப்பங்களைக் கொண்டு புதுமையாய்ப் பசியாறின நாலாயிரஞ் சனங்கள் பந்தி பந்தியாய் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தைக் காண்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். விசுவாசம், நம்பிக்கை, தேவசிநேகமென்கிற புண்ணிய உணர்ச்சிகள் உன்னிடத்தில் பெருகும்படி கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

இந்தப் புதுமையின் வரலாறு.

தியானம். சில மாதங்களுக்கு முன் அப்பங்களை முதல் விசை பலுகப்பண்ணுவதற்கு என்ன அவசர சமய விசேஷங்கள் நேரிட்டதோ அவ்விதமான அவசர சமய விசேஷங்கள் இரண்டாம் விசையும் நேரிட்டது. இதோ, அர்ச். மாற்கு இதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறதைக் கேள். அக்காலத்திலே மறுபடியுந் திரளான சனங்கள் கூடியிருக்கையில் சாப்பிடுகிறதற்கு அவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லாததினாலே, இயேசுநாதர் தமது சீஷர்களை வரவழைத்துச் சொன்னதாவது: இந்தச் சனங்களின்மேல் மெத்த இரக்கமாயிருக்கிறேன். இதோ, இவர்கள் மூன்று நாளாய் நம்மைவிட்டுப் பிரியாமலும் ஒன்றுஞ் சாப்பிடாமலும் இருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பட்டினியாய்த் தங்கள் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவோமாகில் நடக்கச் சத்துவமில்லாமல் வழியில் சோர்ந்துபோவார்கள். ஏனென்றால் இவர்களில் அநேகர் வெகுதொலையிலிருந்து வந்திருக்கிறார்களென்றார். இதற்கு மாறுத்தரமாகச் சீஷர்கள் ஆண்டவரைப் பார்த்து: வனாந்தரமான இவ்விடத்தில் இத்தனை சனங்களுந் திருப்தியாய்ப் போசிக்க அப்பங்கள் கிடைப்பது எப்படியென்றார்கள். இதைக் கேட்டு இயேசுநாதர் உங்களிடத்தில் எத்தனை அப்பங்கள் உண்டென்று கேட்கச் சீஷர்கள் ஏழென்றார்கள். அப்போது இயேசுநாதர் சனங்களைப் பந்தி பந்தியாய்த் தரையில் உட்காரச் செய்து, அந்த ஏழு அப்பங்களையுங் கையிலேந்திச் சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திரஞ்செய்து அவைகளைப் பிட்டு அப்போஸ்தலர்களின் கையில் கொடுத்துப் பரிமாறச் சொன்னார். பின்னும் அவர்களிடத்திலிருந்த சிறு மீன்களையும் எடுத்து ஆசீர்வதித்து அவர்களிடத்தில் கொடுத்துச் சனங்களுக்குப் பரிமாறக் கட்டளையிட்டார். எல்லாரும் போசித்துத் திருத்தியடைந்தார்கள். அதில் மிதியான துண்டுகளை ஏழு கூடைகள் நிறைய எடுத்தார்கள். (மாற். அ.) போசித்துத் திருத்தியானவர்களோ ஸ்திரீகளும் பிள்ளைகளுந் தவிர ஆண்பிள்ளைகள் மட்டும் நாலாயிரம் பேரிருந்தார்கள். பின்பு இயேசுநாதசுவாமி விடை கொடுத்து அவர்களை அனுப்பிவிட்டார். (மத். ௧௫. மாற். அ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த வரலாற்றில் சொல்லியிருக்கிறதெல்லாம் நமக்கு எவ்வளவோ ஆறுதலுந் தைரியமும் வருவிக்கிறது! இந்தச் சனங்கள்பேரில் இரக்கமாயிருக்கிறேனென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றுகிறார். இதோ, இயேசுவின் திரு இருதயம் எப்படிப்பட்டதென்று பார். நமது ஆத்தும சரீரத்துக்கு நேரிடும் அவசர இக்கட்டுகள் ஏதென்று இத்திரு இருதயம் எந்நேரமுங் கண்ணோக்கிக் கவலையாயிருக்கின்றது. இந்த நினைவு நமது துன்பங்களில் எவ்வளவோ உறுதி பொறுமை வருவிக்கத் தக்கது! இவர்கள் மூன்று நாளாய் நம்மை விட்டுப்பிரியாமலிருக்கிறார்களே என்று சொல்லுகிறார். ஆகையால் நமது திவ்விய கர்த்தருக்கு நாம் ஊழியம் பண்ணுகிற நாட்கள் நிமிஷங்களின் கணக்கை வெகு திட்டமாய்ப் பதிந்து வைத்துக்கொள்கிறார். இவர்களில் அநேகர் வெகு தொலையிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்கிறார். ஆகையால் அவர் நமது சேவக நாட்களைக் கணக்கு வைத்திருக்கிறதுமல்லாமல் ஒவ்வொரு நாள் நமது ஊழியத்துக்கு ஏற்ற வெகுமானம் பண்ணும்படி அதின் பேறுபலன்களையுங் கணித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதினால் நமக்கு எவ்வளவோ உற்சாகம் உண்டாகவேணும்! இவர்களைப் பட்டினியாய் வீட்டுக்குப் போகும்படி அனுப்பிவிடுவோமாகில் வழியில் நடக்கச் சத்துவமில்லாமல் சோர்ந்து போவார்களே என்கிறார். இனியேனும் நமக்கு

என்ன சம்பவிக்கப் போகிறதோவென்று அறியாமல் நாம் பல முறை பயந்து கலங்குகிறோமல்லோ? ஆனால் அவர் நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் வரப்போகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். இனிமேல் நாம் இருக்கப்போகிற அந்தந்த ஸ்திதி நிலைமைகளும், நாம் உட்படப்போகிற ஆபத்துகளும், நமக்கு அவசரமான உதவி ஒத்தாசைகளும் ஆகிய இவையெல்லாம் அவர் கண்ணுக்கு வெட்ட வெளியாயிருக்கிறது. தரும சமுத்திரமாகிய அவர் எவ்விதத்திலும் நம்மைப் பராமரித்து, வேண்டுமானால் புதுமை முதலாய்ச் செய்யத் தயாராயிருக்கிறார். மேற்கண்ட புதுமையே இதற்கு ஒரு திஷ்டாந்தம்.

மனப்பற்றுதல். இதைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஆண்டவரை வாழ்த்தித் தோத்திரஞ் செய்து அவருக்கு நன்றியறிந்தவர்களாய் நம்பிக்கை விடாமலிருப்போமாக.

பிரதிக்கினை. இயேசுநாதருடைய திருவிருதயத்திலே நமக்கு ஆறுதலும் ஆதரவுந் தேடுகிறது.

உ-ம் பிரிவு.

இந்தப் புதுமையின் ஞான அர்த்தம்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி புதுமையாக அப்பங்களைப் பலுகச்செய்த முதல் விசைக்கும் இரண்டாம் விசைக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைச் சில வேதபாரகர் எடுத்துக்காட்டி அவைகளில் தேவஇரகசியம் அடங்கியிருக்கிறதென்று தெளிவிக்கிறார்கள். அதெப்படியென்றால் அவர்கள் யூதருடைய வேதத்துக்குந் திருச்சபைக்குமுள்ள சுபாவக் கூறுபாடுகளை வருணித்து, திருச்சபையானது யூதருடைய வேதத்திற்கும், புதிய ஏற்பாடு பழைய ஏற்பாட்டுக்கும் மேற்பட்டிருப்பது இந்தப் புதுமைகளால் விளங்குகிறதென்கிறார்கள். அவ்விதமே முதற் புதுமையிலே பந்தியிலிருந்த ஐயாயிரம் பேர்களும் பழைய ஏற்பாட்டுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் மோயீசன் எழுதின பெந்தாத்தேக்கென்னும் ஐந்து ஆகமங்களில் பழைய ஏற்பாடு அடங்கியிருக்கிறது. இரண்டாம் புதுமையில் பந்தியமர்ந்த நாலாயிரம் பேர்களும் புது ஏற்பாட்டுக்கு உருவகமாயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் நான்கு சுவிசேஷத்தில் புது ஏற்பாடு அடங்கியிருக்கிறது. முந்தின

புதுமையிலே சனங்கள் திருத்தியாய்ப் போசனம்பண்ணின பின்பு இயேசுநாதரைத் தேடினார்களென்று சொல்லியிருக்க, பிந்தின புதுமையிலே இப்பேர்க்கொத்த முகாந்தரமொன்றுங் காணோம். ஏனெனில் கிறீஸ்துவர்கள் ஞான விதமாய்ச் சீவித்துத் தங்கள் மனதை இலௌகீக நன்மைகளின்மேல் சாரவிடாமல் ஆத்தும காரியங்களின்மேல் செலுத்தவேண்டியது. முந்தின புதுமையில் வாற்கோதும்பை உரொட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. இது அடிமைகளுக்குரிய உணவு. இரண்டாம் புதுமையில் உயர்ந்த கோதும்பை உரொட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. இது மக்களுக்கான உணவு. கடைசியாய் முதற் புதுமையில் பன்னிரண்டு கூடைகள் மீதியானது. இவைகள் பழைய ஏற்பாட்டின் பன்னிரண்டு பிதாப்பிதாக்களுக்குக் குறிப்பாயிருக்கிறது. இரண்டாம் புதுமையில் [illegible] மிஞ்சினது. இவைகள் இஸ்பிரீத்துசாந்துவின் ஏழு வரங்களையும், விசேஷமாய் நித்திய சீவியத்தை நோக்கி நடக்கும் பாதையில் நமக்கு ஞான ஆகாரமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற ஏழு தேவதிரவிய அநுமானங்களையுங் காண்பிக்கிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவ ஞானமானது இந்த இரண்டு ஏற்பாடுகளிலும் மனுஷரைப் பரிபாலனம்பண்ணுகிற வகையைக் கண்டு ஆச்சரியப்படக்கடவோம். சர்வேசுரன் நம்மைப் புதிய ஏற்பாட்டின் மக்களாய்ப் பிறக்கச்செய்த கிருபைக்காகவும், இந்தக் கிருபையினால் யூதர்களைவிட நாம் அடைந்த மேன்மைக்காகவும் அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வோமாக. யூதரிடத்தில் சத்தியத்தின் சாயல் மாத்திரமிருந்தது; நம்மிடத்திலோ சத்தியமிருக்கிறது. மாமிசமான தேவ வார்த்தை நம்மோடிருக்கிறார். அவர்களிடத்திலோ அவரைப்பற்றின வாக்குத்தத்தங்கள் மாத்திரம் இருந்தன. கடைசியாய் அவருடைய திருச்சரீரத்தையுந் திரு இரத்தத்தையும் நாம் ஆகாரமாக உட்கொள்ளுகிறோம். அவர்களோ இவைகளுக்கு அடையாளமாக மாத்திரம் இருந்த மன்னாவென்கிற போசனத்தைப் போசித்தார்கள். ஆனால் நாம் இப்படி அதிகமான பலா பலன்களை அநுபவிக்கிறதினால் இதற்குக் கைம்மாறாகச் சர்வேசுரன் அதிகமான பரிசுத்ததனத்தை நம்மிடத்தில் கேட்கிறார். நீ இத்[illegible]யப் பிரயாசப்படுகிற[illegible]

சம்பாஷணை. நமது நேசமுள்ள இரட்சகரோடே சம்பாஷணை செய்து, அவர் நமக்கு உதாரமாய் அளித்த நன்மை உபகாரங்களுக்காகவும், நமக்காக இடைவிடாமல் செய்துவருந் தயாபரிறைந்த ஆச்சரியங்களுக்காகவும் நன்றியறிந் தோத்திரஞ் செய்யக்கடவோம். அன்றியும் நம்மிடத்தில் தே ஏகத்தை ஸ்திரப்படுத்தி நம்பிக்கையினாலும் ஷத்தினாலும் நமது இருதயத்தைப் பூரிப்பிக்கும்படி அவரை இரந்து மன்றாடுவோமாக.

இன்றைக்குப் பிராஞ்சு தேசத்து இராசாவாகிய அர்ச். பிரகாசியாருடைய திருநாளானதினால் இவரோடுஞ் சம்பாஷணை செய்து கொள்ளலாம்.

உகூ ம் தேதி.

இயேசுநாதர் மகேதான் சீமைக்கு பிரவேசி கிறார்.
அவ்விடத்தில் பரிசேயரும், சதுசேயரும்
அவரைச் சோதிக்கிறார்கள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதசுவாமி இவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக பிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். கபடற்ற நேரா மனதைக் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் படகேறி மகேதான் சீமையில்
கரைபிடிக்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி இரண்டாம் விசை அப்பங்களைப் பலுகப்பண்ணின புதுமை செய்த மாத்திரத்திலே சனங்களுடைய கொண்டாட்டத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும்படி அவர்களை அனுப்பிவிட்டு அப்போஸ்தலர்களோடு ஒரு படவிலேறிக் கலிலேயாக் கடலைக் கடந்து மறு கரையில் நாம் இக்காலம் வேதம்போதியாத மகேதான் சீமையில் வந்துசேர்ந்தார். (மாற். அ.) இதைக் குறித்து வேதபாரகர் சொல்லுமாப்போல இயேசுநாதசுவாமி அங்கங்கே சுற்றித்திரிந்ததெல்லாம் பார்க்கும்போது யூதேயாநாட்டிலுண்டான ஒவ்வொரு ஊரிலுந் தமது திவ்விய போதகத்தின் ஒளி பிரகாசிக்கவும், இஸ்ராயேல் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த

யாவருந் தம்மை அறியவும் வேணுமென்று அவர் கருத்தாயிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. அன்றியும் பிற்காலத்தில் அப்போஸ்தலர்கள் பிரசங்கிக்கும்படி உலகமெங்குஞ் சுற்றித் திரியவேணுமென்பதற்கு இது ஒரு அடையாளமாயிருந்தது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன் நடக்கைக்கும் உன் திவ்விய மாதிரிகையான இயேசுநாதருடைய நடக்கைக்கும் உண்டான வித்தியாசத்தை இதோ ர். நீயோ ஓரிடத்திலே உனக்குக் காரியம் அனுகூலமானால் எல்லோரும் உன்னைப் புகழும்படி கூத்தாடியைப்போல் அங்கேயிருக்க ஆசைப்படுகிறாய். இதற்கு விரோதமாய் அங்கே ஒன்றும் உருப்படாவிட்டால் உடனே மற்றவர்கள் கண்ணுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டு அப்பால் ஓடிப்போகவேணுமென்று பதைக்கிறாய். இயேசுநாதரோ இதற்கு முழுதும் எதிர் விரோதமாய் கிறார். அதெப்படியென்றால் தாம் செய்த பிரபல்லியமான புதுமைகளைக் கண்ட சனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டுத் தம்மைப் புகழ்ந்து கொண்டாடக் கருத்தாயிருக்கையில் அவர்களுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டுபோகத் தீவிரிக்கிறார். தமது ஞான வைராக்கியத்தினாலே எங்கும் பலனுண்டாக வேணுமென்பதே அவருக்கு ஏக கவலை. உன் திவ்விய குரு காண்பித்த மாதிரிகைக்கு உன நடக்கை சரியாயில்லை என்று நீயே ஒத்துக்கொள்.

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவரே, எங்களுக்கல்ல, உமக்கே தோத்திரமும் புகழ்ச்சியும் உண்டாகக்கடவது. (சங். ாலக.)

பிரதிக்கினை. நமது நற்கிரியைகளுக்குச் சாட்சியாகச் சர்வேசுரன் ஒருவரை மாத்திரந் தேடி ஆசிக்கக்கடவோம்.

உ-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் பரிசேயரைக் கண்டித்து அவர்களைக்
கைவிடுகிறார்.

தியானம். மகேதான் சீமையிலே இயேசுநாதர் சொன்ன புத்தி பிரசங்கங்களையும், செய்த புதுமைகளையும்பற்றிச் சுவிசேஷகர் யாதொன்றுஞ் சொல்லவில்லை. பரிசேயரும் சதுசேயரும் அவர் மட்டில் கள்ளத்தனமாய் நடந்த விதத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள். இவர்கள் ற்ற பது ர்க்கத்தாரைப்போல

தங்களுக்குள்ளே சற்றேனும் ஒற்றுமையில்லாதவர்களாய் இருந்த போதிலும் இரட்சகருக்கு விரோதமாய்ப் பேசுகிறதிலேயோ அநேகம் எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இவர்கள் அவரிடத்திற்போய்த் தர்க்கம்பண்ணத் துவக்கிக் கபடமாய் வானத்தினின்று ஒரு அற்புதத்தை எங்களுக்குக் காண்பியுமென்று கேட்டார்கள். அவர்கள் இப்படித் தந்திரமாய்க் கேட்டார்களென்று சுவிசேஷகர் சொல்லுகிறார். அவர்கள் கேட்டபடி புதுமை செய்தால் பில்லி சூனியக்காரனென்றும், புதுமை செய்யாதிருந்தால் சக்தியற்றவனென்றுஞ் சனங்களுக்குச்சொல்லி அவர் பேரைக் கெடுக்கக் கருத்தாயிருந்தார்கள். இயேசுநாதர் அவர்களுடைய கெட்ட கருத்தை அறிந்து மனதுக்குள்ளே பிரலாபித்துச் சொன்னதாவது: கெட்டுப்போன இந்தத் துஷ்டச் சந்ததி ஓர் அற்புதத்தைக் கேட்கின்றது. யோனாஸ் தீர்க்கதரிசியின் அற்புதமொழிய வேறே அற்புதம் இச்சந்ததிக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லையென்று மெய்யாகவே சொல்லுகிறேனென்றார். இவைகளைச் சொன்னபின் அவர்களைவிட்டு அகன்றுபோனார். (மத். ௧௬., மாற். ௮.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. துஷ்டர் தின்மையைக் கோரிச் செய்யுங் காரியத்தை நீ நன்மையைக் கோரிச் செய்யக் கற்றுக்கொள். இயேசுநாதருக்கும் அவருடைய திருச்சபைக்கும் பதிதரும் மற்றத் துஷ்டரும் பொல்லாப்புச் செய்ய ஒருமனப்பட்டுத் தங்களுக்குள்ளிருக்கிற பற்பல வாக்குவாதங்களைப் பாராமல் அதைத் தள்ளிவிடுகிறார்களல்லோ? அப்படியே நாமும் நம்முடைய சுயமனம், காய்மகாரம், சொந்தஎண்ணத்தில் பிடிவாத முதலிய குறைகளை நம்மைவிட்டு அகற்றவேண்டியது. நமது செபத்திலும் பிரயாசத்திலும் ஒரே இருதயமும் ஒரே மனமுமுள்ளவர்களாய் நம்மைத்தானே மறந்து, அஞ்ஞான இருள் அகன்று மெஞ்ஞான ஒளி பிரகாசிக்கவும், தின்மை ஒழிந்து நன்மை விளங்கவும் பிரயத்தனப்படுவோமாக. இதுவரையில் நீ எப்படிமாய் நடந்தாயென்றுபார்.

மனப்பற்றுதல். சுயபட்சம், காய்மகாரம், வீண் பெருமை முதலிய துர்க்குணங்களுக்கு நாம் செத்தவர்கள்போலிருக்க வரங் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. நமது நினைவு, ஆசை, நாட்டங்கள் ஏதென்று இன்றையத்தினம் விசேஷமாய்க் கவனிப்போமாக.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலர்களுடைய விசுவாசக் குறையையும் புத்தியீனத்தையும்பற்றி அவர்களைக் கண்டிக்கிறார்.

தியானம். திவ்விய கர்த்தர் மகேதான் சீமையில் தாம் போன காரியத்தை முடித்துக் கலிலேயாக் கடலைக் கடந்துவந்தார். வழியில் அப்போஸ்தலர்களைப் பார்த்து: துஷ்டர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு மயங்காதிருங்களென்று எச்சரித்து, பரிசேயர் சதுசேயருடைய புளித்த மாவின் மட்டில் பத்திரமாயிருங்கள் என்றார். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவர்கள் அந்தப் புளித்தமாவினால் செய்யப்பட்ட அப்பத்தைப்பற்றித்தான் பேசுகிறாரென்று நினைத்து, ஐயோ, பொசிப்பதற்கு அப்பங்களை வாங்க மறந்துவிட்டோமே யென்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய எண்ணத்தை அறிந்த இயேசுநாதர் அவர்களைப் பார்த்து: அற்ப விசுவாசிகளே, அப்பங்களை வாங்கவில்லையென்று ஏன் விசாரப்படுகிறீர்கள்? ஐந்து அப்பங்களைக்கொண்டு ஐயாயிரம்பேருக்குப் பகிர்ந்தபோது மீதியான துண்டுகளை எத்தனைகூடைகள் நிறைய எடுத்தீர்களென்றும், ஏழு அப்பங்களைக்கொண்டு நாலாயிரம் பேருக்குப் பகிர்ந்தபோது மீதியான துண்டுகளை எத்தனை கூடைகளில் எடுத்தீர்களென்றும் நீங்கள் உணராமற்போனதென்ன? பரிசேயர் சதுசேயருடைய புளித்த மாவின்மட்டில் எச்சரிக்கையாயிருங்களென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுமிடத்தில் அப்பத்தைக் குறித்துச் சொல்லவில்லை என்பதை நீங்கள் கண்டுபிடிக்கவில்லையோ வென்றார். அப்போது அவர்கள் பரிசேயர் சதுசேயருடைய போதனைகளுக்கு இடங்கொடாமல் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேணுமென்று சொன்னதாகக் கண்டுபிடித்தார்கள். (மத். ௧௬., மாற். ௮.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரனிடத்தில் நாம் எவ்வளவோ உதவி சகாயங்களை அடைந்திருக்கிறோம்! எத்தனை சாங்கோபாங்கத்தைக் கற்பிக்கிற துறவற அந்தஸ்தில் எத்தனையோ காலமாயிருக்கிறோம்! அப்படியிருக்கச் சர்வேசுரன்பேரிலே

சரியான நம்பிக்கை வையாமலும் ஞானக் காரியங்களைச் சரியாய்க் கண்டுபிடியாமலும் இருக்கிறதினாலே அப்போஸ்தலர்களைப்போல நாமுங் கண்டனைக்குப் பாத்திரவான்களாய் இருக்கிறதில்லையோ?

சம்பாஷணை. உனக்குப் பாதுகாவலான அர்ச்சியசிஷ்டவரோடே சம்பாஷணை செய்.

உஎ-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் பெத்சாயிதாப் பட்டணத்திலே குருடனைக் குணமாக்குகிறார்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் குருடன் கண்ணிலே தமது கையை வைக்கிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச்சேபம். இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவரிடத்தில் ஞானப்பிரகாசத்தையும் பத்தியுருக்கத்தையும் இரந்து கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி மற்றவர்கள் குருடனுக்காகச் செய்த மன்றாட்டை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதரும் அப்போஸ்தலரும் படகை விட்டிறங்கிப் பெத்சாயிதா நகரத்துக்குப் போனார்கள். அப்போது சனங்கள் ஒரு குருடனைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து இயேசுநாதரிடத்தில் விட்டு அவர் அவனைத் தொடவேணுமென்று மன்றாடினார்கள். இயேசுநாதர் மறுமொழியொன்றுஞ் சொல்லாமல் குருடன் கையைப் பிடித்து, ஊருக்கு வெளியே அவனைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய், அவன் கண்களின்மேல் தமது உமிழ்நீரைத் தடவி, அவன்மேல் தமது கையைவைத்து: ஏதாகிலுங் காண்கிறாயாவென்று கேட்டார். அப்போது குருடன் ஏறெடுத்துப் பார்த்து: நடமாடுகிற மனிதரை மரங்களைப்போலக் காண்கிறேனென்றான். (மாற். அ)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதர் அவனை ஊருக்கு வெளியே கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவன் கண்களில் உமிழ்நீரைப் பூசினார். இது இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் நமதுள்

ளத்தை ஞானத் தைலத்தால் பூசுகிறதற்கு அடையாளமாயிருக்கிறதென்று மகாத்துமாவான பேதா வெல்பவர் உரைத்திருக்கிறார். இதில் திவ்விய இரட்சகர் நமக்குப் படிப்பிக்கிறதென்னவென்றால் நாம் ஞானக் காரியங்களைத் தீர்க்கமாய்க் கண்டுபிடித்து அவைகளைச் சுகிக்கவேணுமானால் வேளாவேளை உலகத்தையும் வெளிக் கவலை காரியங்களையும் ஒருமிக்க ஒழித்து ஏகாந்தத்திலிருக்கவேணும். ஞானஏகாந்தமாயிருக்கவேணுமென்று ஒழுங்கில் நமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய வாழ் நாளெல்லாந் தியா[illegible] யோகிகளைப்போல ஏகாந்தத்தில் இருக்கக் கூடுமானால் நமக்கு [illegible]தற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகிலும் இதைவிட இன்னும் அதிக உச்சிதமான பாக்கியத்தை நாம் கைக்கொள்ளலாம். அதெப்படியென்றால் தியான யோகத்தின் மதுரத்தையுந் தருமக் கிரியைகளின் பேறுபலனையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துத் தேடினால் அந்தப் பாக்கியத்தைக் கைக்கொள்ளலாம். அதற்காக ஞான ஒடுக்கத்தில் நாம் அடைந்த பத்தி சுறுசுறுப்பையும் புண்ணியப் பற்றுதலையும் நமது உள்ளத்தில் காப்புறுத்தி, ஐம்பொறிகளை அடக்கி, உள்ளாந்தரங்க சீவியமாய்ச் சீவிக்க வேண்டியது. இப்பேர்ப்பட்ட அடக்கவொடுக்கம் உன்னிடத்தில் இல்லாததினாலேயல்லோ குருடனைப்போல சுபாவத்துக்கு மேலான காரியங்களைச் செவ்வையாய் அறியாமலும் உள்ளதை உள்ளபடி பாராமல் தவறாய் நினைத்தும் மதித்தும் வருகிறாய்.

மனப்பற்றுதல். தியான யோகத்தையுந் தருமக் கிரியைகளையும் உத்தமமான விதமாய் ஆசித்துத் தேட வருந்தக்கடவாய்.

பிரார்த்தனை. இந்தக் கருத்து நிறைவேற நிலைமையுந் தாராளமுமான மனதோடு விடாமல் முயற்சி செய்.

உ-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் குருடனைப் படிப்படியாய்ச் சொஸ்தப்படுத்துகிறார்.

தியானம். இயேசுநாதர் திரும்பவுங் குருடன்மேல் தமது கைகளை வைக்கவே அவனும் வரவர நன்றாய்ப் பார்வையடையத் துவக்கின தன்றிக் கடைசியாய் எல்லாக் காரியங்களையுந் தெளி

வாய்ப் பார்க்கத்தக்க விதமாய்ச் சொஸ்தமடைந்தான். (மாற். அ.) இந்தப் புதுமையிலே மாத்திரம் இயேசுநாதர் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்ச் சொஸ்தப்படுத்திக்கொண்டு வந்ததினாலே இது விசேஷிக்கத்தக்கதாமே. இந்தக் குருடனிடத்திலே துவக்கத்தில் வேண்டிய ஆயத்தமில்லாமல் கடைசியில்மட்டும் உத்தம ஆயத்தமுண்டானதினாலேதான் இயேசுநாதர் இவ்விதம் நடத்தினாரென்று வேதபாரகர் சொல்லுகிறார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்தத் தியானத்தின் பலனாக நாம் அறியவேண்டியதென்னவென்றால் அவனவன் உள்ளத்திலிருக்கிற ஆயத்தத்துக்குத் [illegible] சர்வேசுரன் [illegible]மாய் அவனவனை நடப்பித்துக்கொண்டுவருகிறார். இவன் நல்ல ஆயத்தமாயிருந்தால் இவனால் உண்டாகும் அனுகூலம் உச்சிதமாயிருக்கும். இவன் நடுத்தரமாயிருந்தால் விளையும் பலனும் பூச்சியமாகும். இதைப்பற்றியல்லோ அநேகர் வழக்கமாய்ச் செய்யும் பத்திக்கடுத்த முயற்சிகளிலும், விசேஷமாய்த் தேவதிரவிய அநுமானங்களைப் பெறுகிறதிலும் அடைகிற ஞான ஒளிவு மங்கலாயிருக்கிறது. இவர்களிடத்தில் சுறுசுறுப்பும் ஞான வேகமுங் குறைபடுகிறதினாலே தேவப்பிரசாதத்தின் சலம் இவர்கள் இருதயத்தில் ஓடிப் பாயாமலும், சர்வேசுரன் இவர்கள்பேரில் வைத்த தயைநிறைந்த கருத்துகள் சம்பூரணமாய் நிறைவேறாமலும் போகிறது. இது காரியத்தில் உன்னுடைய [illegible]மே உனக்குத் [illegible]யல்லவோ? இன்னுமொன்று இதில் அறியவேண்டிய வேறொரு காரியம் ஏதென்றால் நாம் சிலகாலம் வெகு பிரயாசத்தோடு செபதபம் பண்ணினாலும் அதினால் நாம் நினைத்த தர்ம காரியம் அனுகூலமாகாமலும், நமக்குண்டான ஆத்தும வியாதி முழுதுந் தீராமலும், நாம் நினைத்த புண்ணியத்தை மேலான விதமாய் அடையாமலும்போகிறதைக் கண்டு மனப்பேதலிப்புக்கு இடங்கொடுக்கப்படாது. ஏனென்றால் அந்தந்தக் காரியம் நிறைவேறுவதற்குச் சர்வேசுரன் ஒவ்வொரு நேரத்தைக் குறித்திருப்பார். அவர் தாம் குறித்த கதிக்கு நம்மைப் படிப்படியாய்க் கூட்டிக்கொண்டுபோவார். ஆகையால் உறுதி நிலைமையென்கிற புண்ணியத்தைக்கொண்டுமாத்திரம் நாம் இதை அடையலாம். உன்னிடத்தில் இந்த புண்ணியம் இருக்கிறதோ இல்லையோவென்றுபார்.

மனப்பற்றுதல். தர்ம வழியில் நிலைத்து நடக்கிற குணத்தையும் பணிந்த இருதயத்தையும் ஓரே நிலைமையான ஞானவேகத்தையும் மன்றாடிக் கேள்.

பிரதிக்கினை. தேவ ஆராதனைக்கும் தேவ பத்திக்குமடுத்த முயற்சிகளை அத்தியந்த விசுவாச நம்பிக்கையோடு செய்யக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் குருடனைப் பார்த்து பெத்சாயிதா ஊரில் நில்லாமல் நேராய் உன் வீட்டுக்குப் போவென்று [illegible]னையிடுகிறார்.

தியானம். இதற்குப்பின் இயேசுநாதர் குருடனைப் பார்த்து நீ நேராய் உன் வீட்டுக்குப் போ; ஊரிலே பிரவேசிக்கும்போது உனக்குச் சம்பவித்ததை ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதேயென்றார். (மாற். அ.) இயேசுநாதசுவாமி குருடனை நேராய் வீட்டுக்குப் போகச் சொன்னதேதென்றால் அவன் தன் மனையில் அடங்கியிருந்து, சுவாமி தனக்குச் செய்த உபகாரங்களையெல்லாம் பத்தும்[illegible]ய் மனதில் விசாரித்து அவருக்குத் தோத்திரஞ் செலுத்தும்படியாகத்தான். ஆனால் இந்த நூதன அதிசயத்தைப் பார்க்க விரும்பின பெத்சாயிதா ஊராருடைய பிரியத்துக்கு இணங்கவேண்டாமென்று விலக்கினதேன்? ஏனென்றால் இந்த ஊரார்நடுவில் இயேசுநாதசுவாமி கணக்கற்ற புதுமைகளைச் செய்திருந்தும், அவர்கள் பலன் அடையாததற்குத் தண்டனையாக இந்த விலக்கம் பண்ணினாரென்று அறியக்கடவோம். வேறொரு சமயத்திலே திவ்விய கர்த்தர் இவர்களைக் குறித்துச் சொன்ன வார்த்தைகள் இதற்குத் திருஷ்டாந்தம். அதாவது கொறோசாயின் பட்டணமே, உனக்கு நிர்ப்பாக்கியம்! பெத்சாயிதா பட்டணமே, உனக்கு நிர்ப்பாக்கியம்! ஏனென்றால் உங்கள் நடுவே செய்யப்பட்ட அற்புதங்கள் தீர் நகரிலும், சிதோன் நகரிலுஞ் செய்யப்பட்டிருக்குமேயாகில் அப்பட்டணங்கள் முற்கனவே ரெட்டை உடுத்துச் சாம்பலில் உட்கார்ந்து தபசு செய்திருக்குமேயென்றார். (மத். ௧௧.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரன் நமக்குச் செய்த உபகாரங்களை மறவாமல் நமது ஞாபகத்தில் நிறுத்தி அவர்மட்டில் நன்றியறிந்த பற்றுதல் நிறைந்தவர்களாயிருக்கக்கட

வோம். இந்த உபகாரங்களைப் பெற்றிருந்தும்,எங்கே நாளுக்குநாள் அதிக நல்லவர்களாகாமல் போகிறோமோவென்று அத்தியந்த பயத்தோடு இருக்கக்கடவோம். இந்த இரண்டு காரியங்களிலும் நம்மைக் கடிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவில்லையோவென்று பார்.

சம்பாஷணை. இயேசுநாதரிடத்தில் நமக்காகப் பரிந்துபேசுகிற பரிசுத்த கன்னி மரியம்மாளோடு சம்பாஷணை செய்வோமாக.

௨௮-ம் தேதி.

அர்ச். அகுஸ்தீனார் திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இவர் தேவ சிநேகத்தால் பற்றியெரியும் ஒரு இருதயத்தைத் தமது கையில் ஏந்தினபிரகாரமாய் இருக்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இவர் ஆண்டவரிடத்தில் மன உருக்கத்தை உனக்கு அடைந்து தந்தருளும்படி கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

அர்ச். அகுஸ்தீனார் துவக்கத்திலே சர்வேசுரனை விட்டு விலகியிருந்தார்.

தியானம். மனுஷனுக்கு அலங்காரமான சுபாவ வரங்களையெல்லாம் அர்ச். அகுஸ்தீனார் இயல்பாய்ப் பெற்றிருந்தார். ஆழ்ந்த புத்திச் சூட்சமும் அருமையான வாய்ச்சாலகமும் இவருக்கு உண்டாயிருந்தது. ஆயினும் இவைகள் அவருக்குத் தின்மைக்கு ஏதுவாயிருந்ததொழிய நன்மையாகவில்லை. எப்படியெனில் தாம் மற்றவர்களைவிட மேலான புத்தித் திறமையடைந்திருப்பதையும் எல்லாருந் தம்மைப் புகழ்ந்து கொண்டாடுவதையுங் கண்டு மனக்கர்வம் நிறைந்து சர்வேசுரனை விட்டு விலகி, தாழ்ச்சியோடு திருச்சபைக்குக் கீழ்ப்படியாமல்,மனிக்கேயரென்னும் பதித மதத்தில் உட்பட்டார். தேவ பயமுமற்று, அக்கிரமமான ஆசாபாசங்களுக்கு அடிமையாகி, முப்பது வயதுவரையில் அசுத்தப் பாவச் சேற்றில் அமிழ்ந்திக் கிடந்தார். ஆயினும் இப்போர்ப் பட்ட ஞானமுள்ளவர் தமது பாவ அக்கிரமங்களைப்பற்றி வெட்கமில்லா

திருந்தாரோ? இல்லை; இல்லை. சமயா சமயம் அவைகளை அருவருத்து நாணுவார். தமது பாவக்கட்டுகளை அறுத்து எறிந்துவிட விரும்புவார். ஆயினும் இதற்கு வேண்டிய திடாரிக்கமும் உறுதியும் அவரிடத்தில் கிடையாது; இந்த உறுதியான மனசு திருச்சபையால்தான் அவருக்கு வரவேண்டியிருந்தது. ஆயினும் அவர் அதுவரையில் திருச்சபைக்குப் பிள்ளையாகவில்லை.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன் வாலப்பிராயத்தை ஞாபகத்தில் வருவித்துப்பார். அதில் எவ்வளவாவது அர்ச். அகுஸ்தீனாருடைய இளம் பிராயத்துக்கு ஒத்திருக்கிறதில்லையோ? ஆசாபாசத்தின் மூர்க்கத்தினாலே தேவ பய பத்தியெல்லாம் விட்டு ஆங்காரமுஞ் சிற்றின்ப அசுத்தமும் நிறைந்த உலக மாய்கையிலே அமிழ்ந்தவில்லையோ? அநேக நாள் இப்படி நீ சர்வேசுரனை விட்டு விலகி, அசங்கியமும் அவலட்சணமுமான துர் இச்சைகளுக்கு அடிமையாய் இருந்ததில்லையோவென்று பார். நீ இப்படியிருந்தது மெய்தானென்றால்,சர்வேசுரன் தம்முடைய விசேஷ ஒத்தாசையினாலே உன்னை இந்தப் பாதாளத்தினின்று அற்புதமாய் மீட்டு இரட்சித்ததற்காக அவருக்கு நன்றியறிந்ததோத்திரஞ் செய்வாயாக. ஆனால் உன்னைப் பாவ விஷந் தீண்டாதபடி சர்வேசுரன் தமது விசேஷ கிருபையால் காப்பாற்றியிருந்தால் அவருக்கு இரட்டிப்பாய் நன்றியறிந்ததோத்திரஞ் செய்.

மனப்பற்றுதல். உன் பாவங்களுக்காக மனநொந்து உத்தம மனஸ்தாபப்படக்கடவாய். மேலுஞ் சர்வேசுரன் உனக்குச் செய்த உபகாரத்துக்கு நன்றியறிந்ததோத்திரஞ் செய்து இனிமேல் பிரமாணிக்கமாய் நடப்பேனென்று சாதித்துச்சொல்.

பிரதிக்கினை. பாவத்தினால் சர்வேசுரனை விட்டு விலகினவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்.

௨-ம் பிரிவு.

இவர் சர்வேசுரனை நோக்கித் திரும்புகிறார்.

தியானம். இவர் தமது பாவ விலங்கைத் தறித்துத் தம்மிடத்திலுள்ள துர்ப்பழக்கங்களைச் செயிக்கும்படி வெகு நாளாய்க் கடினமான ஞானப் போராட்டஞ் செய்யவேண்டியிருந்தது. இவர் உண்டாக்கின தமது பாவ உச்சாரண புஸ்தகத்திலே எழுதி

வைத்ததாவது: என்னிடத்தில் உண்டான துர் அப்பியாசம் எனக்கு மறு சுபாவம்போலிருந்தது. கற்புள்ளவனாய் விரதங் காத்து மட்டுந் திட்டமாயிருக்கிறது என்றால் கூடாத காரியம்போல் தோன்றினது. உள்ளபடி பார்த்தால் என்னிடத்தில் மனத்திடனும், தந்திரவேளையில் ஜெயிக்கிற பழக்கமுமில்லாததினால் மேற்சொன்னதெல்லாம் அசாத்தியம்போல் தோன்றினதொழிய மற்றப்படியல்ல. குறித்த நேரத்திலே எழுந்திருக்கவேணுமென்று நினைத்து நித்திரை செய்யப்போய், நாழிகையானவுடனே எழுந்திருக்கச் சோம்பலுற்று மறுபடியுந் தூக்க மயக்கத்தினாலே படுத்துக்கொண்டவனைப்போல் நானும் இருந்தேனென்றார். கடைசியாய்த் துர்ப்பழக்க முற்றின இந்தப் பாவியைத் தேவப்பிரசாதமொன்றே ஜெயித்து, பாவத்துக்குத் தபசு பண்ணுகிறவர்களுக்கு உத்தம மாதிரிகையாகவும், வேத சத்தியத்தைக் காக்கிற மகிமை நிறைந்த போர் வீரனாகவும், பதிதரை அடிக்குஞ் சம்மட்டியாகவும், திருச்சபையில் மகா பேர்போன சாஸ்திரிகளுக்குள் ஒருவராகவும் இவரை [illegible]ப்படி தெரியாமல் மாற்றிவிட்டது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஒரு துறவியானவன் தனக்கு ஆரம்பத்திலிருந்த ஞானவேகத்தைவிட்டுச் சோர்ந்துபோய் கெட்ட வாடிக்கையில் மாட்டிக்கொள்ளும்படியாய் நேரிடலாம். இந்த வாடிக்கை பலவகையாகும். ஒருவன் சோம்பலாய்த் திரிவான்; கூச்சமின்றி ஒழுங்குகளைப் பலவாறு மீறுவான்; போக்குச் சாக்குச்சொல்லி ஞான முயற்சிகளை ஒன்றில் விட்டுவிடுவான்; ஒன்றில் அசட்டையாய் செய்வான். செபத்தில் பத்திவிசுவாசமிராது; ஆபத்தான சகவாசத்துக்கும் மௌன மரியாதையற்ற பார்வைக்கும் இடங்கொடுப்பான்; அக்கிரமமாய்க் குற்றங் கோளாறு [illegible]வான்; இல்லாவிட்டால் முறுமுறுத்துக்கொண்டிருப்பான். இந்தப் பழக்கங்கள் அர்ச். அகுஸ்தீனிடத்திலிருந்த கெட்ட வாடிக்கைகளைப் போல அவ்வளவு அ[illegible]ராசிகமாயில்லாவிட்டாலும் இவைகளை வேர்ப்பிடுங்காய்ப் பிடுங்கி எறிவது அவ்வளவு வருத்தமில்லையென்று நினையாதே. இது அருமையென்று அர்ச். பெர்நார்து சொல்லி, இதற்குத் தாம் கண்ட அநுபோகமே திட்டாந்தமென்கிறார். ஆகிலும் இதினாலே நமது மனத்தைரியத்தை ஒருபோதும் இழந்துபோகக்கூடாது. தேவப்பிரசாதத்தால் எல்லாம் ஆகும்.

ஆனால் நீயும் பொறுத்தமனதோடும், தாராளமான குணத்தோடும் உடன்முயற்சி செய்யவேண்டியது. இது அசாத்தியமென்று சொன்னால் போக்கும் பொய்யுமாயிருக்கும். நீயே உன்னை ஒரு கோழையென்று காட்டுவாய். ஆகையால் என்ன முடிவு கட்டவேணுமென்று பார்த்துக்கொள்.

மனப்பற்றுதல். நீ செய்த குற்றங்களைக் கண்டு பிரலாபித்து பொறுத்தல் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. தன்னை வெல்லவும், தன் நடக்கையைச் சீர்திருத்தவும் வேண்டிய தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தின் சர்வ வல்லபமுள்ள உதவி கிடையாதோவென்று ஒருபோதும் அவநம்பிக்கைப் படாதே.

௩-ம் பிரிவு.

இவருடைய தேவ சிநேகம்.

தியானம். அர்ச். அகுஸ்தீனுடைய படஞ் சுரூபஞ் செய்கிறவர்கள் அவரிடத்தில் உக்கிரமமாய் எரிந்த தேவ சிநேகத்துக்கு அடையாளமாக அக்கினிமயமான ஒரு இருதயத்தை அவர் கையில் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறதாகத் தோற்றுவிக்கிறது வழக்கம். இந்தத் தேவசிநேகம் அவருடைய அபாரமான ஞான வைராக்கியத்திலே முக்கியமாய் விளங்கினது. முப்பத்திரண்டு பிராயம் நடக்கிற போது அர்ச். அம்புரோசியார் கையினால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அது முதற்கொண்டு இன்னுந் தாம் உயிரோடிருந்த நாற்பத்து மூன்று வருஷத்துக்குள் ஒரு நாளாவது பிரசங்கம்பண்ணாமலும் [illegible]புஸ்தகங்களை உண்டாக்காமலும் இருந்தவரல்ல. அநேக பாவிகளை நன்னெறியில் திருப்பினார். தமது காலத்திலிருந்த பதிதர் பிரிவினைக்காரரில் கணக்கற்ற பேரை மனந்திருப்பித் திருச்சபையிற் சேர்த்தார். பிறரீடேற்றத்துக்காக அவர் செய்த வேலைப்பாடுகள் இந்நாள்மட்டும் நிலைத்திருக்கின்றது. அவர் இறந்து ஆயிரத்து நானூறு வருஷமானபோதிலும், தரும நடக்கையையும் வேத சாஸ்திரத்தையும்பற்றி அவர் எழுதிய எண்ணிறந்த புஸ்தகங்களினாலும் அவர் ஏற்படுத்தின துறவற சபைகளினாலும் அவர் பேர் எங்கும் பிரபல்லியமாயிருக்கிறது. விசேஷமாய் ஆச்சரியத்துக்குரிய பிறசிநேகமும் பக்தி வைராக்கியமுமுள்ள அகுஸ்தீனியென்னும்

பேருடைய கன்னியாஸ்திரிகள் அனேகானேக பட்டணங்களிலுள்ள கோவானி மடங்களில் வியாதிஸ்தரை வெகு சாக்கிரதையாய்ப் பராமரித்து வருகிறார்கள்.

சம்பாஷணை. அர்ச். அருள்நிறைரோடு சம்பாஷணை செய். அவருக்குக் கிடைத்த மேலான பாக்கியத்தைப்பற்றி அவரைக் கொண்டாடி, அவரை நோக்கி வேண்டிக்கொள். மேலுஞ் சர்வேசுரன்பேரிலும் புறத்தியார்பேரிலும் இருக்க சிநேகமும் உன் அர்ச்சிப்பின்மேல் மெய்யான ஆவலும் உனக்கு அடைந்தருளும்படி அவரை மன்றாடு.

௨௯-ம் தேதி.

அர்ச். இராயப்பர் கர்த்தர்மட்டில் செய்த விசுவாசப் பிரமாணமும் அவர் அடைந்த தலைமைப்பட்டமும்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் அர்ச். இராயப்பரைப் பார்த்து நீ கல்லாயிருக்கிறாய்; இந்தக் கல்லின்மேல் என் திருச்சபையைக் கட்டுவேனென்று சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இயேசுநாதர் தமது திருச்சபையின்பேரில் உனக்கு உருக்கமான சிநேகத்தைக் கட்டளையிடவேணுமென்று மன்றாடு.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதருடைய தெய்வீகம் அர்ச். இராயப்பருக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

தியானம். இயேசுநாதர் பெத்சாயிதாவினின்று புறப்பட்டுச் சனங்களை விட்டு விலகிச் செபம்பண்ணத்துவக்கினார். பின்பு பிலிப்புசெசாரையென்னும் பட்டணத்தைச் சுற்றியிருந்த கிராமங்களுக்குத் தமது சீஷர்களோடு எழுந்தருளிப் போனார். போகையில் தமது அப்போஸ்தலர்களோடு தாம் தனித்திருக்கும்போது அவர்களை நோக்கி: மனுமகனை மனிதர் யாரென்று சொல்லுகிறார்களென்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் மாறுத்தரமாக: சிலர் ஸ்நாபக அருளப்பரென்றும், வேறு சிலர் எலியாசென்றும், இன்

னுஞ் சிலர் எரேமியாசென்றும், மற்றுஞ் சிலர் பூர்வீக தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் உயிரோடெழுந்து வந்திருக்கிறாரென்றுஞ் சொல்லுகிறார்களென்றார்கள். அதற்கு இயேசுநாதர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் என்னை யாரென்று சொல்லுகிறீர்களென்று கேட்டார். அதற்குச் சீமோன் இராயப்பர் மறுமொழியாக: சுயஞ்சீவியரான சர்வேசுரனுடைய குமாரனாகிய கிறீஸ்துநாதர் நீர்தாமே என்றார். இயேசுநாதர் அவரைப் பார்த்துத் திருவுளம்பற்றினதாவது: அருளப்பன் குமாரனான சீமோனே, நீ பாக்கியவானாயிருக்கிறாய்; மாமிசமும் இரத்தமுமல்ல, பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவானவர்தாமே இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தினாரென்றார். (மத். ௧௬., பாகம். ௮., ஆக். ௯.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமது படிப்பினைக்காக நாம் இதில் முந்தமுந்த நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டியதேதென்றால்: இயேசுநாதர் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு முந்திச் செபஞ்செய்ததுபோல, அவர்களுக்குத் தலைமையாக ஒருவரைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு முந்தியுஞ் செபஞ் செய்கிறார். ஆகையால் நாம் எந்த காரியத்தையுந் துவக்குவதற்கு முந்திச் செபஞ் செய்யக்கடவோம். அதின்பின்பு மனிதர் தம்மை யாரென்று சொல்லுகிறார்களென்று கேட்கிறார். வீணான முகாந்தரத்தைப்பற்றி அவர் இப்படிக் கேட்கவில்லை. தம்முடைய அப்போஸ்தலர்கள் தமது தெய்வீகத்தை அறிந்துகொள்ளும்படியாகவும், விசேஷமாய் இராயப்பர் இதைப் பிரசித்தமாய் வெளிப்படுத்தவும் இப்படிக் கேட்டாரல்லாமல் மறுபடியல்ல. நீயும் உன்னுடைய மற்றவர்கள் நினைக்கிறதும், பேசுகிறதும ஏதென்றறிய ஆசைப்படுகிறாய். ஆனால் இதை அறிந்து நல்லவனாவதற்கோ, மனதில் அகங்காரத்துக்கு இடங் கொடுக்கிறதற்கோ, எதினால் இந்த ஆசைப்படுகிறாயென்று பார்.

மனம்பற்றுதல். திவ்விய இயேசுவே, நான் என் குற்றங்களை திருத்திக்கொள்ளும்படி என்னை அதிகமதிகமாய் அறிய அனுக்கிரகஞ்செய்தருளும்.

பிரதிக்கினை. எந்த காரியத்திலும் நமது நடக்கை தேவ சித்தத்துக்கு இசைந்திருக்கும்படியாக மனிதர் நம்மேல் என்ன

நினைக்கிறார்களோவென்று கவலைப்படாமல், சர்வேசுரன் கையிலே ரில் என்ன நினைக்கிறாரென்று அடிக்கடி விசாரிக்கக்கடவோம்.

௨-ம் பிரிவு.

அர்ச். இராயப்பருக்குத் திருச்சபையை ஆளுந் தலைமைப் பட்டங் கொடுக்கப்படுகிறது.

தியானம். மேலான ஞானத்தெளிவடைந்த அர்ச். இராயப்பர் இயேசுநாதசுவாமி நித்திய பிதாவினாலே ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு சுயஞ் சீவிய சர்வேசுரனுடைய குமாரனாயிருக்கிறாரென்று அவருடைய தெய்வீகத்தை உச்சிதமான விதமாய்ப் பிரசித்தப்படுத்தி விசுவாச உச்சாரணம் பண்ணினார். இதைப்பற்றி உடனே அவருக்கு உன்னதமான சம்பாவனை கொடுக்கப்பட்டது. அதாவது இயேசுநாதர் அன்பு நிறைந்த கடாட்சத்தோடே அவரை நோக்கி: நானும் உனக்குச் சொல்லுகிறதேதென்றால் நீ இராயி அதாவது கல்லாயிருக்கிறாய். இந்தக் கல்லின்மேல் என் திருச்சபையைக் கட்டுவேன், நரகத்தின் வாசல்கள் அதைமேற்கொள்ளமாட்டாதென்று சொன்னார். (மத். ௧௬.) இந்த வசனங்களைக் கொண்டு திருச்சபையானது உலகமுள்ளவரையிலும் நீளித்திருக்குமென்றும், துஷ்டர்களால் அது எவ்வளவு கொடுமையாய் உபாதிக்கப்பட்டாலும் எப்போதுஞ் செயங்கொண்டு எழும்புமென்றுந் தெளிவாய் விளங்குகிறது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்தத் திருச்சபைக்கும் அதின் பிரத்தியட்ச தலைவருக்கும் யுத்தமுஞ் செயமும் வருமென்று இயேசுநாதசுவாமி ஏற்கனவே வெளிப்படுத்துகிறார். இவ்விரண்டு தீர்க்கதரிசனமும் மெய்யென்று காட்டுவதற்குச் சென்றுபோன இந்த ஆயிரத்து தொள்ளாயிரம் வருஷங்களுஞ் சாட்சியாக நிற்கின்றன. ஆகையால் வேத விரோதிகள் திருச்சபைக்கும் அதின் பிரத்தியட்ச தலைவருக்கும் மற்ற மேற்றிராணியாருக்கும் குருக்களுக்குங் குரோதத்தினாலே என்னென்ன தந்திர மோசம் பண்ணினாலும் நமதுள்ளத்தில் கலக்கமும் ஆச்சரியமும் எள்ளளவும் வரப்படாது. சென்ற காலங்களில் வந்த யுத்தங்களிலெல்லாந் திருச்சபை செயங்கொண்டதுபோல இக்காலத்திலும் அதற்கு விரோதமாய் எழும்பியிருக்கிற கொடிய போராட்டத்திலும் அது

வென்று மேன்மை அடையுமென்பதற்கு எப்படியாகிலுஞ் சந்தேகமில்லை. திருச்சபைக்கு உகந்த பிள்ளைகளாய் அதின் விசேஷ உரிமை பெற்று அதின் படையில் முன்னணியில் நிற்கிற நாம் முக்கியமாய்த் திருச்சபைக்கு ஆறுதலாயிருந்து, இதற்கு வந்த நஷ்டத்தைப் பரிகரிக்கும்படி நமது பக்தி சுறுசுறுப்பையுஞ் செபத்தையும் அந்தந்த நற்கிரியைகளையும் ஒன்றுக்கு இரண்டாகச் செய்து ஒப்புக்கொடுக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம். நாம் இவ்விஷயத்தில் எப்படி நடந்து வருகிறோம்? நமது தாயாராகிய திருச்சபைக்கு வந்திருக்கிற பொல்லாப்பைக்கண்டு, ஐயோவென்று மனதில் பெருமூச்செறிந்து அதை உபாதிக்கிற பாதகரைக் கண்டமட்டுந் திட்டுகிறது போதுமென்று அநேகரைப்போல நாமும் எண்ணி, வேறொன்றுஞ் செய்யாதிருக்கிறதில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். நம்மைச் சர்வேசுரனுக்குப் பரிகாரப் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கக்கடவோம். மேலுந் திருச்சபையோடு ஒன்றித்து அதின் சத்துராதிகளைத் தாழ்த்தவேணுமென்று மன்றாடுவோமாக.

பிரதிக்கினை. நாம் துறவிகளாயிருக்கிறதினிமித்தம் வேத சத்துராதிகளால் எல்லாத்துக்கு முந்திப் பகைக்கவும் உபாதிக்கவும்பட ஏதுவானவர்களாயிருக்கிறதினால் சந்தோஷப்படக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

திவ்விய கர்த்தர் அர்ச். இராயப்பருக்கு மோக்ஷ இராச்சியத்தின் திறவுகோல்களைக் கொடுப்போமென்று வாக்குத்தத்தஞ் செய்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி தமது சபையின் குருத்துவ முறையிலும் ஞான அதிகாரத்திலும் அர்ச். இராயப்பருக்குத் தலைமைப்பட்டங் கொடுத்ததுமல்லாமல் ஒட்டுமொத்த சபைவரையிலும் அவருடைய அதிகாரஞ் செல்லும்படி சித்தமானார். அதெப்படியென்றால் நீ கல்லாயிருக்கிறாய், இந்தக் கல்லின்மேல் என்னுடைய திருச்சபையைக் கட்டுவேனென்று இராயப்பருக்குச் சொன்ன பின் திரும்பவும் அவரை நோக்கி: பரலோக இராச்சியத்தின்

திறவுகோல்களை உனக்குக் கொடுப்பேன்; நீ பூலோகத்தில் கட்டுவதெல்லாம் பரலோகத்திலுங் கட்டப்பட்டிருக்கும்; நீ பூலோகத்தில் கட்டவிழ்ப்பதெல்லாம் பரலோகத்திலுங் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்குமென்று திருவுளம்பற்றினார். (மத். ௰௬)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதர் இராயப்பருக்கும் அவரிடமாய் அவரைப் பின்தொடர்ந்துவரும் பாப்புகளுக்குங் கொடுத்த ஆச்சரியமான அதிகாரமானது பூலோகத்திலுள்ள சகல இராசாக்களுக்கும் மற்றச் சகல அப்போஸ்தலர்களுக்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தினது. அதெப்படியென்றால் இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலர்கள் எல்லாரையும் நோக்கி: நீங்கள் இஸ்பிரீத்துசாந்துவைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். எவரெவர் பாவங்களைப் பொறுப்பீர்களோ, அவர்களுக்கு அவைகள் பொறுக்கப்படுமென்று சொன்னது சரியே. ஆனால் அர்ச். இராயப்பர் ஒருவரை மாத்திரம் நோக்கி: மோக்ஷ இராச்சியத்தின் திறவுகோல்களை உனக்குக் கொடுப்பேனென்றார். அந்தத் திறவுகோல்கள் சர்வ அதிகாரத்துக்கு அடையாளமாயிருக்கின்றன. ஆகையால் இராயப்பர் அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தலைவரானதைக் கண்டு அக்களிப்போமாக. இச்சமயத்தில் நமது அதிஷ்டத்தையும் நினைத்து அதிகமாய் அகமகிழக்கடவோம். ஏனெனில் அத்திறவுகோல்கள் அவருக்காக அல்ல, நமக்காகவே, நமக்கு மோக்ஷவாசலைத் திறக்கும்படியாகவே அவர் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சம்பாஷணை. பிரதான அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். இராயப்பரோடு சம்பாஷணை செய்.

௩௰-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் தமது பாடுகளை முன்னறிவித்து நம்மை நாம் பரித்தியாகம் பண்ணவேணுமென்று கற்பிக்கிறார்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் தமது சிலுவையைச் சுமந்து நமக்குமுன் நடந்துபோகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வோமாக.

தியானச் செபம். நம்மை நாம் பரித்தியாகம் பண்ணவுஞ் சிலுவையைச் சிநேகிக்கவும் வரங் கேட்பாமாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் தாம் பாடுபட்டு மரிக்கப்போகிறதை அப்போஸ்தலர்களுக்கு அறிவிக்கிறார்.

தியானம். அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் பரம குருவாகிய இயேசுநாதசுவாமியுடைய தெய்வீகத்தின்பேரில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லாதவர்களாயிருந்தாலும், இனிமேல் அவர் பூமியிலே இராசாவாகி இராச்சியபாரம் பண்ணுவாரென்று உறுதியாய் நம்பியிருந்தார்கள். இந்த நினைவானது அவர்களுடைய வீண் மகிமை சலாக்கியம் பெருகுவதற்கு ஏதுவாயிருந்தது. இந்த மாய்கை யாக்கும் எண்ணம் அவர்களை விட்டு முழுதும் அற்றுப்போகும்படி இயேசுநாதர் அவர்களைப் பார்த்து ஒன்றும் மறைக்காமல் வெட்டவெளியாய்: நாம் எருசலேம் பட்டணத்துக்குப் போய் அங்கே வெகு வேதனை அனுபவித்து, மூப்பராலும் பிரதான ஆசாரியராலும் வேதபாரகராலுந் தீர்வையிடப்பட்டு, கொலையுண்டு, மரித்த மூன்றாநாள் உயிர்த்தெழுந்திருப்போமென்று தெளிவித்தார். அப்போது அர்ச். இராயப்பர் தமது திவ்விய குருவின் மகிமைக்கு இப்பேர்க்கொத்த பொல்லாங்கு வரக்கூடாதென்று விரும்பி, ஆண்டவரே, வேண்டாம், உமக்கு இப்படிச் சம்பவியாதிருக்கக்கடவது என்றார். சிலுவையைக்கொண்டு மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும்படி மனுஷாவதாரஞ் செய்த தேவகுமாரனுடைய கருத்துக்கு இராயப்பர் சொன்ன வார்த்தைகள் நேர் விரோதமாயிருந்தன. ஆகையால் அவர் இராயப்பரைக் கண்டித்து: சாத்தானே, என்னை விட்டு அப்புறம் போ, எனக்கு இடறலாயிருக்கிறாய். நீ சர்வேசுரனுக்கடுத்த காரியங்களையல்ல, மனிதருக்கடுத்த காரியங்களையே உணருகிறாயென்றார். (மத். ௰௬, மாற். ௮.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இப்போது கடைசியாய்ச் சொன்ன கண்டிப்பான வார்த்தைகள் உனக்குஞ் சற்றுவது செல்லாதோ? அர்ச்சியசிஷ்டதனமாகிய சாஸ்திரத்தைப் படிக்கவும், ஞானப் புஸ்தகங்களை வாசிக்கவும், தாழ்ச்சி, ஒறுத்தல், பத்தி இவை முதலிய புண்ணியங்களில் பழகவும், நீ பகிம் பிரயாசத்தைப்பார்க்க இலௌகீக சாஸ்திரங்களைக் கற்றறியவும், செய்திப் பத்திரிகைகளையும், கதைப் புஸ்தகங்களையும் வாசிக்கவும்,

உன் மகிமை பெருமையைத் தேடவும், சரீர சுகத்தைப் பேணிப் பலப்படுத்தவும் நீ அதிகப் பிரயாசையும் சுறுசுறுப்புங் காண்பிக்கிறா யல்லவோ? இதைப்பற்றி உன்னைச் சோதித்து, யாதொன்றையும் மறையாமல் உள்ளதை உள்ளபடி பார்.

மனஸ்தாபப்படுதல். இதெல்லாங் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, வெட்கி, மனஸ்தாபப்படக்கடவாய்.

பிரதிக்கினை. மெய்யாகவே நீ புண்ணியத்தில் விருத்தி அடையும்படியாகப் புதிதான சில உபாயங்களைத் தேடு.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் நம்மை முழுவதும் பரித்தியாகம் பண்ணுதல் நமக்குக் கடமையென்கிறார்.

தியானம். இரட்சகருடைய திரு மரணத்தினாலும் உத்தானத் தினாலும் நித்திய சாவினின்று மீட்கப்பட்ட மனுஷன் தம்மை முழுதும் பரித்தியாகம் பண்ணின சுவாமியுடைய மாதிரிகையைப் பார்த்து நடந்தால்தான் சதாகாலமும் மகிமையோடே வாழ்ந்திருப் பான். இந்தச் சத்தியத்தை அப்போஸ்தலர்களுமல்லாமல் சமஸ்த சனங்களும் உணரவேணுமென்று இயேசுநாதசுவாமி சித்தமானார். ஆகையால் சனக்கூட்டத்தை தமதருகில் வரவழைத்து, யாராவ து நித்திய சீவியத்துக்குச் செல்லும் பாதையில் என்னைப் பின் சென்றுவர விரும்பினால் தன்னை முழுதும் பரித்தியாகம் பண்ணக் கடவான் என்றார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஒரு இராசாவுக்கு ஒப்பாய் இயேசுநாதசுவாமி இங்கே நமக்குக் கண்டிப்பாய்க் கற்பிக் கிற பரித்தியாகத்தை நமது ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்கு விக்கின மான சகல விஷயத்திலும் அனுசரிக்கவேண்டியது. நமது உயிர்ச் சேதத்துக்கு முதலாய்ப் பயப்படாமல் இதை அனுசரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஏனெனில் அவரே சொன்னதாவது: என்னைச் சேவியாமல் தன் உயிரைக் காக்கத் தேடுகிறவன் அதை இழக்கவே இழப்பான். என்னையுஞ் சுவிசேஷத்தையும்பற்றி அதை இழக்கத் துணிகிறவன் அதைக் காக்கவே காப்பானென்றார். இதற் கு அர்த்தமென்னவென்றால் மனுஷனுடைய உண்மையான வாழ் வு நிலையற்ற இந்த உலக சீவியத்திலல்ல, ஆனால் நித்திய பாக்கியத்

தோடு அல்லவா நித்திய நிர்ப்பாக்கியத்தோடுங் கூடிய மறுலோக சீவி யத்திலிருக்கிறது. அப்படியிருக்க மனுஷன் தன் கடமை ஏதென் று பாராமல் இவ்வுலக வாழ்வைக் காப்பாற்றவும் இதில் நீளித் திருக்கவும் ஆசைப்படுவானாகில் அவன் நித்திய பாக்கியநிறைந்த மறு சீவியத்தை இழந்துபோவான். இப்படியில்லாமல் பாவுத் தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறதைப் பார்க்க எல்லாம் நாசமாய்ப் போ கட்டுமென்றிருக்கிறவனுக்குச் சதாகால பாக்கியம் நிச்சயமாகிறது மன்றி அவன் போக்கடித்த யாவையுந் திரும்ப அடைவான். மற்ற வனுக்கோ எல்லாம் பாழாகும், போனது மீளவே வராது, ஒரு நூல்மாறுமில்லை. இதைப்பற்றியல்லோ மனுஷன் உலகமெல்லாந் தன் கைவசப்படுத்திக் கொண்டாலுந் தன் ஆத்துமத்தைச் சேதப் படுத்துவானாகில் அவனுக்கு இலாபமென்ன? தன் ஆத்துமத்துக் கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுக்கப்போகிறானென்று இயேசுநாதர் திருவுளம் பற்றினார். (மாற். அ.)

மனஸ்தாபப்படுதல். நாம் இந்த நியாயத்தைக் கண்டுபிடிக்கவும் நமக்கு நித்திய பாக்கியம் நிச்சயமாகும்படி பிரபஞ்ச நன்மைகளைத் துறந்துவிடவுஞ் சர்வேசுரன் நமக்கு நல்ல நினைவுந் தைரியமுங் கொடுத்ததற்காக அவருக்குத் தோத்திரம் பண்ணக்கடவோம்.

பிரதிக்கினை. தனக்கும் உலகத்துக்கும் நாளுக்கு நாள் அதிக மதிகமாய்ச் செத்தவனாகிறது.

௩-ம் பிரிவு.

நாம் நமது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு தம்மைப் பின்சென்று வரும்படி இயேசுநாதசுவாமி கற்பிக்கிறார்.

தியானம். யாராவது என்னைப் பின்சென்று வரவேணுமா னால் தன்னைப் பரித்தியாகஞ் செய்யவேணுமென்று ஒருபோதும் மறக்கக்கூடாத இந்த வார்த்தைகளைத் திவ்விய கர்த்தர் உரைத்த பின், அவன் தன் சிலுவையை அநுதினமும் சுமந்து என் பிறகே வரவேணுமென்றுஞ் சேர்த்துச் சொன்னார். (லூக். ௯.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதசுவாமி தம்மைப் பின்செல்ல விரும்புகிறவன் அநுதினமுந் தன் சிலு வையைச் சுமந்துகொண்டு தமது பிறகே வரக்கடவானென்று சொன்ன இரண்டாம் வாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கிற கடமை

நமது மனச்சார்புக்குப் பொருந்தாததாயிருந்தாலும் முந்தின வாக்கியத்தில் அடங்கிய கடுமையைப்போல் அவ்வளவு வருத்தமானதல்ல. அது என்னத்தினாலேயென்று கவனித்துப்பார். அவர் தமது சிலுவையை நாம் சுமக்கவேணுமென்று கற்பியாமல் அவருடையதைப் பார்க்கிலும் இலேசான நமது சிலுவையை நாம் சுமக்கவேணுமென்றார். இதன்றியே சரியாய்ப் பேசவேணுமானால் நமது சிலுவையை நமது தோளில் சுமத்துகிறது இந்த உலக சீவியமேயன்றி அல்லாமல்ல. ஏனென்றால் பாவத்தால் கெட்டுப்போன இந்த உலகத்தில் நாம் உயிர்வாழுமட்டும் சிலுவையில்லாமலிருக்கக் கூடாது. ஆகையால் நாம் அவரோடேகூட தேவ நீதிக்குப் பரிகாரஞ் செய்யவும், அவருடைய சாயல் நம்மிடத்தில் அதிகமதிகமாய் விளங்கவும், மகிமைப் பிரதாபத்தில் அவருக்கு அதிக சமீபமாயிருக்கவும், அவர் பிறகே நமது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டுபோவோமாக. இவ்விதஞ் செய்தால் அது நமக்கு இலேசாய்க் காணப்படுகிறதுமல்லாமல் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் அதின் பேரில் நமக்குப் பற்றுதலுண்டாகி, கடைசியாய் அது நமக்கு ஆனந்தமுமாயிருக்கும்.

சம்பாஷணை. சிலுவையின்மேல் நேசப் பற்றுதலாயிருந்த லீமாபட்டணத்து அர்ச். ரோசம்மாளோடு சம்பாஷணை செய். இவள் ஞானஸ்நானத்தில் அடைந்த பரிசுத்தத்தைப் பழுதின்றிக் காப்பாற்றியிருந்தாலும், தபசு என்னப்பட்டதெல்லாஞ் சரிவர அநுசரிக்க நாநாவித சூட்சங்களைத் தேடுவாள். இன்றையத்தினந் திருச்சபை இவளுடைய திருநாளைக் கொண்டாடுகிறது.

௩௧-ம் தேதி.

பரித்தியாகம் அல்லது தாழ்ச்சியின் மூன்று படிகள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. சிலுவையடியிலே பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாள் நிற்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இயேசுநாதரைப்பற்றி அநுபவிக்கும் வேதனை அவமானத்தின்பேரில் உனக்கு ஆசை உண்டாகவேணுமென்று கேள்.

முதல் பிரிவு.

பரித்தியாகம் அல்லது தாழ்ச்சியின் முதல் படி.

தியானம். நம்மையும் மற்றச் சகல பொருட்களையும் பரித்தியாகம் பண்ணும்படி இயேசுநாதசுவாமி அழுத்தி அழுத்திச் சொன்னதைக் கேட்டோமல்லோ! இந்தப் பரித்தியாகத்திலே பல படிகளுண்டு. அவைகளை விசேஷமாய் மூன்றாக வகுத்துக் காட்டலாம். அவைகளில் முந்தினது என்னென்றால் ஒரே ஒரு சாவான பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறதைப் பார்க்க ஆஸ்தி பாஸ்தி மகிமை பெருமை சௌக்கியம் இவைகளையும் உயிரையுமுதலாய் இழந்துபோகவும், மற்ற எவ்வித வருத்தத்தையும் அநுபவிக்கவும் எப்போதுந் தயாராயிருக்கிறதுதான். தன்னை எய்த்து மோசம்போக்காமல் உண்மையான மனதோடு சர்வேசுரனைச் சினேகிக்கவும் நித்திய சீவியமாகிய பரலோக வழி தவறாமல் நிலைநிற்கவும் விரும்புகிற எந்தக் கிறீஸ்துவனும் இந்த முதற்படியிலிருப்பது அகத்தியமாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. துறவற அந்தஸ்திலிருக்கிறவர்களெல்லாரும் இந்த முதல்படியிலேறி இதில் நிலைநிற்கிறார்களென்று எண்ண வேண்டியிருப்பதால் சர்வேசுரன் நம்மை இப்பேர்ப்பட்ட அந்தஸ்துக்கு அழைத்ததற்காக அவருக்கு நன்றியறிந்திருப்போமாக. ஆகிலும் இதிலே நாம் மோசம் போகலாம். தேவப் பிரசாதத்தின் உதவியின்றி முற்றுமுடிய இந்தப் படியில் நிலைத்திருக்கிறது நம்மாலே எலாத காரியம். சில சமயங்களில் வழக்கமான பிரசாதமும் போதாமல் விசேஷ பிரசாதத்தின் உதவி நமக்கு வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் எப்போதுந் தாழ்ச்சியுள்ளவர்களாய் நம்மை ஒருபோதும் நம்பாமல் தந்திர வேளையில் செபத்தினால் சர்வேசுரனுடைய உதவியைத் தேடக்கடவோம். ஆகிலும் இந்த முதற்படியே தனக்குப் போதுமென்று எண்ணி இதிலேயே ஊன்றிநிற்கப் பார்க்கிறவன் பேருக்கு மாத்திரஞ் சந்நியாசியென்று சொல்லவேண்டியது; அவன் ஈடேறுகிறதும் அரிது என்கவேணும்.

மனப்பற்றுதல். விசுவாசம் தாழ்ச்சி தன்னை நம்பாமை முதலிய முயற்சிகளைச் செய்கிறதுமல்லாமல் அடிக்கடி தேவ இஷ்டப் பிரசாதத்தின் உதவியைக் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. எச்சரிக்கையோடு பாவ சமயங்களை விட்டு விலகு.

உ-ம் பிரிவு.

பரித்தியாகம் அல்லது தாழ்ச்சியின் இரண்டாம் படி.

௧ தியானம். மனமறிந்து ஒரு அற்பப் பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கச் சகலத்தையும் இழந்துபோகவும் எவ்வித துன்ப துரிதங்களையும் அநுபவிக்கவும் எப்போதும் தயாராயிருக்கிறது தாழ்ச்சியின் இரண்டாம் படியாகும். மெய்யான துறவியானவன் இந்த இரண்டாம் படியில் ஏறவும், தான் இதில் மெய்யாகவே நிற்கிறேனென்று தன் மனச்சாட்சிக்கு வஞ்சகமில்லாமல் சொல்லக்கூடுமாயிருக்கவும் பிரயாசப்படக்கடவான். இல்லாதே போனால் அநேக தின்மைகளுக்கு ஏதுவாவான். ௧-வது அவன் முதற்படியில் நிற்கிறதே அருமையாகும்; அதில் நிலைநிற்பானென்று சொல்லவேண்டியது. ஏனெனில் அற்பக் குற்றங்களை அசட்டை பண்ணுகிறவன் சன்னஞ் சன்னமாய்ப் பெரும் பாவங்களில் விழுவானென்று இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் திருவுளம் பற்றியிருக்கிறார். அநுபோகமும் இது மெய்யென்று வேண்டிய மட்டுங் காட்டுகிறது. உ-வது. அற்பப் பாவமானது சாங்கோபாங்கத்துக்கு மகா விக்கினமாயிருக்கிறதினாலே மேற்படி துறவியானவன் தான் உத்தமதனத்தை நாடி நடக்கிறேனென்று சொல்வதற்கு ஒருபோதும் வகையிராது. ௩-வது, சர்வேசுரன் இவன் பேரில் விசேஷ கருத்து வைத்து இவனை அழைக்கும்போது இவன் மீறிக் கேளாமல் போகிறதினாலே மனச்சமாதானத்தை ஒருபோதுஞ் சுகித்து அநுபவிக்கமாட்டான். சர்வேசுரனுக்கு ஏகாமல் சமாதானத்தை அடைந்தாரென்று யோபென்பவர் கேட்கிறார். ௪-வது. ஆத்தும இரட்சணியத்துக்காகப் பெலத்த காரியங்களைச் செய்துமுடிக்க இவன் தகுதியுள்ளவனாய் இருக்கமாட்டான்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த இரண்டாம் படியிலேறி இதில் நிலைத்திருக்கிறது நம்மால் கூடுமான காரியந்தான். அநேகாநேக மேற்சு ஊழியர்களுடைய நடபடிக்கைகளைக் கண்ணூற்றுப்பார்த்தால் இதற்கு வேண்டிய திஷ்டாந்தம்

அகப்படும். மகாத்துமாக்களான இப்போந்தே ஞானப்பிரகாசியாரும், கர்தினால் பெல்லார்மீனும் ஒரு அற்பப் பாவத்தையாகிலும் மனம்பொருந்திக் கட்டிக்கொள்வதில்லையென்று வார்த்தைப்பாடுகொடுத்துச் சாகுந்தனையும் அதைச் சரியாய் நிறைவேற்றினார்களென்று அவர்களுடைய சரித்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அவர்கள் தேவ உதவியைக்கொண்டு நடந்ததுபோல நாமும் நடக்கக்கூடும். ஆனால் நாமே பாரச் சிந்தனை வைத்து இப்படி நடக்க நினைத்தோமோ? இதின்படி நடப்பதற்கு நாம் எடுத்த உபாயமென்ன? என்ன உறுதி நிலையைப்போடு இதைச் செய்யாதிருந்தோம்?

மனப்பற்றுதல். அற்பப் பாவத்தின்பேரிலும் நமதுள்ளத்தில் அருவருப்பு அதிகரிக்கும்படி சர்வேசுரனைப் பார்த்து மன்றாடுவோமாக.

பிரதிக்கினை. தனியாத்தும சோதனையைக்கொண்டு கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் நம்முடைய பாவக்காரணங்களை அழித்து ஒழிக்கக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

பரித்தியாகம் அல்லது தாழ்ச்சியின் மூன்றும்படி.

தியானம். இந்த மூன்றும் படியில் ஏறுகிறவர்களிடத்தில் வழக்கமாய் இருக்கவேண்டிய குணமாவது: செல்வத்தில் வாழுகிறதைவிட ஏழையாய்ச் சீவித்த இயேசுநாதரோடு தாங்களும் ஏழைகளாயிருக்க விரும்புவார்கள்; மகிமை பெருமையோடு வாழ்கிறதைவிட தாழ்மையும் நிந்தையும்பட்ட இயேசுநாதசுவாமியைப்போலத் தாங்களும் எல்லாராலும் மறக்கவும் இகழவும்பட ஆசைப்படுவார்கள். இப்பிரபஞ்ச வாழ்வின் இன்பசுகங்களை அநுபவிக்கிறதைவிட சிலுவையில் அறையுண்ட இயேசுநாதரோடு சிலுவையைச் சுமக்கப் பிரியப்படுவார்கள். இவ்விய மாதிரிகையின இயேசுநாதருக்கு அநியோக்கிய சாயலாகி, அவர்பேரில் தங்களுக்குள்ள நேசத்தை மென்மேலுங் காட்டும்படியாக இவ்விதஞ் செய்துவருவார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தேவ இஷ்டப்பிரசாதமானது நம்மைத் தாங்கி நடத்தும்போது தாழ்ச்சியின் மூன்றும்படியில் வந்துசேருகிறது நமது சத்துவத்துக்கு மேற்பட்ட

தென்று சொல்லப்பட்டது. இதோ அப்போஸ்தலர்களும் எண்ணிறந்த வேதசாட்சிகளும் இதற்குச் சுத்தாட்சிகளாய் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இயேசுநாதரைப்பற்றித் தங்கள் ஆஸ்திபாஸ்தி சகலத்தையும் இழந்து, நிந்தை அவமானமடைந்து சாவுக்குத் தீர்வையிடப்பட்டபோதும் அகமகிழ்ந்திருந்தார்கள். இன்னம் அத்தாட்சிவேணுமானால் இதோ செல்வத்தில் பிறந்து சுகமாய் வளர்ந்த கணக்கில்லாத பேர்கள் இயேசுநாதசுவாமியின்பேரில் வைத்த நேசத்தால் அவைகளெல்லாவற்றையும் வெறுத்துவிட்டு மடங்களில் அடங்கித் [illegible] தவமும் அநுசரித்துவருகிறதைப் பார். இவைகளெல்லாம் நமக்கு ஒரு தூண்டுகோல்போல் இருக்கிறது. மேலுந் தாழ்ச்சியின் இந்த மூன்றாம்படியிலே அடங்கியிருக்கிற ஆத்தும நன்மைகள் இம்மாத்திரமென்று சொல்லிமுடியுமோ? இதினால் நாம் இயேசுநாதசுவாமியை உத்தம பிரகாரமாய்க் கண்டுபாவிக்கிறோம்; இடையூறுகளுக்கு நடுவே நமக்குச் சமாதான ஆறுதல் உண்டாகிறது; தேவ ஆசீர்வாதம் நமதுள்ளத்தில் பெருகுகிறது. நமது ஈடேற்றத்தின்மேல் நமக்கு அதிக நிச்சயமாகிறது; கடைசியாய் மோட்சத்தில் உயர்ந்த மகிமைப் பிரதாபம் அடைவதற்குத் தாழ்ச்சியின் இந்தக் கடைசிப்படி ஓர் அச்சாரமாகிறது. இந்தப் படியில் ஏறுவதற்கு நீ இன்னும் எவ்வளவு தூரத்திலிருக்கிறாயென்று பார். என்ன பாடுபட்டும் இந்த மேலான அந்தஸ்தில் வந்துசேர்வேனென்று எத்தனையோ தியானங்களில் திரும்பத் திரும்பப் பிரதிக்கினை செய்தாயே! இதினாலே கண்ட பலனென்ன?

சம்பாஷணை. இயேசுநாதசுவாமியுடைய நிந்தை அவமானம் நிறைந்த பாடுகளுக்கு விசேஷ பங்காளியான பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாளோடு சம்பாஷணை செய்.

செப்டெம்பர் முதல் தேதி.

காவலான சம்மனசுக்களின் திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. பின்னைத் தோபியாஸ் இரபயேலென்கிற சம்மனசானவரோடு யாத்திரை செய்கிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்ளுகிறது.

தியானச் செபம். நமது காவலான சம்மனசுவின்பேரிலே நமக்கு உண்மையும் ஸ்திரமுமான பத்தியுண்டாகவேணுமென்று கேட்போமாக.

முதல் பிரிவு.

நமது காவல் சம்மனசுவின் மகத்துவம்.

தியானம். சர்வேசுரன் இவ்வுலகத்தில் நமக்குத் திருவுளம்பற்றிச்செய்திருக்கிற உச்சிதமான உபகாரங்களுக்குள்ளே இரண்டு நன்மைகளை இங்கே விசேஷமாய்க் கவனிக்கக்கடவோம். ௧-வது. சம்மனசுக்களோடு நமக்குச் சமுசித்த பிரயோசனமென்னப்படுகிற ஒரு ஞான சம்பந்தத்தை ஏற்படுத்தச் சித்தமானார். ௨-வது. தேவ தரிசனையின் பேரின்ப பாக்கியமடைந்திருக்கும் இந்தச் சம்மனசுக்களை நம்மில் ஒவ்வொருவருக்குங் காவலாயிருக்கும்படி கற்பித்தார். இதைப்பற்றியே உன் சகல வழிகளிலும் உன்னைக் காப்பாற்றும்படி சர்வேசுரன் தமது சம்மனசுக்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறாரென்று தாவீது இராசா பாடியிருக்கிறார். (சங். கூ.) ஆனால் காவலான சம்மனசுக்கள் யாரென்று கேட்பாயோ? அவர்கள் பரிசுத்த அரூபிகளும் தெய்வசாயலான சிருஷ்டிகள்; மனிதனுடைய புத்திக்கெட்டாத சௌந்தரியம், வல்லமை, இலகு, ஞானம், இவைகளெல்லாம் ஒருமிக்கக் கொண்டிருக்கிறவர்கள். அரசனுக்கும் அவனுடைய அரமனைக்குஞ் சாமாசிகளும் இராச்சியத்தின் பிரபுக்களும் எப்படிச் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறார்களோ, அப்படியே சர்வேசுரனுக்கும் அவருடைய மகிமைப் பிரதாபம் விளங்குகிற பரமண்டலத்துக்குஞ் சம்மனசுக்கள் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க இரவும் பகலும் என் கிட்டக் காவலாயிருக்கிற சம்மனசானவர் வானலோக அரமனையைச் சேர்ந்த பிரபுவுமாய், இவ்வுல

கத்தில் மகா மகா வல்லமையுள்ள இராசாக்களையெல்லாம் பார்க்க அதிக மகத்துவம் பொருந்தியவருமாயிருக்கிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நான் இந்தச் சந்நிதானத்தை விசுவசித்திருந்தும் இதைக் கொஞ்சமாகிலும் நினைத்துப் பார்க்கிறதில்லை. தனித்திருக்கும்போது நான் யோசிக்கிறதையுஞ் செய்கிறதையும் பார்த்தால் ஒரு பிராணியும் என்கிட்ட இல்லாததுபோலும், ஒருவரும் என் வருத்தங்களையும் என் கிரியைகளையும் பாராததுபோலும் இருக்கிறேன். என்னுடைய விசுவாசம் அதிக தெளிவாயிருந்தால் எவ்வளவோ ஆறுதல் இன்பத்தோடு ஒருவரோடும் ஒப்பிடக்கூடாத இந்த உத்தம சிநேகிதனுடன் விசுவாசமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருப்பேனே! எப்படி என் மனக்கலக்கத்தையும் வருத்தத்தையும் அவருக்கு வெளிப்படுத்திச் சகல சந்தேகங்களிலும் அவருடைய யோசனையைக் கேட்டு, எனக்கு வரும் இடையூறு தந்திரங்களில் பலமும் உறுதியுந் தந்தருளும்படி அவரைப் பிரார்த்திப்பேன்! அநேக மகாத்துமாக்கள் காவலான சம்மனசுக்கள் மட்டில் உயிருள்ள பத்திவிசுவாசப் பற்றுதல் உள்ளவர்களாயிருந்தபடியினாலே அவர்களை முகமுகமாய்த் தரிசித்து அவர்களோடு அந்நியோந்நியமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் வரத்தை அடைந்தார்கள். விசேஷமாய் அர்ச். கமில்லாம்பிராகு சிஸ்கம்மாள், ரோசம்மாள், இவர்களிடத்திலே இப்பேர்ப்பட்ட காரியஞ் சம்பவித்தது.

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரன் நமக்கு ஒரு காவலான சம்மனசானவரைக் கட்டளையிட்டதற்காக அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வதுமன்றி அந்தச் சம்மனசானவரை [illegible] பல தடவைகளில் நினையாமற்போனதற்காகப் பொறுத்தல் கேட்போமாக.

பிரதிக்கினை. நமது காவலான சம்மனசை அடிக்கடி மன்றாடி அவரிடத்திலே யோசனைகேட்டு அவர்போலே பத்தியாயிருக்கும்படி பிரயாசப்படுவோமாக.

௨-ம் பிரிவு.

நமது காவலான சம்மனசு நமக்குச் செய்யும் உபகாரங்கள்.

தியானம். உன்னைக் காப்பாற்றவும் உன் சகல வழிகளிலும் உன்னை நடப்பிக்கவுஞ் சர்வேசுரன் தம்முடைய சம்மனசுகளுக்

குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறாரென்று தாவீதரென்பவர் ௯௰-ம் சங்கீதத்தில் பாடியிருக்கிறார். இந்தக் கட்டளையின் நிமித்தமாக நமது காவலான சம்மனசு முந்தமுந்த நமது சரீர சௌக்கியத்தைக் காப்பாற்றவும், நமக்கு எதிரிடும் ஆபத்துக்களில் நம்மைத் தற்காக்கவும் மகா கவலையோடே விழிப்பாயிருக்கிறார். ௨-வது. அழியாத நமது ஆத்துமத்தையும், நமது ஞான நன்மைகளையுஞ் சரீரத்தைவிட அதிகக் கரிசனமாய் விசாரிக்கிறார். நமக்கு ஞானத்தைக் கற்பித்து, நல்ல நினைவுகளை மனதில் எழுப்பி, நம்மைப்பிடிக்கப் பசாசு காலடியில் மறைத்து வைத்திருக்குங் கண்ணிகளை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறார். ஞான யுத்தத்தில் நமக்கு உறுதிசொல்லி நம்மைத் தாங்குகிறார். நாம் வழி தவறும்போது நமது உள்ளாந்தரங்கத்தில் நம்மைக் கண்டித்து, நமது கடமைகளை நாம் சரிவர முடிக்கும்படி நம்மை இன்பமாய் ஏவி ஒத்தாசை செய்கிறார். ௩-வது, இரபயேல் சம்மனசு சின்னத் தோபியாசுக்குச் செய்த நன்மைகளெல்லாம் இவரும் நமக்குச் செய்து இச்சீவியத்தின் ஆபத்துகளுக்குள்ளே நமக்கு வழிகாட்டியாகிறார். ௪-வது. நாம் சாகும் வேளையில் முக்கியமாய் நமக்கு ஒத்தாசை செய்வார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன் காவலான சம்மனசானவருக்குப் பிரியப்படவேணுமானால் முந்தமுந்த உன்னால் இயன்றமட்டும் அவருடைய பாவனையாய் நட. எப்படியெனில் ௧-வது. உனக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதையெல்லாம் அவரைப்போல சற்றும் வித்தியாசமில்லாமல் நிறைவேற்று. ௨-வது. உலகத்தின் சந்தடிகளுக்குள்ளும் பாவ மாய்கைகளுக்குள்ளும் அவரைப்போல மன அடக்கமாயிருந்து பரிசுத்ததனத்தைக் காப்பாற்று. ௩-வது. மனிதர்களுக்கு அவர் செய்யுங் கணக்கற்ற உபகாரங்கள் அநேகாநேக முறை பலனற்றுப்போனாலும், அவர் மனஅமரிக்கை குறையாதிருக்கிறதுபோல நீயும் எப்போதும் மனச்சமாதானத்தைக் காக்கக்கடவாய்.

மனப்பற்றுதல். உன் காவலான சம்மனசுவினிடத்திலே விளங்குகிற ஆச்சரியமான சாங்கோபாங்கத்தை உன்னாலானமட்டுங் கண்டுபாவிக்கும்படி சர்வேசுரனை நோக்கி மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. எனக்குக் காவலான சர்வேசுரனுடைய சம்மனசானவரே, தெய்வீக கிருபையால் உம்மிடத்தில் ஒப்பிக்கப்

பட்ட எனக்கு இன்பு ஞானத்தெளிவு தந்து, என்னைக் காத்து நடத்தி ஆண்டருளும் என்கிற செபத்தைச் சொல்லப்பழக்கம்பண்ணக்கடவோம். ௯-ம் பத்திநாதர், ௭-ம் பத்திநாதர் என்னும் பாப்புக்கள் இந்தச் செபத்துக்குப் பலன் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள்.

௩-ம் பிரிவு

நமது காவலான சம்மனசுமட்டில் நமக்குள்ள கடமைகள்.

தியானம். காவலான சம்மனசுக்கள்மட்டில் நமக்குச் சங்கை, பத்தி, நம்பிக்கை ஆகிய இம்மூன்று கடமைகளுண்டென்று அர்ச். பெர்நர்து வசனித்திருக்கிறார். நாம் சம்மனசுவினுடைய சமுகத்திலிருக்கிறபடியினாலே சங்கையோடிருக்கவேணும். அவர் நமக்குப் பெரிய உபகாரியாயிருப்பதினாலே நன்றியறிந்து அவர் பேரிற் பத்தியாயிருக்கத்தகும். இராப் பகலாய் அவர் நம்மோடிருந்து நம்மைச் சுகமாய் ஆதரித்துக்கொண்டுவருகிறதினாலே அவர் பேரில் நம்பிக்கை வைப்பது நமதுபேரில் சுமந்த கடமை. ஆகிலும் மனிதர்களுக்குள் வெகு வெகு பேர் இதை நினைக்கிறதுமில்லை; திருச்சபையானது காவலான சம்மனசுக்களைக் குறித்துக்கொண்டாடும் இந்தத் திருநாளை அவர்கள் சட்டைபண்ணுகிறதுமில்லை.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீயோவெனில் உன் சங்கை பத்தி நம்பிக்கை இவைகளை உன் காவலான சம்மனசுக்குக் காட்டும்படி இரட்டிப்பாய் முயற்சி செய். ௧-வது. எப்போதும், விசேஷமாய் நீ தனியேயிருக்கும்போதும், ஒரு கனவான் முன்பாக இருந்தால் எப்படியோ, அப்படியே உன் காவலான சம்மனசானவர் சமுகத்திலுஞ் சங்கையோடிருப்பாயாக. நாம் இந்நேரத்தில் செய்கிறதற்கும் நினைக்கிறதற்கும் ஓர் நாள் என் சம்மனசானவர் ஒன்றில் எனக்குச் சனுவாக ஒன்றில் விரோதமாகச் சாட்சி சொல்லுவாரென்று நினைப்பாயானால் நீ எப்போதுஞ் சங்கையோடிருப்பாய். ௨-வது. அவர் உனக்கு ஏவும் நல்ல யோசனைகளுக்குப் பணிந்த மனதோடு இடங்கொடுத்து, உனக்குச் செய்துவரும் உபகாரங்களுக்காகச் சாயந்தரந்தோறும் அவருக்குத் தோத்திரஞ்செய்து உன் பத்தியையும் நன்றியறிதலையுங் காண்பிப்பாயாக. ௩-வது. அவருடைய தஞ்சம் ஒருபோதும் தவறாதென்ற உறுதி நிச்சயத்

தோடு உனக்கு நேரிடும் அவசர இக்கட்டுகளில் அவருடைய சகாயத்தை இரந்து மன்றாடி, உன் சந்தேகங்களில் அவருடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு அவர் மட்டில் உனக்குள்ள நம்பிக்கையை எண்பிப்பாயாக.

சம்பாஷணை. உனக்குக் காவலான சம்மனசானவரோடு சம்பாஷணை செய்.

௨-ம் தேதி.

நமது ஆண்டவர் மறுரூபமான திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. நமது ஆண்டவர் தபோரென்ற மலையிலே தமது மகிமைப் பிரதாப வடிவைக் காண்பிக்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொளவேண்.

தியானச் செபம். இந்தப் பெரிய பரம இரகசியத்தைப் பலனுள்ள பிரகாரமாய்த் தியானிக்க வரப்பிரசாதங் கேட்பேனாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் மறுரூபமான பரம இரகசியத்தின்பேரில்.

தியானம். அர்ச். மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாவது: இயேசுநாதசுவாமி இராயப்பர் இயாகப்பர் இவர் சகோதரனான அருளப்பர் இம்மூவரையும் மலையின்மேல் தனியே கூட்டிக்கொண்டுபோய் அங்கே அவர்கள் முன்பாக மறுரூபமானார். அதெப்படியென்றால் அவருடைய முகமானது சூரியனைப்போல பிரகாசிக்க அவருடைய வஸ்திரமானது உறைந்த பனியைப்போல வெண்மையாய்த் துலங்கினது. அந்நேரமே மோயிசனும் எலியாசுந் தோன்றி அவரோடே பேசிக்கொண்டிருக்கிறதை அப்போஸ்தலர்கள் கண்டார்கள். அப்போது இராயப்பர் இயேசுநாதரைப் பார்த்துச் சொன்னதாவது: ஆண்டவரே, நாம் இங்கேதானே இருக்கிறது நல்லது. தேவரீருக்குச் சித்தமானால் இவ்விடத்தில் உமக்கு ஒரு கூடாரமும், மோயிசனுக்கு ஒரு கூடாரமும் எலியாசுக்கு ஒரு கூடாரமும் அடிப்போமென்றார். அவர் இன்னும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது பிரகாசமுள்ள ஒரு மேகம் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டது. அந்த மேகத்தினின்று ஒரு குரல் சத்தமுண்டாகி:

நமக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள குமாரன் இவரே; இவர்பேரில் நமது பட்சமெல்லாம் வைத்திருக்கிறோம்; இவர் சொல்லுக்குச் செவி கொடுங்களென்று சத்தித்தது. இதைக் கேட்ட சீஷர்கள் திகில் அடைந்து முகங் குப்புற விழுந்தார்கள். ஆனால் இயேசுநாதர் அவர்கள் கிட்டவந்து அவர்களைத் தொட்டு: எழுந்திருங்கள், பயப்படாதேயுங்களென்று திருவுளம்பற்றினார். அப்போது அவர்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்க இயேசுநாதர் ஒருவரைமாத்திரங் கண்டார்கள். (மத். ௰௭.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சுவாமி மறுரூபமான இந்தப் பெரும் வர்த்தமானத்தை ஒன்றும் விடாமல் துவக்க முதல் கடைசிமட்டுஞ் சுவிசேஷகர் இங்கே வரைந்திருக்கிறார். இதைக்கேட்கிறவன் தானும் அங்கே கூட இருக்கிறதாக எண்ணிக்கொள்வான். ஏனென்றால் இதில் சொல்லியிருக்கிறதெல்லாம் முன் நடந்ததுபோல்தோன்றாமல், இப்போதுதான் நமது கண்முன்பாக நடக்கிறதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆகையால் இந்த வர்த்தமானத்தைச் சேர்ந்த ஆட்களையும், அவர்களுடைய வார்த்தைகளையும், கிரியைகளையும் முறை முறையாய் யோசித்துப்பார்ப்போமாக. இந்தப் பார்வையால் எத்தனையோ நல்ல விசாரங்களும் எத்தனையோ உயர்ந்த சிந்தனைகளும் உணர்ச்சிகளும் எத்தனையோ பிரயோசனமான புத்திமதிகளும் நமது உள்ளத்தில் உண்டாகும். இதில் வெகு நேரம் போகுமென்று ஆயாசப்படாதே. தியான நேர முழுதுஞ் சென்றாலும் இதினாலே மிகுந்த பலன் வந்ததென்று எண்ணிக்கொள்ளக்கடவாய்.

மனப்பற்றுதல். ஆண்டவரே, உம்முடைய கூடாரங்கள் எவ்வளவோ பிரியமுள்ளதாயிருக்கின்றது! பாவிகள் கூடாரங்களிலே ஆயிர நாளிருக்கிறதைப் பார்க்க உமது வீட்டில் ஒரு நாளிருக்கிறது எவ்வளவோ நன்மை! அவர்கள் வீட்டிலே குடியிருக்கிறதைப்பார்க்க உமது வீட்டில் எல்லாரிலுங் கடைசியாயிருக்கத் தெரிந்துகொண்டேனென்று தாவீது இராசா ௮௪-ம் சங்கீதத்தில் பாடியிருக்கிறார்.

பிரதிக்கினை. இங்கே சொல்லியபடி ஆள், வார்த்தை, கிரியைகளைத் தியானித்துப் பார்க்கிறதிலே எனக்குப் பத்தி உண்டாகு

மானஸ்தியானஞ் செய்யும் இந்த வகையை அலட்சியம் பண்ண மாட்டேன்.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் மறுரூபமானதற்கு உண்டான முகாந்தரம்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி தாம் பாடுபட்டு மரிக்கப்போகிறதாக அப்போஸ்தலர்களுக்கு எட்டுநாளைக்குமுன் அறிவித்ததுமல்லாமல், தம்மையுஞ் சுவிசேஷத்தையும்பற்றி அவர்கள் தங்களையும் மற்றச் சகலத்தையுந் துறந்துவிடவும், உயிரைமுதலாய் இழக்கத் துணிந்திருக்கவும் வேணுமென்று கற்பித்திருந்தார். இந்த வார்த்தைகள் அவர்களுடைய மனதில் துக்கத்தையுஞ் சந்தேகத்தையும் எழுப்பினதினால் அவர்களுடைய விசுவாசந் தத்தளிப்பதற்கு இடமாயிருந்தது. ஆகையால் இயேசுநாதசுவாமி ஆபத்துக்கு ஏதுவான இந்த எண்ணங்களை அவர்கள் மனதினின்று உடனே நீக்கவும், ஓர் நாள் அவர்கள் [illegible] வெளியப் பிராணனைக் கொடுக்கும்படி அவர்களுக்கு வேண்டிய தைரியத்தை வருவிக்கவுஞ் சித்தமாகி இந்தப் பிரதாபமான காட்சியை அவர்களுக்குக் காண்பித்தருளினார். இதைக்கொண்டு தம்மிடத்தில் மறைந்திருந்த தெய்வீகத்தை அவர்களுக்குப் பிரசித்தமாய் ஒப்பித்து, இனிமேல் அவர்களுக்கு மோக்ஷத்தில் வரப்போகிற பேரின்ப பாக்கியம் எப்பேர்ப்பட்டதாயிருக்குமென்று எவ்வளவாகிலும் அவர்கள் கண்டுபிடிக்கச் செய்தருளினார். ஆண்டவர் மறுரூபமானதற்கு உண்டான முக்கியமான முகாந்தரங்கள் இவைகள்தான்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரன் நம்மையும் நடப்பிக்கிறவிதம் இதுவே. முன் நடந்த காரியங்களின் துக்கமுள்ள நினைவுகளும், இனி என்ன சம்பவிக்கப் போகிறதோவென்ற பயமுள்ள விசாரங்களும் நம்மிடத்தில் சஞ்சல சலிப்பையும், சந்தேகத்தையும் அவதைரியத்தையும் வருவிக்கும்போது சில சமயங்களில் சர்வேசுரன் உத்தரவுபண்ணுவார். பண்ணினாலும் அவர் நமதுமேல் தாய்நேசம் பொருந்தியவராகையால் நமது அந்தகாரத்தை நீக்கித் துக்க விசாரத்தை ஒழித்துச் சந்தோஷமும் நம்பிக்கையுங்கூடிய சிந்தனைகளால் நமது இருதயத்தைப்

பூரிப்பிக்கும்படி மோக்ஷ மகிமைப் பிரதாபத்தின் ஒரு கதிர் நமது புத்தியில் பளிச்சென்று மின்னும்படி செய்வார்.

மனப்பற்றுதல். உனக்குச் சலிப்பு சஞ்சலம் வரும்போது அவநம்பிக்கைப்பட்டுப் பிரமாணிக்கந் தவறினதற்காகப் பொறுத்தல் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. எக்காலத்திலும் மனச் சமாதானத்தைக் காப்பாற்றவும் எப்போதும் ஒருசண்டசீராய் இருக்கவும் பிரயாசப்படு.

௩-ம் பிரிவு.

அர்ச். இராயப்பருடைய பரவசம்.

தியானம். இயேசுநாதருடைய மனுஷீகமானது மகிமைப்பிரதாபம் அடைந்ததைக் கண்ட அர்ச். இராயப்பர் ஆனந்தத்தால் மெய் மறந்து ஆண்டவரை நோக்கி: சுவாமீ, நாம் இவ்விடத்தில் இருக்கிறதே நலம்; இவ்விடத்தில் மூன்று கூடாரம் அடிப்போமென்று கூறினர். அவர் சொன்னது இன்னதென்று அவருக்கே தெரியாதிருந்ததாக அர்ச். மாற்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இயேசுநாதர் என்ன காரணத்தின்மேல் தமது மகிமை சோபனத்தைக் காட்டினாரென்று அர்ச். இராயப்பருக்கு அப்போது சுத்தமாய்த் தெரியாது. ஆனால் இந்தப் பரம இரகசியத்தைப் பின்னால் கண்டுபிடித்தார். அவருக்கு நேரிட்ட அகோரமான போராட்டங்களில் அந்தக் காட்சியின் நினைவானது தைரியத்தை வருவித்தது. மேலும் வேதகலகத்தில் உட்பட்டவர்கள் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கத்தக்கதாக இந்தச் சங்கதியை எடுத்துக்காட்டி அடிக்கடி புத்தி சொல்லுவார். அப்படியே தாம் எழுதின இரண்டாம் நிருபத்தின் முதல் அதிகாரத்தில் தாம் கண்ட இந்தப் பரம காட்சியை ஞாபகப்படுத்திச் சொல்லுகிறதாவது: அர்ச்சிக்கப்பட்ட மலைமேல் நாங்கள் திவ்விய கர்த்தரோடு இருக்கும்போது அவருடைய மகத்துவத்தைத் தெரிசிக்கப் பேறுபெற்றோமென்கிறார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமது அன்புக்குரிய இரட்சகர் இந்தப் பரம இரகசியத்தில் குறித்த பலனைப் பிரதான அப்போஸ்தலரான அர்ச். இராயப்பர் அடைந்ததுபோல நாமும் அடையப் பிரயாசப்படக்கடவோம். இந்தப் பலன் ஏதென்றால் சுவாமி மறுரூபமான மகிமைப் பிரதாபத்தைத் தியானிப்பதி

னால் நமக்கு உண்டாகவேண்டிய மனத்தைரியமும், தாராளமான குணமுமாம். ஆகையால் இந்தப் பலன் நமக்குக் கைகூடும்படி நம்மை நோக்கி நாம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியதாவது: இயேசுநாதசுவாமியுடைய மனுஷீகம் சோதிப் பிரகாசமானதை ஒரு நிமிஷமாத்திரங் கண்ட அர்ச். இராயப்பருக்கு இவ்வளவு ஆனந்த அக்களிப்பும் பாக்கியமும் வந்திருக்கையில், சதாகாலமும் மோக்ஷத்தில் அவரைத் தெரிசிக்கும்போது நமக்கு எவ்வளவோ பேரின்ப சந்தோஷ பாக்கியமுண்டாகுமென்று சொல்லவேணும். மேலும் நமக்கு வாக்குத்தத்தஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பரம பாக்கியத்தை எப்போதும் நமது கண்முன்பாக வைத்து, சோதனை வரும்போது, இவ்வுலகத்தின் துன்ப துரிதங்கள் இனி ஒரு நாள் நமக்கு வரப்போகிற மகிமைக்கு இணையானவையல்லவென்று அர்ச். சின்னப்பரோடு சொல்லுவோமாக.

சம்பாஷணை. ஆண்டவர் மறுரூபமானபோது கூட இருந்த மூன்று சீஷர்களோடு சம்பாஷணை செய்வாயாக.

௰-ம் தேதி.

பேய்பிடித்துப் பைத்தியங்கொண்ட பிள்ளையின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. அந்தப் பையனுடைய தகப்பன் இயேசுநாதர் பாதத்திலே விழுந்து மன்றாடுகிறதைப் பார்க்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்வேன்.

தியானச் செபம். உயிருள்ள விசுவாசம், பிறர்மேலுற்ற ஆவல், நிர்ப்பாக்கியர்மட்டில் இரக்கம் என்னும் புண்ணிய உணர்ச்சிகள் என் மனதில் பிறக்கும்படி கேட்பேன்.

முதல் பிரிவு.

அப்போஸ்தலர்களால் குணமாக்கக் கூடாமற்போன பேயும் பைத்தியமும் பிடித்திருந்த ஒருவனை இயேசுநாதரிடத்தில் கூட்டிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

தியானம். நமது ஆண்டவரை அவர் மறுரூபமானதைக் கண்ட மூன்று அப்போஸ்தலர்களும் தபோர் என்ற மலையில்

இராத்திரி தங்கி மறுநாள் அவ்விடத்தைவிட்டு இறங்கினபோது திரளான சனங்கள் அவர்களுக்கு முன்பாக வந்தார்கள். இயேசுநாதர் மற்ற ஒன்பது சீஷர்களிருந்த இடத்திலே சேர்ந்தபோது அவர்களைச் சுற்றித் திரளான சனங்கள் நிற்கிறதையும், வேதபாரகரில் அநேகர் அவர்களோடு தர்க்கம் பண்ணுகிறதையும் கண்டார். தங்கள் திவ்விய குரு இல்லாத சமயத்திலே அப்போஸ்தலர்கள் பசாசை ஓட்டப் பிரயாசப்பட்டும் அவர்களால் கூடாமற்போனதுதான் இந்தத் தர்க்கத்துக்குக் காரணம்போல் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் இயேசுநாதர் அவர்களைப் பார்த்து: எதின்பேரில் தர்க்கிக்கிறீர்களென்று கேட்டவுடனே, ஒருவன் சனங்களை விலக்கிக்கொண்டு அவருடைய முன்பாக வந்து தெண்டனிட்டுச் சொன்னதாவது: சுவாமீ, என் மகன்மேல் இரக்கமாயிரும்; இவன் புத்தி பேதகமுள்ளவனாய் வெகு வருத்தப்படுகிறான்; பசாசு இடைவிடாமற்போல இவன்மேல் ஆவேசமேறி இவனைத் தரையிலே விழத்தாட்டி இவனுடைய அங்கத்தைக் கிழிக்கிறது; அது இவனை விடும்போது இவன் பற்களைக் கடித்து நெக்குவிட்டு நொறுங்கினாற்போல வலியெடுத்துச் சோர்ந்துபோகிறான்; உம்முடைய சீஷர்கள் முன்பாகக் கொண்டுவந்து பசாசை ஓட்டும்படி அவர்களைக் கெஞ்சி மன்றாடினேன்; ஆனால் அவர்களால் கூடாமற்போயிற்று என்றான். (மத். ௰௭., மாற். ௯. லூக். ௯)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது: அகோர கொடுங்கோலனான பசாசின் சுபாவகுணத்தை இவ்விடத்தில் காண்கிறோம். அந்தப் பிள்ளையின்பேரில் ஆவேசமேறி ஒரு சமயா சமயத்தில் அவனை உபாதிக்கலாமென்று ஆண்டவர் பசாசுக்கு விடைகொடுத்திருந்தார். ஆனால் அந்தப் பிள்ளையின் தகப்பன் சொன்னதுபோல பசாசு கூடுமானபோதெல்லாம் தன் சத்துவங்கொண்டமட்டும் அவனைப்போட்டு வாதித்துக்கொண்டுவந்தது. இதைப் பார்க்கும்போது நரகப்பசாசின்மேல் நமக்கு எவ்வளவோ பயங்கரமுண்டாக வேண்டியது. ஆயினும் கிறீஸ்துவர்களுக்குள்ளே எத்தனையோபேர் சாவான பாவத்தின் வழியாய்த் தங்கள் ஆத்துமத்தையுஞ்சரீரத்தையும் நரகத்துக்குச்சேர்த்துப் பசாசுக்கு ஒப்படைக்கிறார்கள். பக்தியுள்ளவர்களுக்குள்ளும் துறவிகளுக்குள்ளும் முதலாய் எத்தனையோபேர் வீண் சலாக்கியம், பெருமை, காயமகாரம், சுகப்

பிரியம் முதலிய துர்க்குணங்களுக்குத் தங்கள் நினைவிலும் மனதிலும் இடங்கொடுத்துப் பசாசின் சமிமானக் கருத்துக்கு இணங்கிக் கிடக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குள் நீயும் ஒருவனாயிருந்ததில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். பசாசினுடைய உபாய தந்திரங்களிலேநின்று எங்களை இரட்சித்துக்கொள்ளுஞ் சுவாமீ!

பிரதிக்கினை. விசேஷமாய் ஆங்காரம், சிற்றின்பமென்கிற பேயின்மேல் சமுசியக் கண் வைக்கவேணும்.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி தமது சீஷர்களையும் வேதபாரகரையுஞ் சனங்களையுங் கண்டித்துப் பேசுகிறார்.

தியானம். இப்போது சொன்ன வர்த்தமானத்தைக் கேட்டுத் தமது சீஷர்களால் பசாசை ஓட்ட முடியவில்லையென்று சனங்கள் முறையிட்டு இடறல் பட்டதைப்பற்றி மனிதர்களுக்குள்ளே பூரண மதுர குணமுள்ள இயேசுநாதர் மனங்கசந்து சொன்னதாவது: விசுவாசமுங் குணமுங் கெட்ட சந்ததியே, எத்தனை காலம் உங்களோடிருப்பேன்; எத்தனை நாள் உங்களைச் சகிப்பேனென்றார். (லூக். ௯., மத். ௰௭.) ஆண்டவர் இவ்வளவு கடுமையாய்ப் பேசுகிறதற்கு யூதாசாரியார்களுடைய நெறிகெட்டதனமுமல்லாமல், முக்கியமாய் அப்போஸ்தலருடைய விசுவாசக் குறையும் நம்பிக்கைத் தாழ்வும் காரணமாயிருந்ததென்று வேதவித்தியாபாரகர் சொல்லுகிறார்கள். அப்போஸ்தலரிடத்தில் விசுவாசமும் நம்பிக்கையுங் குறைபட்டதினால்தான் அவர்களால் அந்தப் பேயை ஓட்டக்கூடாமற்போயிற்றென்று திவ்விய கர்த்தர் காண்பித்தருளினார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது: நமது திவ்விய கர்த்தர் யாதொருக்குத் தமது அன்பின் விசேஷ அடையாளங்களைக் காண்பித்திருக்கிறாரோ, அவர்களிடத்தில் தமதுமேல் நம்பிக்கை குறைகிறதைக் கண்டால் அவருக்கு எவ்வளவோ பொருந்தாததாயிருக்குமென்று இதினாலே நமக்குத் தெரியவருகிறது. ஆண்டவர் தமது அன்பின் அடையாளங்களை நமக்கு முக்கியமாய்க் காண்பித்திருக்கிறார். இப்படியிருக்க அவர் நமது மன்றாட்டைக் கேட்

டருளும்படி நாம் யோக்கியவான்களல்லவென்று எண்ணுகிறது தாழ்ச்சியின் வேஷமேயொழிய மெய்யான தாழ்ச்சியாகமாட்டாது. இதை நம்மைவிட்டு அகற்றக்கடவோம். பத்தியுள்ள அநேக ஆத்துமாக்கள் இதினால் ஏமாந்து நிர்ப்பாக்கியமாய்த் தவறிப்போகிறார்கள். நீயும் எப்போதாவது இந்தக் குறுட்டாட்டத்துக்கு உள்ளாகவில்லையோவென்று பார்.

மனப்பற்றுதல். உன்னிடத்தில் உண்டான விசுவாச நம்பிக்கைக் குறைச்சலுக்காக இயேசுநாதரிடத்தில் பொறுத்தல் கேள். கேட்கிற எவனும் பெற்றுக்கொள்வானென்கிற அவருடைய வாக்கே நமக்கு அடைக்கலமாயிருக்கின்றது. இதில் ஒருவனுகிலுந் தள்ளுபடியில்லை.

பிரதிக்கினை. அவநம்பிக்கைக்கடுத்த சோதனைகளுக்குக் கொஞ்சமாகிலும் இடங்கொடாமல் திடமனதாய் எதிர்த்துத் தள்ளு. ஏனென்றால் எவ்விதமாய்ப் பார்த்தாலும் அவநம்பிக்கைக்கு இடங்கொடுக்கிறது நமக்குப் பொல்லாப்பாயிருக்கிறதுமல்லாமல் தேவ சர்வேசுரனுக்கும் நிந்தையாயிருக்கிறது.

௯-ம் பிரிவு.

அப்போஸ்தலர்களால் பசாசை ஓட்டக்கூடாமற்போனதற்கு முகாந்தரம்.

தியானம். அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுநாதரைப்பார்த்து: எங்களால் இந்தப் பசாசைத் துரத்தக் கூடாமற்போனதேனென்று கேட்டார்கள். அதற்கு மறுமொழியாக: விசுவாசக் குறைச்சலினாலேதான் இதை உங்களால் ஓட்டக் கூடாமற்போனது. ஏனெனில் சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறோம்; உங்களிடத்தில் ஓர் கடுகளவு விசுவாசம் இருக்குமேயானால் இந்த மலையைப் பார்த்து இங்கேயிருந்து அங்கே பெயர்ந்து போவென்று சொன்னவுடனே அது பெயர்ந்து நகர்ந்துபோம். உங்களாலே கூடாத காரியம் ஒன்றும் இராது. மேலும் இவ்வகைப் பசாசு செபத்தினாலும் உபவாசத்தினாலும் துரத்தப்படுமேயல்லாமல் மற்றப்படியல்லவென்றார். (மத். ௧௭.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. மூன்று காரியம் இதில் தெளிவாய்ப் படிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவது.

நாம் பாவிகளை மனக்கிருபையாலும் பசாசின் அடிமைத்தனத்திலும் நின்று அவர்களை மீட்கும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறதினாலே மற்றக் கிறீஸ்துவர்களைப்பார்க்க நாம் அதிக விசுவாசமுள்ளவர்களாய் இருக்கவேணும். உ-வது. நம்முடைய விசுவாசம் எவ்வளவுக்கு உருக்கமானதாயிருக்குமோ அவ்வளவுக்குத் தேவதோத்திரத்துக்காகவும் பிறருடைய ஆத்துமாடேற்றத்துக்காகவும் பெரிய காரியங்களை நிறைவேற்ற நாம் தகுந்தவர்களாயிருப்போம். ௩-வது. சில சமயங்களில் நம்முடைய விசுவாசம் பலிப்பதற்குத் தபக் கிரியைகளுஞ் சேரவேண்டியது. இதுவே திவ்விய இரட்சகர் சொன்ன உபமானத்தினுடைய வார்த்தையின் கருத்தாம். இந்தச் சத்தியம் நமது புத்தியில் உறுதிப்பட்டிருக்கிறதோ? நமது நடக்கை இதற்கு ஒத்திருக்கிறதோ? இப்போது நாம் செய்யவேண்டியதென்னவென்று யோசித்துப் பார்ப்போமாக.

சம்பாஷணை. நமது திவ்விய இரட்சகரோடே சம்பாஷணை செய்யக்கடவோம். அக்காலத்திலே இப்படியும் விசுவாசக் குறைச்சலாயிருந்த சீஷர்களுக்குக் கிடைத்த கண்டிப்பு நமக்குஞ் செல்லுமென்று ஒத்துக்கொள்வோமாக. அவர்களெல்லாரும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து: ஆண்டவரே, எங்களிடத்தில் விசுவாசத்தை அதிகரிக்கச் செய்யுமென்று கேட்டுக்கொண்டதுபோல நாமும் வேண்டிக்கொள்வோம்.

௫-ம் தேதி.

பசாசு பிடித்த பிள்ளை ஆரோக்கியம் அடைகிறான்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. பசாசானது பிள்ளையினுடைய சரீரத்தினின்று புறப்பட்டுப்போகும்படி இயேசுநாதசுவாமி அதற்குக் கட்டளையிடுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். பசாசு உன் உள்ளத்தில் நுழைகிறதற்கு ஏதுவான சகல காரியங்களையும் அரோசித்துத்தள்ள வரங்கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதசுவாமி பேய் பிடித்திருந்த பிள்ளையைத் தம்மிடத்தில் கூட்டிவரக் கட்டளையிடுகிறார்.

தியானம். அர்ச். சிங்கராயரென்னும் பாப்பானவர் சொல்லியிருக்கிறதுபோல நிறைந்த தன்மைத்தனமாயிருக்கிறதே சர்வேசுரனுடைய சுபாவம். இயேசுநாதசுவாமிதாமே இதற்கு அத்தாட்சி. அதெப்படியென்றால் அவர் தம்மைச் சுற்றியிருந்தவர்களையும் விசேஷமாய்த் தம்மிடத்தில் விண்ணப்பம் பண்ணின அந்த மனிதனையும் கடிந்துகொண்ட கணமே திரும்பி அவனைநோக்கி: உன் மகனை இங்கே கூட்டிக்கொண்டுவா வென்றார். அப்படியே அவனைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து இயேசுநாதரிடத்தில் விட்டவுடனே பசாசு அவனை க்ஷிப்ரமாய் உபாதித்துக் கீழே விழத்தாட்டவே அவன் வாயினின்று நுரை தள்ளித் தரையில் புரண்டுகொண்டு கிடந்தான். (மாற். ௯.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சுவிசேஷத்தில் வரையப்பட்டிருக்கிற இந்த விசேஷத்தைக்கொண்டு சர்வேசுரனுடைய கோபமும் மனமுறிவும் மறுலோகத்தில் நித்தியமானதும், இவ்வுலகத்தில் தருணத்துக்குமாத்திரம் இருக்கிறதென்று தெளிவாய் அறிகிறோம். அநேகம் விசை சர்வேசுரன் காண்பிக்கப்போகிற தயவுக்கு இதுவே முன் குறிப்பாயிருக்கும். அப்படியே அபாகூக் என்னுந் தீர்க்கதரிசியானவர் ஆண்டவரை நோக்கி: சுவாமீ தேவரீர் கோபமாயிருக்கும்போது உமது இரக்கத்தை நினைவு கூர்ந்தருளுவீரென்கிறார். இந்தக் கருத்தாகவே யோப் என்கிற பக்தனுமாவும்: சுவாமீ, என்னைக் கொன்றாலும் உமதுமேல் நம்பிக்கை விடமாட்டேனென்கிறார். சர்வேசுரன் நம்மைத் தண்டிக்கிறபோதும் நம்மைக் கைவிடுகிறதாகக் காணப்படுகிறபோதும் முதலாய் நமது விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் அசைவுபடாமலிருக்கவேணும்.

மனப்பற்றுதல். சுவாமீ, உம்மையே நம்பினேன், இனிமேல் ஒருபோதும் மனங்கலங்கமாட்டேன். (சங். ௩௰.)

மனத்தீர்மானம். சர்வேசுரன்மேல் உனக்குப் பயமுண்டானால் அவர் மடியில் போய் விழுவென்று அர்ச். அகுஸ்தீனார் சொன்ன

வாக்கியத்தை என் மனதில் அச்சம் பிறக்கும்போதெல்லாம் நினைத்துக்கொள்வேன்.

௨-ம் பிரிவு.

பசாசு பிள்ளையின் சரீரத்தை விட்டுப்போக வேணுமென்று இயேசுநாதர் அதற்குக் கட்டளையிடுகிறார்.

தியானம். பேய்பிடித்த பிள்ளை கீழேவிழுந்து புரண்டு நுரைதள்ளித் தமது பாதத்தில் கிடக்கிறதை இயேசுநாதசுவாமி கண்டு, அந்தப் பிள்ளையினுடைய தகப்பனை நோக்கி: எதுமுதல் இவனுக்கு இப்படிச் சம்பவிக்கிறதென்று கேட்டார். அதற்கு அவன்: சிறுப்பமுதல் இப்படிச் சம்பவிக்கிறது. ஆனால் தேவரீர் ஏதாகிலுஞ் செய்யக்கூடுமானால் எங்கள்பேரில் இரக்கமாயிருந்து எங்களுக்கு உதவியாகச் செய்யுமென்று மன்றாடினான். அதற்கு இயேசுநாதர் நீ விசுவசிக்கக்கூடுமானால் விசுவசிப்பவனுக்கு எல்லாம் ஆகுமென்றார். அப்போது அவன் இயேசுநாதருடைய வல்லமையின்பேரில் தான்பட்ட சந்தேகமானது கேட்ட மன்றாட்டை அடைகிறதற்கு விக்கினமாச்சுதென்று அறிந்து, கண் கலங்கி உரத்த சத்தத்தோடே: ஆண்டவரே, நான் விசுவசிக்கிறேன்; என் அவிசுவாசத்தில் எனக்கு உதவி செய்யுமென்றான். (மாற். ௯.) இதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால் என்னாலானமட்டும் நான் விசுவசிக்கிறேன்; எனக்குக் குறைவானதைத் தேவரீர் நிவர்த்தி செய்தருளும்; விசுவசிக்கவேண்டிய பிரகாரம் நான் விசுவசிக்க உதவி செய்தருளும் என்றாற்போலாயிற்று.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீயும் இந்த மனிதனுடைய மன்றாட்டைக் கண்டுபாவிப்பாயாக. இக்கட்டு இடையூறும் நேரிடுகிற சமயத்திலே நீ உன்னால் ஆனதைச் செய்யுகிறவேளை உன்னால் ஏலாத காரியத்தில் சர்வேசுரன் உனக்கு உதவியைசெய்து குறைவானதை நிவர்த்திசெய்ய வேணுமென்று மன்றாடு. அப்போதே உன் மன்றாட்டு கேட்கப்பட்டதென்றும், நீ ஆரம்பித்ததெல்லாம் கைகூடி வருமென்றும் உறுதி மனமாயிருக்கக்கடவாய். இந்த ஆறுதலான சத்தியத்தை அர்ச். அகுஸ்தீனார் ஆச்சரியத்துக்குரிய விதமாய் விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறார். திரிதெந்தென்னும் நகரில் கூடின திருச்சங்கமும் அவர் சொன்ன வாக்கியங்களையே

எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. அப்பாக்கியங்கள் ஏதென்றால்: சர்வேசுரன் ஏலாதவைகளைக் கற்பிக்கமாட்டார்; கற்பித்தவைகளையோ இயன்றமட்டுஞ் செய்யச் சொல்லுகிறார். கூடாதபோது தம்மை மன்றாடக் கற்பித்து, நீ அதை முடிக்கும்படி உனக்கு உதவியாக வருகிறார் என்பதாம். நாம் இப்படி நடந்துவந்தோமோ? உன் நடக்கையை ஞானம் நிறைந்த இந்தப் புத்திமதிக்கு ஒத்திருக்கச் செய்தாயோ? உன்னால் கூடியமட்டும் நீ செய்யாமல் ஆண்டவரைப் பார்த்துச் சும்மா கேட்கிறது மாத்திரம் போதுமென்றிருக்கவில்லையோ? அல்லது உன்னாலாகுமென்கிற வீண் நம்பிக்கைகொண்டு செபத்தினால் தேவ உதவியைத் தேடாமலிருந்ததில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். ஆ! என் திவ்விய இயேசுவே, விசுவாசத்தினாலுஞ் செபத்தினாலும் எல்லாம் எனக்குக் கைகூடுமென்று விசுவசிக்கிறேன். ஆனால் என் விசுவாசம் மிகவுங் குறைவுள்ளதாயிருக்கிறதினாலே தேவரீர் இந்தக் குறையைப் பரிகரிப்பித்தருளும்.

பிரதிக்கினை. இந்தச் செபத்தை அடிக்கடி சொல்லுவாய்.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் அந்தப் பிள்ளையை முழுதுங் குணமாக்கி அவன் தகப்பனிடம் ஒப்புவிக்கிறார்.

தியானம். அந்த மனிதனுடைய ஸ்திரமான விசுவாசத்துக்கு உடனே சம்பாவனை கிடைத்தது. அதெப்படியென்றால் இயேசுநாதர் அசுத்தப் பசாசை அதட்டி: இந்தப் பிள்ளையின் சரீரத்தை விட்டுப்போ, மறுபடியும் இவனிடத்தில் பிரவேசியாதபடி நான் உனக்குக் கட்டளையிடுகிறேனென்றார். அதற்குப் பசாசு கீழ்ப்படிந்தாலுந் தன் குணத்தைக் காட்டாமற்போகவில்லை. அதெப்படியென்றால் சுவிசேஷகர் சொல்லுகிறதுபோல அது அப்பிள்ளையை விட்டு அலறிக் கதறிக்கொண்டு பிள்ளையை வெகுவாய் அலைக்கழித்து அவனை விட்டுப் புறப்பட்டது. அந்தப் பிள்ளை செத்தவனைப்போல் கிடந்தான். இதைக் கண்ட அநேகர் அவன் இறந்துபோனானென்றார்கள். ஆனால் இயேசுநாதர் அவன் கையைப்பிடித்துத் தூக்கவே அவன் எழுந்து அந்நேரமே ஆரோக்கியமடைந்தான்.

இயேசுநாதர் அவனை அவன் தகப்பன் கையில் ஒப்புவித்தார். (மாற். லூக். ௯, மத். ௰௭.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பசாசானது ஒரு ஆத்துமத்தைக் கட்டாயமாய் விட்டுப் புறப்படவேண்டியபோது அந்த ஆத்துமத்தைப் படுத்துகிற பாடுகள் எவ்வளவு அகோரமாயிருக்குமென்று இதோ இந்த வர்த்தமானத்தில் தெளிவாய்க் காண்கிறோம். இது மரண அவஸ்தைக்குச் சமானம். இப்படிக் கொடிய அவஸ்தைப்பட்டு பிற்பாடு அந்த ஆத்துமஞ் செத்துப் பிழைத்ததுபோல நாட்பட்ட அசதி அசட்டைத்தனமெல்லாம் விட்டு பத்தி வேகங்கொண்டு ஞான உயிரைச் சம்பூரணமாய் அடையும். உனக்கும் இதில் எவ்வளவாவது அநுபோகத்தினால் தெரியுமாக்கும். எப்படியிருந்தாலுஞ் சரி, நீ இந்தத் தியானத்தில் அடைந்த ஞானத் தெளிவைக்கொண்டு உன் விசாரணைக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட ஆத்துமாக்களைச் செவ்வையாய் நடப்பித்துத் தைரியப்படுத்தவும், வேண்டிய சமயத்தில் உனக்குத் திடாரிக்கம் வருவிக்கவும் வழி பார்த்துக்கொள்.

சம்பாஷணை. நமது திவ்விய இரட்சகரோடு சம்பாஷணை செய்.

௫-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் தபோரென்கிற மலையைவிட்டிறங்கி கப்பர்நாவும் ஊருக்குப் போகையில் தாம் படப்போகிற பாடுகளை மறுபடியும் அப்போஸ்தலர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் தமது அப்போஸ்தலர்களோடு நடந்துபோகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். ஞானக் காரியங்களைக் கண்டுணர்ந்து அவைகளை மதித்துச் சிநேகிக்கும்படி வேண்டிய ஒத்தாசை கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் தாம் படப்போகிற பாடுகளைத் திரும்பவும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

தியானம். இயேசுநாதர் பிரசங்கிக்கத் துவக்கின மூன்று

வருஷத்தின் மத்தியில் அவர் மறுரூபமான விசேஷம் சம்பவித்தது. இதுவரையில் அவர் கலிலேயா நாட்டில் மாத்திரம் புத்தி பிரசங்கஞ் சொல்லிக்கொண்டுவந்தார். இப்போதுதான் யூதேயா நாட்டில் சுவிசேஷம் போதிக்கப் போகிறார். அங்கே போகு முன்னே வழக்கமாய்த் தாம் வாசம்பண்ணிவந்த கப்பர்நாவூம் ஊரைக் கடைசி விசை பார்க்கச் சித்தமானார். தபோரென்ற மலையினின்று அந்த ஊருக்குப் போகிற பாதையில் அப்போஸ்தலர்களோடு தனியே யிருக்கும்படி வழி பண்ணிக்கொண்டாரென்று அர்ச். மாற்கு எழுதிவைத்தார். ஏனெனில் யூதேயா நாட்டின் தலைமைப்பட்டணத்தில் தமக்கு வரப்போகிற நிந்தை அவமானங்களுக்கும் அகோர மரணத்துக்குங் குறித்த பரம இரகசியங்களைக் குறித்து அவர்களோடே கலந்து பேசக் கருத்தாயிருந்தார். ஆகையால் வழி நடக்கும்போது அவர்களை நோக்கி: நான் உங்களுக்குச் சொல்லப்போகிறதை நீங்கள் இருதயத்தில் நன்றாய்ப் பதித்துக் கொள்ளுங்கள். அதேதென்றால் மனுமகன் மனிதருக்குக் கையளிக்கப்படுவார். அவர்கள் அவரைக் கொலைப்படுத்துவார்கள். அவர் மரித்த மூன்றாநாள் உயிரோடு எழுந்திருப்பாரென்றார். (மா[illegible] லூக். கூ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. முந்தமுந்த திவ்விய இரட்சகர் தாம் படப்போகிற பாடுகளை எந்தச் சமயத்திலே நினைத்துக்கொள்ளுகிறாரென்றும், அதைத் தமது சீஷர்களுக்கு நினைப்பூட்டுகிறாரென்றும் நமக்குப் படிப்பினையாகக் கவனித்துப் பார்ப்போமாக. சகலமுந் தமக்குக் கைகூடி வருங்காலத்திலேயுந் தாம் செய்யும் புதுமைகள் எங்கும் பிரசித்தமாகித் தம்மை யாவருந் துதித்துக் கொண்டாடும்போதுந்தானே ஆண்டவர் இப்படித் தமது பாடுகளை நினைத்துக்கொள்ளுகிறார். ஆகையால் நாம் செய்யுங் காரியம் அநுகூலமாகி நம்மையெல்லாருங் கொண்டாடும் போது நாம் ஆங்காரமான நினைவுக்கும் வீண் சலாக்கியமுள்ள வார்த்தைகளுக்கும் இடங்கொடாமல் தாழ்ச்சிக்கடுத்த சிந்தனைகளை நமது ஞாபகத்தில் வருவித்துக்கொள்வோமாக. நாம் உபயோகமற்ற ஊழியர்களென்றும், சாவுக்குத் தீர்வையிடப்பட்டவர்களென்றும், கல்லறையில் மண்ணோடு மண்ணாய் மக்கிப்போகிறவர்களென்றும், [illegible]த்துக்கோ சாபத்துக்கோ எதற்கு நாம் [illegible]

வான்களாயிருக்கிறோமென்று நிச்சயமாய் அறியாதவர்களென்றும்
நினைத்துக்கொள்வோமாக. ௩ இந்தப் பிரகாரம் நடந்தாயோ?
மேலும் இயேசுநாதர் தமக்கு அடுத்திருக்கிற பாடுகளை அப்போஸ்
தலர்களுக்குத் திரும்பத் திரும்ப வெளிப்படுத்தின முகாந்தரமே
தென்று கூர்ந்து பார். தாம் பாடுபட்டு மரிப்பது தமது மன
இஷ்டத்தினாலும் மனுஷர்பேரில் வைத்த பட்சத்தினாலும் நடக்கிற
காரியமென்று அவர்கள் அறியவும் அதினால் அவர்கள் இடறல்படு
வதற்கு வகையற்றுப்போகவும் இப்படிப் பேசிக்கொண்டுவந்தா
ரென்றறிக. நாம் யாதொரு நன்மை செய்யும்போது அதை எவ்
விதத்திலும் நன்றாய்த் திருந்தச் செய்வோமாக.

நினைப்பூட்டுதல். நமது நேச இரட்சகரான இயேசுநாதருக்குப் புகழ்ச்சியும் மகிமையும் நன்றியறிந்த தோத்திரமும் உண்டாகக்கடவது.

பிரதிக்கினை. எல்லாக்காரியத்திலும் நம்மைச் சர்வேசுரன் சமூகத்திலே தாழ்த்திக்கொள்வோமாக.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் சொன்னதை அப்போஸ்தலர்கள் உணரவில்லை.

தியானம். இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சொன்ன
தை அவர்கள் [illegible]டு பிடிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அது அவர்கள்
கண்ணுக்கு மறைபட்டிருந்தது. (லூக். [illegible].) கையளிக்கப்படு
வார், கொலை செய்யப்படுவார் என்ற வார்த்தைகளை அவர்கள்
மகா தெளிவாய்க்கேட்டது உண்மைதான். ஆனால் அதின் கருத்து
இன்னதென்று உணராமற்போனார்கள். அதேதென்றால் வார்த்
தைக்கு வார்த்தை பொருளைப் பார்த்தால் அது இயேசுநாதர்
பேரில் அவர்கள் வைத்த பட்சத்துக்கும் அவர்களுடைய [illegible]
லை நோக்கத்துக்கும் முழுதும் விரோதமாயிருந்தது. இந்த
விஷயத்தைப்பற்றி இயேசுநாதசுவாமியை வினவுகிறதற்குப் பயந்
து மிகுந்த பயப்பட்டிருந்தார்களென்று அர்ச். லூக்காஸ் சொல்
துச் சொல்லியிருக்கிறார். இதைக்குறித்து வினவினால் எங்கே
காரியத்தைத் தெளிவாய் அறியப்போகிறோமோவென்கிற அச்சந்
தான் அவர்களுடைய மவுனத்துக்குக் காரணமாயிருந்திருக்க

வேண்டியது. (மத். [illegible]., லூக். [illegible].)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. அப்போது பூ முழும் உத்தமர்களாயிராத அப்போஸ்தலர்களுடைய சாயல் உன்னிடத்திலுந் தோன்றுகிறதில்லையோவென்று பார். உன்னை நடப்பிக்கிறவர்கள் எத்தனையோ காரியத்தை உனக்குத் தெளிவாய்ப் பிடித்துச் சொல்லியிருந்தும் அவைகள் உனக்கு மங்கலாயிருக்கிறதாக்கும். அவைகளை நீ கண்டுபிடிக்கிறதுமில்லை, கண்டுபிடிக்க உனக்கு மனசுமில்லை. உன் குணம்போகிற போக்குக்கு அவர்கள் சொல்லுகிறது விரோதமாயிருக்கிறதினாலும், அதைக் கண்டுபிடித்தால் உன்னைத் திருத்திக்கொள்வதற்குக் கண்டிப்பாய் பிரயத்தனப்பட வேண்டியிருப்பதினாலும் இப்படி நீ தெளித்துக்கொடுக்கிறாய். அப்படியே உன் கண் மனம்போல் சுழலுகிறதென்றும், நாக்கு பல பல பாவங்களுக்கு ஊற்றாயிருக்கிறதென்றும், இன்னின்ன மிஞ்சின பற்றுதலையுஞ் [illegible] பழக்கத்தையும் முழுதும் மறுத்துவிடாவிட்டால் உள்ளத்தில் சமாதானமும் பரிசுத்ததனமும் இராதென்றும், உன்னுடைய அலுவல்களில் [illegible] கிரமத்தையும் விழிப்புமில்லாததினாலே, மற்றவர்கள் பழி உன்மேல் விழுமென்றும், பிறர்மேரில் குறை கூறுகிறதும் முறுமுறுக்கிறதும் தாறுமாறாய் நடக்கிறதும் உன் சகோதரருக்கு மிகுந்த இடறலாயிருக்கிறதென்றும், இவை முதலியவைகளை உன் [illegible]மைக்காகப் பெரியவர்கள் சொல்லிக்காட்டுவார்கள். அப்[illegible] செய்வதென்ன?

மனப்பற்றுதல். உன் புத்திக்குத் [illegible] அது உன் மனதில் பட்டவும் நீ மனந்திரும்பவும் வேண்டிய [illegible]சையை ஆண்டவரிடத்தில் கேள்.

[illegible]ராதிக்[illegible]. சிலர் தங்களுக்கு வருஞ் சந்தேகங்களில் ஆத்தும குருவை வினவ அச்சப்படுவார்கள். தங்களுக்கு மோசமில்லை என்கிற பொய் எண்ணம் எங்கே கலங்குமோவென்றும் என்னென்ன பரித்தியாகமும் பெரும்பிரயத்தனமும் பண்ணவேண்டியிருக்குமோவென்றும் அஞ்சி இப்படிப் பின்வாங்குகிறார்கள். ஆனால் இப்படியிருக்கும்வரையில் இந்தச் சீவியத்தின் நன்மைகளுக்குள் பெரு நன்மையாகிய மனச்சமாதானத்தை இழந்துபோவார்கள். நீ ஒருக்காலும் இவர்களைப்போல் நடவாதே.

க-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் தமது மரணத்தோடு உத்தானத்தையுஞ் சேர்த்து வெளிப்படுத்துகிறார்.

தியானம். மனுமகன் மனிதருக்குக் கையளிக்கப்படுவார். அவரைக் கொலை செய்வார்கள். ஆனால் மரித்தபின் மூன்றாம் நாள் உயிர்ப்பாரென்றார். இங்கே நாம் முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டிய காரியம் ஒன்றிருக்கிறது. அதாவது திவ்விய இரட்சகர் தமது அவமான நிறைந்த பாடுகளைப்பற்றிப் பேசும்போது தமது [illegible] மகிமையான உத்தானத்தையும் எப்போதுஞ் சேர்ந்து அறிவிக்கிறாரென்பதாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமக்குத் தைரியத்தை வருவிக்கத்தக்கதாக ஆண்டவர் இப்படித் திருவுளம் பற்றினாரென்று எண்ணவேணும். இதினாலே நாம் செய்யவேண்டிய ஞான யுத்தத்திலும் அதற்காக நாம் படவேண்டிய பிரயாச வருத்தங்களிலும் நமக்கு [illegible]ப்பாடு கொடுக்கப்பட்ட மாம்சவுத்தானத்தையும் மோக்ஷானந்த சந்தோஷத்தையும் நினைப்பது ஆறுதலான உதவியாயிருக்கும். இதினால் நமது விசுவாசத்துக்கு உற்சாகம் வரவும் நமது மனத்திடன் பலங்கொள்ளவுங்கடவது. நாம் வருத்தப்படுஞ் சமயங்களிலே அர்ச். சின்னப்பரைப்போல இனி ஒரு நாள் நம்முடைய பாக்கியமாகும் மோக்ஷ மகிமைப் பிரதாபத்துக்கு இந்த உலகத்தின் துன்பங்களெல்லாம் ஈடல்லவென்று சொல்லக்கடவோம்; அல்லது அர்ச். அகுஸ்தீனாரைப்போல வேலையைக் கண்டு மலைப்பு வந்தால் சம்பாவனையை நினைத்துத் திடன் கொள்ளக்கடவோம்.

சம்பாஷணை. நமக்குப் பாது காவலான அர்ச்சியசிஷ்டவரோடே சம்பாஷணை செய்வோமாக.

௯-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் இராக்குமாரனென்னும் இரண்டு பணம் வரி கொடுத்ததின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. அர்ச். இராயப்பர் தண்ணீரினின்று ஒரு

மீனை வெளியே இழுத்துப்போட்டு அதின் வாயைத் திறந்து அதி லிருந்து வரிப்பணத்தை எடுக்கிறதாக சுரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். அர்ச். இராயப்பரிடத்தில் இயல்பாய் விளங்கின விசுவாசத்தையுந் தாழ்ச்சியையுங் கேட்டுக்கொள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் வரி செலுத்துங் கடமைக்கு உட்பட்ட வரல்ல.

தியானம். இயேசுநாதர் கப்பர்நாவும் ஊரில் கடைசியிசை வாசமாயிருந்தபோது அநேக அற்புதமான காரியங்களைச் செய்தா ரென்று நம்பத்தக்கதாயிருந்தாலுஞ் சுவிசேஷத்தில் ஒரு காரியத் தைமாத்திரங் குறித்துச் சொல்லியிருக்கின்றது. அதேதென்றால் குடிவரி கேட்கிறவர்கள் இராயப்பரைப்பார்த்து: உங்கள் குரு இரண்டு திராகுமா வரி செலுத்தவேண்டியதோவென்று கேட்டார் கள். ஒரு திராகுமா சுமார் ஒரு பணம் என்றறிக. அதற்கு இரா யப்பர் செலுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி வீட்டில் பிரவேசித்த பிறகு எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்த இயேசுநாதர் இராயப்பரை நோக்கி: சீமோனே உனக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது? பூலோக இராசாக்கள் யாரிடத்தில் வரி வாங்கிறார்கள். தங்கள் மக்களி டத்திலோ அந்நியரிடத்திலோ என்றார். அதற்கு இராயப்பர் அந்நியரிடத்திலே என்றார். திரும்பவும் இயேசுநாதர் அவரைப் பார்த்து: அப்படியானால் மக்கள் இந்தக் கடமைக்கு உட்பட்டவர் களல்லவே என்றார். (மத். ௧௭.) அப்படியிருக்கப் பரலோக பூலோக இராசாவாகிய சர்வேசுரனுடைய குமாரனாகிய தமக்கு வரிகொடுக்கக் கடமையில்லையென்று சொன்னாற்போலாயிற்று. இது விஷயத்தில் இயேசுநாதசுவாமி வரி செலுத்தாமலிருப்பதற்கு உண்மையும் ஸ்திரமுமான நியாயங்கள் உண்டாயிருந்ததென்ப தற்குச் சந்தேகமில்லை.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஒழுங்கு வேலை, தவமுயற்சி முதலிய விஷயங்களில் நமக்கு மாற்ற வேணுமென்றி ருக்கும்போது மெய்யாகவே ஸ்திரமான நியாயம் இருக்கிறதோ வென்று பார்ப்போமாக. சில சமயத்தில் நமது தன்னாப் பிரிய மும், அசட்டையும் கடும் வேலையும் ஒரு நியாயமென்று எண்

கிறோம். சில சமயத்தில் நாம் நெடுங்காலந் துறவிகளாயிருந்து, பல நன்மைசெய்து பேரெடுத்திருக்கிறோமென்று நினைத்து இது வே போதுமான நியாயமென்று எண்ணுகிறோம். மனக்குருட் டாட்டம், சுயபட்சம், கோழைத்தனம், மனச்சோர்வு இவைமுத லியவைகளுஞ் சிலசமயங்களில் இதற்குக் காரணமாமே. சட்டதிட் டத்தைவிட்டு விடுதலையாகவேணுமென்கிற மனச்சஞ்சலமிருக்கு இயல்பாயிருப்பதால் வெகு பார சிந்தையோடு இந்தக் காரியங் களையெல்லாஞ் சீர்தூக்கிப்பார்ப்போமாக.

மனப்பற்றுதல். மடத்தில் பொதுச் சீவிய ஒழுக்கத்தின் பேரில் மதிப்பும் பிரியமும் உனக்கு உண்டாகவும், அதை கிரமமாய் பிரமாணிக்கமாய் அனுசரிக்கவும் உன் மனதில் ஆசையெழுப்பித் தேவ உதவியையும் இரந்து மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. கூடினமட்டும் மடத்தில் வேற்றுமை விந்தி யாசமில்லாமல் மற்றவர்களைப்போல நடக்கிறது.

௨-ம் பிரிவு.

அப்படியிருந்தும் இயேசுநாதர் வரி செலுத்துகிறார்.

தியானம். வரி செலுத்துவது இயேசுநாதருக்குக் கடமையில் லாதிருந்தும், சனங்கள் இடறல் படாதபடிக்கு அதைச் செலுத்தச் சித்தமானார். ஏனெனில் அவர் தேவ குமாரனென்றும், அதினாலே உலக அரசாட்சியின் யாதொரு சட்டத்துக்கும் உட்படாதவரென் றும், சனங்கள் தகுந்த மேரையாய் இன்னும் அறியாதிருந்தார்கள். இயேசுநாதரோ இந்தச் சமயத்தில் ஓர் பெரிய புதுமைசெய்து தெய்வத்துக்கு யோக்கியமான விதமாய் அந்த வரியைச் செலுத் தினார். ஆண்டவர் இப்படி விசேஷ புதுமை செய்வதற்கு முகாந் தரமேதென்று பாராமல் அந்தப் புதுமையைமாத்திரம் விசாரிக் கக்கடவோம். அதாவது: இயேசுநாதர் இராயப்பரைப்பார்த்து: நீ போய்ச் சமுத்திரத்திலே தூண்டிலைப்போட்டு முந்த அகப்படு கிற மீனைப் பிடித்து அதின் வாயைத் திறந்து பார்த்தால் நாலு தி ராக்குமா கொண்ட ஒரு நாணயம் அகப்படுமென்றார். (மத். ௧௭.) இப்படிக் கற்பித்தது இராயப்பருடைய கீழ்ப்படிதலைக் கண்டிப் பாய்ச் சோதிக்கிறதற்கு ஏதுவாயிருந்தது. ஆனால் இதற்கு அவர்

செயசீலனைக் கீழ்ப்படிந்ததினாலே அதற்கான சம்பாவனையை அடைந்தார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமது திவ்விய இரட்சகரை நாம் கண்டுபாவித்துப் பிறர் இடறல்படுவதற்கு அற்பமாகிலும் இடங் கொடாமலிருப்போமாக. நாம் இருக்கும் ஊரிலும் ... த்திலும் உண்டான வழக்கத்தை நம்மாலானமட்டுங் காப்பாற்றவேண்டும். மேலும் அர்ச். இராயப்பர் பார்வையாகத் தேவ பூராமரிப்பையும் பரிசுத்த கீழ்ப்படிதலையும் சார்ந்த சகலத்தையும் மனம் அமைந்து நடக்கக்கடவோம்.

மனப்பற்றுதல். கிறீஸ்துவனுக்கடுத்த சாங்கோபாங்கத்தின் இந்தப் போதனைக்கு உன் நடக்கை எவ்விதத்திலும் ஒத்திருக்கும்படி வரப்பிரசாதங் கேள்.

பிரதிக்கினை. இப்பேர்க்கொத்த உத்தமதனத்தை அடையத்தக்கதாக இடைவிடாமல் முயற்சி செய்யக்கடவாய்.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் அர்ச். இராயப்பருக்குஞ் சேர்த்து வரி கொடுக்கிறார்.

தியானம். இயேசுநாதர் இராயப்பரைப் பார்த்து மீன் வயிலே பணம் அகப்படுமென்று சொன்னபின் அதை எடுத்து உனக்கும் எனக்கும் வரியாகச் செலுத்தென்றார். (மத். ௰௭.) அப்போஸ்தலர்களுடைய சங்கத்துக்குத் தலைமையான இயேசுநாதரிடத்தில் மாத்திரம் வரிப்பணங் கேட்டிருக்க, அவர் தமது பிரதான சிஷனுக்குஞ் சேர்த்துக்கொடுத்தார். அர்ச். இராயப்பருக்குச் சனுவாக இந்த வேற்றுமை காட்டின முகாந்தரமென்ன? அவருக்குத் தாம் ... நிலைநிறுத்தும்படி இவ்விதஞ் செய்தாரென்று வேத விற்பன்னர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் அவருடைய விசுவாசத்துக்கும் உத்தம கீழ்ப்படிதலுக்குஞ் சம்பாவனையாக இயேசுநாதர் இப்பேர்க்கொத்த விசேஷ பட்சத்தின் அடையாளத்தைக் காண்பித்தாரென்றுஞ் சொல்லத்தகும்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நமக்குக் குருவும் இரட்சகருமான திவ்விய கர்த்தருடைய விசேஷ பட்சத்திற்கு நாமும் பாத்திரவான்களாகும்படி வருந்துவோமாக. மேலும்

இராயப்பருக்குக் கிடைத்த மேலான அதிகார வரிசையைப்பற்றி அவரை வாழ்த்திக் தோத்திரிப்போமாக. நமது நன்மைக்காகவே இந்த மேலான அதிகாரம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதென்று நினைத்துக் களிகூரக்கடவோம். சத்திய சாதாரண திருச்சபையில் நாம் எந்நாளும் மாறாத விசுவாச ஒற்றுமையைக் கொண்டிருப்பதற்கும், இந்த விசுவாசத்திற்குச் சம்பாவனையாக நித்திய மோக்ஷ பாக்கியங் கிடைக்குமென்று நம்புவதற்குங் காரணம் ஏதென்று கேட்டால், இயேசுநாதசுவாமி அர்ச். இராயப்பருக்கும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து வரை பிசகாமல் வரும் பாப்புகளுக்குங் கொடுத்த தலைமைப்பட்டமும் மேலான ஞான அதிகாரமுமென்று அறியக்கடவோம். நாம் ஞானஸ்நானத்தின் வழியாய் இந்தச் சத்திய திருச்சபைக்குப் பிள்ளைகளாய்ப் பிறந்திருப்பது எவ்வளவோ விலைமதிக்கப்படாத நன்மையென்று அடிக்கடி யோசித்து இந்த நன்மைக்காகச் சர்வேசுரன்மட்டில் நமது நன்றியறிதலைக் காண்பிக்கும்படியாகத் திருச்சபைக்கு மாறாத பிரமாணிக்கத்தோடு கீழ்ப்படியக்கடவோம். நமது கீழ்ப்படிதல் சர்வேசுரனுடைய மெய்யான பிள்ளைகளுக்கு யோக்கியமானதாயிருக்கத்தக்கதாகக் கபடான ஒப்பாசாரமும் அடிமைக்குரிய பயமுமின்றி விசுவாசமுஞ் சிநேகமும் பொருந்தியதாயிருக்கவேணும். ஆகையால் கற்பிக்கிறவர்கள் தேவ ஸ்தானத்திலிருக்கிறார்களென்றும் அவர்களை நோக்கித்தான் இயேசுநாதசுவாமி: உங்கள் வார்த்தையைக் கேட்கிறவன் என் வார்த்தையையுங் கேட்கிறானென்று சொல்லியிருக்கிறாரென்றும் நினைத்துக்கொள்ளக்கடவோம். (லூக். ௰.)

சம்பாஷணை. இன்றையத் திருநாளுக்குரிய அர்ச்சியசிஷ்டவரோடு சம்பாஷணை செய்.

௮-ம் தேதி.

அப்போஸ்தலர்கள் தங்களுக்குள் பெரியவன் யாரென்று சடுத்தஞ் செய்ததின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. முதன்மையாயிருக்க ஆசைப்படுகிறவன் எல்லாருக்குங் கடைசியானவனுமாய் ஊழியனுமாயிருக்கக்கடவன்

னென்று இயேசுநாதர் சொல்லுகிறதைக் கேட்டதாக ரூபிகரித்
துக்கொள்.

தியானச் செபம். நம்முடைய கண்ணுக்கு நாம் சிறியவர்க
ளாகும்படி தேவ உதவியைக் கேட்போமாக.

முதல் பிரிவு.

அப்போஸ்தலர்களுடைய பேராசையின்பேரில்.

தியானம். இரட்சகர் இராயப்பரை விசேஷித்து மகிமைப்
படுத்தினதினாலே மற்றவர்களுக்குப் பொறாமையுண்டாயிற்று.
ஓர் சமயத்தில் இவ்விய குருவும் இராயப்பருந் தனித்துப் பேசிக்
கொண்டிருக்கும்போது இந்தப் பொறாமை அவர்களுக்குள் வாக்கு
வாதத்தை மூட்டினது. பின்பு அவர்களெல்லாரும் ஒருமிக்க இயேசு
நாதரிடத்தில் சேர்ந்தபோது அவர் அவர்களுடைய நினைவை அறி
ந்து அவர்களைச் சீர்திருத்தச் சித்தமாகி அவர்களை நோக்கி: நீங்கள்
வழியில் எதைக்குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தீர்களென்றார். வழி
யில் தங்களுக்குள் யார் பெரியவனென்று வாக்குவாதஞ் செய்து
கொண்டிருந்ததினாலே, சுவாமி கேட்ட கேள்விக்குப் பதில்சொல்
லாமல் மவுனமாயிருந்தார்கள். (மாற். ௯அ. ௩௩.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்தச் சமயத்தி
லே அப்போஸ்தலர்களுடைய நடக்கை சரியல்லவென்று நீ அபே
க்ஷிக்கிறாய்; இதென்ன, இப்போதுதானே, சற்று நேரத்துக்கு
முந்திச் சற்குருவானவர் அவர்களைப்பார்த்து: நான் சத்துராதி
களுக்குக் காட்டிக்கொடுக்கப்படுவேன், அவர்கள் என்னைப் பரிகா
சித்துக் கொல்லுவார்களென்று சொன்னதை இவர்கள் காதாரக்
கேட்டார்களே. அப்படியிருந்தும் என்னவெனிலும் இவர்கள்
மனம் உருகாததுபோல் தோன்றுகிறதே! அகங்காரமும்
பேராசையுமல்லோ அவர்கள் மனதைப் பிடித்திருக்கிறதென்று
வெகு எரிச்சலோடே சொல்லுவாயாக்கும். இது நியாயமான எரிச்
சல்தான்; ஆனால் மனிதருடைய பலவீனத்தையும் விசேஷமாய்
உன் துர்ப்பலத்தையும் நன்றாய்ச் சோதித்துப்பார்ப்பாயானால் ஒரு
வேளை எரிச்சலை அடக்கித் தாட்சணியமாய்ப் பேசுகிறதற்கு மனது
வரும். இயேசுநாதர் அநுபவித்த நிந்தை அவமானத்தைக் குறி

த்து நீ அநேக சமயங்களில் தியானஞ் செய்து முடித்த மாத்திர
த்திலேயே வீண் பெருமைக்கும், சலாக்கியமான நினைவுக்கும் இடங்
கொடுக்கவில்லையோ? அல்லது குருவானவர் பாதத்திலே வி
ழுந்து தாழ்ச்சியோடே பாவப்பொறுத்தல் அடைந்து வெளியில்
வந்த க்ஷணமே ஒருவன் உன்னைப்பார்த்துச் சொன்ன ஒரு கடுஞ்
சொல்லைத் தாழ முடியாமல் ஆத்திரமாய்க் கோபித்துக்கொண்ட
தில்லையோ? ஐயோ, பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்கிறபோது முதலாய்க்
குருவானவர் உனக்கு நல்லபுத்தி சொல்லுகிறதைக்கேட்டு நீ ஒருவித
மனஸ்தாங்கல் அடைகிறதில்லையோவென்றுபார்.

மனப்பற்றுதல். இதெல்லாம் மெய்யென்று ஒப்புக்கொண்டு
வெட்கி மனஸ்தாபப்படக்கடவாய்.

பிரதிக்கினை. ஆங்காரத்துக்கு இடங்கொடாமல் பிறரிடத்
தில் உண்டாகிற அவலட்சணத்தை மன்னித்துக்கொள்.

௨-ம் பிரிவு.

தாழ்ச்சியின்பேரில் அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட புத்தி.

தியானம். பேராசையும் மற்றத் துர்க்குணங்களைப்போலவே
தன்னைக் காட்டாமல் மறைந்திருந்து தன் வேலையைச் செய்து
முடிக்கும். இதற்கு அப்போஸ்தலர்களிடத்தில்தானே அத்தாட்சி
காணலாம். எப்படியெனில் அர்ச். மத்தேயு சொல்லியிருக்கிறபடி
இயேசுநாதசுவாமி உட்கார்ந்திருக்க, அவரிடத்தில் வந்த அப்போ
ஸ்தலர் தங்களுக்குள் பெரியவனாரென்று அவரைக் கேட்டது தணி
வாய்த் தங்களை மறந்துவிட்ட யோகிகளுக்கேல்ல பாசாங்கு பண்
ணி: சுவாமீ, மோக்ஷராச்சியத்தில் எல்லாருக்கும் பெரியவனா
ரென்று பொதுவாய் வினவினார்கள். அவர்களுடைய உட்கருத்தை
அறிந்திருந்த இயேசுநாதர் அவர்களுக்கு நாணம் வரும்படி யாதொ
ன்றுஞ் சொல்லாமல்: உங்களுக்குள்ளே முதன்மையாயிருக்க விரு
ம்புகிறவன் எவனோ அவன் எல்லாருக்கும் பணிவிடைக்காரனாயிருப்
பானாகவென்று பதில்சொன்னார். (மத். ௰அ., மாற். ௯.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சர்வேசுரன் நம்
மைப் பெரியவர்களாக மதிக்கவேணுமென்றும், பரலோக மகி
மைப் பிரதாபத்திலே மேன்மையானவர்களாயிருக்க வேணுமென

னும் நாமெல்லாரும் ஆசைப்படுகிறோமல்லோ? இதற்கு நாம் செயத்தக்கதென்னவென்று இயேசுநாதர் காண்பிக்கச் சித்தமானார். எப்படியென்றால் நம்முடைய மனதிலே நம்மைச் சிறியவர்களென்றும், சகலரிலும் அற்பமானவர்களென்றும் எண்ணிக்கொள்ளக்கடவோம். தேவ கிருபையால் உன்மேல் இந்தத் தாழ்வான எண்ணங் கொண்டிருக்கிறாயோவென்று அறியவேணுமானால், மற்றவர்கள் உன்னை மறந்து விடும்போதும், அல்லது உன்னை ஒன்றுக்கும் உதவாதவனென்று நினைக்கும்போதும்; மற்றவர்களுக்கு நல்ல காரியங்களையும் உயர்ந்த அலுவல்களையுங் கொடுத்து உனக்குக் கடைகெட்ட பண்டங்களையும் இழிவான வேலையையுங் கஷ்டமான தொழிலையுங் கொடுத்து, இயேசுநாதர் சொன்னதுபோல உன்னை எல்லாருக்கும் பணிவிடைக்காரனுக்கும்போதும், உன் மனங் கலங்காமல் திருப்தியாயிருக்கிறதோ இல்லையோவென்று யோசித்துப்பார். இந்த காரியத்தில் என்ன நினைக்கிறாய்?

மனஸ்தாபம். தாழ்ச்சியிலும், சுபாரித்தியாகத்திலும் நீ வளர்ந்து விர்த்தியடையும்படி அனுக்கிரகங் கேள்.

பிரதிக்கினை. மனுஷர் முன்பாக நீ தாழ்த்தப்படும்போது சர்வேசுரன் முன்பாக அகமகிழுவாயாக.

௩-ம் பிரிவு.

அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சுவிசேஷத்துக்கடுத்த பாலத்துவம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] பரித்தியாகத்தின் பேரிலும், தாழ்ச்சியின் பேரிலும் இயேசுநாதர் [illegible] சொல்லிவந்த புத்தியை இவைகளின் [illegible] [illegible] கண்டிருந்த அப்போஸ்தலர்கள் அரைகுறையாய்மாத்திரம் உணர்ந்திருக்கக்கூடும். ஆகையால் இத ஒரு கண் காட்சியைப்போல அவர்களுக்குத் தெளிவாய்த் தோன்றும்படி திவ்விய இரட்சகர் ஒரு சிறு பாலகனைத் தமது அண்டையில் வரவழைத்து அவனைத் தழுவி [illegible] அணைத்தபின் அவர்கள் நடுவே நிறுத்தி அவர்களைப் பார்த்து: மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் இந்த பாலகரைப்போலாகாவிட்டால் பரலோக இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள். ஆகையால் இப்பாலகனைப்போல தன்னைத் தாழ்த்துகிற எவனும்

பரலோக இராச்சியத்தில் அதிக [illegible] யிருப்பானென்றார். (மத். ௧௮, ௪.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஆகையால் சர்வேசுரனுக்குப் பிரியப்படவும் அவருடைய உருக்க நேசத்துக்கும் விசேஷமான கிரசாதங்களுக்கும் நாம் பங்காளிகளாயிருக்கவும் வேணுமானால் சுவிசேஷத்தில் கற்பிக்கப்பட்டபடி நாமும் குழந்தைகளுக்கு ஒத்தவர்களாகக்கடவோம். அதாவது குழந்தைகளுக்கு இயல்பான குணங்கள் நமக்குத் தருமகடத்தையால் வரவேண்டியது. அவர்களைப்போல மாசுபடின்றி தாழ்ச்சி சாந்தஞ் சிரவணமுள்ளவர்களாயிருப்போமாக. இது எளிதல்லவென்பது மெய்தான். தாராளமான மனதாய் நிலைத்துப் பிரயாசப்பட்டால்மாத்திரம் இப்போதைத்த புண்ணியங்களை அடையலாம். நாம் இப்படிச் செய்து வருகிறோமோ? இதுவரையில் இதினால் அடைந்த அனுகூலமென்ன?

சம்பாஷணை. நமக்காகப் பாலனாய்ப் பிறந்து முன்னிட்டு [illegible] வளர்த்தப்பட்டு முப்பது வருஷகாலம் நசரேத்தூரிலே அந்தரங்கமாய்ச் சீவித்து தமது கைத்தாதையோடு கஷ்டமான தாழ்ந்த வேலை செய்துவந்தவரும் நமது திவ்விய மாதிரிகையுமான இயேசுநாதரோடு சம்பாஷணை செய்வோமாக. நமது ஆங்காரமான நினைவுக்கும் பேராசையான கருத்துக்கும் அவரிடத்தில் பொறுத்தல்கேட்டு உதாரமான மனதோடு பிரதிக்கினைசெய்து அவருக்கு ஒப்புக்கொடுப்போமாக.

அ-ம் தேதி.

தேவமாதா பிறந்த திருநாள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. அந்தத் திருக்குழந்தை படுத்திருக்கும் மஞ்சத்தைச் சூழ் [illegible] சம்மனசுக்களோடு நாமும் ஞான மேரையாய் ஒன்றித்திருப்போமாக.

தியானச் செபம். பரிசுத்த கன்னிமரியம்மாளை மென்மேலும் அறிந்து சிநேகித்துத் தோத்திரிக்க வரங் கேட்போமாக.

முதல் பிரிவு.

அர்ச். மரியாயின் பிறப்பு நமது சந்தோஷத்துக்குக் காரணம்.

தியானம். உலகத்தின் பிரதிதின சரித்திரங்களில் குறிக்கப்பட்ட மிகவுஞ் சிறந்த நாட்களில் இந்த ஆச்சரியத்துக்குரிய கன்னி பிறந்த நாள் ஒன்றென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில் இவள்தான் சீர்கெட்ட உலகத்தைமாற்றி அதற்கு வந்த அபகீர்த்தியையுஞ் சாபத்தையும் நீக்கி மகிமையுந் தேவ ஆசீர்வாதமுங் கிடைக்கப் பண்ணினவள். இவள் பாவத்தினால் குற்றவாளிகளாய்ப்போய் மனஸ்தாபப்பட்டிருந்த நமது ஆதித்தாய் ஆதித்தகப்பனுக்கும் அவர்கள் சந்ததிக்கும் இரட்சணியத்தின் ஏக நம்பிக்கையாகக் கர்த்தரால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவள். இந்தக் கன்னிதான் நாலாயிரம் வருஷத்துக்கு அதிகமாய் மகா ஆசையோடே சகலரும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த இரட்சகரை உலகத்துக்குத் தந்தவள். இப்பேர்க்கொத்த கன்னியுந் தாயுமான அர்ச். மரியம்மாள் பிறந்த இந்தத் திருநாளை நாமும் மகா சந்தோஷத்தோடும் ஆரவாரத்தோடுங் கொண்டாடுவோம். திருச்சபையும் இந்தத் திருநாளை மகா அக்களிப்போடு கொண்டாட வாருங்களென்று நம்மை அழைக்கின்றது. ஏனெனில் இவள் பிறந்ததினாலே சர்வலோகத்துக்குஞ் சந்தோஷமும் பாக்கியமும் உண்டானது. மோக்ஷத்தில் சம்மனசுக்கள் தங்கள் இராக்கினி பிறந்தாளென்று கொண்டாட்டம் பண்ணினார்கள். பிதாப்பிதாக்கள் ஸ்தலத்தில் நீதிமான்கள் தங்களை விடுதலையாக்கப் போகிறவள் உதித்தாளென்று அக்களித்தார்கள். ஆதாமுடைய மக்களோ தங்கள் தாயும் இரட்சணியமுமாயிருப்பவள் தங்கள் நடுவில் தோன்றினாளென்று கெம்பீரமாயிருக்க ஏதுவாயிற்று. இவ்விதமாய் தேவ தாயே, உம்முடைய பிறப்பு சர்வலோகத்துக்கும் மகிழ்ச்சியான செய்தியாயிற்றென்று திருச்சபை பாடுகின்றது.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. திருச்சபையின் கருத்துக்கு இணங்கி இந்தத் திருநாளைப் பக்தியோடு கொண்டாடவும், தேவமாதாவுக்குப் பிரியமான விதமாய் நமது அகமகிழ்ச்சியைக் காண்பிக்கவும் நாம் செய்யத்தக்கதென்னவென்றால் முந்த

முந்த இந்த ஆண்டவளை நீதிச் சூரியனின் உதயமென்றும் நமது இராக்கினியென்றும் தாயென்றும் வாழ்த்தி, இவளுடைய பிரமாணிக்கமுள்ள தாசரும் நேசமுள்ள பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறவர்களுக்குள் நாமும் ஒருவராயிருக்க ஆசிப்போமாக. உ-வது. மகா பெரிய அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் எக்காலத்திலும் சர்வேசுரனிடத்தில் பெற்றுக்கொண்ட வரங்களெல்லாவற்றையும்பார்க்க இந்த ஆண்டவள் சுபாவ ஒழுங்கிலும் ஞான ஒழுங்கிலும் மேலான வரங்களைத் தாம் பிறந்த சமயத்திலே பெற்றுக்கொண்டதற்காக இவளைப் புகழ்ந்து பாராட்டக்கடவோம். ௩-வது. இவள்மேல் பத்தி வணக்கம் எங்கும் பரம்புவிக்கவும், நமது பரிசுத்ததனத்தினாலும் உத்தம நடக்கையினாலும் அவளுடைய சாயலாகவும் அருந்துவோமென்று இவளுக்கு வாக்குத்தத்தஞ் செய்வோமாக.

மனப்பற்றுதல். அர்ச். மரியாயே, எங்கள் சந்தோஷத்தின் காரணமே எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

பிரதிக்கினை. இன்று முழுதும் மேற்சொன்ன பிரகாரம் நமது சந்தோஷத்தை அவளுக்குக் காண்பிப்போமாக.

உ-ம் பிரிவு.

அர்ச். மரியாயின் பிறப்பு நமது நம்பிக்கைக்குக் காரணம்.

தியானம். ஒரு நல்ல இராக்கினியின் பிரசைகள் அவள் பிறந்த உற்சவ நாளில் தங்களுக்கு வெகு சகாயங்களும் மேலான வெகுமானங்களுந் தந்தருளுவாளென்று எண்ணி அந்த உற்சவ நாள் எப்போது வருமோவென்று ஆசையோடு எதிர்பார்த்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கை வீணாய்ப்போகிறது அபூர்வம். ஆகிலும் உலகத்திலுள்ள மகா மகாப்பட்ட இராக்கினிகளுடைய ஐசுவரியங்கள் அளவுள்ளவாயிருந்தபோதிலும் அவைகள் மட்டுள்ளவைகளாயிருக்கிறதினாலே அவர்கள் தங்கள் பிரசைகளுக்குக் கொடுக்கும் வெகுமான உபகாரங்களும் அப்படியே மட்டுள்ளவைகளாயிருக்கும்; எல்லாரையுந் திருப்தியாக்க அவர்களாலே முடியாது. இயேசுநாதருடைய மாதாவினிடத்திலோ, அப்படியல்ல. ஏனென்றால் இயேசுநாதர் தமது பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் அடைந்த அளவில்லாத பேறுபலன்களாகிய தேவ இஷ்டப்பிரசாதங்களையெல்லாம் தமது தாயார் கையில் கொடுத்து அவள் தன் இஷ்டப்படி தங்களு

அவைகளைப் பகிர்ந்து கொடுக்கும்படி செய்திருக்கிறார். ஆகையால் இந்தப் பொக்கிஷம் எவ்வளவாவது குறையுமென்கிற பயமின்றித் தேவமாதா தமது கை நிறைய அள்ளி அள்ளிக்கொடுக்கலாம். இதிலே யாதொரு மட்டு மிதமில்லாமல் அவள் எப்போதும் கொடுக்க வுங்கூடும். மேலும் அன்புள்ள தாய்மார்களுக்குள் இவள் மேலான அன்புள்ள தாயாராயிருக்கிறதினாலே ஏராளமாய்க் கொடுக்கப் பிரியப் படுகிறாளென்று நமக்கே தெரியும். அப்படியிருக்க நாம் இன்றைக்கு எவ்வளவோ வரப்பிரசாதங்களை அடைவோமென்று நம்பிக்கையோடிருக்கவேண்டியது!

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஆகையால் இன்று பூரண நம்பிக்கையோடு அவளை அண்டிப்போய் அனேகானேக வரப்பிரசாதங்களைக் கேட்கக்கடவோம். நமக்காகவும் மற்றவர்களுக்காகவும் நமது குடும்பத்து சனங்களுக்காகவும் நமது சபையைச் சேர்ந்தவர்களுக்காகவும் நமது விசாரணைக்குட்பட்டிருக்கிறவர்களுக்காகவும் சர்வ திருச்சபைக்காகவும் உலகத்தில் வசிக்கிற தொண்ணூறு கோடி சனங்களுக்காகவும் ஏராளமான வரப்பிரசாதங்களைக் கேட்போமாக. கடைசியாய் இந்தத் தொண்ணூறு கோடி சனங்களும் ஒரே விசுவாசத்தால் ஒன்றித்து ஒரே ஞானக் குடும்பமும் ஒரே திருச்சபையும் ஆகும்படி வெகுவாய் மன்றாடுவோமாக. பட்சநிறைந்த நமது தாயாருடைய திருநாட்களில் அனந்த முறை விசேஷ தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை நாம் அடையாமல் போவதற்கு நியாயமென்ன? நாம் சொற்பக் காரியங்களைக் கேட்கிறதும், விசேஷமாய் நமது நம்பிக்கை அற்பமாயிருக்கிறதும் இதற்குக் காரணமாகும். ஆனால் நாம் பூரண நம்பிக்கையாயிருப்பதற்கு எல்லா முகாந்தரமுமிருக்க நமது நம்பிக்கை குறைந்து போவதேனென்று கேட்பாயோ? ஒருவேளை நமது நடத்தை நம்முடைய பரிசுத்த தாயாருடைய நடத்தைக்கு முழுதும் வேற்றுமையாயிருக்கிறதினாலோவென்று [illegible]. அவள் ஏகாந்தத்தில் ஒடுங்கித் தன்னை முழுதும் ஒறுத்துவந்தாள். நாமோ நமது மனதை அலையவிட்டு ஆயிரம் போக்குச்சொல்லி வெளியே சுற்றித் திரிந்து எப்போதும் உல்லாச சுகத்தைத் தேடுகிறோம். அவள் தமது வாழ் நாளெல்லாம் மேற்படி தனக்குஞ் சம்மனசுக்குரிய சாந்தகுணத்துக்கும் உத்தம மாதிரிகையாயிருந்தாள். நாமோவெனில்

முறுமுறுத்து அனேகானேக முறை வெடுவெடுப்புள்ளவர்களாய் ஆத்திர எரிச்சல் குபிரென்றெழும்பி விடுகிறோமல்லோ? இதெல்லாம் விட்டு நமது பரிசுத்த தாயாருடைய சாயல் நம்மிடத்தில் விளங்கும்படி அதிகமதிகமாய்ப் பிரயாசப்படுவோமாக. இப்படிச் செய்வோமானால் நமக்கு நன்மையாயிருக்கிறதெல்லாம் அவளுடைய மன்றாட்டினால் நிச்சயமாய்க் கைக்கொள்வோமென்று நம்பி அவளைப் பிரார்த்திக்க வழிபாரும்.

சம்பா. [illegible] பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரியோடே சம்பாஷணை செய்து [illegible] மந்திரத்தின் அர்த்தத்தை விரிவாய் ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

27-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் இடறல் உண்டாகக் காரணமானவர்களுக்கு இட்ட சாபம்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இடறலைப்பற்றி உலகத்துக்கு ஐயோ கேடென்று இயேசுநாதர் சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இடறலாகிய பாவத்தை நீ மகா அருவருப்போடு வெறுக்கவும், அதினால் மயங்கிக் கெடாமலிருக்கவும் வரப்பிரசாதங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

உலகத்திலுள்ள இடறல்.

தியானம். அப்போஸ்தலர்களுக்கு மாதிரிகையாக அவர்கள் நடுவில் ஒரு சிறு பாலகன் நிறுத்தப்பட்டிருந்தானல்லோ. இயேசுநாதர் அவனுடைய மாசற்றதனத்தைக் கண்டு அப்பேர்ப்பட்ட பாலகரைக் கெடுக்கிறவர்கள் மாதிரிகைக்காரர்மேல் ஆத்திரக் கோபமானார். ஏனெனில் புத்திரரும் முக்கியமாய்ச் சிறு பிள்ளைகளும் வாலிபரும் பாவத்தில் விழுந்து முழுதும் நெறி தவறிக் கெட்டுப்போகிறதற்கு அவர்கள் காரணமாகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களைப்பற்றி இயேசுநாதர் சொன்னவைகளைக் கவனித்துக் கேள். என்பேரில் விசுவாசமாயிருக்கிற இப்பேர்க்கொத்த பாலக

ருக்கு இடறலாயிருப்பவன் எவனோ அவன் கழுத்திலே எந்திரக் கல்லைக் கட்டி அவனைச் சமுத்திரத்தில் தள்ளிப்போடுகிறது தாவிலை. இடறலால் உலகத்துக்கு ஐயோ கேடாம்! உலகம் கெட்டுப்போயிருக்கிறதைப் பார்த்தால், அதிலே இடறல் வராமலிருக்கமாட்டாது. ஆகிலும் இடறல் எவனால் வருகிறதோ அவனுக்கு ஐயோ கேடாமென்றார். (மத். ௧௮அ., ௭வாக். ௬ன.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஒருவனைப் பாவத்தில் விழச்செய்கிறது பாவத்திலும் மிகக் கொடிய பாவமென்று அர்ச். சின்னப்பர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் இடறலாகிய பாவத்தின் தோஷத்தையும் அதினால் வருங் கனமான பொல்லாப்புகளையும் நன்றாய் யோசித்துப்பார்த்தாயானால், இயேசுநாதரைப் போல நீயும் அந்தப் பாவத்தையும் அதற்குக் காரணமானவர்களையுஞ் சினந்து வெறுப்பாய் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. வேதபாரகரும் இப்பேர்ப்பட்ட துர்மார்க்கரை நெற்றியில் சுட்டாற்போல அவர்களைப்பற்றிக் கடினமாய்ப் பேசியிருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால் இடறலுக்குக் காரணமானவன் பசாசுக்கு ஒப்பாயிருந்து மனிதரைப் பாவத்துக்கு இணக்குவதினாலும் பசாசைவிட அவன் அதிக சுளுவாய் அவர்களைப் பாவத்தில் விழத்தாட்டுவதினாலும் அவன் பசாசின் காரியக்காரனென்றும், பசாசினால் அனுப்பப்பட்ட தூதனென்றும், மனுஷ ரூபமுள்ள பசாசென்றும், மனுஷனுடைய சரீரத்தைக் கொலைசெய்கிறவனைப் பார்க்க ஆயிரம் பங்கு அதிக குற்றவாளியான ஆத்தும கொலைபாதகனென்றும் இயேசுநாதர் பட்ட பிரயாச முயற்சியைக் கெடுக்கும் அந்திக்கிறீஸ்துவென்றும், எவ்விடத்திலும் ஆத்துமங்களுக்குத் தொற்று வியாதியையுஞ் சாவையும் வருவிக்க உயிர்வடிவாய்த் தோன்றிய கொள்ளை நோயென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீயும் இப்படி வாக்கினாலாவது கிரியையினாலாவது செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமையினாலாவது எப்போதாகிலும் இடறலுக்குக் காரணமாயிருந்ததில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். இப்பேர்க்கொத்த இடறலால் உண்டாகுங் கனமான பொல்லாப்புக்கு நீ தப்பித்துக்கொண்டதற்காகவுங் கோடாகோடி சனங்களைப்போல நீயும் நிர்ப்பாக்கியமாய் நித்திய நரக அக்கினிக்கு இரையாகாமலிருப்பதற்காகவுஞ் சர்வேசுர

னுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வதுமன்றி இடறல்பட்டுக் கெட்டுப்போனவர்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொள்.

பிரதிக்கினை. இடறலினிமித்தம் கணக்கற்ற ஆத்துமாக்கள் சேதமாய்ப்போகிறது இயேசுநாதசுவாமிக்கு நஷ்டமானபடியாலே இந்த நஷ்டத்தைப் பரிகரிக்கும்படி உன் பக்தி சுறுசுறுப்பும் பிறரேற்றத்தின்மேல் ஆவலும் மென்மேலும் அதிகரிக்கப் பிரயாசப்படு.

௨-ம் பிரிவு.

சந்நியாச மடங்களில் வரும் இடறல்.

தியானம். இடறலினிமித்தம் உலகத்துக்கு ஐயோ கேடென்று இயேசுநாதர் பிரலாபித்துச் சொன்னபோது சந்நியாச மடங்களை நினையாமற்போனாரோ? இல்லையே. துர்மாதிரிகையானது மடங்களில் அண்டாதோ, அது என்னவென்று அங்கே தெரியாதோ? ஐயோ இல்லையென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடும்! ஏனெனில் மடங்களிலிருக்கிறவர்களும் மற்றவர்களைப்போல மனுஷரானதினாலே தங்களுக்கு இளக்காரங் கொடுக்கவுஞ் சட்டதிட்டங்களை மீறி நடக்கவுஞ் சுபாவ விருப்பமுள்ளவர்களல்லோ? இதுதான் துர்மாதிரிகை வருவதற்கு வழி. மற்றவர்கள் இடறல் படுகிறதற்குத் துர்மாதிரிகை ஒன்றே போதும்; அவர்களைக் கெடுக்கவேணுமென்கிற கருத்து ஒருவனிடத்திலிருக்க வேணுமென்கிறது அவசியமல்ல. பேர்போன சாஸ்திரியாகிய அர்ச். தோமாஸ் சொல்லியிருக்கிறபடி வாக்கினாலுங் கிரியையினாலுமல்லாமல் செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமல் விடுவதினாலும் பிறருக்குப் பாவத்தருணம் அல்லது காரணமாயிருக்கிறதுதான் இடறலென்னும் பாவமாகும். அப்படியே ஒருவன் மடத்தில் கட்டிக்கொள்ளுங் குற்றங்களைச் சிரேஷ்டர் அசட்டையினாலாவது சக்தியற்றதனத்தினாலாவது கண்டியாமல் விட்டால் அது இடறலாமே. இதினால் பின்னுக்கு உண்டாகும் இளக்காரமும் அலங்கோலமும் நாளுக்குநாள் அதிகமதிகமாய்ப் பரவிப் பரிகரிக்க வகையில்லாமற்போவதற்கு அவரே காரணமாயிருப்பார். அன்றியும் மடத்திலே எவ்வளவாவது செல்வாக்குள்ள சந்நியாசியானவன் பிரசித்தமாயும் வாடிக்கையாயுஞ் சபை ஏற்பாட்டின் சட்டதிட்டங்களை மீறிக்கொண்டு வந்தால் வேறே அநேகரும்

அவனைப்போல் நடந்து இளக்காரந் தேடுவார்கள். இன்னும் ஒரு சந்நியாசி பெரியோர்மட்டில் சொல்லும் விஷ நிறைந்த [illegible]களாலும் இடைவிடாத் முறுமுறுப்பினாலும் அதிகார[illegible]தையுங் கீழ்ப்படிதலையும் நிலைநிறுத்த வழியில்லாமல் எல்லாந் தா[illegible]மாறுய்ப் போகக் காரணமாயிருப்பான். வேறு சிலர் மடத்தில் [illegible]செய்யப்படுந் தாழ்ச்சி தபசு பக்தி முதலிய முயற்சிகளின்பேரிலுஞ் சிரேஷ்டர் பேரிலுங் குறைவாயும் பரியாசமாயும் பேசுகிறதினாலே ஒன்றுஞ் சரிவர நடவாமற்போவதற்கும், அந்தந்த ஆளுக்கும் காரியத்துக்கும் பொருந்தின மரியாதை முழுதுங் கெடுவதற்கும் வழிபண்ணுவார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. எவ்விதத்திலாவது இடறல் வருவதற்கு நீ இடங்கொடுத்தாயோவென்று பார். அப்படி இடங் கொடுத்திருந்தால் அதற்குப் பொறுத்தல் கேட்டு உன்னால்வந்த பொல்லாப்புக்கும் பரிகாரஞ்செய்யப் பிரயாசப்படு. மேலும் மற்றவர்களுடைய துர்மாதிரி[illegible]க்கு இணங்காமலும் அதினால் மயங்காமலுமிருக்க எச்சரிக்கையா[illegible]. இது காரியத்திலே அர்ச். பெர்க்மான்ஸ் அருளப்பரைக் க[illegible]ப்பற்றிக்கக்கடவாய். இவர் மற்றவர்களிடத்திலே குற்றமான யாதொரு காரியத்தைக் கண்டால் அதற்கு விரோதமான நன்மையை மகா பிரயாசத்தோடே செய்ய வருந்துவார். மேலும் இதைக்குறித்து அவர் சொல்லியிருக்கிறதாவது: நான் மற்றவர்களைச் சீர்திருத்த நினைக்கிறதுமில்லை; மற்றவர்களால் நான் சீர்கெட்டுப்போகிறதுமில்லையென்றார்.

[illegible]. ஊருக்குக் காவலான சம்மனசானவரோடு சம்பாஷணை செய்து, துர்மாதிரிகையின் மாய்கையினின்று அவர் உன்னைக் காப்பாற்றவேணுமென்று மன்றாடு.

௰-ம் தேதி.

பிறரைத் திருத்துவதின்பேரிலும் மன்னிப்பதின்பேரிலும் இயேசுநாதர் [illegible]த்த கற்பனை.

ஆயத்தச் சிந்தனை. அப்போஸ்தலர் இயேசுநாதரைச் சூழ்ந்திருக்கிறதாக நினைத்துக்கொள்.

[illegible]யானச் செபம். பகுத்தறிவும் பிறசிநேகமும் நிறைந்த [illegible]ணு[illegible]தைக் கேட்கக்கடவாய்.

முதல் பிரிவு.

பிறரைத் திருத்துவதற்கு ஏற்ற ஒழுங்கு.

தியானம். இயேசுநாதர் கப்பர்நாவூம் ஊரிலிருந்து எருசலேம் பட்டணத்துக்குச் செய்த தூரப்பயணத்தில் வழிநெடுகத் தமது அப்போஸ்தலர்களுக்குப் புத்திமதி சொல்லிக்கொண்டு போனார். முந்தமுந்த இடறல்களுக்குக் காரணமானவர்கள்பேரில் தாம் கடுமையாய்ப் பேசினதைக் கேட்டு அப்போஸ்தலர்கள் அவர்களைப் பகைக்கலாமென நினைப்பார்களோவென்று பயந்து எல்லாத்துக்கும் முந்தித் தமது கற்பனை பிறசிநேகத்தோடு கூடிய கற்பனையென்று காண்பிக்கச் சித்தமானார். நமக்கு இடறலாயிருக்கிறவர்களையுந் தீங்கு செய்கிறவர்களையுங் பகையாமலிருப்பதுமன்றி அவர்கள் மேல் மனமிரங்கி, அவர்களை நமக்குச் சகோதரராகப் பாவித்துச் சீர் திருத்தவேணுமென்று படிப்பிக்கிறார். இது விஷயத்தில் நாம் அநுசரிக்கவேண்டியதை நுணுநுணுக்கமாய்த் தெளிவித்துச் சொல்லியிருக்கிறதாவது: உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ் செய்திருப்பானேயாகில் நீ அவனுக்குத் தனித்துப் புத்தி சொல். அவன் உன் சொல்லைக்கேட்டு நடந்தால் அவனை உனக்கு ஆதாயமாக்கிக்கொள்வாய். அப்படிக் கேளாமற்போவானாகில் கூட ஒருவன் இரண்டு பேரைச் சாட்சியாக உன்னோடு அழைத்துக்கொண்டு அவர்களும் அறிய அவனுக்குப் புத்தி சொல். அவர்களுக்கும் அவன் செவி கொடாதிருப்பானாகில் திருச்சபைக்கு [illegible]கை செய். திருச்சபை சொற்படியுங் கேளானாகில் அவனை [illegible]னக்கு அக்கியானியைப்போலவும் ஆயக்காரனைப்போலவும் எண்ணிக்கொள்ளக்கடவாய் என்றார். (மத். ௰அ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நூதனப் போதகங்களைப் பிதற்றுகிறவர்கள்மட்டிலுங் குழப்பக்காரர்மட்டிலும் [illegible]ஆத்தும மேய்ப்பருந் திருச்சபை அதிகாரிகளும் எப்படி நடந்துகொள்ளவேணுமென்று இயேசுநாதர் [illegible]விடத்தில் பிரதானமாய்க் குறித்துக்காட்டுகிறதாகத் தோன்றுகிறது. அதெப்படியென்றால் முந்தமுந்த அப்பேர்ப்பட்டவர்களை அழைப்பித்து அவர்களுடைய

தார்ப்போதனையையும் தர்மாதிரியையும் விளக்கிக் காண்பித்துப் புத்தி சொல்லவேணும். இன்னமும் அவர்கள் சலஞ்சாதிப்பார்களானால் கூடச் சிலரைச் சாட்சியாகவைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய புத்திமதி சொல்லி அவசரமானால் பெரியோர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டியது. அதற்கும் அவர்கள் அடங்காமல் மூர்க்கமாயிருந்தால் பிரசித்தமாய் அவர்கள்மேல் நீதிசெய்து சபைக்குப் புறம்பாக்கவேணும். இதோ ஆகா-வருஷமாய்த் திருச்சபையின் விசுவாசத்தையும் அதின் ஒன்றிப்பையும் பழுதில்லாமல் காப்பாற்றிக்கொண்டுவருகிற விவேக நிறைந்த ஒழுங்கு. இந்த ஒழுங்கையும் நியாயத்தையுங்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுச் சுவாமியைத் தோத்திரிப்போமாக. இந்த ஒழுங்கைத் துறவறத்தார்மேல்வைத்துச் சகோதரரைச் சீர் திருத்துகிற வகை இன்னதென்று பார்க்கக்கடவோம். ஒரு சந்நியாசியினுடைய நடக்கை தவறுதலாகவும் அல்லது மற்றவர்கள் குற்றத்தில் விழ வழியாகவும் இருக்கிறதைக் கண்டால் அவன்செய்த குற்றத்தைச் சகோதரபட்சமாய் அவனுக்குத் தனித்துச் சொல்லிக்காண்பிக்கவேணும். உன் சொல்லுக்கு அவன் காது கொடாவிட்டால் வேறொருவரைக்கொண்டு அவனுக்குப் புத்தி சொல்லவேணும். இதிலுந் தன் குற்றத்தைத் திருத்திக்கொள்ளாவிட்டால் அல்லது நீ எச்சரிப்பதினாலே யாதொரு பலனும் வராதென்று கண்டால் சிரேஷ்டருக்கு அறிக்கையிடு. இதுவே இயேசுநாதர் காண்பித்த முறையாம். இதற்கு ஏற்றபிரகாரம் நடந்தாயோ? இதைவிட்டு, மற்றவன் கெட்டால் எனக்கென்னவென்று நினைத்து மனதிலும் புறத்தியிலும் அவனை நிந்தித்து அவனைச் சீர்திருத்துகிறதற்கு யாதொன்றுஞ் செய்யாமற்போனாயோ? அல்லது அவனைத் திருத்தக் கடமையில்லாதவர்களுக்கு அவனுடைய மறைவான குற்றங்களை அவிவேகத்தினால் வெளிப்படுத்தினாயோ? சிரேஷ்டருக்கு அறிக்கையிடுகையில் ஆக்கிரத்தினாலே அவன் குற்றத்தை ஏற்றிச்சொன்னாயோ? ஒருவன் செய்த தப்பிதத்தைப்பற்றி நீ அவனைக் கண்டிக்கும்போது அவனைக் குத்தும் வசைமாய்ப் பேசினதினால் அவன் வேறொரு தப்பிதத்தில் விழுவதற்குங் காரணம் நீ யல்லவோ? சகோதரர், மாணாக்கர், வேலைக்காரர் முதலியவர்களிடத்தில் உனக்கு யாதொரு அதிகாரமிருந்தால் அவர்களை அவசரமின்றி முன் பின் பாராமல் எல்லா

ருக்கு முன் கடிந்துகொண்டாயோ? இல்லவென்று தனிப்படக் கண்டித்தாலும் வெடுவெடென்று சீறவில்லையோ? அல்லது உனக்கும் அவர்களுக்கும் மனத்தாங்கலிருக்கிற நேரத்திலேயே கண்டிக்கத் துவக்கினாயோ? இத்தனையுஞ் சர்வேசுரன் சமுகத்தில் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டிய விஷயங்களாம்.

மனப்பற்றுதல். பகுத்தறிவு, விவேகம், பிறசிநேகம் என்னுங் குணங்கள் உன்னிடத்தில் விளங்க ஆண்டவரைப்பார்த்து மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. ஒருவனைக் கண்டிக்குமுன் அவனுடைய காவலான சம்மனசானவரைப் பார்த்து மன்றாடி அவர் உதவியைக் கேள்.

௨-ம் பிரிவு.

மன்னிப்புக்கடுத்த ஒழுங்குகள்.

தியானம். எத்தனைவிசை மன்னிக்கவேணும், எப்படி மன்னிக்கவேணுமென்று இயேசுநாதசுவாமி இன்னுந் தங்களுக்குத் தெளிவாய்ப் படிப்பிக்கவில்லையென்று அப்போஸ்தலர்கள் நினைத்ததாகத் தோன்றுகிறது. இதினாலேதான் இராயப்பர் மற்றவர்களுடைய பேரால் ஆண்டவரைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்து: சுவாமி, என் சகோதரன் எனக்கு விரோதமாய்க் குற்றஞ்செய்தால் எத்தனைவிசை பொறுத்தல் கொடுக்கவேணும்? ஏழுவிசையோவென்று கேட்க, இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினதாவது: ஏழுவிசை மாத்திரமல்ல, ஏழு எழுபதுவிசை பொறுத்தல் கொடுக்கவேணுமென்றார். அதாவது எப்போதும் எப்போதும் முழுமனதோடே பொறுத்தல் கொடுக்கவேணுமென்றாற்போலாயிற்று. (மத். ௰௮.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இரட்சகர் நமக்குக் கற்பிக்கும் இந்தப் படிப்பினையை நாம் பின்செல்லவேணுமானால் அவர் தமது ஸ்தானபதியாகிய குருவின் வழியாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனத்திலே நமக்கு என்ன செய்கிறாரோ அதைத்தான் நாமும் பிறருக்குச் செய்யக்கடவோம். எத்தனைவிசை நாம் பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தாலும், செய்த குற்றத்தைத் திரும்பத்திரும்பக் கட்டிக்கொண்டாலும் எப்போதும் அவர் நமக்குப் பொறுத்தல் கொடுக்கிறார். இன்னமும் நம்மிடத்தில் தாழ்ச்சியும் உத்தமமனஸ்தாப

முழும் நிறைந்த இருதயத்தைக் கண்ட மாத்திரத்திலே நமக்குப் பொறுத்தல் கொடுக்க எப்போதும் ஆயத்தமாயிருக்கிறார். நமது குற்றங்குறைகளையெல்லாம் அவர் முற்றும் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறார். அவர் வார்த்தைக்கு இரண்டில்லை. இயேசுநாதர் உன்மட்டில் செய்துவருகிறதை நினைத்து அவருடைய நிகரற்ற தயவையும் பொறுமையையும் மனத்தாராளத்தையும் வாழ்த்தி மென்மேலுங் கொண்டாடுவாயாக. நீயோவென்றால பிறர் உனக்குச் செய்த சொற்பப் பொல்லாங்கை மறப்பதற்கானாலும் முழுமனதோடு பொறுப்பதற்கென்கிலும் எவ்வளவு வருத்தப்படுகிறாய்? எவ்வளவு தாமதம் பண்ணுகிறாய்? இப்படி அவர்களுக்கு ஒருவிசை மன்னித்தாலும் மறுபடி ஒருகால் இல்லையென்கிறாயாக்கும். மறந்துபோன பழைய குற்றங்களை முதலாய் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் காட்டுகிறாய். இதை நினைத்து வெட்கப்பட வேண்டாமோ? இனிமேல் இப்படிச் செய்யாதிருக்க வார்த்தைப்பாடுகொடுத்து உன் தீர்மானத்தைப் பிரமாணிக்கமாய் நிறைவேற்றும்படி சுவாமியைப் பார்த்து மன்றாடு.

சம்பாஷணை. நேசமுள்ள உன் திவ்விய இரட்சகரோடு சம்பாஷணை செய்.

௰௧-ம் தேதி.

இராசாவும் அவன் கடன்காரனுமாகிய இருவர் உவமை.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு இந்த உவமையை வெளிப்படுத்துகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். உன் பேரில் நீ கண்டிப்பாயிருந்தாலும் பிறர்மட்டில் எப்போதும் அதிக தயவுள்ளவனாயிருக்க ஆண்டவரை மன்றாடு.

முதல் பிரிவு.

இராசாவினிடத்தில் விளங்கின சாந்தமும் மனத்தாராளமும்.

தியானம். இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலருக்குச் சொன்னதைக்கொண்டு பிறரை மன்னிப்பது எவ்வளவு அவசரமென்றும்

மன்னிக்க மாட்டேனென்பது எவ்வளவு கொடிய அநியாயமென்றும் வேண்டிய வரையில் தெளிவாயிருக்கின்றது. ஆயினும் அவர்கள் இதை அதிக துலக்கமாய்க் கண்டுணரும்படி ஒரு உவமையைச் சொல்லிக்காண்பிக்கிறார். அதாவது பரலோக இராட்சியம் தன் ஊழியரிடத்தில் கணக்குக் கேட்கச் சித்தமான ஓர் அரசனுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. அவன் கணக்குக் கேட்கத் துவக்கினபோது பதினாயிரந் தாலந்து என்னும் பணங் கடன்பட்டிருந்த ஒருவனை அவன் முன்பாகக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். அந்தக் கடனை உத்தரிக்க அவனுக்கு நிருவாகமில்லாததினாலே, அவனையும் அவன் பெண்சாதி பிள்ளைகளையும் அவனிடத்தில் இருந்த யாவற்றையும் விற்றுக் கடனை அடைக்கும்படி அரசன் கட்டளையிட்டான். அவ்வூழியனோவெனில் அரசன் பாதத்தில் விழுந்து: என்மட்டில் பொறுமையாயிரும். உமக்கு எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்திவிடுகிறேனென்று கெஞ்சி மன்றாடினான். அப்போது அரசன் அவ்வூழியன்மேல் மனமிரங்கி அவனை விடுதலைசெய்து, கடனையும் மன்னித்துவிட்டான். (மத். ௰அ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. தன் ஊழியர் நினையாத சமயத்தில் அவர்களிடத்தில் கணக்குக் கேட்க வந்த இந்த அரசன் யாரென்றால் இராசாதி இராசனாகிய சர்வேசுரன்தானென்று அறிவாயாக. நீ ஒருபோதும் நினையாத சமயத்தில் உனக்கு மரணத்தை அனுப்பி, உன்னிடத்தில் கணக்குக் கேட்பார். நீ அதற்குத் தயாராயிருக்கிறாயோ? பதினாயிரந் தாலந்து என்பது ஐந்து இலட்சம் ரூபாய்க்குச் சமானம். இது மகா பெரிய கடனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இதினாலே நாம் தினந்தோறுங் கட்டிக்கொள்ளுகிற பாவங்களுங் குற்றங்குறைகளும் இயேசுநாதருடைய கண்ணுக்குமுன் எவ்வளவோ பெரிய கடனாக எதிர்போகிறதென்று நீயே பார். ஐயோ, இதை எவ்வளவாகிலும் நினைத்தாயோ? உன்மேல் சுமந்த கடனைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்ற அநேகானேக உபாயங்கள் உன் கையிலிருக்க, நீ அந்தக் கடனை அடைக்க வருந்துவதற்குப் பதிலாய் அந்த நாளுக்குநாள் அதிகரிக்கிறாயாக்கும். மேலும் நம்பிக்கைக்கேடான அந்த ஊழியன் [illegible] கடன்பட்டிருந்தும், இராசாவானவன் சுளுவாய் மனமிரங்கி அதை மன்னித்தானல்லோ? இதைக் கண்டு, உன்னைக் கணக்குக் கேட்

கப்போகிற சர்வேசுரனிடத்தில் இப்போதே உன் பாவக்கடன்களுக்கு மன்னிப்படைகிறது எவ்வளவு இலேசென்று பார். இப்படியிருக்க இனிமேல் உத்தரிக்கிறஸ்தலத்திலே போய் அந்தக் கடனைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று நினைப்பது எவ்வளவு மதியீனம்!

மனப்பற்றுதல். இந்தச் சத்தியங்களின்பேரில் விசுவாச முயற்சி செய்துகொள்.

பிரதிக்கினை. உன் பாவத்தினிமித்தஞ் சர்வேசுரன்மட்டில் நீ பட்டிருக்குங் கடனெல்லாம் இப்பொழுதே தீர்க்கும்படி உன்னாலானமட்டும் பிரயாசப்படு.

உ-ம் பிரிவு.

மன்னிப்படைந்த ஊழியன் காண்பித்த கல்நெஞ்சத்தனமும் உலோபத்தனமும்.

தியானம். இயேசுநாதர் இன்னுந் தொடர்ந்து சொன்னதாவது: அவ்வூழியன் மகா தயவும் பெருந்தன்மையுமுள்ள அந்த இராசாவின் சமுகத்தைவிட்டு வெளியில் புறப்பட்டபோது தன்னிடத்தில் நூறு தேனியரென்னுஞ் சொற்பத்தொகையான பணங் கடன்பட்டிருந்த ஊழியன் ஒருவனைக் கண்டு அவனைப் பிடித்து அவன் தொண்டையை நெரித்து: நீ எனக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடனைக் கொடுவென்றான். அப்போது அந்த ஊழியன் அவனுடைய காலில் விழுந்து: கொஞ்சம் பொறுமையாயிரு; உனக்கு எல்லாவற்றையுஞ் சரியாய்ச் செலுத்திவிடுகிறேனென்று அவனைக் கெஞ்சி மன்றாடினான். அவனோ அதற்குச் சம்மதியாமல் தன் கடனைச் செலுத்துமளவுக்கும் அவனைச் சிறைச்சாலையிலே போடுவித்தான். (மத். ௧௮அ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் செய்த எண்ணிக்கைக்குள்ளடங்காத கனமான பாவங்களுக்குச் சர்வேசுரன் பொறுத்தல் கொடுத்திருக்க, பிறர் நமக்குச் செய்யுஞ் சொற்பமான அற்பக் குற்றங் குறைகளை முழு மனதோடே பொறுக்க விருப்பங்கொள்ளோமாகில் நம்மிடத்தில் எவ்வளவோ அநியாயமும் நன்றிகெட்டதனமும் இருக்கிறதென்று நாம் தெளிவாய் உணரும்படி இயேசுநாதர் இந்த உவமையைச் சொல்லிக்காட்டியிருக்கிறார்.

னிடத்தில் இந்த இரண்டு குறைகளுமில்லையோ? நம்மை மனநோகப்பண்ணிப் பழித்துத் தாழ்த்தினவர்கள்மேல் நாம் எப்போதுங் கொஞ்சம் இரகசியப் பகை வைத்திருக்கிறதில்லையோ? அவர்கள் நமக்கு எதிர்ப்பட்டபோதிலும் நாம் பாராமலும் முகங்கொடுத்துப் பேசாமலும்போகிறதில்லையோ? சிலரைப்போல நாமும் மற்றவர்களுடைய குற்றங் குறைகளைச் சகிக்கவும் மன்னிக்கவும் மனமில்லாமல் நமது குற்றங்களை மாத்திரம் மற்றவர்கள் சாடையாய் விட்டுவிடவேணுமென்றும், நமது வினிச்சைகளையும் அக்கிரமமான நடபடிக்கைகளையும் பாராமல் கண்ணை மூடிக்கொள்ளவேணுமென்றும் விரும்புகிறதில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரன் சமுகத்தில் உன்னைத் தாழ்த்திப் பொறுத்தல் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. நமதுபேரில் கண்டிப்பாயும் புறத்தியார்மட்டில மனச்சகிப்பாயுந் தயை தாட்சண்ணியமாயும் நடக்க வருந்தக்கடவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

இந்த உவமையின் முடிவு.

தியானம். அந்த ஊழியன் தன் கடன்காரனுக்குச் செய்த அக்கிரமத்தை இராசாவானவன் அறிந்து அவனை அழைப்பித்துச் சொன்னதாவது: கெட்ட ஊழியனே, நீ என்னை மன்றாடினதினால் எனக்கு நீ செலுத்தவேண்டிய கடனையெல்லாம் நான் உனக்கு மன்னிக்கவில்லையோ? இப்படி நான் உன்பேரில் இரக்கமாயிருந்ததுபோல நீயும் அந்த ஊழியன்பேரில் இரக்கமாயிருக்கவேண்டாதோவென்று கண்டித்து, அவன் தன் கடனையெல்லாம் உத்தரிக்குமட்டும் அவனை உபாதிப்பவர்களுக்குக் கையளித்தான். இதுபோல நீங்களும் மனம்பொருந்தி உங்கள் சகோதரருக்குப் பொறுத்தல் கொடாவிட்டால், பரலோகத்திலிருக்கிற என் பரம பிதாவானவரும் உங்களை அப்படியே நடப்பிப்பாரென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. திவ்விய இரட்சகர் இங்கே முடிவில் சொல்லியிருக்கிற வார்த்தைகளை உன் இருதயத்தில் தைத்து ஆழமாய்ப் பதியும்படி செய். ஏனென்றால் உன்

எதிராளியின்மேல் கோபமும் பகையும் பழிநினைவும் உன் உள ளத்தில் வேகமாய்க் கிளம்பும்போது இந்த வார்த்தைகளை நினைத் தால் அலைவயெல்லாம் அடங்கி அமர்ந்துபோம்.

சம்பாஷணை. மகா இரக்கமுள்ள உன் திவ்விய இரட்சக ரோடு சம்பாஷணை செய்வாயாக. பாவத்தால் நீ சர்வேசுரனை விட்டு விலகியிருக்க, அவர் தேவ பயத்தையும் மேலான நம்பிக்கை யையும் உன் இருதயத்தில் ஒருமிக்க எழுப்பி உன்னை நல்வழியில் கொண்டுசேர்த்ததற்காக அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செ லுத்தி, இந்த உலக மாய்கையால் வரும் ஆபத்துக்களினின்று நீங் கும்படி அவரை மன்றாடு. மேலும் உனக்குப் பொல்லாப்புச் செய்கிறவர்கள்பேரில் இனி ஒருபோதுங் கர்வங்கொள்ளமாட்டே னென்று அவருக்கு வாக்குத்தத்தஞ்செய்.

௰௨-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் கலிலேயா நாட்டைக் கடந்தபோது ...அனுபவித்தவைகள்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் தமது அப்போஸ்தலர் சீ ஷர்கள் முதலியவர்கள் நடுவே நடந்துபோகிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்.

தியானச் சேபம். அவரிடத்தில் விளங்குந் திவ்விய குணங் கள் உன்னிடத்... உண்டாகி மனத்தைரியம் வருவிக்கும்படி மன்றாடு ...வரங்கேள்.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் எருசலேம் பட்டணத்தை நோக்கி விரைவாய் நடந்துபோக அவரைத் துரிதப்படுத்துகிறார்கள்.

தியானம். இயேசுநாதர் ... கப்பர்நாவூம் ஊரிலிருந்து எரு சலேம் பட்டணத்துக்குத் தங்கித்தங்கிப் போகையில் வழியில் நடந்த பல விசேஷ சம்பவங்களைச் சுவிசேஷகர் குறித்திருக்கிறார் கள். முந்தமுந்த அர்ச். சூசையப்பருடைய தமையன் மக்களாகிய அநேக பந்து சனங்கள் வழி... ...ரோடு சேர்ந்துகொண்டு

...நாளில் எருசலேம் பட்டணத்தில் கூடாரத்திருநாளுக்கு முந்தின ... அவரைத் துரிதப்படுத்தி சேரும்படி சீக்கிரம் நடந்துபோமென்று ... நடந்ததென்று னார்கள். அந்தத் திருநாள் செப்டெம்பர்மீ ௰௫-உ நடந்ததென்று அறியவும். அந்தத் திருநாளிலே அவர் அநேக அற்புதஞ் செய்வா ரென்றும், அது தங்களுக்கு ஒரு பெருமையென்றும் எண்ணி அவ ரைப் பார்த்து: உம்மை உலகத்துக்கு வெளிப்படுத்தும், நீர் அவ் விடத்தில் செய்யப்போகிற அற்புதங்களை உமது சீஷர்கள் காணச் செய்யும் என்றார்கள். அதற்கு இயேசுநாதர் நீங்கள் இந்தத் திரு நாளுக்குப் போகவேணுமானால் போங்கள். நானோ அவ்விடத்துக் கு வரமாட்டேன். ஏனெனில் என் நேரம் இன்னும் வரவில்லை யென்றார். (அரு. எ.) ஆகையால் அங்கே போகிறதற்கு மனதில் லாதிருந்தாரென்று தோன்றுகிறது. கடைசியாய்ப் போனாலும் திருநாள் துவக்கி மூன்று நாள் ஆனபின்மாத்திரம் போனார். ஏனெ னில் தமது உயிரைப் பறிக்கவேணுமென்று யூதர்கள் இரகசியத் தில் செய்திருந்த சதியோசனை உற்சவத்தின் முதல் நாளில்தான் வெளிப்பட்டுப் பிரசித்தமாகுமென்று அறிந்திருந்தார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. உன்னை உலகத்துக் குக் காட்டு, பேர் எடு, நாலு பேர் உன்னைக் மகா... என்று வழக்கமாய் ஆங்காரமானது நமது மனதுக்குள்ளே சொல்லிவருகிறது. ஐயோ, இந்த ஆங்காரந்தான் நாம் அநேகக் கிரியைகளைச் செய்யும்படி நம்மைத் தூண்டிவிட்டு அவைகளுக்குச் சர்வேசுரனுடைய சமுகத்திலே யாதொரு பேறு பலனுமில்லாமற் போகச்செய்கிறது. நீ எவ்வளவு தூரம் ...காரத்துக்கு அடி மைப்பட்டிருக்கிறாயென்று உன்னைப் பரிசோதித்துப் பார். ஏழை களை விட்டு ஆஸ்திக்காரரோடே சகவாசம்பண்ணவேணுமென்று ஆசிக்கிறதில்லையோ? ஒருவருஞ் சட்டைபண்ணாத வேலைகளைவிட்டு, பேரெடுக்கும்படியான காரியங்களிலே தலைப்படத் தேடவில்லை யோ? நாட்டுப் புறத்தாரை விட்டு உயர்ந்த மனுஷர் சபையில் பேசிப் புழங்கப் பிரியப்படவில்லையோ? சர்வேசுரனை விட வழக்க மாய் மனுஷருக்கே மிகவும் பிரியப்படக் கவலையாயிருக்கவில்லை யோ? உன் நெஞ்சிலே கை வைத்து இவையெல்லாம் நன்றாய் ஆரா ய்ந்து பார்.

மனப்பற்றுதல். ...க்குப் பிரியப்படவேணுமென்

று செய்கிற காரியத்தைத் தவிர [illegible]ற எதுவும் அவர் கண்ணுக்கு முன் பெரிதாமல்ல, ஒரு பொருட்டுமல்லவென்று நன்றாய் உணரும்படி மெய்யாகவே ஆசிக்கக்கடவாய்.

பிரதிக்கினை. மறுக்கப்படாத இந்தச் [illegible]தியத்துக்கு ஒத்த பிரகாரம் உன் நடக்கையைச் சீர்படுத்து. தாழ்ச்சி முயற்சிசெய்து வீண் சலாக்கியமான நினைவு ஆசையெல்லாத்தையும் உடனே தள்ளிவிடு.

உ௪-ம் பிரிவு.

சமாரியா நாட்டிலுள்ள ஒரு ஊரிலே இயேசுநாதருக்குத் தங்க இடங் கொடாமற்போகிறார்கள்.

தியானம். [illegible] விசேஷகரான அர்ச். லூக்காஸ் [illegible]யிருக்கிறதாவது: இயேசுநாதர் சமாரியா நாட்டின் வழியாய்ப் போகும்போது ஒரு சிற்றூரில் தங்குகிறதற்கு இடங் கேட்க, அவ்வூர்ச் சனங்கள் இங்கே இடமில்லை போவென்று சொ[illegible]ர்கள். ஆனதால் யாகப்பர் அருளப்பர் என்கிற இரண்டு சீஷர்கள் இதைக் கண்டு ஆத்திரப்பட்டு: ஆண்டவரே, வானத்தினின்று அக்கினி [illegible]ரை அழிக்கக் கற்பிக்கட்டுமா என்றார்கள். அப்போது இயேசுநாதர் அவர்களைக் கண்டித்து: நீங்கள் என்ன புத்தியுடையவர்களாய் இருக்கிறீர்களென்று அறியீர்கள். மனுமகன் மனிதர்களை நிர்மூலமாக்க வந்தவரல்ல; அவர்களை இரட்சிக்கிறதற்காகவே வந்தாரென்றார். (லூக். ௯.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நம்மிடத்தில் சுபாவமாய் எழும்பும் மிதமிஞ்சின ஆக்கிரமெல்லாம் எவ்வளவுதான் நியாயமென்று தோன்றினாலும், திவ்விய இரட்சகர் சொன்ன இந்த வாக்கியங்களினாலே அதை நம்மை விட்டு அகற்றவேணுமென்று நன்றாய் விளங்குகிறது. சண்டாளப் பாவிகளுக்கும் வேதவிரோதிகளுக்குஞ் சர்வேசுரன் தக்க ஆக்கினையை உடனே இடவேணுமென்று கேட்கிறது சுத்தப்பிசகு. இது இயேசுநாதருடைய குணமல்ல. ஏனென்றால் மனிதர்களை நிர்மூலமாக்குவதற்கல்ல; ஆனால் அவர்களை இரட்சிக்கிறதற்காகவே வந்திருக்கிறேனென்கிறார். அன்றியும் நம்மை உபத்திரவப்படுத்துகிறவர்களுக்காக நாம் வேண்டிக்கொள்ளச் சொல்லுகி[illegible]ர சிலுவையில் தொங்

கும்போது தமது சத்துருக்களுக்காக வேண்டிக்கொண்டதுமல்லாமல், அர்ச். இராயப்பர் சொல்லுகிறதுபோல ஒருவராகிலும் சேதமாகாமல் எல்லாருந் தபசு செய்யும்படி அவர் நமது குற்றங்களைச் சகித்துக்கொண்டுவருகிறார்.

மனப்பற்றுதல். துஷ்டர்களுக்குச் சர்வேசுரன் [illegible]யாக ஆக்கினையிட்டுப் பழிவாங்கவேணுமென்று கேளாமல் [illegible] அவர்களை மன்னித்திருப்ப மன்று[illegible]

[illegible]க்கினை. பாவிகள் மனந்திரும்புவதற்காக அடிக்கடி பிரார்த்திக்கவேண்டியதேயன்றி அவர்[illegible]மாட்டார்களென்று ஒருபோதும் அவநம்பிக்கைப்படக்கூடாது.

௩-ம் பிரிவு.

வேறொரு ஊரிலே இயேசுநாதருக்கு இடங் கிடைக்கிறது.

தியானம். [illegible] இயேசுநாதரும் அவருடைய சீஷர்களும் ஒரு ஊரில் தங்க இடங் கேட்டும் அந்தக் குடிகள் கொடாமல் அவர்களைத் தள்ளிவிட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் வேறே ஊருக்குப் போய்த் தங்கினார்களென்று அர்ச். லூக்காஸ் சொல்லியிருக்கிறார். (லூகி. ௯.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதருக்குத் தங்க இடங் கொடுத்த அந்த ஊரார் மெய்யாகவே பாக்கியவான்கள். ஏனென்றால் திவ்விய இரட்சகர் வழிநடந்துபோகையிலே நன்மை செய்துகொண்டுபோயிருக்கையில், அந்த ஊரில் கொஞ்ச நேரந் தங்கியிருக்கும்போது அவர்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைசெய்திருப்பார்! இப்படியிருக்கத் தேவநற்கருணை வழியாய் இயேசுநாதசுவாமியை உட்கொண்டு தன் இருதயத்தில் அவருக்கு இடங்கொடுக்கிறவனும் பாக்கியவானல்லோ!

சம்பாஷணை. என் திவ்விய இயேசுவே, என் இருதயத்தைத் தேவரீர் கைக்கொண்டு அதில் வாசம்பண்ண எழுந்தருளிவாரும். அது வேறெந்தச் சிருஷ்டிக்கும் பாத்தியமாகாமல் முழுதும் உமக்குச் சொந்தமாகக்கடவது. ஒருவன் என்னை சிநேகிப்பானானால் என் பிதாவும் அவனைச் சிநேகிப்பார்; நாங்கள் அவனிடத்தில் வந்து அவனுக்குள் [illegible]வாமென்று தேவரீர் சொன்ன[illegible]

ளின உன்னத வாக்குத்தத்தம் எனவிடத்திலும் நிறைவேறக்கடவது. (அரு. ௰௪.)

௰௩-ம் தேதி.

இயேசுநாதருடைய பயணத்திலே நடந்த வேறே சம்பவங்களில் பத்துக் குஷ்டரோகிகள் எதிர்ப்பட்டது.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் குஷ்டரோகிகளைப் பார்த்து நீங்கள் போய்க் குருப்பிரசாதிகளுக்கு உங்களைக் காண்பியுங்களென்று சொல்லு[illegible] கேட்கிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்ளுகிறது.

தியானச் செபம். பாவமாகிய குஷ்டரோகம் நமது ஆத்துமத்தை ஒருபோதும் அணுகாதபடி மன்றாடுவோமாக.

முதல் பிரிவு.

குஷ்டரோகிகளுடைய மன்றாட்டு.

தியானம். ஜெருசலேம் பட்டணத்துக்குப் போகும் சாலைப் பாதையின்கிட்ட இருந்த ஒரு ஊரில் இயேசுநாதர் பிரவேசித்தபோது குஷ்டரோகிகளாகிய பத்துப்பேர் அவருக்கு எதிராகவந்து, சற்றுத் தூரத்தில் நின்று: எங்கள் குருவாகிய இயேசுவே, எங்கள்பேரில் இரக்கமாயிருமென்று உரத்த சத்தத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். (லூக். ௰௭.) அவர்கள் செய்த இந்த மன்றாட்டின் விசேஷகுணங்களை யோசித்துப் பார்ப்போமாக. ௧-வது. அந்த மன்றாட்டு மகா தாழ்ச்சியுஞ் சங்கையுமுள்ளதாயிருக்கிறது. எப்படியென்றால் அவர்கள் குஷ்டரோகத்தால் அருவருப்பான தங்கள் அந்தஸ்தைக் கண்டு வெட்கப்பட்டு இயேசுநாதரிடத்தில் நெருங்கி வரத் தாங்கள் யோக்கியரல்லவென்று எண்ணியிருந்தார்கள். ௨-வது. நம்பிக்கை நிறைந்தது. எனெனில் தாங்கள் எட்ட நின்றாலுஞ் சுபாவமான யாதொரு அவுழ்தமுமில்லாமல் ஆரோக்கியமடையலாமென்று உறுதி மனதாயிருந்தார்கள். ௩-வது. சுறுசுறுப்புள்ளது. ஏனென்றால் குணப்படவேணுமென்கிற மட்டற்ற ஆவலோடே மனந்துடித்துப் பிரார்த்தித்தார்கள். ௪-வது. மனதை இளக்கக்கூடியது. அதெப்படியென்றால், இயேசுவே, இரக்க

ரே, குருவேயென்று மனம் உருகிப்போகும்படியான பேர்களைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார்கள். கடைசியாய் இந்த மன்றாட்டு பிறசிநேகத்தோடுகூடினது. எனென்றால் ஒவ்வொருவனுந் தனக்காகமாத்திரம் மன்றாடாமல் பொதுவாய்த் தங்களெல்லாருக்காகவுஞ் சேர்ந்து மன்றாடுகிறார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நீ இப்போது இவைகளில் இந்தக் குணங்களெல்லாம் உன் செபங்களிலும் விளங்குகிறதோவென்று பார். உன் செபங்களும் இந்தக் குணங்களோடு பொருந்தியிருக்கச் செய்வாயாகில் உன் மன்றாட்டு எப்போதும் பலிக்கும். இது உனக்கு [illegible]மாய்த் தோன்றுகிறதோ? செபம் பண்ணவேணுமென்று குஷ்டரோகிகளுக்கிருந்த அவசரம் உனக்கு இல்லையென்று நினைக்கிறாயோ? உன் ஆத்துமத்தைத் தொற்றியிருக்கிற பாவமென்கிற குஷ்டரோகத்தினால் அவர்களைப் பார்க்க நீ சர்வேசுரன் கண்ணுக்குமுன் அதிக நிர்ப்பாக்கியமுள்ளவனாகவும் அதிக அவலட்சணமுள்ளவனாகவுந் தோன்றுகிறதில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். செபத்தின்மேல் நாட்டுதலாகிய வரத்தைக் கேட்பேன்.

பிரதிக்கினை. இன்றையத்தினம் என் செபங்களையெல்லாம் நன்றாய்ச் செய்ய வருந்துவேன்.

௨-ம் பிரிவு.

குஷ்டரோகிகளுடைய கீழ்ப்படிதல்.

தியானம். இயேசுநாதர் குஷ்டரோகிகளைக் கண்டு அவர்களுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேட்டவுடனே அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் போய் உங்களைக் குருக்களுக்குக் காண்பியுங்களென்றார். இவ்வாறு கர்த்தர் இந்தக் கட்டளையிட்டபோது, அவர்கள் போய்த் தங்களைக் குருக்களுக்குக் காண்பிக்கு முன்னமே அவர்களுடைய குஷ்ட வியாதி நீங்கிப்போகவேணுமென்று சித்தமாயிருந்தார். ஆனாலும் இதைப்பற்றி அவர்களுக்கு யாதொரு உறுதியும் வாக்குத்தத்தமும் கொடுத்தவரல்ல. அவர்களும் இயேசுநாதரிடத்தில் இந்த வியாதி குணமாவதற்கான வழியென்னவென்றும் இப்படிக் கட்டளை அனுப்புவதற்கு நோக்கமென்னவென்றும் கேட்காது உலகியா

யத்துக்கு ஒத்ததாகத் தோன்றினாலும் யாதொன்றுங் கேட்டவர்களல்ல. வேறு யோசனைக்கு இடங்கொடாமல் அவர் சொன்னபடி கேட்டு வழி நடந்துபோகையிலே தங்கள் கீழ்ப்படிதலுக்கான சம்பாவனையை அடைந்தார்கள். அர்ச். லூக்காஸ் சொல்லியிருக்கிறதுபோல அவர்கள் போகும்பொழுதே சொஸ்தமானார்கள். (அதி.யள.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இதுவே உத்தம கீழ்ப்படிதலுக்கு யோக்கியமான மாதிரிகை. குருட்டுக் கீழ்ப்படிதல் எவ்வளவோ [illegible] பேறு பலனும் அனுகூலசித்தியும் உள்ளதென்று நமது புத்தியில் நன்றாய்ப் பதிவதற்கு இதுவே தகுந்த அத்தாட்சி. இதைக் குருட்டுக் கீழ்ப்படிதலென்று சொல்வதற்கு நியாயமேதென்றால் சர்வேசுரனையும் அவருடைய பெயரையுமாத்திரம் நாம் உத்தேசித்து நமக்குக் கட்டளையிடுகிற சிரேஷ்டருடைய குறைகுணங்களையும் அவர் [illegible]ளை இடுவதற்கான முகாந்தரங்களையும் அது கூடுங் கூடாதென்கிற ஞாயத்தையும் அதிலுள்ள வருத்தத்தையும் யோசித்துப் பாராமல் கண்ணை மூடிக்கொண்டு கீழ்ப்படிகிறதினாலே இந்தப் பேர் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படிக் கீழ்ப்படிகிறது பைத்தியமென்று உலகத்தார் சொன்னாலுஞ் சர்வேசுரன் சமூகத்திலே இது விலைமதிக்கப்படாததாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால் இதினிமித்தம் மனுஷன் தன்னிடத்தில் உள்ளவைகளில் மகா உன்னதமாகிய மனதைச் சர்வேசுரனுக்குப் பலியாகக் கொடுக்கிறதினாலே இது விலைமதிக்கப்படாதது. இதைப்பற்றிச் சர்வேசுரனும் இப்பேர்க்கொத்த கீழ்ப்படிதலுக்குச் சிறந்த சம்பாவனையைக் கொடுத்துவருகிறதுமன்றி அனந்த விசை வெகு புதுமைகளையுஞ் செய்திருக்கிறார். இதற்கு [illegible]க்காட்டக் கூடுமான கணக்கற்ற அத்தாட்சிகளுக்குள் இங்கே சொல்லப்பட்டதும் ஒன்றென்று எல்லாருக்கும் வெட்டவெளியாகிறது. இப்படியிருக்க இந்த உத்தம கீழ்ப்படிதலை நீ எப்போதும் பெரிதாய் மதித்து வந்தாயோ? இதை அப்பியாசம் பண்ணிவருகிறாயோ?

மனப்பற்றுதல். இப்பேர்க்கொத்த உத்தம கீழ்ப்படிதலுக்கு அவசரமாய் வேண்டிய உயிருள்ள விசுவாசத்தை உனக்குக் கொடுக்கவேணுமென்று சர்வேசுரனைக் கெஞ்சி மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. சிரேஷ்[illegible]யிருக்கிறவர் மற்ற மனுஷர்களைப்போல் குற்றமுங் குறையுமுள்ள[illegible] பாராமல் சர்வேசுர[illegible]

டமாயிருந்து கற்பிக்கிறவரென்று நினைத்து நடக்கப் பிரயாசப்படுவாயாக.

க-ம் பிரிவு.

குஷ்டரோகிகளிடத்தில் தோன்றின நன்றியறியாததனம்.

தியானம். பத்துக் குஷ்டரோகிகளுஞ் சொஸ்தமடைந்தார்கள். ஆனால் ஒருவன் மாத்திரந் தன் நன்றியைக் காட்டினான். அர்ச். லூக்காஸ் சொல்லியிருக்கிறதுபோல அவர்களுக்குள் ஒருவன் தான் சொஸ்தமானதைக் கண்டமாத்திரத்திலே உரத்த சத்தத்தோடு சர்வேசுரனைத் துதித்துக்கொண்டு திரும்பிவந்து இயேசுநாதருடைய பாதத்தில் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்தான். இவனே சமாரித்தானாயிருந்தான். மற்றவர்கள் தாங்கள் அடைந்த நன்மைக்கு நன்றியறியாமல் தங்களுக்கு உபகாரஞ் செய்தவரை மறந்துவிட்டார்கள். அப்போது இயேசுநாதர் அவனைப் பார்த்து: பத்துப்பேரும் ஆரோக்கியம் அடையவில்லையோ; மற்ற ஒன்பது பேரும் எங்கே? அந்நியனான இவன் மாத்திரஞ் சர்வேசுரனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்தானென்று சொல்லி அவனை நோக்கி: நீ எழுந்திருந்து போ, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்ததென்றார்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த வார்த்தைகளினாலே இயேசுநாதர் நன்றியறிதலை எம்மாத்திரங் கனமாய் எண்ணுகிறாரென்றும், அதினால் நாம் சர்வேசுரனுக்கு நன்றி செலுத்த[illegible] எவ்வளவோ கவனிக்கவேணுமென்றும் உச்சிப் பகலிலுந் தெளிவாய் விளங்குகிறது. அப்போஸ்தலரும் ஓயாமல் நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்யுங்களென்று நம்மை ஏவுகிறார். ஆயினும் எத்தனையோ விசை இதில் தவறிப்போகிறோம்! கொள்ளை நோய் பரம்புங் காலத்தில் அதற்குத் தப்பித்துக்கொள்ளும்படியாக எல்லாரும் நம்மை வேண்டிக்கொள்ளச் சொல்லுகிறார்கள்; நாமும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் அந்த ஆபத்து நீங்கின பிறகு நாம் சுவாமிக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்ய நினைக்கிறதில்லை. ஒரு [illegible]தி விலகி நாம் சுகமாகும்போது [illegible]சிலவில் சர்வேசுரனுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்கிறோம்.

இவைப் யார்க்கப் பெரிய உபகாரமாகச் சர்வேசுரன் நம்மைச் சரீர சௌக்கியத்தோடு காப்பாற்றிவருகிறதற்காக நன்றியறிந்திருக்கிறோமோ? தினந்தோறும் அசனத்துக்குப் பின் நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்யும்போது அதைக் கவனத்தோடு செய்கிறோமோ? ஐயோ, எத்தனையோ முறை உதடு மாத்திரம் அசைகிறது!

சம்பாஷணை. உனக்குக் காவலான சம்மனசோடு சம்பாஷணை செய்.

மே-ம் தேதி.

அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் செய்வதின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் குஷ்டரோகிகளை நோக்கி: நீங்கள் போய், உங்களைக் குருக்களுக்குக் காண்பியுங்களென்று சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக் கொள்.

தியானச் செபம். எப்போதுந் தக்க பிரகாரமாய்ப் பலனோடு பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்ய வரங் கேள்.

முதல் பிரிவு.

பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வேண்டிய ஆயத்தம்.

தியானம்.— குஷ்டரோகமானது நமது ஆத்துமத்தைச் சர்வேசுரன் பார்வைக்கு மகா அவலட்சணமாக்குகிற பாவத்துக்கு உருவகமாயிருக்கிறதென்று வேதபாரகர் சொல்லுகிறார்கள். குஷ்டரோகிகள் தங்களைக் குருக்களிடத்தில் காண்பிக்கவேணுமென்று இயேசுநாதர் இட்ட கட்டளையானது பச்சாத்தாபமாகிற தேவ திரவிய அநுமானத்தின் வழியாய்ப் பாவமாகிற வியாதியினின்று நாம் சொஸ்தமடையும்படி சர்வேசுரனுடைய பிரதானபதிகளாகிய குருக்களிடத்திற்போகவேண்டியதற்கு அடையாளமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் பச்சாத்தாபமென்கிற தேவதிரவிய அநுமானத்தினாலே நமக்கு வருஞ் சகல நன்மைகளும் ... யோக்கியமான ... பெற்றுக்கொள்வதற்கு வேண்டிய காரியங்களும் எதென்று நினைத்துக்கொள்வோமாக. முந்தமுந்த.

செய்யவேணும். இதைக் கருத்தோடுங் கவனத்தோடுஞ் செய்ய வேண்டியது. ஆனால் மிஞ்சின கவலையாகாது. பக்தியுள்ள சில ஆத்துமாக்களுக்குப் பாவசங்கீர்த்தனமானது ஒரு வேதனை போலிருக்கும். சில ஆத்துமசோதனை செய்கிறதிலேயும் உத்தமமனஸ்தாபப்படத் தங்கள் மனதை எழுப்புகிறதிலேயும் மித மிஞ்சிப் படுகிற பிரயாசத்தினாலே தவிக்கிறார்கள். இவ்விரண்டு காரியத்திலுந் தாங்கள் என்ன செய்தாலும் போதாதென்று நினைக்கிறார்கள். இது ஆபத்துக்குரிய கேடு. ஆயினும் இதைவிடத் துறவிகளாயிருக்கிறவர்கள் அஞ்சவேண்டிய வேறொரு பொல்லாப்பு உண்டு. அதேதென்றால் சிலர் பாவசங்கீர்த்தனத்தை வெறும் வாடிக்கையாக்கி, ஆத்தும சோதனையை அசட்டை பண்ணுவார்கள். தங்கள் குற்றங்களுக்கெல்லாம் ஒரு வரிசைமுறைமை வைத்துக்கொண்டு அதைச் சற்று மாற்றியும் மாற்றாமலும் அப்படியே பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லப்போவார்கள். உத்தமமனஸ்தாபம் உண்டாவதற்கு யாதொரு பிரயாசமும் படாமல் சர்வேசுரனிடத்திலே முதலாய் இதைக் கேட்கவேணுமென்று நினையார்கள். இப்படி அயோக்கியமான ஆயத்தத்தோடே செய்கிற பாவசங்கீர்த்தனத்தைக் குறித்து என்னதான் நினைக்கிறது?

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்கு உன்னால் கூடுமான வரையில் ஒரு நாளையும் ஒரு நேரத்தையும் குறித்துக்கொள். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் சில சமயங்களில் அதிக நாள் கடந்துபோகும். மெய்யான உத்தம மனஸ்தாபத்தை அடையும்படி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவதற்குக் குறித்த ... பூசை நேரத்திலே இந்த வரத்தைக் கேட்கிறதுமல்லாமல் விசேஷமாய்க் குருவானவர் தேவ பரிகாரம்பண்ணுகிறபோது உன் இருதயத்தில் மனஸ்தாபத்தை எழுப்பு. இப்படிச் செய்துகொள்ளலாம். இப்படி முந்தி ஆத்தும சோதனை செய்துகொண்டு ... பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு ஆயத்தஞ் செய்திருந்தால் முந்தியே ... வேண்டிய நேரம் அடுத்து வரும்போது பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ண ... பற்றி நினைக்கிறதுபோதும்.

... நிமிஷம் இதைப் பற்றி நினைக்கிறதுபோதும். இது விஷயத்தில் உன்னிடத்திலுள்ள அசமனப்பற்றுதல் ... பொறுத்தல் கேள்.

... டைத்தனத்துக்காக மன ... பொறுத்தல் கேள்.

பிரதிக்கினை. பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குமுன் நீ செய்யப்போகிறதென்னவென்று கவனமாய் யோசித்து மேற்சொன்ன முயற்சிகளையும், இன்னும் உன் அநுபோகத்தினால் உனக்கு நன்மையாகத் தோன்றுவதெல்லாவற்றையும் பிரமாணிக்கமாய் அநுசரித்து வரக்கடவாய்.

௨-ம் பிரிவு.

குருவானவரிடத்தில் தன் பாவத்தை வெளிப்படுத்தும் வகை.

தியானம். தாழ்ச்சியும் நேர்மையுங்கூடிய மனதோடு நமது பாவங்களை வெளிப்படுத்தவேண்டியது. மற்றக் கிறீஸ்துவர்கள் எந்தக் குருவானவரிடத்திலும் பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இது விஷயத்தில் இஷ்டப்படி செய்யத் துறவிகளுக்கு உத்தரவில்லாததினாலே நேர்மையென்கிற குணம் சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு அதிக வருத்தமாயிருக்கும். ஆகிலும் மனுஷன் என்னப்பட்ட எவனுந் தவறிப்போகக்கூடுமென்கிறதினாலே, மகா கனமான பாவத்தைக் கேட்டாலும் அதின்மேல் ஆத்தும குருவானவர் ஆச்சரியப்படமாட்டார். இது எல்லாருக்குந் தெரிந்திருக்கவேண்டியது. ஏனென்றால் அனேகானேக தேவதுரோகங்களுக்குக் காரணமான வெட்கத்தைச் செயிக்கும்படி இந்த நினைவு உதவியாயிருக்கும். நமது நடக்கை நாளுக்கு நாள் அதிக பரிசுத்தமாக வேணுமென்கிற கருத்தோடல்லோ நாம் அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணப்போகிறோம். இப்படியிருக்க நாம் பலவீனத்தினாலே தவறிக் கட்டிக்கொள்ளுங் கணக்கற்ற அற்பக் குற்றங் குறைகளுக்கெல்லாம் மெய்யாகவே உத்தமமனஸ்தாபப்படுகிறது அருமையான காரியமென்பதினாலே அவைகளையெல்லாம் ஒப்புக்குச் சொல்லுகிறதை விட, சில முக்கியமான குற்றங்களை மாத்திரம் வெளிப்படுத்துகிறது அதிக நலம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் மொத்தமாய் மேலெழுந்தவாரியாய் மாத்திரம் பிரதிக்கினை செய்யும்படி நேரிடும். இப்படிப்பட்ட பிரதிக்கினையால் யாதொரு சீர் திருத்தமும் புண்ணிய விர்த்தியும் பரிச்சேதம் வராதென்று ஏற்கனவே நிச்சயிக்கலாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இதில் நமது நடப்

டிக்கைக்கான சில புத்திமதிகள் அடங்கியிருக்கின்றது. அதாவது: ௧-வது. முந்தமுந்த யாதொரு கனமான பாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டால் அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் எல்லாத்துக்கு முந்திச் சொல்ல வேணும். அப்படிக்கில்லாமல் பாவசங்கீர்த்தனத் துவக்கத்திலே அற்பக் குற்றத்தைச் சொன்னால் பின்பு பெரிய குற்றத்தைச் சொல்லுகிறதற்கு மனசு வாராது. ௨-வது. தன் குற்றங் குறைகளில் பிரதானமான மூன்று நான்கு குற்றங்களை விசேஷமாய்ப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் வெளிப்படுத்தி, அவைகளுக்குள் ஒன்றை முக்கியமாய்ப் பிரயாசப்பட்டுத் தள்ளுவேனென்று பிரதிக்கினைசெய்ய வேண்டியது. தன் குற்றங்களையெல்லாம் ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாய் நிர்மூலமாக்குவதற்கு இதுவே தகுந்த வழி. ௩-வது. தன் சென்றுபோன ஜீவிய காலத்தில் எப்போதாவது தான் கட்டிக்கொண்ட கனமான பாவத்தை மற்றக் குற்றங்களோடு சேர்த்துச் சொல்லுகிறதுமாத்திரம் போதாது. அந்தப் பாவத்தைச் சொல்லும்போது முதல் தடவை அதைப் பாவசங்கீர்த்தனத்தில் சொல்லுகிறதுபோல அதற்காகவும் மனஸ்தாபப்படவேண்டியது. இதுவே தான் வேண்டிய மட்டும் மனஸ்தாபப்பட்டிருக்கிறதாக மனத்திருப்தி அடைகிறதற்கு மகா இலேசான உபாயம்.

மனப்பற்றுதல். எத்தனையோ விசை பாவசங்கீர்த்தனஞ்செய்திருந்தும் இன்னும் நம்மிடத்தில் புண்ணிய விர்த்திப்பு அரைகுறையாயிருக்கிறதென்று கண்டு சுவாமிக்கு முன் நம்மைத் தாழ்த்துகிறது.

பிரதிக்கினை. இப்போது சொன்ன பிரகாரத்துக்கு நடந்து கொள்வாயாக.

௩-ம் பிரிவு.

நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்வதின்பேரில்.

தியானம். அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்வதினால் மிகுந்த பலனை அடையும்படி செய்யவேண்டியதென்னவென்றால் முந்தமுந்த பாவசங்கீர்த்தனஞ் செய்தபின் ௧-வது. இந்தத் தேவதிரவிய அநுமானம் மகா சத்தியுள்ளதென்று நமது விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது. ௨-வது. நாம் செய்துகொண்ட பிரதிக்கினையைப் புதுப்பிக்கிறது. ௩-வது. அதைப் பிரமாணிக்கமாய் அநு

சரிக்கத் தேவ உதவியையுங் கேட்கிறது; இம்மூன்றும் வெகு பிரயோசனமுள்ள வழிபாடுகளாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பாவப்பொறுத்தல் அடைந்த பின், அடியில் கண்டிருக்குஞ் செபத்தைச் சொல்வது வெகு நலமாயிருக்கும். இந்தச் செபமாவது: என் ஆண்டவராகிய இயேசுவே, பச்சாத்தாபமென்னும் இந்த ஞான வாய்க்கால் வழியாக உமது திரு இரத்தத்தை என் ஆத்துமத்தில் பாயவிட்டு அதைச் சுத்தமாக்கி நவமான வரங்களால் அதை அலங்கரித்திருக்கிறீரென்று விசுவசிக்கிறேன். இதற்காகத் தேவரீருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்கிறேன். இனிமேல் எந்தப் பாவத்தையுஞ் செய்வதில்லையென்றும், விசேஷமாய் இன்ன பாவம் இன்ன குற்றத்தை விலக்கி நடப்பேனென்றும் திரும்பவும் பிரதிக்கினை செய்கிறேன். இனிமேல் அந்தப் பாவத்திலாவது குற்றத்திலாவது விழுவேனாகில் அதற்குத் தபசாக இன்னது ஒரு ஆக்கினையிட்டுக்கொள்வேன். என் திவ்விய கர்த்தரே! அடியேன் இதில் படும் பிரயாசத்தை ஆசீர்வதித்தருளவேணுமென்று தேவரீரை இரந்து மன்றாடுகிறேன். ஆமென்சேசு.

சம்பாஷணை. பச்சாத்தாபமாகிற இந்தத் தேவதிரவிய அநுமானத்தை ஸ்தாபித்த நமது இரட்சகரோடே சம்பாஷணை செய்து அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ்செய்வோமாக. நாம் [illegible]ச் செய்த பாவசங்கீர்த்தனங்களிலே நம்மிடத்திலுண்டான அசட்டைத்தனத்துக்காக அவரிடத்தில் பொறுத்தல் கேட்டு இனிமேல் சரியாய் நடக்க அவர் ஒத்தாசை செய்யவேணுமென்று மன்றாடுவோம்.

௰௫-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் எருசலேம் பட்டணத்தை விட்டுப் பதினெட்டு மாதம் அகன்றிருந்தபின் அங்கே திரும்பிப்போகிறார்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் தேவாலயத்திலே திரண்டிருந்த சனங்களுக்குப் பிரசங்கம்பண்ணுகிறதாக நினைத்துக்கொள்.

தியானச் செபம். பிறர்பேச்சுக்களின்மேல் இயேசுநாதருக்குள்ள ஆவலையும் அவருடைய பொறுமையையுங் கண்டுபாவிக்க வரங் கேட்பாயாக.

முதல் பிரிவு.

எருசலேம் பட்டணத்தார் இயேசுநாதர்மேல் பலவிதமாய் நினைக்கிறார்கள்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி கூடாரத்திருநாளின் மூன்று நாள் மாத்திரம் எருசலேம் பட்டணத்தில் சேரக் கருத்தாகி வழியில் தங்கித்தங்கிப் போனார். கடைசியாய் யாதொரு பிரஸ்தாபமுமில்லாமல் அஸ்தமான சமயத்தில் தமது அப்போஸ்தலர்களோடு பட்டணத்தில் பிரவேசித்து, ஓய்வு நாளாயிருந்த மறுநாளில்தான் தேவாலயத்தில் தம்மைச் சகலருங் காணும்படி செய்தார். இவ்விதமாய்த் தமது உயிரைப் பறிக்க யூதர் கொண்டிருந்த சதியோசனை நிறைவேறாதபடி தடுத்தார். ஆகிலும் அவர் அங்கே சேர்ந்தது முதல் எங்கெங்கே பார்த்தாலும் அவர்பேரில் பேச்சேயொழிய வேறு பேச்சில்லை. பத்துக் குஷ்டரோகிகளைக் குணமாக்கின புதுமையும் பிரபல்லியமாகி அவருடைய கீர்த்தி அதிகரிக்க வழியாயிற்று. அர்ச். அருளப்பர் சொல்லியிருக்கிறதுபோல எல்லாரும் அவரைத் தேடி அவர் எங்கே இருக்கிறாரென்று கேட்பார்கள். சனங்களுக்குள்ளே அவரைக் குறித்துப் பலவிதமாய்ப் பேசுவார்கள். சிலர் அவரை நல்லவரென்றும், சிலர் அப்படியல்ல, அவர் சனங்களை வஞ்சித்துக் கெடுக்கிறாரென்றுஞ் சொல்வார்கள். (அரு. எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதர்பேரிலே அவர்கள் இவ்வளவு வேற்றுமையாய்ப் பேசினதைப்பற்றிப் பிரமிக்கப்படாது. சனங்களுடைய நன்மைக்காகப் பிரயாசப்படுகிறவர்களுக்கு [illegible] அப்படியே நடந்துவந்ததுமல்லாமல் இனிமேலும் எப்போதும் அப்படியே நடக்கும். இவர்கள் படும் பிரயாசத்தைப் பார்த்துச் சிலர் நன்மையாகவும், சிலர் தின்மையாகவும் பேசுவார்கள்; அல்லது இல்லாத அர்த்தம் பண்ணுவார்கள். நல்ல கருத்துள்ளவர்கள் முதலாய் இப்படி விபரீதமாய்ப் பேசுகிறதுண்டு. உனக்கும் இப்படிச் சம்பவித்தால் நீ ஆச்சரி

யப்பட்டுத் தேவையில்லை. நீ பிரசங்கியாய், உபதேசியாய், உபாத்தியாய், ஆத்தும குருவாய் அல்லது வைத்தியனாயிருந்தால் அந்தந் தொழில்களில் உனக்குள்ள இடைஞ்சலையும் அநுகூலத்தையுங் குறித்து உன் கூட இருக்கிற சகோதரருஞ் சிரேஷ்டர்களுமுதலாய் நானாவிதமாய் நினைக்கிறார்களென்று நீ ஆச்சரியமும் விசனமுங் கொள்ளவேண்டாம். நீ மெய்யாகவே தாழ்ச்சியுள்ளவனாய் உன்னை நன்றாய் அறிந்திருந்தால் உன்னை அநேகர் இன்னங் கனமாயெண்ணிக்கொள்கிறார்களென்று அதிசயப்படுவாய். ஆகிலும் உன்னையும் உன்னுடைய கிரியைகளையும்பற்றி மற்றவர்கள் சொல்லுங் கோளாறுகளைக் கண்டு நீ திருந்த நினைப்பதேயொழிய மனத்தாங்கலும் அவதைரியமும் படவேமாட்டாய். நீ இப்படி நடக்கிறாயோ?

மனப்பற்றுதல். எப்போதும் இயேசுநாதருடைய தாழ்ச்சியுள்ள சீஷனாக நடக்க வரங் கேள்.

பிரதிக்கினை. உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதெல்லாஞ் செய்த பிற்பாடு, நாங்கள் பிரயோசனமில்லாத ஊழியர்களாயிருக்கிறோமென்று சொல்லுங்களென்று நமது திவ்விய குரு படிப்பித்ததை அடிக்கடி நினைத்துக்கொள்.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதர் எருசலேம் பட்டணத்துத் தேவாலயத்தில் பண்ணின பிரசங்கத்தைக் கேட்டு எல்லாரும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்.

தியானம். இயேசுநாதர் அவ்விடத்தில் போய்ச் சேர்ந்த மறுநாள் உற்சவத்தின் நாலாநாளாயிருந்தது. அன்றையத்தினம் இயேசுநாதர் தேவாலயத்தில் பிரவேசித்துப் போதிக்கத் துவக்கினாரென்று சுவிசேஷ அருளப்பர் எழுதிவைத்திருக்கிறார். அவர் என்ன சொல்லப்போகிறாரென்று கேட்கும்படி உற்சவப் பிரியத்தால் கூடிவந்த சனங்கள் அவருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுப் பிரமித்து உரத்தசத்தமாய்க் கூவிச்சொன்னதாவது: இந்த மனிதன் படியாமலிருக்க இவருக்கு இவ்வளவு ஞானம் எப்படி வந்ததென்றார்கள். சனங்களுடைய ஆச்சரியத்தைக் கண்டு, அவர்களுக்கு நல்ல புத்தி கற்பிக்கவும், தாம் யாரென்று அறிவிக்கவும் இதுவே தக்க சமயமென்றெண்ணி இயேசுநாதசுவாமி அவர்களை

நோக்கிச் சொன்னதாவது: என் போதகம் என்னுடையதல்ல, என்னை அனுப்பினவருடையது. தன் யுக்தியாய்ப் பேசுகிறவன் தன் சொந்த மகிமையைத் தேடுகிறான். தன்னை அனுப்பினவருடைய மகிமையைத் தேடுகிறவனோவெனில் உண்மையைச் சொல்லுகிறான். அவனிடத்தில் அநீதம் இராதென்றார். (அரு. எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம் பகிரங்கமாயாவது தனித்தனியாயாவது சனங்களுக்குப் படிப்பிக்கும் போதனை நம்மை அனுப்பின இயேசுநாதருடையதல்லாமல் நம்முடையதல்லவே. ஆகையால் அதை நன்றாய்க் கற்று ஆராய்ந்து அதற்கான ஆயத்தஞ் செய்யவேண்டியதுந் தவிர ஏறத்தாழ ஒன்றை விட்டு ஒன்றைச் சேர்த்து மொழியாமலும் மனிதருக்குப் பிரியப்படும்படி அவர்களுடைய போதனையை இத்தோடு கலவாமலும் வெகு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேணும். இதுகாரியத்திலே உன்மேல் குறைசொல்ல இடமில்லையோவென்று பார். தேவ போதனையை மாற்றினதினாலே உண்மைக்கு விரோதமாகவும், உன் மகிமையைத் தேடினதினாலே நீதிக்கு விரோதமாகவும் நடந்து இருவித குற்றத்தில் நீ ஒருமிக்க விழவில்லையோ?

மனப்பற்றுதல். நன்றாய்ப் பிரசங்கம்பண்ணிப் புத்தியைத் தெளிவித்து மனதை இளக்குகிற வரத்தை உனக்குக் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. கொஞ்ச நேரம் புத்தி பிரசங்கஞ் சொல்லுகிற போதுமுதலாய்த் தேவ வாக்கியத்தைச் சங்கையுங் கனமும் பொருந்திய விதமாய்ச் சொல்லவேணும். விசுவாசத்துக்கடுத்த சத்தியங்களைப் பிறருக்கு அறிவிக்கும்போது தன்னுடைய மகிமையை முழுதும் மறந்து விடவேணும்.

௩-ம் பிரிவு.

எருசலேம் பட்டணத்திலிருந்த பெரியவர்கள் இயேசுநாதரைப் பகைக்கிறார்கள்.

தியானம். யூத ஆசாரியரும் சனத்தின் மூப்பர்களும் இயேசுநாதசுவாமி கீர்த்தியடைவதினால் தங்கள் மகிமை குறைந்துபோகிறதென்று எண்ணிச் சனங்களுக்குள் அவர் பேரைக் கெடுக்கவும், ஒரு கலாபனையை எழுப்பி அதில் அவர் உயிரைப் பறிக்கவும் வெகு நாளாய் முயற்சிசெய்யத் துவக்கினார்கள். கலாபனையில் அவரைக்

கொலைப்படுத்த நினைத்ததேதென்றால், அவர் அதற்குக் காரண மாயிருந்தாரென்றும், ஆதினால் நீதியின்படி அவர் சாகவேணுமெ ன்றும் பிரசித்தமாக்கி, தங்கள்மேல் யாதொரு பாதகமுமில்லையென்று காட்டும்படி அவ்விதம் நினைத்தார்கள். இந்தச் சூது சனங்க ளுக்குத் தெரியாமற்போயிற்று. இயேசுநாதசுவாமி இதெல்லாம் அறிந்து, அச்சனங்களுக்கு முன்பாக அவர்களைக் கண்டித்து: என் எனைக் கொல்லத்தேடுகிறீர்களென்றார். இதைக் கேட்ட வுடன் அவர்களும் அவர்கள் பக்கத்தாரும் கோபதாபத்தால் பொங்கி இயேசுநாதசுவாமியை நோக்கி: உன்னைப் பேய் பிடித்திருக்கிறதோ? உன்னை யார் கொல்லத்தேடுகிறதென்றார்கள். (அரு. எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. ஐயோ இக்காலத் திலே முதலாய் ஆங்காரிகளும் அவிசுவாசிகளுஞ் சூது வினையத்தி னாலே பொய்யும் புரளியுஞ் சொல்லி இயேசுநாதருக்கு விரோதமா ய்ச் சனங்களை எழுப்பிவிடுகிறார்கள். விசேஷமாய்த் திருச்சபை யின் தலைவருக்கும் மற்றுமுள்ள ஊழியருக்கும் எதிரிடையாய் வெகு அநியாயஞ் செய்கிறார்கள். இதினால் அதிசயப்படவும் மனம் பேதலித்துத் தத்தளிக்கவும் படாது. நம்முடைய திவ்விய குருவானவர் தமக்கு மற்றவர்கள் செய்த நிந்தை அவமானங் களுக்குப் பதிலாக அதிக பத்திவைராக்கியத்தோடு சனங்கள் மனதைத் தெளிவித்துத் துஷ்டருடைய மாய்கையினின்று அவர் களைக் காப்பாற்றி இரட்சிக்க முயற்சிசெய்தாற்போல நாமுஞ் செய்யக்கடவோம். இப்படி நடந்தோமோ?

சம்பாஷணை. தேவமாதா பிறந்த எட்டா நாளான இன்றை க்கு அந்தப் பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரியோடு சம்பாஷணை செய்து விசேஷமான விதமாய் அவளை மன்றாடுவோம்.

௱௫-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் மறுபடியுந் தேவாலயத்தில் பிரசங்கம் பண்ணினதின்பேரில்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதருடைய அமிர்தமான பிரசங் கத்தைக் கேட்கத்தக்கதாக தேவாலயத்தில் கூடின சனங்கள் நடு

செப்டெம்பர்மீ ௰௯-ம் தேதி.

ன்னாமும் இருக்கிறதாக சுபிகரித்துக்கொள்வோமாக.

தியானச் சேபம். இந்தத் திவ்விய வார்த்தைகளுக்கு நாம் காதுகொடுத்து நடக்க வரங் கேட்போமாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் நீதியின்மேல் தாகமாயிருக்கிறவர்களைத் தம்மிடத்தில் அழைக்கிறார்.

தியானம். திருவிழாவின் கடைசி நாளன்று இயேசுநாதர் தே வாலயத்தில் மறுபடியும் பிரவேசித்தார். மற்ற நாட்களை விட அது மகா உற்சவ நாளாயிருந்தது. அன்றையத் தினத்தான் யூதர் கள் சீலோவென்னும் ஊற்றுத் தண்ணீரைக் குடித்துத் தங்கள் பயிர்கள் நன்றாய் விளையும்படி பிடத்திலும் அந்தத் தண்ணீரைத் தெளிப்பார்கள். இதற்காகச் சனங்கள் வெகு திரளாய்வந்து மெய்ப்பித்ததினாலே இயேசுநாதர் தமது திவ்விய போதனையைப் பிர சங்கிப்பதற்கு அது நல்ல சமயமாயிற்று. ஆகையால் அர்ச். அருளப்பர் சொல்லுகிறதுபோல அவர் நின்றுகொண்டு உரத்த சத்தமாய்ச் சொன்னதாவது: யாதொருவன் தாகமாயிருந்தால் என்னிடத்தில்வந்து பானஞ் செய்யக்கடவானென்றார். இதற்கு அர்த்தமேதென்றால்: ஆத்துமத்துக்குப் பரம சீவியத்தையும் ஞான செழிப்பையுந் தருகிற உண்மையின்பேரிலும் நீதியின்பேரி லும் ஆவலாயிருக்கிறவன் என்னிடத்தில் வரட்டும். உயிருக்கு ஊற்றாயிருக்கிற என்மட்டில் விசுவாச நம்பிக்கையாயிருக்கட்டும். அப்போது அவனுடைய ஆசையாகிய தாகம் உடனே தணிந்துபோம். அவ ஊறணியினின்று சலம் ஓடிவருகிறதுபோல அவ னிருதயத்தினின்றுஞ் சீவிய இஷ்டப்பிரசாதத்தின் சலம் சுரந்து வெகு தூரம் பாயும் என்பதேயாம். ஆகையால் என்னை விசுவசிக் கிறவனுடைய உதரத்தினின்று சீவிய சலப்பிரவாகம் புறப்படு மென்று அவர் சொன்னவாக்கியத்தின் கருத்தாம்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. சுபாவத்துக்கு மே லான உயிரையும், தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தையுந் தருகிற இந்தத் திவ்விய சலத்தை நமக்குக் கட்டளையிட வேணுமென்று இயேசு நாதசுவாமியை நோக்கி மிகவும் இரந்து மன்றாடுவோமாக. இந்தத் திவ்விய சலந்தான் நம்மை உன்னாந்தரங்க சீவியமுள்ளவர்களாக்

கித் தேவஞானத்தால் நமது ஆத்துமம் நிரப்பப்படுகிறது. இதுவுமல்லாமல் நம்மை அப்போஸ்தலருக்கு ஒத்த வேதபோதகராக்கி, இயேசுநாதருடைய சுகந்த பரிமளமாகிய புண்ணிய வாசனை நம்மைச் சுற்றி வீசவும், நமது புத்தி பிரசங்கங்களால் நானாவித நன்மைகள் விளையவுஞ் செய்கிறது.

மனப்பற்றுதல். உள்ளாந்தரங்க சீவியத்துக்கும் அப்போஸ்தலத் தொழிலுக்கும் ஏற்ற குண இலட்சணங்கள் ஏதென்று கண்டாயே. அவைகள் உன்னிடத்திலும் உன் சகோதாரிடத்திலும் விசேஷமாய்ப் பிரதேச வேதபோதகரிடத்திலும் உண்டாகும்படி இயேசுநாதசுவாமியை மன்றாடு.

பிரதிக்கினை. சகல சாங்கோபாங்கத்துக்கும் ஊறணியும் மாதிரிகையுஞ் சம்பூரணமுமாயிருக்கிற இயேசுநாதரோடு மகா அன்னியோன்னியமாய் ஒன்றித்திருக்கப் பிரயாசப்படுவாயாக.

உ௯ [illegible].

இயேசுநாதசுவாமியைப் பிடிக்கும்படி அனுப்பப்பட்ட சேவகர் அவருடைய அமிர்த பிரசங்கத்தைக்கேட்டு அவரைத் தொடத் துணியவில்லை.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி திரும்பவுந் தேவாலயத்துக்கு வந்தால் அவரைப் பிடித்துத் தங்களிடத்தில் கொண்டுவரச் செய்யவேணுமென்று பிரதான ஆசாரியருஞ் சனத்தின் மூப்பரும் ஆலோசனை செய்து அதற்காக அனேகஞ் சேவகர்களை அனுப்பினார்கள். அந்தச் சேவகர்கள் இரட்சகர் செய்த திவ்வியமான பிரசங்கத்தைக் கேட்டு அதின் இன்பத்தால் இளகி அவருக்கு விரோதமாய் யாதொன்றுஞ் செய்யத் துணியவில்லை. சுவிசேஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி அவர்களில் ஒருவனாகிலும் அவர் மேலே கை வைக்கவில்லை. ஆகையால் அவர்கள் ஆசாரியர்கள் பரிசேயர்களிடத்தில் திரும்பப் போனபோது, ஏன் அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வரவில்லையென்று அவர்கள் கேட்டதற்கு, அந்த மனிதன் பேசுகிறதுபோல இதுவரையிலும் ஒருவரும் பேசினதில்லை என்றார்கள். (அரு. எ.)

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இயேசுநாதர் தம்மைப் பிடித்துச் சிறையிலடைக்கும்படி தேவாலயத்தில் ஆட்கள்

அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களென்று நன்றாயறிந்திருந்தார். ஆயினும் பிதாவின் மகிமைக்கும் ஆத்தும ஈடேற்றத்துக்கும் அடுத்த கடமையை நிறைவேற்றும்படி அவர் அங்கே போவதற்குச் சற்றும் பயப்படவில்லை. நாம் இந்தத் தைரியத்தையும் உறுதியையுங் கண்டுபாவித்து, சிறைச்சாலைக்குப் போகவேண்டியிருந்தாலும் நமது உயிருக்கு மோசம் வருமென்றிருந்தாலும் இதெல்லாம் பாராமல் சன்னியாசத்துக்கும் வேதியத் தொழிலுக்கும் அடுத்த கடமைகளிலே பிரமாணிக்கமாயிருப்போமாக. இப்படியிருக்கச் சொற்ப சௌக்கியத் தாழ்வுக்கு அஞ்சியானாலும் மற்றவர்கள் பண்ணுங் கேலி பரியாசத்துக்குப் பயந்தென்கிலும் நமது கடமைகளைச் சரியாய்ச் செலுத்தாதிருப்பது நியாயமோ? இதிலே நாம் கவனிக்கவேண்டிய விசேஷமேதென்றால்; திவ்விய இரட்சகர் தமது சத்துராதிகள் கையால் தாம் பலியாவதற்குச் சித்தமான காலம் அதுவரையில் வராததினால் அவர்மேல் ஒருவருங் கை நீட்டவில்லை. (அரு. எ.) ஆகையால் அவர் நம்மை இன்ன சமயத்தில், இன்ன விதமாய் உபாதிக்கலாமென்று சர்வேசுரன் விடைகொடுத்தாலொழிய மற்றப்படி நமக்கு விரோதமாய் அவர்களால் ஒன்றுஞ் செய்ய மாட்டாதென்று இதினால் அறியக்கடவோம். ஆயினும் அவர்களால் நமக்கு யாதொரு தீங்கு நேருமென்று கண்டால் அதை நமது விவேகத்தினாலும் புத்தி சாதுரியத்தினாலும் தடுத்து விலக்குவதற்கு ஆக்ஷேபனையில்லை. இயேசுநாதர் தமது மாதிரிகையால் நமக்குக் கற்பிக்கிறதும் இதுவே. எப்படியென்றால் உற்சவம் துவக்கின மூன்றுநாள் மாத்திரம் அவர் எருசலேம் பட்டணத்துக்குப் போனார். அங்கேயுந் தேவாலயத்தில் பிரவேசித்ததொழிய காரியமாகான வேறெங்கும் போனவரல்ல.

மனப்பற்றுதல். இதின்மேல் கிருபைக் கண்ணோக்கியிருக்குந் தேவ பராமரிப்பின்மேல் உயிருள்ள விசுவாசத்தையும், சகல சம்பவங்களிலுந் தேவசித்தத்துக்கு அமைந்துநடக்கும் வரத்தையுங் கேட்பாயாக.

பிரதிக்கினை. வீண் பயத்தைச் சட்டைபண்ணாதிருக்கக்கடவாய்.

௩-ம் பிரிவு.

யூதருடைய ஆலோசனைச் சங்கத்தில் நிக்கோதேமென்பவர் இயேசுநாதருக்காகப் பரிந்துபேசுகிறார்.

தியானம். ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் தாங்கள் நினைத்த காரியம் வீணாய்ப்போனதினால் எரிச்சலடைந்து கடைசியாய் எவ்விதத்திலும் திவ்விய இரட்சகரைப் பிடிக்கவேணுமென்றும் அதற்கு என்ன உபாயஞ் செய்ய வேணுமென்றும் ஆலோசிப்பதற்காகச் சாயுங்காலமான வேளையில் சங்கங் கூடினார்கள். ஆகிலும் அச்சங்கத்தில் இயேசுநாதருக்காகப் பரிந்துபேசத்தக்கவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் யாரென்றால் இயேசுநாதர் பிரசங்கம் பண்ணத் துவக்கின முதல்வருஷம் ஒருநாள் இராவிலே அவரைப் பார்க்கவந்த நிக்கோதேமென்பவர்தான். இவர் சங்கத்திலே இருந்தவர்களைப் பார்த்து ஒருவனை வாய்மொழி கேளாமலும் அவனுடைய கிரியைகள் ஏதென்று விசாரியாமலும் அவனை ஆக்கினைத் தீர்வையிட நமது வேதப்பிரமாணத்தில் சட்டம் உண்டோவென்று கேட்டார். நீதிக்கெல்லாம் ஆதிமூலமாகிய இந்த ஒழுங்கை எடுத்துக்காட்டினதற்கு அவர்கள் மாறுத்தரமாக அவரை நிந்தித்து நீயுங் கலிலேயனோ? வேதாகமங்களைச் சோதித்துப் பார்; கலிலேயாவில் நின்று ஒருவரும் தீர்க்கதரிசியாகப் புறப்படானென்று அறிந்துகொள்ளென்று சொல்லி ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த யூதத் தலைவர்கள் ஆசாபாசத்தினால் மனக்குருடராகிக் கனமான [illegible] தோஷமுள்ளவர்களாயிருக்கிறதைக் கண்டு அவர்கள்மேல் [illegible]ளாகிறோமே. ஆனால் நாம் நமது சகோதரருடைய கிரியைகளுக்குள்ள முகாந்தரத்தை அறியாமலும் அவைகளை ஆராய்ந்து பாராமலும் அவர்கள்மேல் குறைசொல்லி அவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கும்போது நாமும் இந்த யூதர்களைப்போல நடக்கிறதில்லையோ?

சம்பாஷணை. நமது அன்புக்குரிய திவ்விய இரட்சகரோடு சம்பாஷணை செய்வோமாக.

௰௭-ம் தேதி.

விபசாரப் பெண்பிள்ளையின்மேல் செய்யப்பட்ட தீர்ப்பு.

ஆயத்தச் சிந்தனை. இயேசுநாதர் தேவாலயத்தின் நடுவிலிருந்துகொண்டு பாவியான அந்தப் பெண்பிள்ளையை நோக்கி: நீ போ, இனிப் பாவத்தைச் செய்யாதேயென்று சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்.

தியானச் செபம். இயேசுநாதருடைய மதுர குணத்தை நன்றாய் அறியவும் நாமும் அந்தத் திவ்விய குணம் நிறைந்தவர்களாகவும் அனுக்கிரகங் கேட்போமாக.

முதல் பிரிவு.

பாவியான அந்தப் பெண்பிள்ளைக்கு இயேசுநாதர் தீர்ப்புச் சொல்லவேணுமென்று கேட்கிறார்கள்.

தியானம். இயேசுநாதசுவாமி எருசலேம் பட்டணத்துக்குச் சமீபமான ஒலிவேத்து மலையில் [illegible] தங்கியிருந்து மறுநாள் அதிகாலமே தேவாலயத்துக்குத் திரும்பிவந்தபொழுது சனங்களெல்லாரும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து வரவே, அவர் உட்கார்ந்து போதிக்கத் துவக்கினார். அப்போது வேதபாரகரும் பரிசேயரும் விபசாரத்தில் அகப்பட்ட ஒரு பெண்பிள்ளையைக் கூட்டிவந்து நடுவில் நிறுத்தி, இயேசுநாதரைப் பார்த்து: போதகரே, இவள் விபசாரத்தில் அகப்பட்டவள்; இப்போர்க்கொத்தவர்களைக் கல்லாலெறிந்து கொல்லவேணுமென்று மோயிசன் வேதக் கட்டளையாகக் கற்பித்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க நீர் என்னசொல்லுகிறீரென்றார்கள். [illegible] அதாவது, நீர் இடுந் தீர்வைக்கு நாங்கள் சம்மதிக்கிறோமென்று சொன்னாற்போலாயிற்று. கள்ளஞானிகளான இந்த யூதத் தலைவர் இயேசுநாதரிடத்தில் அந்தப் பெண்பிள்ளையின்மேல் தீர்ப்புச் சொல்லவேணுமென்று கேட்டதினால் அவரைக் கனமகிமைப்படுத்தினதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இது வஞ்சகமேயன்றி வேறல்ல. ஏனென்றால் அவர்கள் அவரைச் சோதித்து ஒன்றில் அவர் இரக்கமில்லாதவரென்றும், ஒன்றில் வேதகற்பனையை மீறி நடக்கிறாரென்றும் அவரைக் குற்றஞ்சாட்டவேணுமென்று எண்ணமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. இந்த வஞ்சக யுக்தியில் கர்த்தருக்குச் செய்த தந்திரத்தைக் கவனித்துப் பார்த்தால் அவர் எவ்விதத்திலும் தப்புவதற்கு இடமில்லாததுபோல் தோன்றுகிறது. எப்படியென்றால் அவர் என்ன செய்தபோதிலும் அவர்கள் கண்ணியில் சிக்கிக்கொள்ளவேண்டியதுபோலிருக்கிறது. அவள்மேல் தீர்ப்புச் சொல்லமாட்டோமென்பாரானால், தாம் சர்வேசுரனால் அனுப்பப்பட்டு இஸ்ராயேல் கோத்திரத்துக்கு உன்னதபோதகராக வந்தவரல்லவென்றாற்போலாகும். இது அவருக்கு நிந்தை. அவள்மேல் தீர்ப்புச்சொல்லச் சித்தமானால் ஒன்றில் அவளுக்கு ஆக்கினை, ஒன்றில் மன்னிப்புச் செய்யவேண்டியது. மன்னிப்புச் செய்தால் அவர் மோயீசன் கட்டளைக்கு விரோதியென்று எல்லாரும் கூவுவார்கள். சட்டப்படி ஆக்கினையிட்டால் தாம் மனுஷரை இரட்சிக்க வந்ததல்லாதே அவர்களை நாசமாக்க வரவில்லையென்று பிரசித்தமாய்ச் சொல்லிவந்திருக்க அந்தத் தீர்ப்பு ஈவு இரக்கமற்றதென்றும், அவர் வாக்குக்கே ஒவ்வாததென்றுங் குறைசொல்லுவார்கள். ஆனால் மனுஷன் தன் சூது உபாயங்களால் சர்வேசுரனுக்கு விரோதமாய் என்ன செய்யக்கூடும்? இயேசுநாதர் எப்படித் தமது சத்துராதிகளுடைய வஞ்சக யோசனையெல்லாங் கட்டுக்கட்டுப்போகவும் அதினால் அவர்கள் வெட்கி நாணவுஞ் செய்தாரென்று நீ யோசித்தால், எந்த ஞானமும் எந்த விவேகமும் எந்த யோசனையுஞ் சர்வேசுரனை மேற்கொள்ளாதென்கிற தேவ வாக்கியத்தில் அடங்கிய உண்மையைத் தீர்க்கமாய் உணருவாய். அதினால் உன் ஆச்சரியம், வணக்கம், சிநேகம் அதிகமதிகமாய் வளர்ந்தோங்கும்.

மனப்பற்றுதல். சர்வேசுரனுடைய மட்டற்ற ஞானத்தைக் கண்டு அவரை வாழ்த்தி ஸ்துதிப்பாயாக.

பிரதிக்கினை. அளவில்லாத ஞானமுந் தயையும் நிறைந்த சர்வேசுரன் உன்னை ஆண்டு நடத்தும்படி அவர் கையில் உன்னை ஒப்படைத்துவிடு.

உ-ம் பிரிவு.

பாவியான பெண்பிள்ளையின்பேரில் குற்றஞ்சாட்டினவர்களை இயேசுநாதர் நாணும்படி செய்கிறார்.

... பாவியான பெண்பிள்ளையின்மேல் தீர்ப்புச் செய்...

...வேணுமென்று அவளைத் தம்மிடத்தில் கூட்டிக்கொண்டுவந்தவர்களுடைய ஆழ்ந்த வஞ்சகத்தை அறிந்த இயேசுநாதர் அவர்களுக்கு யாதொரு மறுமொழியுஞ் சொல்லாமல் குனிந்து தமது விரலால் தரையில் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். பின்னும் குற்றஞ்சாட்டினவர்கள் சாதித்துக் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததினாலே அவர் தலையை உயர்த்தி அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்குள்ளே பாவமில்லாதவன் இவள்மேல் முந்தமுந்தக் கல் எறியக் கடவனென்று சொல்லித் திரும்பவுங் குனிந்து தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருந்தார். (அரு. அ.) அப்போது குற்றஞ்சாட்டினவர்களுடைய இரகசியமான பாவங்களை இயேசுநாதர் எழுதிக்கொண்டிருந்தாரென்று அநேக வேதவித்தியாபாரர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகிலும் உண்மை எதென்றால் பாவமில்லாதவன் முந்த முந்தக் கல் எறியக்கடவனென்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டு மூப்பர்கள் முதற்கொண்டு ஒருவனுக்குப்பின் ஒருவனாய் எல்லாருங் கலைந்துபோய் விட்டார்கள். கடைசியாய் இயேசுநாதருஞ் சபை நடுவிலே நிறுத்தப்பட்ட அந்த ஸ்திரீயுமாத்திரம் இருந்தார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. பாவமில்லாதிருக்கிறவன் முந்த முந்தக் கல் எறியக்கடவனென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றினதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால் தன்னிடத்தில் யாதொரு குற்றமுங் குறையுமில்லாமல் தன் நடக்கையில் மகா விசேஷமான ஒழுக்கம் உள்ளவன்மாத்திரந் தன் சகோதரர்பேரில் குற்றஞ் சாட்டலாமென்பதாம். இந்தப் புத்தியை நாம் எப்போதும் நமது கண்முன்பாக வைத்து இதற்கு ஏற்றபடி நடக்க வருந்துவோமானால் மற்றவர்களைவிட நமது பேரிலேயே எப்போதும் அதிக ஆயாசமாயிருப்போம். அன்றியும் மெய்யான தாழ்ச்சியும் பிறசிநேகமுங் கற்பிக்கிறபடி நமதுமட்டில் கண்டிப்பும், பிறர்மட்டில் இளக்காரமும் உள்ளவர்களாயிருப்போம்.

மனப்பற்றுதல். நமது பாவங் தப்பிதங்களை நினைத்து வெட்கி மனஸ்தாபப்பட்டு நல்ல பிரதிக்கினை செய்து, வேண்டிய தேவ உதவியை இரந்து மன்றாடக்கடவோம்.

பிரதிக்கினை. பிறரைப்பற்றி நீ தயவுதாட்சணியமில்லாமல் தீர்க்கும்போது நீ உனக்கே தீர்வையிட்டுக்கொள்ளுகிறாய் ... செய்கிற ... அவர்கள்மேல் சாட்டுகிற குற்...

சொல்லுகிறார் அர்ச். சின்னப்பர் வசனித்திருக்கிறார். இந்த வார்த்தைகள் ஆன சமயத்திலே உனக்கு ஞாபகத்தில் வரும்படி இவைகளை உன் இருதயத்தில் ஆழமாய்ப் பதியும்படி செய்.

௩-ம் பிரிவு.

பாவியான அந்தப் பெண்பிள்ளைக்கு இயேசுநாதர் பொறுத்தல் அளிக்கிறார்.

தியானம். அந்தப் பெண்பிள்ளையைக் குற்றஞ்சாட்டினவர்களெல்லாரும் ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராய்ப் போய்விட்டபின், இயேசுநாதர் முன்பாக அவள் தனியே நின்றாள். அப்போது அவர் நிமிர்ந்து அவளைப் பார்த்து: உன்பேரிலே குற்றஞ்சாட்டினவர்களெல்லாரும் எங்கே? ஒருவனும் உன்னைத் தீர்வையிடவில்லையோவென்றார். அதற்கு அவள்: ஆண்டவரே, ஒருவரும் என்னைத் தீர்வையிடவில்லை என்றாள். அப்போது இயேசுநாதர் நாமும் உனக்குத் தீர்வையிடுகிறதில்லை. இனிமேல் ஒருக்காலும் பாவத்தைச் செய்யாதே, போவென்றார். இப்படி ஆத்தும சரீரசாவினின்று அவளை ஒருமிக்க இரட்சித்துக் காப்பாற்றினார். இவ்விதமாய்த் தன்னைக் காத்திரட்சித்த இயேசுநாதர் மட்டில் அவள் இருதயத்தில் எவ்வளவோ ஆச்சரியமும், சிநேகமும், நன்றியறிந்த பற்றுதலும் பிறந்திருக்கும்!

இதிலே விசேஷமாய்க் கவனிக்கத்தக்கது. இந்தத் திவ்விய இரட்சகர்தாமே நமக்குஞ் செய்த கணக்கற்ற உபகாரங்களை நினைத்துப்பார்க்கக்கடவோம். எத்தனையோ ஆபத்துகளில் நமக்குக் கை கொடுத்து எத்தனையோ பாவங்களை நமக்கு மன்னித்திருக்கிறார்! இதை யோசித்துப் பார்த்தால் அந்த ஸ்திரீயினிடத்தில் விளங்கின சுகிர்த பற்றுதல்கள் நம்மிடத்திலும் விளங்காதோ? இந்தத் தியானத்தை [illegible] கையில் இவ்வித உணர்ச்சிகளால் நாம் [illegible] பூரித்து வாயிட்டு ஆண்டவரைப் புகழுவதுமல்லாமல் இன்று முதல் நமது கிரியையிலும் அவைகளைக் காண்பிப்போமாக.

சம்பாஷணை. நமது அன்புக்குரிய இரட்சகருந் திவ்விய இரட்சகருமான இயேசுநாதரோடு சம்பாஷணை செய்வோமாக.

௰௮-ம் தேதி.

இயேசுநாதர் உலகத்துக்கு ஒளியாயிருக்கிறார்.

ஆயத்தச் சிந்தனை. நமது ஆண்டவர்: நான் உலகத்தின் ஒளியாயிருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறதாக ரூபிகரித்துக்கொள்ளுவோமாக.

தியானச் செபம். தேவ அருள் பிரகாசம் ஏராளமாய் வரும்படி கேட்போமாக.

முதல் பிரிவு.

இயேசுநாதர் உலகத்துக்கு ஒளியாயிருக்கிறார்.

தியானம். நான் உலகத்துக்கு ஒளியாயிருக்கிறேனென்று இயேசுநாதசுவாமி அர்ச். அருளப்பர் [illegible]ஷத்தில் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். இந்த உன்னத வாக்கியத்தைச் சொல்லித் தான் தேவாலயத்தில் தமது மூன்றாம் பிரசங்கத்தை ஆரம்பிக்கிறார். இயேசுநாதருடைய மனுஷீகத்தில் பூரணமாய் விளங்கின அந்தத் தேவ ஒளியினால் உலகத்துக்குவந்த நன்மை எம்மாத்திரமென்று அறியவேணுமானால், அவர் மனுஷாவதாரமாகுமுன் உலகம் இருந்த சீர் ஏதென்று பார்க்கவேணும். ஏக மெய்யான சர்வேசுரனுடைய ஆராதனைக்குப் பதிலாய் மூடத்தனமுங் கொடுமையுமுள்ள விக்கிரக ஆராதனை எங்கும் பரவியிருந்தது. எப்படியென்றால் கல்லையும், மரத்தையும், புத்தியற்ற மிருகத்தையும் தெய்வங்களென்றெண்ணி அவைகளுக்கு மனுஷர் பணிந்து தேவ ஆராதனை செலுத்திவந்ததுமன்றி மகா நிஷ்டூர கொடுமையோடு தங்கள் மக்களைமுதலாய் வெட்டி அவைகளுக்குப் பலியிடுவார்கள். [illegible] தேசங்களிலேமுதலாய் [illegible] பேர் மற்ற [illegible]கம் அடைந்த [illegible]வர்களுக்கு அடிமைப்பட்டுப் பொதி சுமக்கும் மிருகங்களைப்போல கடுமையாய் நடத்தப்படுவார்கள். பெற்றோர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல பிள்ளைகளை நன்றாய் வளர்த்தாலும் வளர்ப்பார்கள், குப்பைக்குழியில் எறிந்தாலும் எறிவார்கள். கடைசியாய் வெட்கக்கேடான படுபாவங்களுக்கு முதலாய் மனங்கூசாதிருக்கும்படி அக்கிரமங்களைத் தெய்வரூபமாக வைத்து வணங்குவார்கள்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. நாம இக்கொகைப் [illegible] நக்குள், அகப்பட்டு மயங்காமலும், அஞ்ஞான நிறைந்த உலகத்தின் [illegible]சியான அக்கிரமங்களுக்கு உடன்பட்டுப் பாவ சாகரத்திலே அமிழ்ந்தாமலுமிருந்தால் இதெல்லாம் யாராலே வந்தது? இயேசுநாதசுவாமியால்தானே [illegible] ஏனெனில் அவர் தாம் [illegible] அப்போஸ்தலர்வழியாய் உலகத்தின் எத்திசையிலும் சத்தியத்தின் ஒளி பரவி [illegible]படிசெய்கிறார். சுபாவ முறைமையிலும் [illegible] முறைமையிலும் நாம் சுகித்து அநுபவிக்கும் சகல நன்மைகளும் அவர் ஒருவராலேதான் நமக்கு வருகிறது. [illegible] ஒளியைப் பிரமாணக் கண்ணை மூடிக்கொள்ளாத சகலரையும் பிரகாசிப்பிப்பவர் அவரே. அவரே நமது உற்பத்தியின் [illegible]யையும், [illegible] மகத்துவத்தையும் சர்வேசுரன் [illegible] பிறமட்டிலும் நமதுமட்டில் முதலாய் நாம் அநுசரிக்க [illegible]டிய கடமைகள் ஏதென்று [illegible] தெளிவிக்கிறார். இந்தக் கடமைகளைப் பிரமாணிக்கமாய் அநுசரிப்போமாகில் இகத்திலும் பரத்திலும் பாக்கியவான்களாயிருப்போம். இதெல்லாம் பார்க்கையில் நாம் இயேசுநாதசுவாமிக்கு எவ்வளவோ நன்றியறிந்தவர்களாய் இருக்கவேணும்! இயன்றமட்டும் நாம் இதை நினைத்துப் பார்க்கிறோமோ? மற்றவர்களும் இதைப்பற்றி நினைக்கும்படி நம்மாலானமட்டும் பிரயாசப்படுகிறோமோ?

மனப்பற்றுதல். இன்னும் அந்தகாரத்திலும் மரண [illegible]ழலிலும் உட்கார்ந்திருக்கிற சனங்களைப் பிரகாசிப்பித்தருளுஞ் சுவாமீ.

பிரதிக்கினை. சத்திய விசுவாசம் எங்கும் பரம்பும்படி நாம் வேண்டிக்கொள்வதுமன்றி மற்றவர்களையும் வேண்டிக்கொள்ளச் செய்கிறது.

௨-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதரைப் பின்செல்லுகிறவன் இருளில் நடக்கிறதில்லை.

தியானம். என்னைப் பின்செல்லுகிறவன் இருளில் நடக்கிறதில்லையென்று இயேசுநாதர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார் (அரு. அ [illegible]) அதாவது அவன் இருளுக்கு ஒப்பாகிய தப்பறை எண்ணங்களையும் [illegible] விட்டு, சத்தியத்தின் பிரகாசத்தை அறி

ந்து தருமத்தின் வழியில் நடப்பானென்று அர்த்தமாம். [illegible]முடியே அஞ்ஞான அந்தகாரத்தில் அமிழ்ந்தி மிருகங்களைப் [illegible] முரட்டுத்தனமாய்ச் சீவித்த சனங்கள் இயேசுநாதரிடத்தில் [illegible] அவருடைய சுவிசேஷ போதனையை அறிந்து அநுசரிக்கத் [illegible] கவே மகா அருமை[illegible] புண்ணியங்களையும் வீரியமாய்ச் [illegible] யாவருக்கும் உத்தம பத்திரிகையானார்கள். இதற்கு விரோதமாக இந்தத் திவ்விய போதனையைக் கைவிட்ட மகமதியர் [illegible] பேர்கள் சீர்திருத்தங்கெட்டு முரடரானார்கள். இந்தச் சத்தியத்தைப் [illegible] பதிதர் சந்தேகக் கடலில் விழுந்து [illegible] கரை காணாமல், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு எண்ணமுள்ளவர்களாய் நிலைதவறி [illegible]றார்கள். பிரிவினைக்காரரோ உலக [illegible] ளின் கையில் [illegible]ரம்போல் ஆடுகிறார்கள்.

இதிலே [illegible] சஷமாய் யோசிக்கத்தக்கது. [illegible]னமான இந்தச் சத்தியங்களைக் கியானித்துப் பார்ப்பதினால் நமக்கு எவ்வளவோ இன்பமும் ஆறுதலும் உண்டாகும்! அர்ச். இராயப்பர் [illegible] கிறீஸ்துவர்களுக்குச் சொன்னதுபோல சர்வேசுரன் நம்மை அஞ்ஞான அந்தகாரத்தினின்று அதிசயத்துக்குரிய தமது பிரகாசத்துக்குள் வரும்படி அழைத்திருக்கிறார். கத்தோலிக்கு வேதத்திலே பிறந்து பாலபிராயமுதல் இயேசுநாதரை அறிந்து சிநேகிக்கும்படி [illegible] படிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். சர்வேசுரன் நமக்குச் செய்த இவ்வளவு பெரிய உபகாரத்துக்கு நாம் அயோக்கியராகாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கடவோம்.

மனப்பற்றுதல். இயேசுநாதருக்கு ஆச்சரியத்தோடு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ்செய்து அவரை அதிகமதிகமாய்ச் சிநேகிக்க ஆசிப்பாயாக.

பிரதிக்கினை. இயேசுநாதரை எல்லாரும் அறிந்து சிநேகிக்கும்படி பிரயாசப்படுவோம்.

௩-ம் பிரிவு.

இயேசுநாதரைப் பின்செல்லுகிறவன் சீவியத்தின் [illegible] உடையவனாயிருப்பான்.

தியானம். என்னைப் பின்செல்லுகிறவன் இருளிலே நட[illegible] [illegible] சீவியத்தின் ஒளி உடையவனாயிருப்பானென்று [illegible]

திவ்விய இரட்சகர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார், அதாவது நித்திய நிறைந்த பாக்கியத்துக்குந் தேவ தெரிசனைக்கும் வழியாகிய ஞான சீவியத்தின் படிப் பாதைக்கொண்டிருப்பானென்று அர்த்தமாம். சாவான பாவ மேல் வாழாமல் தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தைக் காப்பாற்ற வழக்கமுள்ளவனாம் தன் இந்த ஞான சீவியத்தின் முதல் வரிசையில் இருக்கிறான். சத்தியத் திருத்தி அற்பப் பாவங்களைக் கட்டிக்கொள்ளாதவன் அதின் இரண்டாம் வரிசையில் இருக்கிறான். இவ்வுலகத்தின் ஆசைப்பற்றுமைகளெல்லாவற்றையுந் தள்ளி இயேசுநாதரை மாதிரிகையாக வைத்து ஓயாமல் பொலிக்கிற வாழ்க்கையுள்ளவன் அதின் மூன்றாம் வரிசையில் இருக்கிறான்.

இதிலே விசேஷமாய் யோசிக்கத்தக்கதாவது, இந்த மூன்றாம் வரிசையின் உத்தமதனத்தை அடைந்திருக்கிறவர்கள் வாக்குக் கெட்டாத மதுரமும் பொழியும் ஊறணியாகிற ஞான ஒளியை இவ்வுலகத்தில் ஏராளமாய் அடைகிறதுமன்றிப் பரலோகத்தில் தேவ தெரிசனையின் மதுர இன்பத்திலே மேலான பங்கு அடைவாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நீயும் அவர்களுடைய பாக்கியத்தை மதித்து அதை அடைய அங்கலாய்க்கிறாயல்லோ? இதை அடையேனோவென்று ஐயப்படாதே. ஏனென்றால் இயேசுநாதர் தாமே இதற்காகவே உன்னை அழைத்து இதற்கு வேண்டிய வழிபாடெல்லாம் உனக்குத் தந்திருக்கிறார். ஆகையால் தாழ்ச்சியோடும், நம்பிக்கையோடும், உற்சாகத்தோடும் அவைகளைக் கையாடிவருவாயானால் உன் பிரயாசத்துக்குச் சம்பாவனையாக வெற்றிமுடி பெறுவாய்.

சம்பாஷணை. நமது ஒளியும், சீவியமும், நித்திய பாக்கியத்துக்கு அச்சாரமுமான திவ்விய இயேசுவை நமக்குத் தந்த அர்ச். கன்னிமரியம்மாளோடே சம்பாஷணை செய்வோமாக.

ம் தியானம்.

இயேசுநாதர் செய்த பிரசங்கத்தின் தொடர்ச்சி. பரிசேயருடைய எதிரிடையும் மூர்க்கத்தனமும்.

முந்தின சிந்தனை. பரிசேயரும் வேதபாரகரும் இயேசுநாதர் செய்த பிரசங்கத்தில் குற்றம் பிடிக்கத் தேடுகிறதைப் பார்க்கிற